

Revd Vyell F. Vyvyan.

J. Maaij.

Ἡ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ἩΜΩΝ

ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·

ἘΚ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ἈΡΧΕΤΥΠΟΥ

ΕΙΣ

ΚΟΙΝΗΝ ἙΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ.

ἘΝ ΛΟΝΔΡᾼ

Ἐτυπώθη παρὰ ΟΥΑΛΤΗΡΟΥ ΜΑΚΔΟΥΑΛΛ,

Δαπάνῃ τῆς πρὸς διάδοσιν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν ἐν Βρεταννίᾳ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν Ἑταιρείας.

Ἡ ΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ.

	Σελ.
Το κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον	1
Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον	51
Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον	82
Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον	136
Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων	176
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ	230
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Πρώτη	251
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Δευτέρα	270
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ	283
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολὴ	290
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολὴ	297
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολὴ	302
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ Πρώτη	307
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ Δευτέρα	311
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ Πρώτη	314
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ Δευτέρα	319
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τίτον Ἐπιστολὴ	323
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολὴ	326
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ	327
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ	342
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Πρώτη	347
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Δευτέρα	352
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Πρώτη	356
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Δευτέρα	361
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Τρίτη	362
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ	363
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	364

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α΄.

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ Ἰη-
οῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ,
οῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
αὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·
αὶ ὁ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν,
αὶ τοὺς ἀδελφούς του·
3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρὲς
αὶ τὸν Ζαρὰ ἀπὸ τὴν Θάμαρ· καὶ
ιαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· καὶ ὁ
Ἐσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ·
4 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμινα-
άβ· καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν
Ναασσών· καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε
ὸν Σαλμών·
5 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοὸζ
πὸ τὴν Ῥαχάβ· καὶ Βοὸζ ἐγέννησε
ὸν Ὠβὴδ ἀπὸ τὴν Ῥούθ· καὶ Ὠβὴδ
γέννησε τὸν Ἰεσσαί·
6 Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε Δαβὶδ τὸν
ασιλέα· καὶ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς
γέννησε τὸν Σολομῶντα ἀπὸ τὴν
υναῖκα τοῦ Οὐρίου·
7 Καὶ ὁ Σολομὼν ἐγέννησε τὸν
Ροβοάμ· καὶ Ῥοβοὰμ ἐγέννησε τὸν
βιά· καὶ Ἀβιὰ ἐγέννησε τὸν Ἀσά·
8 Καὶ Ἀσὰ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ·
αὶ Ἰωσαφὰτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ·
αὶ Ἰωρὰμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν·
9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ·
αὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ·
αὶ Ἄχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν·
10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μα-
ασσῆν· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε
ὸν Ἀμών· καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τὸν
ωσίαν·
11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχο-
ίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, εἰς τὸν
ετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶνος.
12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν μετατο-
πισμὸν τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλα-
θιὴλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ·
13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν
Ἀβιούδ· καὶ Ἀβιοὺδ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιακείμ· καὶ Ἐλιακεὶμ ἐγέννησε
τὸν Ἀζώρ·
14 Καὶ Ἀζὼρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ·
καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ
Ἀχεὶμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ·
15 Καὶ Ἐλιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλε-
άζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν
Ματθάν· καὶ Ματθὰν ἐγέννησε τὸν
Ἰακώβ·
16 Καὶ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σὴφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ
τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λε-
γόμενος Χριστός.
17 Ὅλαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ
τοῦ Ἀβραὰμ ἕως τοῦ Δαβὶδ, εἶναι
δεκατέσσαρες γενεαί· καὶ ἀπὸ τοῦ
Δαβὶδ ἕως τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς
Βαβυλῶνος, εἶναι δεκατέσσαρες γε-
νεαί· καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ
τῆς Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί.
18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ οὕτως ἔγινε. Ἐπειδὴ ἡ
μήτηρ του ἡ Μαρία ἀῤῥαβωνιά-
σθη μετὰ τοῦ Ἰωσὴφ, πρὸ τοῦ νὰ
συνέλθωσιν, εὑρέθη ἐγγαστρωμένη
ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον.
19 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀνήρ της,
ἐπειδὴ ἦτον δίκαιος, καὶ δὲν ἤθελε
νὰ τὴν φανερώσῃ, ἠθέλεσε κρυφίως
νὰ τὴν ἀφήσῃ.
20 Καὶ ταῦτα αὐτὸς ἔχων εἰς τὸν
νοῦν του, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου
ἐφάνη εἰς αὐτὸν εἰς τὸ ὄνειρον, καὶ
τὸν λέγει· Ἰωσὴφ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ,
μὴ φοβηθῇς νὰ πάρῃς τὴν Μαριὰμ

τὴν γυναῖκά σου· διότι ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐσυλλήφθη εἰς αὐτὴν, εἶναι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

21 Καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομά του ἸΗΣΟΥΝ· διότι αὐτὸς θέλει σώσει τὸν λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των.

22 (Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει ἐγγαστρωθῇ, καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλουσι καλέσει τὸ ὄνομά του ἘΜΜΑΝΟΥΗΛ· τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ σηκονόμενος ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκά του.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἕως οὗ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά του ἸΗΣΟΥΝ.

ΚΕΦ. β΄.

ΚΑΙ ὅταν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, ἦλθον μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁποῦ ἐγεννήθη; διότι ἡμεῖς εἴδομεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἤλθομεν νὰ τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ὅταν τὸ ἤκουσεν, ἐσυγχύσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱεροσόλυμα μαζῦ μὲ αὐτόν.

4 Καὶ μαζώνων ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, τοὺς ἐρώτα ποῦ γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διότι οὕτως ἐγράφη διὰ μέσου τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ τοῦ Ἰούδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικροτάτη ἀναμέσον εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα· διότι ἀπὸ σὲ θέλει ἔβγη ἡγούμενος, ὁ ὁποῖος θέλει ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης, κράζων κρυφίως τοὺς μάγους, ἐξέτασεν ἀκριβῶς ἀπ' αὐτοὺς τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος ἐκείνου, ὁποῦ ἐφάνη.

8 Καὶ πέμπων αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε, καὶ ἐξετάσατε καταλεπτῶς διὰ τὸ παιδίον· καὶ ὅταν τὸ εὕρητε, δότε με εἴδησιν, διὰ νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν· καὶ ἰδοὺ, πάλιν ὁ ἀστὴρ, ὁποῦ εἶδον εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἐπήγαινεν ἔμπροσθέν των, ἕως οὗ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὅταν εἶδον οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην κατὰ πολλά.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὑρῆκαν τὸ παιδίον μαζῦ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα του· καὶ ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυρούς των, τὸν ἔφερον χαρίσματα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ ἐπειδὴ τοὺς ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν των νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἀπὸ ἄλλον δρόμον ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον των.

13 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν αὐτοὶ, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνειρόν του, καὶ τὸν λέγει· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ φεῦγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἂς ἦσαι ἐκεῖ, ἕως οὗ νὰ σὲ εἰπῶ· διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον, νὰ τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκε καὶ

ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
του τὴν νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
τὴν Αἴγυπτον·
15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θά-
νατον τοῦ Ἡρώδου· διὰ νὰ πλη-
ρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν
Κύριον διὰ μέσου τοῦ προφήτου,
ὁποῦ λέγει· Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον
ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.
16 Τότε βλέπων ὁ Ἡρώδης ὅτι
ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τοὺς μάγους,
ἐθυμώθη κατὰ πολλά· καὶ ἔστειλεν
ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ
παιδία, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Βηθλεὲμ,
καὶ εἰς ὅλα της τὰ σύνορα, ἀπὸ
δύο χρονῶν καὶ κάτω, κατὰ τὸν
καιρὸν ὁποῦ ἐβεβαιώθηκε κατα-
λεπτῶς ἀπὸ τοὺς μάγους.
17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὁποῦ
ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τὸν
προφήτην, ὁποῦ λέγει·
18 Φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Ῥαμᾶ,
πολὺς θρῆνος καὶ πολλὰ κλαύμα-
τα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοὶ, ὁποῦ
ἔκλαιεν ἡ Ῥαχὴλ τὰ παιδία της·
καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι
δὲν εἶναι πλέον.
19 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ Ἡρώ-
δης, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου
ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνειρόν
του εἰς τὴν Αἴγυπτον,
20 Λέγων· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του,
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ·
διότι ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐγύρευον νὰ
πάρωσι τὴν ζωὴν τοῦ παιδίου,
ἀπέθανον.
21 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκε, καὶ
ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
του, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραήλ.
22 Ἀλλ' ὅτε ἔμαθεν, ὅτι Ἀρχέ-
λαος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
εἰς τόπον Ἡρώδου τοῦ πατρός του,
ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐπειδὴ
τοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν του,
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλι-
λαίας.
23 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς
τὴν πόλιν ὁποῦ λέγεται Ναζαρέτ·
διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπον
οἱ προφῆται, Ὅτι θέλει καλεσθῇ
Ναζωραῖος.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἔρχε-
ται ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, κηρύτ-
των εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας,
2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· διότι
ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
3 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἐλα-
λήθη ἀπὸ τὸν Ἡσαΐαν τὸν προφή-
την, λέγοντα· Φωνὴ ἐκείνου, ὁποῦ
βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἑτοι-
μάσατε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου,
κάμετε ἴσας τὰς τρίβους του.
4 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ
ἔνδυμά του ἀπὸ μαλλὶ καμήλου,
καὶ μὲ ζώνην δερματίνην ἦτον ζω-
σμένος· καὶ ἡ τροφή του ἦτον ἀκρί-
δες καὶ μέλι ἄγριον.
5 Τότε ἐπήγαινεν ἔξω ἡ Ἰερουσα-
λὴμ εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία,
καὶ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου·
6 Καὶ ἐβαπτίζοντο εἰς τὸν Ἰορ-
δάνην ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας των.
7 Καὶ ὅταν εἶδε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς
Φαρισαίους καὶ ἀπὸ τοὺς Σαδδου-
καίους, ὁποῦ ἤρχοντο εἰς τὸ βάπτι-
σμά του, τοὺς ἔλεγε· Γεννήματα
τῶν ἐχιδνῶν, τίς σᾶς ἐδίδαξε νὰ
φύγητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν, ὁποῦ μέλ-
λει νὰ ἔλθῃ;
8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας.
9 Καὶ μὴ σᾶς φαίνηται νὰ λέγητε
μέσα σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα
τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω, ὅτι
ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ τὰς πέτρας
ταύτας νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τὸν
Ἀβραάμ.
10 Καὶ ἰδοὺ, καὶ τὸ πελέκι εἰς
τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται· κάθε

δένδρον λοιπον, ὁποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ τὸ νερὸν εἰς μετάνοιαν· ἐκεῖνος δὲ, ὁποῦ ἔρχεται ὀπίσω μου, εἶναι δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ πῦρ.

12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι τὸ πτυάριον, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἁλώνιόν του, καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάριόν του εἰς τὴν ἀποθήκην του· τὸ δὲ ἄχυρον, θέλει τὸ κατακαύσει μὲ πῦρ, ὁποῦ δὲν σβεῖ ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸν Ἰωάννην, νὰ βαπτισθῇ ἀπ' αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε, λέγων· Ἐγὼ ἔχω χρείαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σὲ, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμέ;

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Τώρα ἄφησαι· διότι οὕτω πρέπει ἡμᾶς νὰ τελειώσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε τὸν ἄφησεν.

16 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν· καὶ ἰδοὺ, ἀνοίχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ κατέβαινεν ὡσὰν περιστερὰ, καὶ ἦλθεν ἐπάνω του.

17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἠκούσθη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ὁποῦ ἔλεγεν· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύθηκα.

ΚΕΦ. δ'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ πειραχθῇ ἀπὸ τὸν διάβολον.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐνήστευσε σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ πηγαίνων πλησίον του ὁ πειράζων, τὸν λέγει· Ἂν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γίνωσιν αὗται αἱ πέτραι ψωμία.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Εἶναι γραμμένον· Ὄχι μόνον μὲ ψωμίον θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον, ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ·

6 Καὶ τὸν λέγει· Ἂν ἦσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψαι τὸν ἑαυτόν σου κάτω· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους του διὰ σὲ, καὶ θέλουσι σὲ σηκώσει ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ σκοντάψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸν πόδα σου.

7 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ τοῦτο· Ὅτι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου δὲν θέλεις δοκιμάσει.

8 Πάλιν, πέρνει τον ὁ διάβολος, καὶ ἀναβάζει τον εἰς ἓν ὄρος πολλὰ ὑψηλὸν, καὶ δείχνει εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·

9 Καὶ τὸν λέγει· Ταῦτα ὅλα θέλω σοὶ τὰ δώσει, ἂν πέσῃς καὶ μὲ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

11 Τότε τὸν ἄφησεν ὁ διάβολος· καὶ παρευθὺς ἦλθαν ἄγγελοι, καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.

12 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐπαραδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφίνων τὴν Ναζαρὲτ, ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερ-

ναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ
σύνορα τῆς Ζαβουλὼν καὶ τῆς
Νεφθαλείμ·
14 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὁποῦ
εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προ-
φήτου Ἠσαΐου, ὁποῦ λέγει·
15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τοῦ
Νεφθαλεὶμ, δρόμον τῆς θαλάσσης,
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία
τῶν ἐθνῶν·
16 Ὁ λαὸς, ὁποῦ ἐκάθητο εἰς τὸ
σκότος, εἶδε φῶς μέγα· καὶ ἐκεῖνοι
ὁποῦ ἐκάθηντο εἰς τὸν τόπον καὶ
εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς
ἔφεγξεν εἰς αὐτούς.
17 Καὶ ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰη-
σοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ,
Μετανοεῖτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.
18 Καὶ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς πλη-
σίον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Σί-
μωνα, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ
τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, οἱ
ὁποῖοι ἔβαλλον δίκτυα εἰς τὴν θά-
λασσαν· (διότι ἦτον ψαράδες·)
19 Καὶ λέγει τους· Ἐλᾶτε ὀπίσω
μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδας
ἀνθρώπων.
20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν
τὰ δίκτυα, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
21 Καὶ πηγαίνων παρεκεῖθεν, εἶδε
ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, τὸν Ἰάκωβον
τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν
ἀδελφόν του τὸν Ἰωάννην, μέσα εἰς
τὸ πλοῖον μαζὺ μὲ τὸν Ζεβεδαῖον
τὸν πατέρα τους, ὁποῦ ἐδιόρθονον
τὰ δίκτυά των· καὶ τοὺς ἐκάλεσε.
22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν
καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα των,
καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων εἰς τὰς
συναγωγάς των, καὶ κηρύττων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ
ἰατρεύων πᾶσαν ἀῤῥωστίαν, καὶ
πᾶσαν ἀσθένειαν εἰς τὸν λαόν.
24 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς
ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ ἔφερον εἰς
αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀῤῥώστους, ὁποῦ
ἐκρατοῦντο ἀπὸ διαφόρας ἀῤῥω-
στίας καὶ βάσανα, καὶ δαιμονι-
σμένους, καὶ σεληνιασμένους, καὶ
παραλυτικούς· καὶ τοὺς ἰάτρευσε.
25 Καὶ τοῦ ἠκολούθησε πολὺς
λαὸς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ
τὴν Δεκάπολιν, καὶ ἀπὸ τὰ Ἱερο-
σόλυμα, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ ἐκεῖνος βλέπων τὸν λαὸν,
ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκά-
θισε, καὶ οἱ μαθηταί του ἦλθον
πλησίον του.
2 Καὶ ἀνοίγων τὸ στόμα του, τοὺς
ἐδίδασκε, λέγων·
3 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι
πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· διότι αὐτῶν
εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
4 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ λυποῦν-
ται· διότι αὐτοὶ θέλουσι παρηγο-
ρηθῇ.
5 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι
ἥμεροι· διότι αὐτοὶ θέλουσι κλη-
ρονομήσει τὴν γῆν.
6 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ πεινοῦσι
καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην· διότι
αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῇ.
7 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι
ἐλεημονητικοί· διότι αὐτοὶ θέλου-
σιν ἐλεηθῇ.
8 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ εἶναι
καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· διότι
αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν.
9 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ κάμνου-
σιν εἰρήνην· διότι αὐτοὶ θέλουσι
καλεσθῇ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.
10 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὁποῦ διω-
χθοῦσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· διότι
αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν.
11 Μακάριοι θέλετε εἶναι, ὅταν
σᾶς ὀνειδίσωσι καὶ σᾶς διώξωσι,

καὶ εἴπωσι κάθε λογῆς κακὸν λόγον ἐναντίον σας, ψευδόμενοι, ἐξ αἰτίας ἐμοῦ.
12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμή σας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς οὐρανούς· διότι οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφήτας, ὁποῦ ἦτον προτήτερά σας.
13 Σεῖς εἶσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· καὶ ἐὰν τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, μὲ τί θέλει ἁλατισθῇ; πλέον δὲν ἀξίζει τίποτε, παρὰ νὰ ῥιφθῇ ἔξω, καὶ νὰ καταπατηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
14 Σεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· μία πόλις, ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς ὄρος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῇ·
15 Οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ τὸν βάλλουσιν ὑποκάτω εἰς τὸ μόδιον, ἀλλὰ τὸν βάλλουσιν εἰς τὸν λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς ὅλους ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν οἰκίαν.
16 Οὕτως ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλά σας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.
17 Μὴ λογιάσατε ὅτι ἐγὼ ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· δὲν ἦλθα νὰ τοὺς χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τοὺς τελειώσω.
18 Διότι βέβαια σᾶς λέγω, Ἕως οὗ νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶτα ἢ μία στιγμὴ δὲν θέλει παρέλθει ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως οὗ νὰ τελειωθῶσιν ὅλα.
19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ ταύτας τὰς παραγγελίας τὰς μικροτάτας, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, πολλὰ μικρὸς θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅποιος ὅμως τὰς κάμῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος θέλει καλεσθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
20 Διότι ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσότερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
21 Ἠκούσετε ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Νὰ μὴ φονεύσῃς· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν.
22 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ὀργισθῇ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του χωρὶς ἀφορμὴν, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸν ἀδελφόν του, Ῥακὰ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὸ συνέδριον· καὶ ὅποιος εἰπῇ, Μωρὲ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
23 Ἂν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποτε ἐναντίον σου,
24 Ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὲ, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
25 Φιλιώσου μὲ τὸν ἐναντίον σου ὀλίγωρα, ἐν ὅσῳ εὑρίσκεσαι εἰς τὸν δρόμον μετ' αὐτοῦ· μή πως καὶ σὲ παραδώσῃ ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ βληθῇς εἰς τὴν φυλακήν.
26 Βέβαια σοὶ λέγω, Δὲν θέλεις ἐβγῇ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃς καὶ τὸν ὕστερον λεπτόν.
27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιοὺς, Μὴν μοιχεύσῃς·
28 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ὁποῦ βλέπει γυναῖκα διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, πλέον τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν του.
29 Καὶ ἂν ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίζῃ, ἔβγαλέ το, καὶ ῥίψαι το ἀπὸ σέ· διότι ὠφέλιμόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἓν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμί σου νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.
30 Καὶ ἂν ἡ δεξιά σου χεὶρ σὲ

σκανδαλίζῃ, κόψαι καὶ ῥίψαι το
ἀπὸ σέ· διότι καλλίτερόν σου εἶναι,
νὰ χαλασθῇ ἓν ἀπὸ τὰ μέλη σου,
καὶ ὄχι ὅλον σου τὸ κορμὶ νὰ
βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.
31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χω-
ρίσῃ τὴν γυναῖκά του, νὰ τὴν δώσῃ
διαζύγιον·
32 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος
ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, ἔξω ἀπὸ
ἀφορμὴν πορνείας, τὴν κάμνει νὰ
μοιχᾶται· καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ
τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοι-
χᾶται.
33 Ἠκούσατε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη
εἰς τοὺς παλαιοὺς, Νὰ μὴν ὀμώσῃς
ψεύματα, ἀλλὰ νὰ δώσῃς τῷ Κυ-
ρίῳ τοὺς ὅρκους σου·
34 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν
ὀμώσητε καθόλου· μήτε εἰς τὸν
οὐρανὸν, διότι ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος
τοῦ Θεοῦ·
35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του· μήτε
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πό-
λις τοῦ μεγάλου Βασιλέως.
36 Μήτε εἰς τὴν κεφαλήν σου νὰ
μὴν ὀμώσῃς, διότι δὲν δύνασαι νὰ
κάμῃς καμμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ
μαύρην.
37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἂς εἶναι τὸ
Ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ Ὄχι, ὄχι· διότι
τὸ περισσότερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι
ἀπὸ τὸν πονηρόν.
38 Ἠκούσατε ὅτι ἐλαλήθη, Ὀφ-
θαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα
ἀντὶ ὀδόντος.
39 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν
ἀντισταθῆτε τὸν κακόν· ἀλλὰ
ὅποιος σὲ κτυπήσῃ ῥάπισμα εἰς
τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, γύρισε εἰς
αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην·
40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σὲ σύρῃ
εἰς τὴν κρίσιν, νὰ πάρῃ τὸ ὑπο-
κάμισόν σου, ἄφες εἰς αὐτὸν καὶ
τὸ ἐπανωφόρεμά σου·
41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγγαρεύσῃ ἓν
μίλιον, ὕπαγε μαζύ του δύο.
42 Ὅποιος σὲ ζητεῖ, δός τον· καὶ
ὅποιος γυρεύσῃ ἀπὸ σὲ δανεικὸν,
μὴν τὸν ἀποδιώξῃς.
43 Ἠκούσατε ὅτι ἐλαλήθη, Ἀγά-
πα τὸν γείτονά σου, καὶ μίσει τὸν
ἐχθρόν σου.
44 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω· Ἀγα-
πᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ εὐλο-
γεῖτε ἐκείνους, ὁποῦ σᾶς καταρῶν-
ται, κάμετε καλὸν εἰς ἐκείνους,
ὁποῦ σᾶς μισοῦσι, καὶ παρακα-
λεῖτε διὰ ἐκείνους, ὁποῦ σας πει-
ράζουσι, καὶ σᾶς κατατρέχουσι·
45 Διὰ νὰ γενῆτε υἱοὶ τοῦ Πατρός
σας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς·
διότι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν του εἰς
τοὺς πονηροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀγα-
θοὺς, καὶ βρέχει εἰς τοὺς δικαίους
καὶ ἀδίκους.
46 Διότι ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκείνους,
ὁποῦ σᾶς ἀγαπῶσι, τί μισθὸν
ἔχετε; δὲν κάμνουσι τοῦτο καὶ οἱ
τελῶναι;
47 Καὶ ἐὰν χαιρετᾶτε τοὺς ἀδελ-
φούς σας μόνον, τί περισσὸν κά-
μνετε; δὲν κάμνουσι καὶ οἱ τελῶναι
κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον;
48 Ἂς εἶσθε λοιπὸν τέλειοι καὶ
σεῖς, καθὼς καὶ ὁ Πατήρ σας, ὁποῦ
εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἶναι τέλειος.

ΚΕΦ. ϛ΄.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ νὰ μὴ κάμνητε
τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ φανῆτε εἰς
αὐτούς· εἰ δὲ μὴ, δὲν ἔχετε μισθὸν
ἀπὸ τὸν Πατέρα σας ὁποῦ εἶναι εἰς
τοὺς οὐρανούς.
2 Ὅταν κάμνῃς τὸ λοιπὸν ἐλεημο-
σύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν
σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ
εἰς τὰς συναγωγάς των, καὶ εἰς τὰς
ῥύμας, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
χάνουσι τὴν πληρωμήν των.
3 Σὺ δὲ ὅταν κάμνῃς ἐλεημοσύνην,

ἂς μὴν ἐξεύρῃ ἡ ἀριστερά σου χεὶρ
τί κάμνει ἡ δεξιά σου·
4 Διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου
εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου,
ὁποῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, αὐτὸς
θέλει σὲ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.
5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι, νὰ μὴν
ἦσαι ὡς οἱ ὑποκριταί· διότι αὐτοὶ
ἀγαπῶσι νὰ προσεύχωνται στε-
κόμενοι εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ εἰς
τὰς γωνίας τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ
φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλη-
θινὰ σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν
πληρωμήν των.
6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχεσαι, ἔμβα
μέσα εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλεῖ-
σαι τὴν θύραν σου, καὶ προσεύξου
τὸν Πατέρα σου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ
κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου, ὁποῦ
βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σοὶ
ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.
7 Καὶ ὅταν προσεύχησθε, μὴ πε-
ρισσολογεῖτε, καθὼς οἱ ἐθνικοί·
διότι ἐκεῖνοι λογιάζουσιν, ὅτι εἰς
τὴν πολυλογίαν τους θέλουσιν
εἰσακουσθῇ.
8 Μὴν ὁμοιάσητε λοιπὸν ἐκείνους·
διότι ὁ Πατήρ σας ἐξεύρει ποῖα
χρειάζεσθε, πρὸ τοῦ νὰ τὰ ζητή-
σητε ἀπὸ αὐτόν.
9 Οὕτω λοιπὸν νὰ προσεύχησθε
σεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁποῦ εἶσαι εἰς
τοὺς οὐρανοὺς, ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνο-
μά σου·
10 Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ἂς
γίνῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν
οὐρανὸν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν.
11 Τὸ ψωμίον μας τὸ καθημερι-
νὸν δός μας τὸ σήμερον.
12 Καὶ συγχώρησόν μας τὰ χρέη
μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦ-
μεν τοὺς χρεωφειλέτας μας.
13 Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρα-
σμόν· ἀλλὰ ἐλευθέρωσόν μας ἀπὸ
τὸν πονηρόν· διότι ἐδική σου εἶναι
ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ
δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
14 Διότι ἂν σεῖς συγχωρήσητε
εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματά
των, θέλει συγχωρήσει καὶ σᾶς ὁ
Πατήρ σας ὁ οὐράνιος.
15 Ἐὰν δὲ σεῖς δὲν συγχωρήσητε
εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁμαρτίας
των, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας θέλει συγ-
χωρήσει τὰς ἁμαρτίας σας.
16 Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γί-
νεσθε σκυθρωποὶ καθὼς οἱ ὑπο-
κριταί· διότι ἐκεῖνοι χαλοῦσι τὰ
πρόσωπά των, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσι·
βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν
πληρωμήν των.
17 Σὺ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλει-
ψαι τὴν κεφαλήν σου, καὶ τὸ πρόσ-
ωπόν σου νίψαι·
18 Διὰ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς
ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ εἰς
τὸν Πατέρα σου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ
κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου, ὁποῦ
βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σοι
ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.
19 Μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς
διὰ τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν γῆν,
ὅπου τὸ σκωλῆκι καὶ ἡ σκωρία τὰ
ἀφανίζει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται τρυ-
πῶσι καὶ κλέπτουσι·
20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν
ἑαυτόν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, ὅπου οὔτε σκωλῆκι οὔτε
σκωρία τοὺς ἀφανίζει, οὐδὲ οἱ κλέ-
πται τρυπῶσιν, οὐδὲ κλέπτουσι·
21 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός
σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία
σας.
22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι ὁ
ὀφθαλμός· ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός
σου εἶναι καθαρὸς, καὶ ὅλον σου
τὸ κορμίον φωτεινὸν θέλει εἶναι.
23 Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ ὀφθαλμός
σου εἶναι πονηρὸς, ὅλον σου τὸ
κορμὶ θέλει εἶναι σκοτεινόν· ἐὰν
λοιπὸν τὸ φῶς, ὁποῦ εἶναι εἰς σὲ,
εἶναι σκότος, πόσον θέλει εἶναι τὸ
σκότος;

24 Κανεὶς δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ
δύο αὐθέντας· διότι ἢ τὸν ἕνα θέ-
λει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει
ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕνα θέλει κρατή-
σει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει κατα-
φρονήσει· δὲν ἐμπορεῖτε νὰ δου-
λεύητε τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλοῦτον.
25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Μὴ φρον-
τίζητε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ
φάγητε, καὶ τί νὰ πίητε· μηδὲ διὰ
τὸ κορμί σας, τί νὰ τὸ ἐνδύσητε· ἡ
ζωὴ δὲν εἶναι περισσοτέρη ἀπὸ τὸ
φαγὶ, καὶ τὸ κορμί σας ἀπὸ τὴν
ἐνδυμασίαν;
26 Στοχασθῆτε τὰ πετεινὰ ὁποῦ
πέτονται εἰς τὸν ἀέρα, ὅτι μηδὲ
σπείρουσι, μηδὲ θερίζουσι, μηδὲ
μαζώνουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ
ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει·
καὶ σεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ᾽
αὐτά;
27 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ τὰς φρον-
τίδας του ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ
ἕνα πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαν του;
28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας
τί ἐγνοιάζεσθε; μάθετε καταλε-
πτῶς τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς
αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν, οὐδὲ
νήθουσι·
29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μηδὲ ὁ Σο-
λομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐν-
εδύθη ὡς ἓν ἀπὸ ταῦτα.
30 Καὶ ἐὰν τὸ χορτάριον τοῦ
ἀγροῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον,
καὶ αὔριον βάλλεται εἰς τὸν φοῦρ-
νον, ὁ Θεὸς οὕτω στολίζῃ, πόσῳ
μᾶλλον σᾶς, ὀλιγόπιστοι;
31 Μὴν ἐγνοιάζεσθε τὸ λοιπὸν,
λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν; καὶ, Τί
νὰ πίωμεν; καὶ, Τί νὰ ἐνδυθῶμεν;
32 Ἐπειδὴ ταῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τὰ
γυρεύουσι· διότι ὁ Πατήρ σας ὁ
οὐράνιος ἐξεύρει ὅτι χρειάζεσθε
ταῦτα ὅλα.
33 Ἀλλὰ πρῶτον ζητεῖτε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιο-
σύνην του, καὶ ταῦτα ὅλα θέλουσι
σᾶς προστεθῇ.
34 Μὴ φροντίζητε λοιπὸν διὰ τὸ
αὔριον· διότι ἡ αὐρινὴ θέλει φρον-
τίσει τὰ ἐδικά της· φθάνει διὰ πᾶ-
σαν ἡμέραν ἡ πείραξίς της.

ΚΕΦ. ζ΄.

ΜΗ κρίνετε, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε.
2 Διότι μὲ ὁποίαν κρίσιν κρίνετε,
θέλετε κριθῆ καὶ σεῖς· καὶ μὲ ἐκεῖ-
νο τὸ μέτρον, ὁποῦ μετρεῖτε τοὺς
ἄλλους, θέλετε μετρηθῆ καὶ σεῖς.
3 Καὶ διὰ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι,
ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ
ἀδελφοῦ σου, καὶ τὴν δοκὸν, ὁποῦ
εἶναι εἰς τὸν ἐδικόν σου ὀφθαλμὸν,
δὲν στοχάζεσαι;
4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν
ἀδελφόν σου· Ἄφησαί με νὰ ἐβγά-
λω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν
σου· καὶ ἰδοὺ τὸ δοκάρι μέσα εἰς
τὸν ἐδικόν σου ὀφθαλμόν;
5 Ὑποκριτὰ, ἔβγαλε πρῶτον τὸ
δοκάρι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν σου, καὶ
τότε θέλεις ἰδεῖ, νὰ ἐβγάλῃς τὸ
ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ
ἀδελφοῦ σου.
6 Μὴ δίδητε τὰ ἅγια εἰς τοὺς
σκύλους, μηδὲ βάλητε τὰ μαργα-
ριτάριά σας ἔμπροσθεν τῶν χοί-
ρων· μή πως καὶ καμμίαν φορὰν
τὰ καταπατήσωσι μὲ τὰ ποδάριά
των, καὶ γυρίσωσι καὶ ξεσχίσωσι
καὶ σᾶς.
7 Ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ·
γυρεύετε, καὶ θέλετε εὕρει· κτυ-
πᾶτε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ·
8 Διότι καθεὶς ὁποῦ ζητεῖ, πέρνει,
καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει, καὶ
εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κτυπᾷ, θέλει
ἀνοιχθῆ.
9 Ἢ ποῖος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ
σᾶς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐὰν ὁ υἱός του
γυρεύσῃ ψωμίον, μή πως τὸν θέλει
δώσει πέτραν;
10 Καὶ ἂν τὸν γυρεύσῃ ὀψάριον,
μή πως τὸν θέλει δώσει ὄφιν;

11 Ἂν τὸ λοιπὸν σεῖς, μὲ ὅλον
ὁποῦ εἶσθε πονηροὶ, ἐξεύρετε νὰ
δίδετε καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ
παιδία σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατήρ
σας ὁ οὐράνιος θέλει δώσει καλὰ
εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ζητοῦσι;
12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέλετε νὰ
σᾶς κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω
κάμνετε καὶ σεῖς εἰς αὐτούς· διότι
οὗτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται.
13 Ἐμβῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν
πύλην· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ πύλη,
καὶ εὐρύχωρος ὁ δρόμος, ὁποῦ
φέρει εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολ-
λοὶ εἶναι ὁποῦ περνῶσιν ἀπ' αὐτήν.
14 Διότι ἡ πύλη εἶναι στενὴ, καὶ
τεθλιμμένος ὁ δρόμος, ὁποῦ φέρει
εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖ-
νοι ὁποῦ τὴν εὑρίσκουσι.
15 Καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς
ψευδοπροφήτας, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται
εἰς σᾶς μὲ φορέματα προβάτων,
καὶ ἀπομέσα εἶναι λύκοι ἅρπαγες.
16 Ἀπὸ τοὺς καρπούς των θέλετε
τοὺς γνωρίσει. Μή πως ἀπὸ ἀκάν-
θια μαζώνουσι σταφύλια, ἢ ἀπὸ
τριβόλια σῦκα;
17 Οὕτω κάθε δένδρον καλὸν
κάμνει καρποὺς καλούς· καὶ τὸ
κακὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρ-
πούς.
18 Δὲν ἠμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον
νὰ κάμῃ πονηροὺς καρπούς· οὐδὲ
τὸ κακὸν δένδρον νὰ κάμῃ καλοὺς
καρπούς.
19 Κάθε δένδρον ὁποῦ δὲν κάμνει
καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλ-
λεται εἰς τὴν φωτίαν.
20 Ἀπὸ τοὺς καρπούς των τὸ λοι-
πὸν θέλετε τοὺς γνωρίσει.
21 Ὄχι καθεὶς ὁποῦ μὲ λέγει,
Κύριε, Κύριε, θέλει ἐμβῆ εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλὰ
ἐκεῖνος, ὁποῦ κάμνει τὸ θέλημα
τοῦ Πατρός μου, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς
οὐρανούς.
22 Πολλοὶ θέλουσι μὲ εἰπεῖ εἰς
ἐκείνην τὴν ἡμέραν, Κύριε, Κύριε,
δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομά
σου, καὶ μὲ τὸ ὄνομά σου ἐβγά-
λαμεν δαιμόνια, καὶ μὲ τὸ ἐδικόν
σου ὄνομα ἐκάμαμεν πολλὰς δυνά-
μεις;
23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ
παῤῥησίᾳ, ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώ-
ρισα· ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμὲ οἱ ἐργά-
ται τῆς ἀνομίας.
24 Καθεὶς λοιπὸν ὁποῦ ἀκούει
τοὺς λόγους μου τούτους, καὶ τοὺς
κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μὲ ἕνα
ἄνδρα φρόνιμον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε
τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν
πέτραν·
25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλ-
θον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ
ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὴν
οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπεσε·
διότι ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν
πέτραν.
26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ
ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους,
καὶ δὲν τοὺς κάμνει, θέλω τὸν
ὁμοιάσει μὲ ἕνα ἄνδρα μωρὸν,
ὁποῦ ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω
εἰς τὴν ἄμμον.
27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλ-
θον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ
ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὴν
οἰκίαν ἐκείνην· καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ
πέσιμόν του ἔγινε μεγάλον.
28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ
Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαύ-
μαζον τὰ πλήθη εἰς τὴν διδαχήν
του·
29 Διότι τοὺς ἐδίδασκεν ὡς ἔχων
ἐξουσίαν, καὶ ὄχι καθὼς ἐδίδασκον οἱ
Γραμματεῖς.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ ὅτε κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸν
ἠκολούθησε πολὺς ὄχλος.
2 Καὶ παρευθὺς ἦλθε λεπρός τις,
καὶ τὸν ἐπροσκύνα, καὶ ἔλεγεν·

Κύριε, ἐὰν θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ
καθαρίσῃς.
3 Καὶ ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του ὁ
Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε·
Θέλω, καθαρίσου. Καὶ παρευθὺς
ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα ἀπ' αὐτόν.
4 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Φυ-
λάττου, νὰ μὴ τὸ εἴπῃς εἰς κἀνένα·
ἀλλὰ ὕπαγε, καὶ δεῖξαι τὸν ἑαυτόν
σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε
καὶ τὸ δῶρον, ὁποῦ ἐπρόσταξεν ὁ
Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐ-
τούς.
5 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν Καπερναοὺμ, ἦλθεν εἰς αὐτὸν
ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν,
6 Καὶ λέγων· Κύριε, τὸ παιδίον
μου κεῖται εἰς τὴν οἰκίαν παρά-
λυτον, καὶ τιμωρεῖται κακῶς.
7 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ θέλω ἔλθει νὰ τὸν ἰατρεύσω.
8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχος,
καὶ εἶπε· Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος
νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν οἰκίαν μου· ἀλλὰ
μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰα-
τρευθῇ τὸ παιδίον μου.
9 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος
ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω
ὑποκάτω μου στρατιώτας· καὶ λέ-
γω εἰς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ πη-
γαίνει· καὶ εἰς ἄλλον, Ἔλα, καὶ
ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου,
Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.
10 Καὶ ἀκούων ὁ Ἰησοῦς ἐθαύ-
μασε, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ
τὸν ἠκολούθησαν· Ἀληθινὰ σᾶς
λέγω, μηδὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν
εὕρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.
11 Καὶ λέγω σας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν
θέλουσιν ἔλθει, καὶ θέλουσι συγ-
καθίσει μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν
Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν·
12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέ-
λουσιν ἐβγαλθῇ ἔξω εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των.
13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν
ἑκατόνταρχον· Πήγαινε, καὶ καθὼς
ἐπίστευσες, ἂς σὲ γένῃ. Καὶ ἰα-
τρεύθη τὸ παιδίον του εἰς τὴν ὥραν
ἐκείνην.
14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε
τὴν πενθεράν του κοιταμένην ὁποῦ
ἐθερμαίνετο.
15 Καὶ ἐπίασε τὴν χεῖρά της, καὶ
ἄφησέ την ἡ θέρμη· καὶ ἐσηκώθη,
καὶ τοὺς ὑπηρέτα.
16 Καὶ ὅτε ἐβραδύασε, τοῦ ἔφερον
πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ μὲ
λόγον ἐδίωξε τὰ πνεύματα, καὶ
ὅλους τοὺς ἀῤῥωστημένους τοὺς
ἰάτρευσε.
17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἡ προφητεία
τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁ ὁποῖος
λέγει· Αὐτὸς ἐπῆρε τὰς ἀσθενείας
μας, καὶ τὰς ἀῤῥωστίας μας ἐσή-
κωσε.
18 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν
ὄχλον τριγύρω του, ἐπρόσταξε νὰ
περάσωσι πέραν.
19 Καὶ ἐπλησίασε εἰς αὐτὸν τὶς
Γραμματεὺς, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε,
ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου
καὶ ἂν ὑπάγῃς.
20 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Αἱ ἀλωποῦδες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας·
ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν
ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν του.
21 Καὶ ἄλλος ἀπὸ τοὺς μαθητάς
του λέγει· Κύριε, δός με ἄδειαν
πρῶτον νὰ ὑπάγω νὰ θάψω τὸν
πατέρα μου.
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· Ἀκο-
λούθει με, καὶ ἄφησαι τοὺς νεκροὺς
νὰ θάψωσι τοὺς νεκρούς των.
23 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ τὸν ἠκολούθησαν οἱ
μαθηταί του.
24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σεισμὸς

μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε τὸ
πλοῖον ἐσκεπάσθη ἀπὸ τὰ κύματα·
καὶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.
25 Καὶ οἱ μαθηταί του ἐπλησία-
σαν, καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες·
Κύριε, γλύτωσόν μας, χανόμεθα.
26 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί
εἶσθε δειλοὶ, ὀλιγόπιστοι; Τότε
ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβε-
ρισμὸν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασ-
σαν· καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.
27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν,
λέγοντες· Τί λογῆς ἄνθρωπος εἶναι
οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-
λασσα τὸν ὑπακούουσι;
28 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθε ἀντίπερα εἰς
τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν
ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὁποῦ
ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, ἄγριοι
πολλὰ, ὥστε δὲν ἐδύνατο νὰ περάσῃ
κανεὶς ἀπὸ τὸν δρόμον ἐκεῖνον.
29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν, λέγον-
τες· Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχο-
μεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μὲ σέ; ἦλ-
θες ἐδῶ νὰ μᾶς βασανίσῃς πρὸ τοῦ
καιροῦ;
30 Καὶ μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς ἦτον ἀ-
γέλη χοίρων πολλῶν ὁποῦ ἔβοσκε.
31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν ἐπαρακά-
λουν, λέγοντες· Ἂν μᾶς ἐβγάλῃς,
δός μας ἄδειαν νὰ ὑπάγωμεν εἰς
τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
32 Καὶ τοὺς εἶπε· Πηγαίνετε.
Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγῆκαν, καὶ ὑπῆγαν
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ
παρευθὺς ὥρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη
τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνίγησαν μέσα
εἰς τὰ νερά.
33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν, καὶ
ὑπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον
ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰ πράγ-
ματα τῶν δαιμονισμένων.
34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε
καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἀφ'
οὗ τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν
νὰ ἔβγῃ ἀπὸ τὰ σύνορά των.

ΚΕΦ. θ'.

ΚΑΙ ἐμβαίνων μέσα εἰς τὸ πλοῖον,
ἐπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἐδικήν
του πόλιν.
2 Καὶ παρευθὺς τὸν ἔφερον ἕνα
παραλυτικὸν βαλμένον ἐπάνω εἰς
κραββάτι· καὶ βλέπων ὁ Ἰησοῦς
τὴν πίστιν των, λέγει εἰς τὸν πα-
ραλυτικόν· Ἔχε θάῤῥος, παιδίον
μου· συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου.
3 Καὶ ἰδοὺ, κάποιοι ἀπὸ τοὺς
Γραμματεῖς εἶπον ἀνάμεσόν των·
Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ γνωρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς
διαλογισμούς των, εἶπε· Διὰ τί
διαλογίζεσθε σεῖς κακὰ εἰς τὰς
καρδίας σας;
5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ
εἰπῶ· Σὲ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρ-
τίαι· ἢ νὰ εἰπῶ· Σήκω καὶ περι-
πάτει;
6 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσητε, ὅτι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν
εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας,
(τότε λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν·)
Σήκω καὶ ἔπαρε τὸ κραββάτι σου,
καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς
τὸν οἶκόν του.
8 Καὶ βλέποντες οἱ λαοὶ ἐθαύ-
μασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, ὁ
ὁποῖος ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν
εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον,
ὁποῦ ἐκάθητο εἰς τὸ τελώνιον, λε-
γόμενον Ματθαῖον· καὶ τὸν λέγει,
Ἀκολούθει με. Καὶ ἐσηκώθη, καὶ
ἠκολούθησέ τον.
10 Καὶ ἐν ᾧ ἀνεπαύετο ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν του, ἰδοὺ, πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, καὶ
ἐκάθησαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ
μὲ τοὺς μαθητάς του.
11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρισαῖοι,
ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ τί
ὁ διδάσκαλός σας τρώγει μὲ τοὺς

τελώνας καὶ μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς;
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸ ἤκου-
σεν, τοὺς εἶπεν· Οἱ ὑγιεῖς δὲν χρειά-
ζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς.
13 Ὑπάγετε καὶ μάθετε τί εἶναι,
Ἔλεον θέλω, καὶ ὄχι θυσίαν· διό-
τι δὲν ἦλθον νὰ καλέσω τοὺς δι-
καίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς
τὴν μετάνοιαν.
14 Τότε ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ λέγουσι·
Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νη-
στεύομεν πολλὰ, καὶ οἱ μαθηταί
σου δὲν νηστεύουσι;
15 Καὶ εἶπέ τους ὁ Ἰησοῦς· Μή
πως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμπο-
ροῦσι νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον
καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μαζὺ μὲ
αὐτούς; ἀλλὰ θέλει ἔλθει καιρὸς,
ὅταν θέλει ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ
νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύ-
σει.
16 Καὶ οὐδὲ κανεὶς βάλλει ἐπίῤ-
ῥαμμα ἀπὸ ὕφασμα ἄξαντον εἰς
φόρεμα παλαιόν· διότι τὸ ἀναπλή-
ρωμα πέρνει ἀπὸ τὸ φόρεμα, καὶ
γίνεται χειρότερον σχίσμα.
17 Μηδὲ βάλλουσι νέον κρασὶ
εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, σχί-
ζονται τὰ ἀσκία, καὶ τὸ κρασὶ
χύνεται, καὶ τὰ ἀσκία χάνονται·
ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ τὸ βάλλουσιν
εἰς καινὰ ἀσκία, καὶ φυλάττονται
καὶ τὰ δύο.
18 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς
ταῦτα, ἰδοὺ, ἦλθεν ἄρχων τις, καὶ
τὸν ἐπροσκύνησε, λέγων· Ἡ θυ-
γάτηρ μου ἀπὸ τώρα ἀπέθανε· ἀλ-
λὰ ἐλθὲ, βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπά-
νω της, καὶ θέλει ζήσει.
19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἠκολούθησέ τον, καὶ οἱ μαθηταί
του μαζύ.
20 (Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ, ἡ ὁποῖα
εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρό-
νους, ἐπλησίασεν ἀπ' ὀπίσω, καὶ
ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός
του.
21 Διότι ἔλεγε μέσα της· Ἂν πι-
άσω μόνον τὸ φόρεμά του, θέλω
ἰατρευθῇ.
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδέ
την, καὶ λέγει· Ὦ θύγατερ, ἔχε
θάῤῥος· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
Καὶ ἰατρεύθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν ὥραν
ἐκείνην.)
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ εἶδε τοὺς
ψάλτας, καὶ τὸν λαὸν ὅτι ἐσυγχύ-
ζοντο,
24 Λέγει τους· Φύγετε ἀπ' αὐτοῦ·
διότι τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν,
ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ τὸν ἀνεγέ-
λασαν.
25 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ὁ λαὸς
ἔξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἐπίασε τὸ κοράσιον ἀπὸ τὴν χεῖρα·
καὶ ἐσηκώθη ἐπάνω.
26 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς
ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.
27 Καὶ ἐν ᾧ ἀνεχώρει ἀπ' ἐκεῖ ὁ
Ἰησοῦς, τὸν ἠκολούθησαν δύο τυ-
φλοὶ, καὶ ἐφώναζον, καὶ ἔλεγον· Ὦ
υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν μας.
28 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασεν εἰς τὴν
οἰκίαν, ἦλθον καὶ οἱ τυφλοί· καὶ
λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι
δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο; Λέγουσιν
εἰς αὐτόν· Ναὶ, Κύριε.
29 Τότε ἐπίασε τὰ ὀμμάτιά των,
καὶ λέγει τους· Κατὰ τὴν πίστιν
σας ἂς σᾶς γένῃ.
30 Καὶ ἠνοίχθησαν τὰ ὀμμάτιά
των· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμὸν
τοὺς ἐπρόσταξε, λέγων· Βλέπετε
ἂς μὴ τὸ ἐξεύρῃ κανείς.
31 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν
ἔξω, τὸν εὐφήμησαν εἰς ὅλην τὴν
γῆν ἐκείνην.
32 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν αὐτοὶ,
ἰδοὺ, ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα ἄνθρω-
πον ἄλαλον, δαιμονισμένον.
33 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκε τὸ δαιμό-
νιον, ἐσύντυχεν ὁ ἄλαλος· καὶ

ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων οὗτος ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐτριγύρισεν ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας, διδάσκων εἰς τὰς συναγωγάς των, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύων πᾶσαν νόσον καὶ ἀῤῥωστίαν εἰς τὸν λαόν.
36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τοὺς ὄχλους, τοὺς εὐσπλαγχνίσθη, διότι ἦσαν ἀποσταμένοι καὶ σκορπισμένοι ὡς πρόβατα ὁποῦ δὲν ἔχουσι ποιμένα.
37 Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Τὸ θέρος εἶναι πολὺ, οἱ ἐργάται ὅμως εἶναι ὀλίγοι.
38 Παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θέρους, νὰ βάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θέρος του.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ ἐπροσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητὰς, καὶ τοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, νὰ τὰ ἐβγάλλωσι, καὶ νὰ ἰατρεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ ἀῤῥωστίαν.
2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· πρῶτος εἶναι ὁ Σίμων, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός του· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός του.
3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη Θαδδαῖος·
4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐπαράδωκε.
5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Εἰς τὸν δρόμον τῶν ἐθνῶν μὴ πηγαίνετε, καὶ εἰς πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν μὴν ἐμβῆτε·
6 Ἀλλὰ περισσότερον πηγαίνετε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.
7 Καὶ πηγαίνοντες κηρύττετε, λέγοντες· Ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
8 Τοὺς ἀσθενεῖς ἰατρεύετε, τοὺς λεπροὺς καθαρίζετε, τοὺς νεκροὺς ἀνασταίνετε, τὰ δαιμόνια ἐβγάλλετε· χάρισμα ἐπήρετε, χάρισμα δίδετε.
9 Μὴν ἀποκτήσητε χρυσίον μηδὲ ἀργύριον, μηδὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάριά σας.
10 Μηδὲ σακκίον εἰς τὸν δρόμον, μηδὲ δύο φορέματα, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς του.
11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ χώραν ἐμβῆτε, ἐξετάσατε τίς εἶναι εἰς αὐτὴν ἄξιος· καὶ ἐκεῖ μείνατε ἕως οὗ νὰ ἐβγῆτε.
12 Καὶ ὅταν ἐμβῆτε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ τὴν χαιρετᾶτε.
13 Καὶ ἂν εἶναι ἡ οἰκία ἀξία, ἂς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτήν· ἐὰν δὲ δὲν εἶναι ἀξία, ἡ εἰρήνη σας ἂς γυρίσῃ εἰς σᾶς.
14 Καὶ ὅποιος δὲν σᾶς δεχθῇ, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους σας, ὅταν ἐβγῆτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν σας.
15 Βέβαια σᾶς λέγω, Πλέον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόῤῥων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.
16 Ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς πέμπω ὡς πρόβατα μέσα εἰς τοὺς λύκους· γενῆτε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡς τὰ ὀφίδια, καὶ ἁπλοῖ ὡς αἱ περισteραί.
17 Καὶ προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· διότι θέλουσι σᾶς παρα-

δώσει εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μέσα
εἰς τὰς συναγωγάς των θέλουσι
σᾶς δείρει·
18 Καὶ θέλετε φερθῆ ἔμπροσθεν
ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἐξ αἰτίας
μου, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ
εἰς τὰ ἔθνη.
19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδίδωσι, μὴν
ἐγνοιασθῆτε, πῶς ἢ τί θέλετε λαλή-
σει· διότι θέλει σᾶς δοθῆ εἰς ἐκεί-
νην τὴν ὥραν, τί θέλετε λαλήσει.
20 Διότι δὲν εἶσθε σεῖς ὁποῦ λα-
λεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πα-
τρός σας, ὁποῦ λαλεῖ εἰς σᾶς.
21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει
παραδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πα-
τὴρ τὸ παιδίον του· καὶ θέλουσι ση-
κωθῆ τὰ παιδία κατεπάνω εἰς τοὺς
γονεῖς των, καὶ θέλουσι τοὺς θανα-
τώσει.
22 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι
ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅποιος
ὅμως ὑπομείνῃ ἕως εἰς τὸ τέλος,
θέλει σωθῆ.
23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκωσι εἰς
ταύτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν
ἄλλην. Διότι βέβαια σᾶς λέγω,
Δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις
τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου.
24 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος
ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του, οὐδὲ δου-
λευτὴς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.
25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητὴν, νὰ
γένῃ ὡς ὁ διδάσκαλός του, καὶ ὁ
δουλευτὴς ὡς ὁ αὐθέντης του· ἀνί-
σως καὶ τὸν αὐθέντην τοῦ οἴκου ἐκά-
λεσαν Βεελζεβοὺλ, πόσῳ μᾶλλον
τοὺς ἐδικούς του;
26 Μὴ τοὺς φοβηθῆτε λοιπόν·
διότι δὲν εἶναι κανὲν πρᾶγμα σκε-
πασμένον, ὁποῦ δὲν θέλει ξεσκε-
πασθῆ· καὶ κρυφὸν, ὁποῦ δὲν θέλει
γνωρισθῆ.
27 Τοῦτο ὁποῦ σᾶς λέγω εἰς τὸ
σκότος, νὰ τὸ εἰπῆτε εἰς τὸ φῶς·
καὶ τοῦτο ὁποῦ ἀκούετε κρυφίως
εἰς τὸ ὠτίον, νὰ τὸ κηρύξετε
ἐπάνω εἰς τὰ δώματα.
28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους,
ὁποῦ φονεύουσι τὸ σῶμα, καὶ τὴν
ψυχὴν δὲν δύνανται νὰ φονεύσωσιν·
ἀλλὰ περισσότερον πρέπει νὰ φοβη-
θῆτε ἐκεῖνον, ὁποῦ δύναται νὰ χα-
λάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα
εἰς τὴν γέενναν.
29 Δὲν πωλοῦνται δύο στρουθία
διὰ ἓν λεπτόν; καὶ ἓν ἀπ' αὐτὰ δὲν
θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν χωρὶς τοῦ
Πατρός σας·
30 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες ὅλαι τῆς
κεφαλῆς σας εἶναι μετρημέναι.
31 Μὴ φοβηθῆτε λοιπόν· ἀπὸ
πολλὰ στρουθία διαφέρετε σεῖς.
32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν, ὁποῦ
ὁμολογήσῃ εἰς ἐμὲ ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ
ἐγὼ εἰς αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πα-
τρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῆ ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω τὸν
ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ
Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
34 Μὴ λογιάσητε, ὅτι ἦλθον νὰ
βάλω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν· δὲν
ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ μά-
χαιραν.
35 Διότι ἐγὼ ἦλθον νὰ διαχω-
ρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πα-
τρός του, καὶ θυγατέρα ἐναντίον
τῆς μητρός της, καὶ νύμφην ἐναν-
τίον τῆς πενθερᾶς της·
36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ
εἶναι οἱ οἰκιακοί του.
37 Ὅποιος ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μη-
τέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμὲ, δὲν
εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ· καὶ ὅποιος
ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσό-
τερον ἀπὸ ἐμὲ, δὲν εἶναι ἄξιος δι'
ἐμέ.
38 Καὶ ὅποιος δὲν σηκώσῃ τὸν
σταυρόν του, καὶ δὲν ἀκολουθῆ
ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.
39 Ἐκεῖνος, ὁποῦ εὕρει τὴν ζωήν

του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ἐκεῖνος,
ὁποῦ τὴν χάσει ἐξ αἰτίας μου, θέ-
λει τὴν εὕρει.
40 Ὅποιος δέχεται σᾶς, ἐμὲ δέ-
χεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμὲ, δέ-
χεται ἐκεῖνον, ὁποῦ μὲ ἔστειλε.
41 Ἐκεῖνος, ὁποῦ δέχεται προ-
φήτην εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει
πάρει πληρωμὴν προφήτου· καὶ
ἐκεῖνος, ὁποῦ δέχεται δίκαιον εἰς
ὄνομα δικαίου, θέλει πάρει πλη-
ρωμὴν δικαίου.
42 Καὶ ὅποιος ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς ἓν ποτή-
ριον νερὸν κρύον μόνον, εἰς ὄνομα
μαθητοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν
θέλει χάσει τὴν πληρωμήν του.

ΚΕΦ. ια΄.

ΚΑΙ ἔγινεν, ἀφ᾽ οὗ ἐτελείωσεν ὁ
Ἰησοῦς νὰ διατάσσῃ τοὺς δώδεκα
μαθητάς του, ἀνεχώρησεν ἀπ᾽ ἐκεῖ
νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τὰς
πόλεις αὐτῶν.
2 Καὶ ὁ Ἰωάννης, ἀκούσας μέσα
εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἔπεμψε δύο ἀπὸ τοὺς μαθη-
τάς του,
3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι
ἐκεῖνος, ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ
ἄλλον καρτεροῦμεν;
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπέ τους· Πηγαίνοντες εἰπέτε εἰς
τὸν Ἰωάννην ταῦτα, ὁποῦ βλέπετε
καὶ ἀκούετε.
5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χω-
λοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρί-
ζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ
ἀνασταίνονται, καὶ οἱ πτωχοὶ εὐ-
αγγελίζονται.
6 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος,
ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.
7 Καὶ ἀφ᾽ οὗ ἀνεχώρησαν οὗτοι,
ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τὸν
λαὸν διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγή-
κετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; κά-
λαμον ὁποῦ ταράσσεται ἀπὸ τὸν
ἄνεμον;
8 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆτε;
ἄνθρωπον στολισμένον μὲ μαλακὰ
φορέματα; ἰδοὺ, ἐκεῖνοι, ὁποῦ φο-
ροῦσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς
τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς.
9 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆτε;
προφήτην; Ναὶ, λέγω σας, καὶ
περισσότερον ἀπὸ προφήτην.
10 Διότι οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, διὰ
τὸν ὁποῖον ἐγράφη· Ἰδοὺ, ἐγὼ
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἐμπρὸς
εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὁποῖος θέ-
λει ἑτοιμάσει τὸν δρόμον σου ἔμ-
προσθέν σου.
11 Βέβαια σᾶς λέγω, δὲν ἐση-
κώθη ἀπὸ ἐκείνους, ὁποῦ ἐγεννή-
θησαν ἀπὸ γυναῖκας, μεγαλήτερος
ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν εἶναι μεγαλή-
τερος ἀπ᾽ αὐτόν.
12 Καὶ ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰω-
άννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως τώρα, ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται,
καὶ οἱ βιασταὶ τὴν ἁρπάζουσι.
13 Διότι ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ
νόμος ἕως τοῦ Ἰωάννου ἐπροφή-
τευσαν.
14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸν δεχθῆτε,
αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὁποῦ ἔμελλε
νὰ ἔλθῃ.
15 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ,
ἂς ἀκούῃ.
16 Καὶ μὲ τί νὰ παρομοιάσω τὴν
γενεὰν ταύτην; ὁμοιάζει μὲ παιδία
μικρὰ, ὁποῦ κάθηνται εἰς τὰς ἀγο-
ρὰς, καὶ λαλοῦσιν εἰς τοὺς συντρό-
φους των,
17 Καὶ λέγουσιν· Ἡμεῖς σᾶς
ἐπαίξαμεν τὸν αὐλὸν, καὶ σεῖς δὲν
ἐχορεύσατε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν,
καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε.
18 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, ὁποῦ
μηδὲ ἔτρωγε, μηδὲ ἔπινε· καὶ λέ-
γουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,

ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ παιδία της.
20 Τότε ἤρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας ἐγίνοντο αἱ περισσότεραί του δυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.
21 Ἀλλοίμονον εἰς σὲ Χωραζὶν, ἀλλοίμονον εἰς σὲ Βεθσαϊδάν· διότι αἱ δυνάμεις, ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς σᾶς, ἐὰν ἐγίνοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσει μέσα εἰς σάκκον καὶ στάκτην.
22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγω σας· Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλέον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, παρὰ εἰς σᾶς.
23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ὁποῦ ὑψώθης ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως εἰς τὸν ᾅδην· διότι αἱ δυνάμεις, ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς σὲ, ἐὰν ἐγίνοντο εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελον μείνει ἕως τὴν σήμερον.
24 Ὅμως λέγω σας, ὅτι πλέον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς σέ.
25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψες ταῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς φρονίμους, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς τὰ νήπια.
26 Ναὶ, βέβαια, ὦ Πάτερ, διότι οὕτω ἐφάνη ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου.
27 Ὅλα μὲ ἐπαραδόθησαν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ γνωρίζει τις τὸν Πατέρα, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσῃ.
28 Ἐλᾶτε εἰς ἐμὲ, ὅλοι οἱ κοπιασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.
29 Σηκώσατε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμὲ, ὅτι εἶμαι ἥμερος καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὕρει ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχάς σας.
30 Διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς σποράς· καὶ οἱ μαθηταί του ἐπείνασαν, καὶ ἄρχισαν νὰ τρίβωσι τὰ στάχυα, καὶ νὰ τρώγωσι.
2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι βλέποντές το, εἶπον εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου κάμνουσιν ἐκεῖνο, ὁποῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμνωσι τὸ σάββατον.
3 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Δὲν ἐδιαβάσετε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦσαν μαζύ του;
4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα αὐτὸς δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ φάγῃ, οὐδὲ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦτον μαζὺ μὲ αὐτὸν, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἱερεῖς;
5 Ἢ δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν καταλύουσι τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;
6 Καὶ λέγω σας, ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ ἱερόν.
7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίσει, τί εἶναι, Ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσει ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπταισαν.
8 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.
9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ, ὑπῆγεν εἰς τὴν συναγωγήν των.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ
ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν·
καὶ ἠρώτησάν τον, λέγοντες· Ἂν
εἶναι συγχωρημένον νὰ ἰατρεύσῃ
τις τὸ σάββατον; διὰ νὰ τὸν κα-
τηγορήσωσι.
11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ποῖος
ἄνθρωπος θέλει εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὁ
ὁποῖος ἂν ἔχῃ ἓν πρόβατον, καὶ
πέσῃ τοῦτο τὸ σάββατον εἰς ἕνα
λάκκον, δὲν θέλει τὸ πιάσει νὰ τὸ
σηκώσῃ;
12 Καὶ πόσην διαφορὰν ἔχει ὁ
ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πρόβατον; ὥστε
καὶ τὸ σάββατον εἶναι συγχωρη-
μένον νὰ κάμῃ τις καλοσύνην.
13 Τότε λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον· Ἅπλωσαι τὴν χεῖρά σου·
καὶ τὸ ἥπλωσε· καὶ ἐκαταστάθη
ὑγιεινὸν, ὡς καὶ τὸ ἄλλον.
14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἐβ-
γῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλεύθησαν ἐναν-
τίον του, διὰ νὰ τὸν χαλάσωσι.
15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο
ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ· καὶ τὸν ἠκο-
λούθησαν ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ὅλους
τοὺς ἐθεράπευσε·
16 Καὶ τοὺς ἐπρόσταξε, νὰ μὴ
τὸν φανερώσωσι·
17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ
προφήτου Ἡσαΐου, λέγοντος·
18 Ἰδοὺ τὸ παιδίον μου, τὸ ὁποῖον
ἐδιάλεξα· τὸ ἠγαπημένον μου, εἰς
τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυχή μου·
θέλω βάλει τὸ πνεῦμά μου εἰς αὐ-
τὸν, καὶ θέλει μηνύσει εἰς τὰ ἔθνη
κρίσιν.
19 Δὲν θέλει φιλονεικήσει, οὐδὲ
θέλει φωνάξει, οὐδὲ κανεὶς θέλει
ἀκούσει τὴν φωνήν του εἰς τὰς
πλατείας·
20 Κάλαμον συντριμμένον δὲν
θέλει συντρίψει, καὶ λίνον ὁποῦ
καπνίζει δὲν θέλει σβέσει· ἕως οὗ
ἐβγάλῃ ἔξω εἰς νίκην τὴν κρίσιν.
21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομά του θέλου-
σιν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.
22 Τότε ἐφέρθη εἰς αὐτὸν τὶς δαι-
μονισμένος, τυφλὸς καὶ ἄλαλος·
καὶ τὸν ἰάτρευσε, ὥστε ὁ τυφλὸς
καὶ ἄλαλος καὶ ἔβλεπε καὶ ἐλάλει.
23 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι οἱ ὄχλοι,
καὶ ἔλεγον· Μή πως εἶναι οὗτος ὁ
υἱὸς τοῦ Δαβίδ;
24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ τὸ
ἤκουσαν, ἔλεγον· Οὗτος δὲν ἐβ-
γάλλει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν
Βεελζεβοὺλ, τὸν ἄρχοντα τῶν δαι-
μονίων.
25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς
διαλογισμούς των, τοὺς εἶπε· Πᾶ-
σα βασιλεία, ἐὰν διαμοιρασθῇ
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, ἐρημό-
νεται· καὶ πᾶσα πόλις καὶ οἰκία,
ἐὰν μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ
της, δὲν θέλει σταθῇ.
26 Καὶ ἀνίσως καὶ ὁ Σατανᾶς
ἐβγάλλῃ τὸν Σατανᾶν, ἐμοιράσθη
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του· πῶς τὸ
λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία
του;
27 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαι-
μόνια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοί
σας μὲ τίνα τὰ ἐβγάλλουσι; διὰ
τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι κριταί
σας.
28 Ἀνίσως δὲ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα
τοῦ Θεοῦ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια,
ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ εἰς σᾶς.
29 Ἢ πῶς ἠμπορεῖ τις νὰ ἔμβῃ
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ
ἁρπάξῃ τὰ πράγματά του, ἂν δὲν
δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατόν; καὶ τότε
θέλει γυμνώσει τὴν οἰκίαν του.
30 Ὅποιος δὲν εἶναι μαζύ μου,
εἶναι ἐναντίον μου· καὶ ὅποιος δὲν
μαζόνει μαζύ μου, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· Πᾶσα
ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει
συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
ἀλλὰ ἡ βλασφημία τοῦ Πνεύμα-
τος δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

32 Καὶ ὅποιος εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει συγχωρηθῇ· ὅποιος ὅμως εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, εἰς αὐτὸν δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, μήτε εἰς τὸν μέλλοντα.
33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπόν του καλόν· ἢ κάμετε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπόν του σαπρόν· διότι ἀπὸ τὸν καρπὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.
34 Παιδία ἐχιδνῶν, πῶς ἠμπορεῖτε νὰ εἰπῆτε καλὰ, ὄντες κακοί; διότι ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.
35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τὸν κακὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του.
36 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι πᾶσαν λέξιν ἀργὴν, ὁποῦ ἂν εἰπῶσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλουσι δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.
37 Διότι ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις δικαιωθῇ, καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεἰς κατακριθῇ.
38 Τότε ἀπεκρίθησαν κἄποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν ἀπὸ σὲ τὶ σημεῖον.
39 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ζητεῖ σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν, εἰ μὴ τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
40 Διότι καθὼς ὁ Ἰωνᾶς ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτω θέλει εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλουσιν ἀναστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζὺ μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνει· διότι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶν.
42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζὺ μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.
43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔβγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπερνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν εὑρίσκει.
44 Τότε λέγει· Ἂς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆκα. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὑρίσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον, καὶ στολισμένον.
45 Τότε πηγαίνει, καὶ πέρνει μαζύ του ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια πονηρότερα ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἐμβαίνουσι καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα. Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην τὴν πονηράν.
46 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἐλάλει αὐτὸς εἰς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ του καὶ οἱ ἀδελφοί του ἐστέκοντο ἔξω, γυρεύοντες νὰ τὸν λαλήσωσι.
47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω, γυρεύοντες νὰ σὲ λαλήσωσι.
48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε εἰς αὐτόν· Ποῖα εἶναι ἡ μήτηρ μου, καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἀδελφοί μου;
49 Καὶ ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
50 Διότι ὅποιος θέλει κάμει τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου, ὁ ὁποῖος

εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μου.

ΚΕΦ. ιγ΄.

ΚΑΙ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον.
2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκάθισε· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐστέκετο εἰς τὸν αἰγιαλόν.
3 Καὶ ὡμίλησεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ μὲ παραβολὰς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐβγῆκεν ὁ σπείρων νὰ σπείρῃ.
4 Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν αὐτὸς, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἐκατάφαγον.
5 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τόπους πετρώδεις, ὅπου δὲν ἦτον γῆ πολλή· καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε βάθος ἡ γῆ·
6 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ῥίζαν, ἐξηράνθησαν.
7 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὰ ἔπνιξαν.
8 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ μὲν ἓν ἑκατὸν, ἄλλο δὲ ἑξῆντα, καὶ ἄλλο τριάντα.
9 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
10 Καὶ πλησιάσαντες οἱ μαθηταί του, εἶπον εἰς αὐτόν· Διὰ τί τοὺς λαλεῖς μὲ παραβολάς;
11 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἀπεκρίθη· Διότι εἰς σᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς δὲ ἐκείνους δὲν ἐδόθη.
12 Διότι ὅποιος ἔχει, εἰς αὐτὸν θέλει δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ· ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει θέλει ἀπαρθῇ ἀπὸ αὐτόν.
13 Διὰ τοῦτο τοὺς λαλῶ μὲ παραβολὰς, διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐννοοῦσι.
14 Καὶ πληρόνεται εἰς αὐτοὺς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ἡ ὁποία λέγει· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψει, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.
15 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὠτία βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς των ἔκλεισαν, μή πως καὶ καμμίαν φορὰν ἴδωσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ μὲ τὰ ὠτία των ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν των ἐννοήσωσι καὶ γυρίσωσι, καὶ ἐγὼ τοὺς ἰατρεύσω.
16 Μακάρια δὲ τὰ ὀμμάτιά σας, διότι βλέπουσι· καὶ τὰ ὠτία σας, διότι ἀκούουσι.
17 Διότι ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσι ταῦτα, ὁποῦ βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσι ταῦτα, ὁποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.
18 Σεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.
19 Καθεὶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ δὲν ἐννοεῖ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον εἰς τὴν καρδίαν του· οὗτος εἶναι ὁ σπόρος, ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη εἰς τὸν δρόμον.
20 Ὁ δὲ σπόρος, ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν δέχεται·
21 Δὲν ἔχει ὅμως ῥίζαν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γίνῃ λύπη ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.
22 Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος σπείρεται εἰς τὰ ἀγκάθια, οὗτος εἶναι

ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον· καὶ ἡ
φροντὶς τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ
ἀπάτη τοῦ πλούτου πνίγει τὸν
λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπόν.
23 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπει-
ρεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον,
καὶ τὸν ἐννοεῖ· ὁ ὁποῖος καὶ καρ-
ποφορεῖ, καὶ κάμνει, ἄλλο ἑκατὸν,
ἄλλο ἑξῆντα, ἄλλο τριάντα.
24 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς ἐπρό-
βαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον,
ὁ ὁποῖος σπείρει καλὸν σπόρον εἰς
τὸ χωράφιόν του·
25 Καὶ ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρω-
ποι, ὑπῆγεν ὁ ἐχθρός του, καὶ
ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σι-
ταρίου, καὶ ἔφυγε.
26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησε τὸ χορ-
τάριον, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε
ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια.
27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δουλευταὶ τοῦ
οἰκοκύρου ἐκείνου, καὶ τὸν εἶπον·
Κύριε, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπόρον
εἰς τὸ χωράφιόν σου; πόθεν λοιπὸν
ἔχει τὰ ζιζάνια;
28 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Ἐχθρὸς
ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο. Λέγουσιν
εἰς αὐτὸν οἱ δοῦλοί του· Κύριε, θέ-
λεις λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν, νὰ τὰ
μαζώξωμεν;
29 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὄχι· μή
πως καὶ μαζόνοντες τὰ ζιζάνια,
ἐκριζώσητε μαζὺ μετ' αὐτὰ καὶ τὸ
σιτάριον.
30 Ἀφήσατε νὰ μεγαλώσωσι καὶ
τὰ δύο μαζὺ ἕως τὸ θέρος· καὶ εἰς
τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ θέλω
εἰπεῖ εἰς τοὺς θεριστάς· Μαζώ-
ξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσετέ
τα εἰς δεμάτια, διὰ νὰ τὰ κατα-
καύσωμεν· καὶ τὸ σιτάριον μαζώ-
ξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.
31 Ἄλλην παραβολὴν πάλιν τοὺς
ἐπρόβαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον
σιναπίου, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἄν-
θρωπός τις καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ
χωράφιόν του·
32 Τὸ ὁποῖον εἶναι μικρότερον
ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα· ὅταν δὲ
αὐξηθῇ, γίνεται μεγαλήτερον ἀπὸ
τὰ λάχανα· καὶ γίνεται δένδρον,
ὥστε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔρ-
χονται, καὶ φωλεάζουσιν εἰς τοὺς
κλάδους του.
33 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς εἶ-
πεν· Ὅτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ὁμοιάζει μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον
ἔλαβε μία γυνὴ, καὶ τὸ ἔκρυψε
μέσα εἰς τρία μέτρα ἀλευρίου, ἕως
οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
34 Ταῦτα ὅλα ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς
μὲ παραβολὰς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ
χωρὶς παραβολὴν δὲν ἐλάλει εἰς
αὐτούς·
35 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ
προφήτου, λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει
εἰς παραβολὰς τὸ στόμα μου· καὶ
θέλω ἐβγάλει ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν
κεκρυμμένα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ
κόσμου.
36 Τότε ἀφῆκε τὸν ὄχλον ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ
ὑπῆγαν οἱ μαθηταί του πλησίον
του, καὶ τὸν λέγουσιν· Ἑρμήνευ-
σόν μας τὴν παραβολὴν τῶν ζιζα-
νίων τοῦ χωραφίου.
37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει
τους· Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρει τὸ
καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου·
38 Καὶ τὸ χωράφιον εἶναι ὁ κό-
σμος· καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, οὗτοι
εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ
ζιζάνια εἶναι οἱ υἱοὶ νοῦ πονηροῦ·
39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος τὰ
ἔσπειρεν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ
θερισμὸς εἶναι τὸ τέλος τοῦ κό-
σμου· καὶ οἱ θερισταὶ εἶναι οἱ ἄγ-
γελοι.
40 Καθὼς λοιπὸν μαζόνονται τὰ

ζιζάνια, καὶ καίονται μὲ φωτίαν· οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου.
41 Θέλει στείλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους του, καὶ θέλουσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλα τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὴν ἀνομίαν·
42 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψει καθὼς ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρός των. Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὸ χωράφιον, τὸν ὁποῖον ἀφ' οὗ τὸν εὑρῆκεν ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τὴν χαράν του ὑπάγει, καὶ πωλεῖ ὅ,τι καὶ ἂν ἔχῃ, καὶ ἀγοράζει τὸ χωράφιον ἐκεῖνο.
45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον πραγματευτὴν, ὁ ὁποῖος γυρεύει καλὰ μαργαριτάρια·
46 Ὁ ὁποῖος εὑρίσκων ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ὑπῆγε, καὶ ἐπώλησεν ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ τὸν ἠγόρασε.
47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δίκτυον, ὁποῦ ἐβάλθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξεν ἀπὸ κάθε εἴδους·
48 Καὶ ὅταν ἐγεμίσθη, σύροντές το εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σαπρὰ ἔῤῥιψαν ἔξω.
49 Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἔλθει οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλουσι χωρίσει τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσον τῶν δικαίων·
50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
51 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὰ ἐννοήσατε ὅλα ταῦτα; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ναὶ, Κύριε.
52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, ὅς τις ἐμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον οἰκοκύριον, ὁ ὁποῖος ἐβγάλλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν του καὶ νέα καὶ παλαιά.
53 Καὶ ἔγινεν, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, ἐσηκώθη ἀπεκεῖ.
54 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγήν των· ὥστε ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;
55 Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ λεπτουργοῦ; δὲν λέγεται ἡ μήτηρ του Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοί του Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;
56 Καὶ αἱ ἀδελφαί του ὅλαι δὲν εἶμαι μὲ ἡμᾶς; ἀπὸ ποῦ λοιπὸν τὸν ἦλθον ταῦτα ὅλα;
57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.
58 Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλὰς δυνάμεις, διὰ τὴν ἀπιστίαν των.

ΚΕΦ. ιδ΄.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ·
2 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ὑπηρέτας του· Οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.
3 Διότι ὁ Ἡρώδης ἀφ' οὗ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδησε, καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν

Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ του.
4 Διότι τὸν ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· Δὲν σὲ εἶναι συγχωρημένον νὰ τὴν
ἔχῃς.
5 Καὶ θέλων νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.
6 Καὶ ὅταν ἑορτάζοντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος εἰς τὴν μέσην· καὶ ἤρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην·
7 Διὰ τοῦτο ὡμολόγησε μὲ ὅρκον νὰ τὴν δώσῃ ὅ,τι πρᾶγμα ἤθελε τὸν ζητήσει.
8 Καὶ παρακινηθεῖσα ἐκείνη ἀπὸ τὴν μητέρα της, λέγει· Δός με ἐδῶ εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς καθιζομένους μαζὺ, ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ.
10 Καὶ ἔστειλε, καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακήν.
11 Καὶ ἐφέρθη ἡ κεφαλή του εἰς πινάκιον, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα της.
12 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, ἐσήκωσαν τὸ κορμίον του, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ὑπῆγαν, καὶ τὸ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ πλοῖον χωριστὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον. Καὶ οἱ ὄχλοι, ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθον, τὸν ἠκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ τὰς πόλεις.
14 Καὶ ἐβγαίνων ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαόν· καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἰάτρευσε τοὺς ἀῤῥώστους των.
15 Καὶ ὅτε ἐβραδύασεν, ἦλθον οἱ μαθηταί του, λέγοντες· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα πλέον ἐπέρασεν· ἀπόλυσον τὸν λαὸν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χωρία, καὶ νὰ ἀγοράσωσι διὰ τὸν ἑαυτόν των τροφάς.
16 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Δὲν κάμνει χρεία νὰ ὑπάγωσι· δότε τους σεῖς νὰ φάγωσι.
17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὰ πέντε ψωμία καὶ δύο ὀψάρια.
18 Καὶ λέγει τους· Φέρετέ τα ἐδῶ εἰς ἐμέ.
19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὰ χορτάρια, καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε· καὶ ἀφ' οὗ ἔκοψε τὰ ψωμία, τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς, καί οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν λαόν.
20 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.
21 Καὶ ὅσοι ἔφαγον, ἦσαν ἕως πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
22 Καὶ παρευθὺς ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι προτήτερα πέραν, ἕως οὗ νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καταμόνας νὰ προσευχηθῇ. Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἦτον μόνος ἐκεῖ.
24 Καὶ τὸ πλοῖον σχεδὸν ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὰ κύματα· διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος.
25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.
26 Καὶ καθὼς τὸν εἶδον οἱ μαθηταὶ, ὅτι ἐπεριπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχύσθησαν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον των ἐφώναξαν.

27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ἔχετε θάῤῥος·
ἐγώ εἶμαι· μὴ φοβεῖσθε.
28 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη εἰς
αὐτὸν, καὶ εἶπε· Κύριε, ἂν εἶσαι
σὺ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω εἰς σὲ
ἐπάνω εἰς τὰ νερά.
29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· Ἔλα.
Καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ πλοῖον ὁ Πέ-
τρος, καὶ ἐπεριπάτησεν ἐπάνω εἰς
τὰ νερὰ, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν.
30 Βλέπων ὅμως τὸν ἄνεμον δυ-
νατὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἐπειδὴ ἤρχισε
νὰ καταβυθίζηται, ἔκραξε, λέγων·
Κύριε, σῶσόν με.
31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐξή-
πλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ ἐπίασέ
τον, καὶ τὸν λέγει· Ὦ ὀλιγόπιστε,
διὰ τί ἐδίστασας;
32 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκαν αὐτοὶ μέ-
σα εἰς τὸ πλοῖον, ὁ ἄνεμος ἔπεσε.
33 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν
μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἦλθον καὶ τὸν
ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγον· Ἀλη-
θῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶσαι.
34 Καὶ διαβαίνοντες ἦλθον εἰς
τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.
35 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγνώρισαν οἱ
ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστει-
λαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκεί-
νην, καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους
τοὺς ἀσθενεῖς.
36 Καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, μόνον
νὰ πιάσωσι τὴν ἄκραν τοῦ φορέ-
ματός του· καὶ ὅσοι ἐπίασαν, ὅλοι
ἰατρεύθησαν.

ΚΕΦ. ιεʹ.

ΤΟΤΕ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ
τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·
2 Διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαί-
νουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυ-
τέρων; διότι δὲν νίπτουσι τὰς χεῖ-
ράς των, ὅταν τρώγωσι ψωμίον.
3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς
εἶπε· Καὶ σεῖς διὰ τί παραβαίνετε
τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν
παράδοσίν σας;
4 Διότι ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε, λέ-
γων· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου· καί· Ὅποιος κακολο-
γήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, ἂς ἀπο-
θάνῃ μὲ θάνατον.
5 Καὶ σεῖς λέγετε· Ὅτι ὅποιος
ἤθελεν εἰπεῖ εἰς τὸν πατέρα ἢ εἰς
τὴν μητέρα, Δῶρον εἶναι κάθε πρᾶγμα,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖς νὰ ὠφελη-
θῇς ἀπὸ ἐμέ· καὶ νὰ μὴ τιμήσῃ τὸν
πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του.
6 Καὶ ἐκάμετε ἄκυρον τὴν παρ-
αγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παρά-
δοσίν σας.
7 Ὑποκριταὶ, καλὰ ἐπροφήτευσε
διὰ σᾶς ὁ Ἡσαΐας, λέγων·
8 Οὗτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα του
μὲ ἐγγίζει, καὶ μὲ τὰ χείλη του μὲ
τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία του λείπει μα-
κρὰν ἀπὸ ἐμέ.
9 Καὶ ματαίως μὲ λατρεύουσι,
διδάσκοντες διδασκαλίας, παραγ-
γελίας ἀνθρώπων.
10 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν ὄχλον,
καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἀκούετε καὶ
καταλάβετε.
11 Ὄχι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐμβαί-
νει εἰς τὸ στόμα, μιαίνει τὸν ἄν-
θρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα, ἐκεῖνο
μιαίνει τὸν ἄνθρωπον.
12 Τότε ἦλθον οἱ μαθηταί του,
καὶ τὸν εἶπον· Ἐξεύρεις, ὅτι οἱ
Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον
ἐσκανδαλίσθησαν;
13 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς εἶπε·
Πᾶσα φυτεία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐφύ-
τευσεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος,
θέλει ἐκριζωθῇ.
14 Ἀφήσατέ τους· εἶναι τυφλοὶ
ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ ἐὰν ὁ τυφλὸς
ὁδηγῇ τὸν τυφλὸν, καὶ οἱ δύο θέ-
λουσι πέσει εἰς τὸν λάκκον.
15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ

εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἑρμήνευσον εἰς
ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην.
16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμη
καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἶσθε;
17 Δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι ὅποιον πρᾶγμα
ἐμβαίνει μέσα εἰς τὸ στόμα, ὑπά-
γει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐβγαίνει
εἰς τὴν πόρευσιν;
18 Ἐκεῖνα ὅμως, τὰ ὁποῖα ἐβγαί-
νουσιν ἀπὸ τὸ στόμα, ἐβγαίνουσιν
ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα μιαί-
νουσι τὸν ἄνθρωπον.
19 Διότι ἀπὸ τὴν καρδίαν ἐβγαί-
νουσι διαλογισμοὶ κακοὶ, φόνοι,
μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλεψίαι, ψευ-
δομαρτυρίαι, βλασφημίαι.
20 Ταῦτα εἶναι, τὰ ὁποῖα μιαί-
νουσι τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ φάγῃ
κἀνεὶς μὲ ἄνιπτα χέρια, δὲν μιαίνει
τὸν ἄνθρωπον.
21 Καὶ ἐβγαίνων ἀπεκεῖ ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύ-
ρου καὶ Σιδῶνος.
22 Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ Χαναναία,
ἡ ὁποῖα ἐξέβη ἀπὸ τὰ σύνορα
ἐκεῖνα, ἔκραζέ τον, λέγουσα· Ἐλέη-
σόν με, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ· ἡ
θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπεκρίθη
λόγον. Καὶ ἦλθον οἱ μαθηταί του,
καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες·
Ἀπόλυσον αὐτὴν, διότι φωνάζει
ὀπίσω μας.
24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἐστάλθην, εἰ μὴ
εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ
οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.
25 Καὶ ἐκείνη ἦλθεν, καὶ ἐπροσ-
κύνησέ τον, λέγουσα· Κύριε, βοή-
θησόν με.
26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπε· Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις
τὸ ψωμίον τῶν τέκνων, καὶ νὰ τὸ
ῥίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.
27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναὶ, Κύριε·
μὲ ὅλον τοῦτο καὶ τὰ σκυλάκια
τρώγουσιν ἀπὸ τὰς ψίχας, αἱ
ὁποῖαι πίπτουσιν ἀπὸ τὴν τράπε-
ζαν τῶν αὐθεντῶν των.
28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τὴν εἶπε· Ὦ γύναι, μεγάλη εἶναι
ἡ πίστις σου· ἂς σὲ γένῃ καθὼς
θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ
της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.
29 Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἦλθεν πλησίον τῆς θα-
λάσσης τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ.
30 Καὶ ὑπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ
ὄχλοι, ἔχοντες μαζύ των χωλοὺς,
τυφλοὺς, ἀλάλους, κουλλοὺς, καὶ
ἄλλους πολλούς· καὶ ἔῤῥιψάν τους
εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τοὺς
ἰάτρευσε·
31 Ὥστε ἐθαύμαζον οἱ λαοὶ, βλέ-
ποντες τοὺς ἀλάλους ὅτι ἐλάλουν,
τοὺς κουλλοὺς ὑγιεῖς, τοὺς χωλοὺς
ὅτι ἐπεριπάτουν, καὶ τυφλοὺς ὅτι
ἔβλεπον· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν
τοῦ Ἰσραήλ.
32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε
τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε·
Σπλαγχνίζομαι τοῦτον τὸν λαὸν,
διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραι εἶναι,
ὁποῦ παραμένουσι μαζύ μου ἐδῶ,
καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι· καὶ
δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀπολύσω νηστι-
κοὺς, μήπως καὶ ἀποκάμωσιν εἰς
τὸν δρόμον.
33 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μα-
θηταί του· Καὶ ἀποποῦ νὰ μᾶς
ἔλθωσι τόσα ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν
ἐρημίαν, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τό-
σον πλῆθος;
34 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς. Πόσα ψωμία ἔχετε; Καὶ
ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα
ὀψάρια.
35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους
νὰ καθίσωσιν εἰς τὴν γῆν.
36 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ
ψωμία καὶ τὰ ὀψάρια, εὐχαρί-
στησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκεν εἰς
τοὺς μαθητάς του· καὶ οἱ μαθηταί

του εἰς τὸν ὄχλον.
37 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομ-
μάτια, ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ
σπυρίδας γεμάτας.
38 Καὶ ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἔφαγον,
ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες,
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
39 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς
ὄχλους, ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
ὑπῆγεν εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ ἦλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδ-
δουκαῖοι, καὶ δοκιμάζοντές τον ἐζή-
τησαν ἀπ' αὐτὸν, νὰ τοὺς δείξῃ
σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτούς· Ὅταν βραδυάζῃ
λέγετε, Θέλει γένει εὐδία· διότι
κοκκινίζει ὁ οὐρανός.
3 Καὶ τὸ πρωῒ λέγετε, Σήμερον
γίνεται χειμών· διότι κοκκινίζει καὶ
συννεφιάζεται ὁ οὐρανός. Ὦ ὑπο-
κριταὶ, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ
ἐξεύρετε νὰ διακρίνητε, καὶ τὰ ση-
μεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ
διακρίνητε;
4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον γυρεύει· καὶ σημεῖον δὲν
θέλει τῆς δοθῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ τοὺς
ἀφῆκε, καὶ ἀνεχώρησε.
5 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταί
του πέραν, ἐλησμόνησαν νὰ πάρω-
σι ψωμία.
6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βλέ-
πετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὸ προζύ-
μιον τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδου-
καίων.
7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο καθ'
ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ψωμία
δὲν ἐπήραμεν.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, γνωρίζων τοῦτο,
τοὺς εἶπεν· Ὦ ὀλιγόπιστοι, διὰ τί
διαλογίζεσθε μέσα σας, διότι δὲν
ἐπήρατε ψωμία;
9 Ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε, μηδὲ ἐνθυ-
μεῖσθε τὰ πέντε ψωμία τῶν πέντε
χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἐπή-
ρατε;
10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμία τῶν τεσ-
σάρων χιλιάδων, καὶ πόσας σπυ-
ρίδας ἐπήρατε;
11 Πῶς δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι δὲν σᾶς
εἶπον διὰ ψωμίον, νὰ φυλάττησθε
ἀπὸ τὸ προζύμιον τῶν Φαρισαίων
καὶ Σαδδουκαίων;
12 Τότε ἐκατάλαβον, ὅτι δὲν τοὺς
εἶπε νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὸ προ-
ζύμιον τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν
διδαχὴν τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ-
δουκαίων.
13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φι-
λίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητάς του,
λέγων· Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρω-
ποι ὅτι εἶμαι, ἐγὼ, ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου;
14 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἄλλοι
λέγουσιν, ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βα-
πτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἠλίας· καὶ
ἄλλοι, ὁ Ἱερεμίας, ἢ εἷς ἀπὸ τοὺς
προφήτας.
15 Λέγει εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ τίνα
μὲ λέγετε ὅτι εἶμαι;
16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος,
καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τὸν εἶπε· Μακάριος εἶσαι, Σίμων
υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι σὰρξ καὶ αἷμα
δὲν σοὶ ἐφανέρωσε τοῦτο, ἀλλὰ ὁ
Πατήρ μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς
οὐρανούς.
18 Καὶ ἐγὼ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι
Πέτρος, καὶ ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν
πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν
μου· καὶ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου δὲν
θέλουσι τὴν καταπονήσει.
19 Καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰ κλει-
δία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν·
καὶ ὅ,τι καὶ ἂν δέσῃς ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν, θέλει εἶναι δεμένον καὶ εἰς

τοὺς οὐρανούς· καὶ ὅ,τι καὶ ἂν λύσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι λυμένον καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τοὺς μαθητάς του, νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κἀνένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

22 Καὶ τὸν ἐπῆρε κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος, καὶ ἤρχισε νὰ τὸν ὀνειδίζῃ, λέγων· Κύριε, λυπήθητι τὸν ἑαυτόν σου· ἄμποτε νὰ μὴ σοὶ γένῃ τοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ἐμπόδιόν μου εἶσαι· διότι δὲν στοχάζεσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρόν του, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθήσῃ.

25 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ ἐξ αἰτίας μου, θέλει τὴν εὕρει.

26 Διότι, τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχήν του νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχήν του;

27 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ ἔλθῃ μὲ τὴν δόξαν τοῦ Πατρός του, μαζὺ μὲ τοὺς ἀγγέλους του· καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς καθένα κατὰ τὰ ἔργα του.

28 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπὸ τούτους, ὁποῦ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως οὗ νὰ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρας πέρνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του· καὶ τοὺς ἀναβιβάζει εἰς ὄρος τι ὑψηλὸν καταμόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθέν των, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του καθὼς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά του ἐγένοντο λευκὰ καθὼς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδού, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας, καὶ συνωμίλουν μὲ αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάς· διὰ σὲ μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.

5 Ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος ἐλάλει, ἰδού, ἓν σύννεφον φωτεινὸν τοὺς ἐσκέπασε· καὶ φωνὴ εὐθὺς ἠκούσθη ἀπὸ τὸ σύννεφον, ἡ ὁποῖα ἔλεγεν· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύθην· αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ καθὼς ἤκουσαν τοῦτο οἱ μαθηταί, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐφοβήθησαν δυνατά.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασέ τους, καὶ εἶπε· Σηκώθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ δὲν εἶδον κἀνένα, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον αὐτοὶ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Μὴν εἴπητε εἰς κἀνένα τοῦτο τὸ ὅραμα, ἕως οὗ νὰ ἀναστηθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ μαθηταί του τὸν ἠρώτησαν· Διὰ τί λοιπὸν λέγουσιν οἱ

*Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Ἠλίας πρέπει
νὰ ἔλθῃ πρῶτον;*
11 *Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς
εἶπε· Βέβαια ὁ Ἠλίας ἔρχεται
πρῶτον, καὶ θέλει ἀποκαταστήσει
ὅλα.*
12 *Πλὴν λέγω σας, ὅτι ὁ Ἠλίας
ἤδη ἦλθε, καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαν,
ἀλλὰ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλη-
σαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτούς.*
13 *Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθηταὶ,
ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν
τοὺς εἶπε* τοῦτον τὸν λόγον.
14 *Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον αὐτοὶ εἰς
τὸν λαὸν, ἐπλησίασεν ἄνθρωπός
τις εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐγονάτισεν
εἰς αὐτὸν,*
15 *Καὶ ἔλεγεν· Κύριε, ἐλέησον
τὸν υἱόν μου, διότι σεληνιάζεται,
καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλαῖς φοραῖς
πίπτει εἰς τὴν φωτίαν, καὶ εἰς τὸ
νερόν.*
16 *Καὶ ἔφερον αὐτὸν εἰς τοὺς
μαθητάς σου, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ
τὸν ἰατρεύσωσι.*
17 *Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διε-
στραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶναι μὲ
σᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει;
Φέρετέ μοί τον ἐδῶ.*
18 *Καὶ ἐπρόσταξε μὲ θυμὸν ὁ Ἰη-
σοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ'
αὐτόν· καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίον
ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.*
19 *Τότε ὑπῆγον οἱ μαθηταὶ εἰς
τὸν Ἰησοῦν καταμόνας, καὶ εἶπον·
Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ
ἐβγάλωμεν αὐτό;*
20 *Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Διὰ
τὴν ἀπιστίαν σας· διότι βέβαια
σᾶς λέγω, ἂν ἔχητε πίστιν ὡς ἕνα
κόκκον τοῦ σιναπίου, θέλετε εἰπεῖ
εἰς τοῦτο τὸ βουνὸν, Μετατόπισαι
ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει·
καὶ δὲν θέλει εἶναι κἀνὲν* πρᾶγμα
ἀδύνατον εἰς σᾶς.
21 *Τοῦτο τὸ γένος ὅμως δὲν ἐβ-
γαίνει, εἰ μὴ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ
νηστείαν.*
22 *Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἐσυναναστρέ-
φοντο αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς
τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων·*
23 *Καὶ θέλουσι τὸν φονεύσει, καὶ
εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνα-
στηθῇ. Καὶ ἐλυπήθησαν πολλά.*
24 *Καὶ ὅταν ἦλθον εἰς τὴν Κα-
περναοὺμ, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐμά-
ζωνον τὰ δίδραχμα, ἦλθον εἰς τὸν
Πέτρον, καὶ εἶπον· Δὲν πληρόνει
ὁ διδάσκαλός σας* τὸ δόσιμον *τῶν δι-
δράχμων;*
25 *Λέγει* ὁ Πέτρος, *Ναί. Καὶ ὅταν
ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν ἐπρό-
λαβεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Τί
σοὶ φαίνεται, Σίμων; οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, ἀπὸ ποίους πέρνουσι δό-
σιμα ἢ κῆνσον; ἀπὸ τοὺς υἱούς
των, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους;*
26 *Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος·
Ἀπὸ τοὺς ξένους. Λέγει τον ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶναι οἱ
υἱοί.*
27 *Πλὴν διὰ νὰ μὴ τοὺς σκανδα-
λίσωμεν, ὕπαγε εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ῥίψαι τὸ ἀγκίστριόν σου, καὶ
τὸ πρῶτον ὀψάριον ὁποῦ ἔβγῃ,
πίασόν* το, *καὶ ἄνοιξον τὸ στόμα
του, καὶ θέλεις εὕρει ἕνα στατῆρα·
πάρε ἐκεῖνον, καὶ δός* τον *εἰς αὐ-
τοὺς διὰ ἐμὲ καὶ διὰ σέ.*

ΚΕΦ. ιη'.

*ΕΙΣ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθον οἱ
μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες·
Τίς ἄρα εἶναι μεγαλίτερος εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;*
2 *Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰη-
σοῦς ἓν παιδίον, ἔστησέ το εἰς τὴν
μέσην των,*
3 *Καὶ εἶπεν· Βέβαια σᾶς λέγω,
ἂν δὲν γυρίσητε, νὰ γενῆτε ὡς τὰ*

μικρὰ παιδία, δὲν θέλετε ἐμβῇ εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν
ἑαυτόν του, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο,
ἐκεῖνος εἶναι ὁ μεγαλίτερος εἰς τὴν
βασνλείαν τῶν οὐρανῶν·
5 Καὶ ὅποιος δεχθῇ ἓν παιδίον
τοιοῦτον, διὰ ὄνομά μου, ἐμὲ δέ-
χεται.
6 Ὅποιος ὅμως σκανδαλίσῃ ἕνα
ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, οἱ ὁποῖοι
πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον
εἶναι δι' αὐτὸν, νὰ κρεμασθῇ πέ-
τρα μύλου εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ
νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος
τῆς θαλάσσης.
7 Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ
τὰ σκάνδαλα· διότι ἀνάγκη εἶναι
νὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ὅμως ἀλ-
λοίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔρχεται τὸ σκάν-
δαλον.
8 Καὶ ἂν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ χέρι
σου, ἢ τὸ ποδάρι σου, κόψαι τα,
καὶ ῥίψαι τα ἀπὸ σέ· καλλίτερόν
σοι εἶναι νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸς ἢ κουλλὸς, παρὰ τὸ νὰ ἔχῃς
δύο χέρια καὶ δύο ποδάρια, καὶ νὰ
βαλθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
9 Καὶ ἀνίσως τὸ ὀμμάτιόν σου σὲ
σκανδαλίζῃ, ἔβγαλέ το, καὶ ῥίψαι
το ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σοι εἶναι νὰ
ὑπάγῃς μὲ ἓν ὀμμάτιον εἰς τὴν
ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὀμμάτια,
καὶ νὰ βαλθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός.
10 Βλέπετε νὰ μὴ καταφρονή-
σητε κανένα ἀπὸ τούτους τοὺς μι-
κρούς· διότι σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγ-
γελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς
βλέπουσι πάντοτε τὸ πρόσωπον
τοῦ Πατρός μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς
τοὺς οὐρανούς.
11 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἦλθε νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.
12 Τί σᾶς φαίνεται; ἂν τύχῃ κα-
νεὶς ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ ἑκατὸν πρό-
βατα, καὶ νὰ πλανηθῇ ἓν ἀπ' αὐτά·
δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενῆντα ἐννέα, καὶ
πηγαίνει εἰς τὰ ὄρη καὶ γυρεύει τὸ
πλανώμενον;
13 Καὶ ἂν τύχῃ νὰ τὸ εὕρῃ, βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὅτι περισσότερον
χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ
ἐννενῆντα ἐννέα τὰ ὁποῖα δὲν ἐπλα-
νήθησαν.
14 Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἔμπρο-
σθεν τοῦ Πατρός σας τοῦ ἐν οὐρα-
νοῖς, νὰ χαθῇ εἷς ἀπὸ τοὺς μικροὺς
τούτους.
15 Καὶ ἂν ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός
σου εἰς σὲ, ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐ-
τὸν ἀνὰ μέσον σου καὶ ἐκείνου μό-
νου· ἂν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησες τὸν
ἀδελφόν σου·
16 Ἂν ὅμως δὲν σοῦ ἀκούσῃ,
ἔπαρε μαζύ σου ἀκόμη ἕνα ἢ δύο·
διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἀπὸ
στόμα δύο ἢ καὶ τριῶν μαρτύρων.
17 Καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ αὐτῶν,
εἰπέ το εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἂν
παρακούσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχε
τον ὡς τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν τε-
λώνην.
18 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσα ἂν δέ-
σητε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν
εἶναι δεμένα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ
ὅσα λύσητε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέ-
λουσιν εἶναι λυμένα εἰς τὸν οὐρα-
νόν.
19 Πάλιν σᾶς λέγω, ὅτι ἂν συμ-
φωνήσωσι δύο ἀπὸ σᾶς ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν διὰ καθὲν πρᾶγμα, τὸ
ὁποῖον ἤθελον ζητήσει, θέλει τοὺς
γένει ἀπὸ τὸν Πατέρα μου τὸν οὐ-
ράνιον.
20 Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ
εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσην αὐτῶν.
21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πέ-
τρος, καὶ λέγει· Κύριε, πόσαις
φοραῖς νὰ πταίσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελ-
φός μου, καὶ νὰ τὸν συγχωρήσω;
ἕως ἑπτὰ φοραῖς;

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν
σοὶ λέγω, ἕως ἑπτὰ φοραῖς, ἀλλὰ
ἕως ἑβδομῆντα φοραῖς ἑπτά.
23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἕνα ἄνθρω-
πον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ
κάμῃ λογαριασμὸν μὲ τοὺς δου-
λεύτας του.
24 Καὶ ὅταν ἤρχισε νὰ λογα-
ριάζῃ, ἐφέρθη εἰς αὐτὸν εἷς, ὁ ὁποῖος
τὸν ἐχρεώστει δέκα χιλιάδας τα-
λάντων·
25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τὰ
ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης
του νὰ πωληθῇ καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ
γυνή του, καὶ τὰ παιδία του, καὶ
ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ
χρέος.
26 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ δοῦλος ἐκεῖ-
νος, καὶ τὸν ἐπροσκύνα, λέγων·
Αὐθέντη, μακροθύμησόν με, καὶ
θέλω σοὶ δώσει ὅλα.
27 Καὶ εὐσπλαγχνίσθη ὁ αὐθέν-
της τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, καὶ ἀπέλυ-
σεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐχάρισε καὶ τὸ
χρέος του.
28 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος, ηὗρεν ἕνα ἀπὸ τοὺς
συνδούλους του, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρε-
ώστει ἑκατὸν δηνάρια· καὶ τὸν
ἐπίασε, καὶ τὸν ἐστενοχώρει, λέ-
γων· Δὸς μὲ ἐκεῖνα ὁποῦ μοὶ χρε-
ωστεῖς.
29 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ σύνδουλός
του εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν
ἐπαρακάλει, λέγων· Μακροθύμη-
σόν με, καὶ θέλω σοὶ πληρώσει
ὅλα.
30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελεν· ἀλλὰ
ὑπῆγε, καὶ τὸν ἔβαλε μέσα εἰς τὴν
φυλακὴν, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃ τὸ
χρέος του.
31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί
του τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν πολ-
λά· καὶ ἦλθον καὶ ἐφανέρωσαν εἰς
τὸν αὐθέντην των καταλεπτῶς ὅλα
τὰ γενόμενα.
32 Τότε τὸν ἔκραξεν ὁ αὐθέντης
του, καὶ τὸν λέγει· Δοῦλε πονηρὲ,
ἐγὼ σὲ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ
χρέος, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσες·
33 Δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ λυπη-
θῇς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς σὲ
ἐλυπήθην καὶ ἐγώ;
34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέντης του,
καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς βα-
σανιστὰς, ἕως οὗ νὰ δώσῃ ὅλον του
τὸ χρέος.
35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ οὐ-
ράνιος θέλει κάμει εἰς σᾶς, ἂν δὲν
συγχωρήσητε ἀπὸ καρδίας ὁ καθ-
εἰς εἰς τὸν ἀδελφόν του τὰ σφάλ-
ματά των.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰη-
σοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώ-
ρησεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας,
πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
2 Καὶ τὸν ἠκολούθησαν πολὺ
πλῆθος· καὶ ἐκεῖ τοὺς ἰάτρευσε.
3 Καὶ ἦλθον Φαρισαῖοι, δοκιμά-
ζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες εἰς αὐ-
τόν· Ἂν ἠμπορῇ ἄνθρωπος νὰ
χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του μὲ κάθε
αἰτίαν;
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
τοὺς εἶπε· Δὲν ἐδιαβάσατε, ὅτι
ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς ἀνθρώ-
πους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τοὺς ἔκαμεν
ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν;
5 Καὶ εἶπε· Διὰ ταύτην τὴν
ἀφορμὴν θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του,
καὶ θέλει προσκολληθῇ μὲ τὴν γυ-
ναῖκά του· καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν.
6 Ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλ-
λὰ μία σάρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ
ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρω-
πος ἂς μὴ τὸ χωρίζῃ.
7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διὰ τί λοι-
πὸν ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε, ὁ

ἀνὴρ νὰ δίδῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν
χωρίζῃ;
8 Λέγει εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ Μωϋ-
σῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας
σᾶς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζητε
τὰς γυναῖκάς σας· ἀλλ' ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν δὲν ἔγινεν οὕτως.
9 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος
χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του, ἔξω ἀπὸ
αἰτίαν πορνείας, καὶ ὑπανδρεύῃ
ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅποιος
ὑπανδρεύῃ γυναῖκα χωρισμένην,
γίνεται μοιχός.
10 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί
του· Ἂν εἶναι τοιαύτη ἡ ἀφορμὴ
τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν γυναῖκά του,
δὲν συμφέρει νὰ ὑπανδρευθῇ.
11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Τοῦτον
τὸν λόγον ὅλοι δὲν ἠμποροῦσι νὰ
χωρέσωσι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς
ὁποίους ἐδόθη.
12 Διότι εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι
ἐγεννήθησαν οὕτως ἀπὸ τὴν κοι-
λίαν τῆς μητρός των· καὶ εἶναι
εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι εὐνουχίσθησαν
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ εἶναι εὐ-
νοῦχοι, οἱ ὁποῖοι εὐνούχισαν τὸν
ἑαυτόν των διὰ τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν. Ἐκεῖνος, ὁποῦ ἠμπορεῖ
νὰ χωρέσῃ, ἂς χωρέσῃ.
13 Τότε ἐφέρθησαν εἰς αὐτὸν μι-
κρὰ παιδία, διὰ νὰ βάλῃ τὰς χεῖ-
ράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ
εὐχηθῇ· καὶ οἱ μαθηταί του τὰ
ἐπετίμησαν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε
τὰ παιδία, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε,
νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμέ· διότι τῶν τοι-
ούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν.
15 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπά-
νω εἰς τὰ παιδία, καὶ ἀνεχώρησεν
ἀπεκεῖ.
16 Καὶ εὐθὺς ἦλθέ τις, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί
καλὸν νὰ κάμω, διὰ νὰ ἔχω ζωὴν
αἰώνιον;
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Διὰ τί
μὲ λέγεις ἀγαθόν; κανεὶς δὲν εἶναι
ἀγαθὸς, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός. Ὅμως
ἂν θέλῃς νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωὴν,
φύλαξον τὰς παραγγελίας.
18 Λέγει εἰς αὐτόν· Ποίας; Καὶ ὁ
Ἰησοῦς λέγει· Τὸ, Νὰ μὴ φονεύ-
σῃς· Νὰ μὴ μοιχεύσῃς· Νὰ μὴ
κλέψῃς· Νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν
μητέρα σου· καὶ, Νὰ ἀγαπᾷς τὸν
γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.
20 Λέγει εἰς αὐτὸν ἐκεῖνος ὁ νέος·
Ταῦτα ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεό-
τητά μου· τί μὲ λείπει ἀκόμη;
21 Λέγει τον ὁ Ἰησοῦς· Ἂν θέλῃς
νὰ γενῇς τέλειος, ὕπαγε, πώλησον
ὅ,τι καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δός το εἰς
τοὺς πτωχούς· καὶ θέλεις ἔχει
πλοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα,
ἀκολούθει με.
22 Καὶ ὁ νέος, ἀφ' οὗ ἤκουσε τὸν
λόγον, ἀνεχώρησε λυπημένος· διό-
τι εἶχε πολλὰ κτήματα.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς
μαθητάς του· Βέβαια σᾶς λέγω,
ὅτι πλούσιος δυσκόλως θέλει ἐμ-
βῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
24 Καὶ πάλιν λέγω σας, Εὐκο-
λώτερον εἶναι, ἡ κάμηλος νὰ πε-
ρασῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης,
παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ἀκούσαντές το οἱ μαθηταί
του, ἐθαύμασαν κατὰ πολλὰ, καὶ
ἔλεγον· Ποῖος τὸ λοιπὸν ἠμπορεῖ
νὰ σωθῇ;
26 Καὶ τοὺς ἐκύτταξεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι ἀδύνα-
τον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸν
Θεὸν ὅμως εἶναι ὅλα δυνατά.
27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφή-
καμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν·
τί λοιπὸν θέλει μᾶς γένει;
28 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς οἱ

ὁποῖοι μὲ ἠκολουθήσατε, εἰς τὴν ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, θέλετε καθίσει καὶ σεῖς εἰς δώδεκα θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

29 Καὶ καθεὶς, ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρει, καὶ θέλει κληρονομήσει καὶ ζωὴν αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσι γένει ὕστεροι· καὶ ὕστεροι, πρῶτοι.

ΚΕΦ. κ΄.

ΔΙΟΤΙ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον οἰκοκύρην, ὁ ὁποῖος ἐβγῆκε τὴν αὐγὴν νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸ ἀμπέλιόν του.

2 Καὶ ἐσυμφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, καὶ τοὺς ἔστειλε εἰς τὸ ἀμπέλιόν του.

3 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν τρίτην ὥραν, καὶ εἶδεν ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο εἰς τὸν φορὸν ἀργοί.

4 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον· καὶ ὅ,τι εἶναι δίκαιον, θέλω σᾶς τὸ δώσει.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον. Πάλιν ἐβγῆκε τὴν ἕκτην καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ εὑρῆκε καὶ ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἀργοὶ, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν χωρὶς δουλείαν;

7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διότι κανεὶς δὲν μᾶς ἐμίσθωσε. Λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι δίκαιον, θέλετε πάρει.

8 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς τὸν ἐπίτροπόν του· Κράξον τοὺς ἐργάτας, καὶ πλήρωσαι αὐτοὺς, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν ὑστερινὸν, ἕως εἰς τὸν πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπῆγον εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ καθεὶς ἐπῆρεν ἀπὸ ἓν δηνάριον.

10 Καὶ ὅταν ἦλθον οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι πάρει περισσότερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἓν δηνάριον.

11 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζον ἐναντίον εἰς τὸν οἰκοκύρην,

12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν, καὶ τοὺς ἔκαμες ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καῦμα.

13 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς ἕνα ἀπ' αὐτούς· Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν ἐσυμφώνησας μὲ ἐμὲ διὰ ἓν δηνάριον;

14 Ἔπαρε τὸ ἐδικόν σου, καὶ ὕπαγε· θέλω νὰ δώσω καὶ εἰς τοῦτον τὸν ὑστερινὸν, καθὼς καὶ εἰς σέ.

15 Ἢ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω ὅ,τι θέλω εἰς τὰ ἐδικά μου; ἢ εἶναι τὸ ὀμμάτιόν σου πονηρὸν, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Οὕτως οἱ ὑστερινοὶ θέλουσι γένει πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ὑστερινοί· διότι πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἀνέβαινεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατὰ μόνας εἰς τὸν δρόμον, καὶ τοὺς εἶπεν·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ θέλουσι τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον·

19 Καὶ θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη, νὰ τὸν περιπαίξωσι, καὶ νὰ τὸν δέρωσι, καὶ νὰ τὸν σταυρώσωσι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μαζὺ μὲ τοὺς
υἱούς της, προσκυνοῦσα, καὶ ζητοῦ-
σα κάποιον τὶ ἀπ' αὐτόν.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν·
Τί θέλεις; Λέγει εἰς αὐτόν· Εἰπὲ,
διὰ νὰ καθίσωσι τοῦτοι οἱ δύο υἱοί
μου, ὁ ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ
ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ, εἰς τὴν
βασιλείαν σου.
22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει·
Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε
νὰ πίητε τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ
μέλλω νὰ πίω, καὶ τὸ βάπτισμα,
τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ
βαπτισθῆτε; Λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Δυνάμεθα.
23 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τὸ μὲν
ποτήριόν μου θέλετε τὸ πίει, καὶ τὸ
βάπτισμα, τὸ ὁποῖον βαπτίζομαι,
θέλετε βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθίσητε
ὅμως ἀπὸ τὰ δεξιά μου καὶ ἀπὸ τὰ
ἀριστερά μου, δὲν εἶναι ἐδικόν μου νὰ
τὸ δώσω, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, διὰ
τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὸν
Πατέρα μου.
24 Καὶ ἀκούσαντές το οἱ δέκα,
ἀδημόνησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔκραξε, καὶ
εἶπε· Ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι, ὁποῦ αὐ-
θεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύ-
ουσι, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιά-
ζουσιν αὐτά.
26 Εἰς σᾶς ὅμως δὲν θέλει εἶναι
οὕτως· ἀλλ' ὅποιος θέλει νὰ εἶναι
μέγας εἰς σᾶς, ἂς εἶναι ὑπηρέτης σας·
27 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶ-
τος μεταξύ σας, ἂς εἶναι δοῦλός
σας.
28 Καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ
ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ βάλῃ τὴν ψυχήν
του εἰς ἐξαγόρασιν ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ καθὼς ἔβγαινον αὐτοὶ
ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ, τὸν ἠκολούθησε
λαὸς πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι
ἐκάθηντο εἰς τὸν δρόμον, ὅταν ἤκου-
σαν ὅτι ἀπερνᾷ ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξαν,
λέγοντες· Ἐλέησόν μας, Κύριε,
Υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐπετίμησε,
διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἐκεῖνοι δὲ
ἔκραξαν δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐ-
λέησόν μας, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ τοὺς
ἔκραξε, καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ σᾶς
κάμω;
33 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Κύριε, νὰ
ἀνοιχθῶσι τὰ ὀμμάτιά μας.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυπήθη,
καὶ ἐπίασε τὰ ὀμμάτιά των· καὶ
παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ ὀμμάτιά
των, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

ΚΕΦ. κα΄.

ΚΑΙ ὅταν ἤγγισαν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Βηθφα-
γῆ, εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε
ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς,
λέγων εἰς αὐτούς·
2 Ὑπάγετε εἰς τὴν χώραν τὴν ἀν-
τίκρυ σας· καὶ παρευθὺς θέλετε
εὕρει μίαν ὄνον δεμένην, καὶ ἓν
πωλάριον μαζὺ μὲ αὐτήν· λύσετε
καὶ φέρετέ με τά.
3 Καὶ ἂν σᾶς εἰπῇ κανεὶς τίποτε,
θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ Αὐθέντης των
τὰ χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει
τὰ στείλει.
4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ
πληρωθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλή-
θη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·
5 Εἴπατε εἰς τὴν θυγατέρα τῆς
Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχε-
ται εἰς σὲ ἱλαρὸς, καὶ καθήμενος
ἐπάνω εἰς ὄνον, καὶ πωλάριον παι-
δίον ὑποζυγίου.
6 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ
ἔκαμον καθὼς τοὺς ἐπρόσταξεν ὁ
Ἰησοῦς,
7 Καὶ ἔφερον τὴν ὄνον καὶ τὸ πω-
λάριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ φορέ-

ματά των, καὶ τὸν ἐκάθισαν ἐπάνω
εἰς αὐτά.
8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος
ἔστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν
δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία
ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔστρωνον εἰς
τὸν δρόμον.
9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅσοι ἐπήγαινον
ἔμπροσθεν καὶ ὅσοι ἠκολούθησαν,
ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ
Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις.
10 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη ὅλη ἡ πόλις,
καὶ ἔλεγε· Ποῖος εἶναι οὗτος;
11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτος
εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ὁποῖος
εἶναι ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ τῆς Γαλι-
λαίας.
12 Καὶ ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔβγαλεν
ἔξω ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώ-
λουν καὶ ἠγόραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραλλάκτων
ἐγύρισεν ἄνω κάτω, καὶ τὰς καθέ-
δρας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ
περιστέρια.
13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Εἶναι
γεγραμμένον· Ὁ οἶκός μου θέλει
καλεσθῇ οἶκος τῆς προσευχῆς· καὶ
σεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον τῶν λη-
στῶν.
14 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν τυφλοὶ
καὶ χωλοὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τοὺς
ἰάτρευσεν.
15 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαύματα τὰ
ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τὰ παιδία τὰ
ὁποῖα ἔκραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
ἔλεγον, Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ,
ἀδημόνησαν,
16 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἀκούεις
τί λέγουσιν οὗτοι; Καὶ λέγει τους
ὁ Ἰησοῦς· Ναί· δὲν ἐδιαβάσατε
ποτὲ, Ὅτι ἀπὸ τὸ στόμα τῶν νη-
πίων καὶ τῶν βυζανόντων, ἐκατα-
σκεύασες ἔπαινον;
17 Καὶ ἀφίνων αὐτοὺς, ἐβγῆκεν
ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ὑπῆγεν εἰς
τὴν Βηθανίαν· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.
18 Καὶ τὸ πρωῒ, ἐν ᾧ ἐγύριζεν εἰς
τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
19 Καὶ βλέπων μίαν συκέαν εἰς
τὸν δρόμον, ὑπῆγεν εἰς ἐκείνην, καὶ
δὲν εὑρῆκε τίποτε εἰς αὐτὴν, παρὰ
μόνον φύλλα· καὶ λέγει εἰς αὐτήν·
Πλέον νὰ μὴ γένῃ καρπὸς ἀπὸ σὲ
εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξη-
ράνθη ἡ συκέα.
20 Καὶ ὅταν τὸ εἶδον οἱ μαθηταὶ,
ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον· Πῶς παρευ-
θὺς ἐξηράνθη ἡ συκέα;
21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τοὺς εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ἂν
ἔχητε πίστιν, καὶ δὲν ἀμφιβάλ-
λητε, ὄχι μόνον τὸ πρᾶγμα τῆς συ-
κέας θέλετε κάμει, ἀλλὰ ἂν εἰπῆτε
εἰς τὸ ὄρος τοῦτο, Σήκω, καὶ ῥίψου
εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γένει.
22 Καὶ ὅλα ὅσα ἂν ζητήσητε εἰς
τὴν προσευχήν σας, ἔχοντες πίστιν,
θέλετε τὰ πάρει.
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸ
ἱερὸν, ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐν ᾧ
ἐδίδασκε, καὶ ἔλεγον· Μὲ ποίαν
ἐξουσίαν κάμνεις ταῦτα; καὶ τίς
σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω
καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· τὸν ὁποῖον ἂν
μοὶ εἰπῆτε, θέλω σᾶς εἰπεῖ καὶ
ἐγὼ, μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω
ταῦτα.
25 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου,
πόθεν ἦτον; ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἢ
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; Καὶ ἐκεῖνοι
ἐδιαλογίζοντο μέσα των, λέγοντες·
Ἂν εἴπωμεν, Ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέ-
λει μᾶς εἰπεῖ· Διὰ τί λοιπὸν δὲν
τὸ ἐπιστεύσατε;
26 Καὶ ἂν εἴπωμεν, Εἶναι ἀπὸ τοὺς
ἀνθρώπους· φοβούμεθα τὸν ὄχλον·

διότι ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
προφήτην.
27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον
εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἐξεύρομεν.
Εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτός· Οὐδὲ
ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν
κάμνω ταῦτα.
28 Τί ὅμως σᾶς φαίνεται; Ἄν-
θρωπός τις εἶχε δύο παιδία· καὶ
ὑπῆγεν εἰς τὸν πρῶτον, καὶ εἶπε·
Παιδίον μου, ὕπαγε σήμερον εἰς
τὸ ἀμπέλιόν μου, καὶ δούλευε.
29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπε· Δὲν θέλω· ὕστερον ὅμως
ἐμετανόησε, καὶ ὑπῆγε.
30 Καὶ πηγαίνων εἰς τὸν δεύτε-
ρον, εἶπε τὰ ὅμοια. Καὶ ἐκεῖνος
ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὑπάγω,
αὐθέντη· καὶ δὲν ὑπῆγε.
31 Τίς ἀπὸ τοὺς δύο ἔκαμε τὸ
θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν εἰς
αὐτόν· Ὁ πρῶτος. Λέγει εἰς αὐ-
τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω,
ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι πη-
γαίνουσι προτήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
32 Διότι ὁ Ἰωάννης ἦλθεν εἰς σᾶς
μὲ δρόμον δικαιοσύνης, καὶ δὲν τὸν
ἐπιστεύσατε· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ
αἱ πόρναι τὸν ἐπίστευσαν· καὶ
σεῖς ἀφ' οὗ εἴδετε τοῦτο, δὲν ἐμετα-
νοήσατε ὕστερον, νὰ τὸν πιστεύ-
σητε.
33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε.
Ἦτον κάποιος ἄνθρωπος οἰκοκύ-
ρης, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσεν ἀμπέλιον,
καὶ τὸ ἔφραξε τριγύρω, καὶ ἔσκαψε
μέσα εἰς αὐτὸ πατητήριον, καὶ
ἔκτισε πύργον· καὶ τὸ ἐμίσθωσε
εἰς γεωργούς, καὶ ἀνεχώρησε.
34 Καὶ ὅταν ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δουλευ-
τάς του εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ πά-
ρωσι τοὺς καρπούς του.
35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντες τοὺς
δούλους του, ἄλλον μὲν ἔδειραν,
ἄλλον δὲ ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον
ἐλιθοβόλησαν.
36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δού-
λους, περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς
πρώτους· καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς αὐ-
τοὺς τὰ ὅμοια.
37 Καὶ ὕστερον ἔστειλεν εἰς αὐ-
τοὺς τὸν υἱόν του, λέγων· Θέλου-
σιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.
38 Οἱ δὲ γεωργοὶ, καθὼς εἶδον
τὸν υἱόν του, εἶπον ἀνάμεσόν των·
Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλᾶτε
νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατή-
σωμεν τὴν κληρονομίαν του.
39 Καὶ πιάνοντες αὐτὸν, τὸν ἔβ-
γαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον, καὶ
τὸν ἐσκότωσαν.
40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης
τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμει εἰς
τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους;
41 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τούτους
τοὺς κακοὺς θέλει ἀφανίσει κακὴν
κακῶς, καὶ τὸ ἀμπέλιόν του θέλει
δώσει μὲ μισθὸν εἰς ἄλλους γεωρ-
γοὺς, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδώσει
εἰς αὐτὸν τοὺς καρποὺς εἰς τὸν και-
ρόν των.
42 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Καμμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσατε εἰς
τὰς γραφάς· Τὴν πέτραν ἐκεί-
νην, τὴν ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ
κτίσται, αὐτὴ ἔγινε κεφαλὴ τῆς
γωνίας· ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινε τοῦτο,
καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τοὺς
ὀφθαλμούς μας;
43 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρθῇ
ἀπὸ σᾶς, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος,
τὸ ὁποῖον θέλει κάμει τοὺς καρ-
πούς της.
44 Καὶ ὅποιος πέσῃ εἰς τὴν πέ-
τραν ταύτην, θέλει συντριφθῇ· καὶ
εἰς ὅποιον πέσῃ αὐτὴ, θέλει τὸν
τρίψει εἰς σκόνιν.
45 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβο-
λάς του, ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς
τὰ λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πιάσω-
σιν, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους· διότι
οἱ ὄχλοι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

ΚΕΦ. κβ'.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν
τοὺς εἶπε μὲ παραβολὰς, λέγων·
2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν μὲ ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ
ὁποῖος ἔκαμε γάμους διὰ τὸν υἱόν
του.
3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δουλευτάς
του, νὰ φωνάξωσι τοὺς καλεσμέ-
νους εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέ-
λησαν νὰ ἔλθωσι.
4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δού-
λους, λέγων· Εἴπατε εἰς τοὺς κα-
λεσμένους· Ἰδοὺ, τὸ γεῦμά μου
ἑτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ
θρεπτὰ εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα
εἶναι ἕτοιμα· ἐλᾶτε εἰς τοὺς γά-
μους.
5 Καὶ ἐκεῖνοι ἠμέλησαν· καὶ ἄλ-
λος ὑπῆγεν εἰς τὸ χωράφιόν του,
ἄλλος εἰς τὴν πραγματείαν του·
6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίασαν τοὺς
δούλους του, καὶ τοὺς ὕβρισαν, καὶ
τοὺς ἐσκότωσαν.
7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ βασι-
λεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ
στρατεύματά του, καὶ ἐχάλασε
τοὺς φονέας ἐκείνους, καὶ τὴν πό-
λιν των κατέκαυσε.
8 Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους
του· Ὁ γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ δὲ
καλεσμένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι.
9 Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τοὺς δρό-
μους· καὶ ὅσους εὑρῆτε, καλέσατέ
τους εἰς τοὺς γάμους.
10 Καὶ ἐβγαίνοντες ἔξω οἱ δοῦ-
λοι ἐκεῖνοι εἰς τοὺς δρόμους, ἐμά-
ζωξαν ὅσους εὑρῆκαν, κακοὺς καὶ
καλούς· καὶ ἐγέμισεν ὁ γάμος ἀπὸ
καλεσμένους.
11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνων νὰ
ἰδῇ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο εἰς
τὴν τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρω-
πον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφόρει φόρεμα
γάμου·
12 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φίλε,
πῶς ἐμβῆκες ἐδῶ χωρὶς νὰ ἔχῃς
φόρεμα γάμου; Καὶ ἐκεῖνος ἀπε-
στομώθη.
13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς
τοὺς ὑπηρέτας του· Δέσετέ τον
χεῖρας καὶ πόδας, καὶ σηκώσατέ
τον, καὶ βάλετέ τον εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων.
14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλε-
σμένοι, ἀλλὰ ὀλίγοι οἱ διαλεγ-
μένοι.
15 Τότε ὑπῆγαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ
ἐσυμβουλεύθησαν, πῶς νὰ τὸν πα-
γιδεύσωσιν εἰς λόγον.
16 Καὶ στέλλουσιν εἰς αὐτὸν τοὺς
μαθητάς των μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς,
λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν
ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ ἀληθινὰ
διδάσκεις τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
δὲν σὲ μέλει διὰ κανένα ἄνθρωπον·
διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον
ἀνθρώπων.
17 Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σοι φαί-
νεται; ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν
κῆνσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;
18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγνώρισε τὴν
πονηρίαν των, καὶ εἶπε· Διὰ τί με
πειράζετε, ὑποκριταί;
19 Δείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ
κήνσου. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔφεραν
ἓν δηνάριον.
20 Λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι
ἡ εἰκὼν αὐτὴ, καὶ ἡ ἐπιγραφή;
21 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Καί-
σαρος. Τότε τοὺς εἶπε· Πληρώ-
σατε λοιπὸν ὅσα εἶναι τοῦ Καίσα-
ρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ὅσα εἶναι
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.
22 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν, ἐθαύμα-
σαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν, καὶ ἀνεχώ-
ρησαν.
23 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς

αὐτὸν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ
ὁποῖοι ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶναι ἀνά-
στασις· καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέ-
γοντες·
24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν·
Ἐὰν ἀποθάνῃ κἀνεὶς, καὶ δὲν ἀφή-
σῃ παιδία, θέλει ὑπανδρεύει ὁ
ἀδελφός του τὴν γυναῖκά του, καὶ
θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν
ἀδελφόν του.
25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦσαν ἑπτὰ ἀδελ-
φοι· καὶ ὁ πρῶτος ὑπανδρεύθη, καὶ
ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχων παιδίον,
ἀφῆκε τὴν γυναῖκά του εἰς τὸν
ἀδελφόν του.
26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ
τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.
27 Ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή.
28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν,
τίνος ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ θέλει εἶναι ἡ
γυνή; διότι ὅλοι τὴν εἶχον.
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Πλανᾶσθε, μὴ γνωρί-
ζοντες τὰς γραφὰς, μήτε τὴν δύνα-
μιν τοῦ Θεοῦ.
30 Διότι εἰς τὴν ἀνάστασιν οὔτε
ὑπανδρεύουσιν οὔτε ὑπανδρεύονται,
ἀλλὰ εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν οὐρανόν.
31 Διὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τῶν
νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσατε ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον σᾶς ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν,
ὅτε εἶπεν·
32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ
ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ
Θεὸς ζωντανῶν.
33 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ λαὸς,
ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχήν του.
34 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀφ' οὗ ἤκου-
σαν ὅτι ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδδου-
καίους, ἐμαζώχθησαν.
35 Καὶ εἷς ἀπ' ἐκείνους νομοδι-
δάσκαλος τὸν ἠρώτησε, δοκιμάζων
αὐτὸν, καὶ λέγων·
36 Διδάσκαλε, ποῖα ἐντολὴ εἶναι
μεγάλη εἰς τὸν νόμον;
37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Σὺ
θέλεις ἀγαπήσει τὸν Κύριον τὸν
Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου,
καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ
μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου·
38 Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ με-
γάλη ἐντολή.
39 Καὶ ἡ δευτέρα ὁμοία μὲ ταύ-
την εἶναι· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν γεί-
τονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.
40 Εἰς ταύτας τὰς δύο ἐντολὰς
ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέ-
μανται.
41 Καὶ ἐν ᾧ ἐμαζώχθησαν οἱ Φα-
ρισαῖοι, τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,
42 Λέγων· Τί σᾶς φαίνεται διὰ
τὸν Χριστόν; τίνος υἱὸς εἶναι;
Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Δαβίδ.
43 Λέγει εἰς αὐτούς· Πῶς λοιπὸν
ὁ Δαβὶδ, προφητεύων, μὲ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα τὸν καλεῖ Κύριον; λέγων·
44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως νὰ
θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου.
45 Ἂν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλῇ
Κύριον, πῶς εἶναι υἱός του;
46 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν
ἀποκριθῇ λόγον· μηδὲ ἐτόλμησε
κἀνεὶς, ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, νὰ
τὸν μετερωτήσῃ πλέον.

ΚΕΦ. κγ΄.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς
ὄχλους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάς του,
λέγων·
2 Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως
ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι·
3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἴπωσι
νὰ φυλάττητε, φυλάττετέ τα, καὶ
κάμνετέ τα· κατὰ τὰ ἔργα των
ὅμως μὴ κάμνετε· διότι λέγουσι,
καὶ δὲν κάμνουσι.
4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα
καὶ δυσκολοσήκωτα, καὶ τὰ βάλ-

λουσιν εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώ-
πων· αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουσιν
οὐδὲ μὲ τὸ δάκτυλόν των νὰ τὰ
κινήσωσι.
5 Καὶ ὅλα τὰ ἔργα των τὰ κά-
μνουσι διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς
ἀνθρώπους· πλατύνουσι τὰ φυ-
λακτήριά των, καὶ μεγαλύνουσι
τοὺς κροσσοὺς τῶν φορεμάτων
των·
6 Καὶ ἀγαπῶσι νὰ προκαθίζων-
ται εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ εἰς τὰς συν-
αγωγάς·
7 Καὶ ἀγαπῶσι τοὺς χαιρετισμοὺς
εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ νὰ ὀνομάζωνται
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, Διδάσκαλε,
διδάσκαλε.
8 Σεῖς ὅμως μὴν ὀνομασθῆτε δι-
δάσκαλοι· διότι εἷς εἶναι ὁ Διδά-
σκαλός σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι
σεῖς εἴσθε ἀδελφοί.
9 Καὶ κἀνένα νὰ μὴν ὀνομάσητε
πατέρα σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·
διότι εἷς εἶναι ὁ Πατήρ σας, ὁ
ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.
10 Μηδὲ νὰ ὀνομασθῆτε διδά-
σκαλοι· διότι εἷς εἶναι Διδάσκαλός
σας, ὁ Χριστός.
11 Καὶ ὁ μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς
θέλει εἶναι ὑπηρέτης σας.
12 Καὶ ὅποιος ὑψώσῃ τὸν ἑαυτόν
του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅποιος
ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτόν του, θέλει
ὑψωθῇ.
13 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς σᾶς,
Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑπο-
κριταί· διότι κλείετε τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· διότι σεῖς δὲν ἐμ-
βαίνετε, οὐδὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
ἔρχονται, ἀφίνετε νὰ ἔμβωσιν.
14 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί·
διότι κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν, μὲ ἀφορμὴν ὅτι προσεύ-
χεσθε πολλά· διὰ τοῦτο θέλετε
πάρει περισσότερον κρίμα.
15 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί·
διότι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ
τὴν γῆν, διὰ νὰ κάμητε ἕνα προσή-
λυτον· καὶ ὅταν γίνῃ, τὸν κάμνετε
υἱὸν γεέννης διπλότερον ἀπὸ σᾶς.
16 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, ὁδηγοὶ
τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι λέγετε· Ὅποιος
ὀμώσῃ εἰς τὸν ναὸν, δὲν εἶναι τί-
ποτε· ἀλλ᾽ ὅποιος ὀμώσῃ εἰς τὸν
χρυσὸν τοῦ ναοῦ, χρεωστεῖ.
17 Ἀνόητοι καὶ τυφλοί· ποῖος
εἶναι μεγαλίτερος, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ
ναὸς ὁ ὁποῖος ἁγιάζει τὸν χρυσόν;
18 Καί· Ὅποιος ἤθελεν ὀμώσει
εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τί-
ποτε· ἀλλ᾽ ὅποιος ἤθελεν ὀμώσει
εἰς τὸ δῶρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω
του, χρεωστεῖ.
19 Μωροὶ καὶ τυφλοί· ποῖον
εἶναι μεγαλίτερον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ὁποῖον ἁγιάζει τὸ
δῶρον;
20 Ὅποιος λοιπὸν ὀμώσῃ εἰς τὸ
θυσιαστήριον, ὀμόνει εἰς αὐτὸ, καὶ
εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάνω
του.
21 Καὶ ὅποιος ὀμώσῃ εἰς τὸν
ναὸν, ὀμόνει εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς ἐκεῖ-
νον ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς αὐτόν.
22 Καὶ ὅποιος ὀμώσῃ εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, ὀμόνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κά-
θηται ἐπάνω του.
23 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί·
διότι δεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον, καὶ
τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ
ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου,
τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν
πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμνητε,
καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνητε.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι
στραγγίζετε τὸν κώνωπα, καὶ τὴν
κάμηλον καταπίνετε.
25 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί·

διότι καθαρίζετε τὸ ἀπέξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, καὶ ἀπομέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἁρπαγὰς καὶ ἀδικίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὰ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, διὰ νὰ γίνῃ καὶ τὸ ἔξω καθαρόν.
27 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι ὁμοιάζετε μὲ τοὺς τάφους τοὺς ἀσβεστωμένους, οἱ ὁποῖοι ἀπέξω φαίνονται εὔμορφοι, καὶ ἀπομέσα εἶναι γεμάτοι κόκκαλα τῶν ἀποθαμμένων, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν·
28 Οὕτω καὶ σεῖς ἀπέξω φαίνεσθε εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, καὶ ἀπομέσα εἶσθε γεμάτοι ἀπὸ ὑπόκρισιν καὶ ἀνομίαν.
29 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ· διότι κτίζετε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ στολίζετε τὰ μνήματα τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε· Ἂν ἤμεθα ἡμεῖς εἰς τὰς ἡμέρας τῶν πατέρων μας, δὲν ἠθέλομεν συμφωνήσει μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ αἷμα τῶν προφητῶν.
31 Ὥστε μαρτυρεῖτε διὰ τὸν ἑαυτόν σας, ὅτι εἶσθε υἱοὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐσκότωσαν τοὺς προφήτας.
32 Καὶ σεῖς ἀναπληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας.
33 Ὀφίδια, γεννήματα τῶν ἐχιδνῶν, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς πέμπω Προφήτας, καὶ Σοφοὺς, καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε σκοτώσει, καὶ θέλετε σταυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε δείρει εἰς τὰς συναγωγάς σας, καὶ θέλετε τοὺς διώχνει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν·
35 Διὰ νὰ ἔλθῃ ἐπάνω σας ὅλον τὸ αἷμα δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐχύθη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
36 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ταῦτα ὅλα θέλουσιν ἔλθει εἰς τὴν γενεὰν ταύτην.
37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία σκοτόνεις τοὺς προφήτας, καὶ πετροβολεῖς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστάλθησαν εἰς σὲ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ παιδία σου, καθὼς συνάζει ἡ ὄρνις τὰ νεογέννητά της ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγάς της, καὶ δὲν ἠθελήσατε!
38 Ἰδοὺ, σᾶς ἀφίνεται ὁ οἶκός σας ἔρημος.
39 Διότι σᾶς λέγω· Ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ, ἕως οὗ νὰ εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ΄.

ΚΑΙ ἐβγαίνων ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ ἱερόν· καὶ ἐπλησίασαν οἱ μαθηταί του διὰ νὰ τὸν δείξωσι τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δὲν βλέπετε ταῦτα ὅλα; βέβαια σᾶς λέγω, Δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἡ ὁποία δὲν θέλει χαλασθῇ.
3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του χωριστὰ, λέγοντες· Εἰπέ μας, πότε θέλουσι γίνει ταῦτα; καὶ τί θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ ἐρχομοῦ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου;
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Προσέχετε, μή πως καὶ σᾶς πλανήσει κανείς·
5 Διότι θέλουσιν ἔλθει πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ἐγὼ

εἶμαι ὁ Χριστός· καὶ θέλουσι πλα-
νήσει πολλούς.
6 *Καὶ θέλετε ἀκούσει πολέμους*
καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπετε μὴ
συγχύζεσθε· διότι κάμνει χρεία νὰ
γίνωσι ταῦτα ὅλα· ἀλλ' ἀκόμη δὲν
εἶναι τὸ τέλος.
7 *Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω*
εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω
εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γί-
νει πεῖναι, καὶ λοιμοὶ, καὶ σει-
σμοὶ κατὰ τόπους.
8 *Πλὴν ταῦτα ὅλα εἶναι ἀρχὴ τῶν*
πόνων.
9 *Τότε θέλουσι σᾶς παραδώσει*
εἰς θλίψιν, καὶ θέλουσι σᾶς σκο-
τώσει· καὶ θέλετε εἶσθαι μισημέ-
νοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά
μου.
10 *Καὶ πολλοὶ θέλουσι σκανδα-*
λισθῇ τότε· καὶ θέλουσι παραδίδει
ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσι μισή-
σει ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
11 *Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται*
θέλουσι σηκωθῇ, καὶ θέλουσι πλα-
νήσει πολλούς.
12 *Καὶ ἐπειδὴ θέλει πληθυνθῇ ἡ*
ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέ-
λει κρυώσει.
13 *Ἀλλ' ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ*
τέλος, οὗτος θέλει σωθῇ.
14 *Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ*
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην
τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν
ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ τότε θέλει
ἔλθει τὸ τέλος.
15 *Ὅταν τὸ λοιπὸν ἰδῆτε τὸ βδέ-*
λυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ὁποῖον
ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφή-
του, ὅτι στέκεται εἰς τὸν τόπον
τὸν ἅγιον, (ὅποιος διαβάζει, ἂς
ἐννοῇ·)
16 *Τότε ὅσοι θέλουσιν εἶναι εἰς*
τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ
ὄρη·
17 *Ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶ-*
μα, ἂς μὴ καταβαίνῃ νὰ πάρῃ τί-
ποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.
18 *Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωρά-*
φιον, ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ
τὰ φορέματά του.
19 *Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγα-*
στρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι
βυζάνουσιν, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέ-
ρας.
20 *Καὶ παρακαλεῖτε, νὰ μὴ γίνῃ*
ἡ φυγή σας τὸν χειμῶνα, μηδὲ τὸ
σάββατον.
21 *Διότι θέλει εἶναι μεγάλη θλί-*
ψις, ὁποία δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν τοῦ κόσμου ἕως τώρα, οὐδὲ
θέλει γίνει.
22 *Καὶ ἂν δὲν ἤθελον μικρυνθῇ*
ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι, δὲν ἤθελε γλυ-
τώσει καμμία σάρξ· ὅμως διὰ τοὺς
διαλεγμένους θέλουσι μικρυνθῇ
ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι.
23 *Καὶ τότε ἂν σᾶς εἴπῃ κἀνείς·*
Ἰδοὺ ἐδῶ ὁ Χριστὸς, ἢ ἐδῶ· μὴ
πιστεύσητε.
24 *Διότι θέλουσι σηκωθῇ ψευδό-*
χριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ
θέλουσι δώσει μεγάλα σημεῖα καὶ
τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσι, ἂν
ἦτον δυνατὸν, καὶ τοὺς διαλεγμέ-
νους.
25 *Ἰδοὺ, σᾶς τὸ προεῖπα.*
26 *Ἐὰν τὸ λοιπὸν σᾶς εἴπωσιν·*
Ἰδοὺ, εἶναι εἰς τὴν ἔρημον, μὴν
ἐβγῆτε ἔξω. Ἰδοὺ, εἶναι εἰς τὰ τα-
μεῖα· μὴ πιστεύσητε.
27 *Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐβ-*
γαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, καὶ φαί-
νεται ἕως τὴν δύσιν, οὕτω θέλει
εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου.
28 *Διότι ὅπου καὶ ἂν εἶναι τὸ*
νεκρὸν σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι μαζω-
χθῇ καὶ οἱ ἀετοί.
29 *Καὶ παρευθὺς ὕστερον ἀπὸ*
τὴν στενοχωρίαν τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
νων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ
ἡ σελήνη δὲν θέλει φέγξει, καὶ οἱ
ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τὸν

οὐρανὸν, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ·
30 Καὶ τότε θέλει φανῆ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλουσι κλαύσει ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰς νεφελὰς τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
31 Καὶ θέλει πέμψει τοὺς ἀγγέλους του μὲ σάλπιγγα καὶ μὲ μεγάλην φωνήν· καὶ θέλουσι μαζώξει τοὺς διαλεγμένους του ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὰς ἄκρας τῶν οὐρανῶν ἕως τὰς ἄλλας ἄκρας αὐτῶν.
32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκέαν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν πλέον γίνωσι οἱ κλάδοι της ἁπαλοὶ, καὶ φυτρώσωσι τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος.
33 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα ὅλα, γνωρίζετε ὅτι εἶναι πλησίον εἰς τὰς θύρας.
34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ταύτη, ἕως οὗ νὰ γίνωσι ταῦτα ὅλα.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει· ὅμως οἱ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.
36 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κανεὶς δὲν ἐξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος.
37 Καὶ καθὼς ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
38 Διότι καθὼς ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅτι ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ὑπανδρεύοντο καὶ ὑπάνδρευον, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·
39 Καὶ δὲν ἐγνώρισαν, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς ἐσήκωσεν ὅλους· οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
40 Τότε δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον· ὁ εἷς πιάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.
41 Δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πιάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται.
42 Στέκετε λοιπὸν ἔξυπνοι, διότι δὲν ἐξεύρετε εἰς ποίαν ὥραν ἔρχεται ὁ Κύριός σας.
43 Ἐκεῖνο δὲ ἐξεύρετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἐξεύρει ὁ αὐθέντης τῆς οἰκίας, εἰς ποίαν φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει τὴν οἰκίαν του νὰ τρυπηθῇ.
44 Διὰ τοῦτο ἂς εἶσθε καὶ σεῖς ἕτοιμοι· διότι εἰς τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν δὲν θαῤῥεῖτε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ὁ αὐθέντης του εἰς τοὺς δούλους του, νὰ τοὺς δίδῃ τὸ φαγητόν των εἰς τὴν ὥραν των;
46 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει εὕρει ὅτι κάμνει τοιουτοτρόπως.
47 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐπάνω εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα θέλει τὸν καταστήσει.
48 Ἂν ὅμως εἰπῇ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·
49 Καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ μὲ τοὺς μεθυστάς·
50 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέραν τὴν ὁποίαν δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει·
51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλει μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ

κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμον τῶν
ὀδόντων.

ΚΕΦ. κε΄.

ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν μὲ δέκα παρθένους,
αἱ ὁποῖαι ἐπῆραν τὰς λαμπάδας
των, καὶ ἐβγῆκαν νὰ συναπαντή-
σωσι τὸν νυμφίον.
2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ ταύτας ἦσαν
φρόνιμαι, καὶ αἱ πέντε μωραί·
3 Αἱ ὁποῖαι μωραὶ, ὅταν ἐπῆραν
τὰς λαμπάδας των, δὲν ἐπῆραν
μαζύ των ἔλαιον.
4 Αἱ φρόνιμαι ὅμως ἐπῆραν ἔλαιον
εἰς τὰ ἀγγεῖά των, μὲ τὰς λαμπά-
δας των.
5 Καὶ ὅταν ἤργησεν ὁ νυμφίος,
ἐνύσταξαν ὅλαι, καὶ ἐκοιμῶντο.
6 Καὶ τὸ μεσόνυκτον ἔγινε βοή·
Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐβγῆτε
νὰ τὸν ἀπαντήσητε.
7 Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαι ἐκεῖναι
αἱ παρθένοι, καὶ ἡτοίμασαν τὰς
λαμπάδας των.
8 Καὶ αἱ μωραὶ εἶπον εἰς τὰς φρο-
νίμας· Δότε μας ἀπὸ τὸ ἔλαιόν σας·
διότι αἱ λαμπάδες μας σβύνονται.
9 Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ φρόνιμαι,
καὶ εἶπον· Μή πως καὶ δὲν φθάσῃ
καὶ διὰ ἡμᾶς καὶ σᾶς· ὑπάγετε
καλλίτερα εἰς τοὺς πωλοῦντας, καὶ
ἀγοράσατε διὰ τὸν ἑαυτόν σας.
10 Ἐν ᾧ δὲ ἐπήγαινον αὐταὶ νὰ
ἀγοράσωσι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ
αἱ ἕτοιμαι ἐμβῆκαν μὲ αὐτὸν εἰς
τοὺς γάμους, καὶ ἐσφαλίσθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον ἦλθον καὶ αἱ λοιπαὶ
παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε,
ἄνοιξον εἰς ἡμᾶς.
12 Καὶ ἐκεῖνος ταῖς ἀπεκρίθη·
Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνω-
ρίζω.
13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν· διότι δὲν
ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν,
εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἔρχεται.
14 Διότι καθὼς ἄνθρωπός τις θέ-
λων νὰ ταξειδεύσῃ, ἐκάλεσε τοὺς
δουλευτάς του, καὶ τοὺς παρέδωκε
τὰ ὑπάρχοντά του·
15 Καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε πέντε
τάλαντα, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε δύο,
καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκεν ἕνα· εἰς καθένα
κατὰ τὴν δύναμίν του· καὶ ἀνεχώ-
ρησε παρευθύς.
16 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὰ
πέντε τάλαντα, ὑπῆγε καὶ ἐδού-
λευσε μὲ αὐτὰ, καὶ ἔκαμεν ἄλλα
πέντε τάλαντα.
17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος
ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς
ἄλλα δύο.
18 Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ
ἓν, ὑπῆγε καὶ ἔσκαψε τὴν γῆν, καὶ
ἐπαράχωσε τὸ ἀργύριον τοῦ αὐ-
θέντου του.
19 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολὺν καιρὸν
ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκεί-
νων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μὲ
αὐτούς.
20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἔφε-
ρεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων·
Αὐθέντη, πέντε τάλαντα μοὶ ἔδω-
κες· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα μὲ αὐτά.
21 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης
του· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες πιστὸς, θέλω
σε καταστήσει εἰς πολλά· ἔμβα
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθέντου σου.
22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ εἶπε·
Αὐθέντη, δύο τάλαντα μοὶ παρέ-
δωκες· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα
ἐκέρδησα μὲ αὐτά.
23 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης
του· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες πιστὸς, εἰς
πολλὰ θέλω σὲ καταστήσει· ἔμβα
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ἐπῆρε τὸ ἓν τάλαντον, καὶ λέγει·

Αὐθέντη, ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, ὅτι
εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, θερίζων
ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρας, καὶ μαζόνων
ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισας·
25 Καὶ φοβηθεὶς ὑπῆγον καὶ
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν
γῆν· ἴδε, ἔχεις τὸ ἐδικόν σου.
26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης του, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὦ κακὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρὲ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω ἐκεῖ
ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ μαζόνω ἐκεῖ
ὅπου δὲν ἐσκόρπισα·
27 Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δώσῃς δα-
νεικὸν τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς
τραπεζίτας· καὶ ἐρχόμενος ἐγὼ
ἤθελον πάρει τὸ ἐδικόν μου μὲ τὸν
τόκον.
28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸ
τάλαντον, καὶ δότε το εἰς ἐκεῖνον,
ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.
29 (Διότι ὅποιος ἔχει, εἰς ἐκεῖνον
θέλει δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ·
ἀπ' ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει,
καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει θέλει
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτόν.)
30 Καὶ τοῦτον τὸν ἄχρηστον δοῦ-
λον ῥίψατέ τον ἔξω εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι τὸ
κλαύσιμον καὶ τὸ τρίξιμον τῶν
ὀδόντων.
31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου μὲ τὴν δόξαν του, καὶ ὅλοι
οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ
αὐτὸν, τότε θέλει καθίσει εἰς τὸν
θρόνον τῆς δόξης του.
32 Καὶ θέλουσι μαζωχθῇ ἔμπρο-
σθέν του ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ θέλει
τοὺς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον,
καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρό-
βατα ἀπὸ τὰ αἰγίδια.
33 Καὶ θέλει βάλει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τὰ δεξιά του, καὶ τὰ αἰγίδια
ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.
34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ
δεξιά του· Ἐλᾶτε σεῖς, οἱ εὐλογη-
μένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομή-
σατε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία ἡτοι-
μάσθη διὰ σᾶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ
κόσμου·
35 Διότι ἐπείνασα, καὶ μοὶ ἐδώ-
κατε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ μὲ
ἐποτίσατε· ἤμην ξένος, καὶ μὲ ἐπ-
ήρετε εἰς τὴν οἰκίαν σας·
36 Ἤμην γυμνὸς, καὶ μὲ ἐνδύ-
σατε· ἠῤῥώστησα, καὶ μὲ ἐπιμε-
ληθήκατε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμην,
καὶ ἤλθετε εἰς ἐμέ.
37 Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ εἰς
αὐτὸν οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε,
καὶ πότε σὲ εἴδομεν πεινασμένον,
καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον,
καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;
38 Πότε σὲ εἴδομεν ξένον, καὶ σὲ
ἐπήραμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας; ἢ
γυμνὸν, καὶ σὲ ἐνδύσαμεν;
39 Πότε σὲ εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ εἰς
τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθομεν εἰς σέ;
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς
θέλει τοὺς εἰπεῖ· Βέβαια σᾶς
λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ
τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς
μικροτάτους, εἰς ἐμὲ τὸ ἐκάμετε.
41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρι-
στερά· Σύρετε ἀπ' ἐμὲ, οἱ κατη-
ραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ
ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ
διὰ τοὺς ἀγγέλους του.
42 Διότι ἐπείνασα, καὶ δὲν μοὶ
ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ
δὲν μὲ ἐποτίσατε·
43 Ἤμην ξένος, καὶ δὲν μὲ ἐβάλ-
λετε εἰς τὴν οἰκίαν σας· ἤμην γυ-
μνὸς, καὶ δὲν μὲ ἐνδύσατε· ἤμην
ἀσθενὴς καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ
δὲν μὲ ἐπιμεληθήκατε.
44 Τότε θέλουσι τὸν ἀποκριθῇ
καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε
σὲ εἴδομεν πεινασμένον, ἢ διψα-
σμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ,
ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν σὲ
ὑπηρετήσαμεν;
45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῇ,

λέγων· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον δὲν
ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς
ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους,
καὶ εἰς ἐμὲ δὲν τὸ ἐκάμετε.
46 Καὶ θέλουσιν ὑπάγει οὗτοι εἰς
τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δί-
καιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΚΕΦ. κς΄.

ΚΑΙ ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς
ὅλους τούτους τοὺς λόγους, εἶπεν
εἰς τοὺς μαθητάς του·
2 Ἐξεύρετε ὅτι ὕστερον ἀπὸ δύο
ἡμέρας γίνεται τὸ πάσχα, καὶ ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται
διὰ νὰ σταυρωθῇ.
3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Καϊ-
άφας.
4 Καὶ ἐσυμβουλεύθησαν νὰ πιά-
σωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ νὰ
τὸν σκοτώσωσι.
5 Καὶ ἔλεγον· Μὴ τὸ κάμωμεν εἰς
τὴν ἑορτὴν, διὰ νὰ μὴ γίνῃ σύγ-
χυσις εἰς τὸν λαόν.
6 Καὶ ἀφ' οὗ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
7 Ἦλθεν εἰς αὐτὸν μία γυνὴ, ἡ
ὁποία εἶχεν ἓν ἀλάβαστρον μύρου
πολυτίμου, καὶ τὸ ἔχυσεν ἐπάνω
εἰς τὴν κεφαλήν του, ἐκεῖ ὅπου
ἐκάθητο.
8 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδον οἱ μαθηταί
του, ἐθύμωσαν, καὶ εἶπον· Διὰ τί
ἔγινεν ὁ χαμὸς οὗτος;
9 Ἐπειδὴ ἠμπόρει τοῦτο τὸ μύρον
νὰ πωληθῇ διὰ πολλὰ, καὶ νὰ δοθῇ
εἰς τοὺς πτωχούς.
10 Καὶ γνωρίζων τοῦτο ὁ Ἰησοῦς,
λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί πειράζετε
τὴν γυναῖκα; ἐπειδὴ ἔκαμε καλὸν
ἔργον εἰς ἐμέ.
11 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε
πάντοτε μαζύ σας· ἀλλ' ἐμὲ πάν-
τοτε δὲν ἔχετε.
12 Διότι αὐτὴ, ἡ ὁποία περιέχυσε
τοῦτο τὸ μύρον εἰς τὸ σῶμά μου,
διὰ τὴν ταφήν μου τὸ ἔκαμε.
13 Λέγω σας βέβαια, ὅτι ὅπου
καὶ ἂν κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέ-
λιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει
λαληθῇ καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκα-
μεν αὐτὴ, εἰς μνημόσυνόν της.
14 Τότε ὑπῆγεν εἷς ἀπὸ τοὺς δώ-
δεκα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Ἰούδας
Ἰσκαριώτης, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς,
15 Καὶ εἶπε· Τί θέλετε μοὶ δώσει,
καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς τὸν παραδώσω;
Καὶ ἐκεῖνοι ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν
δώσωσι τριάντα ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευεν εὐκαι-
ρίαν νὰ τὸν παραδώσῃ.
17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἀζύ-
μων ὑπῆγαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ποῦ
θέλεις νὰ σοὶ ἑτοιμάσωμεν διὰ νὰ
φάγῃς τὸ πάσχα;
18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ὑπάγετε εἰς
τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπέτε
εἰς αὐτόν· Ὁ Διδάσκαλος λέγει·
Ὁ καιρός μου εἶναι ἐγγὺς, εἰς σὲ
θέλω νὰ κάμω τὸ πάσχα μὲ τοὺς
μαθητάς μου.
19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταί του
καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
20 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἐκάθητο
μὲ τοὺς δώδεκα.
21 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, εἶπεν· Βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἀπὸ σᾶς
θέλει μὲ παραδώσει.
22 Καὶ αὐτοὶ λυπούμενοι πολλὰ,
ἤρχισαν ὁ καθεὶς νὰ τὸν λέγῃ·
Μή πως εἶμαι ἐγὼ, Κύριε;
23 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς
εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος βουτᾷ μὲ
ἐμὲ τὴν χεῖρά του εἰς τὸ πινάκιον,
ἐκεῖνος θέλει μὲ παραδώσει.
24 Καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπ-
άγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ
αὐτόν· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν

ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ
ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδοται· καλλίτερον ἦτον εἰς αὐ-
τὸν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος.
25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας, ὁ
ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε, καὶ εἶπε·
Μή πως ἐγὼ εἶμαι, Διδάσκαλε;
Λέγει εἰς αὐτόν· Σὺ τὸ εἶπες.
26 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ
Ἰησοῦς τὸ ψωμίον, καὶ εὐχαρί-
στησε, καὶ τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ ἔδιδεν
εἰς τοὺς μαθητὰς, καὶ εἶπε· Λά-
βετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά
μου.
27 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ
εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔδωκε εἰς αὐ-
τοὺς, λέγων· Πίετε ἀπ' αὐτὸ ὅλοι·
28 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου
τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον
χύνεται διὰ τοὺς πολλοὺς εἰς συγ-
χώρησιν ἁμαρτιῶν.
29 Καὶ λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ
ἐμπρὸς δὲν θέλω πίει ἀπὸ τοῦτο
τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν
ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ πίνω
ὁμοῦ μὲ σᾶς νέον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Πατρός μου.
30 Καὶ ἀφ' οὗ ὕμνησαν, ἐβγῆκαν
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
31 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς·
Ταύτην τὴν νύκτα ὅλοι σεῖς θέλετε
σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ· διότι εἶναι
γεγραμμένον· Ὅτι θέλω κτυπήσει
τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι σκορπι-
σθῇ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.
32 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ,
θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτήτερα ἀπὸ
σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἂν καὶ ὅλοι ἤθε-
λον σκανδαλισθῇ εἰς σὲ, ἐγὼ ποτὲ
δὲν θέλω σκανδαλισθῇ.
34 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σοὶ λέγω, ὅτι ταύτην τὴν
νύκτα, πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετει-
νὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις μὲ ἀρνηθῇ.
35 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Ἂν
καὶ κάμῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μὲ
σὲ, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Τὸ ἴδιον
εἶπον καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί.
36 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μὲ αὐ-
τοὺς εἰς ἓν χωρίον λεγόμενον Γεθ-
σημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθη-
τάς του· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ
νὰ ὑπάγω νὰ προσευχηθῶ ἐκεῖ.
37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τοὺς
δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἤρ-
χισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.
38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς·
Πολλὰ λυπεῖται ἡ ψυχή μου μέχρι
θανάτου· ἀπομείνατε ἐδῶ, καὶ
ἀγρυπνεῖτε ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
39 Καὶ ὑπῆγεν ἐμπρὸς ὀλίγον,
καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ
ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγεν· Ὦ Πάτερ
μου, ἂν εἶναι δυνατὸν, ἂς περάσῃ
τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπὸ ἐμέ· ὅμως
ὄχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς
θέλεις σύ.
40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητὰς,
καὶ τοὺς εὑρίσκει κοιμωμένους, καὶ
λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσον δὲν
ἐδυνήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνή-
σητε μὲ ἐμέ;
41 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε,
διὰ νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν·
τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σὰρξ
ὅμως εἶναι ἀσθενής.
42 Πάλιν δεύτερον ὑπῆγε καὶ
ἐπροσευχήθη, λέγων· Ὦ Πάτερ
μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν
τοῦτο τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπ'
ἐμὲ, ἂν δὲν τὸ πίω, ἂς γένῃ τὸ θέ-
λημά σου.
43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς
εὑρῆκε κοιμωμένους· διότι ἦσαν τὰ
ὀμμάτιά των βαρημένα.
44 Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ πάλιν
ὑπῆγε, καὶ ἐπροσευχήθη τρίτον,
λέγων τὸν αὐτὸν λόγον.
45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς
του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Κοιμᾶ-
σθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε·

ἰδού, ἤγγισεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖ-
ρας ἁμαρτωλῶν.
46 Σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν ἀπ-
εδῶ· ἰδού, ἤγγισεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
μέλλει νὰ μὲ παραδώσῃ.
47 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη τὸ ἔλεγεν,
ἰδού, ὁ Ἰούδας, εἷς ἀπὸ τοὺς δώ-
δεκα, ἔφθασε, καὶ μὲ αὐτὸν πολὺ
πλῆθος μὲ μαχαίρας καὶ μὲ ξύλα,
ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς
Πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.
48 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν
ἐπαράδιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον,
λέγων· Ὅποιον ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖ-
νος εἶναι· πιάσατέ τον.
49 Καὶ παρευθὺς ὑπῆγεν εἰς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Χαῖρε, Διδά-
σκαλε. Καὶ τὸν ἐφίλησε.
50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· Ὦ
φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; Τότε ὑπῆ-
γαν ἐγγὺς εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἔβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω του,
καὶ ἐπίασαν αὐτόν.
51 Καὶ ἰδού, εἷς ἀπ' ἐκείνους, οἱ
ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν,
ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ ἔβ-
γαλε τὸ μαχαίριόν του· καὶ ἐκτύ-
πησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως,
καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.
52 Τότε εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Ἐπίστρεψον τὸ μαχαίριόν σου εἰς
τὸν τόπον του· διότι ὅσοι κτυπή-
σωσι μὲ μαχαίριον, μὲ μαχαίριον
θέλουσι χαλασθῆ.
53 Ἢ λογιάζεις, ὅτι δὲν δύναμαι
τώρα νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα
μου, καὶ θέλει μοὶ παραστήσει πε-
ρισσοτέρους ἀπὸ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων;
54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελει-
ωθῆ αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω πρέπει
νὰ γίνῃ;
55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· Ὡς εἰς λη-
στὴν ἐβγήκατε καὶ ἤλθετε μὲ μα-
χαίρια καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσητε·
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκαθήμην μετὰ
σᾶς διδάσκων εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν
μὲ ἐπιάσατε.
56 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ
τελειωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφη-
τῶν. Τότε τὸν ἀφῆκαν οἱ μαθηταὶ
ὅλοι, καὶ ἔφυγον.
57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάνοντες τὸν Ἰη-
σοῦν, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Καϊάφαν
τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου ἦσαν οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι μαζω-
μένοι.
58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει
ἀπὸ μακράν, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
Ἀρχιερέως· καὶ ἐμβῆκε μέσα, καὶ
ἐκάθισεν ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας,
διὰ νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.
59 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρε-
σβύτεροι καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύ-
ρευον ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ
Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι·
60 Καὶ δὲν εὗρηκαν· ἂν καὶ πολ-
λοὶ ψευδομάρτυρες ἦλθον, ὅμως
δὲν εὗρηκαν. Ὕστερον δὲ ἦλθον
δύο ψευδομάρτυρες,
61 Καὶ εἶπον· Οὗτος εἶπεν· Ἐγὼ
ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν
κτίσω.
62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεύς, καὶ
λέγει εἰς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεσαι;
τί εἶναι ταῦτα, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσιν
ἐναντίον σου;
63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιερεύς, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτόν· Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν
Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἴπῃς, ἂν
εἶσαι σὺ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ.
64 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Σὺ
τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σας, Ἀπὸ τώρα
καὶ ἐμπρὸς θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἀπὸ τὰ
δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰ σύννεφα
τοῦ οὐρανοῦ.
65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ

φορέματά του, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; ἰδοὺ, ἠκούσατε τώρα τὴν βλασφημίαν του.
66 Τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον· Ἄξιος εἶναι θανάτου.
67 Τότε τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐῤῥάπισαν· καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτύπησαν μὲ ῥαβδία,
68 Καὶ τὸν ἔλεγον· Προφήτευσόν μας, Χριστὲ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ ἐκτύπησε;
69 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρχεται μία δούλη, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Καὶ σὺ ὁμοῦ ἦσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.
70 Καὶ αὐτὸς ἠρνήθη ἔμπροσθεν εἰς ὅλους, καὶ ἔλεγε· Δὲν ἐξεύρω τί λέγεις.
71 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὴν πύλην, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ὁμοῦ ἦτον μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
72 Καὶ πάλιν ἠρνήθη μὲ ὅρκον· Ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον.
73 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐπλησίασαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀλήθεια, καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· διότι τὸ ὁμίλημά σου σὲ φανερόνει.
74 Τότε ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ ὀμόνῃ· Ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ παρευθὺς ἐφώναξεν ὁ πετεινός.
75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις μὲ ἀρνηθῇ. Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ ἔκλαυσε πικρά.

ΚΕΦ. κζ'.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐσυμβουλεύθησαν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, νὰ τὸν θανατώσωσι.
2 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔδεσαν, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.
3 Τότε ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἐκατακρίθη, ἐμετανόησε, καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους,
4 Λέγων· Ἔσφαλα, ἐπειδὴ ἐπρόδωσα αἷμα ἀθῶον. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τί μᾶς μέλει; σὺ ὄψει.
5 Καὶ ἔῤῥιψε τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ὑπῆγε, καὶ ἐκρεμάσθη.
6 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια, καὶ εἶπον· Δὲν πρέπει νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκκλησίας· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματος.
7 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσυμβουλεύθησαν, ἠγόρασαν μὲ ἐκεῖνα τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, νὰ θάπτωσι τοὺς ξένους.
8 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, Χωράφιον αἵματος, ἕως τὴν σήμερον.
9 (Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἐπῆραν τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ·
10 Καὶ ἔδωκάν τα εἰς τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, καθὼς μὲ ἐπαράγγειλεν ὁ Κύριος.)
11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶπας.
12 Καὶ ἐν ᾧ τὸν ἐκατηγόρησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.

13 Τότε τὸν λέγει ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;
14 Καὶ δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν καθόλου εἰς κανένα λόγον· ὥστε ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλά.
15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχε συνήθειαν, νὰ ἐλευθερόνῃ ὁ ἡγεμὼν ἕνα ἀπὸ τοὺς δεσμίους διὰ τὸν ὄχλον, ὅποιον ἤθελον.
16 Καὶ τότε εἶχον δεμένον κάποιον ὀνομαστὸν, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Βαραββᾶς.
17 Ὅτε λοιπὸν συνηθροίσθησαν, λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός;
18 Διότι ἤξευρεν, ὅτι ἀπὸ τὸν φθόνον των τὸν ἐπαράδωκαν.
19 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριον, τὸν ἐμήνυσεν ἡ γυνή του, λέγουσα· Μὴν ἔχῃς σὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διότι ἐγὼ ἔπαθον πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου δι' αὐτόν.
20 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαὸν, νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσωσι.
21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τοὺς ἠρώτησε· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον, Τὸν Βαραββᾶν.
22 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός; Λέγουσιν εἰς αὐτὸν ὅλοι· Ἂς σταυρωθῇ.
23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν περισσά· Ἂς σταυρωθῇ.
24 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Πιλάτος, ὅτι δὲν κάμνει τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον γίνεται σύγχυσις, ἐπῆρε νερὸν, καὶ ἔνιψε τὰς χεῖράς του ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, λέγων· Καθαρὸς εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου τούτου· σεῖς ὄψεσθε.
25 Καὶ ἀπεκρίθη ὅλος ὁ λαὸς, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἂς εἶναι ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδία μας.
26 Τότε τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδειρε, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ σταυρωθῇ.
27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐπεριμάζωξαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν.
28 Καὶ ἔκδυσαν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐφόρεσαν κόκκινον φόρεμα.
29 Καὶ ἔπλεξαν καὶ ἕνα στέφανον ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ τὸν ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του· καὶ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα τὸν ἔδωκαν ἕνα κάλαμον· καὶ ἐγονάτισαν ἔμπροσθέν του, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
30 Καὶ πτύοντες εἰς αὐτὸν, ἐπῆραν τὸν κάλαμον, καὶ τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὴν κεφαλήν.
31 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔπαιξαν, τὸν ἔκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἔνδυσαν πάλιν τὰ φορέματά του· καὶ τὸν ἐπήγαινον νὰ τὸν σταυρώσωσι.
32 Καὶ ἐν ᾧ ἔβγαινον ἔξω, εὑρῆκαν ἕνα ἄνθρωπον Κυρηναίον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρόν του.
33 Καὶ ὅταν ἦλθον εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ Κρανίου τόπος,
34 Τὸν ἔδωκαν νὰ πίῃ ὀξύδιον, ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ ὅτε τὸ ἐγεύσατο, δὲν ἤθελε νὰ τὸ πίῃ.
35 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, ῥίπτοντες λαχνούς· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου· Ἐδιαμοίρασαν

τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των,
καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔῤῥι-
ψαν λαχνούς.
36 Καὶ ἐκάθηντο, καὶ τὸν ἐφύ-
λαττον ἐκεῖ.
37 Καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κε-
φαλήν του τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γε-
γραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ
ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
38 Τότε ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ μὲ
αὐτὸν δύο λῃσταί· εἷς ἀπὸ τὰ δε-
ξιά του, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀρι-
στερά του.
39 Καὶ οἱ διαβαίνοντες εἰς τὸν
δρόμον τὸν ἐβλασφήμουν, κινοῦντες
τὰς κεφαλάς των,
40 Καὶ λέγοντες· Σὺ, ὁ ὁποῖος
χαλνᾷς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέ-
ρας τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσον τὸν ἑαυ-
τόν σου· ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
κατάβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.
41 Ὁμοιοτρόπως καὶ οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς, περιπαίζοντες αὐτὸν ὁμοῦ μὲ
τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Πρε-
σβυτέρους, ἔλεγον·
42 Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἑαυτόν
του δὲν δύναται νὰ σώσῃ· ἂν εἶναι
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς καταβῇ
τώρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ θέλο-
μεν τὸν πιστεύσει.
43 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ θάῤῥος
του· ἂς τὸν γλυτώσῃ τώρα, ἂν τὸν
ἀγαπᾷ· ἐπειδὴ εἶπεν, Ὅτι Θεοῦ
Υἱὸς εἶμαι.
44 Τὰ ὅμοια τὸν ὠνείδιζον καὶ οἱ
λῃσταὶ, οἱ ὁποῖοι ἐσταυρώθησαν
μαζύ του.
45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν ἔγινε
σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν
ἐννάτην.
46 Καὶ πλησίον εἰς τὴν ἐννάτην
ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγά-
λην φωνὴν, καὶ εἶπεν· Ἠλὶ, Ἠλὶ,
λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι, Θεέ
μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἀφῆκες;
47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἀφ' οὗ τὸ
ἤκουσαν, ἔλεγον· Ὅτι τὸν Ἠλίαν
φωνάζει.
48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν εἷς ἀπ'
αὐτοὺς, καὶ ἐπῆρεν ἓν σπογγάρι,
καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξύδιον, καὶ
τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα κάλαμον, καὶ τὸν
ἐπότιζε.
49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον· Ἄφητε
νὰ ἴδωμεν, ἂν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ
τὸν γλυτώσῃ.
50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν φωνάξας
μὲ μεγάλην φωνὴν, ἀφῆκε τὸ
πνεῦμα.
51 Καὶ παρευθὺς τὸ καταπέτα-
σμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπ'
ἐπάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεί-
σθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·
52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθησαν·
καὶ πολλὰ σώματα τῶν ἀποθαμ-
μένων ἁγίων ἀνέστησαν,
53 Καὶ ἐβγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνή-
ματα, ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν
τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐφάνησαν εἰς
πολλούς.
54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος, καὶ ἐκεῖ-
νοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν
φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ
εἶδον τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενό-
μενα, ἐφοβήθησαν κατὰ πολλὰ, καὶ
εἶπον· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦτον
οὗτος.
55 Καὶ ἦσαν καὶ γυναῖκες ἐκεῖ
πολλαὶ, αἱ ὁποῖαι ἔβλεπον ἀπὸ
μακράν· αἱ ὁποῖαι ἠκολούθησαν
τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ τὸν ὑπηρέτουν·
56 Μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία
ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ
Ἰωσῆ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ
Ζεβεδαίου.
57 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβραδύασεν, ἦλθεν
ἄνθρωπός τις πλούσιος ἀπὸ τὴν
Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομά του Ἰωσὴφ,
ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς

τοῦ Ἰησοῦ.
58 Οὗτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλά-
τον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰη-
σοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε
νὰ τὸν δοθῇ τὸ σῶμα.
59 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ σῶμα ὁ
Ἰωσὴφ, τὸ ἐτύλιξε μὲ σινδόνι κα-
θαρόν·
60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ καινόν
του μνῆμα, τὸ ὁποῖον ἔσκαψεν εἰς
τὴν πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέ-
τραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ
μνημείου, καὶ ἀνεχώρησε.
61 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία,
καὶ ἐκάθοντο κατέναντι τοῦ τάφου.
62 Καὶ τὴν αὐρινὴν, ἡ ὁποία εἶναι
ὕστερον ἀπὸ τὴν παρασκευὴν, συν-
ηθροίσθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,
63 Λέγοντες· Αὐθέντη, ἐνθυμήθη-
μεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος, ἐν ᾧ
ἀκόμη ἦτον ζωντανὸς, εἶπεν· Ὕστε-
ρον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνασταίνο-
μαι.
64 Πρόσταξον λοιπὸν νὰ σφα-
λισθῇ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέ-
ραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταί του
ἔλθωσι τὴν νύκτα, καὶ τὸν κλέ-
ψωσι, καὶ εἴπωσιν εἰς τὸν λαόν·
Ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ
θέλει εἶναι ἡ ὑστερινὴ πλάνη χει-
ροτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην.
65 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος·
Ἔχετε φύλακας· ὑπάγετε, σφαλί-
σατέ τον καθὼς ἐξεύρετε.
66 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον, καὶ ἐσφά-
λισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες
τὸν λίθον, μαζὺ μὲ τοὺς φύλακας.

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ τὸ σάββατον βράδυ, ὅταν
ἤρχισε νὰ χαράξῃ ἡ κυριακὴ, ἡ
πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἦλ-
θεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ
ἄλλη Μαρία, νὰ ἴδωσι τὸν τάφον.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἔγινε μεγάλος σει-
σμός· διότι ἄγγελος Κυρίου κατέ-
βη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ὑπῆγε καὶ
ἐκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω
εἰς τὴν πέτραν·
3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις του καθὼς ἡ
ἀστραπὴ, καὶ τὸ φόρεμά του λευ-
κὸν καθὼς τὸ χιόνι.
4 Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ
ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐφύ-
λαττον τὸν τάφον, καὶ ἐγένοντο ὡς
νεκροί.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ
εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖ-
σθε σεῖς· διότι ἐξεύρω, ὅτι τὸν
Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον γυ-
ρεύετε.
6 Δὲν εἶναι ἐδῶ· διότι ἀνέστη,
καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε, καὶ ἴδετε τὸν
τόπον ὅπου ἐκείτετο ὁ Κύριος.
7 Καὶ ὀγλίγωρα ὑπάγετε, καὶ
εἴπατε εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι
ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ ἰδοὺ,
ὑπάγει προτήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδεῖ·
ἰδοὺ, σᾶς τὸ εἶπα.
8 Καὶ ἐβγῆκαν ὀγλίγωρα ἀπὸ τὸ
μνῆμα μὲ φόβον καὶ μὲ μεγάλην
χαρὰν, καὶ ἔτρεξαν νὰ τὸ εἴπωσιν
εἰς τοὺς μαθητάς του.
9 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον νὰ τὸ εἴ-
πωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του, ἰδοὺ,
ὁ Ἰησοῦς ταῖς ἀπήντησε, καὶ ταῖς
εἶπε· Χαίρεσθε. Καὶ ἐκεῖναι ὑπῆ-
γαν ἐγγὺς, καὶ ἐπίασαν τὰ ποδά-
ριά του, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.
10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ
φοβεῖσθε· ὑπάγετε, μηνύσητε εἰς
τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ ἔλθωσιν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλουσι
μὲ ἰδεῖ.
11 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον αὐταὶ
εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ, καὶ κάποιοι
ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι
ἐφύλαττον, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν,
καὶ εἶπον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ὅλα
τὰ γενόμενα.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μὲ
τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ ἐσυμβου-
λεύθησαν, καὶ ἔδωκαν ἀρκετὰ ἀρ-
γύρια εἰς τοὺς στρατιώτας,
13 Λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ μα-
θηταί του ἦλθον τὴν νύκτα, ὅταν
ἐκοιμώμεθα, καὶ τὸν ἔκλεψαν.
14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο εἰς
τὸν ἡγεμόνα, ἡμεῖς θέλομεν τὸν
καταπείσει, καὶ σᾶς θέλομεν κά-
μει ἀκινδύνους.
15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὰ ἀργύ-
ρια, καὶ ἔκαμαν καθὼς τοὺς ἐδί-
δαξαν. Καὶ διεφημίσθη οὗτος ὁ
λόγος εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἕως τὴν
σήμερον.
16 Καὶ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ὑπῆ-
γον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος,
ἐκεῖ ὅπου τοὺς ἐδιώρισεν ὁ Ἰη-
σοῦς.
17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντές τον, τὸν
ἐπροσκύνησαν· κάποιοι ὅμως ἐδί-
στασαν.
18 Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τοὺς ἐλάλησε, καὶ τοὺς εἶπε· Μοὶ
ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία εἰς τὸν οὐρα-
νὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.
19 Ὑπάγετε λοιπὸν, διδάξατε ὅλα
τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
20 Διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυ-
λάττωσιν ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγ-
γειλα· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ὁμοῦ μὲ
σᾶς ὅλον τὸν καιρὸν, ἕως τὸ τέλος
τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

ΤΟ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

Η ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·
2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς
τοὺς προφήτας· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω
τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθέν σου, ὁ
ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει τὸν δρόμον
σου ἔμπροσθέν σου.
3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ
εἰς τὴν ἔρημον· Ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἰσιάσατε τοὺς
δρόμους του.
4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐβά-
πτιζεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐκή-
ρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς
συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐπήγαινον εἰς αὐτὸν ὅλη ἡ
χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσο-
λυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο ὅλοι εἰς
τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπ' αὐτὸν,
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
των.
6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐνδυμένος
ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς καμήλας, καὶ
ζώνην δερματίνην εἰς τὴν μέσην
του· καὶ ἔτρωγεν ἀκρίδας καὶ μέλι
ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἔρχεται
ὁ δυνατώτερός μου ὀπίσω μου, τοῦ
ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ
κύψω καὶ νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν
ὑποδημάτων του.
8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μὲ νερόν·
ἀλλ' αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ
Πνεῦμα ἅγιον.
9 Καὶ ἔγινεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέ-
ρας, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Να-
ζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβα-

πτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν
Ἰορδάνην.
10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ
τὸ νερὸν, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς ὅτι
ἐσχίζοντο, καὶ τὸ Πνεῦμα ὅτι κα-
τέβαινεν ὡς περιστερὰ ἐπάνω του.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ τοὺς
οὐρανοὺς, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Σὺ εἶσαι ὁ
Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν
ὁποῖον ἀναπαύομαι.
12 Καὶ παρευθὺς τὸ Πνεῦμα τὸν
ἔβγαλεν εἰς τὴν ἔρημον.
13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον
σαράντα ἡμέρας, καὶ ἐπειράζετο
ἀπὸ τὸν Σατανᾶ· καὶ ἦτον μὲ τὰ
θηρία· καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν ὑπηρέ-
τησαν.
14 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἐπαραδόθη
ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
15 Καὶ ἔλεγεν· Ὁ καιρὸς ἐπλη-
ρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἐπλησίασε· μετανοεῖτε, καὶ πι-
στεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
16 Καὶ περιπατῶν εἰς τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν
Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελ-
φόν του, οἱ ὁποῖοι ἔῤῥιπτον τὰ
δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· διότι
ἦσαν ψαράδες·
17 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐλᾶτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς
κάμει νὰ γενῆτε ψαράδες ἀνθρώ-
πων.
18 Καὶ παρευθὺς ἀφίνοντες τὰ
δίκτυά των, τὸν ἠκολούθησαν.
19 Καὶ πηγαίνων ὀλίγον παρεκεῖ,
εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζε-
βεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φόν του, οἱ ὁποῖοι καὶ ἦσαν μέσα
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐδιώρθονον τὰ
δίκτυα.
20 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἔκραξε·
καὶ οὗτοι ἀφῆκαν τὸν πατέρα των
τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ πλοῖον
μαζὺ μὲ τοὺς ἐργάτας, καὶ ὑπῆγον
ὀπίσω του.
21 Καὶ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν
Καπερναούμ· καὶ παρευθὺς τὰ
σάββατα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν
συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.
22 Καὶ ἐτρόμαζον εἰς τὴν διδαχήν
του· διότι τοὺς ἐδίδασκε ὡς ἄνθρω-
πος ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξουσίαν, καὶ ὄχι
καθὼς οἱ Γραμματεῖς.
23 Καὶ εἰς τὴν συναγωγήν των
ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε
πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἔκραξε,
24 Λέγων· Ἄφες, τί ἔχεις νὰ κά-
μῃς μὲ ἡμᾶς, ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ;
ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; σὲ ἐξεύρω
ποῖος εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόσταξε
μὲ ὀργὴν, καὶ εἶπε· Ἀποστομώθητι,
καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτοῦ.
26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔκραξε μὲ μεγά-
λην φωνὴν, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν.
27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι εἰς τόσον,
ὥστε ἐζήτουν ἀνάμεσόν των, καὶ
ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο; τί εἶναι
αὕτη ἡ καινὴ διδαχή; διότι μὲ
ἐξουσίαν προστάζει καὶ τὰ πνεύ-
ματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τὸν ὑπα-
κούουσι.
28 Καὶ εὐθὺς ἐβγῆκεν ἡ φήμη
του εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γα-
λιλαίας.
29 Καὶ παρευθὺς ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν
ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ὑπῆγον εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ
Ἀνδρέου, μαζὺ μὲ τὸν Ἰάκωβον καὶ
τὸν Ἰωάννην.
30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος
ἐκείτετο θερμασμένη· καὶ παρευ-
θὺς τὸν εἶπον δι' αὐτήν.
31 Καὶ πηγαίνων ἐγγὺς, τὴν ἐπία-
σεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἐσή-
κωσε· καὶ παρευθὺς τὴν ἀφῆκεν ἡ
θέρμη· καὶ τοὺς ὑπηρέτει.
32 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, καὶ ὁ
ἥλιος ἐβασίλευεν, ἔφερον εἰς αὐ-
τὸν ὅλους τοὺς ἀσθενημένους, καὶ

τοὺς δαιμονισμένους.
33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον μαζω-
μένη εἰς τὴν θύραν.
34 Καὶ ἰάτρευσε πολλοὺς, οἱ
ὁποῖοι ἦσαν ἄῤῥωστοι ἀπὸ διαφό-
ρους ἀσθενείας· καὶ πολλὰ δαιμό-
νια ἔβγαλε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ
λαλῶσιν, ὅτι τὸν ἤξευραν.
35 Καὶ τὸ πρωῒ πολλὰ τὴν αὐ-
γὴν ἐσηκώθη, καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἕνα ἔρημον
τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετο.
36 Καὶ ὑπῆγε καταπόδι του ὁ
Σίμων, καὶ ὅσοι ἦσαν μαζύ του.
37 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ηὗραν, τὸν λέ-
γουσιν· Ὅτι ὅλοι σὲ ζητοῦσι.
38 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἄς ὑπά-
γωμεν εἰς τὰς χώρας ὁποῦ εἶναι
ἐδῶ πλησίον, διὰ νὰ κηρύξω καὶ
ἐκεῖ· διότι διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν
ἐξέβην.
39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συνα-
γωγάς των, εἰς ὅλην τὴν Γαλι-
λαίαν, καὶ ἔβγαλλε τὰ δαιμόνια.
40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτὸν λεπρός
τις, καὶ τὸν ἐπαρακάλει καὶ ἐγονά-
τισε, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτόν· Ὅτι, ἂν
θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ καθαρίσῃς.
41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐσπλαγχνί-
σθη, καὶ ἤπλωσε τὴν χεῖρά του καὶ
ἐπίασέ τον, καὶ λέγει εἰς αὐτόν·
Θέλω, καθαρίσθητι.
42 Καὶ ὅταν τὸ εἶπε, παρευθὺς
ἔφυγεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα, καὶ
ἐκαθαρίσθη.
43 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπρόσταξε μὲ
φοβερισμὸν, παρευθὺς τὸν ἔβγαλε·
44 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φυλάτ-
του νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κανένα τί-
ποτε· ἀλλ' ὕπαγε, εἰς τὸν ἱερέα
δεῖξον τὸν ἑαυτόν σου, καὶ πρόσ-
φερε διὰ τὸν καθαρισμόν σου
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπρόσταξεν ὁ
Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.
45 Καὶ ἐκεῖνος, ὅταν ἐβγῆκεν ἔξω,
ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ
εὐφημίζῃ τὸ πρᾶγμα, τόσον ὥστε
δὲν ἠμπόρει ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔμβῃ
φανερὰ μέσα εἰς καμμίαν πόλιν,
ἀλλὰ ἦτον ἔξω εἰς ἐρήμους τόπους·
καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τὰ
μέρη.

ΚΕΦ. β΄.

ΚΑΙ πάλιν ὕστερον ἀπὸ καμπό-
σας ἡμέρας ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν
Καπερναούμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἶ-
ναι εἰς οἶκον.
2 Καὶ παρευθὺς ἐμαζώχθησαν
πολλοὶ, ὥστε δὲν τοὺς ἐχώρουν
οὐδὲ οἱ τόποι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἔμπρο-
σθεν εἰς τὴν θύραν· καὶ τοὺς ἐδί-
δασκε τὸν λόγον.
3 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφε-
ρον ἕνα παράλυτον, τὸν ὁποῖον
ἐσήκονον τέσσαρες.
4 Καὶ μὴν ἠμποροῦντες νὰ πλη-
σιάσωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ
λαοῦ, ἐξεστέγασαν τὸ σκέπασμα
τοῦ οἴκου ἐκεῖ ὅπου ἦτον· καὶ ἀνοί-
ξαντες ἐκρέμασαν τὸ κραββάτιον,
ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐκείτετο ὁ
παράλυτος.
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν
πίστιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παρά-
λυτον· Τέκνον, σοὶ εἶναι συγχω-
ρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου.
6 Καὶ ἦσαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς
Γραμματεῖς καθήμενοι ἐκεῖ, καὶ
διαλογιζόμενοι μέσα εἰς τὰς καρ-
δίας των·
7 Διὰ τί βλασφημεῖ οὗτος τοιαύ-
τας βλασφημίας; ποῖος ἠμπορεῖ
νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίας, εἰ μὴ
μόνος ὁ Θεός;
8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρί-
ζων διὰ τοῦ πνεύματός του, ὅτι
οὕτω διαλογίζονται μέσα των, λέ-
γει εἰς αὐτούς· Διὰ τί διαλογίζεσθε
ταῦτα μέσα εἰς τὰς καρδίας σας;
9 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ
εἴπω εἰς τὸν παράλυτον, Σοὶ εἶναι
συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ
νὰ εἴπω· Σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κραβ-
βάτι σου, καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν
νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸν παράλυτον·)
11 Σοὶ λέγω, Σήκω, καὶ ἔπαρε
τὸ κραββάτι σου, καὶ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου.
12 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη, καὶ
ἐσήκωσε τὸ κραββάτι του, καὶ ἐβ-
γῆκεν ἔξω ἔμπροσθεν εἰς ὅλους·
ὥστε ὅλοι ἐτρόμαξαν, καὶ ἐδόξασαν
τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ποτὲ
δὲν εἴδαμεν τέτοιον πρᾶγμα.
13 Καὶ πάλιν ἐβγῆκεν ἔξω καὶ
ὑπῆγεν εἰς τὸν αἰγιαλόν· καὶ ὅλος ὁ
λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ τοὺς
ἐδίδασκε.
14 Καὶ περνῶν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν
Λευῒ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθή-
μενον εἰς τὸ τελώνιον· καὶ λέγει
εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει με. Καὶ
ἐσηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.
15 Καὶ ὅταν ἐκάθετο εἰς τὴν τρά-
πεζαν εἰς τὴν οἰκίαν του, πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχοντο
καὶ ἐκάθοντο μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν
καὶ μὲ τοὺς μαθητάς του· διότι
ἦσαν πολλοὶ, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι, βλέποντές τον ὅτι ἔτρωγε
μὲ τοὺς τελώνας καὶ ἁμαρτωλοὺς,
ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ
τί ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μὲ τοὺς
τελώνας καὶ ἁμαρτωλούς;
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας λέγει
εἰς αὐτούς· Οἱ ἰσχυροὶ δὲν χρειά-
ζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι εἶναι ἄῤῥωστοι· ἐγὼ δὲν
ἦλθον νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ
τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
18 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου
καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνήστευον· καὶ
ἔρχονται καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου
καὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσι, καὶ
οἱ μαθηταί σου δὲν νηστεύουσι;
19 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Μή πως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον
εἶναι ὁ νυμφίος μὲ αὐτοὺς, ἠμπο-
ροῦσι νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν
ἔχουσι μαζύ των τὸν νυμφίον, δὲν
ἠμποροῦσι νὰ νηστεύωσι.
20 Θέλουσιν ἔλθει ὅμως ἡμέραι,
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος,
καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας
θέλουσι νηστεύσει.
21 Καὶ οὐδὲ κανεὶς ἐπιῤῥάπτει
κομμάτιον ἀπὸ πανίον ἄξαντον εἰς
φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ και-
νούριον κομμάτιον χαλᾷ ἀπὸ τὸ
παλαιὸν, καὶ γίνεται χειρότερον
σχίσμα.
22 Καὶ οὐδὲ κανεὶς βάλλει νέον
κρασίον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ
μὴ, τὸ νέον κρασίον σχίζει τὰ
ἀσκία, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασίον,
καὶ τὰ ἀσκία χαλοῦνται· ἀλλὰ
πρέπει νὰ βάλλῃ τις νέον κρασίον
εἰς ἀσκία καινούρια.
23 Καὶ ἔτυχε τὰ σάββατα νὰ
διαπεράσῃ αὐτὸς μέσα ἀπὸ τὰ
σπαρτὰ, καὶ ἤρχισαν οἱ μαθηταί
του περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον
νὰ μαδῶσι στάχυα.
24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον εἰς
αὐτόν· Ἴδε, τί κάμνουσι τὰ σάβ-
βατα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει;
25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε· Ποτὲ
δὲν ἐδιαβάσετε, τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ,
ὅταν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπείνασε
καὶ αὐτὸς καὶ ὅσοι ἦσαν μαζὺ μὲ
αὐτόν;
26 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιά-
θαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τὰ
ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα
δὲν εἶχεν ἄλλος ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ
παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε
καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν
μαζύ του;
27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγε· Τὸ
σάββατον ἔγινε διὰ τὸν ἄνθρωπον,
καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάβ-
βατον.

28 Ὥστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι Κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ πάλιν ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν.
2 Καὶ ἐπαραφύλαττον ἀνίσως καὶ τὸν ἰατρεύσῃ τὸ σάββατον, νὰ τὸν κατηγορήσωσι.
3 Καὶ λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν· Σήκω εἰς τὴν μέσην.
4 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἠμπορεῖ κἀνεὶς τὸ σάββατον νὰ κάμῃ καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπαινον.
5 Καὶ βλέπων αὐτοὺς μὲ θυμὸν, καὶ συλλυπούμενος εἰς τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας των, λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον· Ἅπλωσαι τὴν χεῖρά σου· καὶ τὴν ἥπλωσε· καὶ κατεστάθη ἡ χείρ του ὑγιὴς καθὼς καὶ ἡ ἄλλη.
6 Καὶ παρευθὺς οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλεύθησαν μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς ἐναντίον του, πῶς νὰ τὸν χαλάσωσι.
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆθος πολὺ τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,
8 Καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἀπὸ τὸ πέραν μέρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἔκαμνεν, ἦλθον εἰς αὐτόν.
9 Καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὸν καρτερῇ πλοιάριον διὰ τὸ πλῆθος, διὰ νὰ μὴ τὸν στενοχωρῶσι.
10 Διότι ἰάτρευσε πολλούς· ὥστε ἔπιπτον ἐπάνω του, νὰ τὸν πιάσωσι, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας.
11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν τὸν ἔβλεπον, ἔπιπτον ἔμπροσθέν του, καὶ ἔκραζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρόπαιρνε πολλὰ, νὰ μὴ τὸν φανερόνωσι.
13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ὅσους ἤθελεν αὐτός· καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον εἰς αὐτόν.
14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα, διὰ νὰ εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ διὰ νὰ τοὺς στέλλῃ νὰ κηρύττωσι,
15 Καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ ἰατρεύωσι τὰς ἀσθενείας, καὶ νὰ ἐβγάλλωσι τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν Σίμωνα τὸ ὄνομα Πέτρον·
17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ τοὺς ὠνόμασε Βοανεργὲς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, υἱοὺς βροντῆς·)
18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,
19 Καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε. Καὶ ἦλθον εἰς οἶκον·
20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος, ὥστε δὲν ἠμποροῦσαν μήτε νὰ φάγωσι ψωμίον.
21 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ ἐδικοί του, ἐβγῆκαν ἔξω νὰ τὸν πιάσωσι· διότι ἔλεγον· Ὅτι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν νοῦν του.
22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι κατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.
23 Καὶ ἐπροσκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἔλεγε μὲ παραβολάς· Πῶς ἠμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν;
24 Καὶ ἐὰν μία βασιλεία μοιρα-

σθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, δὲν
ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία
ἐκείνη·
25 Καὶ ἐὰν μία οἰκία μοιρασθῇ
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν ἠμπο-
ρεῖ νὰ σταθῇ ἡ οἰκία ἐκείνη·
26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη
ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ ἐδια-
μοιράσθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ,
ἀλλὰ τέλος ἔχει.
27 Κανεὶς δὲν δύναται νὰ πάρῃ
τὰ πράγματα τοῦ ἀνδρείου, ἐμβαί-
νων εἰς τὴν οἰκίαν του, ἂν δὲν δέσῃ
πρῶτον τὸν ἀνδρεῖον· καὶ τότε θέ-
λει ἀπογυμνώσει τὴν οἰκίαν του.
28 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅλα τὰ
ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων θέ-
λουσι τοὺς συγχωρηθῇ, καὶ αἱ βλα-
σφημίαι ὅστας βλασφημήσωσιν·
29 Ἀλλ' ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτὸς δὲν
συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ
κατακρίνεται αἰωνίως·
30 Διότι ἔλεγον· Ὅτι ἔχει πνεῦ-
μα ἀκάθαρτον.
31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί
του καὶ ἡ μήτηρ του· καὶ στεκό-
μενοι ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτὸν, καὶ
τὸν ἐκάλουν.
32 Καὶ ὄχλος πολὺς ἐκάθητο τρι-
γύρω του· καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί
σου σὲ γυρεύουσιν ἔξω.
33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς
αὐτούς· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἢ
οἱ ἀδελφοί μου;
34 Καὶ βλέπων ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
ἐκάθοντο τριγύρω του, λέγει· Ἰδοὺ
ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
35 Διότι ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου,
καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μου.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ
πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ
ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος εἰς αὐτὸν,
ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐστέκοντο εἰς τὸν
αἰγιαλὸν εἰς τὴν γῆν.
2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ
παραβολὰς, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς
εἰς τὴν διδαχήν του·
3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐβγῆκεν ὁ σπο-
ρεὺς νὰ σπείρῃ.
4 Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν
ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἦλθον
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ
ἐκατάφαγον.
5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον πε-
τρώδη, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε πολλὴν
γῆν· καὶ εὐθὺς ἐφύτρωσεν, ἐπειδὴ
δὲν εἶχε πολλὴν γῆν·
6 Καὶ ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος,
ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε
ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκά-
θια· καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάθια, καὶ
τὸ ἔπνιξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπόν.
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλήν· καὶ ἔκαμνε καρπὸν καὶ
ἀνέβαινε καὶ ηὔξανε· καὶ ἄλλο ἐκα-
μνε τὸ ἓν τριάντα, καὶ ἄλλο ἔκαμνε
τὸ ἓν ἑξῆντα, καὶ ἄλλο τὸ ἓν ἑκατόν.
9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτους· Ὅποιος
ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
10 Καὶ ὅταν ἀπέμεινε καταμόνας,
τὸν ἠρώτησαν τὴν παραβολὴν,
ὅσοι ἦσαν τριγύρω του, μαζὺ μὲ
τοὺς δώδεκα μαθητάς.
11 Καὶ τοὺς εἶπεν· Εἰς σᾶς ἐδόθη
νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους
ὅμως, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπέξω, γίνον-
ται ὅλα μὲ παραβολάς·
12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ
νὰ μὴ καταλαμβάνωσι· καὶ ἀκού-
οντες ἀκούωσι, καὶ νὰ μὴν ἐννοή-
σωσι· μή πως καὶ μετανοήσωσι,
καὶ τοὺς συγχωρηθῶσιν τὰ ἁμαρ-
τήματά των.
13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ταύτην
τὴν παραβολὴν δὲν ἐξεύρετε; καὶ

πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλας τὰς πα-
ραβολάς;
14 Ὁ σπείρων, σπείρει τὸν λόγον.
15 Καὶ οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ
ὁποῖοι εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὸν δρό-
μον, εἰς τοὺς ὁποίους δηλονότι σπεί-
ρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκού-
σωσι, παρευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς,
καὶ σηκόνει τὸν λόγον ὁ ὁποῖος
εἶναι ἐσπαρμένος μέσα εἰς τὰς
καρδίας των.
16 Ὁμοίως καὶ οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι,
οἱ ὁποῖοι σπείρονται εἰς τὰ πε-
τρώδη, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἀκούσωσι
τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν
δέχονται·
17 Δὲν ἔχουσιν ὅμως ῥίζαν εἰς
τὸν ἑαυτόν των, ἀλλὰ εἶναι πρόσ-
καιροι· καὶ ἔπειτα ὅταν γένῃ
θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον,
παρευθὺς σκανδαλίζονται.
18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, οἱ
ὁποῖοι σπείρονται εἰς τὰ ἀγκάθια,
οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον,
19 Καὶ αἱ φροντίδες τοῦ κόσμου
τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου,
καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι αἱ ὁποῖαι
ἐμβαίνουσι μέσα των, πνίγουσι τὸν
λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.
20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, οἱ
ὁποῖοι ἐσπάρθησαν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλὴν, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν
λόγον, καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρ-
ποφοροῦσιν, ἓν τριάντα, καὶ ἄλλο
ἑξῆντα, καὶ ἄλλο ἑκατόν.
21 Καὶ τοὺς ἔλεγε· Μή πως ὁ
λύχνος ἔρχεται, διὰ νὰ βαλθῇ
ὑποκάτω εἰς τὸν μόδιον, ἢ εἰς τὸ
κραββάτι; καὶ ὄχι νὰ βαλθῇ ἐπ-
άνω εἰς τὸν λυχνοστάτην;
22 Διότι δὲν εἶναι κᾳνὲν κρυφὸν,
τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ
ἔγινε κᾳνὲν ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον
νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.
23 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ,
ἂς ἀκούῃ.
24 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ἔχετε
τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
ἀκούετε· μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε,
θέλει σᾶς μετρηθῇ· καὶ θέλει
βαλθῇ παρεπάνω εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι
ἀκούετε.
25 Ὅποιος γὰρ ἔχει, θέλει δοθῇ
εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλο· καὶ ὅποιος δὲν
ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει θέ-
λει ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἔλεγε· Οὕτως εἶναι ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐὰν ἄνθρω-
πος ῥίψῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν
γῆν·
27 Καὶ νὰ κοιμᾶται καὶ σηκό-
νηται, νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπό-
ρος βλαστάνει, καὶ μακρύνει, μὲ
τρόπον τὸν ὁποῖον αὐτὸς δὲν ἐξεύ-
ρει.
28 Διότι ἡ γῆ ἀφ' ἑαυτῆς κάμνει
τὸν καρπὸν, πρῶτον χορτάριον, καὶ
ὕστερον στάχυ, μετέπειτα γεμάτον
σιτάριον εἰς τὸ στάχυ.
29 Καὶ ὅταν μεστώσῃ, παρευθὺς
στέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἔφθασε
τὸ θέρος.
30 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί νὰ ὁμοιά-
σωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ τὴν
συγκρίνωμεν;
31 Εἶναι καθὼς ὁ κόκκος τοῦ σινα-
πίου, ὁ ὁποῖος, ὅταν σπαρθῇ εἰς
τὴν γῆν, εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλα
τὰ σπέρματα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς
τὴν γῆν·
32 Καὶ ὅταν σπαρθῇ, ἀναβαίνει,
καὶ γίνεται μεγαλήτερον ἀπὸ ὅλα
τὰ λάχανα, καὶ κάμνει κλαδία
μεγάλα, ὥστε ἠμποροῦσι τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ φωλεύωσιν
εἰς τὸν ἴσκιόν του.
33 Καὶ μὲ τοιαύτας πολλὰς πα-
ραβολὰς τοὺς ἐλάλει τὸν λόγον,
καθὼς ἐδύναντο νὰ ἀκούσωσι.
34 Καὶ χωρὶς παραβολὴν δὲν τοὺς
ἐλάλει· καὶ καταμόνας εἰς τοὺς
μαθητάς του τὰ διέλυεν ὅλα.
35 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ἐκείνην

τὴν ἡμέραν, ὅταν ἐβραδύασεν· Ἂς περάσωμεν πέραν.

36 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφῆκαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐπῆραν καθὼς ἦτον μέσα εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦσαν μαζύ του καὶ ἄλλα πλοιάρια.

37 Καὶ ἔγινεν ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτύπων καὶ ἔμβαινον μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε σχεδὸν ἐγέμιζε.

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκέφαλον· καὶ τὸν ἐξυπνοῦσι, καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, δὲν σοὶ μέλει ὅτι χανόμεθα;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμὸν τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἀποστομώθητι. Καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε, καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τί εἶσθε τόσον δειλοί; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μεγάλον, καὶ ἔλεγον ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον· Τάχα τίς νὰ εἶναι οὗτος, ὅτι τὸν ὑπακούουσι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

ΚΕΦ. ε΄.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασαν πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθὺς καθὼς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ πλοῖον, τὸν ἀπάντησεν ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον·

3 Ὁ ὁποῖος ἐκατοίκει εἰς τὰ μνήματα, καὶ κανεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δέσῃ οὐδὲ μὲ ἀλυσίδας·

4 Διότι πολλαῖς φοραῖς καὶ μὲ τὰ ποδόδεσμα καὶ μὲ τὰς ἀλυσίδας τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς καὶ τὰς ἀλυσίδας ἔκοψε, καὶ τὰ ποδόδεσμα ἐσύντριψε· καὶ κανεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε, νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐφώναζεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐκατάκοπτε τὸν ἑαυτόν του μὲ τὰς πέτρας.

6 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρὰν, ἔδραμε, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·

7 Καὶ κράξας μεγαλοφώνως, εἶπε· Τί ἔχεις σὺ νὰ κάμῃς μὲ ἐμὲ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς.

8 (Διότι τὸν ἔλεγε· Σὺ πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἔβγα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.)

9 Καὶ τὸ ἠρώτησε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου· διότι εἴμεθα πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, νὰ μὴ τοὺς στείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων, ἡ ὁποῖα ἔβοσκε.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψαι μας εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ ἔμβωμεν εἰς αὐτούς. Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν.

13 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμβῆκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν ἕως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔβοσκον τοὺς χοίρους, ἔφυγον, καὶ ὑπῆγαν καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν τὸ ἤκουσαν, ἐβγῆκαν νὰ ἴδωσι τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔγινε. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέπουσι τὸν δαιμονισμένον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐκάθετο ἐνδυμένος καὶ σωφρονισμένος· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὸ εἶδον, ἐδιηγήθησαν εἰς αὐτοὺς πῶς ἔγινεν

εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τοὺς χοίρους.
17 Καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν παρακαλῶσι, νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ τὰ σύνορά των.
18 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτον προτήτερα δαιμονισμένος, νὰ εἶναι μαζύ του.
19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τὸν εἶπεν· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σου, καὶ εἰπέ τους ὅσα σοὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος, καὶ σὲ ἠλέησε.
20 Καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον.
21 Καὶ ὅταν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς πέραν μὲ τὸ πλοῖον, ἐμαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ παραθαλάσσιον.
22 Καὶ ἰδού, ἔρχεται εἷς ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγώγους, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος· καὶ ὅταν τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του,
23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου εἶναι εἰς τὰ λοίσθια· καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπάνω της, διὰ νὰ ἰατρευθῇ· καὶ θέλει ζήσει.
24 Καὶ ὑπῆγε μαζύ του· καὶ τὸν ἠκολούθει πολὺς ὄχλος, καὶ τὸν ἐστενοχώρουν.
25 (Καὶ κάποια γυνὴ, ἡ ὁποία ἦτον αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα χρόνους,
26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, καὶ ἐξωδίασε τὰ ὑπάρχοντά της ὅλα, καὶ δὲν ὠφελήθη τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον ἐπήγαινεν εἰς τὸ χειρότερον·
27 Ἀφ' οὗ ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσω του, καὶ ἐπίασε τὸ φόρεμά του.
28 Διότι ἔλεγεν· Ὅτι κἂν μόνον τὸ φόρεμά του νὰ πιάσω, θέλω ἰατρευθῇ.
29 Καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός της· καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ σῶμά της, ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τὸ βάσανον ἐκεῖνο.
30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτόν του, ὅτι δύναμις ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· Τίς ἐπίασε τὰ φορέματά μου;
31 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του· Τὸν ὄχλον βλέπεις ὅτι σὲ στενοχωρεῖ, καὶ λέγεις· Τίς μὲ ἐπίασε;
32 Καὶ ἔβλεπε τριγύρω του νὰ ἴδῃ ἐκείνην, ἡ ὁποία ἔκαμε τοῦτο.
33 Καὶ ἡ γυνὴ ἐφοβήθη καὶ ἔτρεμεν, ἐξεύρουσα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν εἰς τὸν ἑαυτόν της, καὶ ἦλθε καὶ τὸν ἐπρόσπεσε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν λέγει· Ὦ θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἂς εἶσαι ὑγιὴς ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.)
35 Καὶ ἀκόμη αὐτὸς ἐλάλει, καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· καὶ τί πειράζεις πλέον τὸν Διδάσκαλον;
36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, παρευθὺς ὅταν ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔλεγον, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυνάγωγον· Μὴ φοβεῖσαι, μόνον πίστευε.
37 Καὶ δὲν ἀφῆκε κανένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.
38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔκλαιον καὶ ἐμοιρολόγουν πολλά.
39 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα, τοὺς εἶπε· Τί συγχύζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.
40 Καὶ τὸν κατεγέλασαν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω,

καὶ πέρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου
καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ἐκείνους
ὅσοι ἦσαν μαζύ του, καὶ ὑπάγει
ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο τὸ παιδίον.
41 Καὶ πιάνων τὸ παιδίον ἀπὸ
τὴν χεῖρα, λέγει εἰς αὐτήν· Ταλιθὰ
κοῦμι· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ·
Κοράσιον, (σὲ λέγω) σήκω ἐπάνω.
42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἐπάνω
τὸ κοράσιον, καὶ ἐπεριπάτει· διότι
ἦτον δώδεκα χρονῶν. Καὶ ἐθαύ-
μασαν μὲ μεγάλην ἔκστασιν.
43 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε πολλὰ,
κἀνεὶς νὰ μὴ τὸ ἐξεύρῃ· καὶ εἶπε
νὰ τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.

ΚΕΦ. ϛ'.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐβγῆκε, καὶ ὑπῆγεν
εἰς τὴν πατρίδα του· καὶ οἱ μαθηταί
του τὸν ἀκολουθοῦσι.
2 Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ σάββατον,
ἤρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγω-
γήν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντές τον ἐξ-
επλήττοντο, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ
ἦλθαν ταῦτα εἰς τοῦτον; καὶ τί εἶναι
αὕτη ἡ σοφία ἡ ὁποία τὸν ἐδόθη,
ὅτι καὶ τοιαῦται δυνάμεις γίνονται
διὰ μέσου τῶν χειρῶν του;
3 Δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς
τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώ-
βου καὶ τοῦ Ἰωσῆ καὶ τοῦ Ἰούδα
καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ
ἀδελφαί του ἐδῶ εἰς ἡμᾶς; Καὶ
ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι
δὲν εἶναι κἀνεὶς προφήτης ἄτιμος, εἰ
μὴ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς
τοὺς ἐδικούς του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν
του.
5 Καὶ δὲν ἠμπόρει ἐκεῖ νὰ κάμῃ
καμμίαν ἐνέργειαν, παρὰ εἰς ὀλί-
γους ἀῤῥώστους ἔβαλε τὰς χεῖράς
του ἐπάνω των, καὶ τοὺς ἰάτρευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
των. Καὶ περιῆλθε τὰς τριγύρω
χώρας, διδάσκων.
7 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ
ἤρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ δύο δύο·
καὶ τοὺς ἔδιδεν ἐξουσίαν εἰς τὰ
πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.
8 Καὶ ἐπαράγγειλεν αὐτοὺς, νὰ
μὴ σηκόνωσι τίποτε εἰς τὸν δρόμον,
εἰ μὴ μόνον ῥάβδον· μήτε δισάκ-
κιον, μηδὲ ψωμίον, μηδὲ χάλκωμα
εἰς τὰ ζωνάριά των·
9 Ἀλλ' ὑποδεμένους σανδάλια· καὶ
νὰ μὴν ἐνδύνωνται δύο φορέματα.
10 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Εἰς
ὁποίαν οἰκίαν καὶ ἂν ἐμβῆτε, ἐκεῖ
μένετε ἕως οὗ νὰ ἐβγῆτε ἀπεκεῖ.
11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι,
μηδὲ σᾶς ἀκούσωσι, ἐβγαίνοντες
ἀπεκεῖ τινάξατε τὸν κονιορτὸν, ὁ
ὁποῖος εἶναι ὑποκάτω εἰς τὰ ποδά-
ριά σας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα
κόλασις θέλει εἶναι τὴν ἡμέραν τῆς
κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ
Γόμοῤῥα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκεί-
νην.
12 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἔξω, ἐκήρυτ-
τον νὰ μετανοήσωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔβγαλ-
λον· καὶ πολλοὺς ἀῤῥώστους ἤλει-
φον μὲ λάδι, καὶ τοὺς ἰάτρευον.
14 Καὶ τὸ ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ
βασιλεὺς, (διότι ἐφανερώθη τὸ
ὄνομά του·) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ
Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη ἀπὸ
τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο ἐνερ-
γοῦσιν αἱ δυνάμεις εἰς αὐτόν.
15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίας
εἶναι. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι
προφήτης εἶναι, ἢ ὡς εἷς ἀπὸ
τοὺς προφήτας.
16 Ὅταν ὅμως τὸ ἤκουσεν ὁ Ἡρώ-
δης, εἶπεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐκεῖνος,
τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, οὗτος
εἶναι· αὐτὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νε-
κρούς.
17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἔστειλε
καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν
ἔδεσε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ
τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ

Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι
τὴν ὑπανδρεύθη·
18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν εἰς τὸν
Ἡρώδην· Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃς
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
19 Καὶ ἡ Ἡρωδιὰς τὸν ἐχθρεύετο,
καὶ ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ· πλὴν
δὲν ἠμπόρει·
20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν
Ἰωάννην, ἐξεύρων αὐτὸν ἄνδρα δί-
καιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαβεῖτο·
καὶ ἀκούων αὐτὸν ἔκαμνε πολλὰ,
καὶ τὸν ἤκουε μετὰ χαρᾶς.
21 Καὶ ὅταν ἔγινε μία ἡμέρα ἐπι-
τηδεία, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέ-
θλια ἔκαμνε δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε
τοὺς μεγιστάνας του καὶ τοὺς χι-
λιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς
Γαλιλαίας·
22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρω-
διάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἤρεσεν
εἰς τὸν Ἡρώδην, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν· καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον·
Ζήτησον ἀπ' ἐμὲ ὅ,τι θέλεις, καὶ
θέλω σοι τὸ δώσει.
23 Καὶ ὤμωσεν εἰς αὐτήν· Ὅτι
εἴ τι καὶ ἂν μὲ ζητήσῃς, θέλω σοι
τὸ δώσει, ἕως τὸ ἥμισυ τῆς βασι-
λείας μου.
24 Καὶ ἐκείνη ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ
εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της· Τί νὰ ζη-
τήσω; Καὶ ἐκείνη τὴν εἶπε· Τὴν κε-
φαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
25 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκε μέσα
μὲ σπουδὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ
ἐζήτησε, λέγουσα· Θέλω νὰ μοὶ
δώσῃς, ταύτην τὴν ὥραν, εἰς ἓν
πινάκιον τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ.
26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολ-
λά· ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ διὰ
τοὺς καλεσμένους, οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο
μαζύ του, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀπο-
βάλῃ.
27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλεν ὁ βασι-
λεὺς δήμιον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ
φερθῇ ἡ κεφαλή του.
28 Καὶ αὐτὸς ὑπῆγε, καὶ τὸν ἀπε-
κεφάλισε μέσα εἰς τὴν φυλακήν·
καὶ ἔφερε τὴν κεφαλήν του μέσα
εἰς ἓν πινάκιον, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς
τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον τὴν
ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα της.
29 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ μαθηταί
του, ἦλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ νεκρὸν
σῶμά του, καὶ τὸ ἔβαλον μέσα εἰς
τὸ μνῆμα.
30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστο-
λοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν εἰς
αὐτὸν ὅλα, ὅσα ἔκαμαν καὶ ὅσα ἐδί-
δαξαν.
31 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε
σεῖς αὐτοὶ χωριστὰ εἰς ἔρημον
τόπον, καὶ ἀναπαύθητε ὀλίγον. Διό-
τι ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
ἐπήγαινον καὶ οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο·
καὶ μηδὲ κἂν νὰ φάγωσιν ἀδείαζον.
32 Καὶ ὑπῆγον εἰς ἕνα ἔρημον τό-
πον μὲ πλοῖον χωριστά.
33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδον ὅτι
ἐπήγαινον· καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν
τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν πεζοὶ
ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις ἐκεῖ, καὶ
ἦλθον πρὸ αὐτῶν, καὶ ἐμαζώχθη-
σαν εἰς αὐτόν.
34 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω, ὁ Ἰη-
σοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τοὺς εὐ-
σπλαγχνίσθη, διότι ἦσαν ὡς πρό-
βατα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι ποιμένα·
καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.
35 Καὶ ὅταν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα,
ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του, καὶ
λέγουσιν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος,
καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·
36 Ἀπόλυσαί τους διὰ νὰ ὑπά-
γωσι τριγύρω εἰς τὰ χωράφια καὶ
εἰς τὰς χώρας, νὰ ἀγοράσωσι
ψωμία διὰ τὸν ἑαυτόν των· διότι
δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι.
37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Δότε τους σεῖς
νὰ φάγωσι. Καὶ λέγουσιν εἰς αὐ-
τόν· Νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν

διακοσίων δηναρίων ψωμία, καὶ νὰ
τοὺς δώσωμεν νὰ φάγωσι;
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Πόσα
ψωμία ἔχετε; ὑπάγετε, καὶ ἴδετε.
Ὑπῆγαν καὶ εἶδον, καὶ τὸν λέγουσι·
Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια.
39 Καὶ ἐπρόσταξεν εἰς αὐτοὺς νὰ
τοὺς βάλωσιν ὅλους νὰ καθίσωσιν
εἰς τὰ χλωρὰ χορτάρια, τραπέζια
τραπέζια.
40 Καὶ ἐκάθισαν πρασιαὶ πρα-
σιαὶ, ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἀπὸ πενῆντα.
41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία
καὶ τὰ δύο ὀψάρια· καὶ ἀτένισεν
εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε, καὶ
κατέκοψε τὰ ψωμία· καὶ τὰ ἔδωκεν
εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ τὰ βά-
λωσιν ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ δύο
ὀψάρια τὰ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους.
42 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχόρ-
τασαν.
43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμάτια δώ-
δεκα κοφίνια γεμάτα, καὶ ἀπὸ τὰ
ὀψάρια.
44 Καὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
ἔφαγον τὰ ψωμία, σχεδὸν πέντε
χιλιάδες ἄνδρες.
45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μα-
θητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι πέραν εἰς
τὴν Βηθσαϊδὰν, ἕως οὗ νὰ ἀπο-
λύσῃ τὸν ὄχλον.
46 Καὶ ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ τοὺς ἀπέ-
λυσεν, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσ-
ευχηθῇ.
47 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, τὸ
πλοῖον ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θα-
λάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς
εἰς τὴν γῆν.
48 Καὶ τοὺς εἶδεν ὅτι ἐβασανί-
ζοντο εἰς τὰ κωπία· (διότι ὁ ἄνεμος
ἦτον ἐναντίος εἰς αὐτούς·) καὶ τὴν
τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆ-
γεν εἰς ἐκείνους, περιπατῶν ἐπάνω
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε νὰ
τοὺς περάσῃ.
49 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν τὸν εἶδον νὰ
περιπατῇ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασ-
σαν, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα,
καὶ ἐφώναξαν.
50 (Διότι ὅλοι τὸν εἶδον, καὶ
ἐσυγχύσθησαν.) Καὶ παρευθὺς τοὺς
ἐλάλησε, καὶ λέγει εἰς αὐτούς·
Ἔχετε θάῤῥος, ἐγὼ εἶμαι, μὴ φο-
βεῖσθε.
51 Καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε. Καὶ
πολλὰ περισσὰ ἐτρόμαζον μέσα
των, καὶ ἐθαύμαζον·
52 Διότι δὲν ἐκατάλαβον τὸ πρᾶγμα
τῶν ψωμίων· ἐπειδὴ ἡ καρδία των
ἦτον τυφλωμένη.
53 Καὶ ἐπέρασαν, καὶ ἦλθον εἰς
τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ· καὶ ἄρα-
ξαν εἰς τὸν λιμένα.
54 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ
τὸ πλοῖον, εὐθὺς ὁ λαὸς τὸν ἐγνώ-
ρισε.
55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ πε-
ρίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἤρχισαν νὰ
φέρωσιν ἐπάνω εἰς τὰ κραββάτια
ὅλους τοὺς ἀῤῥωστημένους, ὅπου
ἤκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.
56 Καὶ ὅπου ἤθελεν ὑπάγει εἰς
χωρία, ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωρά-
φια, εἰς τὰς ἀγορὰς ἔβαλον τοὺς
ἀσθενημένους, καὶ τὸν ἐπαρακά-
λουν, κἂν τὴν ἄκραν τοῦ φορέμα-
τός του νὰ πιάσωσι· καὶ ὅσοι ἤθε-
λον τὸν πιάσει, ἐγλύτονον ἀπὸ τὴν
ἀσθένειαν.

ΚΕΦ. ζ'.

ΚΑΙ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ
Φαρισαῖοι, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς
Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ
τὰ Ἱεροσόλυμα·
2 Καὶ ὅταν εἶδον καποίους ἀπὸ
τοὺς μαθητάς του, οἱ ὁποῖοι ἔτρω-
γον μὲ μολυσμένας (τοῦτ' ἔστι μὲ
ἀνίπτους) χεῖρας, τοὺς ἔψεξαν.
3 (Διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ
Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νιφθῶσι καλὰ ἕως
τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, κρα-

τοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρε-
σβυτέρων·
4 Καὶ ὅταν ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τὴν
ἀγορὰν, δὲν τρώγουσιν ἂν δὲν νι-
φθῶσι· καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι, τὰ
ὁποῖα παρέλαβον νὰ τὰ κρατῶσι,
πλυσίματα ποτηρίων καὶ σκαλι-
στῶν καὶ χαλκίνων καὶ κραβ-
βατίων.)
5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτῶσιν οἱ
Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διὰ
τί οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατοῦσι
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυ-
τέρων, ἀλλὰ τρώγουσι ψωμίον μὲ
ἀνίπτους χεῖρας;
6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Καλὰ ἐπροφήτευσεν ὁ
Ἡσαΐας διὰ σᾶς τοὺς ὑποκριτάς·
καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οὗτος
ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ
καρδία των εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐμέ.
7 Καὶ ματαίως μὲ τιμῶσιν, ἐπει-
δὴ διδάσκουσι διδασκαλίας, παρ-
αγγελίας ἀνθρώπων.
8 Διότι ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν
τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν
τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα σκα-
λιστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα
παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε.
9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Καλὰ
χαλᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ,
διὰ νὰ φυλάξητε τὴν παράδοσιν
τὴν ἐδικήν σας.
10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου· καὶ, Ὅποιος κακολογεῖ τὸν
πατέρα ἢ τὴν μητέρα του, νὰ τὸν
θανατόνωσι.
11 Καὶ σεῖς λέγετε· Ἂν εἰπῇ ἄν-
θρωπος εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς
τὴν μητέρα του· Κορβᾶν (τὸ ὁποῖον
θέλει νὰ εἰπῇ, δῶρον) εἶναι ἐκεῖνο,
τὸ ὁποῖον θέλεις ὠφεληθῇ ἀπ' ἐμέ·
12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίνετε πλέον νὰ
κάμῃ εἰς τὸν πατέρα του ἢ εἰς τὴν
μητέρα του τίποτε·
13 Κάμνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
ἄκυρον διὰ τὴν παράδοσιν τὴν ἐδι-
κήν σας, τὴν ὁποίαν ἐπαραδώκατε·
καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια τοιαῦτα
κάμνετε.
14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος
ὅλον, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ἀκούετέ
μου ὅλοι, καὶ καταλαμβάνετε.
15 Δὲν εἶναι κανὲν πρᾶγμα, τὸ
ὁποῖον, ἂν ἐμβαίνῃ ἀπέξω μέσα εἰς
τὸν ἄνθρωπον, ἠμπορεῖ νὰ τὸν μο-
λύνῃ· ἀλλὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐβ-
γαίνουσιν ἀπ' αὐτὸν, ἐκεῖνα εἶναι
τὰ ὁποῖα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.
16 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ,
ἂς ἀκούῃ.
17 Καὶ ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ
πλῆθος, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον,
τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταί του διὰ
τὴν παραβολήν.
18 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Οὕτως
εἶσθε καὶ σεῖς ἀνόητοι; δὲν ἐννο-
εῖτε ὅτι καθὲν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον
ἐμβαίνει ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρω-
πον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ;
19 Διότι δὲν ὑπάγει εἰς τὴν καρ-
δίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν του·
καὶ ἐβγαίνει εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καὶ
καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.
20 Καὶ ἔλεγεν, Ὅτι ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον,
ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον·
21 Διότι ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρ-
δίαν τῶν ἀνθρώπων ἐβγαίνουσι κα-
κοὶ διαλογισμοὶ, μοιχεῖαι, πορ-
νεῖαι, φόνοι,
22 Κλεψίαι, πλεονεξίαι, πονη-
ρίαι, δόλος, ἐπιθυμία, φθόνος,
βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀνοησία.
23 Ὅλα ταῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα
ἐβγαίνουσι, καὶ μολύνουσι τὸν ἄν-
θρωπον.
24 Καὶ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ὑπ-
ῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ
τῆς Σιδῶνος· καὶ ἐμβαίνων εἰς
μίαν οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἐξεύ-
ρῃ κανείς· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ
τοὺς λανθάσῃ.

25 Διότι καθὼς τὸ ἤκουσε μία
γυνὴ, τῆς ὁποίας ἡ θυγάτηρ εἶχε
πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρόσ-
πεσεν εἰς τὰ ποδάριά του,
26 (Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον Ἑλληνὶς, τὸ
γένος Συροφοίνισσα,) καὶ τὸν ἐπα-
ρακάλει, νὰ ἐβγάλῃ τὸ δαιμόνιον
ἀπὸ τὴν θυγατέρα της.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ἄφη-
σαι πρῶτον νὰ χορτάσωσι τὰ παι-
δία· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τις τὸ
ψωμίον τῶν παιδίων, καὶ νὰ τὸ
ῥίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.
28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, καὶ τὸν
λέγει· Ναὶ, Κύριε· διότι καὶ τὰ
σκυλάκια ὑποκάτω ἀπὸ τὴν τρά-
πεζαν τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ψιχία
τῶν παιδίων.
29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Διὰ τοῦ-
τον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐβγῆκε τὸ
δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου.
30 Καὶ ὅταν ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν της, εὑρῆκεν ὅτι τὸ δαιμόνιον
ἐβγῆκε, καὶ ὅτι ἡ θυγάτηρ της ἦτον
βαλμένη ἐπάνω εἰς τὸ κραββά-
τιον.
31 Καὶ πάλιν ὁ Ἰησοῦς ἐβγῆκεν
ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς
Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασ-
σαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνάμεσον εἰς
τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.
32 Καὶ τὸν ἔφερον ἕνα κωφὸν, ὁ
ὁποῖος μόλις ἐλάλει· καὶ τὸν ἐπα-
ρακάλουν νὰ βάλῃ τὴν χεῖρά του
ἐπάνω του.
33 Καὶ χωρίζων αὐτὸν ἀπὸ τὸ
πλῆθος καταμόνας, ἔβαλε τὰ δά-
κτυλά του εἰς τὰ ὠτία του· καὶ ἔπτυ-
σε, καὶ ἐπίασε τὴν γλῶσσάν του.
34 Καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν,
καὶ ἀνεστέναξε, καὶ τὸν λέγει·
Ἐφφαθά· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ,
Ἀνοίχθητι.
35 Καὶ παρευθὺς ἠνοίχθησαν τὰ
ὠτία του· καὶ ἐλύθη τὸ δέσιμον
τῆς γλώσσης του, καὶ ἐλάλει ὀρθά.
36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε
νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κἀνένα τίποτε·
καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαράγ-
γελλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον
ἐκήρυττον·
37 Καὶ πολλὰ περισσότερον ἐξ-
επλήττοντο, καὶ ἔλεγον· Καλὰ
ἔκαμεν ὅλα· καὶ τοὺς κωφοὺς κά-
μνει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλά-
λους νὰ λαλῶσι.

ΚΕΦ. η'.

ΕΙΣ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ
ἦτον πολλὰ πολὺ τὸ πλῆθος, καὶ
δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσιν, ἐπροσ-
κάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς
του, καὶ τοὺς λέγει·
2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον, διό-
τι σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας μὲ καρτε-
ροῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φά-
γωσι·
3 Καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς
νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν οἶκόν των, θέ-
λουσιν ἀποκάμει εἰς τὸν δρόμον·
διότι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἦλθον
ἀπὸ μακράν.
4 Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτὸν οἱ
μαθηταί του· Καὶ ἀπὸ ποῦ ἠμπο-
ρεῖ τις νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ
ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;
5 Καὶ τοὺς ἠρώτα· Πόσα ψωμία
ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἑπτά.
6 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ
καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ
ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμία, καὶ εὐχα-
ρίστησε καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἔδιδεν
εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὰ βά-
λωσιν ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ ἔβα-
λον ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου.
7 Καὶ εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια·
καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπε νὰ τὰ βά-
λωσι καὶ αὐτὰ ἔμπροσθέν των.
8 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχόρτασαν·
καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια τὰ
ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ σπυρί-
δας.
9 Καὶ ὅσοι ἔφαγαν, ἦσαν ἕως
τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τοὺς

ἀπέλυσε.
10 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκεν εἰς τὸ
πλοῖον μὲ τοὺς μαθητάς του, καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
11 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ Φαρισαῖοι,
καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν προβάλλωσι,
ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν, δοκιμάζοντές τον.
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστενάξας
εἰς τὸ πνεῦμά του, λέγει· Διὰ
τί ἡ γενεὰ αὕτη γυρεύει σημεῖον;
βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει
δοθῇ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην ση-
μεῖον.
13 Καὶ ἄφηκεν αὐτοὺς, καὶ εἰσ-
έβη πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέ-
ρασε πέραν.
14 Καὶ ἀλησμόνησαν νὰ πάρωσι
ψωμία οἱ μαθηταὶ, καὶ δὲν εἶχον
μαζύ των παρὰ ἓν ψωμίον εἰς τὸ
πλοῖον.
15 Καὶ τοὺς ἐπαράγγελλε, λέ-
γων· Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τὴν
ζύμην τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τὴν
ζύμην τοῦ Ἡρώδου.
16 Καὶ ἐδιαλογίζοντο ἀνάμεσόν
των, λέγοντες· Ὅτι ψωμία δὲν
ἔχομεν.
17 Καὶ γνωρίζων το ὁ Ἰησοῦς,
τοὺς λέγει· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι
δὲν ἔχετε ψωμία; ἀκόμη δὲν ἐν-
νοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἀκό-
μη ἀναίσθητον ἔχετε τὴν καρδίαν
σας;
18 Ὀμμάτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέ-
πετε; καὶ ὠτία ἔχετε, καὶ δὲν
ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε;
19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμία
εἰς πέντε χιλιάδας ἀνθρώπους, πόσα
κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐση-
κώσατε; Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Δώδεκα.
20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους εἰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας,
πόσα σπυρίδαις γεμάτα ἀπὸ κομ-
μάτια ἐσηκώσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τον
εἶπον· Ἑπτά.
21 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλεγε· Πῶς
δὲν ἐννοεῖτε;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊ-
δάν· καὶ τὸν φέρουσιν ἕνα τυφλὸν,
καὶ τὸν παρακαλοῦσι νὰ τὸν πιάσῃ.
23 Καὶ πιάνων τὴν χεῖρα τοῦ τυ-
φλοῦ, τὸν ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν
χώραν· καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ ὀμμά-
τιά του, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του
ἐπάνω, καὶ τὸν ἠρώτα, ἂν βλέπῃ
τίποτε.
24 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ἐπάνω, ἔλεγε·
Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὡς δένδρα,
περιπατοῦντας.
25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰς χεῖράς
του ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτιά του, καὶ
ἔκαμέ τον νὰ ἐξαναϊδῇ· καὶ ἐκατα-
στάθη καὶ εἶδε καθαρὰ ὅλους.
26 Καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν οἶκόν
του, καὶ τον εἶπε· Μὴν ἐμβῇς μέσα
εἰς τὴν χώραν, μηδὲ νὰ τὸ εἰπῇς εἰς
κανένα μέσα εἰς τὴν χώραν.
27 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ
μαθηταί του εἰς τὰς χώρας τῆς
Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς
τὸν δρόμον ἠρώτα τοὺς μαθητάς
του, λέγων εἰς αὐτούς· Ποῖον μὲ
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;
28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· Τινὲς
λέγουσιν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· καὶ ἄλλοι, ἕνα
ἀπὸ τοὺς προφήτας.
29 Καὶ αὐτὸς τοὺς λέγει· Σεῖς δὲ
τίνα με λέγετε νὰ εἶμαι; Καὶ ἀπε-
κρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς αὐ-
τόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.
30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπετίμησε,
νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κανένα τίποτε
δι' αὐτόν.
31 Καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ,
ὅτι κάμνει χρεία ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ
κατακριθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους
καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ
νὰ σκοτωθῇ, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας νὰ ἀναστηθῇ.
32 Καὶ ἐδίδασκε παῤῥησίᾳ τὸν

λόγον. Καὶ πιάνων τον ὁ Πέτρος ἤρχισε νὰ τὸν ἐπιτιμᾷ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέπων τοὺς μαθητάς του, ὠνείδισε τὸν Πέτρον, καὶ τὸν λέγει· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος μὲ τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθῇ, ἂς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόν του, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθήσῃ.

35 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν του διὰ ἐμὲ καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, οὗτος θέλει τὴν φυλάξει.

36 Διότι τί θέλει ὠφεληθῇ ἄνθρωπος, ἂν κερδήσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ χάσῃ τὴν ψυχήν του;

37 Ἢ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀλλαξίαν διὰ τὴν ψυχήν του;

38 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεὰν ταύτην τὴν μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλὴν, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρός του μαζὺ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

ΚΕΦ. Θ'.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως οὗ νὰ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἦλθε μὲ δύναμιν.

2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρας ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τοὺς ἀνέβασε μόνους εἰς ἓν ὄρος ὑψηλὸν χωριστά· καὶ ἐμεταμορφώθη ἔμπροσθέν των·

3 Καὶ τὰ φορέματά του ἔγινον λαμπρὰ, κα λευκὰ κατὰ πολλὰ ὡς ἡ χιὼν, ὥστε λευκαντὴς δὲν ἠμπορεῖ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν οὕτω νὰ τὰ λευκάνῃ.

4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἡλίας μὲ τὸν Μωϋσῆν· καὶ συνωμίλουν μὲ τὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ ἂς κάμωμεν τρεῖς σκηνὰς, διὰ σὲ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἡλίαν μίαν.

6 Διότι δὲν ἤξευρε τί νὰ εἰπῇ· διότι ἦσαν τρομασμένοι.

7 Καὶ ἓν σύννεφον τοὺς ἐσκέπασε· καὶ ἦλθε καὶ φωνὴ ἀπὸ τὸ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος· αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἔξαφνα βλέποντες τριγύρω, πλέον δὲν εἶδον κανένα παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν μαζὺ μὲ τὸν ἑαυτόν των.

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον ἀπὸ τὸ βουνὸν, τοὺς ἐπαράγγειλε, νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κανένα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶδον, παρὰ μόνον ὅταν ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον, καὶ ἀνάμεσόν των ἐζήτησαν, τί θέλει νὰ εἰπῇ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Διὰ τί λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι κάμνει χρεία νὰ ἔλθῃ ὁ Ἡλίας πρῶτον;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁ Ἡλίας ἔρχεται πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα τὰ πράγματα· καὶ καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω σας, ὅτι καὶ ὁ Ἡλίας ἦλθε, καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τοὺς

μαθητάς του, εἶδεν ὄχλον πολὺν
τριγύρω των, καὶ τοὺς Γραμματεῖς,
οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐπρόβαλλον ζητή-
ματα.
15 Καὶ παρευθὺς ὅταν τὸν εἶδεν
ὅλος ὁ ὄχλος, ἐξιππάσθη, καὶ ἔτρε-
χον καὶ τὸν ἐχαιρέτουν.
16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς Γραμματεῖς·
Τί τοὺς προβάλλετε;
17 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἀπὸ τὸ πλῆ-
θος, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ἔφε-
ρον τὸν υἱόν μου εἰς σὲ, ὁ ὁποῖος
ἔχει πνεῦμα ἄλαλον·
18 Καὶ ὅπου τὸν φθάσει, τὸν σπα-
ράττει· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ
ὀδόντιά του, καὶ ξηραίνεται· καὶ
εἶπα εἰς τοὺς μαθητάς σου, νὰ τὸ
ἐβγάλωσι, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.
19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
τὸν λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστε, ἕως
πότε θέλω εἶμαι μὲ σᾶς; ἕως πότε
νὰ σᾶς ὑπομένω; Φέρετέ τον εἰς
ἐμέ.
20 Καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸν Χριστόν·
καὶ ὅταν τὸν εἶδε τὸ παιδίον, παρ-
ευθὺς τὸ δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε·
καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐκυλίετο ἀφρίζων.
21 Καὶ ὁ Χριστὸς ἠρώτησε τὸν πα-
τέρα του· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ'
οὗ τὸ ἔπαθε; Καὶ τὸν λέγει· Ἀπὸ
μικρὸν παιδίον·
22 Καὶ πολλαῖς φοραῖς τὸν ἔῤῥι-
ψεν εἰς τὴν φωτίαν καὶ εἰς τὰ
νερὰ, διὰ νὰ τὸν χαλάσῃ· ἀλλὰ ἂν
δύνασαι τίποτε, βοήθησόν μας,
σπλαγχνιζόμενος ἡμᾶς.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν·
Ἂν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, ὅλα
εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
πιστεύει.
24 Καὶ παρευθὺς ἔκραξεν ὁ πατὴρ
τοῦ παιδίου, καὶ μὲ δάκρυα ἔλεγε·
Πιστεύω, Κύριε· βοήθησον εἰς τὴν
ἀπιστίαν μου.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδεν ὅτι
συντρέχει ὁ λαὸς, μὲ φοβερισμὸν
ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρ-
τον, λέγων εἰς αὐτόν· Τὸ πνεῦμα
τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σε προσ-
τάζω· Ἔβγα ἀπ' αὐτὸν, καὶ πλέον
μὴν ἔμβῃς εἰς αὐτόν.
26 Καὶ τὸ δαιμόνιον ἔκραξε, καὶ
πολλὰ τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἐβγῆκε·
καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔγινεν ὡς νεκρὸς,
ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν ἐπίασεν ἀπὸ
τὴν χεῖρα, καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ
ἐσηκώθη.
28 Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς μέσα
εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ
μαθηταί του καταμόνας· Διὰ τί
ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐβγά-
λωμεν αὐτὸ τὸ δαιμόνιον;
29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο τὸ
γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ
νὰ ἔβγῃ, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ
μὲ νηστείαν.
30 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπεκεῖ, διέ-
βαινον ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν γνωρίσῃ
τις.
31 Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς
του, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸν
θανατώσει· καὶ ὅταν θανατωθῇ, τὴν
τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.
32 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν
λόγον, καὶ ἐφοβοῦντο νὰ τὸν ἐρωτή-
σωσι.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναούμ·
καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
τοὺς ἠρώτησε· Τί ἐδιαλέγεσθε εἰς
τὸν δρόμον ἀνάμεσόν σας;
34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπαινον· διότι
ἐδιαλέχθησαν εἰς τὸν δρόμον ἀνά-
μεσόν των, ποῖος εἶναι μεγαλήτερος.
35 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν, ἐκάλεσε
τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει εἰς αὐτούς·
Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θέ-
λει εἶναι ὑστερώτερος ἀπὸ ὅλους,
καὶ ὅλων ὑπηρέτης.
36 Καὶ ἐπῆρεν ἓν παιδίον, καὶ τὸ

ἔστησεν εἰς τὴν μέσην των· καὶ ἀγκαλιάζων το, τοὺς λέγει·
37 Ὅποιος δεχθῇ ἓν μικρὸν παιδίον τοιοῦτον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμὲ, δὲν δέχεται ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε.
38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τὸν ἀπεκρίθη, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομεν κάποιον ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ὄνομά σου ἔβγαλλε δαιμόνια, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν, διότι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.
39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι δὲν εἶναι κανεὶς, ὁ ὁποῖος ἤθελε κάμει δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλει δυνηθῇ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ·
40 Διότι ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι διὰ ἡμᾶς.
41 Καὶ ὅποιος σᾶς ποτίσῃ ἓν ποτήριον νεροῦ διὰ ὄνομά μου, διότι εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, Δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμήν του.
42 Καὶ ὅποιος σκανδαλίσῃ ἓν ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτὸν, νὰ βαλθῇ μία μυλόπετρα εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.
43 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ ἡ χείρ σου, κόψαι το· καλλίτερόν σοι εἶναι μὲ μίαν χεῖρα νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χεῖρας καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
44 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.
45 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ ποδάριόν σου, κόψαι το· καλλίτερόν σοι εἶναι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
46 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.
47 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ ὀμμάτιόν σου, ἔβγαλέ το· διότι καλλίτερόν σοι εἶναι μονόφθαλμος νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὀμμάτια καὶ νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·
48 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.
49 Διότι καθεὶς μὲ φωτίαν θέλει ἁλατισθῇ· καὶ πᾶσα θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἁλατισθῇ.
50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἂν ὅμως τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ αὐτό; Ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσόν σας.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσου τῶν τόπων οἱ ὁποῖοι εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπήγαινον μαζὺ εἰς αὐτόν· καὶ, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.
2 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ἠρώτησαν, ἂν ἔχῃ ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του· δοκιμάζοντες αὐτόν.
3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Τί σᾶς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;
4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σᾶς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·
6 Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεός·
7 Καὶ εἶπε· Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκοληθῇ μὲ τὴν γυναῖκά του·

8 Καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς
μίαν σάρκα· ὥστε δὲν εἶναι πλέον
δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.
9 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς
συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ τὸ χω-
ρίζῃ.
10 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ
μαθηταί του τὸν ἠρώτησαν διὰ
τοῦτο.
11 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος
ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ ὑπαν-
δρεύῃ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς
αὐτήν.
12 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν
ἄνδρα της, καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλ-
λον, γίνεται μοιχαλίς.
13 Καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν παιδία,
διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθηταὶ
ὠνείδιζον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ
ἔφερον.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτε τὸ εἶδεν
ἐθύμωσε, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἀφήσατε
τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμὲ, καὶ
μὴ τὰ ἐμποδίζετε· διότι τῶν τοι-
ούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
15 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος
δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
ὡς παιδίον, δὲν θέλει ἐμβῇ εἰς
αὐτήν.
16 Καὶ ἀγκαλιάζων τα, ἔβαλλε
τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ
τὰ εὐλόγησε.
17 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξέβη αὐτὸς εἰς
τὸν δρόμον, ἔτρεξεν ἕνας, καὶ γονα-
τίζων τὸν ἠρώτα· Διδάσκαλε ἀγαθὲ,
τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;
18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με
λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς εἶναι ἀγαθὸς,
εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
19 Τὰς παραγγελίας ἐξεύρεις·
Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ
κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
Μὴ κάμῃς ζημίαν εἰς κανένα· Τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.
20 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸν
εἶπε· Διδάσκαλε, ταῦτα ὅλα ἐφύ-
λαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπων αὐτὸν,
τὸν ἠγάπησε, καὶ τὸν εἶπεν· Ἓν
ἀκόμη σοῦ λείπει· ὕπαγε, καὶ ὅσα
ἔχεις πώλησαί τα, καὶ δός τα εἰς
τοὺς πτωχούς· καὶ θέλεις ἔχει
θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα,
ἀκολούθει με, σηκόνων τὸν σταυρόν.
22 Καὶ ἐκεῖνος ἐπικράνθη εἰς τὸν
λόγον ἐκεῖνον, καὶ ἐδιέβη λυπημένος·
διότι εἶχε πολλὰ κτήματα.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε
τριγύρω, καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς
του· Πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι, οἱ
ὁποῖοι ἔχουσι τὸν πλοῦτον, θέλου-
σιν ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ;
24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο
εἰς τοὺς λόγους του. Καὶ ὁ Ἰησοῦς
πάλιν ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐ-
τούς· Ὦ παιδία, πῶς δύσκολον
εἶναι, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ
θάῤῥος των εἰς τὰ χρήματα, νὰ ἔμ-
βωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ
κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελό-
νης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ἐκεῖνοι περισσὰ ἐξεπλήτ-
τοντο, καὶ ἔλεγον ἀνάμεσόν των·
Καὶ ποῖος δύναται νὰ σωθῇ;
27 Καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐ-
τοὺς, τοὺς εἶπεν· Εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ὄχι εἰς
τὸν Θεόν· διότι ὅλα εἶναι δυνατὰ
εἰς τὸν Θεόν.
28 Καὶ ἤρχισεν ὁ Πέτρος νὰ τὸν
λέγῃ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα,
καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.
29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν
εἶναι κανεὶς ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν,
ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα,
ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ
χωράφια, διὰ ἐμὲ καὶ διὰ τὸ εὐαγ-
γέλιον,
30 Ὁ ὁποῖος δὲν θέλει τὰ πάρει

ἑκατονταπλασίονα, τώρα εἰς τοῦ-
τον τὸν καιρὸν, οἰκίας, καὶ ἀδελ-
φοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας,
καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μὲ δι-
ωγμοὺς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν
ἐρχόμενον, ζωὴν αἰώνιον.
31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν
εἶναι ὕστεροι· καὶ οἱ ὕστεροι,
πρῶτοι.
32 Καὶ ἦσαν εἰς τὸν δρόμον ἀνα-
βαίνοντες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ
ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινεν ἔμπροσθεν,
καὶ αὐτοὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκο-
λουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἐπῆρε πάλιν τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρ-
χισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὅσα ἔμελ-
λον νὰ τὸν συμβῶσιν·
33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς Ἀρχι-
ερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ θέλουσι
τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον, καὶ
θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς τὰ
ἔθνη·
34 Καὶ θέλουσι τὸν ἐμπαίξει, καὶ
θέλουσι τὸν δείρει, καὶ θέλουσι
τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέ-
ραν θέλει ἀναστηθῇ.
35 Καὶ ὑπῆγαν ἐγγὺς εἰς αὐτὸν ὁ
Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ τὸν λέγουσι· Διδά-
σκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ὅ,τι
καὶ ἂν σὲ ζητήσωμεν.
36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Τί
θέλετε νὰ σᾶς κάμω;
37 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δός μας
νὰ καθίσωμεν, εἰς τὴν δόξαν σου, ὁ
εἷς ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ ὁ ἄλλος
ἀπὸ τὰ ἀριστερά σου.
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Δὲν
ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ
πίητε τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ
πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον
ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε;
39 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δυνά-
μεθα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·
Ἀληθινὰ, τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον
ἐγὼ πίνω, θέλετε πίει· καὶ τὸ βά-
πτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι,
θέλετε βαπτισθῇ·
40 Τὸ νὰ καθίσητε ὅμως ἀπὸ τὰ
δεξιά μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά
μου, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ τὸ δώσω,
ἀλλὰ θέλει δοθῇ εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς
ὁποίους ἡτοιμάσθη.
41 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ δέκα,
ἤρχισαν νὰ θυμόνωσι διὰ τὸν Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννην.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλῶν
τους, τοὺς λέγει· Ἐξεύρετε ὅτι
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θαῤῥοῦσιν ὅτι
αὐθεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ κατακυ-
ριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστᾶνές των
ἐξουσιάζουσιν αὐτά.
43 Ἀλλὰ εἰς σᾶς δὲν θέλει εἶναι
οὕτως· ἀλλὰ ὅποιος θέλει νὰ γίνῃ
μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶναι
ὑπηρέτης σας·
44 Καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ
γίνῃ πρῶτος, θέλει εἶναι δοῦλος
ὅλων.
45 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ
ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχήν
του ἐξαγόρασμα ἀντὶ πολλῶν.
46 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱεριχώ· καὶ
καθὼς ἔβγαινεν αὐτὸς ἀπὸ τὴν
Ἱεριχὼ, καὶ οἱ μαθηταί του, καὶ
ὄχλος ἀρκετὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου
ὁ Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθετο εἰς
τὸν δρόμον καὶ ἐζήτει.
47 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶναι, ἤρχισε νὰ
κράζῃ, καὶ νὰ λέγῃ· Ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ
τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
48 Καὶ πολλοὶ τὸν ὠνείδιζον διὰ
νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ᾽ ἐκεῖνος πολλὰ
περισσότερον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ,
ἐλέησόν με.
49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ
εἶπε νὰ τὸν φωνάξωσι· καὶ φωνά-
ζουσι τὸν τυφλὸν, λέγοντές τον·
Ἔχε θάῤῥος· σήκω ἐπάνω· κράζει
σε.

50 Καὶ ἐκεῖνος, ῥίπτων τὸ φόρεμά
του, ἐσηκώθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν
Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τὸν λέγει· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω;
Καὶ ὁ τυφλὸς τὸν εἶπε· Διδά-
σκαλε, νὰ ἀναβλέψω.
52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Ὕπ-
αγε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ
παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει
τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν δρόμον.

ΚΕΦ. ια'.

ΚΑΙ ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθα-
νίαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἔστει-
λε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,
2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε
εἰς τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπέ-
ναντί σας· καὶ εὐθὺς καθὼς ἐμ-
βαίνετε μέσα εἰς αὐτὸ, θέλετε εὕρει
ἓν πωλάριον δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον
κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν ἐκάθισεν ἐπ-
άνω· λύσατε καὶ φέρετέ το.
3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἴπῃ κἀνείς· Διὰ
τί κάμνετε τοῦτο; εἰπέτε τον· Ὅτι
ὁ Κύριος αὐτοῦ τὸ χρειάζεται· καὶ
παρευθὺς θέλει τὸ στείλει ἐδῶ.
4 Καὶ ὑπῆγαν καὶ εὑρῆκαν τὸ
πωλάριον ἔξω εἰς τὴν θύραν δεμέ-
νον εἰς τὸν δυόδρομον, καὶ τὸ ἔλυ-
σαν.
5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκείνους, οἱ
ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, τοὺς ἔλεγον·
Τί κάμνετε καὶ λύετε τὸ πωλά-
ριον;
6 Καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπον καθὼς
τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ
τοὺς ἀφῆκαν.
7 Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον τὰ φορέματά
των ἐπάνω του· καὶ ἐκάθισεν ἐπά-
νω εἰς αὐτό.
8 Καὶ πολλοὶ ἔστρωσαν τὰ φο-
ρέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ
ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία ἀπὸ τὰ δέν-
δρα, καὶ τὰ ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον.
9 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπήγαινον
ἔμπροσθεν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἠκολούθουν ἔκραζον, λέγοντες· Ὡ-
σαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου·
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασι-
λεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις.
11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ ἀφ' οὗ εἶδε ὅλα τριγύρω, ἐπειδὴ
ἐπλησίαζε νὰ βραδυάσῃ, ἐβγῆκε
καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζὺ μὲ
τοὺς δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅταν ἐβγῆ-
καν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπείνασε.
13 Καὶ βλέπων μίαν συκῆν ἀπὸ
μακρὰν, ἡ ὁποία εἶχε φύλλα, ὑπῆ-
γεν ἂν τύχῃ νὰ εὕρῃ τίποτε εἰς
αὐτήν· καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς αὐτὴν,
δὲν ηὗρεν ἄλλο παρὰ μόνον φύλλα·
διότι δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.
14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς
αὐτήν· Πλέον νὰ μὴ φάγῃ κἀνεὶς
καρπὸν ἀπὸ σὲ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
τὸ ἤκουον οἱ μαθηταί του.
15 Καὶ ὑπῆγον εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα· καὶ ἐμβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν, ἤρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν καὶ ἠγόρα-
ζον μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν τραπεζιτῶν, καὶ τὰ
θρονία ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν
τὰ περιστέρια, ἐγύρισεν ἄνω κάτω.
16 Καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις
κἀνὲν ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ
ἱεροῦ.
17 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε, λέγων·
Δὲν εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκός
μου θέλει καλεσθῆ οἶκος τῆς προσ-
ευχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ σεῖς
τὸν ἐκάμετε σπήλαιον λῃστῶν.
18 Καὶ ἤκουσαν αὐτὰ οἱ Γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐγύρευον
μὲ τί τρόπον νὰ τὸν χαλάσωσι·
διότι τὸν ἐφοβοῦντο, ἐπειδὴ ὅλος ὁ

ὄχλος ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν διδαχήν του.

19 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ πρωῒ περνῶντες αὐτοὶ ἀπεκεῖ, εἶδον τὴν συκῆν ξηρὰν ἀπὸ τὰς ῥίζας.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἀναθυμηθεὶς, λέγει εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἴδε, ἡ συκῆ τὴν ὁποίαν ἐκαταράσθης ἐξηράνθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ·

23 Διότι βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος εἴπῃ εἰς τὸ βουνὸν τοῦτο· Σηκώθητι, καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ δὲν ἀμφιβάλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται· θέλει γίνει εἰς αὐτὸν ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Ὅλα ὅσα ζητεῖτε προσευχόμενοι, πιστεύετε ὅτι τὰ λαμβάνετε, καὶ θέλουσι σᾶς γίνει.

25 Καὶ ὅταν στέκεσθε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρήσατε ἂν ἔχετε τίποτε ἐναντίον κἀνένος· διὰ νὰ σᾶς συγχωρήσῃ καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ σφάλματά σας.

26 Ἐὰν δὲ σεῖς δὲν συγχωρῆτε, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος θέλει συγχωρήσει τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ὑπῆγον πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν ᾧ ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἦλθον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σοὶ ἔδωκε ταύτην τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃς αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς εἴπει μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα·

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐσυλλογίζοντο μέσα των, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, θέλει εἴπει, Διὰ τί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

32 Καὶ ἂν εἴπωμεν, Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διότι ὅλοι εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἐξεύρομεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα.

ΚΕΦ. ιβ΄.

ΚΑΙ ἤρχισε μὲ παραβολὰς νὰ τοὺς λέγῃ· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔφραξε, καὶ ἔσκαψεν εἰς αὐτὸ πατητήριον, καὶ ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ ἔδωκε μὲ μισθὸν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρησε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ καρποῦ ἔστειλεν ἕνα δοῦλον, νὰ πάρῃ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

3 Καὶ οἱ γεωργοὶ, πιάνοντες αὐτὸν, τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἔυκαιρον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολοῦντες, τὸν ἐπλήγωσαν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον, τὸν ἐσκότωσαν· καὶ ἄλλους πολλοὺς ἔστειλε, καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν.

6 Ἀκόμη λοιπὸν ἔχων ἕνα υἱόν του ἀγαπητὸν, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον

ἀνάμεσόν των· Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ
κληρονόμος· ἐλᾶτε, νὰ τὸν σκοτώ-
σωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει
εἶναι ἐδική μας.
8 Καὶ πιάνοντες αὐτὸν, τὸν ἐσκό-
τωσαν, καὶ τὸν ἔῤῥιψαν ἔξω ἀπὸ
τὸ ἀμπέλιον.
9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐ-
θέντης τοῦ ἀμπελῶνος; θέλει ἔλ-
θει, καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωρ-
γοὺς, καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπέλιον
εἰς ἄλλους.
10 Οὐδὲ ταύτην τὴν γραφὴν δὲν
ἀνεγνώσατε; Ὅτι τὴν πέτραν τὴν
ὁποίαν ἐκαταφρόνησαν οἱ κτίσται,
αὐτὴ ἔγινεν εἰς κεφαλὴν τῆς γωνίας·
11 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινε τοῦτο·
καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ ὀμμά-
τιά μας.
12 Καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν πιάσωσι·
πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· διότι
ἐγνώρισαν ὅτι δι' αὐτοὺς εἶπε τὴν
παραβολήν· καὶ ἀφίνοντες αὐτὸν
διέβησαν.
13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς
ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς
Ἡρωδιανοὺς, διὰ νὰ τὸν παγιδεύ-
σωσιν εἰς κανένα λόγον.
14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες τὸν εἶ-
παν· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι
εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ δέν σε μέλει
διὰ κανένα· διότι δὲν ἀποβλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ
ἀληθινὰ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδά-
σκεις· Πρέπει νὰ δώσωμεν δόσιμον
εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; νὰ δώσω-
μεν, ἢ νὰ μὴ δώσωμεν;
15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, γνωρίσας τὴν
ὑπόκρισίν των, τοὺς εἶπε· Τί με
πειράζετε; φέρετέ μοι ἓν δηνάριον,
διὰ νὰ ἰδῶ.
16 Καὶ ἐκεῖνοι τὸ ἔφεραν. Καὶ
λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι αὕτη
ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπανωγραφή; Καὶ
ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.
17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τοὺς εἶπε· Ἀπόδοτε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσα-
ρα· καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμα-
σαν εἰς αὐτόν.
18 Καὶ ἦλθον καὶ Σαδδουκαῖοι εἰς
αὐτὸν, οἱ ὁποῖοι λέγουσι ὅτι δὲν
εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν
αὐτόν, λέγοντες·
19 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγρα-
ψεν εἰς τὸν νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ
κανένος ἀδελφὸς, καὶ ἀφήσῃ γυ-
ναῖκα, καὶ παιδία δὲν ἀφήσῃ, νὰ
πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκά
του, διὰ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
εἰς τὸν ἀδελφόν του.
20 Λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ
ἀποθνήσκων δὲν ἀφῆκε σπέρμα.
21 Καὶ τὴν ἐπῆρεν ὁ δεύτερος,
καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε
σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.
22 Καὶ ἐπῆραν αὐτὴν καὶ οἱ ἑπτὰ,
καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· ὕστερον
ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν,
ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος ἀπ' αὐτοὺς
θέλει εἶναι ἡ γυνή; διότι καὶ οἱ
ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.
24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπέ τους· Δὲν εἶσθε πλανημένοι
διὰ τοῦτο, μὲ τὸ νὰ μὴ γνωρίζητε
τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ
Θεοῦ;
25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ
νεκρῶν, οὔτε ὑπανδρεύουσιν οὐδὲ
ὑπανδρεύονται· ἀλλὰ εἶναι καθὼς
οἱ ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν
οὐρανόν.
26 Καὶ διὰ τοὺς νεκροὺς, ὅτι ἀνα-
σταίνονται, δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸ
βιβλίον τοῦ Μωϋσέως, πῶς τὸν
εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτον· Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν,
ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· σεῖς λοιπὸν
πολλὰ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἦλθεν εἷς ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ ἤκουσεν αὐτοὺς ὅτι ἐδιαλέγοντο, καὶ ἐξεύρων ὅτι καλὰ τοὺς ἀπεκρίθη, τὸν ἠρώτησε· Ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλας;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολὰς εἶναι· Ἄκουε, Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεός μας Κύριος εἷς εἶναι·

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὅμοια μὲ ἐκείνην, εἶναι αὕτη· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου καθὼς καὶ τὸν ἑαυτόν σου· μεγαλιτέρη ἀπὸ ταύτας ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Γραμματεύς· Διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἐπ' ἀληθείας, ὅτι εἷς εἶναι ὁ Θεὸς, καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτόν·

33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ τις μὲ ὅλην του τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν σύνεσιν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν, καὶ νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν γείτονά του καθὼς καὶ τὸν ἑαυτόν του, εἶναι περισσότερον τοῦτο ἀπὸ ὅλα τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας.

34 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, τὸν εἶπεν· Δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ κανεὶς πλέον δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγε, διδάσκων μέσα εἰς τὸ ἱερόν· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον· καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι υἱός του; Καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τοὺς ἔλεγεν εἰς τὴν διδαχήν του· Προσέχετε ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περιπατῶσι στολισμένοι, καὶ νὰ τοὺς χαιρετῶσιν εἰς τὰς ἀγορὰς,

39 Καὶ ἀγαπῶσι τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ νὰ προκαθέζωνται εἰς τὰ δεῖπνα·

40 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ ἀφορμῇ ὅτι κάμνουσι μεγάλας προσευχάς· οὗτοι θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζων ἀπέναντι εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχὴ καὶ ἔβαλε δύο λεπτὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἕνας κοδράντης.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·

44 Διότι ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλον ἀπ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπερίσσευεν· αὐτὴ ὅμως, ἀπ' ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε χρείαν, ὅλα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον της τὸν βίον.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ καθὼς ἔβγαινεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τὸν λέγει εἷς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του· Διδάσκαλε, ἴδε τί λογῆς πέτραι, καὶ τί λογῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; δὲν θέλει ἀπο-

μείνει πέτρα ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν,
ἡ ὁποία δὲν θέλει χαλασθῇ.
3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθετο αὐτὸς εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ
ἱεροῦ, τὸν ἠρώτησαν καταμόνας ὁ
Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάν-
νης καὶ Ἀνδρέας·
4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πότε θέ-
λουσι γίνει ταῦτα, καὶ τί εἶναι τὸ
σημεῖον ὅταν μέλλωσι ταῦτα ὅλα
νὰ τελειωθῶσι;
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη,
καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Προσέχε-
τε νὰ μὴ σᾶς πλανήσῃ κανείς·
6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει
εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστός· καὶ θέλουσι
πλανήσει πολλούς.
7 Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ συγχυ-
σθῆτε· διότι κάμνει χρεία νὰ γένωσι
ταῦτα· ἀλλ' ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.
8 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπά-
νω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία
ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ
θέλουσι γίνει σεισμοὶ κατὰ τό-
πους, καὶ θέλουσι γίνει πεῖναι καὶ
συγχύσεις.
9 Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ τῶν πόνων·
καὶ φυλάττετε σεῖς τὸν ἑαυτόν
σας· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει
εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς τὰς συνα-
γωγάς· θέλετε δαρθῇ, καὶ θέλετε
σταθῇ ἔμπροσθεν εἰς αὐθέντας καὶ
βασιλεῖς ἐξ αἰτίας μου, εἰς μαρτυ-
ρίαν ἐναντίον των.
10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κηρυχθῇ
πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ
ἔθνη.
11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγωσι νὰ σᾶς
παραδώσωσι, μὴ μεριμνᾶτε προτή-
τερα τί νὰ εἴπητε, μηδὲ μελετᾶτε·
ἀλλὰ ὅ,τι καὶ ἂν σᾶς δοθῇ εἰς ἐκεί-
νην τὴν ὥραν, τοῦτο λαλεῖτε· διότι
δὲν θέλετε εἶσθαι σεῖς οἱ ὁποῖοι
λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.
12 Καὶ θέλει παραδώσει ὁ ἀδελ-
φὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θάνατον,
καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίον του· καὶ τὰ
παιδία θέλουσι σηκωθῇ ἐπάνω εἰς
τοὺς γονεῖς των, καὶ θέλουσι τοὺς
θανατώσει.
13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι
ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀλλ'
ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος,
ἐκεῖνος θέλει σωθῇ.
14 Καὶ ὅταν ἴδητε τὸ σίκχαμα
τῆς ἐρημμώσεως ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης, νὰ
στέκηται ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει,
(ὅποιος διαβάζει ἂς ἐννοῇ,) τότε
ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν, ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ βουνά·
15 Καὶ ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ
δῶμα, ἂς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδὲ νὰ ἐμβῇ μέσα νὰ πάρῃ τίποτε
ἀπὸ τὴν οἰκίαν του·
16 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωρά-
φιον, ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ
τὸ φόρεμά του.
17 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγα-
στρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι
βυζάνονται, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας.
18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴ γίνῃ
τὸ φευγατίον σας εἰς τὴν ὥραν τοῦ
χειμῶνος.
19 Διότι θλίψις θέλει γίνει εἰς
ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὁποία δὲν ἔγι-
νεν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως
τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως
τώρα, καὶ μηδὲ θέλει γίνει.
20 Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἐμίκρυνε
τὰς ἡμέρας ἐκείνας, δὲν ἤθελε σωθῇ
καμμία σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς δια-
λεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν,
ἐμίκρυνε τὰς ἡμέρας.
21 Καὶ τότε ἐὰν σᾶς εἴπῃ κανείς·
Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι ὁ Χριστός· ἤ, Ἰδοὺ,
ἐκεῖ εἶναι· μὴ τὸν πιστεύσητε.
22 Διότι θέλουσι σηκωθῇ ψευδό-
χριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ
θέλουσι κάμει σημεῖα καὶ τέρατα,
εἰς τὸ νὰ ἐξαπατήσωσιν (ἂν ἦτον
δυνατὸν) καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Σεῖς ὅμως προσέχετε· ἰδοὺ,
σᾶς τὰ εἶπα προτήτερα ὅλα.
24 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας,
ὕστερον ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ
ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σε-
λήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φῶς της·
25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ
θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ
ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν θέλουσι
μετακινηθῇ.
26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς
σύννεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ
δόξαν.
27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς
ἀγγέλους του, νὰ μαζώξῃ τοὺς δια-
λεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέ-
μους, ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς ἕως
τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ.
28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκῆν μάθετε
τὴν παραβολήν· ὅταν μαλακύνωσι
τὰ κλαδία της, καὶ ἐβγάλῃ φύλλα,
ἐξεύρετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι τὸ θέρος·
29 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε
ταῦτα νὰ γίνωνται, νὰ γνωρίζετε
ὅτι ἐγγὺς εἶναι εἰς τὰς θύρας.
30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέ-
λει περάσει ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ
νὰ γίνωνται ταῦτα ὅλα.
31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι
παρέλθει· ἀλλὰ τὰ λόγιά μου δὲν
θέλουσι παρέλθει.
32 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ
τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν τὴν ἐξεύρει,
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς
τὸν οὐρανὸν, οὐδὲ ὁ Υἱὸς, πλὴν ὁ
Πατήρ.
33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ
παρακαλεῖτε· διότι δὲν ἐξεύρετε
πότε εἶναι ὁ καιρός.
34 Καθὼς ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος
ξενιτεύεται, ἀφίνει τὴν οἰκίαν του,
καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν
ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθένα τὴν δου-
λείαν του, καὶ τὸν θυροφύλακα
παραγγέλλει νὰ ἀγρυπνῇ.
35 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν καὶ σεῖς·
(διότι δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ
αὐθέντης τῆς οἰκίας, ἀφεσπερῆς, ἢ
τὸ μεσόνυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ ὁ πε-
τεινὸς, ἢ τὸ πρωΐ·)
36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἔξαιφνα, καὶ
σᾶς εὕρῃ νὰ κοιμᾶσθε.
37 Καὶ ὅσα σᾶς λέγω, εἰς ὅλους
τὰ λέγω· Ἐξυπνεῖτε.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας ἦτον
τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζή-
τουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμμα-
τεῖς πῶς νὰ τὸν πιάσωσι μὲ δόλον
νὰ τὸν σκοτώσωσι.
2 Καὶ ἔλεγον· Μὴ εἰς τὴν ἑορτὴν,
μήπως καὶ συγχυσθῇ ὁ λαός.
3 Καὶ ὅτε ἦτον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμω-
νος τοῦ λεπροῦ, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετο,
ἦλθε μία γυνὴ, καὶ ἐκράτει μέσα
εἰς ἓν ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον μύρον,
νάρδον ἄκρατον πολύτιμον· καὶ
ἐσύντριψε τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔχυσε
τὸ μύρον εἰς τὴν κεφαλήν του.
4 Καὶ ἦσαν κάποιοι, οἱ ὁποῖοι
ἐθύμωσαν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλε-
γον· Εἰς τί ἔγινεν ὁ χαλασμὸς
οὗτος τοῦ μύρου;
5 Ἠμπόρει τοῦτο τὸ μύρον νὰ
πωληθῇ ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια δη-
νάρια, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτω-
χούς. Καὶ τὴν ὠργίζοντο.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατέ
την· τί τὴν πειράζετε; καλὸν ἔργον
ἔκαμεν εἰς ἐμέ.
7 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάν-
τοτε μαζύ σας, καὶ, ὅταν θέλητε,
ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμητε καλόν·
ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.
8 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδύνατο αὕτη,
τὸ ἔκαμεν· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ
σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν
μου.
9 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅπου καὶ
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τοῦτο τὸ

ὁποῖον ἔκαμεν αὕτη, θέλει λαληθῇ
διὰ μνημόσυνόν της.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης,
εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὑπῆγεν εἰς
τοὺς Ἀρχιερεῖς, νὰ τὸν παραδώσῃ
εἰς αὐτούς.
11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντές το ἐχά-
ρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν
δώσωσιν ἀργύρια· καὶ ἐζήτει μὲ
ποῖον τρόπον ἐπιτήδειον νὰ τὸν
παραδώσῃ.
12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν
ἀζύμων, ὁπόταν ἐθυσίαζον τὸ πά-
σχα, λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί
του· Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν νὰ
ἑτοιμάσωμεν, διὰ νὰ φάγῃς τὸ
πάσχα;
13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τοὺς μα-
θητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς·
Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει
σᾶς ἀπαντήσει ἄνθρωπός τις, ὁ
ὁποῖος βαστάζει ἓν σταμνίον νερόν·
εἰς αὐτὸν ἀκολουθήσατε.
14 Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔμβῃ, νὰ εἰ-
πῆτε εἰς τὸν αὐθέντην τῆς οἰκίας·
Ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει· Ποῦ εἶναι
τὸ κατάλυμα, ὅπου νὰ φάγω τὸ
πάσχα μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάς μου;
15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει
ἓν μέγα ἀνώγεον ἐστρωμένον, ἕτοι-
μον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε διὰ ἡμᾶς.
16 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ μαθηταί του,
καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὑρῆ-
καν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοίμα-
σαν τὸ πάσχα.
17 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἦλθε
μαζὺ μὲ τοὺς δώδεκα.
18 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθηντο αὐτοὶ ἐκεῖ,
καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἀπὸ σᾶς
θέλει μὲ παραδώσει, ὁ ὁποῖος τρώ-
γει μαζύ μου.
19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἤρχισαν νὰ
λυπῶνται, καὶ νὰ τὸν λέγωσιν ὁ
καθεὶς ἰδίως· Μή πως εἶμαι ἐγώ; καὶ
ἄλλος· Μή πως εἶμαι ἐγώ;
20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἷς εἶναι ἀπὸ τοὺς
δώδεκα, ὁ ὁποῖος βάπτει μαζύ μου
εἰς τὸ πινάκιον.
21 Καὶ ἀληθινὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γε-
γραμμένον δι' αὐτόν· ὅμως ἀλλοί-
μονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον,
διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παραδίδεται
ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καλλίτερον
ἦτον εἰς αὐτὸν, ἂν δὲν ἤθελε γεννη-
θῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
22 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ
Ἰησοῦς ψωμίον, καὶ εὐλόγησε, καὶ
τὸ ἔκοψε· καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς,
καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο
εἶναι τὸ σῶμά μου.
23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐ-
χαρίστησε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς·
καὶ ἔπιον ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.
24 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο
εἶναι τὸ αἷμά μου, τὸ αἷμα τῆς και-
νῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται
διὰ πολλούς.
25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλέον
δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς
ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ὅταν πίνω αὐτὸ νέον εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ἀφ' οὗ ἔψαλαν ὕμνον, ἐβ-
γῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
27 Καὶ τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
σεῖς ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῇ διὰ
ἐμὲ ταύτην τὴν νύκτα· διότι εἶναι
γεγραμμένον· Θέλω κτυπήσει τὸν
ποιμένα, καὶ θέλουσι σκορπισθῇ
τὰ πρόβατα.
28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀναστη-
θῶ, θέλω σας προλάβει εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
29 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν λέγει· Ἂν
καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν, ἀλλὰ
ἐγὼ ὄχι.
30 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σοὶ λέγω, ὅτι σήμερον, τὴν
νύκτα ταύτην, πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ
ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ
ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσότερον· Ἂν καὶ κάμῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μαζύ σου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ. Καὶ τὰ ὅμοια ἔλεγον καὶ ὅλοι.
32 Καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθίσατε ἐδῶ ἕως οὗ νὰ προσευχηθῶ.
33 Καὶ πέρνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μαζύ του· καὶ ἤρχισε νὰ τρομάζῃ καὶ νὰ ἀδημονῇ.
34 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἡ ψυχή μου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου· σταθῆτε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε.
35 Καὶ πηγαίνων παρεκεῖθεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπροσεύχετο, ἂν ἦναι δυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.
36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὦ Πατὴρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· ἂς περάσῃ τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμέ· ἀλλὰ ὄχι τὸ ὅ,τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ,τι θέλεις σύ.
37 Καὶ ἔρχεται, καὶ τοὺς εὑρίσκει κοιμωμένους· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;
38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλ' ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.
39 Καὶ πάλιν ὑπῆγε, καὶ ἐπροσευχήθη, λέγων τὸν ὅμοιον λόγον.
40 Καὶ γυρίζων, ηὗρεν αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους, (διότι ἦσαν τὰ ὀμμάτιά των βαρημένα ἀπὸ τὸν ὕπνον,) καὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ τὸν ἀποκριθῶσι.
41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ τοὺς λέγει· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀρκεῖ, ἔφθασεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
42 Σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ παραδίδει εἶναι πλησίον.
43 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγε τοῦτο, ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, καὶ μαζύ του πολὺ πλῆθος μὲ μαχαίρια καὶ ξύλα, ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρεσβυτέρους.
44 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον, λέγων· Ὅτι ὅποιον ἐγὼ φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατέ τον, καὶ ὑπάγετέ τον ἀσφαλῶς.
45 Καὶ ὅταν ἦλθε, παρευθὺς ὑπῆγε πλησίον του, καὶ λέγει· Διδάσκαλε, διδάσκαλε· καὶ τὸν ἐφίλησε.
46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω του, καὶ τὸν ἐπίασαν.
47 Καὶ κάποιος ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἔβγαλε τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.
48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὡς εἰς ἕνα λῃστὴν ἤλθετε μὲ μαχαίρια καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσητε;
49 Κάθε ἡμέραν ἤμην μὲ σᾶς εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκων, καὶ δέν με ἐπιάσατε· ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφίνοντες αὐτὸν, ἔφυγον ὅλοι.
51 Καὶ κάποιος νέος τὸν ἠκολούθει, ἐνδυμένος σινδόνι εἰς τὰ γυμνά· καὶ τὸν ἐπίασαν οἱ νέοι·
52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφῆκε τὸ σινδόνι, καὶ ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτούς.
53 Καὶ ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ ἐμαζώχθησαν μαζὺ μὲ αὐτὸν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθητο μαζὺ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ ἐζε-

σταίνετο εἰς τὴν φωτίαν.
55 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύρευον μαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι· καὶ δὲν εὕρισκον.
56 Διότι πολλοὶ ἐμαρτύρουν ψεύματα ἐναντίον του· καὶ αἱ μαρτυρίαι των δὲν ἦσαν ἴσαι.
57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι, καὶ ἐψευδομαρτύρουν ἐναντίον του, λέγοντες·
58 Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἠκούσαμεν νὰ λέγῃ· Ὅτι ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.
59 Καὶ μηδὲ οὕτως ἦτον ἴση ἡ μαρτυρία των.
60 Καὶ σηκονόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί εἶναι ταῦτα, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσιν οὗτοι ἐναντίον σου;
61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη τίποτε. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἠρώτα, καὶ τὸν λέγει· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ;
62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἔρχηται μὲ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.
63 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπε· Τί χρείαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;
64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν κατέκριναν νὰ ἦναι ἄξιος θανάτου.
65 Καὶ ἤρχισαν κάποιοι νὰ τὸν πτύωσι, καὶ νὰ σκεπάζωσι τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ τὸν κτυπῶσι, καὶ νὰ τὸν λέγωσι· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτύπησαν μὲ ῥαπίσματα.
66 Καὶ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ τὰς δούλας τοῦ Ἀρχιερέως·
67 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον ὅτι ἐξεσταίνετο, ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Καὶ σὺ μαζὺ ἤσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν.
68 Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη, λέγων· Δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναξε.
69 Καὶ ἡ δούλη, ὅταν τὸν εἶδε πάλιν, ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παραστεκομένους· Ὅτι οὗτος ἀπ' αὐτοὺς εἶναι.
70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἠρνήθη. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παραστεκόμενοι ἔλεγον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀληθινὰ καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· διότι καὶ σὺ Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.
71 Καὶ ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμόνῃ· Ὅτι δὲν ἐξεύρω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὸν ὁποῖον λέγετε.
72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἐφώναξεν ὁ πετεινός. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάζῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς. Καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ παρευθὺς τὸ πρωῒ ἐσυμβουλεύθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον.
2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.
3 Καὶ κατηγόρουν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά.
4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν μετηρώτησε, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; ἴδε πόσα σοῦ κακομαρτυροῦσι.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπε-
κρίθη τίποτε, ὥστε ἐθαύμαζεν ὁ
Πιλάτος.
6 Καὶ κάθε ἑορτὴν τοὺς ἐλευθέ-
ρονεν ἕνα δεμένον, ὅποιον ἤθελον
ζητήσει.
7 Καὶ ἦτον τὶς λεγόμενος Βαραβ-
βᾶς, δεμένος μαζὺ μὲ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐπαναστάτησαν μαζύ του, οἱ
ὁποῖοι εἰς τὴν ἀποστασίαν εἶχον
κάμει φόνον.
8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε, καὶ ἤρ-
χισαν νὰ ζητῶσι νὰ τοὺς κάμῃ καθὼς
τοὺς ἔκαμε πάντοτε.
9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπεκρίθη,
λέγων· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω
τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
10 (Διότι ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον
τὸν ἐπαράδωκαν οἱ Ἀρχιερεῖς.)
11 Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅμως ἐπαρακί-
νησαν τὸν ὄχλον, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ
τὸν Βαραββᾶν καλλίτερα.
12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πά-
λιν, καὶ τοὺς εἶπε· Λοιπὸν τί θέ-
λετε νὰ κάμω ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον
λέγετε Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.
14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε·
Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι
περισσότερον ἔκραξαν· Σταύρωσον
αὐτόν.
15 Καὶ ὁ Πιλάτος, θέλων νὰ κάμῃ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρεσεν εἰς τὸν
λαὸν, τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν,
καὶ ἀφ' οὗ ἔδειρε τὸν Ἰησοῦν, τὸν
ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ
σταυρωθῇ.
16 Καὶ οἱ στρατιῶται τὸν ἐπῆραν,
καὶ τὸν ἔφερον μέσα εἰς τὴν αὐλὴν, τὸ
ὁποῖον εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ
ἐμάζωξαν ὅλον τὸ τάγμα.
17 Καὶ τὸν ἔνδυσαν κόκκινον φό-
ρεμα, καὶ ἔπλεξαν στέφανον ἀκάνθι-
νον, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλήν του·
18 Καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν χαιρε-
τῶσι, λέγοντες· Χαῖρε, ὦ Βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων.
19 Καὶ τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὴν
κεφαλὴν μὲ κάλαμον, καὶ τὸν
ἔπτυον· καὶ ἐγονάτιζον, καὶ τὸν
ἐπροσκύνουν.
20 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔπαιξαν, τὸν
ἔκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν
ἔνδυσαν τὰ φορέματα τὰ ἐδικά του·
καὶ τὸν ἔφερον ἔξω, διὰ νὰ τὸν
σταυρώσωσι.
21 Καὶ ἠγγάρευσαν κάποιον Σί-
μωνα Κυρηναῖον, ὁ ὁποῖος διέβαι-
νεν ἀπεκεῖ καὶ ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωρά-
φιον, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου
καὶ Ῥούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν
σταυρόν του.
22 Καὶ ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν
τόπον τοῦ Γολγοθᾶ· ὁ ὁποῖος ἑρμη-
νεύεται, Τόπος κρανίου.
23 Καὶ τὸν ἔδιδον νὰ πίῃ κρασίον
ἀνακατωμένον μὲ σμύρναν· ἐκεῖνος
ὅμως δὲν τὸ ἐπῆρε.
24 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν,
ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, καὶ
ἔῤῥιπτον λαχνοὺς, ποῖον νὰ πάρῃ
καθεὶς ἀπ' αὐτά.
25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, ὅτε τὸν
ἐσταύρωσαν.
26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
του ἦτον ἐπάνω γεγραμμένη· Ὁ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ μαζὺ μὲ αὐτὸν ἐσταύρω-
σαν δύο λῃστάς· ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ,
καὶ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.
28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ, ἡ
ὁποία λέγει· Καὶ ἐλογαριάσθη μαζὺ
μὲ τοὺς ἀνόμους.
29 Καὶ οἱ διαβαίνοντες ἀπὸ τον
δρόμον τὸν ἐβλασφήμουν, κινοῦντες
τὰς κεφαλάς των, καὶ λέγοντες·
Οὐαὶ, σὺ ὁ ὁποῖος χαλᾷς τὸν ναὸν,
καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς·
30 Σῶσαι τὸν ἑαυτόν σου, καὶ
κατάβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.
31 Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περι-
παίζοντες ἀνάμεσόν των, μὲ τοὺς
Γραμματεῖς, ἔλεγον· Ἄλλους ἐλύ-

τρωσε, καὶ τὸν ἑαυτόν του δὲν δύ-
ναται νὰ λυτρώσῃ.
32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τὸν
σταυρὸν, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ πι-
στεύσωμεν. Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
ἦσαν μαζὺ μὲ αὐτὸν ἐσταυρωμένοι,
τὸν ὠνείδιζον.
33 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἕκτη ὥρα,
ἐσκοτεινιάσθη ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν
ἐννάτην ὥραν.
34 Καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν
ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ
εἶπεν· Ἐλωῒ, Ἐλωῒ, λαμμᾶ σαβα-
χθανί; τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμε-
νον θέλει νὰ εἰπῇ· Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός
μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες;
35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐπαραστέκοντο ἐκεῖ, καθὼς
τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Ἰδοὺ, φωνάζει
τὸν Ἡλίαν.
36 Καὶ ἔτρεξεν εἷς ἀπ' αὐτοὺς,
καὶ ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξύδιον ἓν σπογ-
γάρι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς κάλαμον,
καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν· Ἀφῆτε·
νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἔρχηται ὁ Ἡλίας νὰ
τὸν καταβάσῃ.
37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφίνων μεγάλην
φωνὴν, ἐξεψύχησε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
ἐσχίσθη εἰς δύο κομμάτια, ἀπεπάνω
ἕως κάτω.
39 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ ἑκατόνταρχος,
ὁ ὁποῖος ἐπαραστέκετο ἀπ' ἐναν-
τίας του, ὅτι, ἀφ' οὗ οὕτως ἔκραξεν,
ἐξεψύχησεν, εἶπεν· Ἀληθινὰ ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος Θεοῦ Υἱὸς ἦτον.
40 Ἦσαν καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι
ἔβλεπον ἀπὸ μακράν· μεταξὺ τῶν
ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ
Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ Ἰωσῆ,
καὶ ἡ Σαλώμη·
41 Αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθουν, καὶ
ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
τὸν ὑπηρέτουν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ,
αἱ ὁποῖαι ἀνέβησαν μαζὺ μὲ αὐτὸν
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
42 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν ἤδη,
(ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, ἡ ὁποία
εἶναι προτήτερα ἀπὸ τὸ σάββατον,)
43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσὴφ, ὁ ὁποῖος ἦτον
ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τίμιος βου-
λευτὴς, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέ-
χετο τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐτόλμησε καὶ ἐμβῆκε εἰς τὸν Πι-
λάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.
44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν
ἕως τότε ἀπέθανε· καὶ ἐκάλεσε τὸν
ἑκατόνταρχον, καὶ τὸν ἠρώτησεν
ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλὴν ὥραν.
45 Καὶ ὅταν ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἑκα-
τόνταρχον ὅτι ἀπέθανεν, ἐχάρισεν εἰς
τὸν Ἰωσὴφ τὸ σῶμα.
46 Καὶ ἐκεῖνος ἠγόρασεν ἓν σινδό-
νιον, καὶ κατέβασε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ τὸ ἐνετύλιξε μὲ
τὸ σινδόνι· καὶ τὸ ἔβαλε μέσα εἰς
τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον μνῆμα ἦτον
πελεκημένον ἀπὸ πέτραν· καὶ ἐκύ-
λισε μίαν πέτραν μεγάλην, καὶ ἔφραξε
τὸ στόμα τοῦ μνημείου.
47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,
καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσῆ, ἔβλεπον
ποῦ βάλλεται.

ΚΕΦ. ις΄.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασε τὸ σάββατον,
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία
ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σα-
λώμη, ἠγόρασαν μυρίσματα, διὰ
νὰ ὑπάγωσι νὰ τὸν ἀλείψωσι,
2 Καὶ πολλὰ πρωῒ ἀπὸ τὴν πρώ-
την τῆς ἑβδομάδος ἦλθον εἰς τὸ
μνῆμα, ὅταν ἔβγαινεν ὁ ἥλιος.
3 Καὶ ἔλεγον ἀνάμεσόν των· Τίς
θέλει μᾶς κυλίσει τὴν πέτραν ἀπὸ
τὴν θύραν τοῦ μνημείου;
4 Καὶ ἀνέβλεψαν, καὶ θεωροῦσιν
ὅτι ὁ λίθος εἶναι κυλισμένος· διότι
ἦτον πολλὰ μεγάλος.
5 Καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὸ μνῆμα,
εἶδαν ἕνα νέον, ὁ ὁποῖος ἐκάθετο

εἰς τὰ δεξιὰ ἐνδυμένος φορεσίαν
λευκήν· καὶ ἐξετρόμαξαν.
6 Καὶ ἐκεῖνος ταῖς εἶπε· Μὴ φο-
βεῖσθε· τὸν Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Να-
ζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνεστή-
θη, δὲν εἶναι ἐδῶ· ἰδοὺ ὁ τόπος
ὅπου τὸν ἔβαλον.
7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπέτε εἰς τοὺς
μαθητάς του, καὶ εἰς τὸν Πέτρον,
ὅτι ὑπάγει προτήτερά σας εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδεῖ,
καθὼς σᾶς εἶπε.
8 Καὶ ἐβγῆκαν ἔξω, καὶ ἔφυγον
ἀπὸ τὸ μνῆμα· διότι τὰς ἐπίασε
τρομάρα καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν
εἶπαν εἰς κανένα τίποτε· διότι
ἐφοβοῦντο.
9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεστήθη τὸ πρωῒ
τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ἐφάνη
πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μα-
γδαληνὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔβγαλεν
ἑπτὰ δαιμόνια.
10 Ἐκείνη ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν προτήτερα
μαζύ του, οἱ ὁποῖοι ἐλυποῦντο καὶ
ἔκλαιον·
11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν ἤκουσαν ὅτι
ζῇ, καὶ ὅτι τὸν εἶδεν αὐτὴ, δὲν ἐπί-
στευσαν.
12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ἐφανε-
ρώθη εἰς ἄλλο εἶδος εἰς δύο ἀπ'
αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐπεριπάτουν καὶ
ἐπήγαινον εἰς τὸ χωράφιον.
13 Καὶ ἐκεῖνοι πηγαίνοντες τὸ
εἶπαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ οὐδὲ
ἐκείνους ἐπίστευσαν.
14 Ὕστερον, ἐν ᾧ ἐκάθοντο οἱ ἕν-
δεκα εἰς τὴν τράπεζαν, ἐφανερώθη εἰς
αὐτοὺς, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν
καὶ τὴν σκληροκαρδίαν των· ὅτι
δὲν ἐπίστευσαν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
τὸν εἶδαν ἀναστημένον.
15 Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς
ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ
εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.
16 Ὅποιος πιστεύσῃ καὶ βα-
πτισθῇ, θέλει σωθῇ· καὶ ὅποιος δὲν
πιστεύσῃ, θέλει κατακριθῇ.
17 Καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πι-
στεύουσι, ταῦτα τὰ σημεῖα θέλου-
σι τοὺς ἀκολουθήσει· Εἰς τὸ ὄνομά
μου θέλουσιν ἐβγάλει δαιμόνια·
γλώσσας θέλουσι λαλήσει νέας·
18 Ὀφίδια θέλουσι πιάσει· κἂν
φαρμάκι θανάσιμον πίωσι, δὲν θέλει
τοὺς βλάψει· ἐπάνω εἰς ἀῤῥώστους
θέλουσι βάλει τὰς χεῖράς των, καὶ
θέλουσιν ἰατρευθῇ.
19 Ὁ Κύριος λοιπὸν, ἀφ' οὗ τοὺς
εἶπε τὰ λόγια ταῦτα, ἀνελήφθη εἰς τὸν
οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
τοῦ Θεοῦ.
20 Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγαίνοντες ἐκή-
ρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον,
συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βε-
βαιοῦντος τὸν λόγον διὰ μέσου
τῶν σημείων τὰ ὁποῖα τοὺς ἠκο-
λούθησαν.

TO

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ἘΠΕΙΔΗ πολλοὶ ἐπιχειρίσθησαν
νὰ βάλωσιν εἰς τάξιν τὴν διήγησιν
τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἐπληρο-
φορήθημεν,
2 Καθὼς μᾶς τὰ ἐπαράδωκαν

ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τα εἶδαν μὲ τὰ
ὀμμάτιά των ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, καὶ
ἔγιναν ὑπηρέται τοῦ λόγου·
3 Ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ, ὁ ὁποῖος
ἠκολούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς
ὅλα, ὦ κράτιστε Θεόφιλε, νὰ σοὶ
τὰ γράψω καταλεπτῶς καθεξῆς·
4 Διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ βέβαιον
ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα
ἐδιδάχθης.
5 ΕΙΣ τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κά-
ποιος ἱερεὺς, τὸ ὄνομά του Ζαχα-
ρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν τοῦ Ἀβιά·
καὶ ἡ γυνή του ἦτον ἀπὸ τὰς θυγα-
τέρας τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομά της
ἦτον Ἐλισάβετ.
6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἔμ-
προσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπήγαινον
εἰς ὅλας τὰς παραγγελίας καὶ εἰς
τὰ δικαιώματα τοῦ Κυρίου χωρὶς
καμμίαν κατηγορίαν.
7 Καὶ δὲν εἶχον παιδίον, διότι ἡ
Ἐλισάβετ ἦτον στεῖρα, καὶ οἱ δύο
ἦσαν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρόν
των.
8 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἱεράτευεν εἰς τὴν
τάξιν τῆς ἐφημερίας του ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ,
9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε νὰ θυμιάσῃ, ἐμβαίνων
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
ἦτον ἔξω καὶ ἐπροσεύχετο εἰς τὴν
ὥραν τοῦ θυμιάματος.
11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος
Κυρίου, στεκόμενος ἀπὸ τὰ δεξιὰ
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
12 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν ὁ Ζαχα-
ρίας, ἐταράχθη, καὶ φόβος μεγάλος
ἔπεσεν εἰς αὐτόν.
13 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπε· Μὴ
φοβεῖσαι, Ζαχαρία· διότι ἠκούσθη
ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου ἡ
Ἐλισάβετ θέλει σοὶ γεννήσει υἱὸν,
καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομά του
Ἰωάννην.
14 Καὶ θέλει σοὶ εἶναι χαρὰ καὶ
ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ θέλουσι
χαρῇ εἰς τὴν γέννησίν του.
15 Διότι θέλει εἶναι μέγας ἔμ-
προσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ κρασίον καὶ
σίκερα νὰ μὴ πίῃ· καὶ θέλει γεμι-
σθῇ ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, ἀκόμη ἀπὸ
τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του.
16 Καὶ θέλει γυρίσει πολλοὺς
ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν
Κύριον τὸν Θεόν των.
17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπάγει ἔμ-
προσθέν του μὲ πνεῦμα καὶ δύνα-
μιν Ἠλίου, καὶ θέλει γυρίσει τὰς
καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ παι-
δία, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν
φρόνησιν τῶν δικαίων, νὰ κατα-
σκευάσῃ λαὸν ἕτοιμον εἰς τὸν Κύ-
ριον τὸν Θεόν.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν
ἄγγελον· Καὶ πῶς νὰ γνωρίσω
τοῦτο; διότι ἐγὼ εἶμαι γέρων, καὶ
ἡ γυνή μου περασμένη ἀπὸ τὸν
καιρόν της.
19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γα-
βριὴλ, ὁ ὁποῖος παραστέκομαι ἔμ-
προσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάλθην
νὰ λαλήσω εἰς σὲ, καὶ νὰ σὲ εὐαγ-
γελίσω ταῦτα.
20 Καὶ ἰδοὺ, θέλεις εἶσθαι βου-
βὸς, καὶ δὲν θέλεις ἠμπορέσει νὰ
λαλήσῃς, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ὅταν γίνωσι ταῦτα· διότι δὲν ἐπί-
στευσες εἰς τὰ λόγιά μου, τὰ ὁποῖα
θέλουσι τελειωθῇ εἰς τὸν καιρόν
των.
21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἀνέ-
μενε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
ὅτι ἔμεινε τόσον καιρὸν μέσα εἰς
τὸν ναόν.
22 Καὶ ὅταν ἐβγῆκε δὲν ἐδύνατο
νὰ τοὺς λαλήσῃ· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι
ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν·
καὶ αὐτὸς τοὺς ἔνευε· καὶ ἀπέμενε
ἄλαλος.
23 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν αἱ

ἡμέραι τῆς λειτουργίας του, ὑπῆγεν
εἰς τὸν οἶκόν του.
24 Καὶ ὕστερον ἀπ' ἐκείνας τὰς
ἡμέρας συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ
γυνή του· καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτόν
της πέντε μῆνας, καὶ ἔλεγεν·
25 Ὅτι οὕτω μὲ ἔκαμεν ὁ Κύριος,
εἰς τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας
ἐπέβλεψεν εἰς ἐμὲ, νὰ ἐβγάλῃ τὸ
ὄνειδός μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπε-
στάλθη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας,
τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρὲτ,
27 Εἰς μίαν παρθένον ἀῤῥαβωνι-
ασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομά του
Ἰωσὴφ, ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ·
καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μα-
ριάμ.
28 Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαρι-
τωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· σὺ
εἶσαι εὐλογημένη ἀνὰ μέσον εἰς τὰς
γυναῖκας.
29 Καὶ ἐκείνη, ὅταν τὸν εἶδεν,
ἐσυγχύσθη εἰς τὰ λόγιά του· καὶ
ἐσυλλογίζετο, ὁποῖος εἶναι οὗτος ὁ
χαιρετισμός.
30 Καὶ τὴν λέγει ὁ ἄγγελος· Μὴ
φοβεῖσαι, Μαριάμ· διότι ηὗρες
χάριν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
31 Καὶ θέλεις ἐγγαστρωθῇ, καὶ
θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις
καλέσει τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.
32 Οὗτος θέλει εἶναι μέγας, καὶ
θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Ὑψίστου· καὶ
ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει τὸν δώσει
τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρός
του.
33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας,
καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει ἔχει
τέλος.
34 Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπε πρὸς τὸν
ἄγγελον· Πῶς θέλει εἶναι τοῦτο,
ἐπειδὴ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;
35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ
τὴν εἶπε· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει
εἰς σὲ, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου
θέλει σὲ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γεννηθῇ
ἀπὸ σὲ ἅγιον, θέλει καλεσθῇ Υἱὸς
Θεοῦ.
36 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ
συγγενής σου, συνέλαβε καὶ αὐτὴ
υἱὸν εἰς τὸ γῆράς της· καὶ μὲ τοῦτον
τὸν μῆνα ἔχει ἓξ μῆνας ἐγγαστρω-
μένη, αὐτὴ ἡ ὁποία ἦτον στεῖρα.
37 Διότι εἰς τὸν Θεὸν κἀνὲν
πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον.
38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ
δούλη τοῦ Κυρίου· καὶ ἂς μὲ γίνῃ
κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώ-
ρησεν ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.
39 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας
ἐσηκώθη ἡ Μαριὰμ, καὶ ὑπῆγεν εἰς
τὴν ὀρεινὴν μὲ σπουδὴν, εἰς πόλιν
τοῦ Ἰούδα.
40 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέτησε τὴν
Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ
τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπή-
δησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοι-
λίαν της· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος
ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·
42 Καὶ ἐξεφώνησε μὲ φωνὴν μεγά-
λην, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη εἶσαι
σὺ μέσα εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
σου.
43 Καὶ ἀπὸ ποῦ μοὶ εἶναι τοῦτο,
νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου
εἰς ἐμέ;
44 Διότι εὐθὺς ἀφ' οὗ ἦλθεν ἡ
φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ
ὠτία μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν ἀπὸ
τὴν χαράν του μέσα εἰς τὴν κοιλίαν
μου.
45 Καὶ μακαρία εἶναι ἐκείνη ἡ
ὁποία ἐπίστευσεν· διότι θέλουσι
τελειωθῇ ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἐλαλή-
θησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριον.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει

ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγαλλία-
σεν ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· καὶ
ἰδοὺ, ἀπὸ τώρα θέλουσι μὲ μακα-
ρίζει ὅλαι αἱ γενεαί.
49 Διότι ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμὲ
μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά του
εἶναι ἅγιον·
50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του εἶναι
ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται.
51 Ἔκαμε δύναμιν μὲ τὴν χεῖρά
του· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους μὲ
τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας των.
52 Ἐκατέβασε δυνάστας ἀπὸ τοὺς
θρόνους των, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.
53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτασε
μὲ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλουσίους
ἔβγαλε, καὶ τοὺς ἔστειλεν εὐκαίρους.
54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸ
παιδίον του, νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἐλεη-
μοσύνην του,
55 (Καθὼς ἐλάλησεν εἰς τοὺς
πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ
εἰς τὸ σπέρμα του,) εἰς τὸν αἰῶνα.
56 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἔμεινε μαζὺ μὲ
τὴν Ἐλισάβετ ἕως τρεῖς μῆνας· καὶ
ὕστερον ἐγύρισεν εἰς τὸν οἶκόν της.
57 Καὶ ἐπληρώθη ὁ καιρὸς τῆς
Ἐλισάβετ τοῦ νὰ γεννήσῃ· καὶ
ἐγέννησεν υἱόν.
58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονές της
καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἐμεγάλυνε
Κύριος τὸ ἔλεός του μὲ αὐτήν· καὶ
τὴν ἐσυγχαίροντο.
59 Καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἦλ-
θον νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ
τὸ ὠνόμαζον, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πα-
τρός του, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ του,
καὶ εἶπεν· Ὄχι· ἀλλὰ Ἰωάννης
θέλει καλεσθῇ.
61 Καὶ τὴν εἶπον· Ὅτι κανεὶς δὲν
εἶναι εἰς τὴν γενεάν σου, ὁ ὁποῖος
καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο.
62 Καὶ ἔνευον καὶ εἰς τὸν πατέρα
του, τί θέλει νὰ τὸν καλέσωσι.
63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδιον, καὶ
ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ
ὄνομά του. Καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.
64 Καὶ παρευθὺς ἠνοίχθη τὸ στό-
μα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσά του·
καὶ ἐλάλει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.
65 Καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ὅλους
ὅσοι ἐκατοίκουν τριγύρω των· καὶ
εἰς ὅλα τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας ἐδια-
λαλοῦντο ὅλα τὰ λόγια ταῦτα.
66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλον μέσα εἰς
τὴν καρδίαν των ὅσοι τὰ ἤκουσαν,
καὶ ἔλεγον· Τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ
παιδίον τοῦτο; Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυ-
ρίου ἦτον μὲ αὐτόν.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του
ἐπληρώθη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον· καὶ
ἐπροφήτευσε, λέγων·
68 Ἂς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο
καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν
του,
69 Καὶ μᾶς ἀνέστησε δύναμιν σω-
τηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ τοῦ
παιδός του,
70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ
στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος
προφητῶν του,
71 Σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς
μας, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὅλων ἐκεί-
νων, οἱ ὁποῖοι μᾶς μισοῦσι·
72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων μας, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τῆς
ἁγίας του διαθήκης·
73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον
ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
μας, νὰ μᾶς δώσῃ,
74 Νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἡμεῖς ἀπὸ
τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μας, διὰ νὰ
τὸν λατρεύωμεν χωρὶς φόβον,
75 Μὲ ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην
ἔμπροσθέν του, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μας.
76 Καὶ σὺ, παιδίον, θέλεις καλε-
σθῇ προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι

θέλεις ὑπάγει ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ ἑτοιμάσῃς τὰς ὁδούς του,
77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των·
78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπέσκεψεν ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψηλά·
79 Νὰ φέγξῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κάθηνται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, νὰ ἰσιάσῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.
80 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὰς ἐρημίας, ἕως τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε να φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐβγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.
2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγινε πρώτη αὐθεντεύοντος τοῦ Κυρηνίου τὴν Συρίαν.)
3 Καὶ ἐπήγαινον ὅλοι νὰ ἀπογράφωνται, ὁ καθεὶς εἰς τὴν ἰδικήν του πόλιν.
4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὁποία καλεῖται Βηθλεὲμ, (διότι ἦτον αὐτὸς ἀπὸ τὸν οἶκον καὶ ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Δαβὶδ,)
5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζὺ μὲ τὴν Μαριὰμ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀῤῥαβωνιασμένην διὰ γυναῖκά του, ἡ ὁποία ἦτον ἐγγαστρωμένη.
6 Καὶ ἐν ᾧ ἦσαν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννήσῃ αὐτή.
7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὴν φάτνην· διότι δὲν εἶχον αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ κατάλυμα.
8 Καὶ ἦσαν καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, οἱ ὁποῖοι ἔμενον ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαττον τὴν νύκτα τὸ ποίμνιόν των.
9 Καὶ παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτοὺς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τριγύρω των· καὶ ἐφοβήθησαν μέγαν φόβον.
10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· διότι σᾶς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν·
11 Διότι σᾶς ἐγεννήθη σήμερον Σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς Κύριος, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο θέλει σᾶς εἶναι τὸ σημεῖον· Ὅτι θέλετε εὕρει βρέφος τυλιγμένον, νὰ κεῖται μέσα εἰς τὴν φάτνην.
13 Καὶ παρευθὺς μαζὺ μὲ τὸν ἄγγελον εὑρέθη πλῆθος στρατεύματος οὐρανίου, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγον·
14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οὐρανὸν, οἱ ποιμένες εἶπον ἀνάμεσόν των· Ἂς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ, νὰ ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔγινε, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν.
16 Καὶ ὑπῆγαν ὀγλίγωρα, καὶ εὑρῆκαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον εἰς τὴν φάτνην.
17 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδαν, εὐφήμησαν τὸν λόγον ὁ ὁποῖος τοὺς ἐλαλήθη διὰ τὸ παιδίον τοῦτο.
18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἐθαύμασαν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοὺς εἶπαν οἱ ποιμένες.
19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττε ταῦτα

ὅλα τὰ λόγια, βάλλουσά τα μέσα
εἰς τὴν καρδίαν της.
20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν, δο-
ξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν
διὰ ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, κα-
θὼς τοὺς ἐλαλήθη.
21 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν ὀκτὼ
ἡμέραι νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον,
τὸ ὠνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ
ὠνόμασεν ὁ ἄγγελος, πρὸ τοῦ νὰ
συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.
22 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν
νόμον τοῦ Μωϋσέως, τὸν ἀνέβασαν
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν πα-
ραστήσωσιν εἰς τὸν Θεὸν,
23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς
τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· Ὅτι καθὲν
ἀρσενικὸν, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν
μήτραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς
τὸν Θεόν·)
24 Καὶ νὰ δώσωσι θυσίαν, καθὼς
λέγεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ,
Ἓν ζευγάρι τρυγονίων, ἢ δύο περι-
στερίδια.
25 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν
ἦτον ἄνθρωπός τις εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, τὸ ὄνομά του Συμεών· καὶ
ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον δίκαιος καὶ
εὐλαβὴς, καὶ ἐπρόσμενε τὴν παρη-
γορίαν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα
ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.
26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν προφητευ-
μένον ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι
δὲν ἤθελεν ἰδεῖ θάνατον, πρὸ τοῦ
νὰ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν κινούμενος
ἀπὸ τὸ Πνεῦμα· καὶ ἐν ᾧ ἔμβασαν
οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ
κάμωσιν αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν
τοῦ νόμου δι' αὐτὸν,
28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς
τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐχαρίστησε
τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Τώρα ἐλευθερόνεις τὸν δοῦλόν
σου, Κύριε, μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν
λόγον σου·
30 Διότι τὰ ὀμμάτιά μου εἶδαν
τὸ σωτήριόν σου,
31 Τὸ ὁποῖον ἡτοίμασες ἐμπρὸς
εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·
32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ
δόξαν τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραήλ.
33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ του
ἐθαύμαζον εἰς ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτό.
34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε,
καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέ-
ρα του· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πέσι-
μον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώ-
πων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
εἰς σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐναντιοῦται·
35 (Καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχήν σου
τῆς ἰδίας θέλει περάσει ῥομφαία·)
διὰ νὰ ἀποσκεπασθῶσι διαλογι-
σμοὶ πολλῶν καρδιῶν.
36 Καὶ ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφῆ-
τις, ἡ θυγάτηρ τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ· καὶ αὐτὴ
περασμένη πολλῶν χρόνων, ἡ
ὁποία ἔζησεν ἑπτὰ χρόνους μὲ
ἄνδρα ἀφ' ὅτου ὑπανδρεύθη·
37 Καὶ αὕτη ἦτον χήρα ἕως ὀγδοή-
κοντα τεσσάρων χρόνων, ἡ ὁποία
ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν,
λατρεύουσα τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν μὲ νηστείας καὶ μὲ δεήσεις.
38 Καὶ αὕτη ἦλθεν ἐκείνην τὴν
ὥραν· καὶ ἀνταποκρινομένη ἐδό-
ξαζε τὸν Θεὸν, καὶ ἐλάλει διὰ
τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ
ὁποῖοι ἀνέμενον λύτρωσιν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ.
39 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ὅλα
ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ τὸν νόμον
τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν των τὴν
Ναζαρέτ.
40 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ
ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ
ἐπληροῦτο σοφίας· καὶ χάρις τοῦ
Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.
41 Καὶ ἐπήγαινον οἱ γονεῖς του
κάθε χρόνον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἔγινε δώδεκα χρόνων, ἀνέβησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς·
43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐν ᾧ ἐγύριζον ἐκεῖνοι, ἀπέμεινε τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν τὸ ἤξευραν.
44 Λογιάζοντες δὲ ὅτι εἶναι μὲ τὴν συνοδίαν, ἦλθον μιᾶς ἡμέρας δρόμον· καὶ τὸν ἀνεζήτουν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς γνωρίμους.
45 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν εὑρῆκαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυρεύοντες αὐτόν.
46 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὑρῆκαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου ἐκάθετο ἀνάμεσον εἰς τοὺς διδασκάλους, καὶ τοὺς ἤκουε, καὶ τοὺς ἠρώτα.
47 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, εἰς τὴν γνῶσίν του καὶ εἰς τὰς ἀποκρίσεις του.
48 Καὶ καθὼς τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν· καὶ τὸν λέγει ἡ μήτηρ του· Τέκνον μου, διὰ τί μᾶς ἔκαμες οὕτω; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ λυπούμενοι σὲ ἐγυρεύομεν.
49 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τί μὲ ἐγυρεύετε; δὲν ἠξεύρετε ὅτι κάμνει χρεία νὰ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ Πατρός μου;
50 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐννόησαν τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπε.
51 Καὶ κατέβη μαζύ τους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ τοὺς ὑπετάσσετο. Καὶ ἡ μήτηρ του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ταῦτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.
52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτε καὶ ηὔξανε καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν χάριν ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

ΚΕΦ. γ΄.

ΚΑΙ εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντείας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐθέντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,
2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, μέσα εἰς τὴν ἔρημον.
3 Καὶ ὑπῆγεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος λέγει· Φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσους τοὺς δρόμους του.
5 Κάθε χάσμα θέλει γεμισθῇ, καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸν θέλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ στραβὰ θέλουσιν ἰσασθῇ, καὶ οἱ κακοπεριπάτητοι δρόμοι θέλουσι γίνει ὁμαλοί·
6 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
7 Ἔλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους οἱ ὁποῖοι ἔβγαινον νὰ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· Παιδία τῶν ἐχιδνῶν, τίς σᾶς ἔδειξε νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἔλθῃ;
8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσητε νὰ λέγητε ἀνάμεσόν σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ τὰς πέτρας ταύτας νὰ ἐξαναστήσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.
9 Καὶ ἰδοὺ, τὸ πελέκυ κεῖται εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου· κάθε δένδρον λοιπὸν, τὸ ὁποῖον δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἠρώτησαν,
λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν λοιπόν;
11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ
λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος ἔχει δύο
φορέματα, ἂς δώσῃ τὸ ἓν εἰς ἐκεῖνον,
ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἂς κάμῃ
καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει φαγητά.
12 Καὶ ἦλθον καὶ οἱ τελῶναι νὰ
βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν·
Διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμεν;
13 Καὶ τοὺς εἶπε· Τίποτε περισ-
σότερον μὴ ζητεῖτε ἀπὸ τὸ δια-
τεταγμένον σας.
14 Καὶ τὸν ἠρώτησαν καὶ οἱ
στρατιῶται, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς
τί νὰ κάμωμεν; Καὶ τοὺς εἶπε·
Κανένα νὰ μὴ διασείσητε, μηδὲ νὰ
συκοφαντήσητε· καὶ νὰ εἶσθε εὐχα-
ριστημένοι εἰς τοὺς μισθούς σας.
15 Καὶ ἐν ᾧ ἤλπιζεν ὁ λαὸς, καὶ
ἐδιαλογίζοντο ὅλοι μέσα τους διὰ
τὸν Ἰωάννην, μή πως καὶ ἤθελεν
εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς,
16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους,
καὶ εἶπεν· Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ
νερόν· ὅμως ἔρχεται ὁ δυνατώτερός
μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος
νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων
του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ
Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ φωτίαν·
17 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι
τὸ πτυάριον, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ
ἁλώνιόν του· καὶ θέλει μαζώξει τὸ
σιτάριον εἰς τὴν ἀποθήκην του, καὶ
τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει μὲ
φωτίαν ἡ ὁποία δὲν σβεῖ ποτέ.
18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρακινῶν
εὐαγγελίζετο τὸν λαόν.
19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης,
ἐπειδὴ ἠλέγχετο ἀπ' αὐτὸν, διὰ τὴν
Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελ-
φοῦ του τοῦ Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα
ἐκεῖνα τὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ
Ἡρώδης,
20 Ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο ἐπάνω
εἰς ὅλα, καὶ ἠσφάλισε τὸν Ἰωάννην
μέσα εἰς τὴν φυλακήν.
21 Καὶ ὅτε ἐβαπτίζετο ὅλος ὁ
λαὸς, ἐβαπτίσθη καὶ ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ἐν ᾧ ἐπροσεύχετο, ἠνοίχθησαν οἱ
οὐρανοί·
22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατ-
έβη μὲ σωματικὸν εἶδος, ὡσὰν πε-
ριστερὰ, ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία
ἔλεγε· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱός μου ὁ
ἠγαπημένος, εἰς σὲ ἀναπαύομαι.
23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὡσὰν
νὰ ἤρχιζε τριάντα χρόνους, καὶ ἦτον
(καθὼς ἐνομίζετο) υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ·
καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἡλί·
24 Καὶ ὁ Ἡλὶ τοῦ Ματθάτ· καὶ ὁ
Ματθὰτ τοῦ Λευΐ· καὶ ὁ Λευῒς τοῦ Μελ-
χί· καὶ ὁ Μελχὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ Ἰαννὰ
τοῦ Ἰωσήφ·
25 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ματταθίου·
καὶ ὁ Ματταθίας τοῦ Ἀμώς· καὶ ὁ Ἀμὼς
τοῦ Ναούμ· καὶ ὁ Ναοὺμ τοῦ Ἐσλί·
καὶ ὁ Ἐσλὶς τοῦ Ναγγαί·
26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τοῦ Μαάθ· καὶ ὁ
Μαὰθ τοῦ Ματταθίου· καὶ ὁ Ματταθίας
τοῦ Σεμεΐ· καὶ ὁ Σεμεῒς τοῦ Ἰωσήφ·
καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰούδα·
27 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννᾶ· καὶ
ὁ Ἰωαννᾶς τοῦ Ῥησά· καὶ ὁ Ῥησᾶς τοῦ
Ζοροβάβελ· καὶ ὁ Ζοροβάβελ τοῦ Σα-
λαθιήλ· καὶ ὁ Σαλαθιὴλ τοῦ Νηρί·
28 Καὶ ὁ Νηρὶς τοῦ Μελχί· καὶ ὁ
Μελχὶς τοῦ Ἀδδί· καὶ ὁ Ἀδδὶς τοῦ Κω-
σάμ· καὶ ὁ Κωσὰμ τοῦ Ἐλμωδάμ· καὶ
ὁ Ἐλμωδὰμ τοῦ Ἤρ·
29 Καὶ ὁ Ἢρ τοῦ Ἰωσή· καὶ ὁ Ἰωσὴ
τοῦ Ἐλιέζερ· καὶ ὁ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰω-
ρείμ· καὶ ὁ Ἰωρεὶμ τοῦ Ματθάτ· καὶ ὁ
Ματθὰτ τοῦ Λευΐ·
30 Καὶ ὁ Λευῒ τοῦ Συμεών· καὶ ὁ
Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ
Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰωνάν· καὶ
ὁ Ἰωνὰν τοῦ Ἐλιακείμ·
31 Καὶ ὁ Ἐλιακεὶμ τοῦ Μελεᾶ· καὶ ὁ
Μελεᾶς τοῦ Μαϊνάν· καὶ ὁ Μαϊνὰν τοῦ
Ματταθά· καὶ ὁ Ματταθὰς τοῦ Ναθάν·
καὶ ὁ Ναθὰν τοῦ Δαβίδ·
32 Καὶ ὁ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαί· καὶ ὁ

Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβήδ· καὶ ὁ Ὠβὴδ τοῦ
Βοόζ· καὶ ὁ Βοὸζ τοῦ Σαλμών· καὶ ὁ
Σαλμὼν τοῦ Ναασσών·
33 Καὶ ὁ Ναασσὼν τοῦ Ἀμιναδάβ·
καὶ ὁ Ἀμιναδὰβ τοῦ Ἀράμ· καὶ ὁ Ἀρὰμ
τοῦ Ἐσρώμ· καὶ ὁ Ἐσρὼμ τοῦ Φαρές·
καὶ ὁ Φαρὲς τοῦ Ἰούδα·
34 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβ· καὶ ὁ
Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τοῦ
Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ Θάῤῥα·
καὶ ὁ Θάῤῥας τοῦ Ναχώρ·
35 Καὶ ὁ Ναχὼρ τοῦ Σαρούχ· καὶ ὁ
Σαροὺχ τοῦ Ῥαγαῦ· καὶ ὁ Ῥαγαῦ τοῦ
Φαλέκ· καὶ ὁ Φαλὲκ τοῦ Ἔβερ· καὶ ὁ
Ἔβερ τοῦ Σαλά·
36 Καὶ ὁ Σαλὰ τοῦ Καϊνάν· καὶ ὁ
Καϊνὰν τοῦ Ἀρφαξάδ· καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ
τοῦ Σήμ· καὶ ὁ Σὴμ τοῦ Νῶε· καὶ ὁ Νῶε
τοῦ Λάμεχ·
37 Καὶ ὁ Λάμεχ τοῦ Μαθουσάλα·
καὶ ὁ Μαθουσάλα τοῦ Ἐνώχ· καὶ ὁ Ἐνὼχ
τοῦ Ἰάρεδ· καὶ ὁ Ἰάρεδ τοῦ Μαλε-
λεήλ· καὶ ὁ Μαλελεὴλ τοῦ Καϊνάν·
38 Καὶ ὁ Καϊνὰν τοῦ Ἐνώς· καὶ ὁ
Ἐνὼς τοῦ Σήθ· καὶ ὁ Σὴθ τοῦ Ἀδάμ·
καὶ ὁ Ἀδὰμ τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. δ΄.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γεμάτος ἀπὸ Πνεῦ-
μα ἅγιον ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν Ἰορ-
δάνην· καὶ ἐφέρετο διὰ μέσου τοῦ
Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,
2 Καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν διάβο-
λον σαράντα ἡμέρας· καὶ τίποτε
δὲν ἔφαγεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας·
καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν αὐταὶ αἱ
ἡμέραι, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος·
Ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ εἰς
τὴν πέτραν ταύτην νὰ γίνῃ ψωμίον.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἶναι γεγραμμέ-
νον, ὅτι ὄχι μόνον μὲ ψωμίον θέλει
ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε
λόγον Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναβάζων αὐτὸν ὁ διάβο-
λος εἰς ἓν ὑψηλὸν ὄρος, τὸν ἔδειξεν
ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου εἰς
μίαν στιγμὴν καιροῦ.
6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος·
Σὲ θέλω δώσει ταύτην τὴν ἐξου-
σίαν ὅλην, καὶ τὴν δόξαν των· διότι
εἰς ἐμὲ ἐπαραδόθη, καὶ εἰς ὅποιον
θέλω, τὴν δίδω.
7 Ἐὰν σὺ λοιπὸν προσκυνήσῃς
ἔμπροσθέν μου, θέλουσιν εἶναι ὅλα
ἰδικά σου.
8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν
εἶπε· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ·
διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλεις
προσκυνήσει τὸν Κύριον τὸν Θεόν
σου, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λα-
τρεύσει.
9 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ τὸν ἔστησεν ἐπάνω εἰς
τὴν ἄκραν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τὸν εἶπεν·
Ἐὰν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψαι
τὸν ἑαυτόν σου ἀπεδῶ κάτω·
10 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι
θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους του
διὰ σὲ, νὰ σὲ διαφυλάξωσι·
11 Καὶ νὰ σὲ φέρωσιν ἐπάνω εἰς
τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ προσ-
κόψῃς εἰς τὴν πέτραν τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐλαλήθη· Δὲν θέ-
λεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.
13 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσε κάθε
πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμακρύνθη
ἀπ' αὐτὸν ἕως καιρόν.
14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν
δύναμιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· καὶ ἡ φήμη ἐβγῆκεν
εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς τὰς
συναγωγάς των, δοξαζόμενος ἀπὸ
ὅλους.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ,
ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀναθραμμένος· καὶ
ἐμβῆκε κατὰ τὴν συνήθειάν του,
τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, εἰς τὴν
συναγωγήν· καὶ ἐσηκώθη νὰ δια-
βάσῃ.
17 Καὶ τὸν ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ

Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγων τὸ βιβλίον, εὗρηκε τὸν τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον·
18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἰατρεύσω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουσι καρδίαν συντριμμένην, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ ἀνάβλεψιν εἰς τοὺς τυφλοὺς, νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν τοὺς πληγωμένους,
19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυρίου στερκτόν.
20 Καὶ σφαλίσας τὸ βιβλίον, καὶ δίδων το εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἐκάθισε· καὶ τὰ ὀμμάτια ὅλων οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀτένιζον εἰς αὐτόν.
21 Καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ ὠτία σας.
22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτύρουν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα τὰ ὁποῖα ἔβγαινον ἀπὸ τὸ στόμα του· καὶ ἔλεγον, Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐξάπαντος θέλετε μοὶ εἰπεῖ τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον τὸν ἑαυτόν σου· ὅσα ἠκούσαμεν ὅτι ἔγιναν εἰς τὴν Καπερναοὺμ, κάμε το καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.
24 Καὶ εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι κἀνεὶς προφήτης δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδα του.
25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς λέγω, πολλαὶ χῆραι ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλίου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐσφαλίσθη ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἥμισυ χρόνους, εἰς τόσον ὥστε ἔγινε μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν·
26 Καὶ εἰς καμμίαν ἀπ' αὐτὰς δὲν ἐστάλθη ὁ Ἠλίας, παρὰ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ· καὶ κἀνεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ὅλοι ἐγεμίσθησαν ἀπὸ θυμὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀκούοντες τὰ λόγια ταῦτα.
29 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ τὸν ἐδίωξαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ ὑπῆγαν αὐτὸν ἕως εἰς τὸ ὀφρύδιον τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πόλις των κτισμένη, διὰ νὰ τὸν κατακρημνίσωσιν.
30 Αὐτὸς ὅμως ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσην των, καὶ διέβη.
31 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὰ σάββατα.
32 Καὶ ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν διδαχήν του· διότι τὰ λόγιά του ἦσαν ἐξουσιαστικά.
33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἄνθρωπός τις ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν,
34 Καὶ εἶπεν· Ἄφες, ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ἡμᾶς; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἐξεύρω ποῖος εἶσαι· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀποστομώθητι, καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτόν. Καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔῤῥιψεν εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν, καὶ δὲν τὸν ἔβλαψε τίποτε.
36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τοὺς ἐπίασεν ὅλους· καὶ συνωμίλουν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, ὅτι μὲ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ἐβγαίνουσι;
37 Καὶ ἡ φήμη του ἐβγῆκεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς περιχώρου.
38 Καὶ σηκονόμενος ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος· καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ

Σίμωνος ἐκρατεῖτο ἀπὸ μεγάλην θέρμην· καὶ ἐπαρακάλεσάν τον δι' αὐτήν.
39 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐστάθη ἐπάνω της, καὶ ἐπρόσταξε τὴν θέρμην, καὶ τὴν ἀφῆκε· καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη καὶ τοὺς ὑπηρέτει.
40 Καὶ ὅτε ἐβασίλευεν ὁ ἥλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀσθενημένους ἀπὸ διαφόρας ἀσθενείας, τοὺς ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς, βάλων ἐπάνω εἰς καθένα τὰς χεῖράς του, τοὺς ἰάτρευε.
41 Καὶ ἔβγαινον καὶ πολλὰ δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ μὲ ὀργὴν τὰ ἐπρόσταζε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ὅτι ἤξευραν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.
42 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐβγῆκε καὶ ὑπῆγεν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρευε, καὶ ἦλθον ἕως ἐκεῖ· καὶ τὸν ἐμπόδισαν τοῦ νὰ μὴ πηγαίνῃ ἀπ' αὐτούς.
43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κάμνει χρεία νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· διότι διὰ τοῦτο ἐστάλθην.
44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐστέκετο εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ·
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐστέκοντο εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὰ πλοῖα, ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.
3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ πλοῖα, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ ἀπομακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τὸ πλοῖον.
4 Καὶ ὅταν ἔπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· Πήγαινε εἰς τὰ βαθύτερα, καὶ ῥίψατε τὰ δίκτυά σας νὰ ψαρεύσητε.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν, καὶ δὲν ἐπιάσαμεν τίποτε· πλὴν τώρα μὲ τὸν λόγον σου θέλω ῥίψει τὸ δίκτυον.
6 Καὶ ὅταν ἔκαμαν τοῦτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ὀψαρίων· ὥστε τὸ δίκτυόν των ἐσχίζετο.
7 Καὶ ἔνευσαν εἰς τοὺς συντρόφους των οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, νὰ ἔλθωσι νὰ τοὺς βοηθήσωσι· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα ὥστε ἤθελαν νὰ βυθίζωσι.
8 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Κύριε, ἔβγα ἀπ' ἐμὲ, διότι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.
9 Διότι τοὺς ἐπίασε τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον, καὶ τοὺς ἄλλους ὅλους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζύ του, διὰ τὸ κυνῆγι τῶν ὀψαρίων τὰ ὁποῖα ἐπίασαν·
10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι μὲ τὸν Σίμωνα. Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· Μὴ φοβεῖσαι· ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωντανούς.
11 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβγαλαν τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν, ἀφῆκαν ὅλα, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.
12 Καὶ μίαν φορὰν εὑρισκόμενος εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἄνθρωπός τις γεμάτος ἀπὸ λέπραν· καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ

καθαρίσης.
13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἥπλωσε τὴν
χεῖρά του, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε·
Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ παρευ-
θὺς ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.
14 Καὶ αὐτὸς τὸν ἐπαράγγειλε
νὰ μὴν εἰπῇ εἰς κανένα τίποτε· ἀλλὰ
πήγαινε, δεῖξαι τὸν ἑαυτόν σου εἰς
τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν
σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς
ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυ-
ρίαν αὐτῶν.
15 Καὶ ἡ φήμη του περισσότερον
ἐπήγαινε τριγύρω· καὶ ἐμαζώνοντο
ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκούωσι, καὶ νὰ
ἰατρεύωνται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς
ἀσθενείας των.
16 Αὐτὸς ὅμως ἐπαραμέριζεν εἰς
ἐρημίας, καὶ ἐπροσεύχετο.
17 Καὶ ἔγινε μιᾷ τῶν ἡμερῶν,
καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· (καὶ ἐκάθοντο
οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκα-
λοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ κάθε τό-
πον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας
καὶ Ἱερουσαλήμ·) καὶ δύναμις τοῦ
Κυρίου ἦτον εἰς τὸ νὰ ἰατρεύωνται
αὐτοί.
18 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχονται ἄνδρες, καὶ
ἐσήκονον ἄνθρωπον ἐπάνω εἰς
κραββάτιον, ὁ ὁποῖος ἦτον παρά-
λυτος· καὶ ἐγύρευον νὰ τὸν ἐμ-
βάσωσι μέσα, καὶ νὰ τὸν βάλωσιν
ἔμπροσθέν του.
19 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρον ἀπὸ ποῦ
νὰ τὸν ἐμβάσωσι, διὰ τὸν ὄχλον,
ἀνέβηκαν ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ
ἀπὸ τὰ κεραμίδια τὸν ἐκατέβασαν
μαζὺ μὲ τὸ κραββάτιον εἰς τὴν
μέσην, καὶ ἔβαλάν τον ἔμπροσθεν εἰς
τὸν Ἰησοῦν.
20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν
πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν παράλυ-
τον· Ἄνθρωπε, σὲ εἶναι συγχωρη-
μέναι αἱ ἁμαρτίαι σου.
21 Καὶ ἤρχισαν οἱ Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι νὰ διαλογίζωνται,
καὶ νὰ λέγωσι· Τίς εἶναι οὗτος ὁ
ὁποῖος βλασφημεῖ; τίς δύναται νὰ
συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνος
ὁ Θεός;
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς
διαλογισμούς των, ἀπεκρίθη, καὶ
τοὺς εἶπε· Τί διαλογίζεσθε μέσα
εἰς τὰς καρδίας σας;
23 Τί εἶναι εὐκολώτερον νὰ εἰπῇ
τις· Σὲ εἶναι συγχωρημέναι αἱ
ἁμαρτίαι σου· ἢ νὰ εἰπῇ· Σήκω
ἐπάνω καὶ περιπάτει;
24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ
συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν
γῆν, (λέγει εἰς τὸν παράλυτον·) Σὲ
λέγω, σήκω, καὶ σηκόνων τὸ κραβ-
βάτιόν σου, ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἔμ-
προσθέν των, καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖνο
μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκείτετο, καὶ
ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν του, εὐχαρι-
στῶν τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, καὶ ἐδόξα-
σαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγεμίσθησαν
ὅλοι ἀπὸ φόβον, λέγοντες· Ὅτι
σήμερον εἴδομεν παράδοξα.
27 Καὶ ὕστερον ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ
εἶδεν ἕνα τελώνην, τὸ ὄνομά του
Λευῒ, ὁ ὁποῖος ἐκάθετο εἰς τὸ τελώ-
νιον· καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀκολού-
θει με.
28 Καὶ ἐκεῖνος, ἀφίνων ὅλα, ἐση-
κώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.
29 Καὶ ὁ Λευῒς τὸν ἔκαμε μεγά-
λην δεξίωσιν εἰς τὴν οἰκίαν του·
καὶ ἦτον ὄχλος πολὺς τῶν τελωνῶν
καὶ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς
τὴν τράπεζαν μὲ αὐτούς.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς
των καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τοὺς μα-
θητάς του, καὶ ἔλεγον· Διὰ τί
τρώγετε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελώ-
νας καὶ ἁμαρτωλούς;
31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
τοὺς εἶπεν· Ὅσοι εἶναι ὑγιεῖς
δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ
ἀσθενημένοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς
δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς,
νὰ μετανοήσωσι.
33 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Διὰ τί
οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι
πυκνὰ, καὶ κάμνουσι δεήσεις, καὶ
οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων ὁμοίως·
καὶ οἱ ἰδικοί σου τρώγουσι καὶ
πίνουσι;
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Μήπως
ἠμπορεῖτε νὰ κάμητε νὰ νηστεύω-
σιν οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον
καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μὲ αὐτούς;
35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος,
καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας
θέλουσι νηστεύσει.
36 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν
παραβολήν· Ὅτι κἀνεὶς ἄνθρωπος
δὲν βάλλει ἐπίῤῥαμμα καινούριον
εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ
τὸ καινούριον σχίζει, καὶ εἰς τὸ πα-
λαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπίῤῥαμμα
τὸ καινούριον.
37 Καὶ μηδὲ κἀνεὶς βάλλει κρα-
σίον νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ
μὴ, τὸ νέον κρασίον καὶ τὰ ἀσκία
θέλει σπάσει, καὶ τὸ κρασίον θέλει
χυθῇ, καὶ τὰ ἀσκία χαλῶσι.
38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασίον κάμνει
χρεία νὰ τὸ βάλλωμεν εἰς καινού-
ρια ἀσκία· διὰ νὰ φυλαχθῶσι καὶ
τὰ δύο.
39 Καὶ μηδὲ κἀνεὶς ὁ ὁποῖος
πίνει παλαιὸν κρασίον, εὐθὺς θέ-
λει νέον· διότι λέγει· Τὸ παλαιὸν
εἶναι καλλίτερον.

ΚΕΦ. ς΄.

ΚΑΙ τὸ πρῶτον σάββατον, ἀπὸ τὴν
δευτέραν ἡμέραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε καὶ
ἐπέρνων ἀπομέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά·
καὶ οἱ μαθηταί του ἀνέσπων τὰ
στάχυα, καὶ τὰ ἔτριβον μὲ τὰς
χεῖράς των, καὶ ἔτρωγον.
2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρι-
σαίους τοὺς εἶπαν· Διὰ τί κάμνετε
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ
γίνηται τὸ σάββατον;
3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀνε-
γνώσατε τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ,
ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι ἦσαν μαζύ του·
4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφαγε τὰ ψω-
μία τῆς προθέσεως, καὶ ἔδωκε καὶ
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζύ
του· τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν ἐξουσίαν
νὰ τὰ φάγωσιν ἄλλοι παρὰ μόνον οἱ
ἱερεῖς;
5 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι Κύριος
καὶ τοῦ σαββάτου.
6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββατον
ἔτυχε νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν συνα-
γωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτον ἐκεῖ
ἄνθρωπός τις, καὶ ἡ χείρ του ἡ δε-
ξιὰ ἦτον ξηρά.
7 Καὶ τὸν παρεφύλαττον οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἂν τὸν
ἰατρεύσῃ τὸ σάββατον· διὰ νὰ
εὕρωσι κατηγορίαν ἐναντίον του.
8 Αὐτὸς ὅμως ἤξευρε τοὺς διαλο-
γισμούς των, καὶ εἶπεν εἰς τὸν
ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά
του ξηράν· Σήκω ἐπάνω, καὶ στάσου
εἰς τὴν μέσην. Καὶ ἐκεῖνος σηκο-
νόμενος ἐστάθη.
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς εἶπε·
Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕνα λόγον·
Τί πρέπει τὰ σάββατα νὰ κάμνῃ
κἀνείς; καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ
ψυχὴν, ἢ νὰ τὴν χαλάσῃ;
10 Καὶ σηκόνων τὰ ὀμμάτιά του
νὰ ἰδῇ ὅλους τριγύρω, εἶπεν εἰς
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον· Ἅπλωσαι
τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐκεῖνος τὸ
ἥπλωσε· καὶ ἀποκατεστάθη τὸ
χέρι του ὑγιὲς ὡς καὶ τὸ ἄλλο.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐγεμίσθησαν ἀπὸ
μανίαν· καὶ ἐσυντύχαινον ἀναμε-
ταξύ των, τί ἤθελον κάμνει εἰς τὸν
Ἰησοῦν.

12 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας
ἐβγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ·
καὶ ἐνυκτέρευεν εἰς τὴν προσευχὴν
τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐκάλε-
σεν εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητάς του·
καὶ ἐδιάλεξεν ἀπ' αὐτοὺς δώδεκα,
τοὺς ὁποίους καὶ ἀποστόλους ὠνό-
μασε·
14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε
Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν
του, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιπ-
πον καὶ Βαρθολομαῖον,
15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον
τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα
τὸν ὁποῖον ἔκραζον Ζηλωτὴν,
16 Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώ-
βου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ
ὁποῖος ἔγινε προδότης.)
17 Καὶ καταβαίνων μὲ αὐτοὺς,
ἐστάθη εἰς ἕνα τόπον ἐπίπεδον· καὶ
ὄχλος τῶν μαθητῶν του, καὶ πολὺ
πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἀπὸ τὸ παραθαλάσσιον τῆς Τύρου
καὶ τῆς Σιδῶνος, οἱ ὁποῖοι ἦλθον
νὰ τοῦ ἀκούσωσι, καὶ νὰ ἰατρευθῶ-
σιν ἀπὸ τὰς ἀῤῥωστίας των·
18 Καὶ ὅσοι ἐπειράζοντο ἀπὸ
πνεύματα ἀκάθαρτα ἤρχοντο, καὶ
ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐζήτει νὰ
τὸν πιάσῃ· διότι δύναμις ἔβγαινεν
ἀπ' αὐτὸν, καὶ ἰάτρευεν ὅλους.
20 Καὶ αὐτὸς σηκόνων τὰ ὀμμάτιά
του εἰς τοὺς μαθητάς του, ἔλεγε·
Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοί· διότι
ἰδική σας εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
21 Μακάριοι εἶσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι
πεινᾶτε τώρα· διότι θέλετε χορ-
τασθῇ. Μακάριοι εἶσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι
κλαίετε τώρα· διότι θέλετε γελάσει.
22 Μακάριοι θέλετε εἶσθαι, ὅταν
σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι, καὶ σᾶς ὀνει-
δίσωσι, καὶ ἐβγάλωσι τὸ ὄνομά
σας ὡς κακὸν, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου.
23 Χαίρετε εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν
καὶ πηδᾶτε· διότι ἰδοὺ, ἡ πληρωμή
σας εἶναι πολλὴ εἰς τὸν οὐρανόν·
διότι τὰ ὅμοια ἔκαμνον οἱ πατέρες
των εἰς τοὺς προφήτας.
24 Ὅμως ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς
πλουσίους· διότι ἐπήρατε τὴν παρη-
γορίαν σας.
25 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς χορ-
τασμένους· διότι θέλετε πεινάσει.
Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι γε-
λᾶτε τώρα· διότι θέλετε λυπηθῇ,
καὶ θέλετε κλαύσει.
26 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς ὅταν σᾶς
καλολογῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι·
διότι τὰ ὅμοια ἔκαμνον εἰς τοὺς
ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες των.
27 Ἀλλὰ λέγω εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι
ἀκούετε· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς
σας· κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι σᾶς μισοῦσιν·
28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
σᾶς καταρῶνται· παρακαλεῖτε διὰ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς πειράζουσιν.
29 Ὅποιος σὲ κτυπήσῃ εἰς τὸ ἓν
σιαγόνι, γύρισέ τον καὶ τὸ ἄλλο·
καὶ ὅποιος πάρῃ τὸ φόρεμά σου,
ἄφησέ τον καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου.
30 Καὶ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος σὲ
ζητεῖ, δίδε· καὶ ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
πέρνει τὰ ἰδικά σου, μὴ τὰ ζητῇς
ὀπίσω.
31 Καὶ καθὼς θέλετε διὰ νὰ σᾶς
κάμνωσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κά-
μνετε καὶ σεῖς εἰς ἐκείνους.
32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι σᾶς ἀγαπῶσι, τί χάριν
ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀγαπῶσιν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς
ἀγαπῶσι.
33 Καὶ ἂν κάμνητε καλὸν εἰς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς κάμνουσι
καλὸν, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ κάμνουσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζητε εἰς ἐκείνους

ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχετε θάῤῥος νὰ
τὰ πάρητε πάλιν, τί χάριν ἔχετε;
διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρ-
τωλοὺς δανείζουσι, διὰ νὰ ἀπολαύ-
σωσι τὰ ἶσα.
35 Ἀλλὰ σεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχ-
θρούς σας, καὶ κάμνετέ τους καλὸν,
καὶ δανείζετε καὶ μὴν ἐλπίζετε τί-
ποτε ἀπὸ τοῦτο· καὶ θέλει εἶναι ἡ
πληρωμή σας πολλὴ, καὶ θέλετε
γίνει υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς
εἶναι ἀγαθὸς εἰς τοὺς ἀχαρίστους
καὶ πονηρούς.
36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ σεῖς ἐλεή-
μονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ
Πατήρ σας.
37 Μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε
κριθῆ· καὶ μὴ κατακρίνετε, καὶ δὲν
θέλετε κατακριθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ
θέλετε συγχωρηθῆ.
38 Δίδετε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ·
μέτρον καλὸν, καὶ πατημένον καὶ
σεισμένον, καὶ ὑπερχυνόμενον θέ-
λουσι σᾶς δώσει εἰς τὸν κόλπον
σας· διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον μὲ τὸ
ὁποῖον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῆ καὶ
εἰς σᾶς.
39 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν
παραβολήν· Μήπως ἠμπορεῖ ὁ τυ-
φλὸς νὰ δείχνῃ τὸν δρόμον εἰς τὸν
τυφλόν; δὲν θέλουσι πέσει καὶ οἱ
δύο εἰς τὸν λάκκον;
40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παρεπάνω
ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ὅμως κάθε
μαθητὴς τελειωμένος θέλει εἶναι
ὡς ὁ διδάσκαλός του.
41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι τὸ
ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιον τοῦ
ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρι τὸ
ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου δὲν
το βάλλεις εἰς τὸν νοῦν σου;
42 Ἢ πῶς ἠμπορεῖς νὰ εἰπῇς εἰς
τὸν ἀδελφόν σου· Ἀδελφὲ, ἄφησαί
με νὰ ἐβγάλω τὸ ξυλάκι τὸ ὁποῖον
ἔχεις εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου, καὶ σὺ
δὲν βλέπεις τὸ δοκάρι τὸ ὁποῖον
ἔχεις εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου; Ὑπο-
κριτὰ, ἔβγαλε πρῶτον τὸ δοκάρι το
ὁποῖον ἔχεις εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου·
καὶ ὕστερα θέλεις ἰδεῖ νὰ ἐβγάλῃς
τὸ ξυλάκι τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ
ὀμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου.
43 Διότι δὲν εἶναι κανὲν δένδρον
καλὸν, τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν
σαπρόν· μηδὲ δένδρον σαπρὸν, τὸ
ὁποῖον κάμνει καλὸν καρπόν.
44 Διότι καθὲν δένδρον ἀπὸ τὸν
καρπόν του γνωρίζεται· διότι ἀπὸ
τὰ ἀγκάθια δὲν μαζόνουσι σῦκα,
οὐδὲ ἀπὸ τὰς βάτους τρυγῶσι
σταφύλια.
45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν
καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του
ἐβγάλλει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς
ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυ-
ρὸν τῆς καρδίας του ἐβγάλλει τὸ
πονηρόν· διότι ἀπὸ τὰ περισσεύ-
ματα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.
46 Τί με κράζετε, Κύριε, Κύριε·
καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω δὲν
κάμνετε;
47 Καθεὶς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος
ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ ἀκούει τὰ
λόγιά μου, καὶ τὰ κάμνει, θέλω σᾶς
δείξει μὲ τίνα ὁμοιάζει.
48 Εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον ὁ
ὁποῖος οἰκοδομεῖ οἰκίαν, ὁ ὁποῖος
ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔβαλε
θεμέλιον ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ
ὅταν ἔγινε πλημμύρα, ἐκτύπησεν ὁ
ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν
ἠμπόρεσε νὰ τὴν σαλεύσῃ· διότι
ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτραν.
49 Ὅποιος ὅμως ἀκούει καὶ δὲν
κάμνει, ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ
ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω
εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὴν
ὁποίαν ἐκτύπησεν ὁ ποταμός· καὶ
παρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμον τῆς
οἰκίας ἐκείνης ἔγινε μεγάλον.

ΚΕΦ. ζ'.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλα του
τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ,

ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπερναούμ.
2 Καὶ καποίου ἑκατοντάρχου δοῦλος ἦτον ἄῤῥωστος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ αὐθέντης του πολλὰ ἀκριβόν.
3 Καὶ ὅταν ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς Πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλέσωσι, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δοῦλόν του.
4 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρεκάλουν μὲ μεγάλην σπουδὴν, λέγοντες, Ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ τὸν κάμῃς τὴν καλοσύνην αὐτήν·
5 Διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ τὴν συναγωγήν μας αὐτὸς τὴν ἔκτισε.
6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινε μαζὺ μὲ αὐτούς. Καὶ σχεδὸν δὲν ἦτον μακρὰν ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἔπεμψεν ἄλλους φίλους ὁ ἑκατόνταρχος, λέγων εἰς αὐτόν· Κύριε, μὴ πειράζεσαι· διότι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ἔλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου·
7 Διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸν ἑαυτόν μου δὲν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω εἰς σέ· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δοῦλός μου.
8 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμενος, καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ὑποκάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον· Πήγαινε, καὶ πηγαίνει· καὶ εἰς ἄλλον· Ἔλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου· Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.
9 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα, τὸν ἐθαύμασε· καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον τὸν ἠκολούθει, καὶ εἶπε· Λέγω σας, ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εὕρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.
10 Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸν οἶκον, καὶ εὗρῆκαν τὸν ἀσθενημένον δοῦλον ὑγιῆ.
11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὑπῆγεν εἰς μίαν πόλιν τὴν ὁποίαν ἔλεγον Ναΐν· καὶ μαζὺ μὲ αὐτὸν ἐπήγαινον καὶ μαθηταὶ ἀρκετοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.
12 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἔφερον ἔξω ἕνα νεκρὸν, ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενὴς τῆς μητρός του, καὶ ἐκείνη ἦτον χήρα· καὶ ὄχλος ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζὺ μὲ αὐτήν.
13 Καὶ ὅταν τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ τὴν εἶπε· Μὴ κλαίῃς.
14 Καὶ ὑπῆγε πλησίον καὶ ἐπίασε τὸ κραβ-βάτιον, (καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ ἐβάστων ἐστάθησαν,) καὶ εἶπεν· Ὦ νεανίσκε, σὲ λέγω, σήκω ἐπάνω.
15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισε, καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ· καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.
16 Καὶ φόβος μεγάλος τοὺς ἐπίασεν ὅλους, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι μέγας προφήτης ἐσηκώθη εἰς τὸ γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο τὸν λαόν του.
17 Καὶ ἡ φήμη αὕτη ἐβγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ αὐτὸν, καὶ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα.
18 Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταί του διὰ ὅλα ταῦτα.
19 Καὶ ὁ Ἰωάννης προσεκάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τὸν εἴπωσι· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένομεν;
20 Καὶ πηγαίνοντες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὸν, τὸν εἶπαν· Ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μᾶς ἔστειλεν εἰς σὲ, καὶ λέγει· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένομεν;
21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρευσε πολλοὺς ἀπὸ ἀσθενείας καὶ ἀπὸ μάστιγας καὶ ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα, καὶ εἰς πολλοὺς τυφλοὺς ἐχάρισε τὸ νὰ βλέπωσι.

22 *Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ εἰπέτε εἰς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἴδετε, καὶ ὅσα ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ βλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνασταίνονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.*
23 *Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.*
24 *Καὶ ἀφ' οὗ διέβησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγήκατε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε; κάλαμον, ὁ ὁποῖος κινεῖται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;*
25 *Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἴδητε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; Ἰδού, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φοροῦσιν εὔμορφα φορέματα καὶ τρυφῶσιν, εἶναι εἰς τοὺς οἴκους τῶν βασιλέων.*
26 *Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἴδητε; προφήτην; Ναί, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.*
27 *Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη· Ἰδού, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὁποῖος θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.*
28 *Διότι σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναῖκας μεγαλίτερος προφήτης δὲν εἶναι κανεὶς ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλίτερος ἀπ' αὐτόν.*
29 *Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὅτε τον ἤκουσαν, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, διότι ἐβαπτίσθησαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.*
30 *Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἠθέτησαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἑαυτόν των, διότι δὲν ἐβαπτίσθησαν ἀπ' αὐτόν.*
31 *Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὲ τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ μὲ τί ὁμοιάζουσιν;*
32 *Ὁμοιάζουσι μὲ παιδία τὰ ὁποῖα κάθονται εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κράζουσιν ἓν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ λέγουσι· Σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.*
33 *Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, μηδὲ τρώγων ψωμίον, μηδὲ πίνων κρασίον· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.*
34 *Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.*
35 *Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα της τὰ παιδία.*
36 *Καὶ κάποιος ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τὸν παρεκάλει νὰ φάγῃ μαζὺ μὲ αὐτόν· καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐκάθισε.*
37 *Καὶ ἰδού, μία γυνὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἦτον ἁμαρτωλή, ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι ἐκάθετο εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἔφερεν ἓν ἀλάβαστρον ἀπὸ μύρον·*
38 *Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔκλαιε, καὶ ἤρχισε νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια αὐτοῦ μὲ τὰ δάκρυά της· καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσπόγγιζε, καὶ κατεφίλει τὰ ποδάριά του, καὶ τὰ ἤλειφε μὲ τὸ μύρον.*
39 *Καὶ ὁ Φαρισαῖος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅταν εἶδεν, εἶπε μέσα του, λέγων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἦτον προφήτης, ἤθελε γνωρίσει ποία καὶ τί λογῆς γυνὴ εἶναι, ἡ ὁποία τὸν πιάνει· ὅτι εἶναι ἁμαρτωλή.*
40 *Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὦ Σίμων, κάτι ἔχω νὰ σὲ εἴπω. Λέγει ὁ Σίμων·*

Διδάσκαλε, εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἐχρεώστουν
εἰς κάποιον δανειστήν· ὁ εἷς ἐχρεώ-
στει πεντακόσια δηνάρια, καὶ ὁ
ἄλλος πενῆντα.
42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον καὶ οἱ δύο
νὰ ἀποδώσωσι, τὰ ἐχάρισε καὶ εἰς
τοὺς δύο. Εἰπέ μοι λοιπὸν, Ποῖος
ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο θέλει τὸν ἀγα-
πήσει περισσότερον;
43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε·
Λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον
αὐτὸς ἐχάρισε τὸ περισσότερον.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Καλὰ ἔκρι-
νας.
44 Καὶ γυρίζων εἰς τὴν γυναῖκα,
λέγει εἰς τὸν Σίμωνα· Βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβῆκα
εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ κἂν νερὸν εἰς
τὰ ποδάριά μου δὲν ἔχυσες· καὶ
αὕτη μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ
ποδάριά μου, καὶ μὲ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσπόγγισε.
45 Σὺ δέν με ἐφίλησες· καὶ αὕτη,
ἀπὸ τὴν ὥραν ὁποῦ ἐμβῆκα, δὲν
ἔλειψε νὰ φιλῇ τὰ ποδάριά μου.
46 Σὺ μὲ λάδι τὴν κεφαλήν μου
δὲν ἤλειψες· καὶ αὕτη ἤλειψε μὲ
μύρον τὰ ποδάριά μου.
47 Διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν σὲ
λέγω, εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρ-
τίαι της αἱ πολλαί· διότι ἠγάπησε
πολύ· εἰς ὅποιον δὲ συγχωρεῖται
ὀλίγον, ἐκεῖνος ὀλίγον ἀγαπᾷ.
48 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Συγχω-
ρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου.
49 Καὶ ἤρχισαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἐκάθοντο μαζὺ νὰ λέγωσι μέσα των·
Τίς ἄνθρωπος εἶναι οὗτος, ὁ ὁποῖος
καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ;
50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα εἶπεν· Ἡ
πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς
τὸ καλόν.

ΚΕΦ. η΄.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο περιεπά-
τει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ
χώραν εἰς χώραν, καὶ ἐκήρυττε καὶ
εὐηγγέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μαζύ
του,
2 Καὶ κάποιαι γυναῖκες, αἱ ὁποίαι
ἰατρεύθησαν ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ
καὶ ἀσθενείας· ἡ Μαρία ἡ ὁποία
ἐκαλεῖτο Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τὴν
ὁποίαν ἐβγῆκαν ἑπτὰ δαιμόνια,
3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ
Χουζᾶ, τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώ-
δου, καὶ ἡ Σουσάννα, καὶ ἄλλαι
πολλαὶ, αἱ ὁποίαι τὸν διηκόνουν
ἀπὸ τὰ πράγματά των.
4 Καὶ ὅτε συνέτρεχε πολὺς ὄχλος,
καὶ ἐπήγαινον εἰς αὐτὸν ἀπὸ κάθε
πόλιν, εἶπε μὲ παραβολήν·
5 Ἐβγῆκεν ἔξω ὁ σπορεὺς διὰ νὰ
σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ ἐν ᾧ
ἔσπειρεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸν δρό-
μον, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ κατέφαγαν·
6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέ-
τραν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφύτρωσεν ἐξη-
ράνθη, διότι δὲν εἶχεν ὑγρασίαν·
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσε μέσα εἰς τὰ
ἀγκάθια, καὶ ἐπειδὴ ἐφύτρωσαν
μαζὺ τὰ ἀγκάθια τὸ ἔπνιξαν·
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε
καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα
διδάσκων ἐφώναζεν· Ὅποιος ἔχει
ὠτία διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
9 Καὶ οἱ μαθηταί του τὸν ἠρώ-
των, καὶ ἔλεγον· Τί θέλει νὰ εἰπῇ
ἡ παραβολὴ αὕτη;
10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Εἰς σᾶς
ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ εἰς
τοὺς λοιποὺς λαλῶ μὲ παραβολὰς,
διὰ νὰ μὴ βλέπωσι βλέποντες, καὶ
ἀκούοντες νὰ μὴν ἀκούωσι.
11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὐτὴ εἶναι·
Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι εἰς τὸν δρό-
μον, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκούου-
σιν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος,
καὶ σηκόνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν

καρδίαν των, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι
καὶ σωθῶσι.
13 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι ἐπάνω εἰς τὴν
πέτραν εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν
ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται
τὸν λόγον· πλὴν οὗτοι ῥίζαν δὲν
ἔχουσιν· οἱ ὁποῖοι εἰς ὀλίγον και-
ρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ
πειρασμὸς μακρύνουσι.
14 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς
τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἤκουσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τὰς
φροντίδας τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν
πλοῦτον, καὶ ἀπὸ τὰς ἡδονὰς τῆς
ζωῆς πνίγονται, καὶ δὲν τελεσφο-
ροῦσι.
15 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς
τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ
ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὸν κρατοῦσι μέσα εἰς τὴν καρ-
δίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ
τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.
16 Καὶ κᾀνεὶς δὲν ἀνάπτει τὸν
λύχνον, καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγ-
γεῖον, ἢ τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς
τὴν κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς
τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι
τὸ φῶς ὅσοι ἐμβαίνουσι.
17 Διότι δὲν εἶναι κᾀνὲν κρυφὸν τὸ
ὁποῖον δὲν θέλει φανερωθῇ· οὐδὲ
ἀπόκρυφον τὸ ὁποῖον δὲν θέλει
γνωρισθῇ, καὶ ἐβγῇ εἰς τὸ φανε-
ρόν.
18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε·
διότι ὅποιος ἔχει τίποτε χάρισμα, εἰς
αὐτὸν θέλει δοθῇ καὶ ἄλλο περισσότε-
ρον· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει χάρισμα, καὶ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἔχῃ,
θέλει παρθῇ ἀπ᾽ αὐτόν.
19 Καὶ ὑπῆγαν εἰς αὐτὸν ἡ μή-
τηρ του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν
ἠμπόρουν νὰ τὸν συντύχωσιν ἀπὸ
τὸ πλῆθος.
20 Καὶ κάποιοι τὸν εἶπαν· Ὅτι ἡ
μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέ-
κονται ἔξω, καὶ θέλουσι νὰ σὲ
ἴδωσι.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου, οὗτοι εἶναι οἱ
ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὸν κάμνουσι.
22 Καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν αὐτὸς
εἰσέβη μέσα εἰς πλοῖον, καὶ οἱ
μαθηταί του μαζύ· καὶ εἶπέ τους·
Ἄς περάσωμεν πέραν ἀπὸ τὴν
λίμνην· Καὶ ἐσηκώθησαν.
23 Καὶ ἐν ᾧ ἀρμένιζον, ὁ Ἰησοῦς
ἐκοιμήθη· καὶ κατέβη ἀνεμοστρό-
βιλος εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὸ πλοῖον
ἐγεμίζετο, καὶ ἐκινδύνευον.
24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ὑπῆγαν πλησίον
καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· Δι-
δάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεθα.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ἐπρόσ-
ταξε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν
τοῦ νεροῦ· καὶ ἔπαυσαν, καὶ ἔγινε
γαλήνη.
25 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῦ
εἶναι ἡ πίστις σας; Καὶ φοβού-
μενοι ἐθαύμασαν, λέγοντες ἀνά-
μεσόν των· Τίς εἶναι λοιπὸν οὗτος,
ὅτι προστάσσει καὶ τοὺς ἀνέμους
καὶ τὰ νερὰ, καὶ τὸν ὑπακούουσι;
26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἡ ὁποία εἶναι
ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.
27 Καὶ καθὼς ἐβγῆκεν ἔξω εἰς
τὴν γῆν, τὸν ἀπήντησεν ἄνθρωπός
τις ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε
δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς χρόνους,
καὶ φόρεμα δὲν ἐνδύνετο, καὶ εἰς
οἰκίαν δὲν ἔμενεν, ἀλλὰ εἰς τὰ
μνήματα.
28 Καὶ καθὼς εἶδε τὸν Ἰησοῦν,
ἐφώναξε, καὶ ὑπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς
τὰ ποδάριά του, καὶ μὲ μεγάλην
φωνὴν εἶπεν· Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμῃς
μὲ ἐμέ; παρακαλῶ σε, μή με βα-
σανίσῃς.
29 Διότι παρήγγειλεν εἰς τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὸν
ἄνθρωπον· διότι πολλοὺς χρόνους

τὸν ἐκράτει· καὶ τὸν ἔδενον μὲ ἀλυ-
σίδας, καὶ μὲ ποδόδεσμα τὸν ἐφύ-
λαττον· καὶ ἐκεῖνος ἔκοπτε τὰ
δεσίματα, καὶ ἐδιώκετο ἀπὸ τὸν
δαίμονα εἰς τὰς ἐρήμους.
30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἠρώτησε,
καὶ εἶπε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου;
Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Λεγεών· ὅτι πολ-
λὰ δαιμόνια ἐμβῆκαν εἰς αὐτόν.
31 Καὶ τὸν παρεκάλει νὰ μὴ τοὺς
προστάξῃ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἄ-
βυσσον.
32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη
τῶν χοίρων ἡ ὁποία ἔβοσκε· καὶ
τὸν παρεκάλουν νὰ τοὺς δώσῃ
ἄδειαν νὰ ἔμβωσιν εἰς ἐκείνους.
Καὶ τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν.
33 Καὶ ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ
τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐμβῆκαν εἰς
τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη
ἐκείνη ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν
λίμνην· καὶ ἐπνίγη.
34 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον οἱ βοσκοὶ τὸ
γενόμενον, ἔφυγον· καὶ ὑπῆγαν εἰς
τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια, καὶ
τὸ εἶπαν.
35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβγῆκαν νὰ
ἴδωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε· καὶ
ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὑρῆκαν
τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆ-
καν τὰ δαιμόνια, καθήμενον, ἐνδυ-
μένον καὶ σωφρονισμένον, εἰς τὰ
ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθη-
σαν.
36 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ εἶδον,
εἶπαν εἰς αὐτοὺς, πῶς ὁ δαιμονι-
σμένος ἠλευθερώθη.
37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆς περι-
χώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρεκάλε-
σαν τὸν Ἰησοῦν, νὰ ἀναχωρήσῃ
ἀπ' αὐτοὺς, διότι τοὺς ἐπίασε με-
γάλος φόβος· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.
38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ
τὸν ὁποῖον ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια,
παρεκάλει τὸν Ἰησοῦν, νὰ ἦναι
μαζύ του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τὸν ἀπέ-
λυσε, λέγων·
39 Γύρισαι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ
διηγοῦ ὅσα σὲ ἔκαμεν ὁ Θεός. Καὶ
ὑπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν, καὶ
ἐκήρυττεν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰη-
σοῦς.
40 Καὶ ὅτε ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς,
τὸν ἐδέχθη ὁ ὄχλος· διότι ὅλοι τὸν
ἀνέμενον.
41 Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθεν
ἄνθρωπός τις, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος,
καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων τῆς συναγω-
γῆς· καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ
ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκόν του·
42 Διότι εἶχε μίαν θυγατέρα μο-
νογενῆ, ἕως δώδεκα χρόνων, καὶ
ἐκείνη ἀπέθνησκε. Καὶ ἐν ᾧ ἐπή-
γαινεν ὁ Ἰησοῦς, τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ τὸν ἐστενοχώρει.
43 Καὶ μία γυνὴ ἡ ὁποία εἶχε κί-
νησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, καὶ
ἐξωδίασεν ὅλον της τὸν βίον εἰς
τοὺς ἰατροὺς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν
ἀπὸ κανένα νὰ ἰατρευθῇ,
44 Ἐπλησίασεν ὀπίσω του, καὶ
ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός
του· καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέ-
ξιμον τοῦ αἵματός της.
45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ποῖος μὲ
ἐπίασε; Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἠρνοῦντο,
λέγει ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἦσαν μὲ αὐτόν· Διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι
σὲ σφίγγουσι καὶ σὲ στενοχωροῦσι,
καὶ λέγεις, Ποῖος μὲ ἐπίασε;
46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κάποιος
μὲ ἐπίασε· διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι
δύναμις ἐβγῆκεν ἀπὸ ἐμέ.
47 Καὶ καθὼς εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι
δὲν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρομασμένη,
καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν τὸν
ἐπίασε, τὸν εἶπεν, ἔμπροσθεν εἰς
ὅλον τὸν λαὸν, καὶ πῶς ἰατρεύθη
παρευθύς.
48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ὦ
θύγατερ, ἔχε θάῤῥος· ἡ πίστις

σου σὲ ἠλευθέρωσεν· ὕπαγε εἰς
εἰρήνην.
49 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε
τὸν λόγον, ἔρχεταί τις ἀπὸ τὸν ἀρχι-
συνάγωγον, καὶ τὸν λέγει· Ὅτι
ἀπέθανεν ἡ θυγατήρ σου· μὴ πει-
ράζῃς τὸν διδάσκαλον.
50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκου-
σεν, ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Μὴ
φοβεῖσαι· μόνον πίστευε, καὶ θέ-
λει γλυτώσει.
51 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
δὲν ἀφῆκε κανένα νὰ ἔμβῃ μέσα,
παρὰ μόνον τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα
τοῦ κορασίου καὶ τὴν μητέρα.
52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι καὶ ἐλυ-
ποῦντο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοι-
μᾶται.
53 Καὶ τὸν κατεγέλων, ἐξεύροντες
ὅτι ἀπέθανε.
54 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔβγαλεν ὅλους
ἔξω, καὶ πιάνων την ἀπὸ τὴν χεῖρά
της ἐφώναξε, λέγων· Ὦ κοράσιον,
σήκω ἐπάνω.
55 Καὶ τὸ πνεῦμά της ἐγύρισεν
εἰς αὐτὴν, καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη·
καὶ εἶπε νὰ τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.
56 Καὶ οἱ γονεῖς της ἐτρόμαξαν·
καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς παρήγγειλε νὰ
μὴν εἴπωσιν εἰς κανένα ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἔγινε.

ΚΕΦ. θ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς
δώδεκα μαθητάς του, καὶ τοὺς
ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα
τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ἰατρεύωσιν
ἀσθενείας.
2 Καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κηρύττωσι
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ
ἰατρεύωσι τοὺς ἀσθενημένους.
3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ ση-
κόνετε τίποτε εἰς τὸν δρόμον, μηδὲ
ῥάβδους, μηδὲ σακκίον, μηδὲ ψω-
μίον, μηδὲ ἀργύριον· μηδὲ νὰ ἔχητε
ἀπὸ δύο φορέματα.
4 Καὶ εἰς ὁποίαν οἰκίαν ἐμβῆτε,
ἐκεῖ μένετε, καὶ ἀπεκεῖ νὰ ἐβγαί-
νητε ἔξω.
5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, ἐβ-
γαίνοντες ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην,
καὶ τὸν κονιορτὸν τινάξατε ἀπὸ τὰ
ποδάριά σας, νὰ ἦναι διὰ μαρτυ-
ρίαν εἰς αὐτούς.
6 Καὶ ὅταν ἔβγαινον, ἐπέρνων
ἀπομέσα ἀπὸ τὰ χωρία, κηρύττον-
τες τὸ εὐαγγέλιον, καὶ ἰατρεύοντες
εἰς κάθε τόπον.
7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης
ἤκουσεν ὅλα ὅσα ἔγιναν ἀπ' αὐτὸν
τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἠπόρει, διότι ἔλεγον
κάποιοι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν·
8 Καὶ κάποιοι, ὅτι ὁ Ἠλίας
ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι κανεὶς προ-
φήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστη.
9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ
ποῖος εἶναι οὗτος, διὰ τὸν ὁποῖον
ἐγὼ ἀκούω τέτοια; Καὶ ἐζήτει νὰ
τὸν ἰδῇ.
10 Καὶ γυρίζοντες οἱ ἀπόστολοι
εἰς τὸν Ἰησοῦν διηγήθησαν εἰς αὐτὸν
ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπῆρε,
καὶ ἀνεχώρησε χωριστὰ εἰς ἕνα
ἔρημον τόπον τῆς πόλεως ἡ ὁποία
ἐκαλεῖτο Βηθσαϊδά.
11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἀφ' οὗ τὸ ἐγνώ-
ρισαν, τὸν ἠκολούθησαν· καὶ τοὺς
ἐδέχθη, καὶ τοὺς ἐλάλει διὰ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνους
ὅσοι ἐχρειάζοντο θεραπείας, τοὺς
ἰάτρευε.
12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ βρα-
δυάζῃ· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα
τὸν εἶπαν· Ἀπόλυσαι τὸν ὄχλον,
διὰ νὰ ὑπάγωσι τριγύρω εἰς τὰς
χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, νὰ κα-
ταλύσωσι, καὶ νὰ εὕρωσι καὶ φα-
γητόν· διότι ἐδῶ εἴμεθα εἰς ἔρημον
τόπον.
13 Καὶ τοὺς εἶπε· Δότε τους σεῖς

νὰ φάγωσι. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον·
Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον
ἀπὸ πέντε ψωμία καὶ δύο ὀψάρια,
ἔξω ἂν ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν
φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον·
14 Διότι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἕως πέντε
χιλιάδες. Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μα-
θητάς του· Βάλετέ τους εἰς τάξιν
νὰ καθίσωσιν ἀπὸ πενῆντα.
15 Καὶ οὕτως ἔκαμαν, καὶ τοὺς
ἐκάθισαν ὅλους.
16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρε τὰ πέντε
ψωμία καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ
ἠτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ
εὐλόγησε· καὶ τὰ κατέκοψε, καὶ
ἔδιδέ τα εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ
τὰ βάλλωσιν ἐμπρὸς εἰς τὸν ὄχλον.
17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθη-
σαν ὅλοι· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομ-
μάτια τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, δώ-
δεκα κοφίνια.
18 Καὶ ὅταν ἐπροσεύχετο κατα-
μόνας, ἦσαν μαζὺ οἱ μαθηταί του·
καὶ τοὺς ἠρώτησε, λέγων· Ποῖον
μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ ἦμαι;
19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ
εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἶσαι ὁ Ἰω-
άννης ὁ βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ
Ἠλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κᾳνεὶς προ-
φήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστη.
20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ
ποῖος λέγετε νὰ ἦμαι; Καὶ ἀπε-
κρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· Ὁ
Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐφοβέρισε,
καὶ τοὺς παρήγγειλε εἰς κᾳνένα νὰ
μὴν εἴπωσι τοῦτο·
22 Λέγων· Ὅτι κάμνει χρεία ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολ-
λὰ, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς
Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ
Γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.
23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· Ἐὰν
κᾳνεὶς θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς
ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς ση-
κώσῃ τὸν σταυρόν του καθ' ἡμέ-
ραν, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ.
24 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ
τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ
ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν του ἐξ αἰτίας
ἐμοῦ, οὗτος θέλει τὴν κερδήσει.
25 Διότι τί διάφορον εἶναι εἰς τὸν
ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον
ὅλον, καὶ τὸν ἑαυτόν του νὰ χάσῃ,
ἢ νὰ ζημιωθῇ;
26 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμὲ
καὶ εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ δι'
αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν του,
καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρός του,
μαζὺ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.
27 Καὶ λέγω σας ἀληθινὰ, εἶναι
κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέ-
λουσιν ἀποθάνει, ἕως οὗ νὰ ἴδωσι
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοὺς λόγους
τούτους ἕως ὀκτὼ ἡμέρας, ἐπῆρε
τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσ-
ευχηθῇ.
29 Καὶ ἐν ᾧ ἐπροσεύχετο, τὸ
εἶδος τοῦ προσώπου του ἔγινεν
ἄλλης λογῆς, καὶ τὰ φορέματά του
λευκὰ, καὶ ἤστραπτον.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐσυντύ-
χαινον μὲ αὐτὸν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν
ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας·
31 Καὶ αὐτοὶ ἐφάνησαν μὲ δόξαν,
καὶ ἔλεγον τὸ ἔβγαλμά του, τὸ
ὁποῖον ἔμελλε νὰ πληρώσῃ μέσα
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι ἦσαν μαζύ του, ἦσαν βεβα-
ρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· καὶ ἀφ'
οὗ ἐξύπνισαν, εἶδον τὴν δόξαν του,
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἐστέ-
κοντο μαζύ του.
33 Καὶ ὅτε ἐχωρίζοντο αὐτοὶ ἀπὸ
τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς τὸν
Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι
νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ θέλομεν
κάμει τρεῖς σκηνὰς, διὰ σὲ μίαν,

καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ
τὸν Ἠλίαν μίαν· μὴ ἐξεύρων τί
λέγει.
34 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια
ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἓν σύννεφον, καὶ
τοὺς ἐσκέπασε· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφο-
βήθησαν ὅταν ἐμβῆκαν ἐκεῖνοι μέ-
σα εἰς τὸ σύννεφον.
35 Καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἀπομέσα
ἀπὸ τὸ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγεν·
Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπη-
μένος· αὐτοῦ ἀκούετε.
36 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνὴ, εὑ-
ρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ
τὰ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπαν εἰς
κανένα τίποτε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέ-
ρας ἀπὸ ὅσα εἶδον.
37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἀφ' οὗ
κατέβησαν ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸν ἀπήν-
τησε πολὺς ὄχλος.
38 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἀπο-
μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐβόησε, καὶ
εἶπε· Διδάσκαλε, παρακαλῶ σε,
ἐπίβλεψον εἰς τὸν υἱόν μου, διότι
μοῦ εἶναι μονογενής·
39 Καὶ πιάνει τον τὸ δαιμόνιον,
καὶ παρευθὺς κράζει, καὶ τὸν σπα-
ράσσει μὲ ἀφροὺς, καὶ μόλις τὸν
ἀφίνει, συντρίβον τον.
40 Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθη-
τάς σου, νὰ τὸ ἐβγάλωσι, καὶ δὲν
ἠμπόρεσαν.
41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διε-
στραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶναι μὲ
σᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει;
φέρε μοι ἐδῶ τὸν υἱόν σου.
42 Καὶ ἐν ᾧ ἤρχετο ὁ υἱός του, τὸν
ἐπίασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἔσχισέ τον
καὶ τὸν ἐσπάραξε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς
μὲ ὀργὴν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ
ἀκάθαρτον, καὶ ἰάτρευσε τὸ παι-
δίον, καὶ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω εἰς τὸν
πατέρα του.
43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττοντο εἰς
τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ
ἐν ᾧ ὁ λαὸς ἐθαύμαζεν εἰς ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
εἰς τοὺς μαθητάς του·
44 Τὰ λόγια ταῦτα βάλετέ τα
μέσα εἰς τὰ ὠτία σας· διότι ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων.
45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν
λόγον τοῦτον· καὶ ἦτον σκεπα-
σμένος ἀπ' αὐτοὺς, διὰ νὰ μὴ τὸν
ἐννοήσωσι· καὶ ἐφοβοῦντο νὰ τὸν
ἐρωτήσωσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον.
46 Καὶ διελογίζοντο ὁ εἷς μὲ τὸν
ἄλλον, τὸ τίς νὰ ἦναι μεγαλίτερος
ἀπ' αὐτούς.
47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τοὺς διαλογι-
σμοὺς τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ
ἐπίασεν ἓν παιδίον, καὶ τὸ ἔστησε
πλησίον του·
48 Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅποιος δεχθῇ
τοῦτο τὸ παιδίον διὰ τὸ ὄνομά μου,
ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ
ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ
ἔστειλε· διότι ὅποιος εἶναι μικρό-
τερος ἀνάμεσόν σας, ἐκεῖνος θέλει
εἶναι μεγαλίτερος.
49 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης, καὶ
εἶπε· Διδάσκαλε, εἴδομεν κάποιον
ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομά σου ἔβγαλλε
δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν,
διότι δὲν ἀκολουθεῖ μὲ ἡμᾶς.
50 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι ὅποιος δὲν
εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ
μᾶς.
51 Καὶ ὅταν ἐπληροῦντο αἱ ἡμέ-
ραι τῆς ἀναλήψεώς του, καὶ αὐτὸς
ἐγύρισε καὶ ἐστήριξε τὸ πρόσωπόν
του νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
52 Καὶ ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους
ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου του· καὶ
ὑπῆγον καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν
τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ τὸν ἑτοιμά-
σωσι τόπον.
53 Καὶ δὲν τὸν ἐδέχθησαν, διότι
τὸ πρόσωπόν του ἦτον νὰ ὑπάγῃ
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
54 Καὶ ὅταν εἶδον οἱ μαθηταί του,

ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν·
Κύριε, θέλεις νὰ εἴπωμεν νὰ κα-
ταβῇ φωτία ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, νὰ
τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ
Ἠλίας;
55 Καὶ γυρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὠνεί-
δισε, καὶ εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε ὁποίου
πνεύματος εἶσθε σεῖς·
56 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν
ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων,
ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπῆγον εἰς ἄλ-
λην χώραν.
57 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον εἰς τὸν
δρόμον, τὸν εἶπε κάποιος· Κύριε,
θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν
ὑπάγῃς.
58 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας·
ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει
ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν του.
59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· Ἀκολούθει
με. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Κύριε, συγ-
χώρησαί με πρῶτον νὰ ὑπάγω νὰ
θάψω τὸν πατέρα μου.
60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἄφη-
σαι τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς
ἰδικούς των νεκρούς· καὶ σὺ ὕπαγε
καὶ κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Κύριε, θέλω
σὲ ἀκολουθήσει· ἀλλὰ πρῶτον συγ-
χώρησαί με νὰ ὑπάγω νὰ ἀποχαιρε-
τήσω ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς
τὸν οἶκόν μου.
62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν·
κανεὶς ὁ ὁποῖος βάλλει τὴν χεῖρά
του εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ βλέπει
ὀπίσω, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος κατέ-
στησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθητὰς,
καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ἐμπρὸς
εἰς τὸ πρόσωπόν του, εἰς κάθε
πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν
αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ.
2 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὁ θερισμὸς
εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται εἶναι
ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν
Κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐβ-
γάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θέρος του.
3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, σᾶς πέμπω ὡς
ἀρνία εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.
4 Μὴ βαστᾶτε πουγγεῖον, μηδὲ
σακκίον, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ
κανένα εἰς τὸν δρόμον νὰ μὴ
χαιρετήσητε.
5 Καὶ εἰς ὁποίαν οἰκίαν ἐμβῆτε,
πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸν
οἶκον τοῦτον.
6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἐκεῖ ὁ υἱὸς τῆς
εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῇ ἐπάνω εἰς
αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει
γυρίσει εἰς σᾶς.
7 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν μέ-
νετε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ
τὰ φαγητά των· διότι ἄξιος εἶναι ὁ
ἐργάτης τῆς πληρωμῆς του. Μὴ
μετατοπίζετε ἀπὸ μίαν οἰκίαν εἰς
ἄλλην.
8 Καὶ εἰς ὁποίαν πόλιν ἐμ-
βαίνητε, καὶ σᾶς δέχωνται, ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα βάλλουσιν ἔμπροσθέν
σας τρώγετε·
9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενη-
μένους των, καὶ λέγετε εἰς αὐτούς·
Ἤγγισεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ εἰς ὁποίαν πόλιν ἐμβαί-
νητε, καὶ δὲν σᾶς δέχωνται,
ἐβγαίνοντες εἰς τὰς πλατείας της
λέγετε·
11 Καὶ τὸν κονιορτὸν ὁ ὁποῖος
μᾶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας,
σᾶς τὸν τινάσσομεν· ὅμως τοῦτο
ἐξεύρετε, ὅτι ἤγγισεν εἰς σᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ λέγω σας, ὅτι πλέον συμ-
πάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν
ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς
τὴν πόλιν ἐκείνην.
13 Ἀλλοίμονον εἰς σὲ, Χοραζίν·

ἀλλοίμονον εἰς σὲ, Βηθσαϊδά· διότι
ἂν ἔγιναν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν
Σιδῶνα αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔγι-
ναν εἰς σᾶς, ἀπὸ πολὺν καιρὸν
ἤθελον μετανοήσει, καθεζόμεναι μὲ
σάκκον καὶ μὲ στάκτην.
14 Ὅμως πλέον συμπάθεια θέλει
εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως
εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς
σᾶς.
15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία
ὑψώθης ἕως τὸν οὐρανὸν, θέλεις
καταβιβασθῇ ἕως τὸν ᾅδην.
16 Ὅποιος ἀκούει σας, ἐμὲ ἀκούει·
καὶ ὅποιος ἀθετεῖ σας, ἐμὲ ἀθετεῖ·
καὶ ὅποιος ἀθετεῖ ἐμὲ, ἀθετεῖ ἐκεῖ-
νον ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε.
17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἑβδομῆντα
μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ
τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσονται διὰ
τὸ ὄνομά σου.
18 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἔβλεπον
τὸν Σατανᾶν, ὅτε ἔπεσεν ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν, ὡς ἀστραπή.
19 Ἰδοὺ, σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ
πατῆτε ἐπάνω εἰς τὰ ὀφίδια καὶ
εἰς τοὺς σκορπίους, καὶ εἰς ὅλην
τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κᾀνὲν
πρᾶγμα δὲν θέλει σᾶς βλάψει.
20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴ χαίρεσθε,
ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύ-
ματα· ἀλλὰ χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνό-
ματά σας ἐγράφησαν εἰς τὸν
οὐρανόν.
21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρη κατὰ
τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν·
Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ταῦτα
ἔκρυψας ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ
γνωστικοὺς, καὶ τὰ ἐφανέρωσες
εἰς μικρὰ παιδία· ναὶ βέβαια, ὦ
Πάτερ, ὅτι οὕτω σὲ ἤρεσε. Καὶ
γυρίζων εἰς τοὺς μαθητὰς, εἶπεν·
22 Ὅλα παρέδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ
Πατήρ μου· καὶ κᾀνεὶς δὲν γνωρίζει
τίς εἶναι ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ·
καὶ τίς εἶναι ὁ Πατὴρ, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς,
καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸ
ἀποκαλύψῃ.
23 Τότε γυρίζων εἰς τοὺς μαθητὰς,
χωριστὰ τοὺς εἶπε· Μακάρια εἶναι
τὰ ὀμμάτια τὰ ὁποῖα βλέπουσιν
ὅσα βλέπετε σεῖς.
24 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμη-
σαν νὰ ἴδωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σεῖς
βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ
ἀκούσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σεῖς
ἀκούετε, καὶ δὲν τα ἤκουσαν.
25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη νομοδι-
δάσκαλός τις, πειράζων αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμω
νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον;
26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Εἰς
τὸν νόμον τί ἐγράφη; πῶς ἀναγι-
νώσκεις;
27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε·
Θέλεις ἀγαπήσει Κύριον τὸν Θεόν
σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ
μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ
ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην
σου τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονά
σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.
28 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ
ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμε, καὶ θέλεις
ζήσει.
29 Καὶ ἐκεῖνος, θέλων νὰ δι-
καιώσῃ τὸν ἑαυτόν του, εἶπεν εἰς
τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ποῖος εἶναι ὁ γεί-
των μου;
30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδεξάμενος
τον λόγον, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέ-
βαινεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν
Ἱεριχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας
τῶν λῃστῶν· οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξεγύ-
μνωσαν, καὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν
ἀφῆκαν ἡμισαποθαμμένον, καὶ διέ-
βησαν.
31 Καὶ κατὰ τύχην ἱερεύς τις
κατέβαινεν εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον·
καὶ βλέπων τον, ἐπέρασεν ἀπενάν-
τια.
32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λευΐτης,

ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον,
ὑπῆγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ἐπέρασεν
ἀπενάντια.
33 Κάποιος Σαμαρείτης ὅμως
ὁδοιπορῶν ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἀφ'
οὗ τὸν εἶδε, τὸν ἐσπλαγχνίσθη·
34 Καὶ ὑπῆγεν ἐγγὺς καὶ ἔδεσε
τὰς πληγάς του, χύνων ἐπάνω τας
ἔλαιον καὶ κρασίον· καὶ τὸν ἔβαλεν
ἐπάνω εἰς τὸ κτῆνός του, καὶ τὸν
ἔφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὸν
ἐπεμελήθη.
35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον, ὅταν
ἐβγῆκε νὰ πηγαίνῃ, ἔβγαλε δύο
δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδό-
χον, καὶ τὸν εἶπεν· Ἐπιμελήσου
τοῦτον τὸν ἄνθρωπον· καὶ εἴ τι ἐξοδιά-
σῃς παρεπάνω, ἐγὼ, ὅταν γυρίσω,
θέλω σοὶ τὸ δώσει.
36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τούτους
τοὺς τρεῖς σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγινε
γείτων εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν
εἰς τὰς χεῖρας τῶν λῃστῶν;
37 Ὁ νομικὸς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος τὸν ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὕπαγε λοιπον,
καὶ σὺ κάμε ὁμοίως.
38 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον εἰς τὸν
δρόμον, ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς μίαν
χώραν. Καὶ καποία γυνὴ, τὸ ὄνομά
της Μάρθα, τὸν ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκόν
της.
39 Καὶ αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν λεγο-
μένην Μαρίαν, ἡ ὁποία ὑπῆγε καὶ
ἐκάθισε πλησίον εἰς τὰ ποδάρια
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἤκουε τὸν λόγον του.
40 Καὶ ἡ Μάρθα ἐνωχλεῖτο ἀπὸ
τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας· καὶ ὑπῆγε
πλησίον του καὶ εἶπε· Κύριε, δέν σε
μέλει τίποτε ὅτι μὲ ἀφῆκεν ἡ ἀδελφή
μου μοναχὴν νὰ ὑπηρετῶ; εἰπέ την
λοιπὸν, νὰ μὲ βοηθήσῃ.
41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
τὴν εἶπε· Μάρθα, Μάρθα, μερι-
μνᾷς καὶ συγχύζεσαι διὰ πολλά·
42 Ἀλλὰ ἑνὸς πράγματος εἶναι χρεία.
Καὶ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ καλὸν
μερίδιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρθῇ
ἀπ' αὐτήν.

ΚΕΦ. ια'.

ΚΑΙ μίαν φορὰν ἐν ᾧ ἦτον εἰς κά-
ποιον τόπον καὶ ἐπροσεύχετο, ὅταν
ἔπαυσε, τὸν λέγει εἷς ἀπὸ τοὺς
μαθητάς του· Κύριε, δίδαξέ μας νὰ
προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάν-
νης ἐδίδαξε τοὺς μαθητάς του.
2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅταν
προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ
ἡμῶν ὁ ὁποῖος εἶσαι εἰς τοὺς οὐρα-
νοὺς, ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου· ἂς
ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ἂς γίνῃ τὸ
θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν,
οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν·
3 Τὸ ψωμίον μας τὸ καθημερινὸν
δός μας σήμερον·
4 Καὶ συγχώρησέ μας τὰς ἁμαρ-
τίας μας, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦ-
μεν εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος μᾶς χρε-
ωστεῖ· καὶ μὴ μᾶς βάλῃς εἰς πει-
ρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσαί μας
ἀπὸ τὸν πονηρόν.
5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖος
ἀπὸ σᾶς ἂν ἤθελεν ἔχει φίλον, καὶ
ἤθελεν ὑπάγει εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν
τοῦ μεσονυκτίου, καὶ τὸν εἰπεῖ· Ὦ
φίλε, δάνεισαί με τρία ψωμία·
6 Ἐπειδὴ φίλος μου τὶς ἦλθεν ἀπὸ
δρόμον εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ δὲν
ἔχω τί νὰ βάλω ἔμπροσθέν του·
7 Καὶ ἂν ἐκεῖνος ἤθελεν ἀποκριθῇ
ἀπομέσα καὶ εἰπεῖ· Μή με πειράζῃς·
διότι τώρα ἡ θύρα μου ἠσφαλίσθη,
καὶ τὰ παιδία μου κοιμῶνται μαζύ
μου· δὲν ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ σὲ
δώσω.
8 Λέγω σας, ἂν καὶ δὲν θέλῃ ση-
κωθῇ νὰ τὸν δώσῃ διὰ τὴν φιλίαν,
ὅμως διὰ τὴν ἀδιεντροπίαν του θέ-
λει σηκωθῇ νὰ τὸν δώσῃ ὅσα χρει-
άζεται.
9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητεῖτε,
καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ
θέλετε εὕρει· κρούετε, καὶ θέλει
σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διότι ὅποιος ζητεῖ, λαμβάνει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει· καὶ ὅποιος κρούει, εἰς αὐτὸν θέλει ἀνοιχθῇ.
11 Καὶ ἀπὸ σᾶς ποῖος ἂς εἶναι πατὴρ, καὶ ἂν τον ζητήσῃ ὁ υἱός του ψωμίον, μή πως ἤθελε τὸν δώσει πέτραν; καὶ ἐὰν ἤθελε τον ζητήσει ὀψάριον, μή πως ἀντὶ ὀψαρίου ἤθελε τὸν δώσει ὀφίδιον;
12 Ἢ καὶ ἂν ἤθελε ζητήσει αὐγὸν, μή πως ἤθελε τὸν δώσει σκορπίον;
13 Ἂν τὸ λοιπὸν σεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶσθε πονηροὶ, ἐξεύρετε νὰ δίδητε καλὰ δοσίματα εἰς τὰ παιδία σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ζητοῦσι;
14 Καὶ τότε εἶχεν ἐβγάλει ἓν δαιμόνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἄλαλον· καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ ἄλαλος· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.
15 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν· Μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπείραζον, καὶ ἐζήτουν ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζων τοὺς διαλογισμούς των, τοὺς εἶπε· Κάθε βασιλεία ἂν διαμοιρασθῇ εἰς τὸν ἑαυτόν της, ἐρημόνεται· καὶ ὁ οἶκος ἂν μοιρασθῇ εἰς τὸν ἑαυτόν του, πίπτει.
18 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς διεμοιράσθη εἰς τὸν ἑαυτόν του, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του; διότι λέγετε, ὅτι μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια.
19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοί σας μὲ τί τὰ ἐβγάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσι γίνει κριταί σας.
20 Ἂν ὅμως ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρματωμένος φυλάττῃ τὴν αὐλήν του, εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὑπάρχοντά του·
22 Ἀλλ' ὁπόταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτερός του καὶ τὸν νικήσῃ, πέρνει τὴν ἁρματωσίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρά του.
23 Ὅποιος δὲν εἶναι μὲ ἐμὲ, εἶναι ἐναντίος μου· καὶ ὅποιος δὲν μαζόνει μαζὺ μὲ ἐμὲ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐβγῇ ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾷ ἀπομέσα ἀπὸ ἀνύδρους τόπους, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν· καὶ ὅταν δὲν εὕρῃ, λέγει· Ἂς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπεκεῖ ὅπου ἐβγῆκα.
25 Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὑρίσκει σαρωμένον καὶ στολισμένον.
26 Τότε ὑπάγει καὶ λαμβάνει εἰς αὐτὸν ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ ἑαυτόν του, καὶ ἔρχονται καὶ ἐμβαίνουσι καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.
27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα, μία γυνὴ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐσήκωσε τὴν φωνήν της, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ ὁποία σὲ ἐβάσταξε, καὶ τὰ βυζία τὰ ὁποῖα ἐβύζασες.
28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Μᾶλλον περισσότερον μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουσι.
29 Καὶ ὅτε συνηθροίζετο τὸ πλῆθος, ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρά· καὶ γυρεύει σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τὴν δοθῇ, εἰ μὴ μόνον τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
30 Διότι καθὼς ἔγινεν ὁ Ἰωνᾶς σημεῖον εἰς τοὺς Νινευΐτας, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν ταύτην.

31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλει τοὺς κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὰς ἄκρας τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευῒ θέλουσιν ἀναστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνει· διότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

33 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ τὸν βάλλει εἰς κρυφὸν τόπον, οὐδὲ τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς τὸ μόδιον, καὶ τὸν σκεπάζει, ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμβαίνουσι μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι τὸ ὀμμάτιον· ὅταν ἦναι λοιπὸν τὸ ὀμμάτιόν σου καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου εἶναι φωτεινόν· ὅταν δὲ ἦναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ σῶμά σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Πρόσεχε λοιπὸν, μή πως τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ σῶμα ἦναι φωτεινὸν, καὶ δὲν ἔχει κἀνὲν μέρος σκοτεινὸν, θέλει εἶναι ὅλον φωτεινὸν, καθὼς ὅταν ὁ λύχνος σὲ φέγγῃ μὲ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ καθὼς ἐλάλησε τὸν λόγον, Φαρισαῖός τις τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ νὰ φάγῃ μὲ αὐτόν· καὶ ἐμβῆκε καὶ ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ Φαρισαῖος, ὅτε τὸν εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ φάγῃ, ἐθαύμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε· τὸ δὲ μέσα σας εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἁρπαγὴν καὶ πονηρίαν.

40 Ὦ ἀνόητοι, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὲ ὅλον τοῦτο, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε, δότε τα ἐλεημοσύνην· καὶ ὅλα σᾶς θέλουσιν εἶναι καθαρά.

42 Ἀλλὰ ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμητε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνητε.

43 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὰς ἀγοράς.

44 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, διότι εἶσθε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦσιν ἐπάνω καὶ δὲν ἐξεύρουσιν.

45 Ἀπεκρίθη εἷς ἀπὸ τοὺς νομικοὺς, καὶ τὸν λέγει· Διδάσκαλε, σὺ λέγων ταῦτα καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀλλοίμονον καὶ εἰς σᾶς τοὺς νομικοὺς, διότι φορτόνετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσκολοσήκωτα, καὶ σεῖς κἂν μηδὲ μὲ ἕνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τὰ ἐγγίσητε.

47 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας· ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ σεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖά των.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ· Θέλω στείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουσι σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλουσι διώξει·

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὅλων τῶν προφητῶν, τὸ ὁποῖον ἐχύθη

ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ
τὴν γενεὰν ταύτην·
51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ
δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου,
ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθη ἀνάμεσον τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
Θεοῦ· βέβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τὴν
γενεὰν ταύτην θέλει ζητηθῇ.
52 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς νομι-
κοὺς, διότι ἐσηκώσατε τὸ κλειδίον
τῆς γνώσεως· καὶ σεῖς δὲν ἐμβή-
κετε, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμβαι-
νον ἐμποδίσατε.
53 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια
ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἤρχισαν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ
τὸν ἐχθρεύωνται πικρὰ, καὶ νὰ τὸν
ἐρωτῶσι διὰ πολλά·
54 Θέλοντες νὰ τὸν παγιδεύσωσι,
καὶ γυρεύοντες νὰ πάρωσιν ἀπὸ τὸ
στόμα του λόγον, διὰ νὰ τὸν κατη-
γορήσωσιν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ἈΝΑΜΕΣΑ εἰς ταῦτα συνήχθη-
σαν μυριάδες τοῦ ὄχλου, εἰς τόσον,
ὥστε κατεπάτουν ὁ εἷς τὸν ἄλλον·
καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθη-
τάς του· Πρῶτον φυλάττεσθε ἀπὸ
τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, ἡ ὁποία
εἶναι ὑπόκρισις.
2 Καὶ δὲν εἶναι κανὲν πρᾶγμα σκε-
πασμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀπο-
σκεπασθῇ· καὶ κρυφὸν, τὸ ὁποῖον
δὲν θέλει γνωρισθῇ.
3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπατε εἰς τὸ
σκότος, θέλουσιν ἀκουσθῇ εἰς τὸ
φῶς· καὶ ὅ,τι ἐλαλήσατε κρυφὰ εἰς
τὸ ὠτίον εἰς τὰ ταμεῖά σας, θέλει
κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα.
4 Καὶ λέγω εἰς σᾶς τοὺς φίλους
μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι σκοτόνουσι τὸ σῶμα, καὶ
ὕστερον δὲν ἐμποροῦσι νὰ κάμωσι
τίποτε περισσότερον.
5 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω σᾶς δείξει τίνα
νὰ φοβηθῆτε· φοβήθητε ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος, ἀφ' οὗ σκοτώσῃ, ἔχει ἐξου-
σίαν νὰ βάλῃ εἰς τὴν γέενναν· ναὶ
βέβαια σᾶς λέγω, τοῦτον φοβήθητε.
6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία
δύο ἀσσάρια; καὶ τὸ ἓν ἀπ' αὐτὰ
δὲν εἶναι λησμονημένον ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ.
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφα-
λῆς σας ὅλαι εἶναι μετρημέναι.
Μὴ φοβεῖσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ
στρουθία διαφέρετε.
8 Καὶ λέγω σας· Ὅτι ὅποιος μὲ
ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
θέλει τὸν ὁμολογήσει ἔμπροσθεν
εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.
9 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ ἔμπρο-
σθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐκεῖνον
θέλει ἀρνηθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος θέλει
εἰπεῖ λόγον ἐναντίον εἰς τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει
συγχωρηθῇ· ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος
βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, δὲν θέλει συγχωρηθῇ.
11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρωσιν ἔμπρο-
σθεν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ εἰς τὰς
ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας, μὴν
ἔχετε ἔννοιαν πῶς ἢ τί νὰ ἀποκρι-
θῆτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖ·
12 Διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει
σᾶς διδάξει, εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν,
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κάμνει χρεία νὰ
εἰπῆτε.
13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸν ὄχλον
τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, εἰπὲ εἰς τὸν
ἀδελφόν μου νὰ μοιράσῃ μαζύ μου
τὴν κληρονομίαν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὦ ἄν-
θρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικα-
στὴν ἢ μοιραστὴν εἰς σᾶς;
15 Καὶ λέγει τους· Βλέπετε καὶ
φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν·
διότι ἂν καὶ περισσεύωσιν εἰς τινὰ
τὰ ὑπάρχοντα, ἡ ζωή του δὲν εἶναι
ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς μίαν πα-
ραβολὴν, λέγων· Ἑνὸς ἀνθρώπου
πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφια.
17 Καὶ διελογίζετο μέσα του,
καὶ ἔλεγε· Τί θέλω κάμει; ἐπειδὴ
δὲν ἔχω ποῦ νὰ μαζώξω τοὺς καρ-
πούς μου.
18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο θέλω κάμει·
θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου,
καὶ θέλω τὰς κάμει μεγαλητέρας·
καὶ θέλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ
γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου·
19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχήν
μου· Ὦ ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
ἡτοιμασμένα εἰς πολλοὺς χρόνους·
ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
20 Ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν εἶπεν· Ὦ
ἀνόητε ἄνθρωπε, ταύτην τὴν νύκτα
ζητοῦσι τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σέ·
καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡτοίμασες, τίνος
θέλουσιν εἶναι;
21 Οὕτω γίνεται εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
θησαυρίζει εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ
δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.
22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς
του· Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, μὴν ἐν-
νοιάζεσθε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ
φάγητε· μηδὲ διὰ τὸ σῶμά σας, τί
νὰ ἐνδυθῆτε.
23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσοτέρα
ἀπὸ τὸ φαγητὸν, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ
τὸ φόρεμα.
24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι
οὐδὲ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν·
οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ταμεῖα ἔχουσιν οὐδὲ
σιτοφυλάκια, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέ-
φει· πόσῳ μᾶλλον διαφέρετε σεῖς
ἀπὸ τὰ πετεινά;
25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζων
ἐμπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν
ἡλικίαν του κἂν μίαν πῆχυν;
26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνασθε
διὰ τὸ πολλὰ μικρὸν, τί ἐννοιάζεσθε
διὰ τὰ λοιπά;
27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς
ἀνατρέφονται· καὶ δὲν κοπιάζουσιν,
οὐδὲ νήθουσι· καὶ λέγω σας, οὐδὲ
ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν
ἐνδύθη ὡς ἓν ἀπὸ ταῦτα.
28 Καὶ ἀνίσως τὸ χορτάριον τὸ
ὁποῖον εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωρά-
φιον, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς
τὴν κάμινον, ὁ Θεὸς οὕτω τὸ ἐνδύνει,
πόσῳ μᾶλλον σᾶς, ὀλιγόπιστοι;
29 Καὶ σεῖς μὴ γυρεύετε τί νὰ φά-
γητε, ἢ τί νὰ πίητε· καὶ μὴν ὑψηλο-
φρονεῖτε.
30 Διότι ταῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ
κόσμου ζητοῦσιν· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ
ἰδικός σας ἐξεύρει ὅτι ταῦτα χρειά-
ζεσθε.
31 Μάλιστα ζητεῖτε τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα ὅλα θέλουσι
σᾶς προστεθῇ.
32 Μὴ φοβεῖσαι, ὦ μικρὸν ποί-
μνιον· διότι ὁ Πατήρ σας ἠθέλησε
νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.
33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας,
καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε εἰς
τὸν ἑαυτόν σας βαλάντια τὰ ὁποῖα
δὲν παλαιόνουσι, θησαυρὸν εἰς τὸν
οὐρανὸν ὁ ὁποῖος δὲν ἐκλείπει ποτέ·
ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ κλέπτης φθάνει, οὐδὲ
σκώληξ χαλᾷ.
34 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός
σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία
σας.
35 Ἂς ἦναι αἱ μέσαι σας ἐζωσμέ-
ναι, καὶ οἱ λύχνοι σας ἂς ἀνάπτων-
ται·
36 Κάμετε καὶ σεῖς ὅμοια μὲ τοὺς
ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
ἀναμένουσι τὸν αὐθέντην των, πότε
νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τοὺς γάμους· καὶ
ὁπόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ νὰ ἀνοί-
ξωσιν εἰς αὐτὸν παρευθύς.
37 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δοῦ-
λοι, τοὺς ὁποίους, ὅταν ἔλθῃ ὁ
αὐθέντης των, θέλει εὕρει ἐξυπνη-
τούς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει
περιζωσθῇ, καὶ θέλει τοὺς καθίσει,
καὶ θέλει περάσει νὰ τοὺς ὑπη-
ρετήσῃ.
38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν

φυλακὴν, καὶ εἰς τὴν τρίτην φυλακὴν, καὶ τοὺς εὕρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.
39 Καὶ τοῦτο ἐξεύρετε, ὅτι ἂν ἤξευρεν ὁ αὐθέντης τοῦ οἴκου ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ τρυπήσωσι τὸν οἶκόν του.
40 Καὶ σεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἕτοιμοι· διότι τὴν ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν θαῤῥεῖτε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
41 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε· Κύριε, διὰ ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην, ἢ καὶ εἰς ὅλους;
42 Καὶ τὸν εἶπεν ὁ Κύριος· Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ κύριος εἰς τοὺς ὑπηρέτας του, νὰ δίδῃ εἰς τὸν καθένα εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερίδιον τῆς τροφῆς του;
43 Μακάριος εἶναι ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, ἤθελεν εὕρει νὰ κάμνῃ οὕτως.
44 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι θέλει τὸν καταστήσει εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα.
45 Ἂν εἰπῇ ὅμως ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸν λογισμόν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρνῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθύῃ·
46 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς ἡμέραν τὴν ὁποίαν δὲν ἀπενδέχει, καὶ εἰς ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει· καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει βάλει μὲ τοὺς ἀπίστους.
47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθέντου του, καὶ δὲν ἡτοίμασε τὸν ἑαυτόν του νὰ τὸ κάμῃ, θέλει δαρθῇ πολύ.
48 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν τὸ γνωρίζει, καὶ κάμνει πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἄξια νὰ δαρθῇ, θέλει δαρθῇ ὀλίγον. Καὶ ἀπὸ καθένα εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολὺ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ αὐτόν· καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἀφῆκαν πολὺ, ἀπ' αὐτὸν θέλουσι ζητήσει περισσότερον.
49 Φωτίαν ἦλθα νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη ἄναψε;
50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ;
51 Λογιάζετε ὅτι ἦλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὄχι, σᾶς λέγω, ἀλλὰ χωρισμόν.
52 Διότι ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλουσιν εἶναι πέντε εἰς ἕνα οἶκον χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλουσι φιλονεικεῖ μὲ τοὺς δύο, καὶ οἱ δύο μὲ τοὺς τρεῖς.
53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὸν υἱὸν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μήτηρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ θυγάτηρ ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθεράν της.
54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἡ ὁποία ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δύσιν, παρευθὺς λέγετε· Ὅτι ἔρχεται βροχή· καὶ οὕτω γίνεται.
55 Καὶ ὅταν ἴδητε ὅτι φυσᾷ ὁ νότος, λέγετε· Ὅτι καῦμα θέλει γίνει· καὶ οὕτω γίνεται.
56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξεύρετε νὰ δοκιμάζητε· καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον πῶς δὲν δοκιμάζετε;
57 Καὶ διὰ τί ἀπὸ ἑαυτόν σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;
58 Ὅταν πηγαίνῃς μὲ τὸν ἀντίδικόν σου εἰς τὸν ἄρχοντα, εἰς τὸν δρόμον κάμε κάθε τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ' αὐτόν· μή πως καὶ σὲ ὑπάγῃ εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὰ δικαιώματα, καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακήν.

59 Σὲ λέγω, ὅτι δὲν θέλεις ἐβγῇ ἀπεκεῖ, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου ὅλον, ἕως εἰς τὸ ἔσχατον λεπτόν.

ΚΕΦ. ιγ′.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν παρόντες καὶ κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἀνακάτωσε μὲ τὰς θυσίας των.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Λογιάζετε ὅτι οὗτοι οἱ Γαλιλαῖοι ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα;

3 Ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ καὶ σεῖς, ἂν δὲν μετανοήσητε, ὅλοι οὕτω θέλετε ἀφανισθῇ.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωὰμ, καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἔγιναν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι κάθονται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

5 Ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσητε, ὅλοι οὕτω θέλετε ἀφανισθῇ.

6 Καὶ ἔλεγε ταύτην τὴν παραβολήν· Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκέαν εἰς τὸ ἀμπέλιόν του φυτευμένην· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἐκείνην νὰ γυρεύῃ καρπὸν, καὶ δὲν εὑρῆκε.

7 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρεῖς χρόνους τώρα ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκέαν ταύτην, καὶ δὲν εὑρίσκω· κόψε την· διὰ τί ἐμποδίζει καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀπεκρίθη καὶ τὸν λέγει· Αὐθέντη, ἄφησαί την ἀκόμη καὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ἕως οὗ νὰ σκάψω τριγύρω, καὶ νὰ βάλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν, καλά· εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν ἄλλον χρόνον θέλεις τὴν κόψει.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς μίαν συναγωγὴν τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον καὶ μια γυνὴ, ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἐκαμπύλωσε, καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ ἰσάσῃ τὸν ἑαυτόν της.

12 Καὶ ἀφ᾽ οὗ τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐλάλησε, καὶ τὴν εἶπεν· Ὦ γύναι, ἐλευθερώθητι ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου.

13 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω της· καὶ παρευθὺς ἰσάσθη, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀδημονῶν διότι τὸ σάββατον ἰάτρευσεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆθος· Ἓξ ἡμέραι εἶναι εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δουλεύωσιν οἱ ἄνθρωποι· εἰς ταύτας λοιπὸν τὰς ἡμέρας ἔρχεσθε νὰ ἰατρεύησθε, καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπεν· Ὑποκριτὰ, καθεὶς ἀπὸ σᾶς τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βοΐδιόν του ἢ τὸν ὄνον του ἀπὸ τὴν φάτνην, καὶ ὑπάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ αὕτη, ἡ ὁποία εἶναι θυγάτηρ τοῦ Ἀβραὰμ, τὴν ὁποίαν ἔδεσεν ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον τοῦτο τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ὅτε ἔλεγεν αὐτὸς ταῦτα τὰ λόγια, ἐντροπιάζοντο ὅλοι ὅσοι τὸν ἠναντιοῦντο· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔνδοξα τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο ἀπ᾽ αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει μὲ τὸν κόκκον τοῦ συναπίου, τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἔσπειρεν εἰς τὸ περιβόλι του· καὶ ηὔξησε, καὶ ἔγινεν ὡσὰν δένδρον μεγάλον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλευσαν εἰς τὰ κλαδία του.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ
ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
21 Ὁμοιάζει μὲ προζύμην, τὴν
ὁποίαν μία γυνὴ ἔκρυψε μέσα εἰς
τρία κοιλὰ ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυ-
μώθη ὅλον.
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέρνα ἀπομέσα
ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ ἀπὸ τὰ χωρία
διδάσκων, καὶ πηγαίνων εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ.
23 Καὶ κάποιος τὸν λέγει· Κύριε,
ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σώζον-
ται; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·
24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῆτε ἀπὸ
τὴν στενὴν τὴν πύλην· διότι πολ-
λοὶ, σᾶς λέγω, θέλουσι ζητήσει νὰ
ἔμβωσι, καὶ δὲν θέλουσιν ἠμπο-
ρέσει.
25 Ἀφ' οὗ σηκωθῇ ὁ οἰκοκύρης,
καὶ σφαλίσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχί-
σητε νὰ στέκησθε ἔξω, καὶ νὰ κτυ-
πῆτε τὴν θύραν, καὶ νὰ λέγητε,
Κύριε, Κύριε, ἄνοιξέ μας· καὶ
ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ νὰ σᾶς
εἰπῇ· Δὲν σᾶς ἐξεύρω ἀποποῦ
εἶσθε·
26 Τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέ-
γητε· Ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν ἔμ-
προσθέν σου, καὶ εἰς τὰς πλατείας
μας ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· Λέγω
σας, δὲν σᾶς ἐξεύρω ἀποποῦ εἶσθε·
πηγαίνετε ἀπ' ἐμὲ ὅλοι οἱ ἐργάται
τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν
ἰδῆτε τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ
καὶ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλους τοὺς
προφήτας, μέσα εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ σᾶς ἐβγαλλομένους
ἔξω.
29 Καὶ θέλουσιν ἔλθει ἀπὸ τὴν
ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ
ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον·
καὶ θέλουσι καθίσει εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἶναι ὑστερινοὶ οἱ
ὁποῖοι θέλουσι γίνει πρῶτοι, καὶ
πρῶτοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι γίνει
ὑστερινοί.
31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς
τὸν Ἰησοῦν κάποιοι Φαρισαῖοι, καὶ
τὸν ἔλεγον· Ἔβγα, καὶ πήγαινε
ἀπεδώ· διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ
σὲ φονεύσῃ.
32 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπά-
γετε καὶ εἰπέτε εἰς τὴν ἀλώπεκα
ταύτην· Ἰδοὺ, ἐβγάλλω δαιμόνια,
καὶ ἰατρεύω σήμερον καὶ αὔριον,
καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειό-
νομαι.
33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ
αὔριον καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ
πηγαίνω· διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ
χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν
Ἱερουσαλήμ.
34 Ὦ Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ,
ἡ ὁποία σκοτόνεις τοὺς προφήτας,
καὶ λιθοβολεῖς τοὺς ἀπεσταλμέ-
νους εἰς σὲ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα
νὰ μαζώξω τὰ παιδία σου, καθὼς
ἡ ὄρνις μαζόνει τὰ ὀρνίθιά της
ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγάς της, καὶ
δὲν ἠθελήσατε;
35 Ἰδοὺ, τώρα σᾶς ἀφίνεται ὁ
οἶκός σας ἔρημος· καὶ λέγω σας,
ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ πλέον ἕως
οὗ ἔλθῃ καιρὸς ὅταν εἰπῆτε· Εὐ-
λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

ΚΕΦ. ιδ΄.

ΚΑΙ ὅταν ὑπῆγεν εἰς ἕνα οἶκον
καποίου ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν
Φαρισαίων τὸ σάββατον νὰ φάγῃ
ψωμίον, αὐτοὶ τὸν παρεφύλαττον.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις
ὑδρωπικὸς ἔμπροσθέν του.
3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς
τοὺς Φαρισαίους, λέγων· Ἂν ἦναι
ἐξουσία τὸ σάββατον νὰ ἰατρεύῃ
τις;
4 Καὶ ἐκεῖνοι ἡσύχασαν. Καὶ ὁ
Ἰησοῦς πιάνων αὐτὸν τὸν ἰάτρευσε,

καὶ τὸν ἀπέλυσε.
5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς
αὐτούς· Ἂν ἤθελε πέσει τινὸς ὄνος
ἢ βοΐδιον εἰς πηγάδιον, παρευθὺς
δὲν ἤθελε τὸ ἐβγάλει τὸ σάββατον;
6 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἀπο-
κριθῶσιν εἰς ταῦτα.
7 Καὶ εἶπε καὶ μίαν παραβολὴν
εἰς τοὺς καλεσμένους, ἐπειδὴ ἔβλε-
πε πῶς ἐδιάλεγον τὰς πρωτοκα-
θεδρίας, λέγων εἰς αὐτούς·
8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κανένα εἰς
γάμον, μὴν ὑπάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς
τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι
ἄλλος καλεσμένος τιμιώτερός σου,
9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκά-
λεσε καὶ σὲ καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει
εἰπεῖ· Δὸς εἰς τοῦτον τόπον· καὶ
τότε θέλεις ἀρχίσει μὲ ἐντροπὴν
νὰ κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.
10 Ἀλλ' ὅταν καλεσθῇς, ὕπαγε
κάθισαι εἰς τὸν κατώτερον τόπον·
ὥστε, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
σὲ ἐκάλεσε, νὰ σὲ εἴπῃ· Ὦ φίλε,
ἀνάβα παρεπάνω. Τότε θέλει εἶναι
τιμή σου ἔμπροσθεν ἐκείνων οἱ
ὁποῖοι κάθονται μαζύ σου.
11 Διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑψόνει
τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ·
καὶ ὅποιος ταπεινόνει τὸν ἑαυτόν
του, θέλει ὑψωθῇ.
12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κάμνῃς γεῦμα
ἢ δεῖπνον, μὴ καλῇς τοὺς φίλους
σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ
τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ τοὺς γεί-
τονάς σου τοὺς πλουσίους· μήπως
καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ
σοὶ τὸ ἀνταποδώσωσιν.
13 Ἀλλ' ὅταν κάμνῃς κάλεσμα,
κάλεσαι τοὺς πτωχοὺς, τοὺς βλαμ-
μένους, τοὺς χωλοὺς, τοὺς τυ-
φλούς·
14 Καὶ θέλεις εἶναι μακάριος·
διότι δὲν ἔχουσι νὰ σοὶ τὸ ἀνταπο-
δώσωσι· καὶ θέλει σοὶ ἀνταποδοθῇ
εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.
15 Καὶ καθὼς ἤκουσεν εἷς ἀπ'
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μαζὺ
ταῦτα τὰ λόγια, τὸν εἶπε· Μακάριος
εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος φάγῃ ψωμίον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἄνθρω-
πός τις ἔκαμε μεγάλον δεῖπνον, καὶ
ἐκάλεσε πολλούς.
17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου
ἔστειλε τὸν δοῦλόν του νὰ εἰπῇ εἰς
τοὺς καλεσμένους· Ἐλᾶτε, διότι
τώρα εἶναι ὅλα ἕτοιμα.
18 Καὶ ἤρχισαν ὅλοι μὲ μίαν
γνώμην νὰ παραιτῶνται. Καὶ ὁ
πρῶτος τὸν εἶπε· Χωράφιον ἠγό-
ρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ὑπάγω
νὰ τὸ ἰδῶ· παρακαλῶ σε, ἔχε με
παρῃτημένον.
19 Καὶ ἄλλος εἶπε· Πέντε ζευγά-
ρια βοΐδια ἠγόρασα, καὶ ὑπάγω νὰ
τὰ δοκιμάσω· παρακαλῶ σε, ἔχε
με παρῃτημένον.
20 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ἐγὼ ὑπαν-
δρεύθην, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ
ἔλθω.
21 Καὶ ὑπῆγεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
καὶ εἶπεν εἰς τὸν αὐθέντην του
ἐκεῖνα. Τότε ἐθυμώθη ὁ οἰκοκύρης
ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν δοῦλόν
του· Ἔβγα ἔξω ὀγλίγωρα εἰς τὰς
πλατείας καὶ εἰς τὰς ῥύμας τῆς
πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ
βλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυ-
φλοὺς φέρε ἐδῶ.
22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Αὐθέντη,
ἔγινε καθὼς ὥρισας, καὶ ἀκόμη
εἶναι τόπος ἄδειος.
23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν
δοῦλόν του· Ἔβγα ἔξω εἰς τοὺς δρό-
μους καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ
ἀνάγκασέ τους νὰ ἔλθωσι μέσα, διὰ
νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
24 Διότι λέγω σας, ὅτι μηδὲ κα-
νεὶς ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τοὺς
καλεσμένους θέλει γευθῇ ἀπὸ τὸ
δεῖπνόν μου.
25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπήγαινον

μαζὺ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶπεν·
26 Ἀνίσως καὶ κανεὶς ἔρχηται εἰς ἐμὲ, καὶ δὲν μισῇ τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του, καὶ τὰ παιδία του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὰς ἀδελφάς του, ἀκόμη καὶ τὴν ζωήν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μαθητής μου.
27 Καὶ ὅποιος δὲν βαστᾷ τὸν σταυρόν του, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μαθητής μου.
28 Διότι ποῖος ἀπὸ σᾶς, θέλων νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὸ ἔξοδον, ἂν ἔχῃ νὰ τὸν τελειώσῃ;
29 Μήπως καὶ βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν ἠμπορέσῃ νὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσωσιν ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουσι νὰ τὸν περιπαίζωσι, λέγοντες·
30 Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ κτίζῃ, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ τελειώσῃ.
31 Ἢ τίς βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ὑπάγει νὰ πολεμήσῃ μὲ ἄλλον βασιλέα, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλεύεται, ἂν ἠμπορῇ μὲ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἐπάνω του μὲ εἴκοσι χιλιάδας;
32 Εἰ δὲ δὲν ἠμπορεῖ, ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος εἶναι μακρὰν, στέλλει πρέσβεις, καὶ παρακαλεῖ νὰ κάμῃ εἰρήνην.
33 Οὕτω λοιπὸν καὶ καθεὶς ἀπὸ σᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτάσσεται ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητής μου.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν ὅμως τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἀλατισθῇ;
35 Οὐδὲ διὰ τὴν γῆν, οὐδὲ διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ῥίπτουσιν ἔξω. Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐπήγαινον καὶ ἤγγιζον, νὰ τὸν ἀκούωσι.
2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους δέχεται, καὶ τρώγει μαζύ τους.
3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·
4 Ποῖος ἀπὸ σᾶς, ἂν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἤθελε χάσει ἓν ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ὑπάγει εἰς τὸ χαμένον, ἕως οὗ νὰ τὸ εὕρῃ;
5 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὕρῃ, τὸ βάλλει ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ χαίρεται·
6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκόν του, κράζει τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Χαρῆτε καὶ σεῖς μὲ ἐμὲ, ὅτι εὗρῆκα τὸ χαμένον μου πρόβατον.
7 Λέγω σας, ὅτι τέτοια χαρὰ θέλει εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ, παρὰ διὰ τοὺς ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.
8 Ἢ καμμία γυνὴ, ἡ ὁποία ἔχει δέκα δραχμὰς, ἂν ἤθελε χάσει μίαν δραχμὴν, δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν, καὶ γυρεύει ἐπιμελῶς, ἕως οὗ νὰ τὴν εὕρῃ;
9 Καὶ ὅταν τὴν εὕρῃ, κράζει τὰς φίλας καὶ τὰς γειτονίσσας της, καὶ λέγει· Χαρῆτε καὶ σεῖς μὲ ἐμὲ, ὅτι εὗρῆκα τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα.
10 Τέτοια χαρὰ, σᾶς λέγω, γίνεται ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ.
11 Καὶ εἶπε· Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα του· Ὦ πάτερ,

δός με τὸ μερίδιον τὸ ὁποῖον μοὶ
τυχαίνει τῆς κληρονομίας. Καὶ
ἐχώρισεν εἰς αὐτοὺς τὸν βίον του.
13 Καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐμάζω-
ξεν ὅλα ὁ μικρότερος υἱὸς, καὶ ἀνε-
χώρησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ
ἐκεῖ ἐσκόρπισε τὰ πράγματά του,
ζῶν ἀσώτως.
14 Καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἐξωδίασεν αὐ-
τὸς ὅλα, ἔγινε πεῖνα μεγάλη εἰς τὴν
χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρχισε
νὰ γίνηται ἐνδεής.
15 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκολλήθη εἰς
ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας
ἐκείνης· καὶ ἔπεμψέ τον εἰς τὰ
χωράφιά του, νὰ βόσκῃ τοὺς χοί-
ρους.
16 Καὶ ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν
κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα τὰ
ὁποῖα ἔτρωγον οἱ χοῖροι· καὶ κἀν-
εἰς δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτόν.
17 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυ-
τόν του, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ
πατρός μου περισσεύουσι ψωμίου,
καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πεῖναν.
18 Ἂς σηκωθῶ καὶ ἂς ὑπάγω εἰς
τὸν πατέρα μου, καὶ θέλω τὸν
εἰπεῖ· Ὦ πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου·
19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλε-
σθῶ υἱός σου· κάμε καὶ ἐμὲ ὡς ἕνα
ἀπὸ τοὺς μισθίους σου.
20 Καὶ σηκονόμενος ἦλθεν εἰς τὸν
πατέρα του. Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον
μακρὰν, τὸν εἶδεν ὁ πατήρ του, καὶ
τὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἔτρεξε καὶ
ἔπεσεν εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν
κατεφίλησε.
21 Καὶ τὸν λέγει ὁ υἱός· Ὦ πά-
τερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου, καὶ πλέον δὲν εἶμαι
ἄξιος νὰ καλεσθῶ υἱός σου.
22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τοὺς
δούλους του· Ἐβγάλετε τὴν φορε-
σίαν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατέ τον,
καὶ δότε καὶ δακτυλίδιον εἰς τὴν
χεῖρά του, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ
ποδάριά του.
23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μοσχάριον
τὸ θρεπτὸν, καὶ σφάξατέ το· νὰ
φάγωμεν, νὰ χαρῶμεν·
24 Διότι οὗτος ὁ υἱός μου ἦτον
νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος,
καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρχισαν νὰ εὐ-
φραίνωνται.
25 Καὶ ὁ μεγαλίτερός του υἱὸς
ἦτον εἰς τὸ χωράφιον· καὶ καθὼς
ἤρχετο καὶ ἤγγισεν εἰς τὴν οἰκίαν,
ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορούς.
26 Καὶ ἐφώναξεν ἕνα ἀπὸ τοὺς
δούλους του, καὶ ἠρώτησε τί θέλει
νὰ ἦναι αὐτά.
27 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρ σου
ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ θρεπτὸν,
διότι τὸν ἀπέλαυσεν ὑγιῆ.
28 Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ
ἐμβῇ μέσα. Ὁ πατήρ του λοιπὸν
ἐβγαίνων ἔξω τὸν παρεκάλει.
29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του· Ἰδοὺ, τό-
σους χρόνους σὲ δουλεύω, καὶ οὐδέ-
ποτε δὲν παρήκουσα τὴν ἐντολήν
σου· καὶ καμμίαν φορὰν δὲν μὲ
ἔδωκες ἓν ἐρίφιον, νὰ εὐφρανθῶ καὶ
ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου·
30 Καὶ τώρα διότι ἦλθεν ὁ υἱός
σου οὗτος, ὁ ὁποῖος κατέφαγε τὸν
βίον σου μὲ τὰς πόρνας, ἔσφαξας
τὸ μοσχάριον τὸ θρεπτὸν διὰ τὴν
ἀγάπην του.
31 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Ὦ τέ-
κνον μου, σὺ πάντοτε μὲ ἐμὲ εἶσαι,
καὶ ὅλα τὰ ἰδικά μου ἰδικά σου
εἶναι.
32 Ἔπρεπεν ὅμως νὰ χαρῶμεν
καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν· διότι ὁ ἀδελ-
φός σου οὗτος ἦτον νεκρὸς, καὶ
ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του·
Κάποιος ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν
ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβάλθη εἰς

*αὐτὸν, ὅτι σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά
του.*
2 *Καὶ ἐφώναξεν αὐτὸν, καὶ τὸν
εἶπε· Τί* εἶναι *ταῦτα τὰ ὁποῖα
ἀκούω διὰ σέ; δός* με *λογαριασμὸν
διὰ τὴν οἰκονομίαν σου· διότι δὲν
θέλεις ἠμπορέσει πλέον νὰ οἰκο-
νομῇς.*
3 *Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μέσα του·
Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέν-
της μου τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμέ;
νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ
ἐντρέπομαι.*
4 *Ἐξεύρω τί θέλω κάμει, διὰ νὰ
μὲ δεχθῶσί* τινες *εἰς τοὺς οἴκους
των, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκο-
νομίαν.*
5 *Καὶ ἐπροσκάλεσε καθένα ἀπὸ
τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ αὐθέντου
του, καὶ εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον·
Πόσα χρεωστεῖς εἰς τὸν αὐθέντην
μου;*
6 *Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἑκατὸν μέ-
τρα λαδίου. Καὶ τὸν λέγει· Ἔπαρε
τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ κάθισαι
ὀγλίγωρα καὶ γράψαι πενῆντα.*
7 *Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπε· Καὶ
σὺ πόσα χρεωστεῖς; Καὶ ἐκεῖνος
εἶπεν, Ἑκατὸν κοιλὰ σιταρίου·
Καὶ τὸν λέγει· Ἔπαρε τὴν ἀπό-
δειξίν σου, καὶ γράψαι ὀγδοήκοντα.*
8 *Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ αὐθέντης τὸν
οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρόνιμα
ἐπορεύθη· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος
τούτου εἶναι φρονιμώτεροι περισ-
σότερον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς
εἰς τὴν γενεάν των.*
9 *Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Κάμετε φί-
λους εἰς τὸν ἑαυτόν σας ἀπὸ τὸν
πλοῦτον τῆς ἀδικίας· καὶ ὁπόταν
ἀποθάνητε, θέλουσι σᾶς δεχθῇ εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς.*
10 *Ὅποιος* εἶναι *πιστὸς εἰς τὸ ὀλί-
γον, καὶ εἰς τὸ πολὺ πιστὸς εἶναι·
καὶ ὅποιος εἶναι ἄδικος εἰς τὸ ὀλί-
γον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἄδικος εἶναι.*
11 *Ἂν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον πλοῦ-
τον δὲν ἐγίνετε πιστοὶ, ποῖος θέλει
σᾶς ἐμπιστευθῇ τὸν ἀληθινόν;*
12 *Καὶ ἐὰν εἰς τὰ ξένα δὲν ἐγίνετε
πιστοὶ, τὸν ἰδικόν σας* πλοῦτον *τίς
θέλει σᾶς δώσει;*
13 *Κἀνεὶς δοῦλος δὲν δύναται νὰ
δουλεύῃ δύο αὐθέντας· διότι ἢ τὸν
ἕνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον
θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕνα θέλει
διαλέξει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει κα-
ταφρονήσει· δὲν δύνασθε νὰ δου-
λεύητε Θεὸν καὶ πλοῦτον.*
14 *Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκουσαν
ταῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγέλων· διότι
ἦσαν φιλάργυροι.*
15 *Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς
εἶσθε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δικαιόνετε
τὸν ἑαυτόν σας ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· ἀλλὰ ὁ Θεὸς γνωρίζει
τὰς καρδίας σας· διότι ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον εἶναι ὑψηλὸν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, εἶναι σικχασία
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.*
16 *Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως
τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου* ἦσαν· *ἀπὸ
τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγ-
γελίζεται, καὶ κάθε* ἄνθρωπος *εἰς
αὐτὴν βιάζεται.*
17 *Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ
ἀπὸ τὸν νόμον μία ἄκρα.*
18 *Καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀφήσῃ τὴν γυ-
ναῖκά του, καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλην,
εἶναι μοιχός· καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος
ὑπανδρεύεται γυναῖκα ἀπολελυ-
μένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.*
19 *Ἦτον δὲ ἄνθρωπός τις πλού-
σιος, καὶ ἐνδύνετο κόκκινα καὶ
βύσσινα* φορέματα, *καὶ εὐφραίνετο
καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.*
20 *Καὶ ἦτον* καὶ *πτωχός τις, τὸ
ὄνομά* του *Λάζαρος, ὁ ὁποῖος ἦτον
ἐρριμμένος ἐμπρὸς εἰς τὴν πύλην
του πληγωμένος·*
21 *Καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ
ἀπὸ τὰς ψίχας αἱ ὁποῖαι ἔπιπτον
ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ πλουσίου·*

ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι ἤρχοντο καὶ
ἔγλυφον τὰς πληγάς του.
22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν
ὁ πτωχὸς, καὶ τὸν ἐπῆραν οἱ ἄγ-
γελοι, καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν
κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ἀπέθανε
καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη·
23 Καὶ μέσα εἰς τὸν ᾅδην, εὑρισκό-
μενος εἰς τὰ βάσανα, ἐσήκωσε τὰ
ὀμμάτιά του, καὶ εἶδε τὸν Ἀβραὰμ
ἀπὸ μακρὰν, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς
τοὺς κόλπους του.
24 Καὶ αὐτὸς ἐφώναξε, καὶ εἶπεν·
Ὦ πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ
πέμψαι τὸν Λάζαρον, νὰ βάψῃ τὴν
ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὸ
νερὸν, καὶ νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσάν
μου· διότι βασανίζομαι μέσα εἰς
τὴν φλόγα ταύτην.
25 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τὸν εἶπεν· Ὦ
τέκνον, ἐνθυμήσου, ὅτι σὺ ἀπέλαυ-
σες τὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωήν
σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
καὶ τώρα οὗτος παρακαλεῖται, καὶ
σὺ λυπεῖσαι.
26 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ταῦτα, ἀνά-
μεσον εἰς σᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι
μεγάλον χάσμα, διὰ νὰ μὴ δύνωνται
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περά-
σωσιν ἀπεδῶ εἰς σᾶς, μηδὲ ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπεκεῖ νὰ περνῶσιν
εἰς ἡμᾶς.
27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Παρακαλῶ
σε λοιπὸν, ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς
εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·
28 Διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ
νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ ταῦτα, διὰ νὰ
μὴν ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασάνου.
29 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ·
Ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προ-
φήτας· ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς.
30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὄχι, πάτερ
Ἀβραάμ· ἀλλ' ἂν ὑπάγῃ κᾀνεὶς
ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θέ-
λουσι μετανοήσει.
31 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τὸν εἶπεν· Ἂν
τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν
ἀκούωσιν, οὐδὲ ἂν ἀναστηθῇ κᾀνεὶς
ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, θέλουσι τὸν πι-
στεύσει.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·
Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἔλθωσι τὰ
σκάνδαλα· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς
ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρ-
χονται.
2 Καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτὸν, νὰ
ἦναι μία μυλόπετρα τριγύρω εἰς
τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς
τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδα-
λίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.
3 Προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας.
Καὶ ἐὰν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς
σὲ, ἐπιτίμησαί τον· καὶ ἐὰν μετα-
νοήσῃ, συγχώρησαί τον.
4 Καὶ ἂν σφάλῃ εἰς σὲ ἑπτὰ
φοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ ἑπτὰ φο-
ραῖς τὴν ἡμέραν γυρίσῃ εἰς σὲ, λέ-
γων· Μετανοῶ· θέλεις τὸν συγχω-
ρήσει.
5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν
Κύριον· Αὔξησέ μας πίστιν.
6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐὰν εἴχετε
πίστιν ὡς τὸν κόκκον τοῦ σιναπίου,
ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς ταύτην τὴν συκά-
μινον· Ἐκριζώσου, καὶ φυτεύσου
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε σᾶς
ὑπακούσει.
7 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς ἔχων δοῦλον
κάμνοντα τὸ ἄροτρον, ἢ βόσκοντα
τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔλθῃ
μέσα εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ τὸ χωρά-
φιον, τὸν λέγει παρευθύς· Πέρασε,
κάθισε;
8 Καὶ δὲν θέλει τὸν εἰπεῖ· Ἑτοί-
μασαι τίποτε νὰ δειπνήσω, καὶ
περιζώσου καὶ ὑπηρέτει με, ἕως οὗ
νὰ φάγω καὶ νὰ πίω· καὶ ὕστερον
θέλεις φάγει καὶ θέλεις πιεῖ καὶ
σύ;
9 Τάχα εὐχαριστεῖ τὸν δοῦλον
ἐκεῖνον, διότι ἔκαμεν ὅσα τὸν διέ-
ταξε; Δὲν τὸ στοχάζομαι.

10 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν κάμητε
ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς διετάχθη-
σαν, λέγετε· Ὅτι ἄχρηστοι δοῦλοι
εἴμεθα· διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
ἐχρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν, ἐκά-
μαμεν.
11 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπήγαινεν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐπέρνα διὰ μέσου
τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ ἐμβαίνων εἰς καποίαν χώ-
ραν, τὸν ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ
ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν ἀπὸ
μακράν·
13 Καὶ ἔβγαλαν φωνὴν, καὶ εἶπαν·
Ὦ διδάσκαλε Ἰησοῦ, ἐλέησόν μας.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τοὺς εἶδεν,
εἶπεν· Ὑπάγετε, δείξατε τὸν ἑαυ-
τόν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ αὐτοὶ
ἐν ᾧ ἐπήγαινον, ἐκαθαρίσθησαν.
15 Καὶ εἷς ἀπ' αὐτοὺς, ἀφ' οὗ
εἶδεν ὅτι ἰατρεύθη, ἐγύρισε, μὲ
μεγάλην φωνὴν δοξάζων τὸν Θεόν·
16 Καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον
εἰς τὰ ποδάριά του, εὐχαριστῶν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.
17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ
δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ εἶναι;
18 Δὲν εὑρέθησαν νὰ γυρίσωσι νὰ
δώσωσι δόξαν τῷ Θεῷ, παρὰ μόνον
οὗτος ὁ ἀλλοεθνής;
19 Καὶ τὸν λέγει· Σήκω, πήγαινε·
ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἠρώτη-
σαν· Πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ; Ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε·
Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
μὲ φύλαξιν·
21 Οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδοὺ
ἐδῶ, ἤ, Ἰδοὺ ἐκεῖ εἶναι· διότι ἰδοὺ, ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας.
22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς εἶπε·
Θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι, ὅτε θέλετε
ἐπιθυμήσει μίαν ἀπὸ τὰς ἡμέρας
τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἰδῆτε·
καὶ δὲν θέλετε τὴν ἰδεῖ.
23 Καὶ θέλουσι σᾶς εἰπεῖ· Ἰδοὺ
ἐδῶ εἶναι· Ἰδοὺ ἐκεῖ εἶναι· καὶ σεῖς
μὴν ὑπάγητε, μηδὲ τοὺς ἀκολουθή-
σητε.
24 Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ, ἡ
ὁποία ἀστράπτει ἀπὸ τὸ ἓν μέρος
ὑποκάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λάμπει
ἕως τὸ ἄλλο μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν
οὐρανόν· οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν
του.
25 Καὶ πρῶτον κάμνει χρεία νὰ
πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ
ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην.
26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ
εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που.
27 Ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ὑπάν-
δρευον καὶ ὑπανδρεύοντο, ἕως τὴν
ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβῆ-
κεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ
ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τοὺς
ἐχάλασεν ὅλους.
28 Ὁμοίως ἀκόμη καθὼς ἔγινεν
εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Λώτ· ἔτρωγον
καὶ ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύ-
τευον, ἔκαμνον οἴκους·
29 Καὶ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν
ἐβγῆκεν ὁ Λὼτ ἀπὸ τὰ Σόδομα,
ἔβρεξε φωτίαν καὶ θειάφιον ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν, καὶ τοὺς ἐχάλασεν
ὅλους·
30 Τὰ ὅμοια θέλουσιν εἶναι καὶ
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν
ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει
φανερωθῇ.
31 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅποιος
θέλει εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ
τὰ ἀγγεῖά του μέσα εἰς τὸν οἶκόν
του, ἂς μὴ καταβῇ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον,
ὁμοίως ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω.
32 Καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν γυναῖκα
τοῦ Λώτ.
33 Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν
ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποι-
ος τὴν χάσῃ, θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην τὴν
νύκτα θέλουσιν εἶναι δύο εἰς ἓν
κραββάτιον· ὁ εἷς θέλει παρθῇ,
καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.
35 Δύο θέλουσιν ἀλέθει εἰς ἓν
μέρος· ἡ μία θέλει παρθῇ, καὶ ἡ
ἄλλη θέλει ἀφεθῇ.
36 Δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον·
ὁ εἷς θέλει παρθῇ, καὶ ὁ
ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.
37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν λέγουσι·
Ποῦ, Κύριε; Καὶ ὁ Ἰησοῦς
τοὺς εἶπεν· Ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα,
ἐκεῖ θέλουσι μαζωχθῇ καὶ οἱ ἀετοί.

ΚΕΦ. ιη΄.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς καὶ παραβολὴν,
πῶς πρέπει πάντοτε νὰ
προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴν ὀκνῶσι·
2 Λέγων· Ἦτον κριτής τις εἰς
μίαν πόλιν, καὶ μηδὲ τὸν Θεὸν
ἐφοβεῖτο, μηδὲ τοὺς ἀνθρώπους
ἐντρέπετο.
3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν
πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς τοῦτον
τὸν κριτὴν, καὶ ἔλεγεν· Ἐκδίκησόν
με ἀπὸ τὸν ἐναντίον μου.
4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μερικὸν καιρόν.
Ὕστερα εἶπε μέσα του· Ἂν
καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον
δὲν ἐντρέπομαι·
5 Ὅμως διότι μὲ πειράζει ἡ χήρα
αὕτη, ἂς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴν
ἔρχηται ἕως τὸ τέλος καὶ μὲ θλίβῃ.
6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἀκούσατε
τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.
7 Καὶ ὁ Θεὸς, πῶς νὰ μὴ κάμῃ
τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων
του, οἱ ὁποῖοι βοῶσιν εἰς αὐτὸν
ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμεῖ
εἰς αὐτούς;
8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ὀγλίγωρα. Ὅμως
ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ,
τάχα θέλει εὕρει τὴν πίστιν ἐπάνω
εἰς τὴν γῆν;
9 Καὶ εἶπε καὶ εἰς καποίους, οἱ
ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς τὸν ἑαυτόν
των ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ κατεφρόνουν
τοὺς ἄλλους, ταύτην τὴν παραβολήν·
10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ
ἱερὸν νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ εἷς
Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος τελώνης.
11 Ὁ Φαρισαῖος ἐστάθη, καὶ εἰς
τὸν ἑαυτόν του προσεύχετο ταῦτα
τὰ λόγια· Ὦ Θεὲ, εὐχαριστῶ σε,
διότι δὲν εἶμαι ἐγὼ καθὼς οἱ λοιποὶ
ἄνθρωποι, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ,
ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης.
12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα,
ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν
ἔχω.
13 Καὶ ὁ τελώνης ἐστέκετο ἀπὸ
μακρὰν, καὶ δὲν ἤθελεν οὐδὲ τὰ ὀμμάτιά
του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν·
ἀλλὰ ἐκτύπει τὸ στῆθός του,
καὶ ἔλεγεν· Ὦ Θεὲ, ἱλάσθητί μοι
τῷ ἁμαρτωλῷ.
14 Λέγω σας· Οὗτος κατέβη δεδικαιωμένος
εἰς τὸν οἶκόν του,
παρὰ ἐκεῖνος· διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος
ὑψόνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ·
καὶ ὅποιος ταπεινόνῃ τὸν
ἑαυτόν του, θέλει ὑψωθῇ.
15 Καὶ τὸν ἔφερον καὶ τὰ μικρὰ
παιδία, διὰ νὰ τὰ πιάνῃ· καὶ οἱ
μαθηταί του βλέποντές τα ὠνείδισαν
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφερον.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὰ προσεκάλεσε,
καὶ εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ
ἔρχωνται εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε·
διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος
δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
ὡσὰν παιδίον, δὲν θέλει ἐμβῇ εἰς
αὐτήν.
18 Καὶ κάποιος ἄρχων τὸν ἠρώτησε,
καὶ εἶπε· Διδάσκαλε ἀγαθὲ,
τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;
19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με
λέγεις ἀγαθόν; κανεὶς δὲν εἶναι

ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
20 Τὰς παραγγελίας ἐξεύρεις· Μὴ
μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέ-
ψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τί-
μα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου.
21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ταῦτα ὅλα
ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.
22 Καὶ ἀκούων ταῦτα ὁ Ἰησοῦς,
τὸν εἶπεν· Ἀκόμη ἓν σοὶ λείπει· ὅλα
ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς, πώλησόν τα, καὶ
μοίρασαί τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ
θέλεις ἀποκτήσει θησαυρὸν εἰς τὸν
οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει μου.
23 Καὶ ἐκεῖνος, καθὼς τὸ ἤκουσεν,
ἐλυπήθη πολλά· διότι ἦτον πολλὰ
πλούσιος.
24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸν εἶδε
ὅτι ἐλυπήθη πολλὰ, εἶπε· Πόσον
δύσκολα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι
τὰ χρήματα, θέλουσιν ἐμβῇ εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ
ἡ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς
βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἐμβῇ
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὸ ἤκου-
σαν, εἶπαν· Καὶ τίς δύναται νὰ
σωθῇ;
27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους, εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.
28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἰδοὺ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκο-
λουθήσαμεν.
29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια
σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανεὶς ὁ
ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ
ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
30 Ὅστις δὲν θέλει τὰ ἀπολαύσει
πολλαπλάσια εἰς τὸν καιρὸν τοῦ-
τον, καὶ εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα
ζωὴν αἰώνιον.
31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνων τοὺς δώ-
δεκα μαθητὰς, τοὺς εἶπεν· Ἰδοὺ,
ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
καὶ θέλουσι τελειωθῇ ὅλα ὅσα
εἶναι γραμμένα ἀπὸ τοὺς προφή-
τας, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
32 Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ
ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ, καὶ θέ-
λει ὑβρισθῇ, καὶ θέλει ἐμπτυσθῇ·
33 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν δείρωσι, θέ-
λουσι τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην
ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.
34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τίποτε
ἀπὸ ταῦτα· καὶ οὗτος ὁ λόγος ἦτον
κρυμμένος ἀπ' αὐτοὺς, καὶ δὲν
ἐγνώριζον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλέ-
γοντο.
35 Καὶ ὅτε ἤγγιζεν εἰς τὴν Ἱεριχὼ,
ἐκάθετό τις τυφλὸς εἰς τὸν δρόμον,
καὶ ἐζήτει·
36 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἐπέρνα
τὸ πλῆθος, ἠρώτησε τί εἶναι τοῦτο;
37 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν, ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐπερνᾷ.
38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν· Ὦ Ἰη-
σοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
39 Καὶ ὅσοι ἐπήγαινον ἔμπροσθεν
τὸν ἐπέπληττον, διὰ νὰ σιωπήσῃ·
καὶ αὐτὸς πολλὰ περισσότερον
ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ
ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς αὐ-
τόν· καὶ ὅταν ἤγγισεν αὐτὸς, τὸν
ἠρώτησε,
41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις νὰ σὲ
κάμω; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Κύριε,
νὰ ἰδῶ.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἰδέ·
ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.
43 Καὶ παρευθὺς εἶδε, καὶ τὸν
ἠκολούθησε δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ
ὅλος ὁ λαὸς, ἀφ' οὗ τὸ εἶδαν, εὐχα-
ρίστησαν τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. ιθ΄.

ΚΑΙ ἐμβῆκε καὶ ἐπέρνα ἀπὸ τὴν
μέσην τῆς Ἱεριχῶ.
2 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ὀνομα-
ζόμενος Ζακχαῖος· καὶ οὗτος ἦτον
πρῶτος τελώνης, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτει νὰ ἰδῇ τὸν Ἰησοῦν
ποῖος εἶναι· καὶ δὲν ἐδύνατο ἀπὸ τὸ
πλῆθος, διότι ἦτον μικρὸς εἰς τὸ
σῶμα.
4 Καὶ ἔτρεξεν ἐμπρὸς, καὶ ἀνέβη
ἐπάνω εἰς μίαν συκομορέαν, διὰ νὰ
τὸν ἰδῇ· διότι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον
ἔμελλε νὰ περάσῃ.
5 Καὶ καθὼς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἠτένισε καὶ εἶδεν
αὐτὸν, καὶ εἶπε· Ζακχαῖε, κατάβα
ὀγλίγωρα· διότι σήμερον κάμνει
χρεία νὰ μείνω εἰς τὸν οἶκόν σου.
6 Καὶ ἐσπούδασε καὶ κατέβη, καὶ
τὸν ἐδέχθη χαρούμενος.
7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδαν, ὅλοι ἐγόγ-
γυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι εἰς ἄνθρω-
πον ἁμαρτωλὸν ὑπῆγε νὰ καταλύσῃ.
8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ
εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, Κύριε,
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου
δίδω εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ἂν ἐσυ-
κοφάντησα τινὸς τίποτε, τὸ δίδω
ὀπίσω τετραπλάσιον.
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὅτι
σήμερον ἔγινε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον
τοῦτον, εἰς ὅσον εἶναι καὶ οὗτος
υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ·
10 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ
χαμένον.
11 Καὶ καθὼς ἤκουον ἐκεῖνοι ταῦ-
τα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν παρα-
βολὴν, διότι ἦτον ἐγγὺς εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλογίαζον, ὅτι
παρευθὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.
12 Λοιπὸν εἶπεν· Ἄνθρωπός τις
εὐγενὴς ὑπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν,
νὰ πάρῃ διὰ ἑαυτόν του βασιλείαν,
καὶ νὰ γυρίσῃ.
13 Καὶ ἔκραξε δέκα του δούλους,
καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τοὺς
εἶπε· Νὰ πραγματεύεσθε ἕως οὗ
νὰ ἔλθω.
14 Καὶ οἱ πολῖται του τὸν ἐμί-
σουν, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ὀπί-
σω του, καὶ ἔλεγον· Δὲν τὸν
θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.
15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὴν βασι-
λείαν, καὶ ἐγύρισεν, εἶπε νὰ τὸν
φωνάξωσι τοὺς δούλους ἐκείνους,
εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριόν
του· διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησε καθεὶς
εἰς τὴν πραγματείαν του.
16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν·
Αὐθέντη, ἡ μία σου μνᾶ ἔκαμε παρ-
επάνω δέκα μνᾶς.
17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εὖγε,
δοῦλε ἀγαθέ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον
ἔγινες ἐμπιστευμένος, ἔχε ἐξουσίαν
ἐπάνω εἰς δέκα πόλεις.
18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ
εἶπεν· Αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔκαμεν
ἄλλας πέντε μνᾶς.
19 Καὶ εἶπε καὶ εἰς τοῦτον· Καὶ
σὺ νὰ γίνῃς ἐξουσιαστὴς ἐπάνω
εἰς πέντε πόλεις.
20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν·
Αὐθέντη, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, τὴν ὁποίαν
εἶχον βαλμένην εἰς πανίον·
21 Διότι σὲ ἐφοβούμην, ἐπειδὴ
εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρός· σηκόνεις
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔβαλες, καὶ
θερίζεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔσπει-
ρας.
22 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης
του· Ἀπὸ τὸ στόμα σου θέλω σε
κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς,
σηκόνων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔβαλα,
καὶ θερίζων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν
ἔσπειρα·
23 Καὶ διὰ τί δὲν ἔδωκες τὸ
ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν,
καὶ ἐγὼ ὅταν ἠρχόμην ἤθελον τὸ
πάρει μὲ τὸ διάφορον;
24 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρ-
εστέκοντο ἐκεῖ, εἶπε· Πάρετε ἀπ'
αὐτὸν τὴν μνᾶν, καὶ δότε την εἰς
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς δέκα
μνᾶς·
25 (Καὶ τὸν εἶπαν· Αὐθέντη, ἔχει
δέκα μνᾶς·)

26 Διότι ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς
καθένα ὁ ὁποῖος ἔχει, θέλει δοθῇ·
καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει,
καὶ ὅ,τι ἔχει θέλει παρθῇ ἀπ'
αὐτόν.
27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκεί-
νους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθέλησαν νὰ
βασιλεύσω εἰς αὐτοὺς, φέρετέ μοί
τους ἐδῶ, καὶ κατασφάξατέ τους
ἔμπροσθέν μου.
28 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς,
ἐπήγαινεν ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
29 Καὶ ὅτε ἤγγισεν εἰς τὴν Βηθ-
φαγὴ καὶ Βηθανίαν, εἰς τὸ ὄρος τὸ
ὁποῖον κράζεται Ἐλαιῶν, ἔστειλε
δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,
30 Καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὸ
κατέναντί σας χωρίον· καὶ ὅτε
ἐμβαίνετε εἰς αὐτὸ θέλετε εὕρει ἓν
πωλάριον δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον
κανεὶς ἄνθρωπος ἀκόμη δὲν ἐκά-
θισε· καὶ λύσατε καὶ φέρετέ μέ το.
31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ κανείς·
Διὰ τί τὸ λύετε; Νὰ τὸν εἰπῆτε
οὕτως· Ὅτι ὁ Κύριός του τὸ χρειά-
ζεται.
32 Καὶ ὑπῆγαν οἱ ἀπεσταλμένοι,
καὶ εὑρῆκαν καθὼς τοὺς εἶπε.
33 Καὶ ἐν ᾧ ἔλυον τὸ πωλάριον,
τοὺς εἶπαν οἱ αὐθένται του· Διὰ τί
λύετε τὸ πωλάριον;
34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Κύριός
του τὸ χρειάζεται.
35 Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς
τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ
φορέματά των, καὶ ἐκάθισαν τὸν
Ἰησοῦν.
36 Καὶ ἐν ᾧ ἐπέρνα, ἔστρωνον
ὑποκάτω τὰ φορέματά των εἰς τὸν
δρόμον.
37 Καὶ ὅτε ἤγγισεν ἤδη εἰς τὸν
κατήφορον τοῦ βουνοῦ τῶν Ἐλαι-
ῶν, ἤρχισαν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν χαίροντες νὰ ὑμνῶσι τὸν
Θεὸν μὲ μεγάλην φωνὴν, διὰ ὅλας
τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας εἶδαν·
38 Καὶ ἔλεγον· Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι
Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα
ἐν ὑψίστοις.
39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρι-
σαίους ἀπομέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος
τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, φοβέρισε
τοὺς μαθητάς σου.
40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς
αὐτούς· Λέγω σας, ὅτι ἐὰν αὐτοὶ
σιωπήσωσιν, αἱ πέτραι θέλουσι
λαλήσει.
41 Καὶ ὅτε ἤγγισεν, εἶδε τὴν
πόλιν, καὶ τὴν ἔκλαυσε,
42 Λέγων· Ὅτι ἂν ἐγνώριζες καὶ
σὺ, κἂν εἰς τὴν ἡμέραν σου ταύτην,
τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν
εἰρήνην σου· πλὴν τώρα ἐκρύφθη-
σαν ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά σου.
43 Διότι θέλουσιν ἔλθει εἰς σὲ
ἡμέραι, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέλουσι
βάλλει τριγύρω σου χαράκωμα,
καὶ θέλουσι σὲ τριγυρίσει, καὶ θέ-
λουσι σὲ θλίψει ἀπὸ κάθε μέρος·
44 Καὶ θέλουσι σὲ ἀποπατώσει
ἕως τὰ θεμέλια, καὶ τὰ παιδία σου
θέλουσι χαλάσει μέσα εἰς σέ· καὶ
δὲν θέλουσι σοὶ ἀφήσει πέτραν
ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· διότι δὲν
ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκο-
πῆς σου.
45 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν,
καὶ ἤρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἔξω ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν μέσα εἰς
αὐτὸ καὶ ἠγόραζον,
46 Λέγων εἰς αὐτούς· Εἶναι γε-
γραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκός μου εἶναι
οἶκος προσευχῆς· καὶ σεῖς τὸν ἐκά-
μετε σπήλαιον τῶν κλεπτῶν.
47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν
εἰς τὸ ἱερόν· καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγύρευον νὰ τὸν
χαλάσωσι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ
λαοῦ·
48 Καὶ δὲν εὕρισκον τὸ τί νὰ τὸν
κάμωσι· διότι ὅλος ὁ λαὸς ἐκρέματο
ἀπ' αὐτὸν νὰ τὸν ἀκούῃ.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐν ᾧ
ἐδίδασκε τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
εὐηγγέλιζεν, ἀπροσδοκήτως ὑπῆγαν
οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς,
μαζὺ μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους,
2 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Εἰπέ μας,
μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις ταῦτα;
ἢ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ
ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς
αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ
ἐγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἰπέτε με·
4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους;
5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζοντο μέσα
των, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἂν εἰπῶμεν·
Ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέλει εἰπεῖ· Διὰ
τί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;
6 Ἂν δὲ εἰπῶμεν· Ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους· ὅλος ὁ λαὸς θέλει μᾶς
λιθάσει· διότι εἶναι καταπεισμένος,
ὅτι Ἰωάννης εἶναι προφήτης.
7 Καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι δὲν ἐξεύ-
ρουσιν ἀποποῦ εἶναι.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ
ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν
κάμνω ταῦτα.
9 Καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν
ταύτην τὴν παραβολήν· Ἄνθρωπός
τις ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ
ἔδωκεν εἰς γεωργοὺς νὰ τὸ ἀμπε-
λουργῶσι· καὶ διέβη καὶ ἔλειψε
χρόνους μερικούς.
10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε
δοῦλον εἰς τοὺς γεωργοὺς, νὰ τὸν
δώσωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμ-
πελίου· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν,
καὶ τὸν ἔστειλαν εὔκαιρον.
11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον
δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν
καὶ ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἠτίμασαν, καὶ
τὸν ἐξαπέστειλαν εὔκαιρον.
12 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ἀκόμη καὶ
τρίτον· καὶ ἐκεῖνοι καὶ τοῦτον ἐπλή-
γωσαν, καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω.
13 Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου
εἶπε· Τί νὰ κάμω; ἂς πέμψω τὸν
υἱόν μου τὸν ἠγαπημένον· ἴσως ὅταν
τὸν ἰδῶσι θέλουσι τὸν ἐντραπῆ.
14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ἀφ' οὗ τὸν
εἶδαν, ἐσυλλογίζοντο μέσα των, καὶ
ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος·
ἐλᾶτε, καὶ ἂς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ
νὰ γίνῃ ἡ κληρονομία του ἰδική μας.
15 Καὶ ἔβγαλάν τον ἔξω ἀπὸ τὸ
ἀμπέλιον, καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Τί
θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ
ἀμπελίου εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργούς;
16 Θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει
τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ τὸ
ἀμπέλιον θέλει δώσει εἰς ἄλλους.
Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὸ ἤκουσαν, εἶπαν·
Μὴ γένοιτο.
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τοὺς
εἶδε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν τοῦ-
το τὸ γεγραμμένον· Ὅτι ἡ πέτρα τὴν
ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ κτίσται,
ἐκείνη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας;
18 Καὶ ὅποιος πέσῃ ἐπάνω εἰς
αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλει συντρι-
φθῇ· καὶ εἰς ὅποιον πέσῃ, θέλει
τὸν λικμήσει.
19 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν
νὰ ἁπλώσωσι τὰς χεῖράς των ἐπάνω
του· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν·
διότι ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς
εἶπε τὴν παραβολὴν ἐκείνην.
20 Καὶ παραφυλάττοντές τον
ἔστειλαν ἀνθρώπους ἐπιβούλους,
οἱ ὁποῖοι μετεπλάττοντο νὰ ἦναι
δίκαιοι· διὰ νὰ πάρωσιν ἀπ' αὐτὸν
λόγον, νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς
τὴν αὐθεντίαν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν
τοῦ ἡγεμόνος.
21 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπαν·
Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι καλὰ
λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀπο-
βλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ'
ἀληθείας τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ δι-
δάσκεις·
22 Ἠμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ δίδω-

μεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;
23 Καὶ γνωρίζων τὴν πανουργίαν
των, τοὺς λέγει· Τί μὲ πειράζετε;
24 Δείξατέ μοι ἓν δηνάριον· τίνος
εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπανώγραμμα; Ἀπ-
εκρίθησαν καὶ εἶπαν· Τοῦ Καίσα-
ρος.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἀπό-
δοτε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καί-
σαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ
πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.
26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιά-
σωσιν εἰς λόγον ἔμπροσθεν εἰς τὸν
λαόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀπό-
κρισίν του, καὶ ἐσιώπησαν.
27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Σαδδου-
καίους, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τὸ ὅτι
εἶναι ἀνάστασις, ὑπῆγαν πλησίον,
καὶ τὸν ἠρώτησαν,
28 Καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋ-
σῆς ἔγραψεν εἰς ἡμᾶς· Ἐὰν ἀπο-
θάνῃ κανενὸς ἀδελφὸς, ὅστις ἔχει
γυναῖκα, καὶ οὗτος νὰ ἀποθάνῃ
ἄτεκνος, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του
τὴν γυναῖκά του, καὶ νὰ ἐξανα-
στήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.
29 Ἑπτὰ λοιπὸν ἦσαν ἀδελφοί·
καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ
ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν
γυναῖκα, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐκεῖνος
ἄτεκνος.
31 Καὶ ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ τρίτος·
ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν
παιδία, καὶ ἀπέθανον.
32 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή.
33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ὅλους
εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει εἶναι ἡ
γυνή; διότι τὴν εἶχον καὶ οἱ ἑπτὰ
γυναῖκα.
34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
τοὺς εἶπεν· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τού-
του ὑπανδρεύουσι καὶ ὑπανδρεύον-
ται·
35 Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι κατα-
ξιωθῶσι νὰ τύχωσι τοῦ αἰῶνος
ἐκείνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν, οὔτε ὑπανδρεύουσιν, οὔτε
ὑπανδρεύονται·
36 Οὔτε ἠμποροῦσι πλέον νὰ ἀπο-
θάνωσι· διότι εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς
ἀγγέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ,
ἐπειδὴ καὶ εἶναι υἱοὶ τῆς ἀναστά-
σεως.
37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι σηκό-
νονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐσήμανεν
εἰς τὴν βάτον, ἐκεῖ ὅπου λέγει Κύ-
ριον, τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν
Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ
Ἰακώβ.
38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν
Θεὸς, ἀλλὰ ζώντων· διότι ὅλοι εἰς
αὐτὸν ζῶσι.
39 Καὶ ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ
τοὺς Γραμματεῖς καὶ εἶπαν· Διδά-
σκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Καὶ πλέον δὲν ἀπεκότουν νὰ
τὸν ἐρωτήσωσι τίποτε.
41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· Πῶς
λέγουσι τὸν Χριστὸν νὰ ἦναι υἱὸς
τοῦ Δαβίδ;
42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βι-
βλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· Εἶπεν ὁ
Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου
ἀπὸ τὰ δεξιά μου,
43 Ἕως οὗ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά σου.
44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει
Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱός του;
45 Καὶ εἰς τὴν ἀκοὴν ὅλου τοῦ
λαοῦ, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·
46 Προσέχετε ἀπὸ τοὺς Γραμμα-
τεῖς, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περιπα-
τῶσι μὲ στολὰς, καὶ ἀγαπῶσι τοὺς
χαιρετισμοὺς εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ
τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συνα-
γωγὰς, καὶ νὰ προκαθέζωνται εἰς
τὰ δεῖπνα·
47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ κάμνουσιν
ἀφορμὴν ὅτι προσεύχονται μεγά-
λας προσευχάς· οὗτοι θέλουσι πά-
ρει περισσότερον κρίμα.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ ἠτένισεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶδε
πλουσίους οἱ ὁποῖοι ἔβαλλον τὰ
δῶρά των εἰς τὸ τῆς ἐλεημοσύνης κι-
βώτιον.
2 Καὶ εἶδε καὶ καποίαν χήραν
πτωχὴν, ἡ ὁποία ἔβαλλε δύο λεπ-
τά·
3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ σᾶς λέγω,
ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη ἔβαλε
περισσότερον ἀπὸ ὅλους·
4 Διότι ὅλοι οὗτοι ἔβαλον εἰς τὰ
δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον τοὺς ἐπερίσσευεν· ἀλλ' αὐτὴ
ἀπὸ τὸ πτωχικόν της ὅλον της τὸν
βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχε τὸν ἔβαλε.
5 Καὶ διὰ καποίους οἱ ὁποῖοι ἔλε-
γον διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι στολι-
σμένον μὲ πέτρας εὔμορφας καὶ μὲ
ἀφιερώματα, εἶπεν·
6 Αὐτὰ τὰ ὁποῖα βλέπετε, θέ-
λουσιν ἔλθει ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας
δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω
εἰς πέτραν, ἡ ὁποία δὲν θέλει χα-
λασθῇ.
7 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·
Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι
γίνει ταῦτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλωσι νὰ γίνωσι ταῦτα;
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Βλέπετε νὰ
μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέ-
λουσιν ἔλθει εἰς τὸ ὄνομά μου, λέ-
γοντες· Ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ Ὁ και-
ρὸς ἤγγισε· μὴν ὑπάγετε λοιπὸν
ὀπίσω των.
9 Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε·
διότι κάμνει χρεία νὰ γίνωσι ταῦτα
πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ
τέλος.
10 Τότε τοὺς ἔλεγε· Θέλει ση-
κωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος,
καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασι-
λείαν·
11 Καὶ θέλουσι γίνει σεισμοὶ με-
γάλοι κατὰ τόπους, καὶ πεῖναι, καὶ
πανώλαι, καὶ πράγματα τρομερὰ,
καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρα-
νὸν θέλουσιν εἶναι.
12 Καὶ προτήτερα ἀπὸ ταῦτα ὅλα
θέλουσιν ἁπλώσει τὰς χεῖράς των
ἐπάνω σας, καὶ θέλουσι σᾶς κατα-
τρέξει, νὰ σᾶς παραδώσωσιν εἰς
συναγωγὰς καὶ εἰς φυλακὰς, καὶ
θέλετε παῤῥησιασθῇ εἰς βασιλεῖς
καὶ αὐθέντας, διὰ ὄνομά μου.
13 Καὶ θέλει σᾶς ἐβγῇ εἰς μαρ-
τύριον.
14 Βάλετε λοιπὸν εἰς τὴν καρ-
δίαν σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ
ἀποκριθῆτε·
15 Διότι ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στό-
μα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν
θέλουσιν ἠμπορέσει νὰ ἐναντιω-
θῶσι, μηδὲ νὰ ἀντισταθῶσιν, ὅλοι
οἱ ἐναντίοι σας.
16 Καὶ θέλετε παραδοθῇ καὶ ἀπὸ
γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπὸ
συγγενεῖς, καὶ φίλους· καὶ θέλουσι
θανατώσει μερικοὺς ἀπὸ σᾶς·
17 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι
ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 Πλὴν μήτε θρὶξ ἀπὸ τὴν κεφα-
λήν σας δὲν θέλει χαθῇ.
19 Μὲ τὴν ὑπομονήν σας θέλετε
ἀποκτήσει τὰς ψυχάς σας.
20 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὴν Ἰερουσα-
λὴμ νὰ ἦναι τριγυρισμένη ἀπὸ
στρατόπεδα, τότε γνωρίσατε ὅτι
ἤγγισεν ἡ ἐρήμωσίς της.
21 Τότε ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν, ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ
ὅσοι εἶναι εἰς τὸ μέσον της, ἂς ἀνα-
χωρήσωσι· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὰς
χώρας, ἂς μὴν ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.
22 Διότι αὐταὶ εἶναι ἡμέραι ἐκδι-
κήσεως, διὰ νὰ πληρωθῶσιν ὅλα
τὰ γεγραμμένα.
23 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγα-
στρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι
βυζάνονται, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας·
διότι θέλει εἶναι μεγάλη ἀνάγκη
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὀργὴ μεγάλη
εἰς τὸν λαὸν τοῦτον.

24 Καὶ θέλουσι πέσει εἰς τὸ στό-
μα τῆς μαχαίρας, καὶ θέλουσι αἰχ-
μαλωτισθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ
ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶναι κατα-
πατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως οὗ νὰ
τελειωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.
25 Καὶ θέλουσιν εἶναι σημεῖα
εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὴν σελήνην,
καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ στενοχωρία
ἐθνῶν μὲ ἀπορίαν ἐπάνω εἰς τὴν
γῆν, ἡ θάλασσα νὰ ἐβγάλλῃ ἦχον
καὶ ταραχήν·
26 Νὰ ἀποθνήσκωσιν οἱ ἄνθρω-
ποι ἀπὸ τὸν φόβον των, καὶ ἀπὸ
τὴν προσδοκίαν ἐκείνων τῶν πραγμά-
των, τὰ ὁποῖα ἔρχονται εἰς τὴν
οἰκουμένην· διότι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ.
27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχηται εἰς
σύννεφον, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν
πολλήν.
28 Καὶ ὅταν ἀρχίσωσι ταῦτα νὰ
γίνωνται, σηκῶτε ἐπάνω, καὶ ση-
κώσατε τὰς κεφαλάς σας· διότι
ἐγγίζει ἡ ἐλευθερία σας.
29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παρα-
βολήν· Ἴδετε τὴν συκέαν καὶ ὅλα
τὰ δένδρα·
30 Ὅταν ἀνοίξωσι, τότε βλέποντες
γνωρίζετε ἀπὸ ἑαυτόν σας, ὅτι ἐγγὺς
εἶναι τὸ θέρος.
31 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε
ταῦτα ὅλα νὰ γίνονται, γνωρίζετε
ὅτι ἐγγὺς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
32 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέ-
λει περάσει ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ
νὰ γίνωσι ταῦτα ὅλα.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι
παρέλθει, τὰ δὲ λόγιά μου δὲν θέ-
λουσι παρέλθει.
34 Καὶ προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτόν
σας, μήπως καὶ καμμίαν φορὰν βα-
ρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας εἰς τὴν
κραιπάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ
εἰς φροντίδας κοσμικὰς, καὶ ἔλθῃ
ἔξαιφνα εἰς σᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
35 Διότι ὡσὰν παγίδα θέλει ἔλθει
εἰς ὅλους οἱ ὁποῖοι κάθονται ἐπάνω
εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν, καὶ
παρακαλεῖτε εἰς κάθε καιρὸν, νὰ
ἀξιωθῆτε νὰ ἀποφύγητε ταῦτα ὅλα
τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνωσι, καὶ
νὰ σταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου.
37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὴν νύκτα
ἔβγαινεν ἔξω καὶ ἔμενεν εἰς τὸ ὄρος
τὸ ὁποῖον κράζεται Ἐλαιῶν.
38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκόνετο εἰς
τὸν ὄρθρον, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὸ ἱερὸν
νὰ τὸν ἀκούωσι.

ΚΕΦ. κβ΄.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ ὁποία
ἐλέγετο Πάσχα, ἤγγιζε.
2 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἐζήτουν, μὲ τί τρόπον νὰ
τὸν σκοτώσωσι· διότι ἐφοβοῦντο
τὸν λαόν.
3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμβῆκε μέσα εἰς
τὸν Ἰούδαν ὅστις ἐκράζετο Ἰσκα-
ριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν
ἀριθμὸν τῶν δώδεκα.
4 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐσύντυχε μὲ
τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρα-
τηγοὺς, τὸ πῶς νὰ τοὺς τὸν παρα-
δώσῃ.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμφώνη-
σαν νὰ τὸν δώσωσιν ἀργύριον.
6 Καὶ αὐτὸς ὑπεσχέθη νὰ τὸ κάμῃ·
καὶ ἐζήτει εὐκολίαν νὰ τοὺς τὸν
παραδώσῃ χωρὶς σύγχυσιν.
7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύ-
μων, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε χρεία
νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα.
8 Καὶ ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ
ἑτοιμάσατέ μας διὰ νὰ φάγωμεν
τὸ πάσχα.
9 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Ποῦ θέ-
λεις νὰ ἑτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Εὐθὺς
καθὼς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει
σᾶς ἀπαντήσει ἄνθρωπός τις, ὁ
ὁποῖος σηκόνει ἓν λαγῆνι νερόν·
καὶ ἀκολουθήσατέ τον ἕως εἰς τὴν
οἰκίαν, ὅπου ἐμβαίνει.
11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκο-
κύρην τῆς οἰκίας· Ὁ διδάσκαλος
σὲ λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατοίκημα,
ὅπου μέλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα
μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάς μου;
12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει
ἀνώγεον μεγάλον ἐστρωμένον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε.
13 Καὶ ὑπῆγαν ἐκεῖνοι, καὶ εὑρῆ-
καν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοίμα-
σαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε,
καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὺ μὲ
αὐτόν.
15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὲ
μεγάλην ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα νὰ
φάγω τοῦτο τὸ πάσχα μὲ σᾶς, πρὸ
τοῦ νὰ πάθω·
16 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πλέον
δὲν θέλω φάγει ἀπ' αὐτὸ, ἕως οὗ
νὰ τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐ-
χαρίστησε καὶ εἶπε· Πάρετε τοῦ-
το, καὶ διαμοιρασθῆτέ το ἀνάμεσόν
σας·
18 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω
πίει ἀπὸ τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου,
ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
19 Καὶ ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχα-
ρίστησε, καὶ τὸ ἔκοψε· καὶ τοὺς
ἔδωκε, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ
σῶμά μου, τὸ ὁποῖον δίδεται διὰ
σᾶς· τοῦτο κάμετε εἰς τὴν ἐνθύμη-
σίν μου.
20 Ὁμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον,
καὶ τοὺς τὸ ἔδωκεν, ὕστερον ἀφ' οὗ
ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτή-
ριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη εἰς τὸ
αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ
σᾶς.
21 Ὅμως ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὁ
ὁποῖος με παραδίδει εἶναι μαζύ μου
εἰς τὴν τράπεζαν.
22 Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
πηγαίνει καθὼς εἶναι ὡρισμένον·
ὅμως ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου πα-
ραδίδεται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ γυρεύω-
σιν ἀνάμεσόν των, τὸ ποῖος ἄρα
νὰ ἦναι ἀπ' αὐτοὺς, ὁ ὁποῖος μέλ-
λει νὰ κάμῃ τοῦτο.
24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονεικία εἰς
αὐτοὺς, τὸ ποῖος ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἦναι
ὁ μεγαλίτερος.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οἱ
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν
αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
τὰ ἐξουσιάζουσι κράζονται εὐεργέ-
ται.
26 Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε οὕτως·
ἀλλὰ ὁ μεγαλίτερος ἀνάμεσόν σας,
ἂς γίνῃ ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ
προεστὼς, ὡς ὁ ὑπηρέτης.
27 Διότι ποῖος εἶναι μεγαλίτερος,
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθεται, ἢ ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ; δὲν εἶναι μεγαλί-
τερος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθεται; ἀλλὰ
ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡς
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ.
28 Καὶ σεῖς εἶσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἐμεῖνατε πάντοτε μαζύ μου εἰς τοὺς
πειρασμούς μου·
29 Καὶ καθὼς ὁ Πατήρ μου διέ-
θεσεν εἰς ἐμὲ τὴν βασιλείαν, οὕτω
καὶ ἐγὼ διαθέτω ἐκείνην εἰς σᾶς·
30 Νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε εἰς
τὴν τράπεζάν μου εἰς τὴν βα-
σιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσητε εἰς
θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων,
Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐζή-
τησε νὰ σᾶς κοσκινίσῃ καθὼς
κοσκινίζουσι τὸ σιτάριον·
32 Καὶ ἐγὼ παρεκάλεσα διὰ σὲ,

διὰ νὰ μὴν ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ, τότε ὅταν γυρίσῃς, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.
33 *Καὶ ὁ* Πέτρος *τὸν εἶπε· Κύριε, ἕτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.*
34 *Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Σὲ λέγω, Πέτρε, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θέλεις ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς ὅτι δέν με ἐξεύρεις.*
35 *Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτε σᾶς ἔστειλα χωρὶς πουγγεῖον, καὶ σακκίον, καὶ ὑποδήματα, μή πως ὑστερήθητε τίποτε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τίποτε δὲν μᾶς ἔλειψε.*
36 *Τοὺς εἶπε λοιπόν· Ἀλλὰ τώρα, ὅποιος ἔχει πουγγεῖον, ἂς τὸ πάρῃ· ὁμοίως καὶ ὅποιος ἔχει σακκίον, ας τὸ πάρῃ· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει μάχαιραν, ἂς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἂς ἀγοράσῃ μάχαιραν.*
37 *Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ἀκόμη τοῦτο τὸ γραμμένον κάμνει χρεία νὰ τελειωθῇ εἰς ἐμὲ, τὸ Ὅτι ἐλογαριάσθη μὲ τοὺς ἀνόμους· διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένα δι' ἐμὲ ἔχουσι τέλος.*
38 *Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Κύριε, ἰδοὺ ἐδῶ δύο μάχαιραι. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Φθάνει.*
39 *Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ διέβη κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ τὸν ἠκολούθησαν καὶ οἱ μαθηταί του.*
40 *Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε· Προσεύχεσθε νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν.*
41 *Καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολίαν, καὶ γονατίζων προσεύχετο,*
42 *Λέγων· Ὦ Πάτερ, ἂν θέλῃς νὰ περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμέ· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου ἂς γίνῃ.*
43 *Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐδυνάμονε.*
44 *Καὶ ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς στενοχωρίαν, προσεύχετο πλέον σφοδρότερον· καὶ ὁ ἱδρώς του ἔγινεν ὡσὰν θρόμβοι αἵματος καὶ ἔπιπτον εἰς τὴν γῆν.*
45 *Καὶ ἀφ' οὗ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ηὗρεν ὅτι ἐκοιμῶντο ἀπὸ τὴν λύπην των·*
46 *Καὶ τοὺς εἶπε· Τί κοιμᾶσθε; σηκῶτε, προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν.*
47 *Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγεν, ἰδοὺ, ἔφθασεν ὄχλος· καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἐπήγαινεν ἔμπροσθεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἤγγισεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.*
48 *Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὦ Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;*
49 *Καὶ ἀφ' οὗ εἶδαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν τριγύρω του τί ἔμελλε νὰ γίνῃ, τὸν λέγουσι· Κύριε, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν;*
50 *Καὶ εἷς ἀπ' αὐτοὺς ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφαίρεσε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν·*
51 *Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἀφῆτε, φθάνει ἕως ἐδώ. Καὶ ἐπίασε τὸ ὠτίον του, καὶ τὸν ἰάτρευσε.*
52 *Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἐπάνω του· Ὡς εἰς λῃστὴν ἐβγήκετε εἰς ἐμὲ μὲ μαχαίρας καὶ μὲ ξύλα;*
53 *Καθ' ἡμέραν ἤμην μὲ σᾶς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν ἡπλώσατε τὰς χεῖράς σας ἐπάνω μου· ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.*
54 *Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπίασαν, τὸν ἔφερον καὶ τὸν ἔμβασαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ὁ Πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακράν.*

55 Καὶ ἄναψαν φωτίαν εἰς τὴν
μέσην τῆς αὐλῆς, καὶ ἐκάθισαν
μαζὺ, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθετο εἰς τὴν
μέσην των.
56 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε μία δούλη ὅτι
ἐκάθετο αὐτὸς εἰς τὴν φωτίαν, ἠτέ-
νισεν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Καὶ οὗτος
μαζὺ μὲ αὐτὸν ἦτον.
57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠρνήθη, λέ-
γων· Ὦ γύναι, δὲν τὸν ἐξεύρω.
58 Καὶ μετ' ὀλίγον, τὸν εἶδεν ἄλ-
λος, καὶ εἶπε· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς
εἶσαι. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ὦ ἄν-
θρωπε, δὲν εἶμαι.
59 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασε ἕως μία
ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίονε,
καὶ ἔλεγεν· Ἐπ' ἀληθείας καὶ
οὗτος μὲ αὐτὸν ἦτον· διότι Γαλι-
λαῖος εἶναι.
60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε,
δὲν ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευ-
θὺς, ἀκόμη ἐν ᾧ τὸ ἔλεγε, καὶ ὁ πε-
τεινὸς ἐλάλησε.
61 Καὶ γυρίζων ὁ Κύριος εἶδεν
εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἐνε-
θυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν
ὁποῖον τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ
νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς, θέλεις μὲ
ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.
62 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος,
καὶ ἔκλαυσε πικρά.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἐκρά-
τουν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐνέπαιζον καὶ
τὸν ἔδερνον·
64 Καὶ σκεπάζοντες αὐτὸν, τὸν
ἐκτύπουν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ
ἔλεγον· Προφήτευσε, τίς εἶναι ὁ
ὁποῖος σὲ ἐκτύπησε;
65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφη-
μοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
66 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐμαζώ-
χθησαν τὸ Πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ,
καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς,
καὶ ἀνέβασαν αὐτὸν εἰς τὴν σύναξίν
των,
67 Καὶ τὸν ἔλεγον· Εἰπέ μας, ἂν
σὺ ἦσαι ὁ Χριστός; Καὶ τοὺς εἶ-
πεν· Ἐὰν σᾶς εἰπῶ, δὲν θέλετε μὲ
πιστεύσει·
68 Καὶ ἐὰν καὶ σᾶς ἐρωτήσω, δὲν
θέλετε μοὶ ἀποκριθῇ, μηδὲ θέλετε
μὲ ἀπολύσει.
69 Ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίζει ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· Σὺ λοιπὸν
εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος
τοὺς εἶπεν· Σεῖς τὸ λέγετε ὅτι ἐγὼ
εἶμαι.
71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Τί χρείαν
ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; αὐτοὶ
ἡμεῖς τὸ ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα
του.

ΚΕΦ. κγ'.

ΚΑΙ σηκονόμενον ὅλον τὸ πλῆθος
τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Πι-
λάτον.
2 Καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν κατηγορῶσι,
καὶ νὰ λέγωσιν· Ἡμεῖς εὑρήκαμεν
τοῦτον ὅτι διαστρέφει τὸ ἔθνος, καὶ
τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τὸ νὰ δίδωσι δό-
σιμον εἰς τὸν Καίσαρα, λέγων τὸν
ἑαυτόν του νὰ ἦναι Χριστὸς βασι-
λεύς.
3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε,
καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
καὶ τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.
4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς
Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον· Ἐγὼ
δὲν εὑρίσκω καμμίαν ἀφορμὴν εἰς
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.
5 Ἐκεῖνοι ὅμως φιλονεικοῦντες δυνα-
τώτερα κατεπόνουν, λέγοντες· Ὅτι
συγχύζει τὸν λαὸν, διδάσκων εἰς
ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζων ἀπὸ
τὴν Γαλιλαίαν ἕως ἐδῶ.
6 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀφ' οὗ ἤκουσε
Γαλιλαίαν, ἠρώτησεν, ἂν ὁ ἄνθρω-
πος ἦναι Γαλιλαῖος·
7 Καὶ ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ
τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡρώδου, τὸν
ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ὁ ὁποῖος
ἦτον εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τὴν

Ἱεροσολύμην.
8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὅταν εἶδε τὸν
Ἰησοῦν, ἐχάρη κατὰ πολλά· διότι
ἤθελεν ἀπὸ πολὺν καιρὸν νὰ τὸν
ἰδῇ, διότι ἤκουε πολλὰ πράγματα
δι' αὐτόν· καὶ ἤλπιζε νὰ ἰδῇ κἀνὲν
σημεῖον νὰ γίνῃ ἀπ' αὐτόν.
9 Καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ πολλὰ λό-
για· αὐτὸς ὅμως δὲν τὸν ἀπεκρίθη
τίποτε.
10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἐστέκοντο καὶ τὸν κατηγό-
ρουν δυνατά.
11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὺ μὲ τοὺς
στρατιώτας του τὸν ἠτίμασε, καὶ
τὸν ἐνέπαιξε, καὶ τὸν ἔνδυσεν ἓν
φόρεμα λαμπρὸν, καὶ τὸν ἔστειλε
πάλιν εἰς τὸν Πιλάτον.
12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγιναν
φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ὁ
εἷς μὲ τὸν ἄλλον· διότι προτήτερα
εἶχον ἔχθραν ἀνάμεσόν των.
13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐμάζωξε τοὺς
Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ
τὸν λαὸν,
14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς μὲ
ἐφέρετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς
ἕνα ὁ ὁποῖος διαστρέφει τὸν λαόν·
καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἔμπροσθέν σας τὸν
ἐξέτασα, καὶ δὲν εὗρηκα καμμίαν
ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅσα
τὸν κατηγορεῖτε·
15 Ἀλλὰ μηδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι
ἐγὼ ἐπὶ τούτου σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐ-
τὸν, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἔκαμε τίποτε τὸ
ὁποῖον εἶναι ἄξιον θανάτου·
16 Θέλω τὸν παιδεύσει λοιπὸν,
καὶ θέλω τὸν ἀπολύσει.
17 Εἶχε καὶ ἀνάγκην εἰς τὴν ἑορ-
τὴν, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἕνα φυλακω-
μένον.
18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔκραξαν,
λέγοντες· Ἔβγαλε τοῦτον ἀπὸ τὴν
μέσην, καὶ ἀπόλυσέ μας τὸν Βαρ-
αββᾶν·
19 Ὁ ὁποῖος Βαραββᾶς ἦτον βαλ-
μένος εἰς τὴν φυλακὴν διὰ καποίαν
διχοστασίαν ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ διὰ φόνον.
20 Θέλων λοιπὸν ὁ Πιλάτος νὰ
ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν, τοὺς ἐλάλησε
πάλιν.
21 Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφώναζον καὶ
ἔλεγον· Σταύρωσε, σταύρωσέ τον.
22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς
ἐκείνους· Καὶ τί κακὸν ἔκαμεν οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος; ἐγὼ δὲν εὗρηκα εἰς
αὐτὸν καμμίαν ἀφορμὴν θανάτου·
νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν
ἀπολύσω.
23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμενον φωνά-
ζοντες μὲ μεγάλας φωνὰς, ζητοῦν-
τες νὰ σταυρωθῇ· καὶ αἱ φωναὶ
αὐτῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπερί-
σχυον.
24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ
γίνῃ τὸ ζήτημά των.
25 Καὶ τοὺς ἀπέλυσεν ἐκεῖνον τὸν
ὁποῖον ἐζήτουν, ὁ ὁποῖος ἦτον βαλ-
μένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ δι-
χοστασίαν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν
Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημά
των.
26 Καὶ καθὼς τὸν ἐπήγαινον, ἐπί-
ασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον,
ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφιον,
καὶ ἔβαλον ἐπάνω του τὸν σταυ-
ρὸν, νὰ τὸν σηκόνῃ ὀπίσω ἀπὸ τὸν
Ἰησοῦν.
27 Καὶ ἠκολούθουν τὸν Χριστὸν πο-
λὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν γυ-
ναικῶν· αἱ ὁποῖαι τὸν ἐλυποῦντο
καὶ τὸν ἔκλαιον.
28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐ-
τὰς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὦ θυγατέρες
τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐμὲ,
ἀλλὰ κλαίετε τὸν ἑαυτόν σας, καὶ
τὰ παιδία σας·
29 Διότι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι,
εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰπεῖ· Κα-
λότυχαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι
αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγέννησαν, καὶ τὰ βυ-
ζία τὰ ὁποῖα δὲν ἐβύζασαν.
30 Τότε θέλουσιν ἀρχίσει νὰ λέ-

γωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐπάνω
μας· καὶ εἰς τὰ βουνὰ, Σκεπάσατέ
μας.
31 Διότι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον
κάμνωσιν αὐτὰ, εἰς τὸ ξηρὸν τί θέ-
λει γίνει;
32 Καὶ ἐφέροντο καὶ ἄλλοι δύο,
κακοῦργοι, νὰ σκοτωθῶσι μαζὺ μὲ
τὸν Ἰησοῦν.
33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασαν εἰς τὸν
τόπον ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Κρανίον,
ἐκεῖ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ τοὺς κα-
κούργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ,
καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Ὦ Πά-
τερ, συγχώρησέ τους· διότι δὲν
ἐξεύρουσι τί κάμνουσι. Καὶ δια-
μοιράζοντες τὰ φορέματά του,
ἔῤῥιψαν λαχνούς.
35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἔβλε-
πε· καὶ μαζὺ μὲ αὐτοὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες τὸν κατεγέλων, καὶ ἔλε-
γον· Ἄλλους ἔσωσεν· ἂς σώσῃ καὶ
τὸν ἑαυτόν του, ἂν ἦναι οὗτος ὁ
Χριστὸς ὁ διαλεγμένος τοῦ Θεοῦ.
36 Καὶ τὸν ἐνέπαιζον καὶ οἱ στρα-
τιῶται, ἐρχόμενοι ἐγγὺς, φέροντές
τον ὀξείδι,
37 Καὶ λέγοντες· Ἂν σὺ ἦσαι ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τὸν
ἑαυτόν σου.
38 Ἦτον καὶ ἡ ἐπανωγραφὴ γε-
γραμμένη ἀπεπάνω του μὲ γράμ-
ματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ
Ἑβραϊκά· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
39 Καὶ εἷς ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς
τοὺς κρεμασμένους ἐβλασφήμει εἰς
αὐτὸν, καὶ ἔλεγεν· Ἐὰν ἦσαι σὺ ὁ
Χριστὸς, γλύτωσε καὶ τὸν ἑαυτόν
σου καὶ ἡμᾶς.
40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τὸν
ὠνείδισε, καὶ τὸν εἶπε· Δὲν φοβεῖ-
σαι τὸν Θεὸν, ὅτι σὺ εἶσαι εἰς τὸ
αὐτὸ κρίμα;
41 Καὶ ἡμεῖς δικαίως· διότι ἀπο-
λαμβάνομεν ἄξια ἐκείνων τὰ ὁποῖα
ἐκάμαμεν· ἀλλ' οὗτος κἀνὲν ἄτο-
πον δὲν ἔκαμε.
42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν·
Κύριε, ἐνθυμήσου με, ὅταν ἔλθῃς
εἰς τὴν βασιλείαν σου.
43 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σὲ λέγω, σήμερον μὲ ἐμὲ
θέλεις εἶσαι μέσα εἰς τὸν παράδει-
σον.
44 Καὶ ἦτον σχεδὸν ἕκτη ὥρα τῆς
ἡμέρας· καὶ ἔγινε σκότος εἰς ὅλην
τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν·
45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη· καὶ τὸ
σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς
τὴν μέσην.
46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε μὲ φω-
νὴν μεγάλην, καὶ εἶπεν· Ὦ Πάτερ,
εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ
πνεῦμά μου. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦ-
τα, ἐξεψύχησε.
47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ἀφ' οὗ
εἶδεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐδό-
ξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Βέβαια οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκαιος.
48 Καὶ ὅλοι οἱ ὄχλοι ὅσοι ἦλθον
ὁμοῦ εἰς τὴν θεωρίαν ἐκείνην, βλέ-
ποντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο,
κτυπῶντες τὰ στήθη των ἐγύριζον.
49 Καὶ ἐστέκοντο ὅλοι οἱ γνώρι-
μοί του ἀπὸ μακρὰν, καὶ γυναῖκες
αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθουν ἀπὸ τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ ἔβλεπον ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις,
τὸ ὄνομά του Ἰωσὴφ, ἄνθρωπος
ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον
βουλευτὴς,
51 (Οὗτος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς
τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐ-
τῶν,) ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμα-
θαίαν, πόλιν τῶν Ἰουδαίων, καὶ
προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ·
52 Οὗτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον,
καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ τὸ κατέβασε καὶ τὸ ἐτύ-
λιξε μὲ ἓν σινδόνι, καὶ τὸ ἔβαλεν
εἰς ἓν μνῆμα πελεκητὸν, εἰς τὸ

ὁποῖον ἀκόμη κανεὶς δὲν ἦτον βαλ-
μένος.
54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευὴ,
καὶ ἐξημέρονε τὸ σάββατον.
55 Καὶ ἠκολούθησαν καὶ γυναῖκες,
αἱ ὁποῖαι εἶχον ἔλθει μαζὺ μὲ αὐτὸν
ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἶδαν τὸ
μνῆμα, καὶ πῶς ἐβάλθη τὸ σῶμά
του ἐκεῖ.
56 Καὶ γυρίζουσαι ἡτοίμασαν
ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν
τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐντολήν.

ΚΕΦ. κδ΄.

ΤΗΝ δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδο-
μάδος, σύννυκτα, ἦλθαν εἰς τὸ μνῆ-
μα αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, καὶ ἔφερον τὰ
ἀρώματα τὰ ὁποῖα ἡτοίμασαν· καὶ
κάποιαι ἄλλαι μαζὺ μὲ αὐτάς.
2 Καὶ εὑρῆκαν τὴν πέτραν κυλι-
σμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα·
3 Καὶ ἀφ᾽ οὗ ἐμβῆκαν μέσα, δὲν
εὑρῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ.
4 Καὶ ἐν ᾧ ἠπόρουν διὰ τοῦτο
τὸ πρᾶγμα, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἦλθαν
εἰς αὐτὰς μὲ φορέματα τὰ ὁποῖα
ἤστραπτον.
5 Καὶ ἐφοβήθησαν ἐκεῖναι, καὶ
ἔκλιναν τὸ πρόσωπον κάτω εἰς τὴν
γῆν· καὶ ἐκεῖνοι ταῖς εἶπαν· Τί ζη-
τεῖτε τὸν ζωντανὸν μὲ τοὺς νεκρούς;
6 Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ᾽ ἀνέστη.
Ἐνθυμηθῆτε πῶς σᾶς εἶπε τότε, ὅτε
ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
7 Λέγων· Ὅτι κάμνει χρεία ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν,
καὶ νὰ σταυρωθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.
8 Καὶ ἐνθυμήθησαν τὰ λόγιά του·
9 Καὶ ἀφ᾽ οὗ ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ
μνῆμα, εἶπαν ὅλα ταῦτα εἰς τοὺς
ἕνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιλοί-
πους.
10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μα-
ρια καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τοῦ
Ἰακώβου, καὶ αἱ ἐπίλοιπαι μαζὺ
μὲ αὐτὰς, αἱ ὁποῖαι ἔλεγον εἰς
τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.
11 Καὶ ἐφάνησαν ἔμπροσθέν των
ὡς φλυαρία τὰ λόγιά των, καὶ δὲν
τὰς ἐπίστευσαν.
12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ
ἔτρεξε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνῆμα· καὶ
σκύπτει, καὶ βλέπει τὰ σινδόνια
ὅτι ἔκειντο μόνα· καὶ ἐγύρισεν
ὀπίσω, καὶ ἐθαύμαζε μέσα του δι᾽
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε.
13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἀπ᾽ αὐτοὺς ἐπή-
γαινον αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν
χώραν, ἡ ὁποία εἶναι μακρὰν ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἑξῆντα στάδια, τὸ
ὄνομά της Ἐμμαούς·
14 Καὶ αὐτοὶ ἐσυντύχαινον ἀνά-
μεσόν των διὰ ὅλα ταῦτα τὰ ὁποῖα
συνέβησαν.
15 Καὶ ἐν ᾧ συνωμίλουν καὶ διε-
λέγοντο, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἤγγισε
καὶ ἐπήγαινε μὲ αὐτούς·
16 Καὶ τὰ ὀμμάτιά των ἐμποδί-
ζοντο, νὰ μὴ τὸν γνωρίσωσι.
17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί εἶναι
τὰ λόγια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα συντυ-
χαίνετε ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον ἐν ᾧ
περιπατεῖτε, καὶ εἶσθε σκυθρωποί;
18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ εἷς, τὸ ὄνομά
του Κλεόπας, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ
κατοικεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
μόνος δὲν ἐξεύρεις ἐκεῖνα ὅσα ἔγι-
ναν μέσα εἰς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας
ταύτας;
19 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, Ποῖα;
Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Τὰ πράγματα
τὰ ὁποῖα ἔγιναν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος
προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα
καὶ εἰς λόγια ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν,
καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν·
20 Καὶ πῶς τὸν παρέδωκαν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς
κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρω-
σαν.
21 Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς

εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ
ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰσραήλ· ὅμως μὲ
ταῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέρας μὲ ταύτην
τὴν ἡμέραν ἔχει σήμερον, ἀφ' οὗ
ἔγιναν αὐτά.
22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαι γυναῖκες
ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας μᾶς ἐξετρόμα-
ξαν, αἱ ὁποῖαι ὑπῆγαν τὴν αὐγὴν
εἰς τὸ μνῆμα·
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ, ἦλθαν καὶ εἶπαν ὅτι εἶδον καὶ
ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἄγγελοι
λέγουσιν ὅτι ζῇ.
24 Καὶ ὑπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζῦ μὲ ἡμᾶς εἰς
τὸ μνῆμα, καὶ εὗρῆκαν οὕτω καθὼς
εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκες· αὐτὸν ὅμως
δὲν εἶδαν.
25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ὦ ἀνόη-
τοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ
νὰ πιστεύητε εἰς ἐκεῖνα ὅλα τὰ
ὁποῖα ἐλάλησαν οἱ προφῆται!
26 Δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ
Χριστὸς, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν δό-
ξαν του;
27 Καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὸν Μωϋσέα,
καὶ περνῶν ἀπὸ ὅλους τοὺς προφή-
τας, τοὺς ἐξήγησε τὰ πράγματα τὰ
ὁποῖα ἐγράφησαν διὰ τὸν ἑαυτόν του
εἰς ὅλας τὰς γραφάς.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν χώραν εἰς
τὴν ὁποίαν ἐπήγαινον· καὶ αὐτὸς
ἐκαμώθη ὅτι ὑπάγει μακρύτερα.
29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες·
Μεῖνε μὲ ἡμᾶς, διότι βραδυάζει,
καὶ ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα. Καὶ ἐμβῆκε
μέσα νὰ μείνῃ μὲ αὐτούς.
30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν αὐτὸς μὲ
αὐτοὺς, ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τὸ
εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε, καὶ τοὺς ἔδιδε.
31 Καὶ τότε ἠνοίχθησαν τὰ ὀμμά-
τιά των, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ
αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτούς.
32 Καὶ εἶπαν ἀνάμεσόν των· Δὲν
ἦτον ἡ καρδία μας καιομένη εἰς
ἡμᾶς, ὅτε μᾶς ἐλάλει εἰς τὸν δρόμον,
καὶ ὅτε μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς;
33 Καὶ αὐτοὶ σηκονόμενοι ἐκείνην
τὴν ὥραν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ εὗρῆκαν μαζωμένους
τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι
ἦσαν μαζῦ μὲ αὐτοὺς,
34 Οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Ὅτι ὁ
Κύριος ἀνέστη βέβαια, καὶ ἐφάνη
εἰς τὸν Σίμωνα.
35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο διηγοῦντο τὰ
πράγματα τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τὸν δρό-
μον· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐν ᾧ
ἔκοπτε τὸ ψωμίον.
36 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγον αὐτοὶ αὐτὰ
τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς
τὴν μέσην των, καὶ λέγει εἰς αὐ-
τούς· Εἰρήνη εἰς σᾶς.
37 Καὶ ἐφοβήθησαν δυνατὰ καὶ
ἐτρόμαξαν, καὶ τοὺς ἐφαίνετο νὰ
βλέπωσι πνεῦμα.
38 Καὶ τοὺς λέγει· Διὰ τί εἶσθε
συγχυσμένοι; καὶ διὰ τί λογισ-
μοὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας
σας;
39 Ἰδέτε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰ
ποδάριά μου, ὅτι αὐτὸς εἶμαι ἐγώ·
ψηλαφήσατέ με καὶ ἰδέτε· διότι
πνεῦμα σάρκα καὶ κόκκαλα δὲν
ἔχει, καθὼς βλέπετε ὅτι ἔχω ἐγώ.
40 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, τοὺς
ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὰ ποδάρια.
41 Καὶ ἐπειδὴ ἠπίστουν ἀκόμη
ἀπὸ τὴν χαράν των, καὶ ἐθαύμαζον,
τοὺς εἶπεν· Ἔχετε τίποτε φαγητὸν
ἐδώ;
42 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδωκαν ἓν κομ-
μάτιον ὀψαρίου ψητοῦ, καὶ ἀπὸ
μελιτόκηρον.
43 Καὶ ἐπῆρε, καὶ ἔμπροσθέν
των ἔφαγε.
44 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ταῦτα
εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς ἐλάλησα,
ἐν ᾧ ἀκόμη ἤμουν ὁμοῦ μὲ σᾶς, ὅτι
κάμνει χρεία νὰ πληρωθῶσιν ὅλα
ἐκεῖνα ὅσα εἶναι γραμμένα εἰς τὸν
νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ εἰς τοὺς
προφήτας καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς
διὰ ἐμέ.

45 Τότε τοὺς ἤνοιξε τὸν νοῦν των,
νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι οὕ-
τως εἶναι γραμμένον, καὶ μὲ τέτοιον
τρόπον ἔκαμνε χρεία νὰ πάθῃ ὁ
Χριστὸς, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ
ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,
47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά
του μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν
εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ νὰ ἀρχίσῃ
τοῦτο ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.
48 Καὶ σεῖς εἶσθε μάρτυρες τού-
των.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὴν
ὑπόσχεσιν τοῦ Πατρός μου εἰς
σᾶς· καὶ σεῖς καθίσατε εἰς τὴν πό-
λιν Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ νὰ ἐνδυ-
θῆτε δύναμιν ἀπεπάνω.
50 Καὶ ἔβγαλεν αὐτοὺς ἔξω ἕως
εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐσήκωσε
τὰς χεῖράς του, καὶ τοὺς εὐλόγησε.
51 Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς τοὺς εὐλόγει,
ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐφέρετο
ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν·
52 Καὶ αὐτοὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπροσκύ-
νησαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ μὲ χαρὰν μεγάλην·
53 Καὶ εὑρίσκοντο πάντοτε εἰς τὸ
ἱερὸν, ὑμνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες
τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ Λόγος, καὶ
ὁ Λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς
ἦτον ὁ Λόγος.
2 Οὗτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ
τὸν Θεόν.
3 Ὅλα διὰ μέσου αὐτοῦ ἔγιναν,
καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγινε κανὲν
ἀπὸ ὅσα ἔγιναν.
4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ
ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν
φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν τὸ ἐκατά-
λαβεν.
6 Ἔγινέ τις ἄνθρωπος ἀπεσταλ-
μένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, τὸ ὄνομά του
Ἰωάννης.
7 Αὐτὸς ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ
μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πι-
στεύσωσιν ὅλοι διὰ μέσου αὐτοῦ.
8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ
νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.
9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ
ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁ
ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.
10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον, καὶ ὁ
κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ ἔγινεν· καὶ
ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.
11 Εἰς τὰ ἰδικά του ἦλθεν, καὶ οἱ
ἰδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθησαν.
12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς
αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γίνωσι
τέκνα Θεοῦ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομά του·
13 Οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ἀπὸ αἵματα, οὐ-
δὲ ἀπὸ τὸ θέλημα τῆς σαρκὸς, οὐδὲ
ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλ'
ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.
14 Καὶ ὁ Λόγος ἔγινε σάρξ· καὶ
κατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, (καὶ εἴδομεν
τὴν δόξαν του, δόξαν ὡσὰν μονο-
γενοῦς ἀπὸ τὸν Πατέρα·) γεμάτος
ἀπὸ χάριν καὶ ἀλήθειαν.
15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐ-
τὸν, καὶ ἔκραζε, λέγων· Οὗτος εἶναι
ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπα, Ὅτι

ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὀπίσω μου, ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦτον προτήτερός μου.

16 Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμά του ἡμεῖς ὅλοι ἀπελαύσαμεν, καὶ ἐπήραμεν χάριν ἐπάνω εἰς χάριν·

17 Διότι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ μέσου τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγινε διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Τὸν Θεὸν κἀνεὶς ποτὲ δὲν εἶδεν· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος τὸν ἐξηγήθη.

19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὁπόταν ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, Σὺ ποῖος εἶσαι;

20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ δὲν τὸ ἠρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησάν τον· Τί λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι σύ; καὶ λέγει· Δὲν εἶμαι. Ὁ προφήτης εἶσαι; καὶ ἀπεκρίθη· Ὄχι.

22 Καὶ τὸν λέγουσι· Ποῖος εἶσαι λοιπόν; διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔπεμψαν· τί λέγεις διὰ τὸν ἑαυτόν σου;

23 Εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖος βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἰσιάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους.

25 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Διὰ τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς νερόν· ὅμως ἐκεῖνος στέκεται εἰς τὴν μέσην σας, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε·

27 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματός του.

28 Ταῦτα ἔγιναν εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

29 Τὴν αὐρινὴν ἡμέραν βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σηκόνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτος εἶναι, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα· Ἄνθρωπος ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦτον προτήτερός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρον· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων εἰς τὸ νερόν.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι εἶδον τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατέβαινεν ὡσὰν περιστερὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔμεινεν ἐπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερὸν, ἐκεῖνος μὲ εἶπεν· Εἰς ὅποιον καὶ ἂν ἰδῇς τὸ Πνεῦμα νὰ καταβαίνῃ, καὶ νὰ μένῃ εἰς αὐτὸν, οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος βαπτίζει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδον, καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐρινὴν ἡμέραν πάλιν ἐστέκετο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του δύο.

36 Καὶ βλέπων τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα, λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο του μαθηταὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπε, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέπων αὐτοὺς, ὅτι τὸν ἠκολούθουν, τοὺς λέγει·

39 Τί γυρεύετε; καὶ ἐκεῖνοι τὸν

εἶπον· Ῥαββὶ, (τὸ ὁποῖον θέλει
νὰ εἰπῇ μεταγλωττιζόμενον, Διδά-
σκαλε·) ποῦ μένεις;
40 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἐλᾶτε
καὶ ἴδετε. Ἦλθαν καὶ εἶδαν ποῦ
μένει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην συνάμα του· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη
ὥρα.
41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς
τοῦ Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἀπὸ τοὺς
δύο, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν ἀπὸ τὸν
Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἠκο-
λούθησαν τὸν Χριστόν.
42 Καὶ αὐτὸς πρῶτος ηὗρε τὸν
ἴδιόν του ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ
τὸν λέγει· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν
(τὸ ὁποῖον μεταγλωττιζόμενον θέ-
λει νὰ εἰπῇ, ὁ Χριστός).
43 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν
εἶδεν, εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ
υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· σὺ θέλεις καλε-
σθῇ Κηφᾶς (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ
εἰπῇ, Πέτρος).
44 Καὶ τὴν αὐρινὴν ἡμέραν πάλιν
ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔβγῃ ἔξω εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει τὸν
Φίλιππον, καὶ τὸν λέγει· Ἀκολούθει
με.
45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν
Βηθσαϊδὰ, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου.
46 Ὁ Φίλιππος ηὗρε τὸν Ναθα-
ναὴλ, καὶ τὸν λέγει· Ἐκεῖνον διὰ
τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς
τὸν νόμον, καὶ οἱ προφῆται, εὑρή-
καμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ,
ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.
47 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ναθα-
ναήλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ἠμπορεῖ
νὰ εἶναι τίποτε καλόν; Λέγει τον ὁ
Φίλιππος· Ἔλα καὶ ἴδε.
48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθα-
ναὴλ ἐρχόμενον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε
δι' αὐτόν· Ἴδε ἀληθινὰ Ἰσραηλί-
της, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δόλος.
49 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ναθαναήλ·
Ἀποποῦ μὲ γνωρίζεις; Ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Πρὸ τοῦ νὰ
σὲ λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὅτε ἦσουν
ὑποκάτω εἰς τὴν συκέαν, σὲ εἶδα.
50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη καὶ τὸν
λέγει· Διδάσκαλε, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν
εἶπε· Διότι σὲ εἶπα, Σὲ εἶδον ὑπο-
κάτω εἰς τὴν συκέαν, πιστεύεις;
μεγαλίτερα ἀπὸ ταῦτα θέλεις ἰδεῖ.
52 Καὶ τὸν λέγει· Βέβαια βέ-
βαια σᾶς λέγω, Ἀπὸ τώρα καὶ
ἐμπρὸς θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν
ἀνοικτὸν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ
Θεοῦ νὰ ἀναβαίνωσι καὶ νὰ κατα-
βαίνωσιν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγινε γά-
μος εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἐκεῖ ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.
2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ τοὺς μαθητάς του, εἰς τὸν γά-
μον.
3 Καὶ ἔλειψε κρασίον, καὶ λέ-
γει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μήτηρ του·
Κρασίον δὲν ἔχουσι.
4 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὦ
γύναι, τί ἔχεις νὰ κάμῃς σὺ μὲ ἐμέ;
ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.
5 Λέγει ἡ μήτηρ του εἰς τοὺς
ὑπηρέτας· Ὅ,τι καὶ ἂν σᾶς εἰπῇ,
κάμετέ το.
6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ σταμνία πέτρινα
ἓξ, τὰ ὁποῖα ἔκειντο διὰ τὸν καθα-
ρισμὸν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰου-
δαίων, τὰ ὁποῖα ἐχώρουν ἀπὸ δύο
ἢ τρεῖς μετρητάς.
7 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Γε-
μίσατε τὰ σταμνία νερόν. Καὶ
τὰ ἐγέμισαν ὡς ἐπάνω.
8 Καὶ τοὺς λέγει· Ἐβγάλετε
τώρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν συμ-
ποσιάρχην. Καὶ ἔφεραν.
9 Καὶ ὅταν ἐγεύθη ὁ συμποσιάρ-

χης τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον ἔγινε κρα-
σίον, (καὶ δὲν ἤξευρεν ἀποποῦ
εἶναι· οἱ ὑπηρέται ὅμως οἱ ὁποῖοι
ἀνέσυραν τὸ νερὸν τὸ ἤξευραν·)
ἐλάλησε τὸν γαμβρὸν,
10 Καὶ τὸν λέγει· Κάθε ἄνθρω-
πος πρῶτον βάλλει τὸ καλὸν κρα-
σίον, καὶ ὅταν μεθύσωσι, τότε τὸ
κατώτερον· καὶ σὺ ἐφύλαξες τὸ
καλὸν κρασίον ἕως τώρα.
11 Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων
ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν
δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν οἱ μα-
θηταί του εἰς αὐτόν.
12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο κα-
τέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, αὐτὸς
καὶ ἡ μήτηρ του, καὶ οἱ ἀδελφοί
του, καὶ οἱ μαθηταί του· καὶ δὲν
ἐστάθησαν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας.
13 Καὶ ἦτον ἐγγὺς τὸ Πάσχα
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
14 Καὶ ηὗρε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν βοΐδια
καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤλλασσον τὰ
νομίσματα καθημένους.
15 Καὶ κάμνων μάστιγα ἀπὸ
σχοινία, τοὺς ἔβγαλεν ἔξω ὅλους
ἀπὸ τὸ ἱερὸν, μὲ τὰ πρόβατα καὶ
μὲ τὰ βοΐδια· καὶ τὸ νόμισμα τῶν
τραπεζιτῶν ἔχυσε, καὶ τὰς τρα-
πέζας των ἐγύρισεν ἄνω κάτω.
16 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώ-
λουν τὰ περιστέρια, εἶπε· Σηκώ-
σατε αὐτὰ ἀπ' ἐδώ· καὶ μὴ κά-
μνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου
οἶκον πραγματείας.
17 Καὶ οἱ μαθηταί του ἐνθυμή-
θησαν, ὅτι εἶναι γραμμένον· Ὅτι ὁ
ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.
18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι καὶ τὸν εἶπαν· Τί σημεῖον
μᾶς δείχνεις, ἐπειδὴ κάμνεις ταῦτα;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Χαλάσατε τοῦτον τὸν
ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω
τὸν σηκώσει.
20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· Ὁ
ναὸς οὗτος ἐκτίσθη εἰς σαράντα ἓξ
χρόνους, καὶ σὺ εἰς τρεῖς ἡμέρας
θέλεις τὸν οἰκοδομήσει;
21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν
ναὸν τοῦ σώματός του.
22 Ὅτε τὸ λοιπὸν ἀνέστη ἐκ νε-
κρῶν, ἐνθυμήθησαν οἱ μαθηταί του
ὅτι τοῦτο τοὺς ἔλεγε· καὶ ἐπίστευ-
σαν τὴν γραφὴν, καὶ τὸν λόγον τὸν
ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Καὶ ὅταν ἦσαν εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά
του, βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα
ἔκαμνε.
24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπι-
στεύετο τὸν ἑαυτόν του εἰς αὐτοὺς,
διότι αὐτοὺς ἤξευρεν ὅλους·
25 Καὶ διότι δὲν εἶχε χρείαν, νὰ
μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τὸν ἄνθρω-
πον· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτον
εἰς τὸν ἄνθρωπον.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ ἦτον ἄνθρωπός τις ἀπὸ τοὺς
Φαρισαίους, τὸ ὄνομά του Νικόδη-
μος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων·
2 Οὗτος ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε,
ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες
διδάσκαλος· διότι αὐτὰ τὰ σημεῖα
τὰ ὁποῖα κάμνεις σὺ, κανεὶς δὲν
ἠμπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν ἦναι ὁ
Θεὸς μὲ αὐτόν.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε·
Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ἀνίσως
καὶ κανεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν
ἠμπορεῖ νὰ ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
4 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Νικόδημος·
Πῶς ἠμπορεῖ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος
εἶναι γέρων, νὰ γεννηθῇ; μή πως
ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἐμβῇ μέσα
εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του,

καὶ νὰ γεννηθῇ;
5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια
βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν
γεννηθῇ ἀπὸ νερὸν καὶ Πνεῦμα, δὲν
ἠμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
6 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ
τὴν σάρκα, εἶναι σάρξ· καὶ ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα,
εἶναι πνεῦμα.
7 Μὴ θαυμάσῃς διότι σὲ εἶπα,
Ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε σεῖς
ἄνωθεν.
8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ·
καὶ τὴν φωνήν του ἀκούεις, ἀλλὰ
δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ
ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι καθεὶς ὁ
ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.
9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν εἰς αὐτόν· Πῶς ἠμποροῦσι
νὰ γίνωσι ταῦτα;
10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν
εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐξεύρεις ταῦτα;
11 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτι
ἡμεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν
λαλοῦμεν, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴ-
δαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν μας δὲν δέχεσθε.
12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπί-
γεια, καὶ δὲν πιστεύετε· πῶς θέ-
λετε πιστεύσει, ἂν σᾶς εἰπῶ τὰ
ἐπουράνια;
13 Καὶ κανεὶς δὲν ἀνέβη εἰς τὸν
οὐρανὸν, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κα-
τέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν
οὐρανόν.
14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε
τὸ ὀφίδιον εἰς τὴν ἔρημον, οὕτω
κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ καὶ ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου·
15 Διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ
ὁποῖος πιστεύῃ εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
16 Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς
τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν
του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ χαθῇ
καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
17 Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν
Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ τὸν
κατακρίνῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ
κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ.
18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν
κατακρίνεται· ὅποιος ὅμως δὲν πι-
στεύει, ἀπὸ τώρα κατεκρίθη, διότι
δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
19 Καὶ ἡ κατάκρισις αὕτη εἶναι,
ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον,
καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν περισ-
σότερον τὸ σκότος, παρὰ τὸ φῶς·
διότι τὰ ἔργα των ἦσαν κακά.
20 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει
κακὰ, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ δὲν ἔρχε-
ται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν ἐλεγ-
χθῶσι τὰ ἔργα του.
21 Ὅποιος ὅμως κάμνει τὴν ἀλή-
θειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ
φανερωθῶσι τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ
ἔκαμεν εἰς τὸν Θεόν.
22 Ὕστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
οἱ μαθηταί του εἰς τὴν Ἰουδαίαν·
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ αὐτοὺς, καὶ
ἐβάπτιζε.
23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν
Αἰνὼν, ἐγγὺς τοῦ Σαλεὶμ, καὶ ἐβά-
πτιζε, διότι ἐκεῖ ἦσαν πολλὰ νερά·
καὶ ἐπήγαινον, καὶ ἐβαπτίζοντο·
24 Διότι ὁ Ἰωάννης ἀκόμη δὲν
ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακήν.
25 Ἔγινε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τοὺς
μαθητὰς τοῦ Ἰωάννου μὲ τοὺς Ἰου-
δαίους διὰ τὸν καθαρισμόν.
26 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰωάννην,
καὶ τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος ἦτον μαζὺ μὲ σὲ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, διὰ τὸν ὁποῖον σὺ ἐμαρ-
τύρησες, ἴδε ὅτι ἐκεῖνος βαπτίζει,
καὶ ὅλοι πηγαίνουσιν εἰς αὐτόν.
27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε·
Δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ τί-
ποτε, ἂν δὲν τὸν ἦναι δομένον ἀπὸ

τὸν οὐρανόν.
28 Σεῖς αὐτοὶ μαρτυρεῖτε δι' ἐμὲ,
ὅτι εἶπα· Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς,
ἀλλὰ ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ἔμ-
προσθεν ἐκείνου.
29 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν
νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ φίλος
τοῦ γαμβροῦ, ὁ ὁποῖος στέκει καὶ
τὸν ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ
τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ. Αὕτη
λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐπλη-
ρώθη.
30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐ-
ξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω.
31 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπ-
επάνω, εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλους·
ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν
γῆν εἶναι, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ·
ὅποιος ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν,
εἶναι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους.
32 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ
ἤκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν
μαρτυρίαν του κανεὶς δὲν δέχεται.
33 Ὅποιος δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν
του, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι
ἀληθινός.
34 Διότι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἔστει-
λεν ὁ Θεὸς, τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· διότι ὁ Θεὸς δὲν τὸν δίδει τὸ
Πνεῦμα μὲ μέτρον.
35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ
ἔδωκεν ὅλα εἰς τὰς χεῖράς του.
36 Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐκεῖνος δὲ ὁ
ὁποῖος δὲν πείθεται τοῦ Υἱοῦ, δὲν
θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. δ'.

ΟΤΑΝ ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Κύριος
ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ
Ἰησοῦς περισσοτέρους μαθητὰς κά-
μνει καὶ βαπτίζει παρὰ ὁ Ἰωάννης,
2 (Ἂν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβά-
πτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθηταί του·)
3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὑπῆγε
πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
4 Καὶ ἔκαμνε χρεία νὰ περάσῃ
ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας.
5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς
Σαμαρείας, λεγομένην Σιχὰρ, πλη-
σίον εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔδω-
κεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν
υἱόν του.
6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδιον τοῦ Ἰα-
κώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, κοπιασμέ-
νος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν, οὕτως ἐκά-
θισεν εἰς τὸ πηγάδιον· καὶ ἦτον
ὡσὰν ἕκτη ὥρα.
7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυνὴ ἀπὸ τὴν
Σαμάρειαν, νὰ ἀνασύρῃ νερόν· καὶ
τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς, Δός με νὰ πίω.
8 Διότι οἱ μαθηταί του εἶχαν
ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγορά-
σωσι φαγητά.
9 Τὸν λέγει λοιπὸν ἡ γυνὴ ἡ Σα-
μαρείτισσα· Πῶς σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι
Ἰουδαῖος, ζητεῖς νὰ πίῃς ἀπὸ ἐμὲ, ἡ
ὁποία εἶμαι γυνὴ Σαμαρείτισσα;
(διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμίγονται μὲ
τοὺς Σαμαρείτας.)
10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν
εἶπεν· Ἂν ἤξευρες τὴν δωρεὰν τοῦ
Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος σὲ λέγει, Δός με νὰ πίω·
σὺ ἤθελες τὸν ζητήσει, καὶ ἤθελε
σὲ δώσει νερὸν ζωντανόν.
11 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυνή· Αὐ-
θέντη, σὺ ἀνάσυρμα δὲν ἔχεις, καὶ
τὸ πηγάδιον εἶναι βαθύ· ἀποποῦ
λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸν τὸ ζωντα-
νόν;
12 Μή πως σὺ εἶσαι μεγαλίτερος
ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακὼβ, ὁ
ὁποῖος μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδιον, καὶ
ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτὸ, καὶ οἱ υἱοί
του, καὶ τὰ θρέμματά του;
13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν
εἶπεν· Ὅποιος πίῃ ἀπὸ τὸ νερὸν
τοῦτο, θέλει διψήσει πάλιν.
14 Ἀλλ' ὅποιος πίῃ ἀπὸ τὸ νερὸν
τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, δὲν
θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ
τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει

ἐγὼ, θέλει γίνει εἰς αὐτὸν βρύσις
νεροῦ, τὸ ὁποῖον νὰ ἀναβρύῃ εἰς τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον.
15 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυνή· Αὐ-
θέντη, δός με τοῦτο τὸ νερὸν, διὰ νὰ
μὴ διψῶ, μηδὲ νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ
ἀνασύρω.
16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπ-
αγε, φώναξαι τὸν ἄνδρα σου, καὶ
ἔλα ἐδῶ.
17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε·
Δὲν ἔχω ἄνδρα. Τὴν λέγει ὁ Ἰη-
σοῦς· Καλὰ εἶπες, Ὅτι δὲν ἔχω
ἄνδρα.
18 Διότι πέντε ἄνδρας εἶχες· καὶ
τώρα αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἔχεις, δὲν εἶ-
ναι ἀνήρ σου· τοῦτο ἀλήθειαν εἶπες.
19 Τὸν λέγει ἡ γυνή· Αὐθέντη,
βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.
20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος
τοῦτο ἐπροσκύνησαν· καὶ σεῖς λέ-
γετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι
ὁ τόπος ὅπου κάμνει χρεία νὰ
προσκυνῶμεν.
21 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὦ
γύναι, πίστευσόν με, ὅτι ἔρχεται
ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν οὔτε εἰς τὸ ὄρος
τοῦτο οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέ-
λετε προσκυνήσει τὸν Πατέρα.
22 Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὁ-
ποῖον δὲν ἐξεύρετε· ἡμεῖς προσκυ-
νοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξεύρομεν·
διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους.
23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα
εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ
θέλουσι προσκυνήσει τὸν Πατέρα
μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν· διότι
καὶ ὁ Πατὴρ τετοίους ζητεῖ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι τὸν προσκυνοῦσιν.
24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ-
νοι ὅσοι τὸν προσκυνοῦσι, κάμνει
χρεία νὰ τὸν προσκυνῶσι μὲ πνεῦμα
καὶ μὲ ἀλήθειαν.
25 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυνή· Ἐξεύ-
ρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγό-
μενος Χριστός· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος, θέλει μᾶς εἰπεῖ ὅλα.
26 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
ὁ ὁποῖος σὲ λαλῶ, εἶμαι ἐκεῖνος.
27 Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ
μαθηταί του, καὶ ἐθαύμασαν διότι
ἐσυντύχαινε μὲ γυναῖκα· ὅμως κα-
νεὶς δὲν εἶπε· Τί ζητεῖς; ἤ, Τί συν-
τυχαίνεις μὲ αὐτήν;
28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λαγήνιόν της
ἡ γυνὴ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν,
καὶ λέγει εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
29 Ἔλατε, νὰ ἰδῆτε ἕνα ἄνθρωπον,
ὁ ὁποῖος μὲ εἶπεν ὅλα ὅσα ἔκαμα·
μή πως καὶ εἶναι οὗτος ὁ Χριστός;
30 Ἐβγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πό-
λιν, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.
31 Καὶ ἀνάμεσα εἰς τοῦτο τὸν πα-
ρεκάλουν οἱ μαθηταὶ, καὶ τὸν ἔλε-
γον· Διδάσκαλε, φάγε.
32 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ
ἔχω φαγητὸν νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον
σεῖς δὲν ἐξεύρετε.
33 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ
ἀνάμεσόν των· Μή πως καὶ τὸν
ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;
34 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ
ἰδικόν μου φαγητὸν εἶναι, νὰ κάμω
τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψεν, καὶ νὰ τελειώσω τὴν δου-
λείαν του.
35 Δὲν λέγετε σεῖς, ὅτι ἀκόμη
τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος;
Ἰδοὺ, σᾶς λέγω, σηκώσατε τὰ ὀμ-
μάτιά σας ἐπάνω, καὶ ἴδετε τὰ χω-
ράφια, ὅτι εἶναι λευκὰ ἤδη διὰ θέ-
ρος.
36 Καὶ ὅποιος θερίζει, πέρνει
πληρωμὴν, καὶ μαζόνει καὶ καρπὸν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ νὰ χαίρηται
μαζῦ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σπείρει, καὶ
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θερίζει.
37 Διότι εἰς τοῦτο ἀληθινὸς εἶναι
ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖος
σπείρει, καὶ ἄλλος ὁ ὁποῖος θε-
ρίζει.
38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίζητε
ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκοπιά-

σατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς
ἤλθετε καὶ ἐμβήκετε εἰς τὸν κόπον
των.
39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην
πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Σαμαρείτας ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν λόγον
τῆς γυναικὸς, ἡ ὁποία ἐμαρτύρησεν,
Ὅτι μὲ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκαμα.
40 Ἀφ' οὗ ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σαμα-
ρεῖται εἰς αὐτὸν, τὸν παρεκάλουν νὰ
ἀπομείνῃ εἰς αὐτούς· καὶ ἀπέμεινε
δύο ἡμέρας.
41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπί-
στευσαν διὰ τὰ λόγιά του·
42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγον·
Ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ
λόγια τὰ ἰδικά σου· διότι ἡμεῖς οἱ
ἴδιοι ἠκούσαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι
οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὁ Χριστός.
43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας
ἐβγῆκεν ἀπεκεῖ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύ-
ρησεν, ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρί-
δα του δὲν ἔχει τιμήν.
45 Ὅτε τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθησαν οἱ Γαλι-
λαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκα-
μεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορ-
τήν· διότι καὶ αὐτοὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν
ἑορτήν.
46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν
εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ
ὅπου ἔκαμε τὸ νερὸν κρασίον. Καὶ
ἦτον κάποιος βασιλικὸς, τοῦ ὁποίου
ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερ-
ναούμ.
47 Οὗτος, ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὅτι ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγεν εἰς αὐτὸν,
καὶ τὸν παρεκάλει νὰ καταβῇ νὰ
ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν του· διότι ἔμελλε
νὰ ἀποθάνῃ.
48 Τὸν εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς·
Ἐὰν δὲν ἰδῆτε σημεῖα καὶ τέρατα,
δὲν θέλετε πιστεύσει.
49 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ βασιλικός·
Κύριε, κατάβα πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ
τὸ παιδίον μου.
50 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε·
ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος
ἐπίστευσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον
εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπή-
γαινε.
51 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινε, τὸν ἀπήν-
τησαν οἱ δοῦλοί του, καὶ τὸν
εἶπαν, Ὅτι τὸ παιδίον σου ζῇ.
52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν
ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε
καλλίτερα· καὶ τὸν εἶπαν, Ὅτι
ἐχθὲς, τὴν ἑβδόμην ὥραν, τὸν ἀφῆ-
κεν ἡ θέρμη.
53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ
παιδίου, ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς
τὴν ὁποίαν τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι
ὁ υἱός σου ζῇ, ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν
ἀφῆκεν ἡ θέρμη· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς,
καὶ ὅλη του ἡ οἰκία.
54 Τοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς
δεύτερον σημεῖον, ἀφ' οὗ ἦλθεν ἀπὸ
τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ἦτον
ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν
προβατικὴν ἀγορὰν, ἦτον κολυμβή-
θρα, ἡ ὁποία ἐλέγετο Ἑβραϊκὰ
Βηθεσδὰ, ἡ ὁποία εἶχε πέντε στοάς.
3 Μέσα εἰς αὐτὰς ἐκείτετο πολὺ
πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, χω-
λῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτέρουν
τὴν ἀνωκάτωσιν τοῦ νεροῦ.
4 Διότι ἄγγελος εἰς κάποιον και-
ρὸν κατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβή-
θραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερόν· καὶ ὁ
πρῶτος λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἤθελεν
ἐμβῇ ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ
νεροῦ, ἐγίνετο ὅλος ὑγιηρὸς, ἀπὸ
ὁποίαν ἀσθένειαν ἤθελε κρατηθῇ.
5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ
ὁποῖος ἦτον τριάντα ὀκτὼ χρόνους

ἀσθενημένος.
6 Ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς κα-
τακείμενον ἐκεῖ, καὶ ἐγνώριζεν ὅτι
ἦτον πολλοὺς χρόνους ἀσθενημέ-
νος, τὸν λέγει· Θέλεις νὰ γίνῃς
καλά;
7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τὸν ἀπε-
κρίθη· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω,
ὅταν ταραχθῇ τὸ νερὸν, νὰ μὲ
βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ
ἐν ᾧ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλ-
λος προτήτερα ἀπ' ἐμέ.
8 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Σήκω,
ἔπαρε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ πε-
ριπάτει.
9 Καὶ παρευθὺς ἔγινεν ὑγιηρὸς ὁ
ἄνθρωπος· καὶ ἐσήκωσε τὸ κραβ-
βάτιόν του, καὶ περιεπάτει· καὶ
ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον σάββατον.
10 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς
τὸν ἰατρευμένον· Σάββατον εἶναι,
καὶ δὲν σὲ πρέπει νὰ σηκόνῃς τὸ
κραββάτιόν σου.
11 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος μὲ ἰάτρευσεν, ἐκεῖνος μὲ
εἶπε· Σήκωσε τὸ κραββάτιόν σου,
καὶ περιπάτει.
12 Τὸν ἠρώτησαν λοιπόν· Ποῖος
εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος σὲ εἶπε,
Σήκωσε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ
περιπάτει;
13 Καὶ ὁ ἰατρευμένος δὲν ἤξευρε
ποῖος εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ
ἦτον πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον
ἐκεῖνον, ἐστράφη ἔξω.
14 Καὶ ὕστερα τὸν ηὗρεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ εἶπεν εἰς αὐ-
τόν· Ἰδοὺ, ἔγινες ὅλος ὑγιηρός· μὴν
ἁμαρτάνῃς πλέον, διὰ νὰ μὴ σὲ
γίνῃ τίποτε χειρότερον.
15 Ὑπῆγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν
εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ἦτον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμεν ὑγιη-
ρόν.
16 Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν
κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι,
καὶ ἐγύρευον νὰ τὸν σκοτώσωσιν,
διότι τὸ σάββατον ἔκαμνε ταῦτα.
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη·
Ὁ Πατήρ μου ἐργάζεται ἕως τώρα,
καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.
18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσότε-
ρον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκο-
τώσωσι, διότι ὄχι μόνον ἔλυε τὸ
σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον
ἔλεγε τὸν Θεὸν, κάμνων τὸν ἑαυτόν
του ἴσον μὲ τὸν Θεόν.
19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ
τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-
γω, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ κάμνῃ
τίποτε ἀπὸ ἑαυτόν του, ἂν δὲν
βλέπῃ τὸν Πατέρα νὰ τὸ κάμνῃ·
διότι ὅσα κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ
ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ Υἱός.
20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
Υἱὸν, καὶ τὸν δείχνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλί-
τερα ἀπὸ ταῦτα θέλει τὸν δείξει,
διὰ νὰ θαυμάζητε σεῖς.
21 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἀνα-
σταίνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωο-
ποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς ὁποίους θέ-
λει ζωοποιεῖ.
22 Διότι ὁ Πατὴρ δὲν κρίνει κἀν-
ένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν ἔδωκεν
εἰς τὸν Υἱόν·
23 Διὰ νὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν Υἱὸν,
καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὅποιος
δὲν τιμᾷ τὸν Υἱὸν, δὲν τιμᾷ τὸν
Πατέρα ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψε.
24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ὅποιος ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ
πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ
δὲν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ
μετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν
ζωήν.
25 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν
οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τῆς
φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι
τὴν ἀκούσωσι, θέλουσι ζήσει.
26 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἔχει
ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του, οὕτως

ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Υἱὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν
εἰς τὸν ἑαυτόν του.
27 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξουσιάν
καὶ νὰ κάμνῃ κρίσιν, διότι εἶναι
Υἱὸς ἀνθρώπου.
28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρ-
χεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι
ὅσοι εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλουσιν
ἀκούσει τὴν φωνήν του·
29 Καὶ θέλουσιν ἐβγῇ ἔξω, ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν
ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ κακὰ, εἰς τὴν
ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.
30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμνω
ἀπὸ ἑαυτόν μου τίποτε· καθὼς
ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι
δικαία· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
Πατρός μου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν.
31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ ἑαυτόν
μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι
ἀληθινή.
32 Ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ
διὰ ἐμέ· καὶ ἐξεύρω ὅτι ἀληθινὴ
εἶναι ἡ μαρτυρία, τὴν ὁποίαν μαρ-
τυρεῖ δι' ἐμέ.
33 Σεῖς ἐστείλετε εἰς τὸν Ἰωάν-
νην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε τὴν
ἀλήθειαν.
34 Καὶ ἐγὼ δὲν πέρνω ἀπὸ ἄν-
θρωπον τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σᾶς
λέγω ταῦτα, διὰ νὰ σωθῆτε σεῖς.
35 Ἐκεῖνος ἦτον ὁ λύχνος ὁ ὁποῖος
ἐκαίετο καὶ ἔφεγγε· καὶ σεῖς ἠθελή-
σατε πρὸς ὥραν νὰ χαρῆτε εἰς τὸ
φῶς του.
36 Ἐγὼ ὅμως ἔχω μαρτυρίαν με-
γαλιτέραν τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ
ἔργα τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν ὁ Πατὴρ
διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ
ὁποῖα κάμνω ἐγὼ μαρτυροῦσι δι'
ἐμὲ, ὅτι ὁ Πατὴρ μὲ ἀπέστειλε.
37 Καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρησε δι'
ἐμέ. Οὐδὲ τὴν φωνήν του ἠκού-
σατε ποτὲ, οὐδὲ τὸ εἶδός του εἴδετε.
38 Καὶ τὸν λόγον του δὲν ἔχετε
μένοντα εἰς σᾶς· διότι δὲν πι-
στεύετε εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον
ἐκεῖνος σᾶς ἔστειλεν.
39 Ἐξετάζετε τὰς γραφὰς, ἐπειδὴ
σεῖς λογιάζετε νὰ ἔχητε εἰς αὐτὰς
ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναι αἱ γραφαὶ
εἶναι αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦσι δι' ἐμέ·
40 Καὶ σεῖς δὲν θέλετε νὰ ἔλθητε
εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ ἔχητε ζωήν.
41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπους δὲν
λαμβάνω·
42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα, ὅτι τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε εἰς τὸν
ἑαυτόν σας.
43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρός μου, καὶ δέν με δέχεσθε·
ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὄνομα τὸ
ἰδικόν του, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῇ.
44 Πῶς ἠμπορεῖτε σεῖς νὰ πιστεύ-
σητε, ὅταν λαμβάνετε δόξαν ὁ εἷς
ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ τὴν δόξαν ἡ
ὁποία εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεὸν δὲν
γυρεύετε;
45 Μὴ λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω
σᾶς κατηγορήσει εἰς τὸν Πατέρα·
εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁ ὁποῖος σᾶς κα-
τηγορεῖ, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ἐλπί-
ζετε.
46 Διότι ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν
Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσει καὶ
εἰς ἐμέ· διότι ἐκεῖνος διὰ ἐμὲ
ἔγραψε.
47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκείνου τὰ γράμ-
ματα δὲν πιστεύητε, πῶς θέλετε
πιστεύσει τὰ ἰδικά μου λόγια;

ΚΕΦ. ς΄.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ὑπῆγεν ὁ
Ἰησοῦς πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος·
2 Καὶ τὸν ἠκολούθει ὄχλος πολὺς,
διότι ἔβλεπον τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα
ἔκαμνεν εἰς τοὺς ἀσθενημένους.
3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐκεῖ ἐκάθετο μαζὺ μὲ τοὺς μα-
θητάς του.

4 Καὶ ἦτον ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
5 Ἐσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ
ὀμμάτιά του, καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι
πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτὸν, λέ-
γει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀποποῦ νὰ
ἀγοράσωμεν ψωμία, διὰ νὰ φάγω-
σιν οὗτοι;
6 (Καὶ τοῦτο εἶπε, δοκιμάζων αὐ-
τόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε
νὰ κάμνῃ.)
7 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος· Δια-
κοσίων δηναρίων ψωμία δὲν τοὺς
φθάνει, διὰ νὰ πάρῃ ὁ καθεὶς ἀπὸ
κομμάτιον.
8 Τὸν λέγει εἷς ἀπὸ τοὺς μαθητάς
του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σί-
μωνος τοῦ Πέτρου·
9 Εἶναι ἐδῶ ἓν παιδίον, τὸ ὁποῖον
ἔχει πέντε ψωμία κριθάρινα καὶ
δύο ὀψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ
εἰς τόσους ἀνθρώπους;
10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κάμετε
τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσι. Καὶ
εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ
χορτάριον. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ
ἄνδρες, ὡς πέντε χιλιάδες τὸν
ἀριθμόν.
11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὰ ἐμοίρασεν
εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ οἱ μαθη-
ταὶ εἰς τοὺς καθημένους· οὕτω καὶ
ἀπὸ τὰ ὀψάρια, ὅσον ἤθελον.
12 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχόρτασαν, λέγει
εἰς τοὺς μαθητάς του· Μαζώξατε
τὰ κομμάτια τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευ-
σαν, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε.
13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμι-
σαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ
τὰ πέντε ψωμία τὰ κρίθινα, τὰ
ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἔφαγον.
14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἀφ' οὗ
εἶδαν τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀλη-
θινὰ ὁ προφήτης ὁ ὁποῖος ἔμελλε
νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.
15 Ὅταν ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς, ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσι νὰ
τὸν ἁρπάξωσι διὰ νὰ τὸν κάμωσι
βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ
ὄρος αὐτὸς μόνος του.
16 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, κατέ-
βησαν οἱ μαθηταί του εἰς τὴν θά-
λασσαν·
17 Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐπέρνων πέραν ἀπὸ τὴν θά-
λασσαν εἰς τὴν Καπερναούμ. Καὶ
ἤδη ἐσκοτείνιασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀκόμη δὲν εἶχεν ὑπάγει εἰς αὐτούς·
18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐσηκόνετο,
διότι ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος.
19 Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἔκαμαν μὲ τὰ
κωπία ὡς εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα
στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὅτι
περιεπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ ἦλθεν ἐγγὺς εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ ἐφοβήθησαν.
20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ
εἶμαι, μὴ φοβεῖσθε.
21 Ἤθελον λοιπὸν νὰ τὸν πάρωσιν
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ παρευθὺς τὸ
πλοῖον εὑρέθη εἰς τὴν γῆν, ὅπου
ὑπῆγον.
22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς
ὁ ὁποῖος ἐστέκετο πέραν ἀπὸ τὴν
θάλασσαν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ἄλλο
πλοῖον δὲν ἦτον ἐκεῖ, παρὰ μόνον
ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβῆκαν οἱ
μαθηταί του, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε
μαζὺ μὲ τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι
οἱ μαθηταί του διέβησαν·
23 Ἦλθαν δὲ καὶ ἄλλα μικρὰ
πλοῖα ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, ἐγγὺς
εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου, ἀφ' οὗ
εὐχαρίστησεν ὁ Κύριος, ἔφαγον τὸ
ψωμίον·
24 Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ
μαθηταί του, ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς
τὰ πλοῖα, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Κα-
περναοὺμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.
25 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ηὗραν πέραν

ἀπὸ τὴν θάλασσαν, τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδώ;
26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ γυρεύετε ὄχι διότι εἴδετε σημεῖα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἀπὸ τὰ ψωμία, καὶ ἐχορτάσατε.
27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὴν τροφὴν ἡ ὁποία φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὴν τροφὴν ἡ ὁποία μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς δώσει· διότι τοῦτον ὁ Πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.
28 Τὸν εἶπαν λοιπόν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσητε εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔστειλεν αὐτός.
30 Εἶπαν εἰς αὐτόν· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σὺ, διὰ νὰ ἴδωμεν, καὶ νὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;
31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φάγωσι.
32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμίον ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ Πατήρ μου σᾶς δίδει τὸ ψωμίον τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
33 Διότι τὸ ψωμίον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.
34 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Κύριε, δός μας πάντοτε τὸ ψωμίον τοῦτο.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς· ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει διψήσει ποτέ.
36 Ἀλλὰ σᾶς εἶπα, ὅτι καὶ εἴδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.
37 Ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ δίδει ὁ Πατὴρ, θέλει ἔλθει εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, δὲν θέλω τὸν ἐβγάλει ἔξω·
38 Διότι ἐγὼ κατέβηκα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὄχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.
39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, τὸ νὰ μὴ χάσω κανὲν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.
40 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, ὅτι καθεὶς, ὁ ὁποῖος βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.
41 Ἐγόγγυζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, διότι εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος, ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
42 Καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἐξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος· Ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέβηκα;
43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Μὴ γογγύζετε ἀνάμεσόν σας.
44 Κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, ἀνίσως καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε δὲν τὸν σύρῃ· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.
45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· Καὶ ὅλοι θέλουσι γίνει διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. Καθεὶς τὸ λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ.
46 Ὄχι ὅτι κανεὶς εἶδε τὸν

Πατέρα, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· οὗτος εἶδε τὸν Πατέρα.
47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς.
49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγαν τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθανον·
50 Τοῦτο εἶναι τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὅποιος τὸ φάγῃ.
51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τὸ ζωντανὸν, τὸ ὁποῖον κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ὅποιος φάγῃ ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμίον, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ σάρξ μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω δώσει διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.
52 Ἐμάχοντο λοιπὸν ἀνάμεσόν των οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἠμπορεῖ οὗτος νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα του νὰ τὴν φάγωμεν;
53 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν πίητε τὸ αἷμά του, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν σας.
54 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.
55 Διότι ἡ σάρξ μου εἶναι ἀληθινὸν φαγητὸν, καὶ τὸ αἷμά μου εἶναι ἀληθινὸν πιοτόν.
56 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, μένει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν.
57 Καθὼς ὁ ζῶν Πατὴρ μὲ ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ τρώγει, θέλει ζήσει καὶ ἐκεῖνος δι' ἐμέ.
58 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὄχι καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες σας τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.
59 Ταῦτα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκων εἰς τὴν Καπερναούμ.
60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τοῦτον τὸν λόγον, εἶπαν· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τίς ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀκούῃ;
61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτόν του ὅτι γογγύζουσιν οἱ μαθηταί του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· Τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;
62 Ἂν λοιπὸν ἠθέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνῃ ἐκεῖ ὅπου ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;
63 Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ τίποτε· τὰ λόγια τὰ ὁποῖα σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.
64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ σᾶς κάποιοι οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι. Διότι ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.
65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπα, ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, ἂν δὲν ἦναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.
66 Ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλέον δὲν περιεπάτουν μὲ αὐτόν.
67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα· Μή πως θέλετε καὶ σεῖς νὰ πηγαίνητε;
68 Ὁ Σίμων Πέτρος τὸν ἀπεκρίθη· Κύριε, εἰς τίνα νὰ ὑπάγωμεν; σὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου·
69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ σᾶς τοὺς δώδεκα, καὶ εἷς ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος;
71 Καὶ τοῦτο ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην· διότι ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

ΚΕΦ. ζ΄.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διότι δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διότι τὸν ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσωσι.
2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον ἐγγύς.
3 Καὶ οἱ ἀδελφοί του τὸν εἶπαν· Ἔβγα ἀπεδῶ, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μαθηταί σου τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνεις.
4 Διότι κανεὶς δὲν κάμνει τίποτε κρυφὰ, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις ταῦτα, φανέρωσαι τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸν κόσμον.
5 Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοί του δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
6 Τοὺς λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἰδικός μου ἀκόμη δὲν ἦλθεν· ὁ ἰδικός σας ὅμως πάντοτε εἶναι ἕτοιμος.
7 Ὁ κόσμος σᾶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μισῇ· ἐμὲ ὅμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτὸν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι κακά.
8 Σεῖς ἀναβᾶτε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, διότι ὁ καιρὸς ὁ ἰδικός μου ἀκόμη δὲν ἔφθασε.
9 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εἶπε ταῦτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπέμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
10 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοί του, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὄχι φανερὰ, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφά.
11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ ἔλεγον· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;
12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον δι' αὐτόν· ἄλλοι ἔλεγον, Καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγον, Ὄχι· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
13 Ὅμως κανεὶς παῤῥησίᾳ δὲν ἐλάλει δι' αὐτὸν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
14 Καὶ ἤδη ὅταν ἐμέσαζεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.
15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἐξεύρει οὗτος γράμματα, ἐν ᾧ δὲν ἔμαθεν;
16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἡ διδαχή μου δὲν εἶναι ἰδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.
17 Καὶ ἀνίσως καὶ κανεὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἐὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦναι αὐτὴ ἡ διδαχὴ, ἢ ἂν ἐγὼ ἀπὸ ἑαυτόν μου λαλῶ.
18 Ὅποιος λαλεῖ ἀπὸ ἑαυτόν του, γυρεύει τὴν ἰδικήν του δόξαν· ὅποιος ὅμως ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψε, οὗτος εἶναι ἀληθινὸς, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.
19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κανεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διὰ τί γυρεύετε νὰ μὲ σκοτώσητε;
20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε γυρεύει νὰ σὲ σκοτώσῃ;
21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἓν ἔργον ἔκαμα, καὶ ὅλοι σας θαυμάζετε.
22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομὴν, (ὄχι διότι εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς πατέρας,) καὶ σεῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἄνθρωπον.
23 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περι-

τέμνηται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴ χαλασθῇ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως· πῶς μὲ ὀργίζεσθε διότι ἔκαμα τὸν ἄνθρωπον ὅλον ὑγιηρὸν τὸ σάββατον;
24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.
25 Ἔλεγον λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας· Δὲν εἶναι οὗτος ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον γυρεύουσι νὰ χαλάσωσι;
26 Καὶ ἰδού, συντυχαίνει παῤῥησίᾳ, καὶ δὲν τὸν λέγουσι τίποτε· μή πως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;
27 Ἀλλ' ἡμεῖς τοῦτον ἐξεύρομεν ἀπὸ ποῦ εἶναι· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, κανεὶς δὲν ἐξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.
28 Ἔκραζε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐν ᾧ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· Καὶ ἐμὲ ἐξεύρετε, καὶ ἐξεύρετε ἀπὸ ποῦ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ ἑαυτόν μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν ἐξεύρετε.
29 Ἐγὼ ὅμως τὸν ἐξεύρω, διότι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλεν.
30 Ἐζήτουν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσωσι· κανεὶς ὅμως δὲν ἤπλονεν ἐπάνω του χεῖρα, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.
31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μή πως θέλει κάμει περισσότερα ἀπὸ ταῦτα τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν οὗτος;
32 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν ἤκουσαν τὸ πλῆθος ὅτι ἐγόγγυζε ταῦτα διὰ αὐτόν· καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, νὰ τὸν πιάσωσι.
33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μὲ σᾶς· ἔπειτα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.
34 Θέλετε μὲ γυρεύσει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγώ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.
35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀναμεσόν των· Ποῦ μέλλει νὰ ὑπάγῃ οὗτος, ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὕρει; μή πως εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει νὰ ὑπάγῃ, νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;
36 Τί θέλει νὰ εἴπῃ οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπε· Θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγώ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθητε;
37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς, ἐστέκετο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν διψῇ κανεὶς, ἂς ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, καὶ ἂς πίῃ.
38 Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ θέλουσι τρέξει ἀπὸ τὴν κοιλίαν του.
39 (Καὶ τοῦτο εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔμελλον νὰ λάβωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι ἀκόμη δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν ἐδοξάσθη.)
40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅταν ἤκουσαν ταῦτα τὰ λόγια, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.
41 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον, Μή πως ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἔρχεται ὁ Χριστός;
42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν χώραν ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;
43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.
44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελον

νὰ τὸν πιάσωσιν· ἀλλὰ κανεὶς δὲν
ἥπλονεν ἐπάνω του τὰς χεῖρας.
45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς
τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ
ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· Διὰ τί δὲν τὸν
ἐφέρετε;
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται·
Οὐδὲ καμμίαν φορὰν οὕτως ἐλά-
λησε κανεὶς ἄνθρωπος, καθὼς ἐλά-
λησεν οὗτος ὁ ἄνθρωπος.
47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπε-
κρίθησαν· Μή πως καὶ ἐπλανήθητε
καὶ σεῖς;
48 Μή πως κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἄρχον-
τας ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἀπὸ
τοὺς Φαρισαίους;
49 Ἀλλὰ οὗτος ὁ ὄχλος, ὁ ὁποῖος
δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι κατη-
ραμένος.
50 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος,
ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπάγει τὴν νύκτα
εἰς αὐτὸν, καὶ ἦτον εἷς ἀπ' αὐτούς·
51 Μή πως ὁ νόμος μας κρίνει τὸν
ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκούσῃ προτή-
τερα αὐτὸν, καὶ γνωρίσῃ τί κάμνει;
52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν εἰς
αὐτόν· Μή πως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ
τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέταξον καταλεπτῶς,
καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἀπὸ τὴν Γα-
λιλαίαν δὲν ἐσηκώθη.
53 Καὶ καθεὶς ὑπῆγεν εἰς τὸν
οἶκόν του.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ἐλαιῶν.
2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν τοῦ ὄρθρου
ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ὅλος ὁ λαὸς
ἤρχετο εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκά-
θισε καὶ τοὺς ἐδίδασκε.
3 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι φέρουσι μίαν γυναῖκα εἰς
αὐτὸν, ἡ ὁποία ἐπιάσθη εἰς μοι-
χείαν· καὶ τὴν ἔστησαν εἰς τὴν
μέσην,
4 Καὶ τὸν λέγουσι· Διδάσκαλε,
ταύτην τὴν γυναῖκα ἐπιάσαμεν
ἐπάνω εἰς τὸ κακὸν ἐν ᾧ ἐμοιχεύετο·
5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς
παρήγγειλεν, αἱ τοιαῦται γυναῖκες
νὰ λιθοβολῶνται· λοιπὸν σὺ τί
λέγεις;
6 Καὶ τοῦτο ἔλεγον δοκιμάζοντες
αὐτὸν, διὰ νὰ ἔχωσιν ἀφορμὴν νὰ τὸν
κατηγορῶσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔσκυψε
κάτω, καὶ μὲ τὸ δάκτυλόν του ἔγρα-
φεν εἰς τὴν γῆν.
7 Καὶ καθὼς ἀνέμενον ἐρωτῶντες
αὐτὸν, ἐσηκώθη ἐπάνω καὶ τοὺς
εἶπεν· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει
ἁμαρτίαν, ἐκεῖνος πρῶτος ἂς ῥίψῃ
πέτραν εἰς αὐτήν.
8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
9 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν,
ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν συνείδησίν
των, ἔβγαινον ἔξω εἷς κατόπιν τοῦ
ἄλλου, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς γερον-
τοτέρους ἕως εἰς τοὺς ὑστέρους·
καὶ ἀπέμεινεν ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ
ἡ γυνὴ ἡ ὁποία ἐστέκετο εἰς τὴν
μέσην.
10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ
ἀφ' οὗ δὲν εἶδε κανένα, παρὰ τὴν
γυναῖκα, εἶπεν εἰς αὐτήν· Ὦ γύναι,
ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου;
κανεὶς δέν σε κατέκρινε;
11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Οὐδὲ κανεὶς,
Κύριε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν·
Οὐδὲ ἐγὼ σὲ κατακρίνω· ὕπαγε,
καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς πλέον νὰ μὴν
ἁμαρτάνῃς.
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς ἐλά-
λησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· ὅποιος μὲ ἀκολουθεῖ,
δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὴν σκο-
τίαν, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς.
13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν εἶπαν·
Σὺ μαρτυρεῖς διὰ ἑαυτόν σου· ἡ
μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.
14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς
εἶπε· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ ἑαυτόν
μου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία μου·
διότι ἐξεύρω ἀπὸ ποῦ ἦλθα, καὶ

ποῦ ὑπαγω· σεῖς ὅμως δὲν ἐξεύρετε
ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.
15 Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα·
16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ
ἰδική μου εἶναι ἀληθινή· διότι δὲν
εἶμαι μόνος, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ
Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.
17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἰδικόν
σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀν-
θρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.
18 Εἶμαι ἐγὼ ὁ ὁποῖος μαρτυρῶ
διὰ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ μαρτυρεῖ
δι' ἐμὲ καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψε.
19 Τὸν ἔλεγον λοιπόν· Ποῦ εἶναι
ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδὲ ἐμὲ ἐξεύρετε, οὐδὲ τὸν Πατέρα
μου· ἂν ἠξεύρετε ἐμὲ, ἠθέλετε ἐξεύ-
ρει καὶ τὸν Πατέρα μου.
20 Ταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδά-
σκων εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανεὶς δὲν
τὸν ἐπίασεν, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν
ἔλθει ἡ ὥρα του.
21 Τοὺς εἶπε λοιπὸν πάλιν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε μὲ
ζητήσει, καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας
θέλετε ἀποθάνει· καὶ ὅπου ὑπάγω
ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.
22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον·
Μή πως καὶ θέλει σκοτώσει τὸν
ἑαυτόν του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει,
Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπο-
ρεῖτε νὰ ἔλθητε;
23 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς εἶσθε
ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς
ἐπάνω· σεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον
τοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ κόσμον
τοῦτον.
24 Σᾶς εἶπα λοιπὸν ὅτι θέλετε
ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας·
διότι ἂν δὲν πιστεύητε ὅτι ἐγὼ
εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς
ἁμαρτίας σας.
25 Τὸν ἔλεγον λοιπόν· Καὶ ποῖος
εἶσαι σύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶ-
πεν· Ἐκεῖνο εἶμαι τὸ ὁποῖον σᾶς
λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχήν.
26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ
κρίνω διὰ σᾶς· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν εἶναι ἀληθι-
νός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσα
ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κό-
σμον.
27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν Πα-
τέρα τοὺς ἔλεγεν.
28 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς·
Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι
ἐγὼ εἶμαι· καὶ ἀπὸ ἑαυτόν μου δὲν
κάμνω τίποτε, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδί-
δαξεν ὁ Πατήρ μου, ταῦτα λέγω.
29 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψε, μετ' ἐμοῦ εἶναι· καὶ δέν
με ἀφῆκε μοναχὸν ὁ Πατὴρ, διότι
ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα ἀρέσκουσιν εἰς αὐτόν.
30 Ἐν ᾧ ἔλεγεν αὐτὸς ταῦτα,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτόν· Ἐὰν σεῖς μεί-
νητε εἰς τὸν λόγον τὸν ἰδικόν μου,
ἀληθῶς μαθηταί μου εἶσθε·
32 Καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλή-
θειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς
ἐλευθερώσει.
33 Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς
εἴμεθα σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ
κανένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτέ·
πῶς σὺ λέγεις, Ὅτι θέλετε ἐλευ-
θερωθῇ;
34 Τοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέ-
βαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος
κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δοῦλος
τῆς ἁμαρτίας.
35 Καὶ ὁ δοῦλος δὲν μένει εἰς τὴν
οἰκίαν παντοτεινά· ὁ Υἱὸς μένει
πάντοτε.
36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σᾶς ἐλευ-
θερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι θέλετε
εἶναι.
37 Ἐξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ

Ἀβραὰμ εἶσθε· ἀλλὰ γυρεύετε νὰ
μὲ φονεύσητε, διότι ὁ λόγος ὁ
ἰδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς σᾶς.
38 Ἐγὼ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδα
πλησίον εἰς τὸν Πατέρα μου, λα-
λῶ· καὶ σεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἴδετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας,
κάμνετε.
39 Ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν εἶπαν·
Ὁ πατήρ μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ.
Τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἂν ἦστε
παιδία τοῦ Ἀβραὰμ, ἠθέλετε κά-
μνει τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.
40 Τώρα ὅμως ζητεῖτε νὰ μὲ φο-
νεύσητε, ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος σᾶς
ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν
ἤκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· τοῦτο ὁ
Ἀβραὰμ δὲν ἔκαμε.
41 Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πα-
τρός σας. Εἶπαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς
ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγεννήθημεν· ἕνα
Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.
42 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἂν ὁ
Θεὸς ἦτον ὁ Πατήρ σας, ἠθέλετε
ἀγαπᾷ ἐμέ· διότι ἐγὼ ἀπὸ τὸν
Θεὸν ἐβγῆκα καὶ ἦλθα· διότι ἀπὸ
ἑαυτόν μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ ἐκεῖνος
μὲ ἔστειλε.
43 Διὰ τί δὲν γνωρίζετε τὴν λα-
λιάν μου; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε
νὰ ἀκούητε τὰ λόγιά μου.
44 Σεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν πατέρα σας
τὸν διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κά-
μνητε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός
σας· ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον
ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλή-
θειαν δὲν ἐστάθη· διότι ἀλήθεια
εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλῇ τὸ
ψεῦμα, ἀπὸ τὰ ἰδικά του λαλεῖ·
διότι ψεύστης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ
τοῦ ψεύδους.
45 Ἐγὼ διότι λέγω τὴν ἀλήθειαν,
δέν με πιστεύετε.
46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει
περὶ ἁμαρτίας; καὶ ἂν ἐγὼ λέγω
ἀλήθειαν, διὰ τί σεῖς δέν με πι-
στεύετε;
47 Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν,
ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦ-
το σεῖς δὲν ἀκούετε, διότι δὲν εἶσθε
ἀπὸ τὸν Θεόν.
48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Δὲν λέ-
γομεν ἡμεῖς καλὰ, ὅτι Σαμαρείτης
εἶσαι σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;
49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαι-
μόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν
Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμά-
ζετε.
50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν
μου· εἶναί τις ὁ ὁποῖος τὴν ζητεῖ
καὶ κρίνει.
51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν
θέλει ἰδεῖ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.
52 Τὸν εἶπαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι·
Τώρα ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἔχεις δαιμό-
νιον· ὁ Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ
προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ὅποιος
φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει
γευθῇ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.
53 Μή πως εἶσαι συ μεγαλίτερος
ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραὰμ,
ὁ ὁποῖος ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται
ἀπέθανον· ποῖον κάμνεις σὺ τὸν
ἑαυτόν σου;
54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἂν ἐγὼ
δοξάζω τὸν ἑαυτόν μου, ἡ δόξα μου
δὲν εἶναι τίποτε· ὁ Πατήρ μου εἶναι
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ δοξάζει, τὸν
ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεός
σας·
55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ
ὅμως τὸν ἐξεύρω· καὶ ἂν εἰπῶ, ὅτι
δὲν τὸν ἐξεύρω, θέλω εἶμαι καὶ
ἐγὼ ψεύστης, καθὼς καὶ σεῖς· ἀλλὰ
τὸν ἐξεύρω, καὶ φυλάττω τὸν λόγον
του.
56 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σας χαρὰν
τὸ εἶχε, νὰ ἰδῇ τὴν ἡμέραν τὴν ἰδι-
κήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.
57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπαν·
Ἀκόμη πενῆντα χρονῶν δὲν εἶσαι,
καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέ-
βαια βέβαια σᾶς λέγω, πρὸ τοῦ νὰ
γίνῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἶμαι.
59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέτρας, νὰ
ῥίψωσιν ἐπάνω του· ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἐκρύβη, καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν,
περνῶν ἀπὸ τὴν μέσην των· καὶ
οὕτω διέβη.

ΚΕΦ. θ'.

ΚΑΙ περνῶν εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον,
ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλὸς ἀφ' ὅτου
ἐγεννήθη.
2 Καὶ τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταί
του, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, τίς
ἥμαρτε, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς του, ὥστε
νὰ γεννηθῇ τυφλός;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ αὐ-
τὸς ἥμαρτεν, οὐδὲ οἱ γονεῖς του·
ἀλλὰ ἐγεννήθη τυφλὸς, διὰ νὰ φανερω-
θῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.
4 Ἐμὲ πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα
ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, ἕως
οὗ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νύκτα, καὶ
τότε κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐργάζη-
ται.
5 Ὅταν ἦμαι εἰς τὸν κόσμον, εἶμαι
φῶς τοῦ κόσμου.
6 Ταῦτα εἶπε, καὶ ἔπτυσεν εἰς
τὴν γῆν, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ
πτύσμα του, καὶ ἔχρισε τὴν πηλὸν
εἰς τὰ ὀμμάτια τοῦ τυφλοῦ.
7 Καὶ τὸν εἶπε· Ὕπαγε, νίψαι εἰς
τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ· (τὸ
ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, Ἀπεσταλμέ-
νος.) Ὑπῆγε λοιπὸν, καὶ ἐνίφθη,
καὶ ἐγύρισε βλέπων.
8 Οἱ γείτονες λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι τὸν ἔβλεπον προτίτερα
ὅτι ἦτον τυφλὸς, ἔλεγον· Δὲν εἶναι
οὗτος, ὁ ὁποῖος ἐκάθετο καὶ ἐζήτει;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτος εἶναι·
Ἄλλοι ἔλεγον· Τὸν ὁμοιάζει. Καὶ
ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἶμαι.
10 Ἔλεγον εἰς αὐτόν· Καὶ πῶς
λοιπὸν ἠνοίχθησαν τὰ ὀμμάτιά
σου;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
Ἄνθρωπός τις, λεγόμενος Ἰησοῦς,
ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς
τὰ ὀμμάτιά μου, καὶ μὲ εἶπεν·
Ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωὰμ, καὶ νίψαι. Καὶ ὑπῆγα
καὶ ἐνίφθην, καὶ εἶδα.
12 Τὸν εἶπαν λοιπόν· Καὶ ποῦ
εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει· Δὲν ἐξεύρω.
13 Καὶ ἔφεραν εἰς τοὺς Φαρι-
σαίους ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνα
καιρὸν τυφλός.
14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν
πηλὸν, καὶ ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά του,
ἦτον σάββατον.
15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἠρώτουν καὶ
οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ
ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλεν
ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτιά μου, καὶ
ἐνίφθην, καὶ βλέπω.
16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρι-
σαίους ἔλεγον· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος
δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, διότι δὲν
φυλάττει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλε-
γον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρ-
τωλὸς νὰ κάμνῃ τέτοια σημεῖα;
Καὶ ἦτον διχοστασία ἀνάμεσόν
των.
17 Λέγουσι πάλιν εἰς τὸν τυ-
φλόν· Σὺ τί λέγεις διὰ αὐτὸν,
ἐπειδὴ ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά σου;
Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὅτι προφήτης
εἶναι.
18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς
καὶ εἶδεν, ἕως ὅτου ἐλάλησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ ὁ ὁποῖος ἀνέβλεψε.
19 Καὶ τοὺς ἠρώτησαν, καὶ εἶπαν·
Οὗτος εἶναι ὁ υἱός σας, τὸν ὁποῖον
λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς
λοιπὸν τώρα βλέπει;
20 Οἱ γονεῖς του τοὺς ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπαν· Ἐξεύρομεν ὅτι οὗ-
τος εἶναι ὁ υἱός μας, καὶ ὅτι τυ-
φλὸς ἐγεννήθη·
21 Τώρα δὲ πῶς βλέπει, δὲν
ἐξεύρομεν· ἢ τίς ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά

του, ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν· αὐτὸς
ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐ-
τὸς διὰ ἑαυτόν του θέλει σᾶς εἰπεῖ.
22 Ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς του,
διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους·
διότι καὶ προτίτερα ἐσυμφώνησαν
οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσῃ
αὐτὸν ὅτι εἶναι Χριστὸς, νὰ τὸν διώ-
ξωσιν ἀπὸ τὴν συναγωγήν·
23 Διὰ τοῦτο εἶπαν οἱ γονεῖς του·
Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτή-
σατε.
24 Ἐλάλησαν λοιπὸν ἐκ δευτέ-
ρου τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον
τυφλὸς, καὶ τὸν εἶπαν· Δόξασε τὸν
Θεόν· ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος εἶναι ἁμαρτωλός.
25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
Ἂν ἦναι ἁμαρτωλὸς, δὲν ἐξεύρω· ἓν
μόνον ἐξεύρω, ὅτι ἐπειδὴ ἤμουν τυ-
φλὸς, τώρα βλέπω.
26 Καὶ πάλιν εἶπαν εἰς αὐτόν· Τί
σὲ ἔκαμε; πῶς ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά
σου;
27 Τοὺς ἀπεκρίθη· Προτίτερα σᾶς
τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἠκούσατε· διὰ τί
πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσητε; μή πως
θέλετε καὶ σεῖς νὰ γίνητε μαθηταί
του;
28 Τὸν ὕβρισαν λοιπὸν, καὶ εἶ-
παν· Σὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου·
ἡμεῖς ὅμως εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ
Μωϋσέως.
29 Ἡμεῖς ἐξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς
ἐλάλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν· τοῦτον
ὅμως δὲν ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ τοὺς
εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ θαυμαστὸν,
ὅτι σεῖς δὲν ἐξεύρετε πόθεν εἶναι,
καὶ ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά μου.
31 Ὅμως ἐξεύρομεν, ὅτι ἁμαρτω-
λῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν
ἦναι κανεὶς ὁ ὁποῖος σέβεται τὸν
Θεὸν, καὶ κάμνῃ τὸ θέλημά του,
τούτου ἀκούει.
32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου
δὲν ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξε κανεὶς ὀμ-
μάτια τινὸς, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τυ-
φλός.
33 Ἂν δὲν ἦτον οὗτος ἀπὸ τὸν
Θεὸν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμνῃ τί-
ποτε.
34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν εἰς αὐ-
τόν· Σὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς
τὰς ἁμαρτίας, καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; Καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι τὸν
ἔβγαλαν ἔξω· καὶ ὅταν τὸν ηὗρε,
τὸν εἶπε· Πιστεύεις σὺ εἰς τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ;
36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπε·
Καὶ ποῖος εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πι-
στεύσω εἰς αὐτόν;
37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Καὶ
τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι ὁ ὁποῖος
συντυχαίνει μὲ σέ.
38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Πιστεύω,
Κύριε· καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.
39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ διὰ
κρίσιν ἦλθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον·
διὰ νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν
βλέπουσι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
βλέπουσι νὰ γίνωσι τυφλοί.
40 Καὶ ὅσοι ἦσαν μὲ αὐτὸν ἀπὸ
τοὺς Φαρισαίους, ἤκουσαν αὐτὰ τὰ
λόγια, καὶ τὸν εἶπαν· Μή πως καὶ
ἡμεῖς τυφλοὶ εἴμεθα;
41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἂν
ἦσθε τυφλοὶ, δὲν εἴχετε ἁμαρτίαν·
τώρα ὅμως λέγετε, Ὅτι βλέπομεν·
ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

ΚΕΦ. ι'.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σᾶς λέγω, Ἐκεῖ-
νος ὁ ὁποῖος δὲν ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν
θύραν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβά-
των, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἀλλοῦ,
ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής.
2 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἐμβαίνει
ἀπὸ τὴν θύραν, ἐκεῖνος εἶναι βο-
σκὸς τῶν προβάτων·
3 Εἰς τοῦτον ὁ θυροφύλαξ ἀνοί-
γει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουσι τὴν
φωνήν του· καὶ τὰ ἴδικά του πρό-

βατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομα, καὶ τὰ
ἐβγάλλει ἔξω.
4 Καὶ ὅταν ἐβγάλῃ ἔξω τὰ ἴδικά
του πρόβατα, πηγαίνει ἔμπροσθέν
των· καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολου-
θοῦσι, διότι ἐξεύρουσι τὴν φωνήν
του.
5 Τὸν ξένον ὅμως δὲν θέλουσιν
ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουσι φύγει
ἀπ' αὐτόν· διότι δὲν γνωρίζουσι
τῶν ξένων τὴν φωνήν.
6 Ταύτην τὴν παροιμίαν τοὺς
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν
ἐγνώρισαν, τί ἦσαν ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα τοὺς ἐλάλει.
7 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς πάλιν ὁ Ἰη-
σοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω,
ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβά-
των.
8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν προτίτερα
ἀπὸ ἐμὲ, εἶναι κλέπται καὶ λησταί·
ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἤκου-
σαν.
9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἐὰν ἐμβῇ
τις διὰ μέσου ἐμοῦ, θέλει σωθῇ·
καὶ θέλει ἐμβῇ καὶ θέλει ἐβγῇ, καὶ
θέλει εὕρει βοσκήν.
10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ
διὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ σφάξῃ καὶ νὰ
χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχωσι
ζωὴν, καὶ νὰ ἔχωσι καὶ εὐπορίαν πε-
ρισσήν.
11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς βάλλει τὴν ζωήν
του διὰ τὰ πρόβατα.
12 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι μι-
σθωτὸς, καὶ δὲν εἶναι ποιμὴν, τοῦ
ὁποίου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά
του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ἐρχόμε-
νον, ἀφίνει τὰ πρόβατα, καὶ φεύ-
γει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει, καὶ σκορ-
πίζει τὰ πρόβατα.
13 Καὶ ὁ μισθωτὸς φεύγει, διότι
εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει
διὰ τὰ πρόβατα.
14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ
γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.
15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ,
γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα· καὶ
βάλλω τὴν ψυχήν μου διὰ τὰ πρό-
βατα.
16 Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ
ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ταύ-
την· καὶ κάμνει χρεία νὰ μαζώξω
καὶ ἐκεῖνα· καὶ θέλουσιν ἀκούσει
τὴν φωνήν μου· καὶ θέλει γίνει μία
ποίμνη, καὶ εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ,
διότι ἐγὼ βάλλω τὴν ψυχήν μου,
διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.
18 Κανεὶς δὲν τὴν πέρνει ἀπ' ἐμὲ,
ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάλλω ἀπὸ ἑαυτόν
μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω,
καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν
πάρω· ταύτην τὴν παραγγελίαν
ἐπῆρα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.
19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχοστασία
ἀνάμεσον εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ
τὰ λόγια ταῦτα.
20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλε-
γον· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ εἶναι μα-
νικός· διὰ τί τοῦ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ λό-
για δὲν εἶναι δαιμονιζομένου· μή
πως καὶ δαιμόνιον δύναται νὰ ἀνοί-
γῃ τὰ ὀμμάτια τῶν τυφλῶν;
22 Καὶ τότε ἔγιναν εἰς τὰ Ἱερο-
σόλυμα τὰ ἐγκαίνια, καὶ ἦτον
χειμών·
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει μέσα
εἰς τὸ ἱερὸν, εἰς τὴν στοὰν τοῦ Σο-
λομῶντος.
24 Τὸν ἐτριγύρισαν λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον· Ἕως
πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχήν
μας; ἂν ἦσαι σὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ
μάς το παῤῥησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Σᾶς εἶπα, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ
ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Πατρός μου, αὐτὰ μαρ-
τυροῦσι δι' ἐμέ.
26 Ἀλλὰ σεῖς δὲν πιστεύετε, διότι

δὲν εἶσθε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἰδικά
μου· καθὼς σᾶς εἶπα.
27 Τὰ πρόβατα τὰ ἰδικά μου
ἀκούουσι τὴν φωνήν μου, καὶ ἐγὼ
τὰ γνωρίζω· καὶ μὲ ἀκολουθοῦσι·
28 Καὶ ἐγὼ τοὺς δίδω ζωὴν αἰώ-
νιον· καὶ δὲν θέλουσι χαλασθῇ εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ κᾀνεὶς δὲν θέλει τὰ
ἁρπάσει ἀπὸ τὰς χεῖράς μου.
29 Ὁ Πατήρ μου ὁ ὁποῖος μὲ τὰ
ἔδωκεν, εἶναι μεγαλίτερος ἀπὸ
ὅλους· καὶ κᾀνεὶς δὲν δύναται νὰ
τὰ ἁρπάζῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ
Πατρός μου.
30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν εἴμεθα.
31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν πέτρας οἱ
Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσωσι.
32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη·
Πολλὰ καλὰ ἔργα σᾶς ἔδειξα ἀπὸ
τὸν Πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον
ἀπὸ ταῦτα μὲ λιθάζετε;
33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ
τὸν εἶπαν· Διὰ καλὸν ἔργον δέν σε
λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν,
καὶ διότι σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι ἄνθρωπος,
κάμνεις τὸν ἑαυτόν σου Θεόν.
34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν
εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον
σας· Ὅτι ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε;
35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπε θεοὺς, εἰς
τοὺς ὁποίους ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ, (καὶ ἡ γραφὴ δὲν ἠμπορεῖ
νὰ λυθῇ·)
36 Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ
ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κό-
σμον, σεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφη-
μεῖς· διότι σᾶς εἶπα, ὅτι Υἱὸς εἶμαι
τοῦ Θεοῦ;
37 Ἂν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ
Πατρός μου, μή με πιστεύετε·
38 Ἂν ὅμως τὰ κάμνω, κᾂν ἐμὲ δὲν
πιστεύητε, τὰ ἔργα μου πιστεύ-
σατε· διὰ νὰ γνωρίσητε, καὶ νὰ
πιστεύσητε, ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς
ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Πατέρα.
39 Ἐζήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ τὸν
πιάσωσιν· αὐτὸς ὅμως ἐξέβη ἀπὸ
τὰς χεῖράς των·
40 Καὶ ὑπῆγε πάλιν πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον
Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζε· καὶ
ἐστάθη ἐκεῖ.
41 Καὶ πολλοὶ ἦλθαν εἰς αὐτὸν,
καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν
ἔκαμε κᾀνὲν σημεῖον· ὅλα ὅμως
ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ τοῦτον,
εἶναι ἀληθινά.
42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ
εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ια΄.

ἮΤΟΝ καὶ κάποιος ἀσθενὴς, Λά-
ζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ
χωρίον τῆς Μαρίας, καὶ τῆς Μάρ-
θας τῆς ἀδελφῆς της.
2 (Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ἡ ὁποία
ἤλειψε τὸν Κύριον μὲ μύρον, καὶ
μὲ τὰ μαλλία της ἐσπόγγισε τὰ
ποδάριά του· τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς
Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.)
3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαί
του εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Κύριε,
ἰδὲ, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς
ἀσθενεῖ.
4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν,
εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι
διὰ θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν
δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτῆς.
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἠγάπα τὴν Μάρ-
θαν, καὶ τὴν ἀδελφήν της, καὶ τὸν
Λάζαρον.
6 Ἀφ' οὗ ἤκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθε-
νεῖ, τότε ἐστάθη εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦτον δύο ἡμέρας.
7 Ὕστερον ἀπὸ τοῦτο λέγει εἰς
τοὺς μαθητάς· Ἂς ὑπάγωμεν πά-
λιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
8 Τὸν λέγουσιν οἱ μαθηταί· Δι-
δάσκαλε, ἀπὸ τώρα σὲ ἐζήτουν οἱ
Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθάσωσι· καὶ πά-
λιν ὑπάγεις ἐκεῖ;
9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν
εἶναι δώδεκα ὧραι τῆς ἡμέρας;

ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν
προσκόπτει, διότι βλέπει τὸ φῶς
τοῦ κόσμου τούτου·
10 Ὅποιος ὅμως περιπατεῖ τὴν
νύκτα, προσκόπτει, διότι δὲν ἔχει
τὸ φῶς εἰς τὸν ἑαυτόν του.
11 Ταῦτα εἶπε· καὶ ὕστερον ἀπὸ
τοῦτο τοὺς λέγει· Λάζαρος ὁ φίλος
μας ἐκοιμήθη· καὶ πηγαίνω, νὰ
τὸν ἐξυπνίσω.
12 Καὶ οἱ μαθηταὶ εἶπαν· Κύριε,
ἂν ἐκοιμήθη, θέλει σωθῇ.
13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε διὰ
τὸν θάνατόν του· καὶ εἰς ἐκείνους
ἐφάνη ὅτι διὰ τὸ κοίμημα τοῦ
ὕπνου λέγει.
14 Τότε λοιπὸν τοὺς εἶπε παρ-
ῥησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε·
15 Καὶ χαίρομαι διὰ σᾶς, (διὰ
νὰ πιστεύσητε,) ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμην
ἐκεῖ· ἀλλὰ ἂς ὑπάγωμεν εἰς αὐτόν.
16 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ ὁποῖος ἐλέ-
γετο Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς συμ-
μαθητάς του· Ἂς ὑπάγωμεν καὶ
ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν μὲ αὐτόν.
17 Ἀφ᾽ οὗ ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς,
τὸν εὗρεν ὅτι εἶχεν ἤδη τέσσαρας
ἡμέρας εἰς τὸ μνῆμα.
18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον ἐγγὺς
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε
στάδια·
19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰου-
δαίους ὑπῆγαν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ
Μαρίαν, νὰ τὰς παρηγορήσωσι διὰ
τὸν ἀδελφόν των.
20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν καθὼς ἤκου-
σεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν προ-
υπήντησεν· ἡ Μαρία ὅμως ἐκάθε-
το εἰς τὸν οἶκον.
21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν εἰς
τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἂν ἦσον ἐδῶ,
ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀπο-
θάνει·
22 Ἀλλὰ καὶ τώρα ἐξεύρω, ὅτι
ὅσα ζητήσῃς ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁ Θεὸς
θέλει σὲ τὰ δώσει.
23 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς·
Θέλει ἀναστηθῇ ὁ ἀδελφός σου.
24 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ἐξεύρω
ὅτι θέλει ἀναστηθῇ εἰς τὴν ἀνά-
στασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέ-
ραν.
25 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή·
ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἂν καὶ
ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει·
26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος
ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει
ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις
τοῦτο;
27 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ναὶ, Κύ-
ριε; ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι σὺ εἶσαι
ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.
28 Καὶ ἀφ᾽ οὗ εἶπε ταῦτα, ὑπῆγε
καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελ-
φήν της κρυφὰ, καὶ τὴν εἶπεν· Ὁ
Διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ, καὶ σὲ κρά-
ζει.
29 Ἐκείνη καθὼς τὸ ἤκουσεν,
ἐσηκώθη ὀγλίγωρα, καὶ ὑπῆγεν εἰς
αὐτόν.
30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχεν
ἔλθει εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς
τὸν τόπον ὅπου τὸν ὑπήντησεν ἡ
Μάρθα.)
31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν, οἱ ὁποῖοι
ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ τὴν παρηγόρουν, ἀφ᾽ οὗ εἶδαν
τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη ὀγλίγωρα
καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, τὴν ἠκολούθη-
σαν, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ
μνῆμα, διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ Μαρία λοιπὸν, ἀφ᾽ οὗ ἦλ-
θεν ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά
του, λέγουσα εἰς αὐτόν· Κύριε, ἐὰν
ἦσον ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνει ὁ
ἀδελφός μου.
33 Ὁ Ἰησοῦς καθὼς τὴν εἶδεν ὅτι
ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους οἱ
ὁποῖοι ἦσαν μαζὺ ὅτι ἔκλαιον,
ἐπόνεσεν ἡ ψυχή του, καὶ ἐσυγ-
χύσθη·

34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τὸν ἐβάλετε;
Τὸν λέγουσι· Κύριε, ἔλα καὶ ἴδε.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσεν.
36 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἴδε πῶς τὸν ἠγάπα.
37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν·
Οὗτος ὁ ὁποῖος ἤνοιξε τὰ ὀμμάτια
τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἐδύνατο νὰ κάμῃ,
ὥστε νὰ μὴν ἀποθάνῃ καὶ οὗτος;
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυχώ-
μενος μέσα του, ὑπῆγεν εἰς τὸ
μνημεῖον. Καὶ ἦτον σπήλαιον, καὶ
ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔκειτο πέτρα.
39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσατε
τὴν πέτραν. Τὸν λέγει ἡ ἀδελφὴ
τοῦ ἀποθαμμένου, ἡ Μάρθα· Κύ-
ριε, ἤδη βρωμᾷ· διότι ἔχει τέσ-
σαρες ἡμέραι.
40 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σὲ
εἶπα, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις
ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν,
ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο ὁ ἀποθαμ-
μένος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε
τὰ ὀμμάτιά του ἐπάνω, καὶ εἶπε·
Πάτερ, εὐχαριστῶ σε, ὅτι μοῦ
ἤκουσας.
42 Καὶ ἐγὼ ἤξευρα ὅτι πάντοτε
μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν
ὁ ὁποῖος στέκει τριγύρω εἶπα, διὰ
νὰ πιστεύσωσιν ὅτι σὺ μὲ ἔστει-
λες.
43 Καὶ καθὼς εἶπε ταῦτα, μὲ
μεγάλην φωνὴν ἔκραξε· Λάζαρε,
ἔβγα ἔξω.
44 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ ἀποθαμμένος,
δεμένος τὰ ποδάριά του καὶ τὰς
χεῖράς του μὲ ἐπιτάφια δεσμά·
καὶ τὸ πρόσωπόν του δεμένον μὲ
πανίον. Τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς·
Λύσατέ τον, καὶ ἀφῆτέ τον νὰ
ὑπάγῃ.
45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰου-
δαίους, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν εἰς τὴν
Μαρίαν, καὶ εἶδαν ὅσα ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
46 Ὅμως κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς
ὑπῆγαν εἰς τοὺς Φαρισαίους, καὶ
τοὺς εἶπαν ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.
47 Οἱ Ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ
Φαρισαῖοι ἔκαμαν σύνοδον, καὶ
ἔλεγον· Τί νὰ κάμωμεν; διότι ὁ
ἄνθρωπος οὗτος κάμνει πολλὰ
σημεῖα.
48 Ἂν τὸν ἀφήσωμεν οὕτως, ὅλοι
θέλουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ
θέλουσιν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέ-
λουσι χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος μας.
49 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτοὺς, Καϊ-
άφας, ὁ ὁποῖος ἦτον Ἀρχιερεὺς τοῦ
χρόνου ἐκείνου, τοὺς εἶπε· Σεῖς
δὲν ἐξεύρετε τίποτε·
50 Οὐδὲ βάλλετε εἰς τὸν νοῦν
σας, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι νὰ
ἀποθάνῃ εἷς ἄνθρωπος διὰ τὸν
λαὸν, καὶ νὰ μὴ χαλασθῇ ὅλον τὸ
ἔθνος.
51 Καὶ τοῦτο δὲν εἶπεν ἀπὸ ἑαυ-
τόν του· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ἦτον Ἀρ-
χιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, προε-
φήτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ
ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος·
52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος,
ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἓν τὰ
τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπι-
σμένα.
53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοι-
πὸν συνεβουλεύθησαν, νὰ τὸν χα-
λάσωσιν.
54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παῤ-
ῥησίᾳ δὲν περιεπάτει εἰς τοὺς Ἰου-
δαίους, ἀλλὰ ὑπῆγεν ἀπεκεῖ εἰς
τὴν χώραν ἡ ὁποία εἶναι ἐγγὺς εἰς
τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν λεγομένην
Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς
μαθητάς του.
55 Καὶ ἦτον ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν
Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ
ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
προτίτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ
καθαρίσωσι τὸν ἑαυτόν των.
56 Καὶ ἐζήτουν τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἔλεγον ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον, στέκον-

τες εἰς τὸ ἱερόν· Τί σᾶς φαίνεται, τὸ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
57 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανεὶς ποῦ εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ, διὰ νὰ τὸν πιάσωσιν.

ΚΕΦ. ιβ΄.

Ὁ ΙΗΣΟΥΣ λοιπὸν, ἓξ ἡμέρας προτίτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν.
2 Τὸν ἔκαμαν λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέτει· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον εἷς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.
3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρου ἀπὸ νάρδον ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἤλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλλία της τὰ ἐσπόγγισε· καὶ ἡ οἰκία ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν μυρωδίαν τοῦ μύρου.
4 Λέγει λοιπὸν εἷς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ·
5 Διὰ τί δὲν ἐπωλήθη τοῦτο τὸ μύρον διὰ τριακόσια δηνάρια, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς;
6 Καὶ τοῦτο εἶπεν, ὄχι διότι τὸν ἔμελε διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτον κλέπτης, καὶ εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, καὶ ἐκράτει ὅσα ἐβάλλοντο.
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες την· τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.
8 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζύ σας, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.
9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθαν ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῶσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν.
10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς συνεβουλεύθησαν νὰ σκοτώσωσι καὶ τὸν Λάζαρον·
11 Διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν Λάζαρον παρακινούμενοι ἐπήγαινον, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν ἑορτὴν, ὅταν ἤκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,
13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐβγῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσωσι, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ηὗρεν ἓν ονάριον, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
15 Ὦ θύγατερ Σιὼν, μὴ φοβεῖσαι· ἰδοὺ, ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπάνω εἰς τὸ πωλάριον τῆς ὄνου.
16 Καὶ ταῦτα δὲν ἐγνώρισαν οἱ μαθηταί του εἰς τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ἀφ' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνεθυμήθησαν, ὅτι ταῦτα ἦσαν γραμμένα δι' αὐτὸν, καὶ ταῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.
17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἦτον ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἐμαρτύρει ὅτι ἐφώναξε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν·
18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπήντησε τὸ πλῆθος, διότι ἤκουσε πῶς ἔκαμεν αὐτὸς τοῦτο τὸ σημεῖον.
19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπαν ἀνάμεσόν των· Βλέπετε πῶς δὲν ὠφελεῖτε τίποτε; ἰδοὺ, ὁ κόσμος ὅλος ὑπῆγε κατόπιν αὐτοῦ.
20 Ἦσαν καὶ κάποιοι Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέβαινον νὰ προσκυνήσωσιν εἰς τὴν ἑορτήν.
21 Οὗτοι λοιπὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν

ἠρώτων, καὶ ἔλεγον· Κύριε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν τὸν Ἰησοῦν.
22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ τὸ λέγει εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, Ἐὰν δὲν πέσῃ ὁ κόκκος τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος ἀπομένει· ἂν ὅμως ἀποθάνῃ, φέρει πολὺν καρπόν.
25 Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν μισεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετῇ κἀνεὶς, ἂς μὲ ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἰδικός μου· καὶ ἂν μὲ ὑπηρετῇ κἀνεὶς, θέλει τὸν τιμήσει ὁ Πατήρ.
27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ; Ὦ Πάτερ, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὴν ὥραν ταύτην; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
28 Ὦ Πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σου. Φωνὴ ἦλθε λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσα· Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.
29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο καὶ ἤκουσαν, ἔλεγον νὰ ἦναι βροντή. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος τὸν ἐσύντυχεν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Αὕτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ σᾶς.
31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ῥιφθῇ ἔξω.
32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλους εἰς τὸν ἑαυτόν μου.
33 (Καὶ τοῦτο ἔλεγε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)
34 Ὁ ὄχλος τὸν ἀπεκρίθη· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
35 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μὲ σᾶς· περιπατεῖτε ἕως οὗ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς πλακώσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅποιος περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος, δὲν ἐξεύρει ποῦ ὑπάγει.
36 Ἕως οὗ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γίνητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ὑπῆγε καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτούς.
37 Καὶ μὲ ὅλον ὅτι τόσα σημεῖα ἔκαμεν ἔμπροσθέν των, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·
38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἠσαΐου, τὸν ὁποῖον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμπόρουν νὰ πιστεύσωσιν, διότι πάλιν εἶπεν Ἠσαΐας·
40 Ἐτύφλωσε τὰ ὀμμάτιά των, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν των· διὰ νὰ μὴν ἰδῶσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν των, καὶ γυρίσωσι, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.
41 Ταῦτα εἶπεν Ἠσαΐας, ὅταν εἶδε τὴν δόξαν του, καὶ ἐλάλησε διὰ τὸν Χριστόν.
42 Ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν τὸν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μὴ διωχθῶσιν ἀπὸ τὴν συναγωγήν·
43 Διότι ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε·
45 Καὶ ὅποιος βλέπει ἐμὲ, βλέπει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν.
46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμέ.
47 Καὶ ὅποιος ἀκούσῃ τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω· διότι δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.
48 Ὅποιος μὲ καταφρονεῖ, καὶ δὲν λαμβάνει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν κρίνει· ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐλάλησα ἐγὼ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.
49 Διότι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μὲ παρήγγειλε, τί νὰ εἰπῶ, καὶ τί νὰ λαλήσω.
50 Καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολή του εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ ὁποῖα ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μὲ τὰ εἶπεν ὁ Πατὴρ, οὕτω τὰ λαλῶ.

ΚΕΦ. ιγ΄.

ΚΑΙ προτίτερα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα του, διὰ νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Πατέρα, ἐπειδὴ ἠγάπησε τοὺς ἰδικούς του οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τοὺς ἠγάπησε.
2 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινε τὸ δεῖπνον, (καὶ ἔβαλεν ἤδη ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, νὰ τὸν παραδώσῃ·)
3 Ἐξεύρων ὁ Ιησοῦς ὅτι ὅλα ἔδωκεν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει·
4 Σηκόνεται ἀπὸ τὸ δεῖπνον, καὶ βάλλει κάτω τὰ φορέματά του· καὶ πέρνων λέντιον, ἐζώσθη·
5 Καὶ ἔπειτα ἔβαλε νερὸν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἤρχισε νὰ νίπτῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σπογγίζῃ μὲ τὸ λέντιον μὲ τὸ ὁποῖον ἦτον ζωσμένος.
6 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ νίπτεις τὰ ποδάριά μου;
7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπεν· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνω ἐγὼ, σὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ὕστερον ὅμως θέλεις τὸ γνωρίσει.
8 Τὸν λέγει ὁ Πέτρος· Νὰ μὴ νίψῃς τὰ ποδάριά μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἂν δέν σε νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.
9 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ὄχι μόνον τὰ ποδάριά μου, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖράς μου, καὶ τὴν κεφαλήν μου.
10 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λουμένος δὲν ἔχει χρείαν παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάριά του, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ σεῖς καθαροὶ εἶσθε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι.
11 Διότι ἤξευρεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν εἶσθε ὅλοι καθαροι.
12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά του, ἐκάθισε πάλιν καὶ τοὺς εἶπε· Γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;
13 Σεῖς μὲ κράζετε· Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλὰ λέγετε· διότι εἶμαι.
14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάριά σας, χρεωστεῖτε καὶ σεῖς ὁ εἷς τοῦ ἄλλου νὰ νίπτητε τὰ ποδάρια.
15 Διότι παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμνητε καὶ σεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς σᾶς.
16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, Δὲν

εἶναι κανεὶς δοῦλος μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του, οὐδὲ ἀπεσταλμένος μεγαλίτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψεν.
17 Ἐὰν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι θέλετε εἶσθαι, ἀνίσως καὶ τὰ κάμνητε.
18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διότι ἐξεύρω ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξα· ἀλλὰ, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει ψωμίον μετ' ἐμοῦ ἐσήκωσεν ἐναντίον μου τὴν πτέρναν του.
19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γίνῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.
20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ὅποιος δέχεται ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θέλω πέμψει, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.
21 Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχήν του, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει.
22 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἔβλεπον ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἠπόρουν διὰ ποῖον λέγει.
23 Καὶ εἷς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·
24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἔνευσεν εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.
25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν λέγει· Κύριε, ποῖος εἶναι;
26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν λέγει· Εἰς ὅποιον ἐγὼ θέλω δώσει τὸ ψωμίον, ἀφ' οὗ τὸ βυθίσω, ἐκεῖνος εἶναι. Καὶ βυθίζων ἓν ψωμίον, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος.
27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ ψωμίον, ἐμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε το ὀγλίγωρα.
28 Καὶ κανεὶς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν ἐγνώρισε διὰ τί τὸν εἶπε τοῦτο·
29 Διότι κάποιοι ἐλογίαζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀγόρασον ὅσα χρειαζόμεθα εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ νὰ δώσῃ τίποτε εἰς τοὺς πτωχούς.
30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παρευθὺς ἐβγῆκεν ἔξω· καὶ ἦτον νύκτα.
31 Ὅτε λοιπὸν ἐβγῆκε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.
32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ παρευθὺς θέλει τὸν δοξάσει.
33 Παιδία μου, ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μὲ σᾶς. Θέλετε μὲ ζητήσει· καὶ καθὼς εἶπα εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε· καὶ πρὸς σᾶς τώρα λέγω.
34 Νέαν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς σᾶς ἠγάπησα, οὕτω καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
35 Μὲ τοῦτο θέλουσι σᾶς γνωρίσει ὅλοι ὅτι εἶσθε μαθηταί μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον.
36 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σὺ τώρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς· ὕστερον ὅμως θέλεις μὲ ἀκολουθήσει.
37 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, διὰ τί δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ζωήν μου θέλω βάλει διὰ σέ.
38 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Τὴν ζωήν σου θέλεις βάλει δι' ἐμέ; βέ-

βαια βέβαια σὲ λέγω, Ὁ πετεινὸς
δὲν θέλει λαλήσει, ἕως οὗ νὰ μὲ
ἀρνηθῇς τρεῖς φοράς.

ΚΕΦ. ιδ'.

ἌΣ μὴ ταράσσηται ἡ καρδία σας·
πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, πιστεύετε
καὶ εἰς ἐμέ.
2 Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρός μου
εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· καὶ ἐὰν
δὲν ἦσαν, ἤθελα σᾶς εἰπεῖ· ἐγὼ
ὑπάγω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον
προτίτερα.
3 Καὶ ἐὰν ὑπάγω, καὶ σᾶς ἑτοιμά-
σω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω
σᾶς πάρει εἰς τὸν ἐμαυτόν μου· διὰ
νὰ ἦσθε καὶ σεῖς ἐκεῖ ὅπου εἶμαι
καὶ ἐγώ.
4 Καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς τὸ
ἐξεύρετε, καὶ τὴν ὁδὸν ἐξεύρετε.
5 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Θωμᾶς· Κύριε,
δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ
πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ἐξεύρωμεν τὴν
ὁδόν;
6 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
εἶμαι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ
ζωή· κανεὶς δὲν ἔρχεται εἰς τὸν
Πατέρα, παρὰ διὰ μέσου ἐμοῦ.
7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίζει ἐμὲ, ἠθέ-
λετε γνωρίζει καὶ τὸν Πατέρα μου·
καὶ ἀπὸ τώρα τὸν γνωρίζετε, καὶ
τὸν εἴδετε.
8 Τὸν λέγει ὁ Φίλιππος· Κύριε,
δεῖξέ μας τὸν Πατέρα, καὶ μᾶς
ἀρκεῖ.
9 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τόσον και-
ρὸν εἶμαι μὲ σᾶς, καὶ δὲν μὲ ἐγνώ-
ρισας, Φίλιππε; ὅποιος εἶδεν ἐμὲ,
εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέ-
γεις, Δεῖξέ μας τὸν Πατερά;
10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι
εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι
εἰς ἐμέ; τὰ λόγια τὰ ὁποῖα σᾶς
λέγω, ἀπὸ ἐμαυτόν μου δὲν τὰ λέ-
γω· ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος εὑρί-
σκεται εἰς ἐμὲ, αὐτὸς κάμνει τὰ
ἔργα.
11 Πιστεύετέ με ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς
τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς
ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πι-
στεύετέ με.
12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω,
Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα
τὰ ὁποῖα κάμνω ἐγὼ, θέλει τὰ κά-
μει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θέλει κάμει καὶ
μεγαλίτερα ἀπὸ ταῦτα· διότι ἐγὼ
πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα μου·
13 Καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσητε εἰς
τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει· διὰ
νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Υἱόν.
14 Ἐὰν ζητήσητε τίποτε εἰς τὸ
ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.
15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τὰς παραγ-
γελίας μου φυλάξατε·
16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει
τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει
ἄλλον Παράκλητον, διὰ νὰ εὑρί-
σκηται μὲ σᾶς εἰς τὸν αἰῶνα·
17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ
ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ
πάρῃ, διότι δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ
γνωρίζει· σεῖς ὅμως τὸ γνωρίζετε,
διότι εἰς σᾶς εὑρίσκεται, καὶ εἰς
σᾶς θέλει εἶναι.
18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι εἰς σᾶς.
19 Ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος
πλέον δὲν μὲ βλέπει· σεῖς ὅμως
μὲ βλέπετε· διότι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς
θέλετε ζήσει.
20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν
θέλετε γνωρίσει σεῖς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι
εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς εἰς
ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς σᾶς.
21 Ὅποιος ἔχει τὰς ἐντολάς μου,
καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνος εἶναι ὁ
ὁποῖος μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ὅποιος μὲ
ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν
Πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν
ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τὸν
ἑαυτόν μου εἰς αὐτόν.
22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας (ὄχι
ὁ Ἰσκαριώτης)· Κύριε, τί ἔγινεν
ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς τὸν ἑαυ-

τόν σου εἰς ἡμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν
κόσμον;
23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν
εἶπεν· Ἂν μὲ ἀγαπᾷ τις, θέλει φυ-
λάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ Πατὴρ
θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλομεν
ἔλθει εἰς αὐτὸν, καὶ θέλομεν κάμει
κατοικίαν εἰς αὐτόν.
24 Ὅποιος δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυ-
λάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λό-
γος τὸν ὁποῖον ἀκούετε δὲν εἶναι
ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ Πατρὸς ὁ
ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.
25 Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, εὑρισκό-
μενος ὁμοῦ μὲ σᾶς·
26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ πέμ-
ψῃ ὁ Πατὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου,
ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει ὅλα, καὶ
θέλει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα σᾶς
εἶπα.
27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν εἰρή-
νην τὴν ἰδικήν μου σᾶς δίδω· ὄχι
καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς
δίδω. Καὶ ἂς μὴ ταράσσηται ἡ
καρδία σας, μηδὲ νὰ φοβῆται.
28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπα·
Ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι εἰς σᾶς·
ἂν μὲ ἠγαπᾶτε, ἠθέλετε χαρῆ, ὅτι
εἶπα, Πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα·
διότι ὁ Πατήρ μου εἶναι μεγαλίτε-
ρός μου.
29 Καὶ τώρα σᾶς τὸ εἶπα πρὸ
τοῦ νὰ γίνῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε
ὅταν γίνῃ.
30 Πλέον δὲν θέλω συντύχει
πολλὰ μὲ σᾶς· διότι ἔρχεται ὁ
ἄρχων τούτου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν
ἔχει τίποτε εἰς ἐμέ.
31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος,
ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς
μὲ παρήγγειλεν ὁ Πατὴρ, οὕτω
κάμνω. Σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν
ἀπ' ἐδώ.

ΚΕΦ. ιε΄.

ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ,
καὶ ὁ Πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.
2 Κάθε κλῆμα τὸ ὁποῖον δὲν
κάμνει καρπὸν εἰς ἐμὲ, τὸ κόπτει
καὶ τὸ ῥίπτει· καὶ κάθε κλῆμα τὸ
ὁποῖον κάμνει καρπὸν, τὸ καθαρί-
ζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον
καρπόν.
3 Τώρα σεῖς καθαροὶ εἶσθε, διὰ
τὸν λόγον τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπα.
4 Μείνατε εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς
σᾶς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπο-
ρεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν
του, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλιον·
οὕτως οὐδὲ σεῖς, ἂν δὲν μείνητε εἰς
ἐμέ.
5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, σεῖς τὰ
κλήματα. Ὅποιος μένει εἰς ἐμὲ,
καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει
πολὺν καρπόν· διότι χωρὶς ἐμὲ δὲν
ἠμπορεῖτε νὰ κάμητε τίποτε.
6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κανεὶς εἰς ἐμὲ,
ἐῤῥίφθη ἔξω ὡσὰν τὸ κλῆμα, καὶ
ἐξηράνθη· καὶ τὰ συνάγουσι, καὶ
τὰ βάλλουσιν εἰς τὴν φωτίαν, καὶ
καίονται.
7 Ἐὰν εὑρίσκησθε εἰς ἐμὲ, καὶ τὰ
λόγιά μου εὑρίσκωνται εἰς σᾶς,
ὅ,τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσει, θέλει
σᾶς γίνει.
8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ
μου, διὰ νὰ καρποφορήσητε πολύ·
καὶ οὕτω θέλετε γίνει μαθηταί μου.
9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ Πατὴρ,
ἠγάπησα καὶ ἐγὼ σᾶς· μείνατε εἰς
τὴν ἀγάπην μου.
10 Ἐὰν φυλάξητε τὰς παραγγε-
λίας μου, θέλετε μείνει εἰς τὴν
ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα
τὰς παραγγελίας τοῦ Πατρός μου,
καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.
11 Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ
μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς σᾶς, καὶ ἡ
χαρά σας νὰ πληρωθῇ.
12 Αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία ἡ
ἰδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν
ἄλλον, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα.
13 Μεγαλιτέραν ἀπὸ ταύτην τὴν
ἀγάπην κανεὶς δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ

βάλῃ κἀνεὶς τὴν ζωήν του διὰ τοὺς
φίλους του.
14 Σεῖς φίλοι μου εἶσθε, ἂν κά-
μνητε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.
15 Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους,
διότι ὁ δοῦλος δὲν ἐξεύρει τί κάμνει
ὁ αὐθέντης του· ἐγὼ δὲ σᾶς εἶπα
φίλους, διότι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ
τὸν Πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφανέ-
ρωσα.
16 Σεῖς δέν με ἐδιαλέξατε, ἀλλὰ
ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλα,
διὰ νὰ ὑπάγητε σεῖς νὰ φέρητε
καρπὸν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ·
διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Πατὴρ ὅ,τι καὶ
ἂν τὸν ζητήσητε διὰ τὸ ὄνομά μου.
17 Ταῦτα σᾶς παραγγέλλω, νὰ
ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἐξεύ-
ρετε ὅτι ἐμὲ ἐμίσησε προτίτερα
ἀπὸ σᾶς.
19 Ἂν ἦσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ
κόσμος ἤθελεν ἀγαπήσει τὸ ἴδιόν
του· ἀλλὰ διότι δὲν εἶσθε ἀπὸ τὸν
κόσμον, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα
ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σᾶς
μισεῖ ὁ κόσμος.
20 Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν
ὁποῖον σᾶς εἶπα· Δὲν εἶναι δοῦλος
μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.
Ἂν ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλουσι
διώξει· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον
μου, καὶ τὸν ἰδικόν σας θέλουσι
φυλάξει.
21 Ἀλλὰ ταῦτα ὅλα θέλουσι σᾶς
κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν
ἐξεύρουσιν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψεν.
22 Ἐὰν δὲν ἤθελον ἔλθει, καὶ δὲν
ἤθελον τοὺς λαλήσει, ἁμαρτίαν δὲν
εἶχον· τώρα ὅμως πρόφασιν δὲν
ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν των.
23 Ὅποιος μισεῖ ἐμὲ, μισεῖ καὶ
τὸν Πατέρα μου.
24 Ἂν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα
εἰς αὐτοὺς, τὰ ὁποῖα ἄλλος κἀνεὶς
δὲν ἔκαμε, δὲν εἶχον ἁμαρτίαν·
τώρα ὅμως καὶ εἶδαν καὶ ἐμίσησαν
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου.
25 Ἀλλὰ, διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λό-
γος, ὁ ὁποῖος εἶναι γεγραμμένος
μέσα εἰς τὸν νόμον των· Ὅτι δω-
ρεὰν μὲ ἐμίσησαν.
26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος,
τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψει
ἀπὸ τὸν Πατέρα, (τὸ Πνεῦμα τῆς
ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται
ἀπὸ τὸν Πατέρα,) ἐκεῖνος θέλει
μαρτυρήσει δι' ἐμέ·
27 Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε,
διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμοῦ
εἶσθε.

ΚΕΦ. ις΄.

ΤΑΥΤΑ σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴ
σκανδαλισθῆτε.
2 Θέλουσι σᾶς διώξει ἀπὸ τὰς
συναγωγάς· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθει
ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν καθεὶς ὁ ὁποῖος
σᾶς σκοτώσῃ, νὰ νομίζῃ ὅτι προσ-
φέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.
3 Καὶ ταῦτα θέλουσι σᾶς κάμει,
διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα,
οὐδὲ ἐμέ.
4 Ἀλλὰ ταῦτα σᾶς εἶπα, διὰ νὰ
τὰ ἐνθυμῆσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι
ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα. Καὶ ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διότι ἤμην
μὲ σᾶς.
5 Τώρα ὅμως ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, καὶ κἀνεὶς ἀπὸ
σᾶς δὲν μὲ ἐρωτᾷ, Ποῦ ὑπάγεις;
6 Ἀλλὰ διότι σᾶς ἐλάλησα ταῦ-
τα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν
σας.
7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλή-
θειαν· ὠφέλιμον εἶναι εἰς σᾶς, νὰ
ὑπάγω ἐγώ· διότι ἂν ἐγὼ δὲν ὑπά-
γω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει
εἰς σᾶς· ἂν δὲ ὑπάγω, θέλω σᾶς
τὸν πέμψει.
8 Καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ, θέλει
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρί-
σεως·

9 Περὶ ἁμαρτίας, διότι δὲν πι-
στεύουσιν εἰς ἐμέ·
10 Περὶ δικαιοσύνης, διότι ἐγὼ
ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ
πλέον δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ·
11 Καὶ περὶ κρίσεως, διότι ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη.
12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς
εἰπῶ, ἀλλὰ τώρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ
τὰ βαστᾶτε·
13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς
ὁδηγήσει εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν·
διότι δὲν θέλει λαλήσει ἀπὸ ἑαυ-
τόν του· ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ,
θέλει λαλήσει, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
μέλλουσι νὰ ἔλθωσι θέλει σᾶς
εἰπεῖ.
14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμὲ,
διότι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ ἰδικόν
μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.
15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἰδικά
μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα ὅτι ἀπὸ
τὸ ἰδικόν μου πέρνει, καὶ θέλει σᾶς
τὸ εἰπεῖ.
16 Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ
δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ πάλιν ὀλί-
γον, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ, διότι ἐγὼ
ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου.
17 Εἶπαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ
τοὺς μαθητάς του ἀνάμεσόν των·
Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγει·
Ὀλίγον, καὶ δέν με βλέπετε· καὶ
πάλιν ὀλίγόν, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ·
καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πα-
τέρα μου;
18 Ἔλεγον λοιπόν· Τί εἶναι τοῦτο
τὸ ὁποῖον λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν
ἐξεύρομεν τὶ λαλεῖ.
19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς
ὅτι ἤθελον νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τοῦτο ζητεῖτε
ἀνάμεσόν σας, ὅτι εἶπα· Ὀλίγον,
καὶ δέν με βλέπετε· καὶ πάλιν
ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ;
20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
θέλετε κλαύσει σεῖς καὶ θέλετε
θρηνήσει, ὁ δὲ κόσμος θέλει χαρῇ·
καὶ σεῖς θέλετε λυπηθῇ, ἀλλὰ ἡ
λύπη σας θέλει γίνει εἰς χαράν.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύ-
πην, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀλλ'
ὅταν γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέον
δὲν ἐνθυμεῖται τὴν λύπην, διὰ τὴν
χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον.
22 Καὶ σεῖς λοιπὸν τώρα ἔχετε
λύπην· ἐγὼ ὅμως πάλιν θέλω σᾶς
ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρῇ,
καὶ τὴν χαράν σας κανεὶς δὲν θέλει
πάρει ἀπὸ σᾶς.
23 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν
ἐμὲ δὲν θέλετε ἐρωτήσει τίποτε.
Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα
ζητήσετε ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ
ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.
24 Ἕως τώρα δὲν ἐζητήσατε τί-
ποτε εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητεῖτε, καὶ
θέλετε πάρει, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρά
σας τελειωμένη.
25 Ταῦτα μὲ παροιμίας σᾶς ἐλά-
λησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅτε δὲν
θέλω σᾶς λαλήσει πλέον μὲ παροι-
μίας, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσει παῤ-
ῥησίᾳ διὰ τὸν Πατέρα.
26 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέ-
λετε ζητήσει εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ
δὲν σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ θέλω παρα-
καλέσει τὸν Πατέρα διὰ σᾶς·
27 Διότι αὐτὸς ὁ Πατὴρ σᾶς ἀγα-
πᾷ, διότι σεῖς ἠγαπήσατε ἐμὲ, καὶ
ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν
ἐβγῆκα.
28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ
ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω
τὸν κόσμον, καὶ πηγαίνω εἰς τὸν
Πατέρα.
29 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί
του· Ἰδοὺ, τώρα λαλεῖς παῤῥησίᾳ,
καὶ δὲν λέγεις καμμίαν παροιμίαν.
30 Τώρα ἐξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ
γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεία νὰ
σὲ ἐρωτᾷ κανείς· εἰς τοῦτο πι-
στεύομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε;
32 Ἰδού, ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα ἦλθε, νὰ σκορπισθῆτε ὁ καθεὶς εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ νὰ ἀφήσητε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχὸς, διότι ὁ Πατήρ μου εἶναι μὲ ἐμέ.
33 Ταῦτα σᾶς εἶπα, διὰ νὰ ἔχητε εἰρήνην εἰς ἐμέ· εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάῤῥος· ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

ΚΕΦ. ιζʹ.

ΤΑΥΤΑ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπεν· Ὦ Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα· δόξασε τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου·
2 Καθὼς τὸν ἔδωκες ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς κάθε σάρκα, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλους, ὅσους ἔδωκες εἰς αὐτόν.
3 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γνωρίζωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔστειλες, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.
5 Καὶ τώρα, ὦ Πάτερ, σὺ δόξασόν με πλησίον σου, μὲ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν εἶχα εἰς σὲ, πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος.
6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἰδικοί σου ἦσαν, καὶ εἰς ἐμὲ τοὺς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.
7 Τώρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα εἰς ἐμὲ ἔδωκες, ἀπὸ σὲ εἶναι·
8 Διότι τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἔδωκες εἰς ἐμὲ, εἰς αὐτοὺς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι ἀπὸ σὲ ἐβγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλες.
9 Ἐγὼ δι' αὐτοὺς παρακαλῶ· ὄχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, διότι εἶναι ἰδικοί σου.
10 Καὶ τὰ ἰδικά μου ὅλα ἰδικά σου εἶναι, καὶ τὰ ἰδικά σου ἰδικά μου· καὶ ἐδοξάσθην εἰς αὐτούς.
11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, οὗτοι ὅμως εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον εἰς τὸ ὄνομά σου ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, διὰ νὰ ἦναι ἓν ὡσὰν καὶ ἡμεῖς.
12 Ὅταν ἤμην μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαττον εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκας, τοὺς ἐφύλαξα, καὶ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή.
13 Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς σέ· καὶ λαλῶ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἰδικήν μου τελείαν εἰς τὸν ἑαυτόν των.
14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, διότι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.
15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς σηκώσῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τὸν πονηρόν.
16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.
17 Ἁγίασέ τους εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἰδικός σου εἶναι ἀλήθεια.
18 Καθὼς ἔστειλες ἐμὲ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.
19 Καὶ διὰ τούτους ἁγιάζω ἐγὼ τὸν ἐμαυτόν μου, διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.
20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τούτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ πιστεύσωσι διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Διὰ νὰ ἦναι ὅλοι ἕν, καθῶς
εἶσαι καὶ σὺ, Πάτερ, εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ
εἰς σὲ, νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἕν εἰς
ἡμᾶς· διὰ νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι
σὺ μὲ ἀπέστειλας.
22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν δόξαν
τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἐμέ· διὰ νὰ
ἦναι ἓν, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἕν.
23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτοὺς, καὶ σὺ
εἰς ἐμέ· διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ τε-
λειωμένοι εἰς ἓν, καὶ διὰ νὰ γνω-
ρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστει-
λας, καὶ τοὺς ἠγάπησας, καθὼς
ἠγάπησας ἐμέ.
24 Ὦ Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποί-
ους ἔδωκας εἰς ἐμὲ, θέλω ἐκεῖ ὅπου
εἶμαι ἐγὼ, νὰ ἦναι καὶ ἐκεῖνοι μετ'
ἐμοῦ· διὰ νὰ βλέπωσι τὴν δόξαν
τὴν ἰδικήν μου, τὴν ὁποίαν μὲ ἔδω-
κας· διότι μὲ ἠγάπησας προτί-
τερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.
25 Ὦ Πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δὲν
σὲ ἐγνώρισεν· ἀλλ' ἐγὼ σὲ ἐγνώ-
ρισα, καὶ οὗτοι ἐγνώρισαν ὅτι σὺ
μὲ ἀπέστειλας·
26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρίσωσιν
αὐτοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀκόμη
θέλω τὸ κάμει γνώριμον εἰς αὐτούς·
διὰ νὰ εὑρίσκηται εἰς αὐτοὺς ἡ
ἀγάπη μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἠγάπησας,
καὶ ἐγὼ νὰ εὑρίσκωμαι εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. ιη'.

ἈΦ' ΟΥ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐβ-
γῆκε ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του
πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν Κέδρων,
ὅπου ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον
ἐμβῆκε μέσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταί
του.
2 Καὶ ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν
παρέδιδεν, ἤξευρε τὸν τόπον· διότι
πολλαῖς φοραῖς ὁ Ἰησοῦς ὑπῆγεν
ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του.
3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε τὸ τάγ-
μα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέ-
τας ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρι-
σαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανοὺς
καὶ λαμπάδας καὶ ὅπλα.
4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ἐπειδὴ ἤξευ-
ρεν ὅλα ὅσα ἤρχοντο ἐπάνω του,
ἐβγῆκεν ἔξω καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·
Τίνα ζητεῖτε;
5 Τὸν ἀπεκρίθησαν· Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον. Τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἶμαι. Καὶ ἐστέκετο μὲ αὐ-
τοὺς καὶ ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν πα-
ρέδιδεν.
6 Ἀφ' οὗ τοὺς εἶπε λοιπὸν, Ὅτι
ἐγὼ εἶμαι· ἐσύρθησαν ὀπίσω, καὶ
ἔπεσαν χαμαί.
7 Καὶ πάλιν τοὺς μετηρώτησε·
Τίνα ζητεῖτε; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν·
Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
8 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Σᾶς
εἶπα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι· ἐὰν λοιπὸν
ζητῆτε ἐμὲ, ἀφῆτε τούτους νὰ ὑπά-
γωσι.
9 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, τὸν
ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι ἐκείνους τοὺς
ὁποίους μὲ ἔδωκας, δὲν ἔχασα ἀπ'
αὐτοὺς κανένα.
10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν, ὁ
ὁποῖος εἶχε μάχαιραν, τὴν ἔβγαλε,
καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρ-
χιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του τὸ
δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου
ἦτον Μάλχος.
11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν
Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου
εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον τὸ
ὁποῖον μὲ ἔδωκεν ὁ Πατήρ μου, νὰ
μὴ τὸ πίω;
12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ στρατιω-
τικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπη-
ρέται τῶν Ἰουδαίων ἐπίασαν τὸν
Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδεσαν·
13 Καὶ τὸν ὑπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν
Ἄνναν· διότι ὁ Ἄννας ἦτον πενθερὸς
τοῦ Καϊάφα, ὁ ὁποῖος ἦτον Ἀρχιε-
ρεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.
14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ ὁποῖος
ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι
συμφέρει εἷς ἄνθρωπος νὰ χαλα-
σθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς ἠκολούθουν τὸν
Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
ἦτον γνώριμος τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ
ἐμβῆκε μέσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως·
16 Ὁ Πέτρος ὅμως ἐστέκετο ἔξω
εἰς τὴν θύραν. Ἐβγῆκε λοιπὸν ὁ
μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον
γνώριμος τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ εἶπεν
εἰς τὴν θυροφύλακα, καὶ ἔβαλε
μέσα τὸν Πέτρον.
17 Λέγει λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυρο-
φύλαξ εἰς τὸν Πέτρον· Μή πως
εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος·
Δὲν εἶμαι.
18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται
ἐστέκοντο καὶ ἄναπτον ἀνθρακοφω-
τίαν, διότι ἦτον κρύος, καὶ ἐζεσταί-
νοντο· καὶ ἐστέκετο καὶ ὁ Πέτρος
ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς καὶ ἐζεσταίνετο.
19 Ὁ Ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε
τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάς του,
καὶ διὰ τὴν διδαχήν του.
20 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἐγὼ
παῤῥησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον·
ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα εἰς τὴν συν-
αγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάν-
τοθεν μαζόνονται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
κρυφὰ τίποτε δὲν ἐλάλησα·
21 Διὰ τί μὲ ἐρωτᾶς; ἐρώτησε
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἤκουσαν, τί
τοὺς ἐλάλησα· ἰδοὺ, οὗτοι ἐξεύ-
ρουσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπα ἐγώ.
22 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, εἷς ἀπὸ
τοὺς ὑπηρέτας, ὁ ὁποῖος παρεστέ-
κετο ἐκεῖ, τὸν ἐκτύπησε ῥάπισμα,
καὶ εἶπεν· Οὕτως ἀποκρίνεσαι εἰς
τὸν Ἀρχιερέα;
23 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἂν
ἐλάλησα κακὰ, μαρτύρησον διὰ τὸ
κακόν· ἂν ὅμως ἐλάλησα καλὰ, διὰ
τί μὲ δέρεις;
24 Ὁ δὲ Ἄννας τὸν εἶχε στείλει
δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχ-
ιερέα.
25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετο
καὶ ἐζεσταίνετο. Τὸν εἶπαν λοι-
πόν· Μή πως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς
μαθητάς του; Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη,
καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι.
26 Λέγει εἷς ἀπὸ τοὺς δούλους
τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγ-
γενὴς ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἔκοψεν ὁ
Πέτρος τὸ ὠτίον· Δέν σε εἶδα ἐγὼ
εἰς τὸν κῆπον μετ' αὐτοῦ;
27 Πάλιν λοιπὸν ἠρνήθη ὁ Πέ-
τρος, καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς
ἐλάλησε.
28 Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώ-
ριον· καὶ ἦτον ταχύ· καὶ αὐτοὶ δὲν
ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον,
διὰ νὰ μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ
φάγωσι τὸ πάσχα.
29 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πι-
λάτος εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα
κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ
ἀνθρώπου τούτου;
30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν εἰς
αὐτόν· Ἂν δὲν ἦτον οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος κακοποιὸς, δὲν ἠθέλομεν τὸν
παραδώσει εἰς σέ.
31 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς λοιπὸν ὁ
Πιλάτος· Ἐπάρετέ τον σεῖς, καὶ
κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατέ τον.
Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπαν· Ἡμεῖς
δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσω-
μεν οὐδένα.
32 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ
Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε, σημαίνων
μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀπο-
θάνῃ.
33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πι-
λάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐφώ-
ναξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ
εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
34 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἀπὸ
ἑαυτόν σου λέγεις τοῦτο, ἢ ἄλλος
σὲ τὸ εἶπε διὰ ἐμέ;
35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μή πως
ἐγὼ ἦμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ
ἰδικόν σου καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς σὲ

παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες;
36 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἡ
βασιλεία ἡ ἰδική μου δὲν εἶναι
ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον· ἂν ἦτον ἡ
βασιλεία ἡ ἰδική μου ἀπὸ τὸν
κόσμον τοῦτον, οἱ ὑπηρέται μου
ἤθελον ἀγωνίζεσθαι, διὰ νὰ μὴ
παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους·
τώρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου
δὲν εἶναι ἀπεδῶ.
37 Ὁ Πιλάτος τὸν εἶπε· Τὸ λοι-
πὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς· Σὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ
εἶμαι βασιλεύς· ἐγὼ διὰ τοῦτο
ἐγεννήθην, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς
τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν
ἀλήθειαν. Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν
ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήν μου.
38 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Τί
εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε
τοῦτο, πάλιν ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τοὺς
Ἰουδαίους, καὶ τοὺς λέγει· Ἐγὼ
δὲν εὑρίσκω καμμίαν ἀφορμὴν εἰς
αὐτόν.
39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς σᾶς,
διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ
πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς
ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰου-
δαίων;
40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι, καὶ
εἶπαν· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαρ-
αββᾶν. Καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον
λῃστής.

ΚΕΦ. ιθ΄.

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος
τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδειρε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν ἕνα
στέφανον ἀπὸ ἀκάνθια, καὶ τὸν
ἔβαλαν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν
του, καὶ τὸν ἔνδυσαν ἓν φόρεμα
κόκκινον·
3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ Βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ τὸν
ἔδερον.
4 Ἐβγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος,
καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἰδού, σᾶς
τὸν φέρω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσητε
ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὑρίσκω καμμίαν
αἰτίαν.
5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ
ἐφόρει τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ
λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἰδοὺ ὁ
ἄνθρωπος.
6 Καὶ ὅτε τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώ-
ναξαν, καὶ εἶπαν· Σταύρωσον,
σταύρωσον αὐτόν. Λέγει εἰς αὐ-
τοὺς ὁ Πιλάτος· Ἐπάρετέ τον
σεῖς, καὶ σταυρώσατέ τον· διότι
ἐγὼ καμμίαν ἀφορμὴν δὲν εὑρίσκω
εἰς αὐτόν.
7 Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἀπεκρίθησαν·
Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν
νόμον μας χρεωστεῖ νὰ ἀποθάνῃ,
διότι ἔκαμε τὸν ἑαυτόν του Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ.
8 Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος
τοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον
ἐφοβήθη·
9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραι-
τώριον, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν·
Ἀπὸ ποῦ εἶσαι σύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς
δὲν τὸν ἀπεκρίθη.
10 Τὸν λέγει ὁ Πιλάτος· Εἰς ἐμὲ
δὲν λαλεῖς; δὲν ἐξεύρεις ὅτι ἔχω
ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ
ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;
11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Οὐδε-
μίαν ἐξουσίαν δὲν ἤθελες ἔχει
ἐναντίον μου, ἂν δὲν σὲ ἦτον δεδο-
μένον ἀπεπάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος μὲ παρέδωκεν εἰς σὲ ἔχει
μεγαλιτέραν ἁμαρτίαν.
12 Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐζήτει ὁ
Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· οἱ Ἰου-
δαῖοι ὅμως ἔκραζον, καὶ ἔλεγον·
Ἂν ἀπολύσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι
φίλος τοῦ Καίσαρος· ὅποιος κά-
μνει τὸν ἑαυτόν του βασιλέα, ἐναν-
τιοῦται εἰς τὸν Καίσαρα.
13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἀφ' οὗ
ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον, ἔβγαλεν

ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἕνα τόπον τὸν ὁποῖον λέγουσι Λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊκὰ Γαββαθᾶ·

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, περί που ἕκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν· Σήκωσαι, σήκωσαι, σταύρωσον αὐτόν. Τοὺς λέγει ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τοὺς τὸν παρέδωκε, διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπήγαινον.

17 Καὶ ἐσήκονε τὸν σταυρόν του, καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον λεγόμενον τόπον Κρανίου, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἑβραϊκὰ Γολγοθᾶ·

18 Ὅπου τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἄλλους δύο, ἕνα ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἐπανωγραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν. Καὶ ἦτον γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ, Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ταύτην τὴν ἐπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἀνέγνωσαν· διότι ἦτον ἐγγὺς εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γραμμένον Ἑβραϊκὰ, Ἑλληνικὰ, Λατινικά.

21 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγον εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράφε, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅτε λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματά του, (καὶ τὰ ἔκαμαν τέσσαρα μερίδια, εἰς καθένα στρατιώτην τὸ μερίδιον·) καὶ τὸν χιτῶνα· καὶ ὁ χιτὼν ἦτον ἄῤῥαφος, ἀπεπάνω ἕως κάτω ὅλως ὑφασμένος.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσόν των· Ἂς μὴ τὸν σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς ῥίψωμεν λαχνοὺς δι' αὐτὸν, τίνος θέλει εἶναι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔῤῥιψαν λαχνούς. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἔκαμαν ταῦτα.

25 Καὶ ἐστέκοντο πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ του, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός του, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Καθὼς εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν τὸν ὁποῖον ἠγάπα, ὅτι ἐστέκοντο πλησίον, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· Ὦ γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν μαθητήν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆραν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὴν ἰδικήν του οἰκίαν.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, ἐπειδὴ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα ἐτελειώθησαν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Λοιπὸν ἔκειτο ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμάτον ὀξείδι· καὶ ἐκεῖνοι, γεμίσαντες τὸ σπογγάριον ὀξείδι, καὶ ἐμπήξαντές το εἰς κάλαμον, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅτε λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὀξείδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελειώθη· καὶ κύπτων τὴν κεφάλην του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσι τὰ σώματα ἐπάνω εἰς τὸν

σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον
παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ
σαββάτου ἐκείνου ἦτον μεγάλη,)
παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ
συντρίψωσι τὰ σκέλη των, καὶ νὰ
τοὺς σηκώσωσιν.
32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται,
καὶ τοῦ πρώτου συνέτριψαν τὰ
σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου ὁ ὁποῖος
ἐσταυρώθη ὁμοῦ μὲ αὐτόν.
33 Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἦλθαν καὶ εἰς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εἶδαν ὅτι ἦτον ἀπο-
θαμμένος, δὲν συνέτριψαν τὰ σκέ-
λη του·
34 Ἀλλὰ εἷς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας
ἐκέντησε τὴν πλευράν του μὲ λόγ-
χην, καὶ παρευθὺς ἐβγῆκεν αἷμα
καὶ νερόν.
35 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ εἶδε τὸ
ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ
μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος ἐξεύρει
ὅτι ἀληθινὰ λέγει, διὰ νὰ πιστεύ-
σητε σεῖς.
36 Διότι ταῦτα ἔγιναν, διὰ νὰ
πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει·
Κόκκαλον δὲν θέλει συντριβῆ ἀπ'
αὐτόν.
37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει·
Θέλουσιν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖ-
ον ἐκέντησαν.
38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα, ὁ Ἰω-
σὴφ ὁ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, (ὁ
ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ,
κρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων,) ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πι-
λάτον, νὰ σηκώσῃ τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἔδωσεν
ἄδειαν. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσή-
κωσε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, (ὁ
ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν
Ἰησοῦν νύκτα,) καὶ ἔφερεν ἓν μίγμα
σμύρνης καὶ ἀλόης ἕως ἑκατὸν
λίτρας.
40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἔδεσαν μὲ σινδόνια
ὁμοῦ μὲ τὰ μυριστικὰ, καθὼς εἶναι
συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἐν-
ταφιάζωσι.
41 Καὶ ἐκεῖ, εἰς τὸν τόπον ὅπου
ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἦτον κῆπος,
καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον ἦτον ἓν
μνῆμα καινούριον, εἰς τὸ ὁποῖον
ἀκόμη κἀνεις δὲν ἐβάλθη·
42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν τὸν Ἰη-
σοῦν, διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰου-
δαίων· διότι ἦτον τὸ μνῆμα ἐγγύς.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδο-
μάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ τὴν αὐγὴν, ἐν ᾧ ἦτον ἀκόμη
σκοτεινὸν, εἰς τὸ μνῆμα· καὶ βλέ-
πει τὴν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τὸ
μνῆμα.
2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς
τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν
ἄλλον μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα
ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς λέγει· Ἐσήκω-
σαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ
δὲν ἐξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν.
3 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο
εἰς τὸ μνῆμα.
4 Καὶ ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ· ὁ
δὲ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν
ὀγλιγωρότερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ
ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.
5 Καὶ παρακύπτων βλέπει τὰ
σινδόνια κείμενα· ὅμως δὲν ἐμβῆκε
μέσα.
6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέ-
τρος ἀκολουθῶν αὐτὸν, καὶ ἐμβῆκε
μέσα εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει
τὰ σινδόνια κείμενα,
7 Καὶ τὸ πανίον, τὸ ὁποῖον ἦτον
ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του, ὄχι μὲ
τὰ σινδόνια κείμενον, ἀλλὰ χωρι-
στὰ τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.
8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρῶ-
τος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπί-
στευσε·
9 Διότι ἀκόμη δὲν ἤξευρον τὴν

γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτὸς νὰ
ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.
10 Καὶ ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθη-
ταὶ εἰς τὰ ἴδιά των.
11 Ἡ δὲ Μαρία ἐστέκετο ἔξω
εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιε· καθὼς
ἔκλαιε λοιπὸν, παρέκυψεν εἰς τὸ
μνῆμα.
12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους οἱ
ὁποῖοι ἐκάθοντο μὲ λευκὰ φορέματα,
ὁ εἷς εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἄλλος
εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
13 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὴν ἐκεῖνοι·
Ὦ γύναι, διὰ τί κλαίεις; Λέγει
εἰς αὐτούς· Διότι ἐσήκωσαν τὸν
Κύριόν μου, καὶ δὲν ἐξεύρω ποῦ
τὸν ἔβαλαν.
14 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐγύρι-
σεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν
στεκόμενον· καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι
εἶναι ὁ Ἰησοῦς.
15 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὦ γύναι,
διὰ τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκεί-
νη, λογιάζουσα ὅτι εἶναι ὁ περι-
βολάρης, τὸν λέγει· Κύριε, ἐὰν σὺ
τὸν ἐσήκωσας, εἰπέ με ποῦ τὸν
ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ση-
κώσει.
16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς·
Μαρία. Ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ τὸν
λέγει· Ῥαββουνί· (τὸ ὁποῖον θέλει
νὰ εἰπῇ, Διδάσκαλε·)
17 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Μή με
πιάνῃς· διότι ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα
εἰς τὸν Πατέρα μου· ὕπαγε δὲ εἰς
τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τους·
Ἀναβαίνω εἰς τὸν Πατέρα μου καὶ
Πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ
Θεόν σας.
18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ εἶπε ταῦτα εἰς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ
ὅτι τὴν εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.
19 Ὅταν ἐβραδύασε λοιπὸν, τὴν
ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς
ἑβδομάδος, καὶ ἦσαν αἱ θύραι
σφαλισμέναι, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ
μαθηταὶ μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον
τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει εἰς
αὐτούς· Εἰρήνη εἰς σᾶς.
20 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτον τὸν
λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖράς του
καὶ τὴν πλευράν του. Καὶ οἱ
μαθηταὶ ἐχάρησαν ὅτε εἶδαν τὸν
Κύριον.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς
εἶπεν· Εἰρήνη εἰς σᾶς· καθὼς μὲ
ἔστειλεν ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ πέμπω
σᾶς.
22 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἐνεφύ-
σησεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Λά-
βετε Πνεῦμα ἅγιον.
23 Καὶ ὁποίων ἁμαρτίας συγχω-
ρήσητε, εἶναι συγχωρημέναι· καὶ
ὁποίων κρατῆτε, εἶναι κρατημέ-
ναι.
24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος
Δίδυμος, εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν
ἦτον ἐκεῖ μὲ αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς.
25 Ἔλεγον λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Εἴδαμεν τὸν Κύ-
ριον. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἂν
δὲν ἰδῶ εἰς τὰς χεῖράς του τὰ
σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν
βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ
σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν
βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευ-
ράν του, δὲν θέλω πιστεύσει.
26 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέ-
ρας, πάλιν ἦσαν οἱ μαθηταὶ μέσα,
καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· καὶ ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς, ἐν ᾧ αἱ θύραι ἦσαν
σφαλισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ
μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς σᾶς.
27 Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδὼ, καὶ
ἰδὲ τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν
χεῖρά σου, καὶ βάλε την εἰς τὴν
πλευράν μου· καὶ μὴ γίνεσαι ἄπι-
στος, ἀλλὰ πιστός.
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ

εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὁ Κύριός μου,
καὶ ὁ Θεός μου.
29 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Διότι μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσες·
μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν
εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν.
30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοι-
πὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἔμπροσθεν
εἰς τοὺς μαθητάς του, τὰ ὁποῖα
δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον
τοῦτο.
31 Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν, διὰ νὰ
πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ
Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ
νὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες
εἰς τὸ ὄνομά του.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα πάλιν
ἐφανέρωσε τὸν ἑαυτόν του ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του εἰς τὴν
θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ
ἐφανέρωσε τοιουτοτρόπως.
2 Ἦσαν ὁμοῦ ὁ Σίμων Πέτρος,
καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
καὶ Ναθαναὴλ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ
τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ
δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι
δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του.
3 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Σίμων Πέ-
τρος· Ἐγὼ ὑπάγω νὰ ὀψαρεύω.
Τὸν λέγουσιν οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεθα
καὶ ἡμεῖς μαζύ σου. Ἐβγῆκαν
ἔξω, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον
εὐθὺς, καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν
ἐπίασαν τίποτε.
4 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφεγξεν, ἐστάθη ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ παραθαλάσσιον·
ὅμως οἱ μαθηταὶ δὲν ἤξευρον ὅτι
εἶναι ὁ Ἰησοῦς.
5 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Παιδία, μή πως ἔχετε τίποτε προσ-
φάγιον; Τὸν ἀπεκρίθησαν· Ὄχι.
6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ῥίψατε
τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ
πλοίου, καὶ θέλετε εὕρει. Ἔρριψάν
το λοιπὸν, καὶ πλέον δὲν ἠμπόρουν
νὰ τὸ σύρωσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν
ὀψαρίων.
7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος, τὸν
ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς
τὸν Πέτρον· Ὁ Κύριος εἶναι. Καὶ
ὁ Σίμων Πέτρος, καθὼς ἤκουσεν
ὅτι ὁ Κύριος εἶναι, ἐζώσθη τὸ ὑπο-
χιτώνιον, (διότι ἦτον γυμνὸς,) καὶ
ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.
8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθαν μὲ
τὸ πλοῖον, (διότι δὲν ἦσαν μακρὰν
ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακοσίας
πήχας,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν
ὀψαρίων.
9 Ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν
γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακοφωτίαν
κειμένην, καὶ ὀψάριον κείμενον
ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρακοφωτίαν, καὶ
ψωμίον.
10 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Φέρετε ἀπὸ τὰ ὀψάρια τὰ ὁποῖα
ἐπιάσατε τώρα.
11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ
ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπάνω εἰς τὴν
γῆν, γεμάτον ἀπὸ ὀψάρια μεγάλα
ἑκατὸν πενῆντα τρία· καὶ μ' ὅλον
ὅτι ἦσαν τόσα, δὲν ἐσχίσθη τὸ
δίκτυον.
12 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐλᾶτε, φάγετε. Καὶ κανεὶς δὲν
ἐτόλμα ἀπὸ τοὺς μαθητὰς νὰ τὸν
ἐξετάσῃ, Σὺ ποῖος εἶσαι; ἐξεύ-
ροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος.
13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε,
καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
14 Αὐτὴ ἦτον τότε τρίτη φορὰ,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
εἰς τοὺς μαθητάς του, ἀφ' ὅτου
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
15 Ὅτε λοιπὸν ἔφαγαν, λέγει ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον·
Ὦ Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με
περισσότερον ἀπὸ τούτους; Λέγει
εἰς αὐτόν· Ναὶ, Κύριε· σὺ ἐξεύρεις
ὅτι ἀγαπῶ σε. Τὸν λέγει· Βόσκε
τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει εἰς αὐτὸν πάλιν δεύτερον· Ὦ Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Τὸν λέγει· Ναὶ, Κύριε· σὺ ἐξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει εἰς αὐτόν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.
17 Λέγει εἰς αὐτὸν τὸ τρίτον· Ὦ Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι τὸν εἶπε τὸ τρίτον, Φιλεῖς με; καὶ τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ ἐξεύρεις ὅλα· σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
18 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, Ὅτε ἦσον νεώτερος, ἐζώνεσο, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν ὅμως γηράσῃς, θέλεις ἁπλώσει τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσει, καὶ θέλεις ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.
19 Καὶ τοῦτο εἶπε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον θέλει δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, λέγει εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει με.
20 Καὶ γυρίζων ὁ Πέτρος βλέπει ὅτι ἠκολούθει ὁ μαθητὴς τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθός του εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ εἶπε· Κύριε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ παραδίδει;
21 Ὅτε εἶδεν ὁ Πέτρος τοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καὶ οὗτος τί θέλει γίνει;
22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένῃ αὐτὸς ἕως οὗ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει; σὺ ἀκολούθει με.
23 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· δὲν τὸν εἶπεν ὅμως ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθνήσκει· ἀλλά· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένῃ αὐτὸς ἕως οὗ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει;
24 Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ διὰ ταῦτα, καὶ ὁ ὁποῖος ἔγραψε ταῦτα· καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του.
25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· τὰ ὁποῖα ἐὰν γράφωνται καθ' ἓν, λογιάζω ὅτι οὐδὲ αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε χωρέσει τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἤθελαν γραφῆ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΚΕΦ. α΄.

ἘΓΩ, ὦ Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ,
2 Ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη, ἀφ' οὗ ἔδωκε προσταγὰς, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς ἀποστόλους τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν.
3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρέστησε τὸν ἑαυτόν του ζωντανὸν ὕστερον ἀπὸ τὸ πάθος του, μὲ πολλὰ σημεῖα, διὰ σαράντα ἡμέρας φαινόμενος εἰς αὐτοὺς, καὶ λέγων τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
4 Καὶ συναναστρεφόμενος μὲ αὐτοὺς τοὺς παρήγγειλεν, ἀπὸ τὴν

Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴ χωρίσωσιν,
ἀλλὰ νὰ προσμένωσι τὴν ὑπό-
σχεσιν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν
ἠκούσατε ὅτι σᾶς εἶπα·
5 Διότι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε μὲ
νερὸν, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῇ
μὲ Πνεῦμα ἅγιον, ὕστερον ἀπὸ
ὀλίγας ἡμέρας.
6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν συνῆλθον,
καὶ τὸν ἠρώτων, λέγοντες· Κύριε,
τάχα εἰς τὸν χρόνον τοῦτον ἀπο-
κατασταίνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ
γένος τοῦ Ἰσραήλ;
7 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν εἶναι
ἰδικόν σας νὰ γνωρίζητε χρόνους ἢ
καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ
ἔθεσεν εἰς τὴν ἰδίαν του ἐξουσίαν.
8 Ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον εἰς σᾶς, θέλετε πάρει δύνα-
μιν ἀπ' αὐτό· καὶ θέλετε εἶσθαι
μάρτυρές μου, καὶ εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν
καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἕως εἰς
τὴν ἄκραν τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐν ᾧ
ἔβλεπον ἐκεῖνοι, ὑψώθη· καὶ ἓν
σύννεφον τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ ὀμμά-
τιά των.
10 Καὶ καθὼς ἐστέκοντο καὶ ἔβλε-
πον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐν ᾧ
ἐπήγαινεν ἐκεῖνος, ἰδοὺ δύο ἄνδρες,
καὶ ἐστάθησαν πλησίον εἰς αὐτοὺς
μὲ φορέματα λευκά·
11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαν· Ὦ ἄν-
δρες Γαλιλαῖοι, διὰ τί στέκεσθε
βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος
ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἀνελήφθη ἀπὸ
σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸν ἴδιον
τρόπον θέλει ἔλθει πάλιν, καθὼς
τὸν εἴδετε πηγαίνοντα εἰς τὸν οὐ-
ρανόν.
12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ ἀπὸ τὸ ὄρος λεγόμενον
Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγγὺς εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔχον διάστημα
δρόμου σαββάτου.
13 Καὶ ὅτε ἐμβῆκαν, ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἀνώγεον, ὅπου ἐκάθοντο ὁ
Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Ἰω-
άννης, καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος
καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος καὶ
ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος Ἀλφαίου
καὶ ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ ὁ
Ἰούδας Ἰακώβου.
14 Οὗτοι ὅλοι προσεκαρτέρουν
ὁμοψύχως εἰς τὴν προσευχὴν καὶ
εἰς τὴν δέησιν, ὁμοῦ μὲ τὰς γυναῖ-
κας, καὶ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς
του.
15 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας
ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην
τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπε· (καὶ ἦτον
πλῆθος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὡς
ἑκατὸν εἴκοσιν ὀνομάτων·)
16 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔκαμνε
χρεία νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη,
τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ
Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὁ ὁποῖος
ἔγινεν ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·
17 Διότι ἦτον συνηριθμημένος μὲ
ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν λαχνὸν τῆς
ὑπηρεσίας ταύτης.
18 Οὗτος λοιπὸν ἀπέκτησεν ἓν
χωράφιον ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῆς
ἀδικίας· καὶ ἔπεσεν ἐμπρόμυτα,
καὶ ἔσκασεν εἰς τὴν μέσην, καὶ
ἐχύθησαν ἔξω ὅλα τὰ ἐντόσθιά
του.
19 Καὶ τοῦτο ἐγνωρίσθη εἰς ὅλους
οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὥστε καὶ ἐκαλέσθη τὸ
χωράφιον ἐκεῖνο εἰς τὴν γλῶσσαν
τὴν ἰδικήν των, Ἀκελδαμὰ, τὸ
ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, Χωράφιον
αἵματος.
20 Διότι εἶναι γραμμένον εἰς τὸ
βιβλίον τῶν Ψαλμῶν· Ἂς γίνῃ ἡ
κατοικία του ἔρημος, καὶ ἂς μὴν
ἦναι κανεὶς νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν·
καί· Τὸ ἀξίωμά του ἂς πάρῃ ἄλ-
λος.

21 Κάμνει χρεία λοιπὸν, ἀπὸ
ἐκείνους τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι
συνανεστρέφοντο μὲ ἡμᾶς εἰς ὅλον
τὸν καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐμ-
βῆκε καὶ ἐβγῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύ-
ριος ὁ Ἰησοῦς,
22 Ἀρχίζων ἀπὸ τὸ βάπτισμα
τοῦ Ἰωάννου ἕως τὴν ἡμέραν εἰς
τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη ἀπὸ ἡμᾶς,
εἷς ἀπὸ τούτους ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς νὰ
γίνῃ μάρτυς τῆς ἀναστάσεώς του.
23 Καὶ ἔβαλαν δύο· τὸν Ἰωσὴφ,
ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο Βαρσαβᾶς, ὁ
ὁποῖος καὶ ὠνομάζετο Ἰοῦστος, καὶ
τὸν Ματθίαν.
24 Καὶ προσευχόμενοι εἶπαν· Σὺ,
ὦ Κύριε, ὁ ὁποῖος γνωρίζεις τὰς
καρδίας ὅλων, φανέρωσε ἐκεῖνον
τὸν ὁποῖον ἐδιάλεξας ἀπὸ τούτους
τοὺς δύο,
25 Διὰ νὰ πάρῃ τὸν λαχνὸν τῆς
ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τῆς ἀπο-
στολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρέβη ὁ
Ἰούδας, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τό-
πον του τὸν ἴδιον.
26 Καὶ ἔῤῥιψαν λαχνοὺς, καὶ
ἔπεσεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν Ματθίαν·
καὶ συνηριθμήθη ὁμοῦ μὲ τοὺς ἕν-
δεκα ἀποστόλους.

ΚΕΦ. β΄.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς
Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζωμένοι
ὁμοψύχως εἰς ἕνα τόπον.
2 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μία βοὴ
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καθὼς ἂν ἤρχετο
φυσηματία δυνατὴ, καὶ ἐγέμισεν
ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἐκάθοντο.
3 Καὶ τοὺς ἐφάνησαν γλῶσσαι
διαμοιραζόμεναι ὡσὰν ἀπὸ φωτίαν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς καθένα ἀπ'
αὐτούς.
4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα
ἅγιον, καὶ ἤρχισαν νὰ λαλῶσι ξέ-
νας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα
τοὺς ἔδιδε νὰ λαλῶσι.
5 Καὶ ἐκατοίκουν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς,
ἀπὸ κάθε ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπο-
κάτω εἰς τὸν οὐρανόν.
6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκεί-
νη, ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυγ-
χύσθη· διότι ἤκουεν ὁ καθεὶς ὅτι
ἐσυντύχαινον αὐτοὶ τὴν ἰδικήν του
γλῶσσαν.
7 Καὶ ἐτρόμαζον ὅλοι καὶ ἐθαύ-
μαζον, καὶ ἔλεγον ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλ-
λον· Δὲν εἶναι ὅλοι οὗτοι, οἱ ὁποῖοι
συντυχαίνουσι, Γαλιλαῖοι;
8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τοὺς ἀκούομεν ὁ
καθεὶς μὲ τὴν ἰδικήν μας γλῶσσαν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν;
9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖ-
ται, καὶ ὅσοι κατοικοῦσι τὴν Με-
σοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν
Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν
Ἀσίαν,
10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν,
τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λι-
βύης, ἡ ὁποία εἶναι πρὸς τὴν Κυρή-
νην, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰου-
δαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,
11 Κρητικοὶ καὶ Ἄραβες, ἀκούο-
μεν αὐτοὺς, ὅτι λέγουσι μὲ τὰς
γλώσσας τὰς ἰδικάς μας τὰ μεγα-
λεῖα τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον περισσὰ
καὶ ἠπόρουν, λέγοντες ὁ εἷς εἰς τὸν
ἄλλον· Τί θέλει νὰ ἦναι τοῦτο;
13 Καὶ ἄλλοι ἐμπαίζοντες ἔλεγον·
Ὅτι εἶναι μεστωμένοι νεόκρασον.
14 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστάθη ὁμοῦ μὲ
τοὺς ἕνδεκα, καὶ ἐσήκωσε τὴν φω-
νήν του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὦ ἄνδρες
Ἰουδαῖοι, καὶ σεῖς ὅλοι ὅσοι κατ-
οικεῖτε τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἂς ἦναι
γνώριμον τοῦτο εἰς σᾶς, καὶ ἀκού-
σατε τὰ λόγιά μου.
15 Διότι οὗτοι δὲν μεθύουσι, κα-
θὼς σεῖς λογιάζετε· διότι ἀκόμη
τρίτη ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας·
16 Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προ-
φήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας,
λέγει ὁ Θεὸς, θέλω χύσει ἀπὸ τὸ
Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ
θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοί σας
καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανί-
σκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις,
καὶ οἱ γεροντότεροί σας θέλουσιν
ἐνυπνιασθῇ ἐνύπνια·
18 Καὶ θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦ-
μά μου εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς
τοὺς δούλους μου καὶ εἰς τὰς δού-
λας μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει·
19 Καὶ θέλω δώσει τέρατα ἐπάνω
εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ σημεῖα κάτω
εἰς τὴν γῆν, αἷμα καὶ φωτίαν καὶ
ἀτμίδα καπνοῦ·
20 Ὁ ἥλιος θέλει γυρίσει εἰς
σκότος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἷμα,
πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ
μεγάλη καὶ λαμπρά.
21 Καὶ θέλει εἶναι, ὅποιος ἐπικα-
λεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει
σωθῇ.
22 Ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκού-
σατε ταῦτα τὰ λόγια· Τὸν Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον
εἰς σᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δυνάμεις
καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ σημεῖα, τὰ
ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσου αὐ-
τοῦ ἀνάμεσα εἰς σᾶς, καθὼς ἐξεύ-
ρετε καὶ σεῖς,
23 Τοῦτον (δεδομένον μὲ τὴν ὡρι-
σμένην βουλὴν καὶ μὲ τὴν πρό-
γνωσιν τοῦ Θεοῦ) πιάνοντες σεῖς,
καὶ διὰ μέσου ἀνόμων χειρῶν
σταυρώσαντες, τὸν ἐσκοτώσατε·
24 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε,
λύων τοὺς πόνους τοῦ θανάτου,
καθότι δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν
κρατῇ ὁ θάνατος.
25 Διότι καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι'
αὐτόν· Προέβλεπον τὸν Κύριον
πάντοτε ἔμπροσθέν μου, ὅτι εἶναι
ἀπὸ τὰ δεξιά μου, διὰ νὰ μὴ σα-
λευθῶ.
26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐ-
φράνθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἠγαλ-
λιάσθη· καὶ ἀκόμη καὶ τὸ σῶμά
μου θέλει κατοικήσει μὲ ἐλπίδα·
27 Διότι δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν
ψυχήν μου εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ θέ-
λεις δώσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἰδῇ
διαφθοράν.
28 Ἔκαμές με νὰ γνωρίσω τοὺς
δρόμους τῆς ζωῆς· θέλεις μὲ γεμί-
σει ἀπὸ χαρὰν διὰ μέσου τοῦ προσ-
ώπου σου.
29 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἠμποροῦ-
μεν νὰ εἰπῶμεν μετὰ παῤῥησίας
εἰς σᾶς διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ,
ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ
μνῆμά του εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως εἰς
τὴν ἡμέραν ταύτην.
30 Ὢν λοιπὸν προφήτης, καὶ
ἐξεύρων ὅτι ὁ Θεὸς ὤμωσεν εἰς
αὐτὸν μὲ ὅρκον, ἀπὸ τὸν καρπὸν
τῆς μέσης του τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν
Χριστὸν κατὰ σάρκα, καὶ νὰ τὸν
καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του·
31 Προγνωρίσας ἐλάλησε διὰ τὴν
ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν
ἀπέμεινεν ἡ ψυχή του εἰς τὸν
ᾅδην, οὐδὲ τὸ σῶμά του εἶδε δια-
φθοράν.
32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν
ὁ Θεὸς, τοῦ ὁποίου ὅλοι ἡμεῖς εἴ-
μεθα μάρτυρες.
33 Ἐκεῖνος λοιπὸν, ἐπειδὴ ὑψώθη
μὲ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρεν
ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ὑπόσχεσιν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τοῦτο
τὸ ὁποῖον βλέπετε καὶ ἀκούετε
σεῖς τώρα.
34 Διότι ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη εἰς
τοὺς οὐρανούς· ἀλλ' αὐτὸς λέγει·
Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν
μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
35 Ἕως οὗ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπάτημα εἰς τὰ ποδάριά
σου.
36 Ἂς γνωρίζῃ λοιπὸν ὅλος ὁ
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἀσφάλειαν,
ὅτι τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον
σεῖς ἐσταυρώσατε, ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε

Κύριον καὶ Χριστόν.
37 Καὶ ὅτε τὸ ἤκουσαν κατενύχθη
ἡ καρδία των, καὶ εἶπαν εἰς τὸν
Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστό-
λους· Τί νὰ κάμωμεν, ὦ ἄνδρες
ἀδελφοί;
38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε· Με-
τανοήσατε, καὶ ἂς βαπτισθῇ καθ-
εἰς ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν
ἁμαρτιῶν· καὶ θέλετε λάβει τὴν
δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
39 Διότι εἰς σᾶς εἶναι ἡ ὑπόσχε-
σις καὶ εἰς τὰ παιδία σας, καὶ εἰς
ὅλους τοὺς μακρυνοὺς, ὅσους ἂν
προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός μας.
40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια περισσό-
τερα ἐμαρτύρει, καὶ τοὺς παρεκί-
νει, λέγων· Φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν
γενεὰν ταύτην τὴν διεστραμμένην.
41 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅσοι ἐδέχθησαν
τὸν λόγον του μετὰ χαρᾶς, ἐβα-
πτίσθησαν· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
προσετέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς
τρεῖς χιλιάδες ψυχαί.
42 Καὶ προσεκαρτέρουν εἰς τὴν
διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς
τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ κόψιμον
τοῦ ψωμίου, καὶ εἰς τὰς προσευ-
χάς.
43 Καὶ κάθε ψυχὴ ἐφοβεῖτο· καὶ
πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγίνοντο
διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων.
44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευον ἦσαν
εἰς ἕνα τόπον, καὶ εἶχον ὅλα κοινά·
45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρ-
χοντά των ἐπώλουν, καὶ τὰ ἐμοί-
ραζον εἰς ὅλους, ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε
χρειασθῇ καθείς·
46 Καὶ πᾶσαν ἡμέραν προσεκαρ-
τέρουν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοψύχως, καὶ
κόπτοντες ψωμίον ἀπὸ οἶκον εἰς
οἶκον, μετελάμβανον τροφὴν μὲ
χαρὰν καὶ μὲ ἁπλῆν καρδίαν,
47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ἔχον-
τες παῤῥησίαν καὶ χάριν εἰς ὅλον
τὸν λαόν. Καὶ ὁ Κύριος προσετί-
θει πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ
σωθῶσι.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης
ἀνέβαινον ἐνταυτῷ εἰς τὸ ἱερὸν εἰς
τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἐν-
νάτην.
2 Καὶ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος
ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς
μητρός του, ἐσηκονόνετο· τὸν ὁποῖον
ἔβαλλον κάθε ἡμέραν εἰς τὴν θύ-
ραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραί-
αν, διὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην ἀπ'
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμβαινον εἰς τὸ
ἱερόν·
3 Ὁ ὁποῖος καθὼς εἶδε τὸν Πέ-
τρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἔμελλον
νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτει
ἐλεημοσύνην.
4 Καὶ ὁ Πέτρος, ἀτενίζων εἰς αὐ-
τὸν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰωάννην, εἶπε·
Στοχάσου εἰς ἡμᾶς.
5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ ὀμμάτιά του
εἰς αὐτοὺς, ἀναμένων νὰ πάρῃ τί-
ποτε ἀπ' αὐτούς.
6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον
καὶ χρυσίον δὲν ἔχω· ἐκεῖνο ὅμως
τὸ ὁποῖον ἔχω, ἐκεῖνο σὲ δίδω· Εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Ναζωραίου σήκω ἐπάνω καὶ περι-
πάτει.
7 Καὶ τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν δε-
ξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ
παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ πατοῦ-
σαί του, καὶ οἱ ἀστράγαλοί του·
8 Καὶ πηδῶν ἐστάθη, καὶ περιε-
πάτει· καὶ ἐμβῆκεν ὁμοῦ μὲ αὐ-
τοὺς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ
πηδῶν, καὶ ὑμνῶν τὸν Θεόν.
9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅτι
περιεπάτει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν·
10 Καὶ τὸν ἐγνώριζον ὅτι ἦτον
οὗτος ὁ ὁποῖος ἐκάθετο εἰς τὴν
Ὡραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ ζητῶν
ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ ἐθαύμα-

σαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς αὐτόν.
11 Καὶ ὁ χωλὸς ὁ ὁποῖος ἰατρεύθη ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἐκπεπληγμένος ἔτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν στοὰν ἡ ὁποία ἐκράζετο τοῦ Σολομῶντος.
12 Καὶ ὁ Πέτρος, ὅτε εἶδε τοῦτο, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς τοῦτο; ἢ διὰ τί ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἂν ἐκάμαμεν μὲ δύναμιν ἢ εὐσέβειαν ἰδικήν μας νὰ περιπατῇ αὐτός;
13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸ παιδίον του τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήθητε ἔμπροσθεν τοῦ Πιλάτου, ἐν ᾧ ἔκρινεν ἐκεῖνος νὰ τὸν ἀπολύσῃ.
14 Σεῖς ὅμως ἠρνήθητε τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον, καὶ ἐζητήσατε νὰ σᾶς χαρίσωσιν ἕνα ἄνδρα φονέα·
15 Καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐσκοτώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες·
16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τοῦ ὀνόματός του, τὸ ὄνομά του ἐστερέωσε τοῦτον, τὸν ὁποῖον βλέπετε καὶ ἐξεύρετε· καὶ ἡ πίστις ἡ ὁποία εἶναι δι' αὐτοῦ τὸν ἔδωκε ταύτην τὴν ὑγιείαν ὅλου τοῦ σώματος ἐμπρὸς εἰς ὅλους σας.
17 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἐξεύρω, ὅτι μὴ ἐξεύροντες τὸ ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας.
18 Ὁ δὲ Θεὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεῖπε διὰ μέσου τοῦ στόματος ὅλων τῶν προφητῶν του, νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, οὕτω τὰ ἐτελείωσε.
19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ γυρίσατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας· διὰ νὰ ἔλθωσι καιροὶ παρηγορίας ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου·
20 Καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἦτον προτίτερα κηρυγμένος εἰς σᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν,
21 Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ ὁ οὐρανὸς ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νὰ ἀποκατασταθῶσιν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος ὅλων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχήν.
22 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας· Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀναστήσει ἕνα προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, ὡσὰν ἐμέ· αὐτοῦ νὰ ἀκούσητε εἰς ὅλα ὅσα λαλήσῃ εἰς σᾶς·
23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἡ ὁποία δὲν θέλει ἀκούσει τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὸν λαόν.
24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδώθεν, ὅσοι ἐλάλησαν, προεῖπαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας.
25 Σεῖς εἶσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν διέταξεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας, λέγων εἰς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουσιν εὐλογηθῇ ὅλαι αἱ γενεαὶ τῆς γῆς.
26 Ὁ Θεὸς πρῶτον ἀνέστησεν εἰς σᾶς τὸ παιδίον του τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔστειλε νὰ σᾶς εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀποστρέφῃ καθένα ἀπὸ τὰς πονηρίας σας.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ἐσυντύχαινον αὐτοὶ ταῦτα τὰ λόγια εἰς τὸν λαὸν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,
2 Λυπημένοι πολλὰ διότι ἐδίδασκον αὐτοὶ τὸν λαὸν, καὶ ἐκήρυττον εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.
3 Καὶ ἔβαλαν τὰς χεῖράς των ἐπάνω των, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν

ἕως εἰς τὴν αὔριον· ἐπειδὴ τότε
ἦτον βράδυ.
4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευ-
σαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀν-
δρῶν ἔγινεν ὡς πέντε χιλιάδες.
5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμαζώ-
χθησαν οἱ ἄρχοντές των καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ·
6 Καὶ Ἄννας ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ
Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέ-
ξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένος
ἀρχιερατικόν.
7 Καὶ ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέ-
σον, καὶ τοὺς ἠρώτων· Μὲ ποίαν
δύναμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε
τοῦτο σεῖς ;
8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη Πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἄρ-
χοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι
τοῦ Ἰσραὴλ,
9 Ἐπειδὴ ἡμεῖς σήμερον ἐξεταζό-
μεθα διὰ εὐεργεσίαν ἀνθρώπου
ἀσθενημένου, μὲ τίνα τρόπον οὗτος
ἰατρεύθη·
10 Ἂς ἦναι γνωστὸν εἰς ὅλους
σᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν
ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖ-
ον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, εἰς
τοῦτο τὸ ὄνομα οὗτος παραστέ-
κεται ὑγιηρὸς ἔμπροσθέν σας.
11 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ λίθος, ὁ
ὁποῖος κατεφρονήθη ἀπὸ σᾶς τοὺς
οἰκοδόμους, καὶ ἔγινε κεφαλὴ τῆς
γωνίας·
12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία εἰς ἄλ-
λον κανένα· διότι δὲν εἶναι ἄλλο
ὄνομα ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ
ὁποῖον ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
εἰς τὸ ὁποῖον κάμνει χρεία νὰ
σωθῶμεν.
13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι τὴν
παῤῥησίαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάν-
νου, καὶ καταλαμβάνοντες ὅτι εἶ-
ναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ
ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· καὶ ἐγνώριζον
αὐτοὺς, ὅτι εἶχον σταθῆ προτίτερα
ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν·
14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρωπον
τὸν ἰατρευμένον ὁ ὁποῖος ἐστέκετο
μετ' αὐτῶν, δὲν ἠμπόρουν νὰ ἐναν-
τιωθῶσι τίποτε.
15 Ἀλλὰ ἀφ' οὗ τοὺς ἐπρόσταξαν
νὰ ἔβγωσιν ἔξω ἀπὸ τὴν σύνοδον,
συνεβουλεύθησαν ἀνάμεσόν των,
16 Λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους τούτους; διότι, ὅτι
ἔγινε διὰ μέσου αὐτῶν σημεῖον
γνωστὸν, εἰς ὅλους εἶναι φανερὸν
οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ
τὸ ἀρνηθῶμεν·
17 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διασκορπισθῇ
περισσότερον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν λαὸν,
ἂς τοὺς φοβερίσωμεν διὰ νὰ μὴ
λαλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο
εἰς κανένα ἄνθρωπον.
18 Καὶ ἔκραξαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς
παρήγγειλαν καθόλου μηδὲ νὰ λέ-
γωσι, μηδὲ νὰ διδάσκωσιν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.
19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Πέτρος
καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τοὺς εἶπαν· Ἂν
ἦναι δίκαιον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ,
νὰ ἀκούωμεν σᾶς περισσότερον
παρὰ τὸν Θεὸν, κρίνατε σεῖς·
20 Ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴ
λαλῶμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἴδαμεν
καὶ ἠκούσαμεν.
21 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τοὺς μετε-
φοβέρισαν, τοὺς ἀπέλυσαν, ἐπειδὴ
δὲν εὕρισκον τίποτε ἀφορμὴν πῶς
νὰ τοὺς τιμωρήσωσι, διὰ τὸν λαόν·
διότι ὅλοι ἐδόξαζον τὸν Θεὸν εἰς
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε·
22 Διότι ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν
ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς
ἰατρείας, ἦτον περισσότερον παρὰ
σαράντα χρόνων.
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπελύθησαν ἦλθον
εἰς τοὺς ἰδικούς των, καὶ εἶπαν

ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
24 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν ἐσήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπαν· Ὦ Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά·
25 Σὺ ὁ ὁποῖος εἶπες διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός σου· Διὰ τί ἐσυγχύσθησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια;
26 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐμαζώχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ του.
27 Διότι ἐπ' ἀληθείας ἐμαζώχθησαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐναντίον τοῦ ἁγίου παιδός σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ ἔθνη καὶ μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰσραὴλ,
28 Διὰ νὰ κάμωσιν ὅσα προώρισεν ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου νὰ γίνωσι.
29 Καὶ τώρα, Κύριε, στοχάσου εἰς τοὺς φοβερισμούς των, καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ λαλῶσι τὸν λόγον σου μὲ πᾶσαν παῤῥησίαν,
30 Μὲ τὸ νὰ ἁπλόνῃς τὴν χεῖρά σου εἰς ἰατρείαν, καὶ τὸ νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου τοῦ Ἰησοῦ.
31 Καὶ ἀφ' οὗ παρεκάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἐσαλεύθη εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν μαζωμένοι· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ παῤῥησίαν.
32 Καὶ τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον ἐπίστευσεν, ἦτον ἡ καρδία των καὶ ἡ ψυχή των μία· καὶ κανεὶς ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του δὲν ἔλεγε νὰ ἦναι τίποτε ἰδικόν του, ἀλλὰ ὅλα ἦσαν εἰς αὐτοὺς κοινά.
33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δύναμιν παρέδιδον τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.
34 Διότι κανεὶς δὲν ἦτον ἐνδεὴς εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι ἦσαν κτήτορες τόπων ἢ οἰκιῶν, ἐπώλουν καὶ ἔφερον τὰς τιμὰς ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦντο,
35 Καὶ τὰ ἔθετον εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐδίδοντο εἰς καθένα καθὼς τὸν ἔκαμνε χρεία.
36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ ὁποῖος ἐκαλέσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβας, (τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύεται, Υἱὸς παρηγορίας,) ὢν Λευΐτης, τὸ γένος του Κύπριος,
37 Εἶχεν ἓν χωράφιον, καὶ τὸ ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά του Ἀνανίας, ὁμοῦ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Σαπφείραν, ἐπώλησε χωράφιον·
2 Καὶ ἐξεχώρισε διὰ ἑαυτόν του μέρος ἀπὸ τὴν τιμήν του, μὲ τὴν εἴδησιν καὶ τῆς γυναικός του· καὶ ἔφερεν ἓν μέρος, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.
3 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Ἀνανία, διὰ τί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, νὰ εἴπῃς ψεύματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νὰ χωρίσῃς διὰ ἑαυτόν σου ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ χωραφίου;
4 Ἂν τὸ ἐκράτεις, δὲν ἦτον εἰς σέ; καὶ ἀφ' οὗ ἐπωλήθη, δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διὰ τί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου; δὲν εἶπες ψεύματα

εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν.
5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀφ' οὗ ἤκουσε
ταῦτα τὰ λόγια, ἔπεσε καὶ ἐξεψύ-
χησε· καὶ ἔγινε μεγάλος φόβος εἰς
ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἤκου-
σαν.
6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ νέοι, καὶ
τὸν ἐσυμάζωξαν, καὶ ἔβγαλαν καὶ
ὑπῆγαν καὶ ἔθαψαν.
7 Καὶ ἐπέρασαν ὡς τρεῖς ὧραι,
καὶ ἡ γυνή του, μὴ ἐξεύρουσα ἐκεῖ-
νο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐμβῆκε μέσα.
8 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπεν· Εἰπέ
μου, ἂν ἐπωλήσατε τὸ χωράφιον
τόσα; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, τόσα.
9 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπε· Διὰ τί
ἐσυμφωνήσατε σεῖς νὰ πειράξητε
τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἰδού, τὰ
ποδάρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔθαψαν
τὸν ἄνδρα σου εἶναι εἰς τὴν θύραν,
καὶ θέλουσιν ἐβγάλει καὶ σέ.
10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὰ
ποδάριά του, καὶ ἐξεψύχησε· καὶ
ὅτε ἐμβῆκαν μέσα οἱ νέοι, τὴν εὑ-
ρῆκαν ἀποθαμμένην, καὶ ἔβγαλαν
καὶ ἐκείνην, καὶ τὴν ἔθαψαν πλησίον
εἰς τὸν ἄνδρα της.
11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγάλος εἰς
ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουον ταῦτα.
12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέ-
ρατα ἐγίνοντο εἰς τὸν λαὸν διὰ μέ-
σου τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων·
(καὶ μὲ μίαν ψυχὴν ὅλοι εὑρίσκοντο
εἰς τὴν στοὰν τοῦ Σολομῶντος·
13 Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίπους κα-
νεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ὑπάγῃ νὰ στα-
θῇ πλησίον των· ἀλλὰ ὁ λαὸς
τοὺς ἐτίμα μεγάλως·
14 Καὶ περισσότερον ηὔξανε τὸ
πλῆθος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναι-
κῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς τὸν
Κύριον·)
15 Εἰς τόσον ὥστε ἔβγαλλον ἔξω
τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὰς πλατείας,
καὶ τοὺς ἔβαλλον εἰς μικρὰς κλίνας
καὶ κραββάτια, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ
κἂν εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς ἡ σκιὰ
τοῦ Πέτρου ὅταν περνᾷ.
16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων αἱ
ὁποῖαι ἦσαν τριγύρω ἐμαζόνοντο
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφερον
τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἐκείνους ὅσοι
ἐπειράζοντο ἀπὸ πνεύματα ἀκά-
θαρτα· οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἰατρεύοντο.
17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
ὅλοι ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἡ
ὁποία ἦτον ἡ αἵρεσις τῶν Σαδδου-
καίων, καὶ ἐγέμισαν ἀπὸ φθόνον·
18 Καὶ ἥπλωσαν τὰς χεῖράς των
εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔβα-
λαν εἰς φύλαξιν κοινήν.
19 Καὶ ἄγγελος Κυρίου τὴν νύκτα
ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· καὶ
τοὺς ἔβγαλεν ἔξω, καὶ εἶπε·
20 Πηγαίνετε, καὶ σταθέντες λα-
λεῖτε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν λαὸν ὅλα
τὰ λόγια ταύτης τῆς ζωῆς.
21 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἀπὸ
τὴν αὐγὴν ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἱερὸν,
καὶ ἐδίδασκον. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀρ-
χιερεὺς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσαν τὸ συνέ-
δριον καὶ ὅλην τὴν σύναξιν τῶν
γερόντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ·
καὶ ἔστειλαν ἀνθρώπους εἰς τὴν φυ-
λακὴν, διὰ νὰ τοὺς φέρωσι.
22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὑπῆγαν, καὶ
δὲν τοὺς εὑρῆκαν εἰς τὴν φυλακήν·
καὶ γυρίζοντες ἀνέφεραν,
23 Λέγοντες· Ὅτι τὴν φυλακὴν
εὑρήκαμεν σφαλισμένην μὲ πᾶσαν
ἀσφάλειαν, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω
στεκομένους ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας·
ἀφ' οὗ ὅμως ἠνοίξαμεν, δὲν εὕρομεν
μέσα κανένα.
24 Καὶ ὅτε ἤκουσαν τὰ λόγια
ταῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς
τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἠπό-
ρουν δι' αὐτοὺς ποῦ θέλει καταντή-
σει τοῦτο.
25 Καὶ κάποιος ὑπῆγε καὶ τοὺς
εἶπεν· Ὅτι ἰδού, οἱ ἄνθρωποι τοὺς
ὁποίους ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακὴν

εἶναι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ στέκονται καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν.
26 Τότε ὑπῆγεν ὁ στρατηγὸς
ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ τοὺς ἔφερεν, ὄχι μὲ βίαν· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαὸν, νὰ μὴ τοὺς λιθάσωσι.
27 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἔφεραν, τοὺς
ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον· καὶ τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἀρχιερεὺς,
28 Καὶ εἶπε· Δὲν σᾶς παρηγγεί-
λαμεν ἡμεῖς παντελῶς νὰ μὴ διδάσκητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ ἰδοὺ, σεῖς ἤδη ἐγεμίσατε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν διδαχήν σας, καὶ βούλεσθε νὰ ῥίψητε ἐπάνω μας τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.
29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ
οἱ ἀπόστολοι καὶ εἶπαν· Κάμνει χρεία περισσότερον νὰ ὑπακούῃ τις εἰς τὸν Θεὸν παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας
ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσκοτώσατε, καὶ ἐκρεμάσατε εἰς τὸ ξύλον·
31 Ὁ Θεὸς τοῦτον ὕψωσε μὲ τὴν
δεξιάν του ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.
32 Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες
αὐτοῦ τούτων τῶν λόγων, καὶ ἀκόμη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπακούουσι.
33 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν
ταῦτα, ἔτριζον τὰ ὀδόντιά των, καὶ συνεβουλεύοντο νὰ τοὺς φονεύσωσι.
34 Ἀλλὰ ἐσηκώθη μέσα εἰς τὴν
σύναξιν εἷς Φαρισαῖος, τὸ ὄνομά του Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένος εἰς ὅλον τὸν λαὸν, καὶ προσέταξε νὰ ἐβγάλωσιν ἔξω ὀλίγον τοὺς ἀποστόλους·
35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, στοχασθῆτε τί μέλλετε νὰ κάμητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους.
36 Διότι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν
ἐσηκώθη ὁ Θευδᾶς, λέγων τὸν ἑαυτόν του νὰ ἦναι κάποιος μέγας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκολλήθησαν ἄνδρες ὡς τετρακόσιοι τὸν ἀριθμόν· ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθη, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευσαν, ἐσκορπίσθησαν, καὶ ἔγιναν οὐδὲ τίποτε.
37 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτον ἐση-
κώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἔσυρε λαὸν ἀρκετὸν ὀπίσω του· καὶ ἐχαλάσθη καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευον ἐσκορπίσθησαν.
38 Καὶ τώρα σᾶς λέγω, Λείπετε
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ ἀφῆτέ τους· διότι ἐὰν ἦναι ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο ἀπὸ ἀνθρώπους, θέλει χαλασθῆ·
39 Ἂν ὅμως ἦναι ἀπὸ τὸν Θεὸν,
δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσητε, μή πως καὶ εὑρεθῆτε καὶ θεομάχοι.
40 Καὶ κατεπείσθησαν εἰς αὐτόν·
καὶ ἐκάλεσαν τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔδειραν, καὶ τοὺς παρήγγειλαν νὰ μὴ λαλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.
41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπήγαι-
νον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς συνόδου μὲ χαρὰν, ὅτι κατηξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.
42 Καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας δὲν
ἔπαυον νὰ διδάσκωσι, καὶ νὰ εὐαγγελίζωσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τοὺς οἴκους.

ΚΕΦ. ς'.

ΚΑΙ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὅτε ἐπλήθυνον οἱ μαθηταὶ, ἐγόγγυζον οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ χῆραί των παρεβλέποντο εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.
2 Καὶ οἱ δώδεκα προσεκάλεσαν
τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπαν· Δὲν μᾶς πρέπει νὰ ἀφήσωμεν

τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ὑπηρετῶμεν
τραπέζας.
3 Προμηθεύσατε λοιπὸν ἀπὸ σᾶς
ἑπτὰ ἄνδρας, ἀδελφοὶ, μαρτυρημέ-
νους, γεμάτους ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον
καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θέλομεν
καταστήσει εἰς τὴν χρείαν ταύτην.
4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν εὑρίσκεσθαι
εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.
5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἔμπροσθεν
εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ ἐδιάλεξαν
τὸν Στέφανον, ἄνθρωπον γεμάτον
ἀπὸ πίστιν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ
τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον,
καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα,
καὶ τὸν Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικό-
λαον τὸν Ἀντιοχέα τὸν προσήλυτον·
6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐμπρὸς
εἰς τοὺς ἀποστόλους· καὶ ἀφ' οὗ
προσευχήθησαν, ἔβαλαν ἐπάνω εἰς
αὐτοὺς τὰς χεῖράς των.
7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὐξάνετο,
καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπλή-
θυνε κατὰ πολλὰ μέσα εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ· καὶ πολὺ πλῆθος
ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουον εἰς τὴν
πίστιν.
8 Καὶ ὁ Στέφανος, γεμάτος ἀπὸ
πίστιν καὶ δύναμιν, ἔκαμνε μεγάλα
σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.
9 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι ἀπὸ
τὴν συναγωγὴν ἡ ὁποία ἐλέγετο
τῶν Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων,
καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν
καὶ Ἀσίαν, καὶ ἐφιλονείκουν μὲ
τὸν Στέφανον·
10 Καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀντιστα-
θῶσι τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα μὲ
τὸ ὁποῖον ἐλάλει.
11 Τότε ἔβαλαν κρυφὰ ἄνδρας,
οἱ ὁποῖοι ἔλεγον, Ὅτι ἠκούσαμεν
αὐτὸν νὰ λαλῇ λόγια βλάσφημα
εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.
12 Καὶ παρεκίνησαν τὸν λαὸν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
γραμματεῖς· καὶ ἦλθαν καὶ τὸν
ἥρπασαν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν
σύναξιν.
13 Καὶ ἔβαλαν μάρτυρας ψεύ-
στας, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Οὗτος ὁ
ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ λαλῇ λόγια
βλάσφημα ἐναντίον τοῦ ἁγίου τό-
που τούτου καὶ τοῦ νόμου·
14 Διότι ἠκούσαμεν αὐτὸν νὰ
λέγῃ, Ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὗτος ὁ Ναζω-
ραῖος θέλει χαλάσει τοῦτον τὸν
τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξει τὰς τά-
ξεις τὰς ὁποίας μᾶς παρέδωκεν ὁ
Μωϋσῆς.
15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθοντο εἰς
τὴν σύναξιν ἠτένισαν εἰς αὐτὸν,
καὶ εἶδαν τὸ πρόσωπόν του ὡσὰν
πρόσωπον ἀγγέλου.

ΚΕΦ. ζʹ.

ΚΑΙ ὁ Ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν Στέ-
φανον· Ἀνίσως καὶ τάχα ταῦτα εἶ-
ναι οὕτως;
2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· Ὦ ἄνδρες
ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε·
Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν
πατέρα μας τὸν Ἀβραὰμ, ὅτε ἦτον
εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὶν νὰ
κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαῤῥάν·
3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἔβγα ἀπὸ
τὴν γῆν σου καὶ ἀπὸ τὴν συγγέ-
νειάν σου, καὶ ἔλα εἰς τὴν γῆν τὴν
ὁποίαν θέλω σὲ δείξει.
4 Τότε ἐβγαινὼν ἀπὸ τὴν γῆν τῶν
Χαλδαίων, κατοίκησεν εἰς τὴν
Χαῤῥάν. Καὶ ἀπεκεῖ, ὕστερον ἀφ'
οὗ ἀπέθανεν ὁ πατήρ του, τὸν
μετακατοίκισεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν
ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς κατοι-
κεῖτε τώρα·
5 Καὶ δὲν τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν
κληρονομίαν, οὐδὲ ἓν πάτημα πο-
δαρίου· καὶ τὸν ὑπεσχέθη νὰ τὴν
δώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ κληρονομίαν,
καὶ εἰς τὸ σπέρμα του ὕστερον ἀπ'
αὐτὸν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἀκόμη δὲν εἶχε
παιδίον.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τὸν εἶπεν οὕτως· Ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει εἶναι πάροικον εἰς ξένην γῆν, καὶ θέλουσι τὸ δουλεύσει, καὶ τὸ ταλαιπωρήσει τετρακοσίους χρόνους·

7 Καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι δουλεύσει, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ ὕστερον θέλουσιν ἐβγῇ, καὶ θέλουσι μὲ λατρεύσει εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

8 Καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ τὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλευσαν, καὶ τὸν Ἰωσὴφ ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὁ Θεὸς ὅμως ἦτον μετ' αὐτοῦ,

10 Καὶ τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ ὅλας τὰς θλίψεις του, καὶ τὸν ἔδωκε χάριν καὶ σοφίαν ἐμπρὸς εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν κατέστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰς ὅλον του τὸν οἶκον.

11 Καὶ ἦλθε πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν, καὶ μεγάλη στενοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὕρισκον φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακὼβ, ὅτε ἤκουσεν ὅτι εἶναι σιτάρια εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τοὺς πατέρας μας πρῶτον·

13 Καὶ τὴν δευτέραν φορὰν ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσὴφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸν Φαραώ.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ προσεκάλεσε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλην του τὴν γενεὰν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἑβδομῆντα πέντε ψυχαί.

15 Καὶ ὁ Ἰακὼβ κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας·

16 Καὶ τοὺς μετετόπισαν εἰς τὴν Συχὲμ, καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὸ μνῆμα τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὲ ἀργύριον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καὶ καθὼς ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη εἰς τὴν Αἴγυπτον·

18 Ἕως οὗ ἐσηκώθη ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατετέχνευσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας μας, ὥστε ἐξέθετον τὰ βρέφη των, διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνετράφη τρεῖς μῆνας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός του.

21 Καὶ ὅτε τὸν ἐξέθεσαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱόν της.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὅτε ἐτελείωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν του νὰ ὑπάγῃ νὰ ἴδῃ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδὼν κάποιον ἀπὸ τὸ γένος του ὅστις ἠδικεῖτο, τὸν ἐβοήθησε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φονεύσας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ ἐλογίαζεν ὅτι ἤθελον ἐννοήσει οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτοῦ θέλει τοὺς δώσει σωτηρίαν· ὅμως ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐννόησαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἐν ᾧ ἐμάχοντο, καὶ τοὺς ἠνάγκασε διὰ νὰ κάμωσιν εἰρήνην, λέγων· Ὦ ἄνδρες, σεῖς εἶσθε ἀδελ-

φοί· διὰ τί ἀδικεῖτε ὁ εἷς τὸν
ἄλλον;
27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἠδίκει
τὸν γείτονά του τὸν ἀπεδίωξε, καὶ
εἶπε· Ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχον-
τα καὶ κριτὴν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς;
28 Μή πως θέλεις νὰ σκοτώσῃς
καὶ ἐμὲ, καθὼς ἐσκότωσας ἐχθὲς
τὸν Αἰγύπτιον;
29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἤκουσε
τὸν λόγον τοῦτον ἔφυγε, καὶ ἔγινε
πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιὰμ, ὅπου
ἐγέννησε δύο υἱούς.
30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν σαράν-
τα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη
εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἔρημον τοῦ
ὄρους τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς
φωτίας τῆς βάτου.
31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς, ὅταν εἶδεν,
ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· καὶ καθὼς
ἐπήγαινεν ἐγγὺς νὰ καταλάβῃ
τοῦτο, τὸν ἦλθε φωνὴ Κυρίου ἡ ὁποία
ἔλεγεν·
32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε,
καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ ἀτενίσῃ νὰ ἰδῇ.
33 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Λῦσον
τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάριά σου·
διότι ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι εἶναι
γῆ ἁγία.
34 Εἶδα, εἶδα τὴν κακοπάθειαν
τοῦ λαοῦ μου ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς
τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἤκουσα τοὺς
στεναγμούς των, καὶ κατέβηκα νὰ
τοὺς ἐλευθερώσω· καὶ τώρα ἔλα,
θέλω σὲ στείλει εἰς τὴν Αἴγυπτον.
35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον
ἠρνήθησαν, λέγοντες· Τίς σε κατέ-
στησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν;
τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα
καὶ λυτρωτὴν μὲ τὴν χεῖρα τοῦ
ἀγγέλου ὁ ὁποῖος τὸν ἐφάνη εἰς
τὴν βάτον.
36 Οὗτος τοὺς ἔβγαλεν, ἀφ' οὗ
ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν
Αἴγυπτον, καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θά-
λασσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον σα-
ράντα χρόνους.
37 Οὗτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁ ὁποῖος
εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας θέλει
σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τοὺς
ἀδελφούς σας, ὡσὰν ἐμέ· αὐτοῦ
νὰ ἀκούσητε.
38 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος
ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν
ἔρημον, ὁμοῦ μὲ τὸν ἄγγελον ὁ
ὁποῖος ἐσυντύχαινε μὲ αὐτὸν εἰς
τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ὁμοῦ μὲ τοὺς
πατέρας μας· ὁ ὁποῖος ἐδέχθη λό-
για ζωντανὰ, νὰ μᾶς τὰ δώσῃ·
39 Εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλησαν
οἱ πατέρες μας νὰ ὑπακούσωσιν,
ἀλλὰ τὸν ἀπεδίωξαν, καὶ ἐγύρισαν
μὲ τὰς καρδίας των εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον,
40 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἀαρών·
Κάμε μας θεοὺς, διὰ νὰ πηγαίνω-
σιν ἔμπροσθέν μας· διότι ὁ Μωϋ-
σῆς οὗτος ὁ ὁποῖος μᾶς ἔβγαλεν
ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν ἐξεύρομεν
τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.
41 Καὶ ἔκαμαν δαμάλι εἰς τὰς
ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐθυσίασαν εἰς
τὸ εἴδωλον, καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν των.
42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν
του ἀπ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς παρέδωκε νὰ
λατρεύωσι τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρα-
νοῦ· καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸ
βιβλίον τῶν προφητῶν· Ὦ οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ, μή πως ἐφέρατε εἰς
ἐμὲ σφακτὰ καὶ θυσίας σαράντα
χρόνους μέσα εἰς τὴν ἔρημον;
43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν σκηνὴν τοῦ
Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ
σας Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους τοὺς
ὁποίους ἐκάμετε νὰ τοὺς προσκυ-
νῆτε· καὶ θέλω σᾶς μετακατοικίσει
παρεπάνω ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα.
44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυριου ἦτον
μὲ τοὺς πατέρας μας εἰς τὴν ἔρη-

μον, καθὼς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει
μὲ τὸν Μωϋσῆν διέταξε, νὰ τὴν
κάμῃ κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον
ἔβλεπε·
45 Τὴν ὁποίαν σκηνὴν διαδεχθέν-
τες οἱ πατέρες μας, ὁμοῦ μὲ τὸν
Ἰησοῦν, τὴν ἔμβασαν μέσα εἰς
τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐκυρίευσαν καὶ
εἶχον τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐξώρισεν
ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν
πατέρων μας, ἕως εἰς τὰς ἡμέρας
τοῦ Δαβίδ·
46 Ὁ ὁποῖος εὗρε χάριν ἔμπρο-
σθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐζήτησε νὰ
εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ
Ἰακώβ.
47 Καὶ ὁ Σολομὼν ἔκαμε δι' αὐ-
τὸν ἕνα οἶκον.
48 Ἀλλὰ ὁ Ὕψιστος δὲν κατοικεῖ
εἰς ναοὺς οἱ ὁποῖοι γίνονται μὲ
χεῖρας, καθὼς λέγει ὁ προφήτης·
49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου,
καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου· ποῖον οἶκον θέλετε κάμει δι'
ἐμέ; λέγει ὁ Κύριος· ἢ ποῖος τό-
πος εἶναι τῆς ἀναπαύσεώς μου;
50 Ταῦτα ὅλα δὲν ἔκαμεν ἡ χείρ
μου;
51 Ὦ σκληροτράχηλοι, καὶ οἱ
ὁποῖοι δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς
καρδίας καὶ τῶν ὠτίων, σεῖς πάν-
τοτε ἐναντιοῦσθε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον· καθὼς οἱ πατέρες σας οὕτω
καὶ σεῖς.
52 Ποῖον ἀπὸ τοὺς προφήτας δὲν
ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας; καὶ ἐσκό-
τωσαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προεῖπαν
διὰ τὸν ἐρχομὸν τούτου τοῦ δικαίου,
τοῦ ὁποίου τώρα σεῖς ἐγίνετε προ-
δόται καὶ φονεῖς·
53 Οἱ ὁποῖοι ἐπήρατε τὸν νόμον
διὰ μέσου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας
τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλά-
ξατε.
54 Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν ἤκουον ταῦτα,
ἐκόπτοντο αἱ καρδίαι των, καὶ
ἔτριζον εἰς ἐκεῖνον τὰ ὀδόντιά των.
55 Καὶ ἐκεῖνος, γεμάτος ἀπὸ
Πνεῦμα ἅγιον, ἠτένισεν εἰς τὸν
οὐρανὸν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅτι
ἐστέκετο ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ·
56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, βλέπω τοὺς
οὐρανοὺς ἀνοικτοὺς, καὶ τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι στέκεται ἀπὸ
τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.
57 Καὶ κράζοντες μὲ μεγάλην
φωνὴν, ἔφραξαν τὰ ὠτία των, καὶ
ὥρμησαν ὅλοι μὲ ἕνα θυμὸν ἐπάνω
του·
58 Καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν
πόλιν, καὶ τὸν ἐλιθοβόλουν· καὶ
οἱ μάρτυρες ἔβγαλαν καὶ ἔθεσαν τὰ
φορέματά των εἰς τὰ ποδάρια
καποίου νέου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο
Σαῦλος.
59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφα-
νον, ὁ ὁποῖος προσεύχετο καὶ ἔλε-
γεν· Ὦ Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὴν
ψυχήν μου.
60 Καὶ γονατίζων, ἔκραξε μὲ
μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπε· Κύριε,
μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν
ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἀφ' οὗ
εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφωνημένος
εἰς τὸν φόνον του. Καὶ ἐκείνην
τὴν ἡμέραν ἔγινε μεγάλος διωγμὸς
εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἦτον
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὅλοι
ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰς χώρας τῆς
Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ
τοὺς ἀποστόλους.
2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφεραν εἰς
τὸ μνῆμα τὸν Στέφανον, καὶ ἔκα-
μαν μεγάλον θρῆνον εἰς αὐτόν.
3 Καὶ ὁ Σαῦλος κατηρήμαζε τὴν
ἐκκλησίαν, ἐμβαίνων μέσα εἰς τοὺς
οἴκους, καὶ σύρων ἄνδρας καὶ γυ-
ναῖκας, τοὺς παρέδιδεν εἰς τὴν φυ-
λακήν.
4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι διε-

σκορπίσθησαν, περιῆλθαν, εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ ὁ Φίλιππος κατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.
6 Καὶ τὸ πλῆθος ἔδιδε προσοχὴν ὅλοι ὁμοψύχως εἰς ὅσα ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ἀκούοντες αὐτοὶ καὶ βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμνε.
7 Διότι πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα ἔβγαιναν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι τὰ εἶχον, μὲ μεγάλην φωνὴν φωνάζοντα· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ χωλοὶ ἰατρεύθησαν.
8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγινεν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.
9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά του Σίμων, ἦτον ἀπὸ προτίτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγευε καὶ ἔφερεν εἰς ἔκπληξιν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων τὸν ἑαυτόν του νὰ ἦναι κανεὶς μεγάλος·
10 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἔδιδον προσοχὴν, καὶ ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.
11 Καὶ ἀπέβλεπον εἰς αὐτὸν, διότι τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν νοῦν των ἀρκετὸν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας του.
12 Ὅταν ὅμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὁποῖος εὐηγγέλιζε τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες.
13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε· καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη, ἐστέκετο ὁμοῦ μὲ τὸν Φίλιππον· καὶ βλέπων τὰ σημεῖα καὶ τὰς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο ἀπ' αὐτὸν, ἐθαύμαζε κατὰ πολλά.
14 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην·
15 Οἱ ὁποῖοι ὅταν κατέβησαν προσευχήθησαν διὰ αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.
16 (Διότι ἀκόμη δὲν εἶχε πέσει εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)
17 Καὶ τότε ἔβαλλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπερνον Πνεῦμα ἅγιον.
18 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ Σίμων, ὅτι μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐδίδετο τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς ἔφερε χρήματα,
19 Λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν, ὥστε εἰς ὅποιον βάλω τᾶς χεῖράς μου ἐπάνω, νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.
20 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε· Τὸ ἀργύριόν σου ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σὲ εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐλογίασας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶται μὲ χρήματα.
21 Δὲν ἔχεις σὺ μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο· διότι ἡ καρδία σου δὲν εἶναι ἴση ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ ταύτην τὴν κακίαν σου, καὶ παρακάλεσον τὸν Θεὸν, ἂν τύχῃ νὰ σὲ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.
23 Διότι βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ἀδικίας.
24 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε· Παρακαλέσατε σεῖς τὸν Κύριον διὰ ἐμὲ, διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ τίποτε κακὸν εἰς ἐμὲ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἴπατε.
25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῶν Σαμαρειτῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγ-

γέλιον.
26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν
εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· Σήκω,
καὶ πήγαινε εἰς τὸ μέρος τῆς με-
σημβρίας, εἰς τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος
καταβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ
εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὐτὸς εἶναι
ἔρημος.
27 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε· καὶ
ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὴν Αἰθιο-
πίαν, εὐνοῦχος, δυνάστης τῆς Καν-
δάκης τῆς βασιλίσσας τῶν Αἰθιό-
πων, ὁ ὁποῖος ἦτον προεστὼς εἰς
ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ ἦλθε
νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ,
28 Καὶ ὑπέστρεφε, καὶ ἐκάθετο
ἐπάνω εἰς τὸ ἁμάξιόν του, καὶ ἐδιά-
βαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.
29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπεν εἰς τὸν
Φίλιππον· Πήγαινε πλησίον, καὶ
κολλήσου εἰς τὸ ἁμάξιον τοῦτο.
30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλη-
σίον, καὶ τὸν ἤκουσεν ὅτι ἐδιάβαζε
τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπε·
Τάχα γνωρίζεις αὐτὰ τὰ ὁποῖα
διαβάζεις;
31 Καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπε· Πῶς
ἤθελον ἠμπορέσει, ἐὰν δὲν μὲ ὁδη-
γήσῃ κανείς; καὶ παρεκάλεσε τὸν
Φίλιππον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθίσῃ
μετ᾽ αὐτοῦ.
32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς τὸ
ὁποῖον ἐδιάβαζεν, ἦτον τοῦτο· Ὡς
πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγήν·
καὶ καθὼς ἀρνίον ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος κόπτει τὸ μαλλίον του
εἶναι ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ
στόμα του·
33 Εἰς τὴν ταπείνωσίν του ἐση-
κώθη ἡ κρίσις του· τὴν γενεάν του
ὅμως τίς ἠμπορεῖ νὰ διηγηθῇ; διὰ
τοῦτο σηκόνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ
ζωή του.
34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν εἰς τὸν Φιλιππον· Παρα-
καλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον
λέγει τοῦτο; διὰ τὸν ἑαυτόν του,
ἢ διὰ ἄλλον κανένα;
35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἤνοιξε τὸ
στόμα του, καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὴν
γραφὴν ταύτην, εὐηγγέλισεν εἰς
αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν.
36 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον εἰς τὸν
δρόμον, ἦλθαν εἴς τι νερόν· καὶ
λέγει ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ νερόν· τί
μὲ ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;
37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Ἂν
πιστεύῃς μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν,
ἠμπορεῖς. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη
καὶ εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ νὰ ἦναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
38 Καὶ προσέταξε νὰ σταθῇ τὸ
ἁμάξιόν του· καὶ κατέβησαν καὶ οἱ
δύο εἰς τὸ νερὸν, καὶ ὁ Φίλιππος
καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ τὸν ἐβάπτισε.
39 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ
νερὸν, Πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν
Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδε πλέον
ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐπήγαινε τὸν δρό-
μον του χαιρόμενος.
40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὑρέθη εἰς
τὴν Ἄζωτον· καὶ περνῶν διὰ μέσου
εὐηγγέλιζε τὰς πόλεις ὅλας, ἕως
οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν.

ΚΕΦ. Θ΄.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος, ἀκόμη πνέων φο-
βερισμοὺς καὶ φόνους ἐναντίον τῶν
μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ὑπῆγεν εἰς
τὸν Ἀρχιερέα,
2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ᾽ αὐτὸν ἐπι-
στολὰς εἰς τὰς συναγωγὰς, αἱ
ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκὸν,
ὥστε ἐὰν εὕρῃ ἐκεῖ τινὰς οἱ ὁποῖοι
εἶναι ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν, ἄνδρας
καὶ γυναῖκας, νὰ τοὺς φέρῃ δε-
μένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινε, καθὼς ἤγ-
γιζεν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης
ἔστραψε τριγύρω του φῶς ἀπὸ τὸν
οὐρανόν.
4 Καὶ πίπτων εἰς τὴν γῆν, ἤκουσε
φωνὴν ἡ ὁποία τὸν ἔλεγε· Σαοὺλ,

Σαοὺλ, διὰ τί με διώκεις;
5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ κατατρέχεις· κακὸν εἶναι διὰ σὲ νὰ ποδοτινάζησαι εἰς κέντρα.
6 Καὶ ὁ Σαοὺλ τρέμων καὶ ἀπορῶν εἶπε· Κύριε, τί με ὁρίζεις νὰ κάμω; καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σήκω, καὶ ἔμβα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σὲ λαληθῇ τί κάμνει χρεία νὰ κάμῃς.
7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τὸν συνώδευον, ἐστέκοντο ἐξεστηκότες καὶ ἄφωνοι, ἀκούοντες τὴν φωνὴν, καὶ κανένα μὴ βλέποντες.
8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ εἶχε τὰ ὀμμάτιά του ἀνοικτὰ, ὅμως κανένα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύντροφοί του, ὁδηγοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τὴν χεῖρα, τὸν ἔμβασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.
9 Καὶ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ· καὶ μηδὲ ἔφαγε, μηδὲ ἔπιε.
10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον μαθητής τις, τὸ ὄνομά του Ἀνανίας· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος δι' ὁράματος· Ὦ Ἀνανία· καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐδῶ εἶμαι, Κύριε.
11 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· Σήκω καὶ ὕπαγε εἰς τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος κράζεται Ἴσος, καὶ ζήτησον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰούδα κάποιον, τὸ ὄνομά του Σαῦλος, ὁ ὁποῖος εἶναι Ταρσεύς· διότι ταύτην τὴν ὥραν προσεύχεται·
12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδε διὰ μέσου ὁράματος ἕνα ἄνθρωπον, τὸ ὄνομά του Ἀνανίαν, ὁ ὁποῖος ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω του τὴν χεῖρά του, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.
13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, πόσα κακὰ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·
14 Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς, νὰ δέσῃ ὅλους, ὅσοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου.
15 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Ὕπαγε, διότι οὗτος εἶναι ἀγγεῖόν μου διαλεγμένον, νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐμπρὸς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ εἰς τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσραήλ.
16 Διότι ἐγὼ θέλω τὸν δείξει ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.
17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὑπῆγε, καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ βαλὼν τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὸν, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος, ὁ Ἰησοῦς ὁ ὁποῖος ἐφάνη εἰς σὲ εἰς τὸν δρόμον καθὼς ἤρχεσο, μὲ ἔστειλε διὰ νὰ ἀναβλέψῃς, καὶ νὰ γεμισθῇς ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον.
18 Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά του ὡσὰν λέπια, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν μεταεῖδε· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐβαπτίσθη·
19 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφαγεν, ἐδυναμώθη. Καὶ ἔκαμε κάμπόσας ἡμέρας ὁ Σαῦλος ἐκεῖ, μὲ τοὺς μαθητὰς οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν.
20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουον ἐθαυμάζοντο, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ ὁποῖος κατέστρεψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκείνους ὅσοι ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ ἐδῶ, διὰ νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς;
22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερον ἐδυναμόνετο, καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν Δαμασκὸν, βεβαιόνων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστός.
23 Καὶ ὅταν ἐπέρασαν ἡμέραι πολλαὶ, συνεβουλεύθησαν οἱ Ἰου-

δαῖοι νὰ τὸν σκοτώσωσιν·
24 Ὁ Σαῦλος ὅμως ἔμαθε τὴν
ἐπιβουλήν των· καὶ παρεφύλαττον
τὰς πύλας ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ
νὰ τὸν σκοτώσωσιν.
25 Οἱ δὲ μαθηταὶ πέρνοντες αὐ-
τὸν τὴν νύκτα, τὸν ἔβαλαν εἰς ἓν
κοφίνι, καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ
τεῖχος.
26 Καὶ ὅτε ὑπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐδοκίμαζε νὰ κολ-
ληθῇ μὲ τοὺς μαθητάς· καὶ ὅλοι
τὸν ἐφοβοῦντο, διότι δὲν ἐπίστευον
ὅτι εἶναι μαθητής.
27 Ὁ δὲ Βαρνάβας τὸν ἐπῆρε, καὶ
τὸν ἔφερεν εἰς τοὺς ἀποστόλους,
καὶ τοὺς διηγήθη πῶς εἰς τὸν δρό-
μον εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσύν-
τυχε μὲ αὐτὸν, καὶ πῶς εἰς τὴν
Δαμασκὸν ἐπαῤῥησιάσθη εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.
28 Καὶ συνανεστρέφετο μὲ αὐ-
τοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπαῤ-
ῥησιάζετο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.
29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονείκει μὲ
τοὺς Ἑβραίους οἱ ὁποῖοι ἐλλήνιζον·
καὶ ἐκεῖνοι ἐδοκίμαζον νὰ τὸν σκο-
τώσωσιν.
30 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὅτε τὸ ἐγνώρι-
σαν, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Καισά-
ρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν
εἰς τὴν Ταρσόν.
31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν αἱ ὁποῖαι
ἦσαν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν
Σαμάρειαν, εἶχον εἰρήνην, καὶ οἰ-
κοδομοῦντο, καὶ ἐπήγαινον μὲ τὸν
φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μὲ τὴν
παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐπληθύνοντο.
32 Καὶ περνῶν ὁ Πέτρος διὰ
μέσου ὅλων, κατέβη καὶ εἰς τοὺς
ἁγίους οἱ ὁποῖοι κατοίκουν εἰς τὴν
Λύδδαν.
33 Καὶ ἐκεῖ εὑρῆκεν ἕνα ἄνθρω-
πον, τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὁ ὁποῖος
ἐκείτετο ἀπὸ ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ
κραββάτιον, καὶ ἦτον παράλυτος.
34 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος·
Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σὲ ἰα-
τρεύει· σήκω ἐπάνω, καὶ στρῶσον
τὸ κραββάτιόν του. Καὶ παρευθὺς
ἐσηκώθη.
35 Καὶ εἶδαν αὐτὸν ὅλοι ὅσοι κατ-
οίκουν Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ
ὁποῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.
36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κα-
ποία μαθήτρια, τὸ ὄνομά της Τα-
βιθά· (ἡ ὁποία μεταγλωττιζομένη
λέγεται Δορκάς·) αὐτὴ ἦτον γε-
μάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεη-
μοσύνας τὰς ὁποίας ἔκαμνε.
37 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας
συνέβη ὅτι ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε·
καὶ ἀφ' οὗ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβα-
λαν εἰς τὸ ἀνώγεον.
38 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἐγγὺς εἰς τὴν
Ἰόππην ἡ Λύδδα, οἱ μαθηταὶ, ὅταν
ἤκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι εἰς τὴν
Λύδδαν, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας εἰς
αὐτὸν, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ μὴν
ὀκνήσῃ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.
39 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ
συνῆλθε μὲ αὐτούς· καὶ ἀφ' οὗ
ἦλθε, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνώγεον·
καὶ ἐστάθησαν τριγύρω του ὅλαι
αἱ χῆραι καὶ ἔκλαιον, καὶ τὸν ἐδεί-
κνυον τὰ χιτώνια καὶ τὰ φορέματα
τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν ὅτε ἦτον μὲ αὐ-
τὰς ἡ Δορκάς.
40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἔβγαλεν
ὅλους ἔξω, καὶ γονατίσας προσευ-
χήθη· καὶ ἔστρεψεν εἰς τὸ σῶμα,
καὶ εἶπε· Ταβιθὰ, σήκω ἐπάνω.
Καὶ ἐκείνη ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά της·
καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνε-
κάθισε.
41 Καὶ δίδων εἰς αὐτὴν τὴν χεῖρά
του, τὴν ἐσήκωσε· καὶ ἐφώναξε
τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας, καὶ τὴν
παρέστησεν εἰς αὐτοὺς ζωντανήν.
42 Καὶ ἔγινε γνωστὸν τοῦτο εἰς
ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπί-

στευσαν εἰς τὸν Κύριον.
43 Καὶ αὐτὸς ἀπέμεινεν ἀρκετὰς
ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππην, εἰς τὴν
οἰκίαν καποίου Σίμωνος γναφέως.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον εἰς
τὴν Καισάρειαν, τὸ ὄνομά του
Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἀπὸ τὸ
τάγμα τὸ ὁποῖον ἐκράζετο Ἰταλικὸν,
2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν
Θεὸν μὲ ὅλον του τὸν οἶκον, κάμνων
ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαὸν,
καὶ παρακαλῶν τὸν Θεὸν πάν-
τοτε·
3 Αὐτὸς εἶδεν εἰς τὸ ὅραμά του
φανερὰ, περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς
ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ὁ
ὁποῖος ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν
εἶπεν· Ὦ Κορνήλιε.
4 Καὶ οὗτος ἠτένισεν εἰς αὐτὸν,
καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπε· Τί εἶναι,
Κύριε; Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπεν· Αἱ
προσευχαί σου καὶ ἐλεημοσύναι
σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμ-
προσθεν τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ τώρα πέμψον εἰς τὴν Ἰόπ-
πην ἄνδρας, καὶ προσκάλεσον κά-
ποιον Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κράζεται
Πέτρος·
6 Οὗτος εὑρίσκεται εἰς κάποιον
Σίμωνα γναφέα, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία
εἶναι εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ
αὐτὸς θέλει σὲ εἰπεῖ τί κάμνει
χρεία νὰ κάμνῃς.
7 Καὶ ἀφ' οὗ διέβη ὁ ἄγγελος ὁ
ὁποῖος ἐλάλει εἰς τὸν Κορνήλιον,
αὐτὸς ἐφώναξε δύο ἀπὸ τοὺς δού-
λους του, καὶ ἕνα στρατιώτην εὐσε-
βῆ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο
πάντοτε μὲ αὐτὸν,
8 Καὶ διηγήθη εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ
πράγματα, καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς τὴν
Ἰόππην.
9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἐν ᾧ
περιεπάτουν αὐτοὶ, καὶ ἤγγιζον εἰς
τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ
δῶμα νὰ προσευχηθῇ, περὶ τὴν
ἕκτην ὥραν.
10 Καὶ ἔγινε νὰ πεινάσῃ, καὶ
ἤθελε νὰ γευθῇ· καὶ ἐν ᾧ ἡτοίμαζον
οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας φαγητὸν, ἔπεσεν
εἰς αὐτὸν ἔκστασις·
11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν ἀν-
οικτὸν, καὶ ἓν ἀγγεῖον τὸ ὁποῖον
κατέβαινεν εἰς αὐτὸν, ὡσὰν σινδόνι
μεγάλον, δεμένον ἀπὸ τὰς τέσσα-
ρας ἄκρας, καὶ καταβιβαζόμενον
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·
12 Εἰς τὸ ὁποῖον σινδόνι ἦσαν ὅλα
τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ
θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπετὰ, καὶ ὅλα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐτὸν,
καὶ ἔλεγεν· Ὦ Πέτρε, σήκω, σφάξον
καὶ φάγε.
14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ὄχι, Κύ-
ριε· διότι ποτὲ δὲν ἔφαγα τίποτε
σικχαμένον καὶ ἀκάθαρτον.
15 Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου τὸν
ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν· Ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ
σικχαίνεσαι.
16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοράς·
καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ ἀγγεῖον
ἐκεῖνο εἰς τὸν οὐρανόν.
17 Καὶ ἐν ᾧ ἠπόρει ὁ Πέτρος εἰς
τὸν ἑαυτόν του τί νὰ ἤθελεν εἶναι
τὸ ὅραμα τὸ ὁποῖον εἶδεν, ἰδοὺ, οἱ
ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπεσταλμέ-
νοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον, ἐρωτήσαν-
τες διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος,
ἦλθαν εἰς τὴν πύλην·
18 Καὶ κράξαντες ἠρώτησαν ἀνί-
σως ὁ Σίμων, ὁ ὁποῖος καλεῖται
Πέτρος, ἦτον ξενοδοχημένος ἐκεῖ.
19 Καὶ ἐν ᾧ ὁ Πέτρος ἐνεθυμεῖτο
τὸ ὅραμα, τὸν εἶπε τὸ Πνεῦμα·
Ἰδοὺ, τρεῖς ἄνδρες σὲ ζητοῦσι·
20 Λοιπὸν σήκω καὶ κατάβα, καὶ
ὕπαγε μὲ αὐτοὺς, καὶ τίποτε νὰ
μὴν ἀμφιβάλλῃς· διότι ἐγὼ τοὺς
ἔστειλα.
21 Καὶ κατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς

ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖτε· τίς εἶναι ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν ἤλθετε ἐδώ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, προσετάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου ἑνὸς ἁγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ σέ.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν τοὺς ἐπροσκάλεσε μέσα, καὶ τοὺς ἐξενοδόχησε. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Πέτρος ἐβγῆκεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰόππην ὑπῆγαν μετ' αὐτοῦ·

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Καισάρειαν. Καὶ ὁ Κορνήλιος τοὺς περιέμενε, προσκαλεσάμενος ὁμοῦ τοὺς συγγενεῖς του, καὶ τοὺς φίλους του τοὺς ἀναγκαίους.

25 Καὶ καθὼς ἐμβῆκεν ὁ Πέτρος, τὸν συναπήντησεν ὁ Κορνήλιος, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν προσεκύνησεν.

26 Ὁ Πέτρος ὅμως τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σήκω ἐπάνω· καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἶμαι.

27 Καὶ συνομιλῶν μὲ αὐτὸν, ἐμβῆκε μέσα, καὶ εὑρῆκε πολλοὺς συνηγμένους.

28 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς ἐξεύρετε καλὰ, ὅτι εἶναι ἀνομία εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συγκολλᾶται ἢ νὰ σμίγῃ μὲ ἀλλόφυλον ἄνθρωπον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς ἐμὲ, νὰ μὴ λέγω κἀνένα ἄνθρωπον σικχαμένον ἢ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο καθὼς προσεκαλέσθην ἦλθα χωρὶς ἀντιλογίαν· ἐρωτῶ σας λοιπὸν, διὰ ποῖον λόγον μὲ προσεκαλέσατε;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν· Ἀπεδῶ καὶ τέσσαρας ἡμέρας ἕως εἰς ταύτην τὴν ὥραν ἐνήστευον, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσηυχόμην εἰς τὸν οἶκόν μου· καὶ ἰδοὺ, εἷς ἄνθρωπος ἐστάθη ἔμπροσθέν μου μὲ φόρεμα λαμπρόν·

31 Καὶ λέγει· Ὦ Κορνήλιε, ἡ προσευχή σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνεθυμήθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος· οὗτος εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν καποίου Σίμωνος γναφέως εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ θέλει σὲ ὁμιλήσει.

33 Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔπεμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς σέ· καλὰ ἔκαμες καὶ σὺ ὅτι ἦλθες· τώρα λοιπὸν ἡμεῖς ὅλοι εὑρισκόμεθα ἐδῶ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σὲ προσέταξεν ὁ Θεός.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα·

35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν φοβεῖται, καὶ κάμνει δικαιοσύνην, τὸν δέχεται.

36 Κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, εὐαγγελίζων εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτος εἶναι Κύριος ὅλων·

37 Σεῖς ἐξεύρετε τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζον ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ὕστερον ἀπὸ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης·

38 Τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ, πῶς τὸν ἔχρισεν ὁ Θεὸς μὲ Πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν, ὁ ὁποῖος ἐπέρασεν εὐεργετῶν καὶ ἰατρεύων ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι

ἐτυραννοῦντο ἀπὸ τὸν διάβολον, διότι ὁ Θεὸς ἦτον ὁμοῦ μὲ αὐτόν.
39 Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες ὅλων τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ εἰς τὸν τόπον τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι ἐφόνευσαν, κρεμάσαντές τον εἰς τὸ ξύλον·
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερωθῇ,
41 Ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα μάρτυρες προτίτερα χειροτονημένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν, οἱ ὁποῖοι ἡμεῖς συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτοῦ, ὕστερον ἀφ' οὗ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
42 Καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαὸν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι διωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν κριτὴς καὶ τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν νεκρῶν.
43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται διὰ τοῦτον μαρτυροῦσιν, ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτὸν θέλει λάβει τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του διὰ τὸ ὄνομά του.
44 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Πέτρος ἐλάλει ταῦτα τὰ λόγια, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουον τὸν λόγον.
45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἦλθαν ὁμοῦ μὲ τὸν Πέτρον, ἐξεπλάγησαν, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχύθη καὶ εἰς τὰ ἔθνη·
46 Διότι ἤκουον αὐτοὺς ὅτι ἐλάλουν γλώσσας, καὶ ἐμεγάλυνον τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·
47 Μή πως ἠμπορεῖ τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸν, διὰ νὰ μὴ βαπτισθῶσιν οὗτοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμεῖς;
48 Καὶ προσέταξε νὰ βαπτισθῶσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν παρεκάλεσαν νὰ ἀπομείνῃ καμπόσας ἡμέρας.

ΚΕΦ. ια'.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονείκουν μὲ αὐτὸν ἐκεῖνοι ὅσοι εἶχον περιτομὴν,
3 Καὶ ἔλεγον· Ὅτι μὲ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀκροβυστίαν ὑπῆγες, καὶ ἔφαγες μὲ αὐτούς.
4 Καὶ ὁ Πέτρος ἤρχισε, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὰ πράγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·
5 Ἐγὼ ἤμην εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ προσηυχόμην· καὶ εἶδα εἰς τὴν ἔκστασίν μου ἓν ὅραμα, ἓν ἀγγεῖον ὡσὰν σινδόνι μεγάλον, κρεμασμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἄκρας, καὶ κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἦλθεν ἕως εἰς ἐμέ·
6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἠτένισα καὶ ἐστοχάσθην, καὶ εἶδα ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετόμενα τοῦ οὐρανοῦ.
7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μὲ ἔλεγεν· Ὦ Πέτρε, σήκω καὶ σφάξον καὶ φάγε.
8 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ὄχι, Κύριε· διότι κἀνὲν σικχαμένον ἢ ἀκάθαρτον καμμίαν φορὰν δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὸ στόμα μου.
9 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐμὲ μία φωνὴ δευτέραν φορὰν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ λέγῃς σικχαμένα.
10 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοράς· καὶ πάλιν ἐσύρθησαν ὅλα εἰς τὸν οὐρανόν.
11 Καὶ ἰδοὺ, παρευθὺς τρεῖς ἄνδρες ἦλθαν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισάρειαν εἰς ἐμέ.
12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ εἶπε νὰ ὑπάγω μὲ αὐτοὺς, καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλλω τίποτε· καὶ ἦλθαν συνάμα

μου καὶ αὐτοὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ, καὶ ὑπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.

13 Καὶ ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸν οἶκόν του, ὅτι ἐστάθη, καὶ τὸν εἶπε· Στεῖλον ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος,

14 Ὅστις θέλει σὲ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θέλεις σωθῇ σὺ καὶ ὅλος σου ὁ οἶκος.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἤρχισα ἐγὼ νὰ τοὺς λαλῶ, ἔπεσεν ἐπάνω των τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς ἔπεσε καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐνεθυμήθην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε μὲ νερὸν, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῇ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔδωκε τὴν ἴσην χάριν ὡσὰν καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐγὼ τί ἤμην δυνατὸς νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ἀφ' οὗ ἤκουσαν ταῦτα, ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωήν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅσοι διεσκορπίσθησαν διὰ τὴν θλίψιν ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως εἰς τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλάλουν εἰς κανένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου παρὰ μόνον εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν εἰς τοὺς Ἑλληνιστὰς, καὶ εὐηγγέλιζον τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μὲ αὐτούς· καὶ πολὺς ἀριθμὸς ἐπίστευσε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη των ἠκούσθη εἰς τὰ ὠτία τῆς ἐκκλησίας ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστειλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·

23 Ὁ ὁποῖος ὅταν ὑπῆγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐνουθέτει ὅλους νὰ στέκωνται στερεοὶ εἰς τὸν Κύριον μὲ τὴν ὄρεξιν τῆς καρδίας των·

24 Διότι ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθὸς, καὶ γεμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον καὶ πίστιν· καὶ πολὺ πλῆθος ηὐξήθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβγῆκε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Ταρσὸν, νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ ὅταν τὸν ηὗρε, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἕνα χρόνον σωστὸν συνήχθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολύ· καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὠνομάσθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας κατέβησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη εἰς ἀπ' αὐτοὺς, τὸ ὄνομά του Ἄγαβος, καὶ ἐφανέρωσε διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, ὅτι μέλλει νὰ γίνῃ μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἡ ὁποία καὶ ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ καθεὶς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ὥρισαν, καθὼς ἠμπόρει ὁ καθεὶς, νὰ πέμψωσι διακονίαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμαν, ἀποστείλαντές την εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλε τὰς χεῖράς του ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς,

νὰ κακοποιήσῃ μερικοὺς ἀπὸ τὴν
ἐκκλησίαν.
2 Καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἰάκωβον, τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου, μὲ μάχαιραν.
3 Καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι τοῦτο ἀρέσκει
εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθεσε νὰ
πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον· (καὶ ἦσαν
τότε ἡμέραι τῶν ἀζύμων·)
4 Τὸν ὁποῖον ὅταν ἐπίασε, τὸν
ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν
παρέδιδεν εἰς δεκαὲξ στρατιώτας
νὰ τὸν φυλάττωσι, θέλων ὕστερον
ἀπὸ τὸ πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς
τὸν λαόν.
5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο
εἰς τὴν φυλακήν· καὶ ἡ ἐκκλησία
προσηύχετο κατὰ πολλὰ πάντοτε
εἰς τὸν Θεὸν διὰ αὐτόν.
6 Καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ
τὸν φέρῃ ἔξω ἐμπρὸς εἰς τὸν λαὸν,
τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοι-
μᾶτο ἀνάμεσον εἰς δύο στρατιώ-
τας, δεμένος μὲ δύο ἁλυσίδας, καὶ
ἐφύλαττον καὶ φυλακάτορες ἐμπρὸς
εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.
7 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἄγγελος Κυ-
ρίου, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐκεῖ ὅπου
ἐκάθετο, καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευ-
ρὰν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε,
καὶ εἶπε· Σήκω ὀγλίγωρα. Καὶ αἱ
ἁλυσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰς χεῖράς
του.
8 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·
Ζῶσου, καὶ βάλε τὰ σανδάλιά
σου· καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ τὸν
λέγει· Βάλε τὸ ἐπανωφόρεμά σου,
καὶ ἀκολούθει με.
9 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω καὶ τὸν ἠκο-
λούθει· καὶ δὲν ἐγνώριζεν ὅτι εἶναι
ἀληθινὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγίνετο
ἀπὸ τὸν ἄγγελον· ἀλλὰ ἐφαίνετο
εἰς αὐτὸν, ὅτι ἔβλεπεν ὅραμα.
10 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν τὴν πρώ-
την φύλαξιν καὶ τὴν δευτέραν,
ἔφθασαν εἰς τὴν πύλην τὴν σιδη-
ρᾶν, ἡ ὁποία ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν,
ἥτις μόνη της τοὺς ἠνοίχθη· καὶ
ἐβγῆκαν, καὶ ὑπῆγαν ἐμπρὸς ὁδὸν
μίαν, καὶ παρευθὺς ὁ ἄγγελος διέ-
βη ἀπ' αὐτόν.
11 Καὶ ὅτε ὁ Πέτρος ἦλθεν εἰς
τὸν ἑαυτόν του, εἶπε· Τώρα ἐξεύρω
ἀληθῶς ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε
τὸν ἄγγελόν του, καὶ μὲ ἠλευθέ-
ρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἡρώ-
δου, καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ
λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12 Καὶ ὅτε ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς
τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο
Μάρκος, ὅπου ἦσαν καὶ ἀρκετοὶ
ἀδελφοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσ-
εύχοντο.
13 Καὶ καθὼς ἐκτύπησεν ὁ Πέ-
τρος τὴν θύραν τοῦ προαυλίου,
ὑπῆγε μία δούλη, τὸ ὄνομά της
Ῥόδη, νὰ ἀκροασθῇ τίς εἶναι·
14 Καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν
τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαράν της δὲν
ἤνοιξε τὸ προαύλιον, ἀλλ' ἔδραμε
μέσα καὶ εἶπεν ὅτι στέκεται ὁ Πέ-
τρος ἐμπρὸς εἰς τὸ προαύλιον.
15 Καὶ ἐκεῖνοι τὴν εἶπαν· Μωρὴ
εἶσαι. Καὶ ἐκείνη τὸ ἐβεβαίονε,
ὅτι οὕτως ἔχει. Καὶ ἐκεῖνοι ἔλε-
γον· Ὁ ἄγγελός του εἶναι.
16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετο καὶ
ἐκτύπα· καὶ ἀφ' οὗ ἤνοιξαν καὶ
τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.
17 Καὶ μὲ τὴν χεῖρά του τοὺς
ἔσεισε νὰ σιωπήσωσι, καὶ τοὺς
διηγήθη πῶς ὁ Κύριος τὸν ἔβγαλεν
ἀπὸ τὴν φυλακήν· καὶ τοὺς εἶπεν·
Εἰπέτε ταῦτα εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ
εἰς τοὺς ἀδελφούς. Καὶ ἐβγῆκεν
ἔξω καὶ διέβη εἰς ἄλλον τόπον.
18 Καὶ καθὼς ἐξημέρωσεν, ἔγινε
μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς στρατι-
ώτας, τὸ τί νὰ ἔγινεν ὁ Πέτρος.
19 Καὶ ὅτε ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζή-
τησε, καὶ δὲν τὸν ηὗρεν, ἐξέτασε
τοὺς φυλακάτορας, καὶ προσέταξε
νὰ ὑπάγωσι νὰ τοὺς χαλάσωσι· καὶ
αὐτὸς ὁ Ἡρώδης κατέβη ἀπὸ τὴν Ἰου-

δαίαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθρευμένος εἰς τοὺς Τυρίους καὶ Σιδωνίους· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν συμφώνως εἰς αὐτὸν, καὶ κατέπεισαν τὸν Βλάστον, τὸν κραββατοφύλακα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐζήτουν εἰρήνην· διότι ἡ χώρα των ἐτρέφετο ἀπὸ τὴν βασιλικὴν χώραν.

21 Καὶ εἰς τὴν διατεταγμένην ἡμέραν, ὁ Ἡρώδης, ἐνδυμένος τὸ βασιλικὸν φόρεμα, ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον του, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε· Θεοῦ φωνὴ, καὶ ὄχι ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρευθὺς τὸν ἐκτύπησεν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐσκωληκοφαγώθη καὶ ἐξεψύχησε.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὴν ὑπηρεσίαν των, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸν Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάζετο Μάρκος.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἦσαν κάποιοι προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας, καὶ ὁ Συμεὼν ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ὁ Μαναὴν ὁ σύντροφος τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ἐν ᾧ ὑπηρέτουν οὗτοι τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Χωρίσατέ με τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐκάλεσα.

3 Τότε ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν, καὶ ἔβαλαν τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐδίδασκον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχον καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὸ νησίον ἕως εἰς τὴν Πάφον, ηὗραν ἐκεῖ κάποιον μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά του Βαρησοῦς,

7 Ὁ ὁποῖος ἦτον ὁμοῦ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος φρόνιμος· οὗτος προσεκάλεσε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Τοὺς ἐναντιοῦτο ὅμως ὁ Ἐλύμας, ἤγουν ὁ μάγος, (διότι οὕτως ἑρμηνεύεται τὸ ὄνομά του,) ζητῶν νὰ διαστρέψῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος, (ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη καὶ Παῦλος,) ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἠτένισεν εἰς αὐτὸν,

10 Καὶ εἶπεν· Ὦ υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γεμάτε ἀπὸ κάθε εἶδος δολιότητος καὶ κάθε εἶδος πονηρίας, δὲν θέλεις παύσει νὰ διαστρέφῃς τὰς ἴσας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου;

11 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἔφθασεν εἰς σὲ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου· καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλὸς, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως εἰς ἱκανὸν καιρόν. Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν ἐπάνω του ὁμίχλη καὶ σκότος· καὶ περιφερόμενος ἐζήτει ἀνθρώπους νὰ τὸν βαστῶσιν ἀπὸ τὴν χεῖρα.

12 Τότε ὅτε εἶδεν ὁ ἀνθύπατος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐπίστευσε, καὶ ἐξεπλήττετο εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὅσοι ἦσαν
τριγύρω του ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν
Πάφον, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Πέργην
τῆς Παμφυλίας· ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης
ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
14 Καὶ αὐτοὶ ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν
Πέργην, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ ἐμβῆκαν
εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου, καὶ ἐκάθισαν.
15 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ συνηθισμένη
ἀνάγνωσις τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν ἄνθρωπον εἰς αὐτοὺς, καὶ
εἶπαν· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂν ἔχητε
τινὰ λόγον νὰ νουθετήσητε τὸν
λαὸν, λέγετέ τον.
16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος, καὶ
ἔσεισε τὴν χεῖρά του, καὶ εἶπεν· Ὦ
ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε·
17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ
Ἰσραὴλ ἐδιάλεξε τοὺς πατέρας
μας, καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν ἐν ᾧ
ἦσαν πάροικοι εἰς τὴν γῆν τῆς
Αἰγύπτου, καὶ μὲ χεῖρα ὑψηλὴν
τοὺς ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον·
18 Καὶ σαράντα χρόνους ὑπέφερε τοὺς τρόπους των μέσα εἰς
τὴν ἔρημον.
19 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχάλασεν ἑπτὰ
ἔθνη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναὰν, τοὺς
ἔδωκε κληρονομίαν τὴν γῆν ἐκείνων.
20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα, ὡς
τετρακοσίους πενῆντα χρόνους τοὺς
ἔδωκε κριτὰς, ἕως τοῦ Σαμουὴλ
τοῦ προφήτου.
21 Καὶ ἔπειτα ἐζήτησαν βασιλέα·
καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ,
τὸν υἱὸν τοῦ Κὶς, ἄνδρα ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, σαράντα χρόνους·
22 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβγαλεν αὐτὸν,
τοὺς ἐσήκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε
καὶ εἶπεν· Εὕρηκα τὸν Δαβὶδ τὸν
υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν
καρδίαν μου, ὁ ὁποῖος θέλει κάμνει
ὅλα τὰ θελήματά μου.
23 Ἀπὸ τὸ σπέρμα τούτου ὁ Θεὸς
κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του ἐξανέστησεν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ
τὸν σωτῆρα, Ἰησοῦν.
24 Καὶ ὁ Ἰωάννης προεκήρυξε
ἐμπροσθίτερα ἀπὸ τὸν ἐρχομόν
του βάπτισμα μετανοίας εἰς ὅλον
τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ.
25 Καὶ ἐν ᾧ ἐτελείονεν ὁ Ἰωάννης
τὸν δρόμον, ἔλεγε· Ποῖον μὲ θαρρεῖτε νὰ ἦμαι; δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος·
ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεταί τις κατόπιν ἀπὸ
ἐμὲ, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι
ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ
ποδάριά του.
26 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ τοῦ
γένους τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὅσοι εἶναι
ἀνάμεσα εἰς σᾶς φοβούμενοι τὸν
Θεὸν, ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης εἰς σᾶς ἐστάλθη.
27 Διότι ἐκεῖνοι ὅσοι κατοικοῦσιν
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον δὲν ἐγνώρισαν, καὶ κατακρίναντές τον, ἐτελείωσαν τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν
αἱ ὁποῖαι ἀναγινώσκονται κάθε
σάββατον.
28 Καὶ ἂν καὶ δὲν εὑρῆκαν καμμίαν ἀφορμὴν θανάτου, ἐζήτησαν
ἀπὸ τὸν Πιλάτον τὸ νὰ σκοτωθῇ.
29 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ὅλα
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν γραμμένα
δι' αὐτὸν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ
ξύλον, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ μνημεῖον.
30 Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησεν
ἐκ νεκρῶν·
31 Καὶ αὐτὸς διὰ πολλὰς ἡμέρας
ἐφάνη εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέβαινον ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἀπὸ τὴν
Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ
ὁποῖοι εἶναι καὶ μάρτυρές του εἰς
τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν
τὴν ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς
τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐτε-
λείωσεν εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα
παιδία των, μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν
Ἰησοῦν·
33 Καθὼς εἶναι γραμμένον καὶ
εἰς τὸν δεύτερον ψαλμόν· Υἱός
μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ
ἐγέννησα.
34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνέστησεν ἐκ
νεκρῶν, καὶ πλέον δὲν μέλλει νὰ
ὑποστρέψῃ εἰς τὴν διαφθορὰν, οὕ-
τως εἶπεν· Ὅτι θέλω σᾶς δώσει
τὰ ὅσια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθην εἰς
τὸν Δαβὶδ, τὰ πιστά.
35 Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον ψαλμὸν
λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν
σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.
36 Διότι ὁ Δαβὶδ, ἀφ' οὗ ὑπηρέ-
τησε τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν
καιρὸν τῆς ζωῆς του, ἐκοιμήθη, καὶ
ἐβάλθη εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ
εἶδε διαφθοράν·
37 Ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ
Θεὸς ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθο-
ράν.
38 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂς ἦναι
λοιπὸν γνώριμον εἰς σᾶς, ὅτι διὰ
μέσου τούτου κηρύττεται εἰς σᾶς
ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν·
39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα, ἀπὸ τὰ
ὁποῖα δὲν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νόμον
τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, εἰς
τοῦτον πᾶς ἄνθρωπος ὅστις πι-
στεύει δικαιόνεται.
40 Βλέπετε λοιπὸν μή πως καὶ
ἔλθῃ εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλα-
λήθη εἰς τοὺς προφήτας·
41 Ἴδετε σεῖς οἱ καταφρονηταὶ,
καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε·
διότι ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς τὰς
ἡμέρας σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν
θέλετε πιστεύσει, ἂν σᾶς τὸ διη-
γηθῇ κανείς.
42 Καὶ ὅτε αὐτοὶ ἔβγαινον ἀπὸ
τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, τὰ
ἔθνη τοὺς παρεκάλουν νὰ τοὺς διη-
γηθῶσιν αὐτὰ τὰ λόγια τὸ ἄλλο
σάββατον.
43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλύθη ἡ συναγωγὴ,
πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ
ἀπὸ τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι ἦσαν
εὐσεβεῖς, ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον
καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὁποῖοι συν-
τυχαίνοντές τους, τοὺς ἔπειθον νὰ
στέκωνται εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον
ὅλη σχεδὸν ἡ πόλις συνήχθη νὰ
ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτε εἶδαν τὸ
πλῆθος, ἐπλήσθησαν φθόνου, καὶ
ἐναντιοῦντο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιούμενοι
καὶ βλασφημοῦντες.
46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνά-
βας ἐπαῤῥησιάσθησαν, καὶ εἶπαν·
Ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον νὰ λαληθῇ
εἰς σᾶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ὅμως
ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώκετε, καὶ δὲν
κρίνετε τὸν ἑαυτόν σας ἀξίους τῆς
αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς
τὰ ἔθνη·
47 Διότι οὕτω μᾶς παρήγγειλεν
ὁ Κύριος, λέγων· Ἔβαλά σε διὰ νὰ
ἦσαι φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν σωτη-
ρίαν ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.
48 Καὶ τὰ ἔθνη ὅτε ἤκουσαν ταῦτα
τὰ λόγια ἐχαίροντο, καὶ ἐδόξαζον
τὸν Θεόν· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι
ἦσαν διαθεμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πε-
ριεφέρετο διὰ μέσου ὅλης τῆς
χώρας.
50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν
τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι εἶχον εὐλά-
βειαν εἰς τὴν θρησκείαν των, καὶ τὰς
τιμημένας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς
πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν
ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρ-
νάβα, καὶ τοὺς ἀπεδίωξαν ἀπὸ τὰ
ὅριά των.
51 Καὶ οὗτοι ἐτίναξαν εἰς ἐκεί-
νους τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τὰ ποδάριά

των, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ Ἰκόνιον.
52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐγέμισαν ἀπὸ χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

ΚΕΦ. ιδ΄.

ΚΑΙ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ Ἰκόνιον, ὁμοίως ὑπῆγαν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ οὕτως ἐλάλησαν, ὥστε πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἐπίστευσαν.
2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὁποῖοι δὲν κατεπείσθησαν, παρεκίνησαν εἰς κακὸν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν ἐναντίον εἰς τοὺς ἀδελφούς.
3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαῤῥησιάζοντο μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κύριου, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρει τὸν λόγον τῆς χάριτός του, καὶ ἔδιδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτῶν.
4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἰουδαίους, ἄλλοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀποστόλους.
5 Καὶ ὅτε ἔγινεν ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄρχοντάς των, νὰ ὑβρίσωσι τοὺς ἀποστόλους καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσωσιν,
6 Ἐκεῖνοι τὸ εἶδαν, καὶ ἔφυγαν καὶ ὑπῆγαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περίχωρα·
7 Καὶ ἐκεῖ εὐηγγέλιζον.
8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθετο, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του, καὶ ποτὲ δὲν περιεπάτησεν.
9 Οὗτος ἤκουε τὸν Παῦλον ἐν ᾧ ἐλάλει· ὁ ὁποῖος ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθῇ,
10 Εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· Σήκω ὀρθὸς ἐπάνω εἰς τὰ ποδάριά σου. Καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε, καὶ περιεπάτει.
11 Καὶ τὸ πλῆθος ὅτε εἶδαν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνήν των Λυκαονιστὶ, καὶ εἶπαν· Οἱ θεοὶ ὡμοιώθησαν μὲ ἀνθρώπους καὶ κατέβησαν εἰς ἡμᾶς.
12 Καὶ ἐκάλουν τὸν Βαρνάβαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὁποίου ὁ ναὸς ἦτον ἔμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνους εἰς τὸ προαύλιον, ὁμοῦ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.
14 Οἱ δὲ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸ ἤκουσαν, ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπήδησαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἔκραζον,
15 Καὶ ἔλεγον· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, διὰ τί κάμνετε ταῦτα; καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεθα ὡσὰν καὶ σεῖς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν νὰ ἐπιστρέψητε ἀπὸ ταῦτα τὰ μάταια εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά·
16 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς περασμένας γενεὰς ἀφῆκεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν εἰς τὰς ὁδούς των·
17 Ἂν καὶ δὲν ἀφῆκεν ἀμαρτύρητον τὸν ἑαυτόν του, κάμνων καλοσύνην, καὶ δίδων μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους, χορτάζων ἀπὸ φαγητὰ καὶ εὐφροσύνην τὰς καρδίας μας.
18 Καὶ λέγοντες ταῦτα, μόλις κατέπαυσαν τὸ πλῆθος ἀπὸ τὸ νὰ μὴ θυσιάσωσιν εἰς αὐτούς.
19 Καὶ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον Ἰουδαῖοι, καὶ κατέπεισαν τὸ πλῆθος, ὥστε καὶ

ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυρον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, λογιάζοντες ὅτι ἀπέθανε.
20 Καὶ καθὼς τὸν περιεκύκλωσαν οἱ μαθηταὶ, ἐσηκώθη, καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐβγῆκεν ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Δέρβην,
21 Καὶ εὐηγγέλισαν τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ὅτε ἐμαθήτευσαν πολλοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·
22 Καὶ ἐστερέονον τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, νουθετοῦντες αὐτοὺς νὰ στέκωνται εἰς τὴν πίστιν, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεία νὰ ἐμβῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
23 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐχειροτόνησαν πρεσβυτέρους εἰς κάθε ἐκκλησίαν, καὶ προσευχήθησαν μὲ νηστείαν, τοὺς συνέστησαν εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.
24 Καὶ διεπέρασαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Παμφυλίαν·
25 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλάλησαν εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κατέβησαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν·
26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦσαν παραδεδομένοι εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐτελείωσαν.
27 Καὶ ὅτε ὑπῆγαν ἐκεῖ καὶ ἐσύναξαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπαν ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσου των, καὶ ὅτι ἤνοιξε καὶ εἰς τὰ ἔθνη θυραν τῆς πίστεως.
28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολὺν καιρὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ κάποιοι, οἱ ὁποῖοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἂν δὲν περιτμηθῆτε κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σωθῆτε.
2 Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε μεγάλη φιλονεικία καὶ ζήτησις τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα μὲ ἐκείνους, διέταξαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ καποίους ἄλλους ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀναβῶσιν εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.
3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, προπεμφθέντες ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διεπέρασαν τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ διηγοῦντο τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν· καὶ ἔδιδον χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.
4 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοὺς ἀπεδέχθη ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι· καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου των.
5 Καὶ κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐπίστευσαν, ἐσηκώθησαν λέγοντες· Ὅτι κάμνει χρεία νὰ περιτέμνωμεν τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, καὶ νὰ τοὺς παραγγέλλωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.
6 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, νὰ ἰδῶσι διὰ τοῦτον τὸν λόγον.
7 Καὶ ὅτε ἔγινε μεγάλη ἐξέτασις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, σεῖς ἐξεύρετε ὅτι, ἀπὸ ἡμέρας παλαιὰς, ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμεσόν μας ἐδιάλεξε νὰ ἀκούσωσι τὰ ἔθνη διὰ μέσου τοῦ στόματός μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ νὰ πιστεύσωσι.
8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τοὺς ἐμαρτύρησε, δίδων εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς·
9 Καὶ δὲν ἐχώρισε τίποτε ἀναμεταξὺ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς αὐτοὺς, καθα-

ρίσας τὰς καρδίας των διὰ μέσου
τῆς πίστεως.
10 Τώρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν
Θεὸν, βάλοντες ζυγὸν ἐπάνω εἰς
τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν
ὁποῖον οὐδὲ οἱ πατέρες μας οὐδὲ
ἡμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ βαστάσω-
μεν;
11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν νὰ
σωθῶμεν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον
καθὼς ἐσώθησαν καὶ ἐκεῖνοι.
12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε,
καὶ ἤκουον τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ
Παύλου, οἱ ὁποῖοι ἐξήγουν ὅσα ση-
μεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς
τὰ ἔθνη διὰ μέσου των.
13 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἐσιώπησαν
αὐτοὶ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, καὶ
εἶπεν· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκού-
σατέ μου.
14 Ὁ Συμεὼν ἐξηγήθη, πῶς πρῶ-
τον ὁ Θεὸς ἐπεσκέφθη νὰ πάρῃ
λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομά του.
15 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν λόγον συμ-
φωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν·
καθὼς γέγραπται·
16 Ὕστερον ἀπὸ ταῦτα θέλω ἐπ-
αναστρέψει, καὶ θέλω ἀνοικοδο-
μήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν
καταπεσμένην· καὶ τὰ χαλασμένα
της θέλω ἀνοικοδομήσει, καὶ θέλω
τὴν σηκώσει·
17 Διὰ νὰ ζητήσωσιν οἱ κατά-
λοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ
ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκα-
λέσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτούς·
λέγει Κύριος ὁ ὁποῖος κάμνει ταῦ-
τα ὅλα.
18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος εἰς τὸν Θεὸν ὅλα του τὰ ἔργα.
19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω, νὰ μὴ
δίδωμεν πειρασμὸν εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τὰ ἔθνη
εἰς τὸν Θεόν·
20 Ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμεν νὰ
φυλάττωνται ἀπὸ τὰς μεμιασμένας
θυσίας τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ πορ-
νείαν, καὶ ἀπὸ πνικτὰ, καὶ ἀπὸ τὰ
αἵματα.
21 Διότι ὁ Μωσῆς ἔχει ἀπὸ πα-
λαιὰς γενεὰς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας
οἱ ὁποῖοι τὸν κηρύττουσι, διαβα-
ζόμενος κάθε σάββατον εἰς τὰς
συναγωγάς.
22 Τότε ἐφάνη εὔλογον εἰς τοὺς
ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυ-
τέρους ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλη-
σίαν, νὰ διαλέξωσιν ἄνδρας ἀπ'
αὐτοὺς νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Ἀντι-
όχειαν ὁμοῦ μὲ τὸν Παῦλον καὶ
τὸν Βαρνάβαν· ἤγουν, τὸν Ἰούδαν ὁ
ὁποῖος καλεῖται Βαρσαβᾶς, καὶ
τὸν Σίλαν, ἀνθρώπους ἡγουμένους
εἰς τοὺς ἀδελφούς.
23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ
μέσου τῆς χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ
ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
οἱ ἀδελφοὶ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν
καὶ Κιλικίαν ἀδελφοὺς ἀπὸ τὰ
ἔθνη, χαίρειν·
24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι κάποιοι
ἐβγαίνοντες ἀπὸ ἡμᾶς ἦλθαν, καὶ
σᾶς ἐτάραξαν μὲ λόγια, διαστρέ-
φοντες τὰς ψυχάς σας, καὶ λέγοντες
νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττητε
τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς
δὲν προσετάξαμεν τοῦτο·
25 Ἐφάνη εὔλογον εἰς ἡμᾶς ἀφ'
οὗ συνήχθημεν μὲ μίαν ψυχὴν, νὰ
διαλέξωμεν καὶ νὰ πέμψωμεν εἰς
σᾶς ἄνδρας, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγαπη-
τούς μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν
Παῦλον,
26 Οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄνθρωποι οἵτινες
παρέδωκαν τὰς ψυχάς των διὰ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰού-
δαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὁποῖοι θέ-
λουσιν εἰπεῖ μὲ λόγον τὰ αὐτὰ τὰ
ὁποῖα γράφομεν.
28 Διότι ἐφάνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ

ἅγιον καὶ εἰς ἡμᾶς, τίποτε περισ-
σότερον βάρος νὰ μὴ βάλλωμεν εἰς
σᾶς, ἔξω ἀπὸ ταῦτα τὰ ἀναγκαῖα·
29 Νὰ ἀπέχησθε ἀπὸ τὰ εἰδωλό-
θυτα, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα, καὶ ἀπὸ
τὰ πνικτὰ, καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν·
ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλάττοντες τὸν
ἑαυτόν σας, θέλετε περάσει καλά.
Ἔῤῥωσθε.
30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅτε ἀπελύθη-
σαν, ἦλθαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·
καὶ ἐσύναξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδω-
καν τὴν ἐπιστολήν·
31 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὴν ἀνέγνωσαν,
ἐχάρησαν εἰς τὴν παράκλησιν.
32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας,
ὄντες καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολ-
λὰ λόγια ἐνουθέτησαν τοὺς ἀδελ-
φοὺς, καὶ τοὺς ἐστήριξαν.
33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμαν ἐκεῖ καμπόσον
καιρὸν, ἀπελύθησαν πάλιν μὲ εἰρή-
νην ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τοὺς
ἀποστόλους.
34 Ἀλλ' ἐφάνη εὔλογον εἰς τὸν
Σίλαν νὰ ἀναμείνῃ ἐκεῖ.
35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνά-
βας διέτριβον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν,
διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὁμοῦ μὲ
ἄλλους πολλούς.
36 Καὶ ὕστερον ἀπὸ καμπόσας
ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν
Βαρνάβαν· Ἂς ἐπιστρέψωμεν καὶ
ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀδελφούς μας
πῶς εὑρίσκονται, εἰς κάθε πόλιν,
εἰς τὰς ὁποίας ἐδιδάξαμεν τὸν λό-
γον τοῦ Κυρίου.
37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβουλεύθη νὰ
πάρῃ συνάμα τὸν Ἰωάννην ὁ ὁποῖος
ἐκαλεῖτο Μάρκος.
38 Ὁ Παῦλος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον,
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐχωρίσθη ἀπ' αὐ-
τοὺς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν
ὑπῆγεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ
ἔργον, νὰ μὴ τὸν πάρωσι συνάμα.
39 Μεγάλη λοιπὸν πίκρα ἔγινεν,
ὥστε νὰ ἀποχωρισθῶσιν ὁ εἷς ἀπὸ
τὸν ἄλλον· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπῆρε
τὸν Μάρκον, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν
Κύπρον.
40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν
Σίλαν, καὶ ἐβγῆκε, παραδοθεὶς εἰς
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς
ἀδελφούς.
41 Καὶ περιήρχετο τὴν Συρίαν
καὶ Κιλικίαν, στερεόνων τὰς ἐκ-
κλησίας.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ κατήντησεν εἰς τὴν Δέρβην
καὶ τὴν Λύστραν· καὶ ἰδοὺ, ἦτον
κάποιος μαθητὴς, τὸ ὄνομά του
Τιμόθεος, υἱὸς καποίας γυναικὸς
Ἰουδαίας πιστῆς, ἀπὸ πατέρα ὅμως
Ἕλληνα·
2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτυρεῖτο ὡς καλὸς
ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς
τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.
3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ
ὑπάγῃ συνάμα του· καὶ τὸν ἐπῆρε
καὶ τὸν περιέτεμε, διὰ τοὺς Ἰου-
δαίους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τοὺς τό-
πους ἐκείνους· διότι ὅλοι ἤξευρον
τὸν πατέρα του ὅτι ἦτον Ἕλλην.
4 Καὶ καθὼς ἐπέρνων διὰ τὰς πό-
λεις, τὰς παρέδιδον νὰ φυλάττωσι
τὰ δόγματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀπο-
φασισμένα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους
καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους οἱ ὁποῖοι
ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερεό-
νοντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ πᾶσαν
ἡμέραν ἐπερίσσευον εἰς τὸν ἀριθμόν.
6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὴν Φρυ-
γίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν,
ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
μα νὰ λαλήσωσι τὸν λόγον εἰς τὴν
Ἀσίαν.
7 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθαν εἰς τὴν Μυ-
σίαν, ἐδοκίμαζον νὰ ὑπάγωσιν εἰς
τὴν Βιθυνίαν· καὶ τὸ Πνεῦμα δὲν
τοὺς ἀφῆκε.
8 Καὶ περάσαντες τὴν Μυσίαν,
κατέβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.
9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν

Παῦλον ἐν ὅραμα· ἐστέκετο ἄνθρω-
πός τις Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὸν
παρεκάλει, λέγων· Πέρασον εἰς
τὴν Μακεδονίαν, καὶ βοήθησόν
μας.
10 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ
ὅραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν νὰ
ὑπάγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν,
συμπεραίνοντες ἀπὸ τοῦτο ὅτι μᾶς
ἐκάλεσεν ὁ Κύριος νὰ τοὺς εὐαγ-
γελίσωμεν.
11 Ἐσηκώθημεν λοιπὸν μὲ πλοῖον
ἀπὸ τὴν Τρωάδα, καὶ ὑπήγαμεν
κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Σαμοθράκην,
καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεά-
πολιν·
12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τοὺς Φιλίπ-
πους, ἡ ὁποία εἶναι πρώτη πόλις
τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας, καὶ
εἶναι κολώνια· καὶ ἤμεθα εἰς αὐτὴν
τὴν πόλιν, καὶ ἐκάμαμεν καμπόσας
ἡμέρας.
13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου
ἐβγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς
τὸ παραπόταμον, εἰς ἕνα τόπον ὅπου
ἦτον συνήθεια νὰ προσεύχωνται·
καὶ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐσυντυχαίνο-
μεν μὲ τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι
συνήχθησαν.
14 Καὶ καποία γυνὴ, τὸ ὄνομά της
Λυδία, ἡ ὁποία ἐπραγματεύετο
πορφυρᾶ ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυα-
τείρων, καὶ ἐσέβετο τὸν Θεὸν,
ἤκουε τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν
καρδίαν ἤνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχῃ
τὸν νοῦν της εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
ἐλάλει ὁ Παῦλος.
15 Καὶ ὅτε ἐβαπτίσθη αὐτὴ, καὶ
ἡ οἰκογένειά της, τοὺς παρεκάλεσε
καὶ εἶπεν· Ἂν μὲ κρίνητε ὅτι εἶμαι
πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἐλᾶτε νὰ
μείνητε εἰς τὸν οἶκόν μου. Καὶ
μᾶς ἐβίασε.
16 Καὶ καθὼς ἐπηγαίνομεν εἰς
τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπήντησε μία
δούλη ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα Πύθω-
νος, ἡ ὁποία, μαντεύουσα, ἔδιδε πο-
λὺ κέρδος εἰς τοὺς αὐθέντας της.
17 Αὐτὴ ἠκολούθησε τὸν Παῦλον
καὶ ἡμᾶς, καὶ ἔκραζε, λέγουσα·
Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, οἱ ὁποῖοι
σᾶς διδάσκουσιν ὁδὸν σωτηρίας.
18 Καὶ τοῦτο ἔκαμνε πολλὰς
ἡμέρας. Καὶ βαρέως φέρων ὁ
Παῦλος, ἐπέστρεψε καὶ εἶπεν εἰς
τὸ πνεῦμα· Προστάζω σε εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ
ἐβγῇς ἀπ' αὐτήν. Καὶ ἐκείνην τὴν
ὥραν ἐβγῆκε.
19 Καὶ ὅτε εἶδαν οἱ αὐθένται της
ὅτι ἔχασαν τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους
των, ἐπίασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν
Σίλαν, καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ
κριτήριον εἰς τοὺς ἄρχοντας·
20 Καὶ τοὺς ὑπῆγαν εἰς τοὺς
στρατηγοὺς, καὶ εἶπαν· Οὗτοι οἱ
ἄνθρωποι συγχύζουσι τὴν πόλιν
μας, ὄντες Ἰουδαῖοι·
21 Καὶ μᾶς λέγουσι τάξεις, τὰς
ὁποίας δὲν πρέπει νὰ δεχώμεθα
μηδὲ νὰ κάμνωμεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι
εἴμεθα Ῥωμαῖοι.
22 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον ἐσηκώθη
ἐναντίον αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ
ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ
προσέταττον νὰ τοὺς δέρνωσι.
23 Καὶ τοὺς ἔδωκαν πολλὰς πλη-
γὰς, καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλα-
κὴν, καὶ παρήγγειλαν εἰς τὸν δε-
σμοφύλακα, νὰ τοὺς φυλάττῃ μὲ
ἀσφάλειαν·
24 Ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοιαύ-
την παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε μέσα
εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάριά
των ἐσφάλισεν εἰς τὸ ξύλον.
25 Καὶ τὸ μεσονύκτον ὁ Παῦλος
καὶ ὁ Σίλας προσηύχοντο καὶ
ὕμνουν τὸν Θεόν· καὶ τοὺς ἤκουον
οἱ δεμένοι.
26 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μεγάλος
σεισμὸς, τόσον ὥστε ἐσαλεύθησαν
τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρ-
ευθὺς ἄνοιξαν αἱ θύραι ὅλαι, καὶ

τὰ δεσίματα ὅλων ἐλύθησαν.
27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε τοὺς δεμένους ἐξύπνησε, καὶ καθὼς εἶδε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἀνοικτὰς, ἔβγαλε τὸ μαχαίριον διὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἑαυτόν του, νομίζων ὅτι ἔφυγαν οἱ δεμένοι.
28 Ὁ Παῦλος ὅμως ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπε· Μὴ κάμῃς τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἑαυτόν σου· διότι ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ.
29 Καὶ ἐζήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε μέσα, καὶ τρομασμένος ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα·
30 Καὶ ἔβγαλεν αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπεν· Αὐθένται, τί εἶναι χρεία νὰ κάμνω, διὰ νὰ σωθῶ;
31 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ θέλεις σωθῇ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
32 Καὶ ἐλάλησαν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἦσαν μέσα εἰς τὸν οἶκόν του.
33 Καὶ τοὺς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἔλουσεν ἀπὸ τὰς πληγάς· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ ἰδικοί του ὅλοι παρευθύς.
34 Καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ ἔβαλεν ἔμπροσθέν των τράπεζαν, καὶ εὐφράνθη μὲ ὅλον του τὸν οἶκον πιστεύσας εἰς τὸν Θεόν.
35 Καὶ ὅτε ἐξημέρωσεν, οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τοὺς ῥαβδούχους, καὶ ἔλεγον· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.
36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπε τὰ λόγια ταῦτα εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ, νὰ σᾶς ἀπολύσωμεν· τώρα λοιπὸν ἐβγαίνοντες, ὑπάγετε εἰς εἰρήνην.
37 Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς εἶπεν· Ἀφ' οὗ μᾶς ἔδειραν παῤῥησίᾳ, χωρὶς κρίσιν, ὄντας ἀνθρώπους Ῥωμαίους, καὶ μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν, τώρα μᾶς ἐβγάλλουσι κρυφά; Δὲν γίνεται τοῦτο οὕτως· ἀλλὰ ἂς ἔλθωσιν αὐτοὶ καὶ ἂς μᾶς ἐβγάλωσι.
38 Καὶ οἱ ῥαβδοῦχοι ὑπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ταῦτα εἰς τοὺς στρατηγούς· καὶ οἱ στρατηγοὶ ὅτε ἤκουσαν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθησαν.
39 Καὶ ἦλθαν καὶ τοὺς παρηγόρησαν, καὶ τοὺς ἔβγαλαν ἔξω, καὶ τοὺς παρεκάλεσαν νὰ ἐβγῶσιν ἀπὸ τὴν πόλιν.
40 Καὶ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ ὑπῆγαν μέσα εἰς τὸν οἶκον τῆς Λυδίας· καὶ ὅτε εἶδαν τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς ἐνουθέτησαν, καὶ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν πόλιν.

ΚΕΦ. ιζʹ.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ διεπέρασαν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ὑπῆγαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Παῦλος ἐμβῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τρία σάββατα διελέγετο μὲ αὐτοὺς ἀπὸ τὰς γραφὰς,
3 Ἐξηγῶν καὶ ἀποδεικνύων, ὅτι ἦτον χρεία νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς, Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον ἐγὼ (λέγει) σᾶς κηρύττω.
4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς κατεπείσθησαν, καὶ ἐκολλήθησαν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἀπὸ τὰς πρώτας.
5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅσοι δὲν ἐπείθοντο ἐφθόνησαν, καὶ ἐσύναξαν καποίους ἄνδρας πονηροὺς χυδαίους, καὶ ἔκαμαν ὄχλον, καὶ ἐσύγχυζον τὴν πόλιν· καὶ ἐπελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτουν τὸν Παῦλον καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ, διὰ νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς ηὗραν,
ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ καποίους
ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς
πόλεως, φωνάζοντες· Ὅτι ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι ἔφεραν ἄνω κάτω τὴν
οἰκουμένην, οὗτοι ἦλθαν καὶ ἐδῶ·
7 Τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη ὁ Ἰάσων·
καὶ αὐτοὶ ὅλοι κάμνουσιν ἐναντίον
τῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέ-
γοντες, ὅτι εἶναι ἄλλος βασιλεὺς,
ὁ Ἰησοῦς.
8 Καὶ ἐσύγχυσαν τὸ πλῆθος καὶ
τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, ὅτε
ἤκουον ταῦτα.
9 Καὶ ἀφ' οὗ εὐχαριστήθησαν ἀπὸ
τὸν Ἰάσονα καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς,
τοὺς ἀπέλυσαν.
10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν
νύκτα ἔστειλαν ἔξω τὸν Παῦλον
καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέροιαν· οἱ
ὁποῖοι ἀφ' οὗ ἔφθασαν, ὑπῆγαν εἰς
τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.
11 Καὶ οὗτοι οἱ Βεροιῶται ἦσαν
πλέον εὐγενικώτεροι ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ
ἐδέχθησαν τὸν λόγον μὲ ὅλην τὴν
προθυμίαν, ἐξετάζοντες κάθε ἡμέ-
ραν τὰς γραφὰς, ἂν ταῦτα εὑρί-
σκωνται οὕτω.
12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς
ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ τὰς Ἑλληνί-
δας γυναῖκας τὰς τιμημένας, καὶ
πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.
13 Καὶ καθὼς ἔμαθαν οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν
Βέροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλον, ὑπῆγαν καὶ
ἐκεῖ, κινοῦντες τὸ πλῆθος.
14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ
ἔστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ὡς
ἂν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέ-
μειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.
15 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐχρεώ-
στουν νὰ φυλάξωσιν εἰς τὸν δρόμον
τὸν Παῦλον μὲ ἀσφάλειαν, τὸν ἔφεραν
ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀφ' οὗ
ἔλαβον ἀγγελίαν ἀπ' αὐτὸν διὰ τὸν
Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ
ἔλθωσι πολλὰ ὀγλίγωρα εἰς αὐτὸν,
ἀνεχώρησαν.
16 Καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἐπρόσμενεν ὁ
Παῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπικραίνετο
μέσα τὸ πνεῦμά του, διότι ἔβλεπε
τὴν πόλιν ὅλην γεμάτην νὰ ἦναι
ἀπὸ εἴδωλα.
17 Καὶ ἐσυντύχαινεν εἰς τὴν συν-
αγωγὴν μὲ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εὐσεβεῖς
εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν
ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν ὅσους ἤθελεν
εὑρεῖ.
18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἐπικου-
ρείους, καὶ ἀπὸ τοὺς Στωϊκοὺς
φιλοσόφους διελέγοντο μὲ αὐτόν·
καὶ κάποιοι ἔλεγον· Τί τάχα θέλει
νὰ λέγῃ οὗτος ὁ σπερμολόγος; καὶ
ἄλλοι ἔλεγον· Φαίνεται νὰ ἦναι
μηνυτὴς ξένων θεῶν· διότι τοὺς
εὐηγγέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν
ἀνάστασιν.
19 Καὶ πιάσαντές τον, τὸν ἔφεραν
εἰς τὸν Ἄρειον πάγον, καὶ εἶπαν·
Τάχα ἠμποροῦμεν νὰ μάθωμεν
ποία εἶναι αὐτὴ ἡ νέα διδαχὴ, τὴν
ὁποίαν λέγεις σύ;
20 Διότι φέρεις κάποια παράξενα
πράγματα εἰς τὰς ἀκοάς μας· καὶ
θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τί
θέλει νὰ ἦναι αὐτά.
21 (Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ
ξένοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐκεῖ,
ἄλλο τίποτε δὲν εἶχον νὰ κάμωσι,
παρὰ νὰ λέγωσι καὶ νὰ ἀκούωσι
κἀνὲν νεώτερον.)
22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν
μέσην τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν·
Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ κατὰ
πάντα σᾶς βλέπω ὅτι εἶσθε δεισι-
δαίμονες περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι
πρέπει.
23 Διότι διαβαίνων καὶ βλέπων
τὰ σεβάσματά σας, εὗρῆκα καὶ
βωμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἐπι-
γεγραμμένον· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Τοῦ-

τον τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον σεῖς μὴ ἐξεύροντες λατρεύετε, τοῦτον ἐγὼ σᾶς καταγγέλλω.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτὸν, οὗτος, ἐπειδὴ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς κτισμένους ἀπὸ χεῖρας ἀνθρώπων·

25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χεῖρας ἀνθρώπων, ὡς ἂν ἐχρειάζετο τίποτε, δίδων αὐτὸς εἰς ὅλους τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοὴν καὶ ὅλα·

26 Καὶ ἀπὸ ἓν αἷμα ἔκαμεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων νὰ κατοικῶσιν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ διώρισε καιροὺς προτεταγμένους, καὶ τὰ ὁροθέσια τῆς κατοικίας των·

27 Διὰ νὰ ζητῶσι τὸν Κύριον, ἐὰν τάχα ψηλαφῶντες θέλωσι τὸν εὑρεῖ· ἂν καὶ δὲν ἦναι μακρὰν ἀπὸ καθένα ἀπὸ ἡμᾶς·

28 Διότι εἰς αὐτὸν ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ εἴμεθα· καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σας τοὺς ποιητὰς εἶπαν· Ὅτι τοῦ Θεοῦ γένος εἴμεθα.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεθα γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν χρεωστοῦμεν νὰ νομίζωμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσίον ἢ ἄργυρον ἢ πέτραν, καὶ χαράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ ἀνθρώπου.

30 Καὶ ἂν τοὺς χρόνους τῆς ἀγνωσίας ὁ Θεὸς παρέβλεψε, τώρα παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ πανταχοῦ νὰ μετανοήσωσι·

31 Διότι διώρισε μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ μέσου ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον ὥρισε· καὶ τοῦτο ἐπίστωσε φανερὰ εἰς ὅλους, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Καὶ καθὼς ἤκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι τὸν περιεγέλων· ἄλλοι εἶπαν· Θέλομεν σοῦ ἀκούσει πάλιν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ μέσον των.

34 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἐκολλήθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν· ἀνάμεσον εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ μία γυνὴ, τὸ ὄνομά της Δάμαρις, καὶ ἄλλοι ὁμοῦ μὲ αὐτούς.

ΚΕΦ. ιη'.

ΚΑΙ ὕστερον ἐχωρίσθη ὁ Παῦλος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρὼν κάποιον Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά του Ἀκύλαν, Μαυροθαλασσίτην τὸ γένος, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν μὲ τὴν Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκά του, (διότι προσέταξεν ὁ Κλαύδιος νὰ ἀναχωρήσωσιν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλοι ἀπὸ τὴν Ῥώμην,) ὑπῆγεν εἰς αὐτούς·

3 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον συντεχνίτης, εὑρίσκετο ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐδούλευε· διότι ἡ τέχνη των ἦτον νὰ κάμνωσι σκηνάς.

4 Καὶ κάθε σάββατον ὡμίλει εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ κατέπειθε τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5 Καὶ ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ἐστενοχωρεῖτο ὁ Παῦλος εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ἐμαρτύρει εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Χριστός.

6 Καὶ αὐτοὶ ἐστέκοντο ἐναντίον καὶ ἐβλασφήμουν· καὶ ὁ Παῦλος, τινάξας τὰ φορέματά του, τοὺς εἶπε· Τὸ αἷμά σας ἂς ἦναι εἰς τὴν κεφαλήν σας· ἐγὼ καθαρὸς εἶμαι· εἰς τὸ ἑξῆς θέλω ὑπάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μετατοπίσας ἀπ' ἐκεῖ, ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν καποίου, τὸ ὄνομά του Ἰούστου, ὅστις ἐφοβεῖτο

τὸν Θεὸν, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία ἦτον
πλησίον εἰς τὴν συναγωγήν.
8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνά-
γωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον
μὲ ὅλον του τὸν οἶκον· καὶ πολλοὶ
ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἀκούοντες
ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.
9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν
Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὅραμά
του· Μὴ φοβεῖσαι, ἀλλὰ λάλει,
καὶ μὴ σιωπήσῃς·
10 Διότι ἐγὼ εἶμαι μὲ σὲ, καὶ
κἀνεὶς δὲν θέλει βάλει χεῖρα ἐπάνω
σου, νὰ σὲ κακοποιήσῃ· διότι
πολὺς λαός μου εἶναι εἰς ταύτην
τὴν πόλιν.
11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον
ἕνα χρόνον καὶ ἓξ μῆνας, διδάσκων
εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
12 Ὅτε δὲ ὁ Γαλλίων ἔγινεν ἀν-
θύπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσηκώθησαν
ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην
ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν
ἔφεραν εἰς τὸ κριτήριον,
13 Καὶ ἔλεγον· Οὗτος καταπείθει
τοὺς ἀνθρώπους νὰ σέβωνται τὸν
Θεὸν ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον.
14 Καὶ ἐν ᾧ ἔμελλεν ὁ Παῦλος
νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, εἶπεν ὁ
Γαλλίων εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἂν
ἴσως καὶ ἦτον, ὦ Ἰουδαῖοι, τίποτε
ἀδίκημα, ἢ ἔργον κακὸν, ἤθελα
σᾶς ὑπομείνει κατὰ τὸ δίκαιον·
15 Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἶναι ζήτημα
διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ νόμον
τὸν ἰδικόν σας, σεῖς θέλετε ἰδεῖ·
ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γίνω κριτὴς τού-
των τῶν πραγμάτων.
16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ κρι-
τήριον.
17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάσαν-
τες τὸν Σωσθένην τὸν ἀρχισυνά-
γωγον, τὸν ἔδερον ἐμπρὸς εἰς τὸ
κριτήριον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα
εἰς τὸν Γαλλίωνα δὲν ἔμελε τίποτε.
18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπέμεινεν ἐκεῖ
ἀκόμη ἀρκετὰς ἡμέρας· ἔπειτα
ἐχαιρέτησε τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ
ἔπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ
ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ
Ἀκύλας, ὁ ὁποῖος ἔκοψε τὰ μαλλία
του εἰς τὰς Κεγχρέας· διότι εἶχεν
ἐπάνω του τάξιμον.
19 Καὶ ὁ Παῦλος κατήντησεν εἰς
τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐκείνους ἀφῆκεν
ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμβὰς εἰς τὴν συν-
αγωγὴν, διελέχθη μὲ τοὺς Ἰου-
δαίους.
20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν παρεκάλουν νὰ
σταθῇ μὲ αὐτοὺς περισσότερον και-
ρὸν, ἀλλὰ δὲν ἔκλινεν·
21 Ἀλλὰ τοὺς ἀπεχαιρέτησε, καὶ
εἶπε· Χρεία εἶναι βέβαια, τὴν ἐρ-
χομένην ἑορτὴν νὰ κάμω εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα· καὶ πάλιν ἂν θέλῃ
ὁ Θεὸς, θέλω ἐπιστρέψει εἰς σᾶς.
Καὶ ἐβγῆκε μὲ τὸ πλοῖον ἀπὸ τὴν
Ἔφεσον.
22 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καισά-
ρειαν· ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἐχαιρέτησε τὴν ἐκκλη-
σίαν· ἔπειτα κατέβη εἰς τὴν Ἀν-
τιόχειαν.
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἐκεῖ καμπό-
σον καιρὸν, ἐβγῆκε, καὶ διήρχετο
καθεξῆς τὸν τόπον τῆς Γαλατίας
καὶ τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων
ὅλους τοὺς μαθητάς.
24 Καὶ κάποιος Ἰουδαῖος, τὸ
ὄνομά του Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρεὺς
τὸ γένος, ἄνθρωπος λόγιος, κατήν-
τησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἦτον
δυνατὸς εἰς τὰς γραφάς.
25 Οὗτος ἦτον διδαγμένος τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ θερμότατος
κατὰ τὸ πνεῦμα ἐλάλει καὶ ἐδί-
δασκε καταλεπτῶς τὰ πράγματα
τοῦ Κυρίου, ἐξεύρων μόνον τὸ
βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.
26 Οὗτος ἤρχισε νὰ παῤῥησιάζη-
ται εἰς τὴν συναγωγήν. Καὶ ἀκού-
οντες αὐτὸν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρί-
σκιλλα, τὸν ἐπῆραν εἰς τὰ ἴδια, καὶ
τὸν ἐδίδαξαν ἀκριβέστερον τὴν

ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.
27 Καὶ ὅτε ἤθελεν αὐτὸς νὰ
ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, τὸν παρεκί-
νησαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ, γράψαντες
εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ τὸν δεχθῶσιν·
ὁ ὁποῖος ὅτε ἔφθασεν, ἐβοήθησε
πολλὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευ-
σαν διὰ μέσου τῆς χάριτος·
28 Διότι ἤλεγχε δυνατὰ τοὺς
Ἰουδαίους παῤῥησίᾳ, δεικνύων ἀπὸ
τὰς γραφὰς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ
Χριστός.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Ἀπολλῶς εἰς τὴν
Κόρινθον, ὁ Παῦλος διεπέρασε τὰ
ἐπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
Ἔφεσον· καὶ εὑρῆκε καποίους
μαθητὰς,
2 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐλάβετε
Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἐπιστεύσατε;
Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Ἀλλὰ οὐδὲ
ἂν ἦναι Πνεῦμα ἅγιον ἠκούσαμεν.
3 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Εἰς τί
λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; Καὶ ἐκεῖνοι
εἶπαν· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ
Ἰωάννου.
4 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὁ Ἰωάν-
νης ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας,
λέγων εἰς τὸν λαὸν, διὰ νὰ πιστεύ-
σωσιν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται
κατόπιν ἀπ' αὐτὸν, τουτέστιν, εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν,
ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.
6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβαλεν ὁ Παῦλος
τὰς χεῖράς του ἐπάνω των, ἦλθε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτούς· καὶ
ἐσυντύχαινον γλώσσας καὶ προε-
φήτευον.
7 Καὶ ὅλοι ἦσαν ὡς δώδεκα ἄν-
δρες.
8 Καὶ ὁ Παῦλος ὑπῆγεν εἰς τὴν
συναγωγὴν, καὶ ἐπαῤῥησιάζετο, διὰ
τρεῖς μῆνας διαλεγόμενος καὶ πεί-
θων εἰς τὰ πράγματα τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ.
9 Καὶ ἐπειδὴ κάποιοι ἐσκληρύ-
νοντο καὶ δὲν ἐπείθοντο, καὶ ἐκα-
κολόγουν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ
ἔμπροσθεν εἰς τὸ πλῆθος, ἐμα-
κρύνθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐχώρισε
τοὺς μαθητὰς, καὶ διελέγετο κάθε
ἡμέραν εἰς τὸ σχολεῖον καποίου
ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Τύραννος.
10 Καὶ τοῦτο ἐγένετο δύο χρόνους·
ὥστε ὅλοι ὅσοι κατοίκουν τὴν Ἀ-
σίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλλη-
νες, ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.
11 Καὶ διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ
Παύλου ὁ Θεὸς ἔκαμνε δυνάμεις
πολλὰ μεγάλας·
12 Ὥστε ἔφερον εἰς τοὺς ἠσθενη-
μένους ἀπὸ τὸ σῶμά του χειρό-
μακτρα ἢ ποδιὰς, καὶ ἠλευθερόνον-
το αὐτοὶ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, καὶ τὰ
πονηρὰ πνεύματα ἔβγαινον ἀπ'
αὐτούς.
13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς περιερ-
χομένους Ἰουδαίους ἐξορκιστὰς ἤρ-
χισαν νὰ ὀνομάζωσι τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
εἶχον τὰ πονηρὰ πνεύματα, λέγον-
τες· Σᾶς ὁρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν,
τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.
14 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔκαμνον
τοῦτο, ἦσαν οἱ ἑπτὰ υἱοὶ ἑνὸς Ἰου-
δαίου Ἀρχιερέως, τὸ ὄνομά του Σκευᾶ.
15 Καὶ τοὺς ἀπεκρίθη τὸ πνεῦμα
τὸ πονηρὸν, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ τὸν
Ἰησοῦν γνωρίζω, καὶ τὸν Παῦλον
ἐξεύρω· ἀλλὰ σεῖς ποῖοι εἶσθε;
16 Καὶ ἐπήδησεν ἐπάνω των ὁ
ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κατ-
οικημένον τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν,
καὶ ἐδυναμώθη ἐναντίον των, τόσον
ὥστε ἔφυγαν γυμνοὶ καὶ πληγωμέ-
νοι ἀπὸ τὸν οἶκον ἐκείνου.
17 Καὶ τοῦτο ἔμαθαν ὅλοι οἱ
Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι
κατοίκουν τὴν Ἔφεσον· καὶ μεγά-
λος φόβος ἔπεσεν εἰς αὐτοὺς ὅλους,
καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

ἐμεγαλύνετο.
18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐπίστευσαν ἤρχοντο, καὶ
ἐξωμολογοῦντο, καὶ ἔλεγον τὰς
πράξεις των.
19 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ μαγικὰ πράγματα,
ἔφεραν τὰ βιβλία των, καὶ τὰ
ἔκαιον ἔμπροσθεν εἰς ὅλους· καὶ
ἐλογαρίασαν τὴν τιμήν των, καὶ
εὗρῆκαν νὰ ἀξίζωσι πενῆντα χιλιάδας
ἀργύρια.
20 Οὕτως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου
ηὔξανε δυνατὰ καὶ ἐδυναμόνετο.
21 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν
αὐτά, ὁ Παῦλος ἔβαλεν εἰς τὸν
νοῦν του, ἀφ' οὗ διαπεράσῃ τὴν
Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, νὰ
ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων·
Οτι ἀφ' οὗ ὑπάγω ἐκεῖ, εἶναι χρεία
νὰ ἰδῶ καὶ τὴν Ῥώμην.
22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπηρέτουν, τὸν Τιμόθεον
καὶ τὸν Ἔραστον, εἰς τὴν
Μακεδονίαν, καὶ αὐτὸς ἐστάθη
καμπόσον καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.
23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔγινε
ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πίστεως.
24 Διότι κάποιος, τὸ ὄνομά του
Δημήτριος, ἀργυροχόος, κάμνων
ναοὺς ἀργυροῦς τῆς Ἀρτέμιδος,
ἔδιδεν εἰς τοὺς τεχνίτας μεγάλον
κέρδος.
25 Τοὺς ὁποίους τεχνίτας, καὶ ἐργάτας
ὅσοι ἦσαν εἰς τέτοια πράγματα,
συνήθροισε, καὶ εἶπεν· Ὦ ἄνδρες,
ἐξεύρετε καλὰ ὅτι ἀπὸ ταύτην τὴν
δουλείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς
μας.
26 Καὶ τώρα βλέπετε καὶ ἀκούετε,
ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἔφεσον, ἀλλὰ
σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν, οὗτος ὁ
Παῦλος ἔπεισε καὶ μετέβαλε πολὺν
λαὸν, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ ὅσοι
γίνονται μὲ χεῖρας.
27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος
εἰς ἡμᾶς νὰ ἐλεγχθῇ τοῦτο τὸ
μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει
καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς
Ἀρτέμιδος νὰ μὴ λογαριασθῇ διὰ
τίποτε, καὶ μέλλει νὰ χαλασθῇ τὸ
μεγαλεῖον αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ
Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη τιμᾷ.
28 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὸ ἤκουσαν,
ἐθύμωσαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἐφώναζον
καὶ ἔλεγον· Ἡ Ἄρτεμις τῶν
Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.
29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγεμίσθη
ἀπὸ σύγχυσιν· καὶ ὥρμησαν ὁμοῦ
ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἥρπασαν
ὁμοῦ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον
τοὺς Μακεδόνας οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι
τοῦ Παύλου.
30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ ἐμβῇ
μέσα εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ δὲν τὸν ἀφῆκαν.
31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας
τῆς Ἀσίας οἱ ὁποῖοι ἦσαν
φίλοι του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν
ἀνθρώπους, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ
μὴ δώσῃ τὸν ἑαυτόν του εἰς τὸ
θέατρον.
32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώναζον ἄλλο
τι, καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις
ἦτον συγχυσμένη, καὶ οἱ περισσότεροι
δὲν ἤξευρον διὰ ποίαν
ἀφορμὴν συνῆλθαν.
33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον προεβίβασαν
τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν
ἔβαλλον ἐμπρὸς οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ
ὁ Ἀλέξανδρος ἔσεισε τὴν χεῖρά του,
καὶ ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸν
λαόν.
34 Ἀφ' οὗ ὅμως ἐγνώρισαν ὅτι
εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγινε μία φωνὴ ἀπὸ
ὅλους, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζον ὡς δύο
ὥρας· Ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων
εἶναι μεγάλη.
35 Καὶ ὁ γραμματεὺς καταπαύσας
τὸ πλῆθος, εἶπεν· Ὦ ἄνδρες
Ἐφέσιοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ
ἄνθρωπος ὅστις δὲν ἐξεύρει τὴν
πόλιν τῶν Ἐφεσίων, ὅτι εἶναι

λάτρις τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ εἰδώλου τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἀπὸ τὸν Δία;
36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἀναντίῤῥητα, πρέπει σεῖς νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ μὴ κάμνητε κἀνὲν ἀπόκοτον.
37 Διότι ἐφέρατε τούτους τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν θεάν σας βλασφημοῦσιν.
38 Ἀνίσως λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ ὅσοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν συντεχνῖται ἔχωσι μὲ κἀνένα κρίσιν, εἶναι ἡμέραι ὅτε γίνονται κρίσεις, καὶ εἶναι καὶ ἀνθύπατοι· ἂς ἐγκαλεσθῶσιν ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον·
39 Ἀνίσως δὲ καὶ ζητῆτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῆ εἰς τὴν σύνοδον τὴν διατεταγμένην.
40 Διότι κινδυνεύομεν νὰ ἐγκαλεσθῶμεν ὅτι ἐκάμαμεν σήμερον ἐπανάστασιν, ἐν ᾧ δὲν ἦτον καμμία ἀφορμὴ, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐμπορῶμεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν ταύτης τῆς συνδρομῆς. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἔλυσε τὴν σύναξιν.

ΚΕΦ. κʹ.

ΚΑΙ ὕστερον ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ἡ σύγχυσις, προσεκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς, καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε, καὶ ἐβγῆκε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.
2 Καὶ διεπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ μὲ πολλὰ λόγια τοὺς ἐνουθέτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα·
3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας. Καὶ ἐπειδὴ ἔγινεν ἐπιβουλὴ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς αὐτὸν, ὅτε ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ μὲ πλοῖον εἰς τὴν Συρίαν, ἐβουλεύθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.
4 Καὶ τὸν ἠκολούθουν ἕως εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος ὁ Βεροιαῖος· καὶ ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεκοῦνδος· καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀσιανοὺς, ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.
5 Καὶ οὗτοι ὑπῆγαν προτίτερα καὶ μᾶς ἀνέμενον εἰς τὴν Τρωάδα.
6 Καὶ ἡμεῖς ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, καὶ ἤλθαμεν εἰς αὐτοὺς εἰς πέντε ἡμέρας εἰς τὴν Τρωάδα, καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέρας.
7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ὅτε ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθηταὶ νὰ κόψωσι ψωμίον, ὁ Παῦλος τοὺς διελέγετο, μέλλων νὰ ἐβγῇ τὴν αὔριον· καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως εἰς τὸ μεσόνυκτον.
8 Καὶ ἦσαν καὶ πολλαὶ λαμπάδες ἀναμμέναι εἰς τὸ ἀνώγεον, ἐκεῖ ὅπου ἤμεθα συνηγμένοι.
9 Καὶ κάποιος νέος, τὸ ὄνομά του Εὔτυχος, ἐκάθετο εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκοιμᾶτο βαθέα, καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος διελέγετο περισσότερον, ὁ νέος κατακρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔπεσεν ἀπὸ τὸ τρίπατον κάτω· καὶ τὸν ἐσήκωσαν νεκρόν.
10 Καὶ ὁ Παῦλος κατέβη καὶ ἔπεσεν ἐπάνω του, καὶ τὸν ἠγκαλίασε, καὶ εἶπε· Μὴ συγχύζεσθε· διότι ἡ ψυχή του εἶναι μέσα του.
11 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβη, καὶ ἔκοψε ψωμίον καὶ ἔφαγε, καὶ ὡμίλησεν ἀρκετὰ ἕως εἰς τὴν αὐγὴν, οὕτως ἐβγῆκε.
12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδίον ζωντανὸν, καὶ παρηγορήθησαν πολλά.
13 Καὶ ἡμεῖς ὑπήγαμεν πρότερον εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐσηκώθημεν διὰ τὴν Ἄσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διότι οὕτως εἶχε δώσει παραγγελίαν, μέλλων αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ διὰ ξηρᾶς.
14 Καὶ ἀφ' οὗ μᾶς συνυπήντησεν εἰς τὴν Ἄσσον, τὸν ἐπήραμεν καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Μιτυλήνην·
15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγήκαμεν, καὶ

τὴν ἄλλην ἡμέραν κατηντήσαμεν
ἀντικρὺ τῆς Χίου· καὶ τὴν ἄλλην
ἡμέραν ἠράξαμεν εἰς τὴν Σάμον·
καὶ ἐμείναμεν εἰς τὸ Τρωγύλλιον,
καὶ τὴν ἄλλην ἤλθαμεν εἰς τὴν
Μίλητον.
16 Διότι ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ
περάσωμεν τὴν Ἔφεσον, μή πως
καὶ γίνῃ εἰς αὐτὸν ἐμπόδιον καὶ
ἀργήσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν· διότι
ἐσπούδαζεν, ἂν ἠμπόρει, τὴν ἡμέ-
ραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ εὑρεθῇ
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον ἔπεμ-
ψεν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ
προσεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας.
18 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθαν εἰς αὐτὸν,
τοὺς εἶπε· Σεῖς ἐξεύρετε, ἀπὸ τὴν
πρώτην ἡμέραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν
ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμην
ὅλον τὸν καιρὸν μὲ σᾶς·
19 Δουλεύων τὸν Κύριον μὲ
πᾶσαν ταπεινοφροσύνην, καὶ μὲ
πολλὰ δάκρυα, καὶ μὲ πολλοὺς
πειρασμοὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ συνέ-
βησαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν
Ἰουδαίων·
20 Καὶ ὅτι μηδὲ κἀνὲν ἀπὸ ὅσα
ἦσαν ὠφέλιμα σᾶς ἔκρυψα, ὥστε
νὰ μὴ σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ
διδάξω, καὶ παῤῥησίᾳ καὶ εἰς
οἴκους·
21 Διαμαρτυρόμενος εἰς τοὺς Ἰου-
δαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, νὰ
μετανοήσωσιν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ
πιστεύσωσιν εἰς τὸν Κύριόν μας
Ἰησοῦν Χριστόν.
22 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ὑπάγω εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, δεμένος ἀπὸ τὸ
πνεῦμα, καὶ δὲν ἐξεύρω ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα μέλλουσι νὰ μὲ συμβῶσιν
ἐκεῖ·
23 Παρὰ μόνον ὅτι τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον διαμαρτύρεται εἰς κάθε
πόλιν, λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλί-
ψεις μὲ ἀναμένουσιν.
24 Ἀλλὰ κἀνὲν πρᾶγμα δὲν με-
τρῶ, οὐδὲ ἔχω τὴν ζωήν μου τιμη-
μένην εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ὥστε νὰ
τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ
χαρᾶς, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν
ὁποίαν ἔλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον
Ἰησοῦν, νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέ-
λιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξεύρω
ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ προσ-
ωπόν μου ὅλοι σεῖς, μεταξὺ εἰς
τοὺς ὁποίους ἐπέρασα κηρύττων
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Διὰ τοῦτο σᾶς τὸ μαρτυρῶ
τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι
ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα ὅλων·
27 Διότι ἐγὼ δὲν ἔδειξα συστο-
λὴν νὰ μὴ σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βου-
λὴν τοῦ Θεοῦ.
28 Ἔχετε λοιπὸν προσοχὴν εἰς
τὸν ἑαυτόν σας καὶ εἰς ὅλον τὸ
ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον ποίμνιον τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλεν
ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνητε τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν
ἀπέκτησε μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα.
29 Διότι ἐγὼ ἐξεύρω τοῦτο, ὅτι
ἀφ' οὗ ὑπάγω θέλουσιν ἔλθει
λύκοι κακοὶ εἰς σᾶς, χωρὶς νὰ
λυπηθῶσι τὸ ποίμνιον.
30 Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θέ-
λουσι σηκωθῇ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι
θέλουσι λαλεῖ διεστραμμένα λό-
για, διὰ νὰ σύρωσιν ὀπίσω των
τοὺς μαθητάς.
31 Διὰ τοῦτο ἂς ἦσθε ἔξυπνοι·
ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους
νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα μὲ
δάκρυα νὰ νουθετῶ καθ' ἕνα.
32 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, σᾶς συ-
σταίνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν
λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος
δύναται νὰ αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν
σας, καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν
ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἡγιασμένους.
33 Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ἐνδυ-
μασίαν κἀνενὸς ἀνθρώπου δὲν

ἐπεθύμησα.
34 Καὶ σεῖς αὐτοί σας ἐξεύρετε, ὅτι αὐταὶ αἱ χεῖρες ὑπηρέτησαν εἰς τὰς χρείας μου, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
35 Εἰς ὅλα σᾶς ἔδειξα, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ κοπιάζωμεν διὰ νὰ βοηθῶμεν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον νὰ δίδῃ τις παρὰ νὰ πέρνῃ.
36 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐγονάτισε μὲ ὅλους αὐτοὺς, καὶ προσευχήθη.
37 Καὶ μεγάλος κλαυθμὸς ἔγινεν ὅλων· καὶ ἔπεσαν ὅλοι ἐπάνω εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν κατεφίλουν·
38 Καὶ ἐλυποῦντο περισσότερον εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουσι πλέον νὰ ἰδῶσι τὸ πρόσωπόν του. Καὶ τὸν συμπροευώδουν ἕως εἰς τὸ πλοῖον.

ΚΕΦ. κα'.

ΚΑΙ ὅταν ἐχωρίσαμεν ἀπ' αὐτοὺς, ἐσηκώθημεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἐκάμαμεν δρόμον ἴσον καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα·
2 Καὶ ἐκεῖ εὑρόντες πλοῖον τὸ ὁποῖον ἐπέρνα εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσα, καὶ ἐσηκώθημεν εἰς τὸ πέλαγος.
3 Καὶ ἀφ' οὗ εἴδαμεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν εἰς τὰ ἀριστερὰ, ἐπλέομεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Τύρον· διότι ἐκεῖ ἤθελε τὸ πλοῖον νὰ ἀποφορτώσῃ τὸ φόρτωμά του.
4 Καὶ εὑρόντες μαθητὰς, ἐστάθημεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλεγον εἰς τὸν Παῦλον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, νὰ μὴν ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
5 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώσαμεν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐβγήκαμεν καὶ ἐπηγαίνομεν, καὶ μᾶς συμπροέπεμπον ὅλοι μὲ γυναῖκας καὶ μὲ παιδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραθαλάσσιον, προσευχήθημεν.
6 Καὶ ἐχαιρετήθημεν ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκεῖνοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.
7 Καὶ ἡμεῖς τελειώσαντες τὸ πλεύσιμον, ἀπὸ τὴν Τύρον κατηντήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαΐδα· καὶ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐστάθημεν εἰς ἐκείνους μίαν ἡμέραν.
8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐβγῆκεν ὁ Παῦλος καὶ ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἤμεθα μὲ αὐτὸν, καὶ ὑπήγαμεν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, (ὁ ὁποῖος ἦτον εἷς ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ διακόνους,) καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.
9 Καὶ οὗτος εἶχε τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, καὶ προεφήτευον.
10 Καὶ καθὼς εὑρισκόμεθα ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, κατέβη κάποιος ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν προφήτης, τὸ ὄνομά του Ἄγαβος·
11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, καὶ ἔδεσε τὰς χεῖράς του καὶ τὰ ποδάριά του, καὶ εἶπε· Ταῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ὅτι οὕτω θέλουσι δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὕτη, καὶ θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν.
12 Καὶ ὅτε ἠκούσαμεν ταῦτα, τὸν παρεκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴν ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
13 Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Τί κάμνετε, μὲ τὸ νὰ κλαίετε, καὶ συντρίβετε τὴν καρδίαν μου;

ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος ὄχι μόνον νὰ
δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.
14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἤκουεν,
ἐσιωπήσαμεν, καὶ εἴπαμεν· Τὸ θέ-
λημα τοῦ Κυρίου ἂς γίνῃ.
15 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας ἐπήραμεν τὰ σκεύη μας καὶ
ἀνεβαίνομεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι μαθηταὶ
ἀπὸ τὴν Καισάρειαν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς,
καὶ ἔφερον καὶ ἕνα ἄνθρωπον εἰς
τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν νὰ καταλύ-
σωμεν, τὸ ὄνομά του Μνάσωνα Κυ-
πριώτην, παλαιὸν μαθητήν.
17 Καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέ-
χθησαν μὲ χαράν.
18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆ-
κεν ὁ Παῦλος ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἦσαν παρ-
όντες καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι.
19 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐχαιρέτησε,
τοὺς διηγεῖτο καθ' ἓν ἀπὸ ὅσα
ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέ-
σου τῆς διακονίας του.
20 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τὰ ἤκουσαν,
ἐδόξαζον τὸν Κύριον. Καὶ εἶπαν εἰς
τὸν Παῦλον· Βλέπεις, ἀδελφὲ, πό-
σαι μυριάδες εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰου-
δαίους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν· καὶ
ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.
21 Καὶ ἔμαθαν διὰ σὲ, ὅτι διδά-
σκεις ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὅσοι
εἶναι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ λέγεις
νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τὸν Μωϋ-
σῆν, καὶ νὰ μὴ περιτέμνωσι τὰ
παιδία των, μηδὲ νὰ περιπατῶσι
κατὰ τὰς συνηθείας.
22 Τί λοιπόν; βέβαια μέλλει νὰ
συνέλθῃ πλῆθος· διότι θέλουσιν
ἀκούσει ὅτι ἦλθες.
23 Τοῦτο λοιπὸν κάμε, τὸ ὁποῖον
σὲ λέγομεν· Ἐδῶ εἶναι τέσσαρες
ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἐπάνω
των τάξιμον·
24 Ἔπαρε τούτους, καὶ καθαρίσου
ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐξόδευσον εἰς
αὐτοὺς, νὰ ξυρίσωσι τὴν κεφαλήν
των· καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅλοι, ὅτι
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσαν διὰ σὲ
δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ περιπατεῖς
καὶ σὺ φυλάττων τὸν νόμον.
25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐπί-
στευσαν ἡμεῖς ἐγράψαμεν, καὶ ἀπε-
φασίσαμεν νὰ μὴ φυλάττωσι κἀνὲν
πρᾶγμα τοιοῦτον, παρὰ μόνον νὰ
φυλάττωνται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδω-
λόθυτα, καὶ τὸ αἷμα, καὶ τὸ πνι-
κτὸν, καὶ τὴν πορνείαν.
26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τοὺς ἄν-
δρας, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθα-
ρίσθη μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐμβῆκεν εἰς
τὸ ἱερὸν, λέγων φανερὰ τὴν τελεί-
ωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ,
ἕως οὗ προσεφέρθη διὰ καθ' ἕνα
ἀπ' αὐτοὺς προσφορά.
27 Καὶ ὅτε ἔμελλον νὰ τελειωθῶ-
σιν αἱ ἑπτὰ ἡμέραι, οἱ Ἰουδαῖοι οἱ
ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν ἰδόντες
αὐτὸν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐσύγχυσαν ὅλον
τὸ πλῆθος, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖράς
των ἐπάνω του·
28 Καὶ ἔκραζον· Ὦ ἄνδρες Ἰσρα-
ηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ἐκεῖ-
νος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος διδά-
σκει ὅλους εἰς κάθε τόπον ἐναντίον
τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ
τόπου τούτου· καὶ ἀκόμη ἔμβασεν
Ἕλληνας μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον.
29 (Διότι εἶδαν προτίτερα τὸν
Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μέσα εἰς
τὴν πόλιν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, τὸν
ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος ἔμ-
βασεν εἰς τὸ ἱερόν.)
30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ
ἔγινε σύναξις τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπία-
σαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυραν
ἔξω ἀπὸ τὸ ἱερόν· καὶ παρευθὺς
ἐσφαλίσθησαν αἱ θύραι.
31 Καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν σκοτώ-
σωσι· καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς τὸν

χιλίαρχον τοῦ στρατεύματος, ὅτι ὅλη Ἱερουσαλὴμ ἐσυγχύσθη·
32 Ὁ ὁποῖος παρευθὺς ἐπῆρε στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἔτρεξεν ἐπάνω των. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ εἶδαν τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ δέρωσι τὸν Παῦλον.
33 Τότε ἤγγισεν ὁ χιλίαρχος καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ προσέταξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἁλυσίδας· καὶ ἠρώτησε, ποῖος εἶναι, καὶ τί ἔκαμε.
34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζον ἄλλο, καὶ ἄλλοι ἄλλο, μέσα εἰς τὸ πλῆθος· καὶ μὴ ἠμπορῶν ὁ χιλίαρχος ἀπὸ τὴν σύγχυσιν νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, προσέταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ φρούριον.
35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἔφθασεν εἰς τὰς βαθμίδας, ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου τὸν ἐσήκονον οἱ στρατιῶται·
36 Διότι ἠκολούθει τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ ἔκραζον· Ἔβγαλέ τον ἀπὸ τὸ μέσον.
37 Καὶ ὅτε ἔμελλον νὰ ἐμβάσωσι τὸν Παῦλον εἰς τὸ φρούριον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς τὸν χιλίαρχον· Εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ εἰπῶ ἕνα λόγον; Καὶ ὁ χιλίαρχος εἶπε· Ἐξεύρεις Ἑλληνικά;
38 Δὲν εἶσαι σὺ ὁ Αἰγύπτιος ὁ ὁποῖος ἀνεστάτωσας προτίτερα ἀπὸ ταύτας τὰς ἡμέρας, καὶ ἔβγαλες εἰς τὴν ἔρημον τέσσαρας χιλιάδας ἄνδρας ἀπὸ τοὺς σικαρίους;
39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος Ταρσεὺς, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, πολίτης πόλεως ἐξακουστῆς· καὶ παρακαλῶ σὲ, δός με ἄδειαν νὰ λαλήσω εἰς τὸν λαόν.
40 Καὶ ὅτε τὸν ἔδωκεν ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὰς βαθμίδας, καὶ ἔσεισε τὴν χεῖρά του εἰς τὸν λαόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐσίγησαν, προσεφώνησε μὲ τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, λέγων·

ΚΕΦ. κβ'.

Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τὴν ἀπολογίαν, τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ σᾶς ἀποκριθῶ.
2 (Καὶ ὅταν ἤκουσαν ὅτι τοὺς ὡμίλει μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, περισσότερον ἔδωκαν ἡσυχίαν· καὶ λέγει·)
3 Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, καὶ ἐγεννήθην εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀναθραμμένος εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιὴλ, καὶ ἐπαιδεύθην κατα-λεπτῶς τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχων ζῆλον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ σεῖς ὅλοι σήμερον·
4 Καὶ κατέτρεξα ταύτην τὴν πίστιν ἕως θανάτου, δένων καὶ παραδίδων εἰς φυλακὰς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας.
5 Καθὼς μὲ τὸ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλον τὸ Πρεσβυτέριον· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπῆρα καὶ ἐπιστολὰς διὰ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὴν Δαμασκὸν, νὰ φέρω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ τιμωρηθῶσι.
6 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον καὶ ἤγγιζον εἰς τὴν Δαμασκὸν, μὲ συνέβη, εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἔξαιφνα νὰ ἀστράψῃ τριγύρω μου φῶς πολὺ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
7 Καὶ ἔπεσα κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μὲ ἔλεγε· Σαοὺλ, Σαοὺλ, διὰ τί μὲ διώκεις;
8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ μὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις.
9 Καὶ ὅσοι ἦσαν συνάμα εἶδαν τὸ φῶς, καὶ ἐφοβήθησαν· τὴν φωνὴν ὅμως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἐλάλει δὲν ἤκουσαν.
10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Τί νὰ κάμω, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος μὲ εἶπε· Σήκω, πήγαινε εἰς τὴν Δαμασκόν·

καὶ ἐκεῖ θέλουσι σὲ λαληθῇ ὅλα
ὅσα σὲ εἶναι διαταγμένα νὰ κάμῃς.
11 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔβλεπον πλέον
ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνου τοῦ φωτὸς,
βασταζόμενος ἀπὸ τὴν χεῖρα ἀπὸ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνάμα,
ἦλθα εἰς τὴν Δαμασκόν.
12 Καὶ κάποιος Ἀνανίας, ἄνθρω-
πος εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρημένος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰουδαί-
ους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν
Δαμασκὸν,
13 Ἦλθεν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐστάθη
ἐπάνω μου, καὶ μὲ εἶπε· Σαοὺλ
ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον. Καὶ ἐγὼ ἐκεί-
νην τὴν ὥραν ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.
14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων μας σὲ προώρισε διὰ
νὰ γνωρίσῃς τὸ θέλημά του, καὶ
νὰ ἴδῃς τὸν Δίκαιον, καὶ νὰ ἀκού-
σῃς φωνὴν ἀπὸ τὸ στόμα του·
15 Διότι μέλλεις νὰ ἦσαι μάρτυς
του εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,
ἐκείνων τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα εἶδες
καὶ ἤκουσας.
16 Καὶ τώρα τί ἀργεῖς; σήκω
ἐπάνω, βαπτίσου, καὶ λοῦσον τὰς
ἁμαρτίας σου, ἐπικαλούμενος τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου.
17 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέστρεψα εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχόμην εἰς
τὸ ἱερὸν, μὲ συνέβη ἔκστασις,
18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν ὁ ὁποῖος
μὲ ἔλεγε· Τάχυνον, καὶ ἔβγα ὀγλί-
γωρα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ· διότι
δὲν θέλουσι δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν
σου δι' ἐμέ.
19 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κύριε, αὐτοὶ
ἐξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ
ἔδερον εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς σέ·
20 Καὶ ὅτε ἐχύνετο τὸ αἷμα τοῦ
Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ἔστε-
κον παρὼν, καὶ ἤμην σύμφονος εἰς
τὸν φόνον του, καὶ ἐφύλαττον τὰ
φορέματα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν
ἐσκότονον.
21 Καὶ μὲ εἶπε· Πήγαινε· διότι
ἐγὼ θέλω σὲ στείλει εἰς ἔθνη
μακράν.
22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως εἰς τοῦτον
τὸν λόγον ἤκουον τοῦ Παύλου, καὶ
ἔπειτα ἐσήκωσαν τὴν φωνήν των,
καὶ εἶπαν· Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν γῆν
τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· διότι δὲν
πρέπει νὰ ζῇ.
23 Καὶ ὅτε ἔκραζον ἐκεῖνοι, καὶ
ἔρριπτον τὰ φορέματά των, καὶ
ἔβαλλον κονιορτὸν εἰς τὸν ἀέρα,
24 Προσέταξεν ὁ χιλίαρχος νὰ
φερθῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸ φρούριον,
καὶ εἶπε νὰ τὸν ἐξετάσωσι μὲ μά-
στιγας· διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν
ἀφορμὴν ἐφώναζον οὕτως ἐναντίον
του.
25 Καὶ καθὼς τὸν ἐξήπλωσαν καὶ
τὸν ἔδεσαν μὲ τὰ λωρία νὰ τὸν δείρωσιν,
εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρ-
χον ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἐκεῖ· Ἔχετε
σεῖς τάχα ἐξουσίαν νὰ δέρητε ἄν-
θρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσιν;
26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὅτε τὸ
ἤκουσεν, ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν
χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τί μέλ-
λεις νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος
οὗτος εἶναι Ῥωμαῖος.
27 Καὶ ὁ χιλίαρχος ὑπῆγε πλη-
σίον εἰς τὸν Παῦλον καὶ τὸν λέγει·
Εἰπέ με, ἂν ἦσαι Ῥωμαῖος; καὶ ὁ
Παῦλος εἶπε· Ναί.
28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλίαρχος καὶ εἶπεν·
Ἐγὼ ἀπέκτησα ταύτην τὴν πολι-
τείαν μὲ πολὺ ἔξοδον. Καὶ ὁ Παῦ-
λος εἶπεν· Ἐγὼ δὲ εἶμαι πολίτης
τῆς Ῥώμης καὶ ἀπὸ γεννήσεως.
29 Καὶ παρευθὺς διέβησαν ἀπ'
αὐτὸν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ
τὸν ἐξετάσωσιν· καὶ ὁ χιλίαρχος
ὅτε ἔμαθεν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος, ἐφο-
βήθη, καὶ διότι τὸν ἔδεσε.
30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν θέλων
νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ τί κατη-
γορεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν
ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ, καὶ προσέ-

ταξε νὰ ἔλθωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξίς των· καὶ κατέβασε τὸν Παῦλον, καὶ τὸν παρέστησεν εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. κγ'.

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀτενίζων εἰς τὴν σύναξιν, εἶπεν· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐπολιτεύθην εἰς τὸν Θεὸν ἕως εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν μὲ πᾶσαν συνείδησιν καλήν.

2 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας προσέταξεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρεστέκοντο, νὰ κτυπῶσι τὸ στόμα του.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὦ τοῖχε ἀσβεστωμένε, ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὲ κτυπήσῃ· καὶ σὺ κάθισαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παραβαίνων τὸν νόμον προστάζεις νὰ μὲ κτυπῶσι;

4 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρεστέκοντο εἶπαν· Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὑβρίζεις;

5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Δὲν ἤξευρον, ἀδελφοὶ, ὅτι εἶναι Ἀρχιερεύς· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου νὰ μὴ κακολογήσῃς.

6 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπειδὴ ἐγνώρισεν ὅτι τὸ ἓν μέρος εἶναι τῶν Σαδδουκαίων, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τῶν Φαρισαίων, ἔκραξεν εἰς τὸ συνέδριον· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· καὶ κρίνομαι περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

7 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἔγινε φιλονεικία τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθος ἐχωρίσθη εἰς δύο.

8 Διότι οἱ Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελος, μηδὲ πνεῦμα· ἀλλ' οἱ Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9 Καὶ ἔγινε μεγάλη βοή· καὶ ἐσηκώθησαν οἱ Γραμματεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐμάχοντο καὶ ἔλεγον· Κανὲν κακὸν δὲν εὑρίσκομεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· καὶ ἀνίσως καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ἢ πνεῦμα, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Καὶ ὅταν ἔγινε πολλὴ φιλονεικία, φοβούμενος ὁ χιλίαρχος μήπως καὶ κατασχισθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτοὺς, προσέταξε τὸ στράτευμα νὰ καταβῶσι καὶ νὰ τὸν ἁρπάσωσιν ἀπὸ τὸ μέσον των, καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ φρούριον.

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ τὸν εἶπεν· Ἔχε θάῤῥος, Παῦλε· διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ ἰδικά μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οὕτως εἶναι χρεία νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔκαμαν σύναξιν, καὶ ἀνεθεμάτισαν τὸν ἑαυτόν των, καὶ εἶπαν μηδὲ νὰ φάγωσι μηδὲ νὰ πίωσιν ἕως οὗ νὰ σκοτώσωσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ὅσοι ἔκαμαν ταύτην τὴν ὁρκωμοσίαν ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ σαράντα·

14 Οἱ ὁποῖοι ὑπῆγαν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ εἶπαν· Ἡμεῖς ἀνεθεματίσαμεν τὸν ἑαυτόν μας, νὰ μὴ φάγωμεν τίποτε ἕως οὗ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τώρα λοιπὸν σεῖς φανερώσατε εἰς τὸν χιλίαρχον ὁμοῦ μὲ τὴν σύναξιν, διὰ νὰ τὸν φέρῃ κάτω αὔριον εἰς σᾶς, ὡς ἂν ἐμέλλετε τάχα νὰ γνωρίσητε ἀκριβέστερον τὰ πράγματά του· καὶ πρὸ τοῦ νὰ ἐγγίσῃ αὐτὸς, ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἤκουσε τὴν ἐπιβουλὴν ταύτην, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ φρούριον, καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον.

17 Καὶ ὁ Παῦλος προσεκάλεσεν
ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ
τὸν εἶπε· Φέρε τοῦτον τὸν νέον εἰς
τὸν χιλίαρχον· διότι ἔχει κᾆτι τι
νὰ τὸν εἰπῇ.
18 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τὸν ἐπῆρε
καὶ τὸν ὑπῆγεν εἰς τὸν χιλίαρχον,
καὶ εἶπεν· Ὁ δέσμιος ὁ Παῦλος μὲ
ἐλάλησε καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ
φέρω τοῦτον τὸν νέον εἰς σὲ, καὶ
ἔχει κᾆτι τι νὰ σὲ λαλήσῃ.
19 Καὶ ὁ χιλίαρχος τὸν ἐπίασεν
ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ ὑπῆγε χωριστὰ,
καὶ τὸν ἠρώτησε· Τί εἶναι ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ μὲ εἰπῇς;
20 Καὶ εἶπεν· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
συνεφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέ-
σωσι, νὰ φέρῃς κάτω αὔριον τὸν
Παῦλον εἰς τὴν σύναξιν, ὡς ἂν
ἔμελλον τάχα νὰ ἐρωτήσωσι τί-
ποτε ἀκριβέστερον διὰ αὐτόν.
21 Σὺ λοιπὸν μὴ καταπεισθῇς εἰς
αὐτούς· διότι περισσότεροι ἀπὸ
σαράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς τὸν
ἐπιβουλεύονται, οἱ ὁποῖοι ἀνεθε-
μάτισαν τὸν ἑαυτόν των μηδὲ νὰ
φάγωσι μηδὲ νὰ πίωσιν ἕως οὗ νὰ
τὸν σκοτώσωσι· καὶ τώρα εἶναι
ἕτοιμοι, καὶ ἀναμένουσι νὰ ἀκού-
σωσι τί θέλεις ὑποσχεθῇ.
22 Ὁ χιλίαρχος λοιπὸν ἀπέλυσε
τὸν νέον, καὶ τὸν παρήγγειλε νὰ
μὴν εἰπῇ εἰς κᾀνένα ὅτι μὲ ἐφανέ-
ρωσας ταῦτα.
23 Καὶ προσεκάλεσε δύο τινὰς
ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ εἶ-
πεν· Ἑτοιμάσατε διακοσίους στρα-
τιώτας, διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως εἰς
τὴν Καισάρειαν, καὶ ἑβδομῆντα
ἱππεῖς, καὶ διακοσίους σωματοφύ-
λακας, ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς
νυκτός·
24 Καὶ φέρετε καὶ ζῶα, διὰ νὰ
βάλωσιν ἐπάνω τὸν Παῦλον καὶ
νὰ τὸν ἐγχειρίσωσι σῶον εἰς τὸν
Φήλικα τὸν ἡγεμόνα.
25 Καὶ ἔγραψε καὶ ἐπιστολὴν, ἡ
ὁποία περιεῖχε τοῦτον τὸν τύπον·
26 Κλαύδιος ὁ Λυσίας τῷ κρα-
τίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.
27 Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιάσθη
ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἔμελλε νὰ
φονευθῇ ἀπ' αὐτούς· καὶ ἐγὼ ὑπῆγα
μὲ τὸ στράτευμα καὶ τὸν ἔβγαλα
ἀπὸ τὰς χεῖράς των, ἀφ' οὗ ἔμαθον ὅτι
εἶναι Ῥωμαῖος.
28 Καὶ θέλων νὰ γνωρίσω τὴν
ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐνεκά-
λουν, τὸν ἔφερα κάτω εἰς τὴν σύν-
αξίν των·
29 Τὸν ὁποῖον εὗρηκα ὅτι ἐνεκα-
λεῖτο διὰ ζητήματα τοῦ νόμου των,
καὶ δὲν εἶχε κᾀνὲν ἔγκλημα ἄξιον
θανάτου ἢ δεσίματος.
30 Καὶ ὅτε μὲ ἐμηνύθη ὅτι ἐπι-
βουλὴ ἔμελλε νὰ γίνῃ ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον,
εὐθὺς τὸν ἔπεμψα εἰς σέ· καὶ παρ-
ήγγειλα εἰς τοὺς κατηγόρους νὰ
εἴπωσιν ἔμπροσθέν σου ὅσα ἔχουσιν
ἐναντίον αὐτοῦ. Ἔῤῥωσο.
31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, καθὼς
ἦσαν παραγγελμένοι, ἐπῆραν τὸν
Παῦλον καὶ τὸν ἔφεραν τὴν νύκτα
εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα·
32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀφῆκαν
τοὺς ἱππεῖς νὰ ὑπάγωσι μὲ αὐτὸν,
καὶ αὐτοὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρού-
ριον.
33 Καὶ οἱ ἱππεῖς ἐμβαίνοντες εἰς
τὴν Καισάρειαν, ἔδωκαν τὴν ἐπι-
στολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ παρέ-
στησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν.
34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ἀφ' οὗ ἀνέ-
γνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ἠρώτησε τὸν
Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν εἶναι·
καὶ ὅτε ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν
Κιλικίαν,
35 Εἶπε· Θέλω σοῦ ἀκούσει, ὅταν
ἔλθωσιν οἱ κατήγοροί σου. Καὶ
προσέταξε νὰ φυλάττηται εἰς τὸ
πραιτώριον τοῦ Ἡρώδου.

ΚΕΦ. κδ'.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέρας
κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ
τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κάποιον
ῥήτορα Τέρτυλλον, οἱ ὁποῖοι ἐνε-
φανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐναν-
τίον τοῦ Παύλου.
2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάλεσαν τὸν Παῦλον,
ἤρχισεν ὁ Τέρτυλλος νὰ τὸν κατη-
γορῇ, λέγων·
3 Ὦ κράτιστε Φῆλιξ, ἡμεῖς ἐπειδὴ
ἔχομεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μέσου
σου, καὶ κατορθώματα γίνονται εἰς
τὸ ἔθνος τοῦτο διὰ μέσου τῆς ἰδι-
κῆς σου προμηθείας, γνωρίζομεν ταῦτα,
καὶ σὲ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα
καὶ εἰς κάθε τόπον.
4 Καὶ διὰ νὰ μὴ σὲ παραβαρῶ
περισσότερον, παρακαλῶ σε νὰ
μᾶς ἀκούσῃς συντόμως κατὰ τὴν
καλοσύνην σου.
5 Διότι εὕρομεν τοῦτον τὸν ἄνδρα
φθοροποιὸν, καὶ παρακινοῦντα δι-
χοστασίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἰου-
δαίους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν οἰκου-
μένην, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς
αἱρέσεως τῶν Ναζωραίων·
6 Ὁ ὁποῖος ἐδοκίμασε νὰ μιάνῃ
καὶ τὸ ἱερόν· τὸν ὁποῖον καὶ ἐπιά-
σαμεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν
ἰδικόν μας ἠθελήσαμεν νὰ τὸν κρί-
νωμεν.
7 Ἦλθεν ὅμως ἐναντίον μας ὁ
Λυσίας ὁ χιλίαρχος, καὶ τὸν ἐπῆρε
μὲ πολλὴν βίαν ἀπὸ τὰς χεῖράς
μας·
8 Καὶ προσέταξεν ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι τὸν κατηγόρουν νὰ ἔλθωσιν
εἰς σέ· διὰ νὰ ἤθελες δυνηθῇ νὰ
γνωρίσῃς, ἐξετάσας αὐτὸν, ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα ἡμεῖς τοῦ κατηγοροῦμεν.
9 Καὶ μὲ τὸν Τέρτυλλον συνεφώνη-
σαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ὅτι
ταῦτα οὕτως εἶναι.
10 Καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸν ἔνευσεν
ὁ ἡγεμὼν νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπεκρίθη καὶ
εἶπε· Γνωρίζων καλὰ ὅτι σὺ εἶσαι
κριτὴς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἰς
τὸ ἔθνος τοῦτο, μὲ εὐθυμοτέραν
καρδίαν ἀπολογοῦμαι διὰ τὸν ἑαυ-
τόν μου·
11 Διὰ νὰ δυνηθῇς σὺ νὰ γνωρί-
σῃς, ὅτι δὲν ἔχω παρὰ δώδεκα
ἡμέρας ἀφ' ὅτου ἀνέβην εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.
12 Καὶ οὐδὲ εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εὗρῆ-
καν νὰ διαλέγωμαι μὲ κανένα, ἢ
νὰ κάμνω σύναξιν πλήθους, οὐδὲ
εἰς τὰς συναγωγὰς, οὐδὲ εἰς τὴν
πόλιν·
13 Οὐδὲ δύνανται νὰ βεβαιώσω-
σιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μοῦ κατηγο-
ροῦσι τώρα.
14 Τοῦτο δὲ σὲ ὁμολογῶ, ὅτι
κατὰ τὸν δρόμον τῆς θρησκείας τὸν
ὁποῖον λέγουσιν οὗτοι αἵρεσιν, οὕτω
λατρεύω τῷ πατρικῷ Θεῷ, καὶ
πιστεύω εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον
καὶ εἰς τοὺς προφήτας·
15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεὸν,
τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσ-
δέχονται, ὅτι μέλλει νὰ γίνῃ ἀνά-
στασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δι-
καίων καὶ τῶν ἀδίκων.
16 Καὶ εἰς τοῦτο σπουδάζω, νὰ
ἔχω συνείδησιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ
εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀσκανδάλιστον
διαπαντός.
17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς
χρόνους ἦλθα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μέλ-
λων νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ
ἔθνος μου, καὶ προσφοράς·
18 Ἀνάμεσον εἰς τὰ ὁποῖα μὲ
ηὗραν καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερὸν,
ὄχι μὲ πλῆθος, οὐδὲ μὲ σύγχυσιν,
κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν·
19 Οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐδῶ
παρόντες ἔμπροσθέν σου, καὶ νὰ
κατηγορῶσιν, ἂν ἔχωσι τίποτε
ἐναντίον μου.
20 Ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς εἴπωσιν,
ἂν εὗρῆκαν εἰς ἐμὲ καμμίαν ἀδι-
κίαν, ὅταν ἐστάθην εἰς τὴν σύναξιν·

21 Παρὰ μόνον ἂν δὲν ἦναι διὰ ἕνα λόγον τοῦτον, τὸν ὁποῖον εἶπα στεκόμενος ἀνάμεσόν των· Ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ σᾶς περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ, ἀφ' οὗ ἤκουσε ταῦτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνέβαλεν αὐτούς, ἐξεύρων τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν καταλεπτῶς, καὶ εἶπεν· Ὅταν καταβῇ ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπόθεσίν σας.

23 Καὶ παρήγγειλεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον νὰ φυλάττῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τὸν δίδῃ ἄνεσιν, καὶ κανένα ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του νὰ μὴν ἐμποδίζῃ νὰ τὸν ὑπηρετῇ, ἢ νὰ πηγαίνῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μὲ τὴν Δρουσίλλην τὴν γυναῖκά του, ἡ ὁποία ἦτον Ἰουδαία, καὶ μετεκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἤκουσεν ἐν ᾧ ἔλεγε διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ ὅτε διελέγετο ὁ Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ περὶ τῆς κρίσεως ἡ ὁποία μέλλει νὰ γίνῃ, ἐφοβήθη ὁ Φῆλιξ, καὶ ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ὕπαγε· καὶ ὅταν εὕρω καιρὸν, θέλω σὲ μετακαλέσει·

26 Ἐλπίζων ἀκόμη ὅτι θέλει τὸν δώσει ὁ Παῦλος χρήματα, διὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ τοῦτο τὸν μετεκάλει συχνότερον, καὶ τὸν ἐσυντύχαινε.

27 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν δύο χρόνοι, ἀφῆκε διάδοχον ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιον τὸν Φῆστον· καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεμένον.

ΚΕΦ. κε'.

Ὁ ΦΗΣΤΟΣ λοιπὸν ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2 Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν παρεκάλουν,

3 Ζητοῦντες χάριν ἐναντίον του, τὸ νὰ τὸν μεταφέρῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· κάμνοντες ἐπιβουλὴν νὰ τὸν σκοτώσωσιν εἰς τὴν ὁδόν.

4 Ἀλλ' ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη, νὰ φυλάττηται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ὅτι αὐτὸς μέλλει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ τὸ ὀγλιγωρότερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοὶ, εἶπεν, ἂς καταβῶσιν ὁμοῦ, καὶ ἂν ἦναι τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἂς τὸν κατηγορήσωσιν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ περισσοτέρας παρὰ δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ προσέταξε νὰ φέρωσι τὸν Παῦλον.

7 Καὶ ὅταν ἦλθεν αὐτὸς, περιεστάθησαν ἐκεῖνοι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὁποῖοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλεγον ἐναντίον τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρείας κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠμπόρουν νὰ ἀποδείξωσι·

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, λέγων· Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα, ἔσφαλα τίποτε.

9 Ἀλλ' ὁ Φῆστος, θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Θέλεις νὰ ἀναβῇς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ κριθῇς ἐκεῖ διὰ ταῦτα ἔμπροσθέν μου;

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὅπου χρειάζεται νὰ κριθῶ· ἐγὼ τοὺς Ἰουδαίους τίποτε δὲν ἠδίκησα, καθὼς τὸ γνωρίζεις

καὶ σὺ καλλίτερα.
11 Διότι ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τί-
ποτε τὸ ὁποῖον ἦναι ἄξιον θανάτου,
δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀνίσως δὲ
καὶ δὲν ἦναι τίποτε ἀπὸ ὅσα οὗτοι
μοῦ κατηγοροῦσι, κἀνεὶς δὲν δύ-
ναται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς·
ἐπικαλοῦμαι τὸν Καίσαρα.
12 Τότε ὁ Φῆστος, ἀφ' οὗ συνω-
μίλησε μὲ τὸ συμβούλιον, ἀπε-
κρίθη καὶ εἶπε· Καίσαρα ἐπεκάλε-
σας; εἰς τὸν Καίσαρα θέλεις
ὑπάγει.
13 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν μερικαὶ
ἡμέραι, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς
καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθαν εἰς τὴν Και-
σάρειαν, διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν
Φῆστον.
14 Καὶ ἐν ᾧ διέτριβον ἐκεῖ πολ-
λὰς ἡμέρας, ὁ Φῆστος ἀνέφερεν
εἰς τὸν βασιλέα τὰ πράγματα τοῦ
Παύλου, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπός τις
εἶναι ἐδῶ δεμένος, τὸν ὁποῖον ἀφῆ-
κεν ὁ Φῆλιξ·
15 Διὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ὑπῆγα
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐνεφάνισαν
οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ
τιμωρηθῇ·
16 Εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀπεκρί-
θην, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς
τοὺς Ῥωμαίους νὰ χαρίζωσι κἀν-
ένα ἄνθρωπον διὰ θάνατον, πρὸ
τοῦ νὰ ἔχῃ ὁ κατηγορούμενος ἔμ-
προσθεν εἰς τὸ πρόσωπόν του τοὺς
κατηγόρους του, καὶ νὰ λάβῃ
ἄδειαν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἔγ-
κλημά του.
17 Καὶ ἀφ' οὗ συνῆλθαν αὐτοὶ
ἐδῶ, δὲν ἔκαμα καμμίαν ἀναβολὴν,
ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισα
εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα
νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος·
18 Κατὰ τοῦ ὁποίου ὅτε ἐστάθη-
σαν οἱ κατήγοροι, δὲν ἀνέφερον
καμμίαν αἰτίαν ἀπὸ ὅσας ἐγὼ ὑπ-
ώπτευον·
19 Ἀλλὰ εἶχον ἐναντίον του κά-
ποια ζητήματα διὰ τὴν ἰδικήν των
θρησκείαν, καὶ διὰ κάποιον Ἰη-
σοῦν ἀποθαμμένον, τὸν ὁποῖον ἔλε-
γεν ὁ Παῦλος ὅτι ζῇ.
20 Καὶ ἀπορῶν ἐγὼ εἰς τὴν ζήτη-
σιν ταύτης τῆς ὑποθέσεως, εἶπα ἂν
θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐκεῖ κριθῇ διὰ ταῦτα.
21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκα-
λέσθη νὰ τὸν φυλάξωσι νὰ κριθῇ
εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ,
ἐπρόσταξα νὰ φυλάττηται, ἕως οὗ
τὸν πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.
22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς
τὸν Φῆστον· Ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ
ἀκούσω αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ
ὁ Φῆστος εἶπεν· Αὔριον θέλεις τοῦ
ἀκούσει.
23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὅτε
ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη
μὲ πολλὴν φάνταξιν, καὶ ἐμβῆκαν
εἰς τὸ ἀκροατήριον ὁμοῦ μὲ τοὺς
χιλιάρχους καὶ ἐξαιρέτους ἄνδρας
τῆς πόλεως, ἐπρόσταξεν ὁ Φῆστος,
καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος.
24 Καὶ λέγει ὁ Φῆστος· Ὦ βα-
σιλεῦ Ἀγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες
οἱ ὁποῖοι εἴσθε συμπαρόντες μὲ
ἡμᾶς, βλέπετε τοῦτον, διὰ τὸν
ὁποῖον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰου-
δαίων προσῆλθον εἰς ἐμὲ, καὶ εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐδῶ, φωνά-
ζοντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον
νὰ ζῇ.
25 Καὶ ἐγὼ ὅτε κατέλαβα ὅτι
δὲν ἔκαμε κἀνὲν πρᾶγμα ἄξιον
θανάτου, καὶ ὅτι ἐπεκαλέσθη αὐ-
τὸς ὁ ἴδιος τὸν Σεβαστὸν, ἀπεφά-
σισα νὰ τὸν πέμψω·
26 Διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω νὰ
γράψω τίποτε βέβαιον εἰς τὸν
κύριόν μου· διὰ τοῦτο τὸν ἔφερα
ἔμπροσθέν σας, καὶ περισσότερον,
ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἔμπροσθεν
εἰς σὲ, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ
οὕτω νὰ ἔχω τί νὰ γράψω.

27 Διότι μὲ φαίνεται παράλογον,
νὰ πέμψω ἕνα δεμένον, καὶ νὰ μὴ
φανερώσω τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας.

ΚΕΦ. κϛ΄.

ΚΑΙ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν
Παῦλον· Σὲ δίδεται ἄδεια νὰ ὁμι-
λήσῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου. Τότε
ὁ Παῦλος ἥπλωσε τὴν χεῖρά του,
καὶ ἀπελογεῖτο, λέγων·
2 Ἐγὼ, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα,
μέλλων νὰ δώσω σήμερον ἀπολο-
γίαν ἔμπροσθέν σου διὰ ὅλα ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους, νομίζω νὰ ἦμαι καλό-
τυχος·
3 Μάλιστα ἐπειδὴ ἐξεύρω ὅτι
γνωρίζεις τὰ ἤθη καὶ τὰ ζητήματα
τῶν Ἰουδαίων· διὰ τοῦτο παρα-
καλῶ σε, μὲ ὑπομονὴν νὰ μοῦ
ἀκούσῃς.
4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά μου ζωὴν,
τὴν ὁποίαν ἔζησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
μεταξὺ τοῦ ἔθνους μου εἰς τὰ Ἱε-
ροσόλυμα, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν
ἐξεύρουσι·
5 Προγνωρίζοντές με ἀπὸ τὴν ἀρ-
χὴν, (ἂν θέλωσι νὰ μαρτυρήσω-
σιν,) ὅτι ἐγὼ ἔζησα κατὰ τὴν ἀκρι-
βεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας
μας, Φαρισαῖος.
6 Καὶ τώρα στέκομαι καὶ κρίνο-
μαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὑποσχέ-
σεως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς πατέρας μας·
7 Εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν ἐλ-
πίζει νὰ φθάσῃ τὸ γένος μας τὸ
δωδεκάφυλον, λατρεῦον παντοτεινὰ
νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ
τὴν ὁποίαν ἐλπίδα, ὦ βασιλεῦ
Ἀγρίππα, ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους.
8 Διὰ τί ἄπιστον κρίνεται ἀπὸ
σᾶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀνασταίνῃ νεκρούς;
9 Ἐγὼ τωόντι ἐστοχάσθην κατ'
ἐμαυτὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμω πολ-
λὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου·
10 Τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμα εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα· καὶ πολλοὺς ἀπὸ
τοὺς ἁγίους ἐσφάλισα εἰς τὰς φυ-
λακὰς, λαβὼν τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ
τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ ὅταν τοὺς
ἐθανάτονον, ἔδωκα καὶ ἐγὼ τὴν
ψῆφόν μου·
11 Καὶ εἰς ὅλας τὰς συναγωγὰς
πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐτιμώρουν,
καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ βλασφη-
μῶσι· καὶ πολλὰ ἐδαιμονιζόμην εἰς
αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐδίωκον ἕως καὶ
εἰς τὰς ἔξω πόλεις.
12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὁποῖα κακὰ
ἐν ᾧ ἐπήγαινον εἰς τὴν Δαμασκὸν
μὲ ἐξουσίαν καὶ ἐπιτροπὴν τῶν
Ἀρχιερέων,
13 Εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, εἶδα
εἰς τὴν ὁδὸν, ὦ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον ἔλαμπε
κύκλῳ μου περισσότερον ἀπὸ τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, καὶ κύκλῳ
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπήγαινον συν-
άμα.
14 Καὶ ὅτε ἔπεσαν ὅλοι κάτω εἰς
τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μὲ
ἔλεγε μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν·
Σαοὺλ, Σαοὺλ, διὰ τί μὲ διώκεις;
κακόν σου εἶναι νὰ ποδοτινάζησαι
εἰς τὰ κέντρα.
15 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ποῖος εἶσαι
σὺ, Κύριε; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον κατα-
τρέχεις σύ.
16 Ἀλλὰ σήκω ἐπάνω, καὶ στά-
σου εἰς τὰ ποδάριά σου· διότι διὰ
τοῦτο ἐφάνην εἰς σὲ, νὰ σὲ κάμω
ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ἐκείνων τὰ
ὁποῖα εἶδες, καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα
θέλω σὲ φανερώσει·
17 Ἐκλέγων σε ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ
ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα σὲ
στέλλω,
18 Διὰ νὰ ἀνοίξῃς τὰ ὀμμάτιά
των, καὶ νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃς ἀπὸ
τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν

ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ λάβωσιν αὐτοὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ κληρονομίαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἡγιασμένους, διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμὲ πίστεως.

19 Διὰ τὸ ὁποῖον αὐτὸ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἔγινα ἀπειθὴς εἰς τὴν ὀπτασίαν τὴν οὐράνιον·

20 Ἀλλὰ πρῶτον ἐκήρυξα εἰς ἐκείνους ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκὸν, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοῶσι, καὶ νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὸν Θεὸν, κάμνοντες ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Διὰ αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπίασαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδοκίμαζον νὰ μὲ θανατώσωσιν.

22 Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, στέκομαι ἕως εἰς τὴν σήμερον, μαρτυρῶν εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον, καὶ δὲν λέγω τίποτε ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεῖπαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, ὅτι μέλλουσι νὰ γίνωσιν·

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι μέλλει νὰ ἀναστηθῇ αὐτὸς πρῶτος ἐκ νεκρῶν, καὶ μέλλει νὰ καταγγέλλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν ᾧ ἀπολογεῖτο ὁ Παῦλος ταῦτα, εἶπε μὲ μεγάλην φωνὴν ὁ Φῆστος· Μωραίνεις, Παῦλε· τὰ πολλὰ γράμματα σὲ τρέπουσιν εἰς μανίαν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὦ κράτιστε Φῆστε, δὲν μωραίνω, ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ σώφρονα.

26 Διότι καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν ὁποῖον λαλῶ παῤῥησίᾳ, τὰ ἐξεύρει· καὶ πιστεύω νὰ μὴ τὸν λανθάνῃ τίποτε ἀπὸ ταῦτα· διότι τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰς καμμίαν γωνίαν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τοὺς προφήτας; Ἐξεύρω ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Παρ' ὀλίγον μὲ πείθεις νὰ γίνω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἤθελον εὐχηθῇ εἰς τὸν Θεὸν, ὄχι μόνον σὺ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι μὲ ἀκούουσι σήμερον, νὰ γίνωσι τοιοῦτοι ὁποῖος εἶμαι καὶ ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολὺ, ἔξω ἀπὸ ταῦτα τὰ δεσμά.

30 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος ταῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο ὁμοῦ μὲ αὐτούς·

31 Καὶ ὅτε παρεχώρησαν, ἐλάλουν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτε ἄξιον διὰ θάνατον ἢ διὰ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· Ἂν δὲν ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὸν Καίσαρα, ἠμπόρει νὰ ἀπολυθῇ οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

ΚΕΦ. κζ'.

ΚΑΙ ὅτε ἀπεφασίσθη νὰ ταξειδεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παῦλον καὶ καποίους ἄλλους δεσμίους εἰς ἕνα ἑκατόνταρχον, τὸ ὄνομά του Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστόν.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς πλοῖον Ἀδραμυττηνὸν, μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας, ἐβγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος· καὶ ἦτον ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἠράξαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως ἐφέρθη εἰς τὸν Παῦλον, καὶ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς φίλους του νὰ τὸν ἐπιμεληθῶσι.

4 Καὶ ὅτε ἀπεκεῖ ἐσηκώθημεν, ἐταξειδεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν Κύπρον, ἐπειδὴ ἦσαν οἱ ἄνεμοι ἐναντίοι.

5 Καὶ περάσαντες τὸ πέλαγος τὸ
ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν Κιλι-
κίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθαμεν κά-
τω εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.
6 Καὶ ἐκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος
πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον, τὸ ὁποῖον
ἔπλεεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἔμβα-
σεν εἰς αὐτό.
7 Καὶ πολλὰς ἡμέρας πλέοντες
ἀργὰ, καὶ μόλις ἐγγίσαντες εἰς τὴν
Κνίδον, διότι δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνε-
μος, ἐπλεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν
Κρήτην κατὰ τὴν Σαλμώνην·
8 Καὶ μόλις παραπλέοντες αὐτὴν,
ἤλθομεν εἰς κάποιον τόπον ὀνομα-
ζόμενον Καλοὺς λιμένας, εἰς τὸν
ὁποῖον ἦτον ἐγγὺς ἡ πόλις Λασαία.
9 Καὶ ὅτε ἐπέρασε πολὺς καιρὸς,
καὶ τὸ πλεύσιμον πλέον ἦτον κιν-
δυνῶδες, διότι καὶ ἡ νηστεία τότε
ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος τοὺς
ἐνουθέτει,
10 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὦ ἄνδρες,
ἐγὼ βλέπω, ὅτι μέλλει νὰ γίνῃ
τοῦτο τὸ ταξείδιον μὲ βλάβην καὶ
πολλὴν ζημίαν, ὄχι μόνον τοῦ φορ-
τώματος καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ
τῆς ζωῆς μας.
11 Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος περισ-
σότερον ἐπίστευε τὸν κυβερνήτην
καὶ τὸν ναύκληρον παρὰ ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα ἔλεγεν ὁ Παῦλος.
12 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ὁ λιμὴν ἀνε-
πιτήδειος διὰ παραχείμασμα, οἱ
περισσότεροι συνεβούλευσαν νὰ
σηκωθῶσι καὶ ἀπεκεῖ, ἀνίσως ἐδύ-
ναντο νὰ φθάσωσι νὰ παραχειμά-
σωσιν εἰς τὸν Φοίνικα, ὁ ὁποῖος εἶναι
λιμὴν τῆς Κρήτης καὶ βλέπει εἰς
δύο ἀνέμους, εἰς τὸν Λίβα καὶ εἰς
τὸν Χῶρον.
13 Καὶ ὅτε ἐφύσησε σιγανὰ
Νότος, ὑπέθεσαν ὅτι ἔτυχον τοῦ
σκοποῦ, καὶ ἔκαμαν ἄρμενα, καὶ
ἔπλεον πλησίον τῆς Κρήτης.
14 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐφώρμησεν
ἐναντίον τῆς Κρήτης ἀνεμοστρό-
βιλος, ὁ ὁποῖος καλεῖται Εὐρο-
κλύδων.
15 Καὶ ὅτε συνηρπάσθη τὸ πλοῖον,
καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς
τὸν ἄνεμον, τὸ παρεδώκαμεν εἰς τὸν
ἄνεμον καὶ ἐφερόμεθα.
16 Καὶ τρέξαντες ὑπὸ κάποιον
νησὶ, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο Κλαύδη,
μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν νὰ γίνω-
μεν κύριοι τῆς σκάφης·
17 Τὴν ὁποίαν ἀφ' οὗ ἀνέσυραν
εἰς τὸ πλοῖον, μετεχειρίζοντο βοηθείας
καὶ ἐζώννυον τὸ πλοῖον· καὶ φο-
βούμενοι μή πως καὶ πέσωσιν εἰς
τὴν Σύρτιν, κατέβασαν τὰ ἄρμενα,
καὶ οὕτως ἐφέροντο.
18 Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζόμεθα δυ-
νατὰ, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμνον
χύσιν·
19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰς
ἰδίας μας χεῖρας ἐῤῥίψαμεν τὰ
σκεύη τοῦ πλοίου.
20 Καὶ ὅτε μήτε ὁ ἥλιος μήτε
ἄστρα ἐφαίνοντο εἰς πολλὰς ἡμέ-
ρας, καὶ ζάλη πολλὴ μᾶς ἐπλάκονε,
δὲν μᾶς ἀπέμενε πλέον καμμία
ἐλπὶς σωτηρίας.
21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν πολλαῖς
ἡμέραις νηστικοὶ, ἐστάθη ὁ Παῦ-
λος εἰς τὸ μέσον των, καὶ εἶπεν·
Ὦ ἄνδρες, ἔπρεπε νὰ μοῦ ὑπακού-
σητε, καὶ νὰ μὴ σηκωθῆτε ἀπὸ τὴν
Κρήτην, καὶ νὰ κερδήσητε τὴν
βλάβην καὶ τὴν ζημίαν ταύτην.
22 Καὶ τώρα σᾶς νουθετῶ νὰ
εὐθυμῆτε· διότι κανεὶς ἀπὸ σᾶς
δὲν θέλει χάσει τὴν ζωήν του, πα-
ρὰ μόνον τὸ πλοῖον θέλει χαθῇ.
23 Διότι ταύτην τὴν νύκτα ἦλθεν
εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ
ὁποίου εἶμαι, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον
λατρεύω,
24 Καὶ μὲ εἶπεν· Ὦ Παῦλε, μὴ
φοβεῖσαι· χρειάζεται νὰ σταθῇς
ἐμπρὸς εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἰδοὺ,
σὲ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους ὅσοι
πλέουσι μὲ σέ.

25 Διὰ τοῦτο εὐθυμεῖτε, ὦ ἄνδρες· διότι πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι οὕτω μέλλει νὰ ἦναι, καθὼς μὲ ἐλαλήθη.

26 Καὶ χρειάζεται νὰ πέσωμεν ἔξω εἰς κάποιον νησίον.

27 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ, ἐν ᾧ διεσαλευόμεν εἰς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδριατικὸν, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ὑπώπτευον νὰ πλησιάζωσιν εἰς καποίαν χώραν·

28 Καὶ ἔῤῥιψαν τὴν βολίδα, καὶ εὗρῆκαν εἴκοσιν ὀργυιάς· καὶ ὅταν προεχώρησαν ὀλίγον, πάλιν ἐβόλισαν, καὶ εὗρῆκαν δεκαπέντε ὀργυιάς.

29 Καὶ φοβούμενοι μή πως καὶ πέσωσιν εἰς τόπους τραχεῖς, ἔῤῥιψαν τέσσαρας ἀγκύρας ἀπὸ τὴν πρύμνην, καὶ παρεκάλουν νὰ ἐξημερώσῃ.

30 Καὶ ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ κατέβασαν τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ προφάσει ὅτι μέλλουσιν ἀπὸ τὴν πρώραν νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας,

31 Ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ τοὺς στρατιώτας· Ἂν δὲν ἀπομείνωσιν οὗτοι μέσα εἰς τὸ πλοῖον, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ τὴν ἀφῆκαν νὰ πέσῃ ἔξω.

33 Καὶ ἕως οὗ ἔμελλε νὰ ἐξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τοὺς παρεκάλει ὅλους νὰ φάγωσι ψωμίον, λέγων· Δεκατέσσαρες ἡμέραι εἶναι σήμερον, καὶ μένετε νηστικοὶ, καὶ δὲν ἐγεύθητε τίποτε.

34 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ φάγητε· διότι τοῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διότι κἀνενὸς ἀπὸ σᾶς τρίχα δὲν θέλει πέσει ἀπὸ τὴν κεφαλήν.

35 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἔμπροσθεν ὅλων, καὶ ἔκοψε καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ.

36 Ἔγιναν δὲ ὅλοι εὔθυμοι, καὶ ἔφαγαν καὶ αὐτοί.

37 Καὶ ἤμεθα εἰς τὸ πλοῖον ὅλαι αἱ ψυχαὶ, διακόσιαι ἑβδομῆντα ἕξ.

38 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τροφὴν, ἔχυνον τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἐξηλάφρυνον τὸ πλοῖον.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν· ἔβλεπον ὅμως κάποιον κόλπον ὁ ὁποῖος εἶχε παραιγιάλι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν, ἂν δύνανται, νὰ ἀμπώσωσι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσήκωσαν τὰς ἀγκύρας, τὸ ἀφῆκαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐν ταὐτῷ ἔλυσαν καὶ τὰ δεσίματα τῶν πηδαλίων· καὶ ὕψωσαν τὸν ἀρτέμονα εἰς τὸν ἄνεμον, καὶ προέβαινον εἰς τὸ παραιγιάλι.

41 Καὶ περιπεσόντες εἰς ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη θάλασσαν, ἔσπρωξαν ἔξω τὸ πλοῖον· καὶ ἡ μὲν πρώρα του ἐμπήχθη εἰς τὴν γῆν καὶ ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη ἐλύετο ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐβουλεύθησαν, νὰ φονεύσωσι τοὺς δεμένους, διὰ νὰ μὴ κολυμβήσῃ κἀνεὶς καὶ φύγῃ.

43 Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος θέλων νὰ σώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὴν βουλήν των, καὶ προσέταξεν, ὅσοι δύνανται νὰ κολυμβῶσι, νὰ ῥιφθῶσι πρῶτοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐβγῶσιν εἰς τὴν γῆν·

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἐπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι ἐπάνω εἰς λείψανα τινὰ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ὅλοι ἐσώθησαν εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ ὅταν ἐσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος καλεῖται Μελίτη.

2 Καὶ οἱ βάρβαροι μᾶς ἔδειξαν μεγάλην φιλανθρωπίαν· διότι ἤναψαν φωτίαν, καὶ μᾶς προσεδέχθησαν ὅλους, διὰ τὴν βροχὴν ἡ ὁποία ἔβρεχε, καὶ διὰ τὸ κρύος.

3 Καὶ ἀφ' οὗ συνέλεξεν ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγανα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν φωτίαν, μία ἔχιδνα ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν ζέστην, καὶ ἐσφίγχθη εἰς τὴν χεῖρά του.

4 Καὶ ὅτε εἶδαν οἱ βάρβαροι τὸ θηρίον νὰ κρέμαται ἀπὸ τὴν χεῖρά του, ἔλεγον ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον· Βέβαια φονεὺς εἶναι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ ἐσώθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀφίνει νὰ ζῇ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἀπετίναξε τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ κανὲν κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνέμενον νὰ πρισθῇ ὁ Παῦλος, ἢ νὰ πέσῃ κάτω παρευθὺς ἀποθαμμένος· καὶ πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες, ὅταν εἶδαν ὅτι δὲν ἔπαθε κανὲν κακὸν, μετεβλήθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι αὐτὸς θεός.

7 Καὶ πέριξ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τοῦ νησίου, τὸ ὄνομά του Πόπλιος, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπεδέχθη, καὶ μὲ φιλικὴν διάθεσιν μᾶς ἐξενοδόχησε τρεῖς ἡμέρας.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ποπλίου, καὶ ἐκείτετο ἀπὸ θέρμην καὶ δυσεντερίαν· εἰς τὸν ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, προσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω του, καὶ τὸν ἰάτρευσεν.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινε τοῦτο, ἤρχοντο καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι ἦσαν ἠσθενημένοι εἰς τὸ νησίον καὶ ἰατρεύοντο·

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν μὲ πολλὰς τιμὰς, καὶ ὅταν ἐμβαίνομεν εἰς τὸ πλοῖον, μᾶς ἐφόρτωσαν μὲ ὅλα τὰ χρειαζόμενα.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἐμβήκαμεν εἰς ἓν πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον, τὸ ὁποῖον ἐξεχείμασεν ἐκεῖ εἰς τὸ νησίον, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκούρων.

12 Καὶ κατεβήκαμεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ ἐμείναμεν τρεῖς ἡμέρας·

13 Ἐκεῖθεν περιελθόντες ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕστερον ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἐφύσησε Νότος, καὶ τὴν δευτέραν ἤλθαμεν εἰς τοὺς Ποτιόλους·

14 Ὅπου εὑρήκαμεν ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ μείνωμεν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οὕτως ἐκεῖθεν ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἐκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ, ὅταν ἤκουσαν διὰ ἡμᾶς, ἐβγῆκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσωσιν ἕως εἰς τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς τὰς Τρεῖς ταβέρνας· τοὺς ὁποίους ὅταν εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ ἐπῆρε θάῤῥος.

16 Καὶ ὅταν ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν· εἰς δὲ τὸν Παῦλον ἐδόθη ἄδεια νὰ μένῃ ἀπ' ἑαυτοῦ του, ὁμοῦ μὲ τὸν στρατιώτην ὅστις τὸν ἐφύλαττε.

17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ὁ Παῦλος συνεκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἀφ' οὗ συνῆλθαν, τοὺς ἔλεγεν· Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, δὲν ἔκαμα κανὲν ἐναντίον εἰς τὸν λαὸν ἢ εἰς τὰ ἔθιμα τὰ πατρικὰ, καὶ μὲ παρέδωκαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἱ ὁποῖοι, ἀφ' οὗ μὲ ἐξέτασαν, ἤθελον νὰ μὲ ἀπολύσωσι, διότι

δὲν ἦτον καμμία αἰτία θανάτου εἰς ἐμέ.
19 Καὶ ἐπειδὴ ἠναντιοῦντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἠναγκάσθην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· ὄχι ὡς ἔχων νὰ κατηγορήσω τίποτε τοῦ ἔθνους μας.
20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ σᾶς συντύχω· διότι ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος μὲ ταύτην τὴν ἅλυσίδα.
21 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐδέχθημεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν περὶ σοῦ· οὔτε κᾀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ἦλθε καὶ ἀνέφερεν ἢ ἐλάλησε κᾀνὲν κακὸν περὶ σοῦ.
22 Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ σὲ τίνα γνώμην ἔχεις· διότι διὰ ταύτην τὴν αἵρεσιν ἐξεύρομεν ὅτι πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἀντιλογίαν.
23 Καὶ ὅτε διώρισαν εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, πολλοὶ ἦλθαν εἰς τὸ κατάλυμά του· τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπείθων αὐτοὺς εἰς τὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.
24 Καὶ ἄλλοι κατεπείθοντο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν, ἄλλοι ἠπίστουν.
25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν συνεφώνουν ἀνάμεσόν των, ἀνεχώρουν, ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, Ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,
26 Λέγον· Ὕπαγε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψει, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.
27 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὠτία των βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ ὀμμάτιά των ἔκλεισαν· μή πως καὶ ἰδῶσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ μὲ τὰ ὠτία των ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν των ἐννοήσωσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.
28 Ἂς ἦναι λοιπὸν γνωστὸν εἰς σᾶς, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθη ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουσι τὴν ἀκούσει.
29 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ Παῦλος, ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάμεσόν των.
30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο χρόνους ὁλοκλήρους εἰς τὸ ἐξ ἰδίων του πληρωμένον κατάλυμα· καὶ ἐδέχετο ὅλους ὅσοι ἐπήγαινον εἰς αὐτόν·
31 Κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ πᾶσαν παῤῥησίαν, χωρὶς κᾀνὲν ἐμπόδιον.

Ἡ ΠΡΟΣ

ῬΩΜΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καλεσμένος ἀπόστολος, διω-
ρισμένος εἰς τὸ νὰ κηρύξω τὸ Εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ,
2 (Τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη προτίτερα
διὰ μέσου τῶν προφητῶν του εἰς
τὰς ἁγίας γραφὰς,)
3 Διὰ τὸν Υἱόν του, (ὁ ὁποῖος
ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δα-
βὶδ κατὰ σάρκα,
4 Καὶ διωρίσθη Υἱὸς Θεοῦ μὲ
δύναμιν, κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνης,
διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν,)
τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν·
5 (Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλά-
βαμεν χάριν καὶ ἀποστολὴν, διὰ
τὸ ὄνομά του, εἰς ὑπακοὴν τῆς πί-
στεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·
6 Μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶσθε καὶ
σεῖς, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν·)
7 Εἰς ὅλους ὅσοι εἶναι εἰς τὴν
Ῥώμην, τοὺς ἠγαπημένους τοῦ
Θεοῦ, καλεσμένους ἁγίους· Ἄς ἦναι
χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
Πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ
Θεῷ μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ πί-
στις σας κηρύττεται εἰς ὅλον τὸν
κόσμον.
9 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς,
τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω μὲ ὅλον
μου τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Υἱοῦ του, ὅτι ἀδιαλείπτως σᾶς
ἐνθυμοῦμαι·
10 Παρακαλῶν πάντοτε εἰς τὰς
προσευχάς μου, ἀνίσως καὶ καμ-
μίαν φορὰν θέλω εὐοδωθῇ μὲ τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔλθω εἰς
σᾶς.
11 Διότι ἔχω μεγάλον πόθον νὰ
σᾶς ἰδῶ, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω
κἀνὲν χάρισμα πνευματικὸν, εἰς
τὸ νὰ στηριχθῆτε σεῖς·
12 Καὶ τοῦτο εἶναι, διὰ νὰ συμ-
παραγορηθῶ μὲ σᾶς διὰ μέσου τῆς
πίστεως τῆς ἰδικῆς μου καὶ τῆς
ἰδικῆς σας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀνάμε-
σόν μας.
13 Καὶ θέλω νὰ ἐξεύρητε, ἀδελ-
φοὶ, ὅτι πολλάκις ἔβαλα σκοπὸν
νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, (καὶ ἐμποδίσθην
ἕως τώρα,) διὰ νὰ ἀπολαύσω κἀν-
ένα καρπὸν καὶ εἰς σᾶς, καθὼς
καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.
14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς
τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς Βαρ-
βάρους, καὶ εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ
εἰς τοὺς ἀνοήτους·
15 Οὕτως εἶμαι πρόθυμος ὅσον
τὸ κατὰ δύναμίν μου νὰ εὐαγγε-
λίσω καὶ εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι εἶσθε εἰς
τὴν Ῥώμην.
16 Διότι ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· διότι
εἶναι δύναμις του Θεοῦ εἰς σωτη-
ρίαν εἰς καθένα ὁ ὁποῖος πιστεύει·
πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον, καὶ εἰς
τὸν Ἕλληνα.

17 Διότι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ
φανερόνεται μέσα εἰς αὐτὸ τὸ εὐαγ-
γέλιον ἀπὸ πίστιν εἰς πίστιν·
καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δί-
καιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.
18 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ φανε-
ρόνεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐναντίον
κάθε ἀσεβείας καὶ ἀδικίας τῶν ἀν-
θρώπων, οἱ ὁποῖοι κατακρατοῦσι
τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·
19 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι
γνώριμον περὶ τοῦ Θεοῦ, εἶναι φα-
νερὸν εἰς αὐτούς· διότι ὁ Θεὸς
τοὺς τὸ ἐφανέρωσε.
20 Διότι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ
τὰ ἀόρατα, ἤγουν ἡ παντοτεινή του
δύναμις καὶ θειότης, βλέπονται
φανερὰ εἰς τὰ ποιήματά του, ἀπὸ
τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξεταζό-
μενα μὲ τὸν νοῦν· διὰ νὰ αὐτοὶ
μένωσιν ἀναπολόγητοι·
21 Διότι ὅτε ἐγνώρισαν τὸν Θεὸν,
δὲν τὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν
ὡς Θεόν· ἀλλὰ ἐματαιώθησαν εἰς
τοὺς συλλογισμούς των, καὶ ἐσκο-
τίσθη ἡ ἀνόητος αὐτῶν καρδία·
22 Καὶ λέγοντες ὅτι εἶναι σοφοὶ,
ἐμωράνθησαν·
23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ
ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰ-
κόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πε-
τεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπε-
τῶν.
24 Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παρέδωκεν
ὁ Θεὸς μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρ-
διῶν των εἰς ἀκαθαρσίαν, διὰ νὰ
ἀτιμάζωνται τὰ σώματά των ἀνα-
μεταξύ των·
25 Οἱ ὁποῖοι ἤλλαξαν τὴν ἀλή-
θειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεύσμα,
καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ
κτίσμα περισσότερον παρὰ ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος τὸ ἔκτισεν, ὅστις εἶναι
εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.
26 Διὰ τοῦτο τοὺς παρέδωκεν ὁ
Θεὸς εἰς πάθη ἄτιμα· διότι αἱ
γυναῖκές των ἤλλαξαν τὴν φυσικὴν
χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
27 Ὁμοίως καὶ οἱ ἄνδρες ἀφή-
σαντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τοῦ
θηλυκοῦ, ἐξεκαύθησαν εἰς τὴν ὄρε-
ξίν των ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον, κά-
μνοντες τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσε-
νικοὶ εἰς τοὺς ἀρσενικοὺς, καὶ ἀπο-
λαμβάνοντες εἰς τὸν ἑαυτόν των
τῆς πλάνης των τὴν πληρωμὴν,
τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἀπολαμβάνωσι.
28 Καὶ καθὼς δὲν ἐδοκίμασαν νὰ
γνωρίσωσι μὲ πίστιν τὸν Θεὸν, οὕτω
τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδό-
κιμον νοῦν, νὰ κάμνωσιν ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα δὲν πρέπει·
29 Γεμάτους ἀπὸ κάθε ἀδικίαν,
πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν,
κακίαν· γεμάτους ἀπὸ φθόνον,
φόνον, φιλονεικείαν, δόλον, κακὰ
ἤθη·
30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεο-
μισητὰς, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους,
κενοδόξους, ἐφευρετὰς κακῶν, ἀνυ-
ποτάκτους εἰς τοὺς γονεῖς των,
31 Ἀνοήτους, παραβάτας συνθη-
κῶν, ἀσπλάγχνους, ἀδιαλλάκτους,
ἀνελεήμονας·
32 Οἱ ὁποῖοι γνωρίσαντες τὴν
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ὅσοι
κάμνουσι τὰ τοιαῦτα πράγματα εἶναι
ἄξιοι θανάτου,) ὄχι μόνον αὐτοὶ
τὰ κάμνουσιν, ἀλλὰ καὶ εὐαρε-
στοῦνται εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ
κάμνουσι.

ΚΕΦ. β'.

ΔΙΑ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὅποιος
καὶ ἂν ἦσαι σὺ, ὁ ὁποῖος κρίνεις,
εἶσαι ἀναπολόγητος· διότι εἰς ὅ,τι
κρίνεις τὸν ἄλλον, τὸν ἑαυτόν σου
κατακρίνεις· διότι σὺ ὁ ὁποῖος
κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.
2 Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ
Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐναντίον
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰ τοι-
αῦτα.
3 Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε,

σὺ ὅστις κρίνεις ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κάμνουσι τὰ τοιαῦτα, καὶ κάμνεις
τὰ αὐτὰ, ὅτι θέλεις φύγει σὺ τὴν
κρίσιν τοῦ Θεοῦ;
4 Ἢ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον
τῆς καλοσύνης του, καὶ τὴν ὑπο-
μονὴν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀγνο-
ῶν ὅτι ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ σὲ
φέρει εἰς μετάνοιαν;
5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά
σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θη-
σαυρίζεις εἰς τὸν ἑαυτόν σου ὀργὴν
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀπο-
καλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
Θεοῦ·
6 Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσει εἰς
κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του.
7 Εἰς ἐκείνους μὲν οἱ ὁποῖοι ζη-
τοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρ-
σίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν
ἔργων, θέλει δώσει ζωὴν αἰώνιον·
8 Εἰς δὲ τοὺς φιλονείκους, καὶ
ἐκείνους ὅσοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούουσιν
εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει εἶναι θυμὸς
καὶ ὀργή·
9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπάνω
εἰς κάθε ψυχὴν ἀνθρώπου ὅστις
κάμνει τὸ κακὸν, πρῶτον Ἰουδαίου,
καὶ Ἕλληνος.
10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη
θέλει εἶναι εἰς καθένα ὁ ὁποῖος κά-
μνει τὸ καλὸν, πρῶτον εἰς Ἰουδαῖον,
καὶ εἰς Ἕλληνα.
11 Διότι μὲ τὸν Θεὸν δὲν εἶναι
προσωποληψία.
12 Διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς
νόμον, θέλουσιν ἀπολεσθῆ χωρὶς
νόμον· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ἔχοντες
τὸν νόμον, θέλουσι κριθῆ διὰ μέ-
σου τοῦ νόμου,
13 (Διότι ὅσοι ἀκούουσι τὸν νό-
μον, δὲν εἶναι δίκαιοι ἐνώπιον εἰς
τὸν Θεὸν, ἀλλὰ ὅσοι κάμνουσιν
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διορίζει ὁ νόμος,
θέλουσι δικαιωθῆ.
14 Διότι ὅταν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα
δὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κάμνωσιν ἐκ
φύσεως τὰ τοῦ νόμου, οὗτοι μὴν
ἔχοντες νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμος
εἰς τὸν ἑαυτόν των·
15 Οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι τὸ ἔργον
τοῦ νόμου γραπτὸν εἰς τὰς καρδίας
των, ἐν ᾧ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συν-
είδησίς των, καὶ κατηγοροῦσιν οἱ
λογισμοί των ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἢ καὶ
ἀπολογοῦνται·)
16 Εἰς τὴν ἡμέραν ὅτε ὁ Θεὸς
θέλει κρίνει τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώ-
πων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.
17 Ἰδοὺ, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰου-
δαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νό-
μον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεὸν,
18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, καὶ δοκιμάζεις τὰ συμφέ-
ροντα, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν νό-
μον·
19 Καὶ πιστεύεις τὸν ἑαυτόν σου
νὰ εἶσαι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, φῶς
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ σκότος,
20 Παιδευτὴς τῶν ἀνοήτων, διδά-
σκαλος τῶν νηπίων, μὲ τὸ νὰ ἔχῃς
τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ
τῆς ἀληθείας εἰς τὸν νόμον.
21 Σὺ λοιπὸν ὁ ὁποῖος διδάσκεις
ἄλλον, τὸν ἑαυτόν σου δὲν διδά-
σκεις; σὺ ὁ ὁποῖος κηρύττεις νὰ
μὴ κλέπτωσι, κλέπτεις;
22 Σὺ ὁ ὁποῖος λέγεις νὰ μὴ μοι-
χεύωσι, μοιχεύεις; σὺ ὁ ὁποῖος
σικχαίνεσαι τὰ εἴδωλα, εἶσαι
ἱερόσυλος;
23 Σὺ ὁ ὁποῖος καυχᾶσαι εἰς τὸν
νόμον, ὑβρίζεις τὸν Θεὸν μὲ τὴν
παράβασιν τοῦ νόμου;
24 Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διὰ
σᾶς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη,
καθὼς εἶναι γραμμένον.
25 Διότι ἡ περιτομὴ ὠφελεῖ μὲν,
ἐὰν ἐκτελῇς τὸν νόμον· ἂν δὲ παρα-
βαίνῃς τὸν νόμον, ἡ περιτομή σου
ἔγινεν ἀκροβυστία.
26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία

φυλάττῃ τὰ δίκαια τοῦ νόμου, δὲν θέλει λογαριασθῇ ἡ ἀκροβυστία του διὰ περιτομήν;
27 Καὶ ἡ ἀκροβυστία ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν ἐκτελῇ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει σὲ, ὁ ὁποῖος παραβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομήν;
28 Διότι δὲν εἶναι Ἰουδαῖος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ φανερὸν Ἰουδαῖος· οὐδὲ περιτομὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ φανερὸν, κατὰ σάρκα·
29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶναι Ἰουδαῖος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κρυφὸν Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ εἶναι ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὄχι εἰς τὸ γράμμα· τοῦ ὁποίου Ἰουδαίου ὁ ἔπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. γ'.

ΤΙΣ εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου; ἢ ποία εἶναι ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;
2 Πολὺ εἶναι, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν, ὅτι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐμπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ ἂν ἠπίστησάν τινες, τί; μήπως ἡ ἀπιστία των θέλει καταργήσει τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;
4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἂς ἦναι ἀληθινὸς, καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς ἦναι ψεύστης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ νὰ δικαιωθῇς εἰς τὰ λόγιά σου, καὶ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.
5 Ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἀδικία μας συσταίνῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θέλομεν εἰπεῖ; μήπως εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (ἀνθρωπίνως λαλῶ·)
6 Μὴ γένοιτο· διότι ἄλλέως πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;
7 Διότι ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν του μὲ τὸ ἰδικόν μου ψεῦσμα, διὰ τί ἀκόμη καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἁμαρτωλός;
8 Καὶ ὄχι (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς λέγουσί τινες ὅτι λέγομεν ἡμεῖς,) ὅτι ἂς κάμωμεν τὰ κακὰ διὰ νὰ ἔλθωσι τὰ ἀγαθά; τῶν ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κατάκριμα εἶναι δίκαιον.
9 Τί λοιπόν; ἔχομεν προτίμησιν; Οὐδαμῶς· διότι ἡμεῖς προαπεδείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὅλοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν·
10 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος οὐδὲ εἷς·
11 Δὲν εἶναι κανεὶς ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ, δὲν εἶναι κανεὶς ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὸν Θεόν·
12 Ὅλοι παρέκλιναν, ὅλοι ἐξηχρειώθησαν· δὲν εἶναι κανεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει καλοσύνην, δὲν εἶναι ἕως ἑνός.
13 Ὁ λάρυγξ των εἶναι τάφος ἀνοικτός· καὶ μὲ τὰς γλώσσας των ἔκαμνον δολιότητας· φαρμάκιον τῶν ἀσπίδων εἶναι κρυμμένον ὑπὸ τὰ χείλη των·
14 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα γέμει ἀπὸ κατάρας καὶ πίκρας·
15 Τὰ ποδάριά των εἶναι ταχέα εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα·
16 Εἰς τὰς ὁδούς των εἶναι σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία·
17 Καὶ τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν.
18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰ ὀμμάτιά των.
19 Καὶ ἐξεύρομεν, ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον· διὰ νὰ φραγῇ κάθε στόμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γίνῃ ὑπόδικος τῷ Θεῷ.
20 Διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ καμμία σὰρξ ἔμπροσθέν του· διότι διὰ μέσου τοῦ νόμου γνωρίζεται ἡ ἁμαρτία.

21 *Καὶ τώρα χωρὶς νόμον ἐφανε-
ρώθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ
ὁποία μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν νόμον
καὶ ἀπὸ τοὺς προφήτας·*
22 *Ἡ δικαιοσύνη* (λέγω) *τοῦ Θεοῦ,*
ἡ ὁποία εἶναι *διὰ μέσου τῆς πίστεως*
*Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους καὶ
ἐπάνω εἰς ὅλους ὅσοι πιστεύουσι·
διότι δὲν εἶναι διαφορά·*
23 *Διότι ὅλοι ἥμαρτον, καὶ ὑστε-
ροῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·*
24 *Δικαιονόμενοι χάρισμα μὲ
τὴν χάριν του, διὰ τῆς ἐξαγορά-
σεως ἡ* ὁποία εἶναι *εἰς τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν·*
25 *Τὸν ὁποῖον* Χριστὸν *ὁ Θεὸς προ-
έθεσεν ἱλαστήριον διὰ μέσου τῆς
πίστεως εἰς τὸ αἷμά του, εἰς ἔν-
δειξιν τῆς δικαιοσύνης του, διὰ τὴν
ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων τὰ ὁποία
προέγιναν,*
26 *Εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ,
διὰ νὰ δείξῃ τὴν δικαιοσύνην του,
εἰς τοῦτον τὸν καιρόν· ὥστε νὰ
ἦναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιόνων
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὸν
Ἰησοῦν.*
27 *Ποῦ* εἶναι *λοιπὸν ἡ καύχησις;
ἐκλείσθη ἔξω. Μὲ ποῖον νόμον;*
μὲ τὸν νόμον *τῶν ἔργων; Ὄχι· ἀλλὰ
μὲ τὸν νόμον τῆς πίστεως.*
28 *Συμπεραίνομεν λοιπὸν, ὅτι μὲ
τὴν πίστιν δικαιόνεται ἄνθρωπος,
χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.*
29 *Ἢ ὁ Θεὸς μόνον* εἶναι Θεὸς *τῶν
Ἰουδαίων; καὶ ὄχι καὶ τῶν ἐθνῶν;
Ναὶ, καὶ τῶν ἐθνῶν.*
30 *Ἐπειδὴ εἷς* εἶναι *ὁ Θεὸς, ὁ
ὁποῖος θέλει δικαιώσει τὴν περιτο-
μὴν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀκρο-
βυστίαν διὰ μέσου τῆς πίστεως.*
31 *Λοιπὸν διὰ τῆς πίστεως κά-
μνομεν ἀργὸν τὸν νόμον; Μὴ γέ-
νοιτο· ἀλλὰ βεβαιόνομεν τὸν νόμον.*

ΚΕΦ. δ'.

*ΤΙ θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν ὅτι εὑρῆ-
κεν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατήρ μας κατὰ
σάρκα;*
2 *Διότι ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη
ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα· ἀλλὰ*
δὲν ἔχει καύχημα *ἔμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.*
3 *Διότι τί λέγει ἡ γραφή; Καὶ
ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν.
καὶ ἐλογαριάσθη εἰς αὐτὸν εἰς
δικαιοσύνην.*
4 *Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος ἐργά-
ζεται, ἡ πληρωμὴ δὲν λογαριάζεται
διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.*
5 *Ἀλλὰ ὅποιος δὲν ἐργάζεται,
καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
δικαιόνει τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις του
λογαριάζεται* εἰς αὐτὸν *διὰ δικαιο-
σύνην.*
6 *Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ ἀναφέρει
τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς
λογαριάζει δικαιοσύνην, χωρὶς
ἔργα·*
7 Λέγων, *Μακάριοι* εἶναι ἐκεῖνοι *τῶν
ὁποίων συνεχωρέθησαν αἱ ἀνομίαι,
καὶ* ἐκεῖνοι *τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθη-
σαν αἱ ἁμαρτίαι·*
8 *Μακάριος* εἶναι *ὁ ἄνθρωπος*
ἐκεῖνος, *εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν
λογαριάζει ἁμαρτίαν.*
9 *Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν οὗτος
διὰ τὴν περιτομὴν* εἶναι μόνον, *ἢ καὶ
διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; διότι λέγο-
μεν, ὅτι εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλογαριά-
σθη ἡ πίστις* του *εἰς δικαιοσύνην.*
10 *Πῶς λοιπὸν ἐλογαριάσθη;
ὅτε ἦτον εἰς τὴν περιτομὴν, ἢ εἰς
τὴν ἀκροβυστίαν; Ὄχι εἰς τὴν
περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκρο-
βυστίαν.*
11 *Καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς
περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιο-
σύνης τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν*
εἶχεν ὅτε ἦτον ἀκόμη *εἰς τὴν ἀκρο-
βυστίαν· ὥστε νὰ ἦναι αὐτὸς
πατὴρ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι
πιστεύουσιν* ὄντες *εἰς τὴν ἀκρο-
βυστίαν, διὰ νὰ λογαριασθῇ καὶ*

εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη·
12 Καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς,
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον
ἔχουσι τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ
περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα
τῆς πίστεως τοῦ πατρός μας
Ἀβραὰμ, τὴν ὁποίαν εἶχεν, ἐν ᾧ ἦτον
εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.
13 Διότι ὄχι διὰ μέσου τοῦ
νόμου ἦτον ἡ ὑπόσχεσις εἰς τὸν
Ἀβραὰμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα του,
ὅτι ἤθελεν εἶναι αὐτὸς κληρονόμος
τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς
δικαιοσύνης τῆς πίστεως.
14 Διότι ἐὰν ἦναι κληρονόμοι,
ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις
εἶναι ματαία, καὶ ἡ ὑπόσχεσις
ἔγινεν ἀργή·
15 Διότι ὁ νόμος ὀργὴν κατεργά-
ζεται· διότι ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι
νόμος, οὐδὲ παράβασις εἶναι.
16 Διὰ τοῦτο ἡ κληρονομία εἶναι
ἀπὸ τὴν πίστιν, διὰ νὰ ἦναι κατὰ
χάριν, ὥστε νὰ ἦναι βεβαία ἡ
ὑπόσχεσις εἰς ὅλον τὸ σπέρμα,
ὄχι μόνον εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα τὸ
ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ
καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ
τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραὰμ, ὁ ὁποῖος
εἶναι πατὴρ ὅλων μας,
17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Ὅτι ἐγὼ σὲ ἔβαλα πατέρα πολλῶν
ἐθνῶν·) ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος
ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς, καὶ καλεῖ
ὅσα δὲν εἶναι, ὡς ἂν ἦσαν·
18 Ὁ ὁποῖος παρ' ἐλπίδα ἐπί-
στευσεν εἰς τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ νὰ
γίνῃ αὐτὸς πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν,
καθὼς ἐλαλήθη· Οὕτω θέλει εἶναι
τὸ σπέρμα σου.
19 Καὶ μὴν ἀσθενήσας εἰς τὴν
πίστιν, δὲν ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν
του ὅτι τὸ σῶμά του τότε ἦτον νε-
νεκρωμένον, ἐπειδὴ ἦτον περί που
ἑκατὸν χρόνων, καὶ ὅτι ἐνεκρώθη
ἡ μήτρα τῆς Σάῤῥας·
20 Καὶ εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ
Θεοῦ δὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπιστίαν,
ἀλλὰ ἐδυναμώθη μὲ τὴν πίστιν,
δίδων δόξαν εἰς τὸν Θεόν·
21 Καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη,
ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ
Θεὸς, δύναται καὶ νὰ τὸ κάμῃ.
22 Διὰ τοῦτο ἐλογαριάσθη εἰς
αὐτὸν τοῦτο εἰς δικαιοσύνην.
23 Καὶ δὲν ἐγράφη μόνον δι' αὐ-
τὸν, ὅτι ἐλογαριάσθη εἰς αὐτόν·
24 Ἀλλὰ ἐγράφη καὶ διὰ ἡμᾶς, εἰς
τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ λογαρια-
σθῇ, οἵτινες πιστεύομεν εἰς ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν Ἰησοῦν τὸν
Κύριόν μας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,
25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ τὰς
ἁμαρτίας μας, καὶ ἀνεστήθη διὰ
τὴν δικαίωσίν μας.

ΚΕΦ. ε'.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ λοιπὸν ἀπὸ
τὴν πίστιν, ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν
Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλάβα-
μεν τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πίστεως
εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν
στεκόμεθα, καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν
ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις· ἐξεύ-
ροντες ὅτι ἡ θλίψις κάμνει ὑπο-
μονὴν,
4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμὴν, καὶ ἡ
δοκιμὴ ἐλπίδα·
5 Καὶ ἡ ἐλπὶς δὲν ἐντροπιάζει,
διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυ-
μένη εἰς τὰς καρδίας μας, διὰ μέ-
σου τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον
μᾶς ἐδόθη.
6 Διότι ὅταν ἀκόμη ἤμεθα ἀσθε-
νεῖς, εἰς διωρισμένον καιρὸν ὁ Χριστὸς
ἀπέθανε διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.
7 Διότι μόλις θέλει ἀποθάνει κάν-
εὶς διὰ δίκαιον ἄνθρωπον· διότι διὰ
ἀγαθὸν ἄνθρωπον τάχα καὶ τολμᾷ

κανεὶς νὰ ἀποθάνῃ·
8 Ἀλλ' ὁ Θεὸς συσταίνει τὴν ἀγάπην του εἰς ἡμᾶς, διότι ἀκόμη ὅταν ἤμεθα ἁμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς.
9 Πολὺ περισσότερον λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐδικαιώθημεν τώρα μὲ τὸ αἷμά του, θέλομεν σωθῇ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
10 Διότι ἐὰν ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλιώθημεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ του, πολὺ περισσότερον ὄντες φιλιωμένοι θέλομεν σωθῇ μὲ τὴν ζωήν του.
11 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τώρα ἀπεκτήσαμεν τὴν φιλίωσιν.
12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος· καὶ οὕτως ὁ θάνατος ἐπέρασεν ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καθ' ὅσον ὅλοι ἥμαρτον·
13 Διότι ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου ἦτον ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον· ἀλλ' ἁμαρτία δὲν μετρεῖται ὅταν δὲν ἦναι νόμος.
14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἡμάρτησαν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, ὁ ὁποῖος εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.
15 Ἀλλὰ ὄχι ὡς τὸ σφάλμα, οὕτως εἶναι καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἐὰν εἰς τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀπέθαναν οἱ πολλοὶ, πολὺ περισσότερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλούς.
16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶναι ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε διὰ μέσου ἑνὸς ὁ ὁποῖος ἡμάρτησε· διότι τὸ κρίμα εἶναι ἀπὸ ἕνα εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα εἶναι ἀπὸ πολλὰ σφάλματα εἰς δικαίωσιν.
17 Διότι ἐὰν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος διὰ μέσου τοῦ ἑνὸς, πολὺ περισσότερον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.
18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἑνὸς σφάλματος, ἦλθε τὸ κρίμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ διὰ μέσου ἑνὸς δικαιώματος, ἦλθε τὸ χάρισμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.
19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ, οὕτω καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς θέλουσι κατασταθῇ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.
20 Ἀλλὰ νόμος ἐμβῆκε διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ ἁμαρτία· ὅπου δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·
21 Διὰ νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, καθὼς ἐβασίλευσε καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

ΚΕΦ. ϛ'.

ΤΙ θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; θέλομεν ἐπιμένει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ χάρις;
2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἀπεθάναμεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζήσει πλέον μέσα εἰς αὐτήν;
3 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατόν του ἐβαπτίσθημεν;
4 Διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος

λοιπὸν ἐτάφημεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν
εἰς τὸν θάνατον· διὰ νὰ περιπατή-
σωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς νεότητα ζωῆς,
καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
διὰ μέσου τῆς δόξης τοῦ Πατρός.
5 Διότι ἐὰν ἤμεθα ἐμφυτευμένοι
μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ
θανάτου του, θέλομεν εἶναι καὶ εἰς
τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του·
6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι ὁ πα-
λαιός μας ἄνθρωπος ἐσταυρώθη
ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ καταρ-
γηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε
νὰ μὴ δουλεύωμεν ἡμεῖς πλέον τὴν
ἁμαρτίαν.
7 Διότι ὅποιος ἀπέθανεν, ἠλευθε-
ρώθη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
8 Καὶ ἐὰν ἀπεθάνομεν μὲ τὸν
Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέ-
λομεν ζήσει μετ' αὐτοῦ·
9 Ἐξεύροντες ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χρι-
στὸς ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀπο-
θνήσκει πλέον· ὁ θάνατος αὐτὸν
πλέον δὲν κυριεύει.
10 Διότι καθ' ὃ ἀπέθανεν ὁ Χριστὸς,
ἀπέθανε διὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν
φοράν· καθ' ὃ δὲ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν
Θεόν.
11 Οὕτω καὶ σεῖς λογαριάζετε τὸν
ἑαυτόν σας νὰ ἦσθε νεκροὶ εἰς τὴν
ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεὸν,
διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου μας.
12 Ἂς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρ-
τία εἰς τὸ θνητόν σας σῶμα, ὥστε
νὰ ὑπακούητε εἰς τὴν ἁμαρτίαν εἰς
τὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος·
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη
σας ὅπλα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν
ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τὸν
ἑαυτόν σας εἰς τὸν Θεὸν, ὡς ἂν ἀπὸ
νεκροὺς ζωντανοὶ, καὶ τὰ μέλη σας
ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.
14 Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς
κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἶσθε ὑπο-
κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω
εἰς τὴν χάριν.
15 Τί λοιπόν; θέλομεν ἁμαρτή-
σει, διότι δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς
τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν
χάριν; Μὴ γένοιτο.
16 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἰς ὅποιον
παριστάνετε τὸν ἑαυτόν σας δού-
λους εἰς τὴν ὑπακοήν του, εἶσθε
δοῦλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπα-
κούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν
θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν
δικαιοσύνην;
17 Ἀλλὰ χάρις ἔστω εἰς τὸν Θεὸν,
ὅτι σεῖς ἦσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας,
ὑπηκούσατε δὲ ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν
τύπον τῆς διδαχῆς εἰς τὸν ὁποῖον
παρεδόθητε.
18 Καὶ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν
ἁμαρτίαν, ἐδουλώθητε εἰς τὴν δι-
καιοσύνην.
19 Ἀνθρωπίνως λαλῶ, διὰ τὴν
ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας· διότι
καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη σας
δοῦλα τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνο-
μίας εἰς τὸ νὰ κάμνητε ἀνομίαν· οὕτω
τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας
δοῦλα τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγια-
σμόν.
20 Διότι, ὅτε ἦσθε δοῦλοι τῆς
ἁμαρτίας, ἦσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν
δικαιοσύνην.
21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε
τότε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ
ὁποῖα τώρα ἐντρέπεσθε; διότι τὸ
τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι
θάνατος.
22 Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δουλωθέντες
εἰς τὸν Θεὸν, ἔχετε τὸν καρπόν
σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος,
ζωὴν αἰώνιον.
23 Διότι ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρ-
τίας εἶναι θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα
τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

ΚΕΦ. ζ'.

Ἢ ΔΕΝ ἐξεύρετε, ἀδελφοὶ, (διότι

ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
γνωρίζουσι νόμον·) ὅτι ὁ νόμος
κυριεύει τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὅσον
χρόνον ζῇ;
2 Διότι ἡ γυνὴ ἡ ὑπανδρευμένη
εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον εἰς τὸν
ἄνδρα, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῇ· ἂν δὲ
ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ της, ἠλευθερώθη ἡ
γυνὴ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός·
3 Ζῶντος λοιπὸν τοῦ ἀνδρός της,
ἐὰν μιχθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, θέλει
χρηματίσει μοιχαλίς· ἂν δὲ ἀπο-
θάνῃ ὁ ἀνήρ της, εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ
τὸν νόμον· ὥστε νὰ μὴν ἦναι μοι-
χαλὶς, ἂν καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλ-
λον ἄνδρα.
4 Ὥστε καὶ σεῖς, ἀδελφοί μου,
ἀπεθάνετε εἰς τὸν νόμον διὰ μέσου
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ
ὑπανδρευθῆτε σεῖς μὲ ἄλλον ἄνδρα,
μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν, διὰ νὰ φέρωμεν καρποὺς
τῷ Θεῷ.
5 Διότι ὅταν ἤμεθα εἰς τὴν σάρ-
κα, ἐνηργοῦντο εἰς τὰ μέλη μας τὰ
παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, αἱ ὁποῖαι
ἦσαν διὰ τοῦ νόμου, διὰ νὰ καρπο-
φορήσωσιν εἰς τὸν θάνατον·
6 Ἀλλὰ τώρα ἠλευθερώθημεν ἀπὸ
τὸν νόμον, διότι ἀπέθανεν ἐκεῖνο εἰς
τὸ ὁποῖον ἐκρατούμεθα· διὰ νὰ
δουλεύωμεν εἰς νεότητα πνεύματος,
καὶ ὄχι εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ
γράμματος.
7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖ; Ὁ νό-
μος εἶναι ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα
εἰ μὴ διὰ μέσου τοῦ νόμου· διότι
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲν ἤξευρον, ἂν
δὲν ἔλεγεν ὁ νόμος· Νὰ μὴν ἐπιθυ-
μήσῃς.
8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, κατηρ-
γάσθη εἰς ἐμὲ πᾶν εἶδος ἐπιθυμίας·
διότι χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία
ἦτον νεκρά·
9 Καὶ ἐγὼ χωρὶς τὸν νόμον ἔζων
ποτέ· ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ἡ ἐντολὴ,
ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε·
10 Καὶ ἐγὼ ἀπέθανα· καὶ ἡ ἐν-
τολὴ ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς ζωὴν, αὐτὴ
μὲ εὑρέθη εἰς θάνατον.
11 Διότι ἡ ἁμαρτία, λαβοῦσα
ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἠπά-
τησε, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς μὲ ἐθα-
νάτωσε.
12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος·
καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἁγία καὶ δικαία
καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν εἰς ἐμὲ
ἔγινε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
ἡ ἁμαρτία· διὰ νὰ φανῇ ἁμαρτία,
κατεργαζομένη θάνατον εἰς ἐμὲ
διὰ μέσου τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ νὰ γίνῃ
καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ
ἁμαρτία διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.
14 Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος
εἶναι πνευματικός· ἐγὼ δὲ εἶμαι
σαρκικὸς, πωλημένος ὑποκάτω εἰς
τὴν ἁμαρτίαν.
15 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατερ-
γάζομαι, δὲν τὸ ἐγκρίνω· διότι δὲν
κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω, ἀλλὰ
κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μισῶ.
16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν
νόμον ὅτι εἶναι καλός.
17 Καὶ τώρα πλέον δὲν κατεργά-
ζομαι ἐγὼ αὐτὸ, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία
ἡ ὁποία κατοικεῖ εἰς ἐμέ.
18 Διότι ἐξεύρω ὅτι δὲν κατοικεῖ
εἰς ἐμὲ (τουτέστιν εἰς τὴν σάρκα
μου) κἀνὲν ἀγαθόν· διότι τὸ θέλειν
ἔχω, τὸ νὰ κατεργάζωμαι δὲ τὸ
καλὸν, δὲν εὑρίσκω.
19 Διότι ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλὸν,
τὸ ὁποῖον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακὸν,
τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, τοῦτο κάμνω.
20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον δὲν θέλω, δὲν κατεργάζομαι
πλέον ἐγὼ αὐτὸ, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία
ἡ ὁποία κατοικεῖ εἰς ἐμέ.
21 Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς
τὸ ἑαυτόν μου, ὅταν θέλω νὰ

κάμνω τὸ καλὸν, ὅτι εὑρίσκεται εἰς
ἐμὲ τὸ κακόν.
22 Διότι συγχαίρω εἰς τὸν νόμον
τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄν-
θρωπον·
23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς
τὰ μέλη μου, ὁ ὁποῖος ἀντιστρα-
τεύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου,
καὶ μὲ αἰχμαλωτίζει εἰς τὸν νόμον
τῆς ἁμαρτίας ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα
εἰς τὰ μέλη μου.
24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ·
ποῖος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ
τὸ σῶμα τούτου τοῦ θανάτου;
25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. Λοιπὸν
αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν δουλεύω
εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· μὲ τὴν σάρ-
κα δὲ, εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.

ΚΕΦ. η΄.

ΤΩΡΑ λοιπὸν δὲν εἶναι κἀνὲν κα-
τάκριμα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν
περιπατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα,
ἀλλὰ κατὰ τὸ Πνεῦμα.
2 Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος
τῆς ζωῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν Χρι-
στὸν Ἰησοῦν, μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ
τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου.
3 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐδύ-
νατο νὰ κάμῃ ὁ νόμος, καθ᾽ ὃ ἦτον
ἀσθενὴς ἐξ αἰτίας τῆς σαρκὸς, ὁ
Θεὸς πέμψας τὸν Υἱόν του μὲ
ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτωλῆς, καὶ
διὰ τὴν ἁμαρτίαν, κατέκρινε τὴν
ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα·
4 Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα
τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι δὲν
περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα,
ἀλλὰ κατὰ τὸ Πνεῦμα.
5 Διότι ὅσοι εἶναι κατὰ τὴν σάρ-
κα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς
σαρκός· καὶ ὅσοι εἶναι κατὰ τὸ
Πνεῦμα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ
Πνεύματος.
6 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
εἶναι θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ
Πνεύματος εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.
7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· διότι δὲν
ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ
Θεοῦ· ἐπειδὴ οὐδὲ δύναται·
8 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς
τὴν σάρκα, δὲν δύνανται νὰ ἀρέ-
σωσιν εἰς τὸν Θεόν.
9 Σεῖς δὲ δὲν εἶσθε εἰς τὴν σάρ-
κα, ἀλλὰ εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐὰν τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ εἰς σᾶς·
ἐὰν δέ τις δὲν ἔχῃ Πνεῦμα Χρι-
στοῦ, οὗτος δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.
10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς ἦναι εἰς
σᾶς, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ
τὴν ἁμαρτίαν· τὸ δὲ Πνεῦμα εἶναι
ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.
11 Ἀλλ᾽ ἀνίσως τὸ Πνεῦμα ἐκεί-
νου, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν
ἐκ νεκρῶν, κατοικῇ εἰς σᾶς, ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Χριστὸν ἐκ
νεκρῶν θέλει ζωοποιήσει καὶ τὰ
θνητά σας σώματα, διὰ μέσου τοῦ
Πνεύματός του, τὸ ὁποῖον κατοικεῖ
εἰς σᾶς.
12 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χρεῶσται
εἴμεθα ἡμεῖς ὄχι εἰς τὴν σάρκα,
διὰ νὰ ζῶμεν σαρκικῶς·
13 Διότι ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλ-
λετε νὰ ἀποθάνητε· ἐὰν δὲ θανα-
τόνητε τὰς πράξεις τοῦ σώματος
μὲ τὸ Πνεῦμα, θέλετε ζήσει.
14 Διότι ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ
τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, οὗτοι εἶναι
υἱοὶ Θεοῦ.
15 Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ
ἐλάβετε Πνεῦμα τῆς υἱοθεσίας,
μὲ τὸ ὁποῖον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ
Πατήρ.
16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μὲ τὸ πνεῦμά
μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἴμεθα τέκνα
τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ ἐὰν εἴμεθα τέκνα, εἴμεθα καὶ
κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ

Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ τοῦ Χρι-
στοῦ· ἐὰν πάσχωμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν,
διὰ νὰ δοξασθῶμεν καὶ ὁμοῦ.
18 *Διότι νομίζω ὅτι τὰ παθή-*
ματα τούτου τοῦ καιροῦ δὲν εἶναι
ἄξια ὡς πρὸς τὴν δόξαν ἡ ὁποία
μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.
19 *Διότι ἡ μεγάλη ἀπενδοχὴ τῆς*
κτίσεως ἀπενδέχει τὴν φανέρωσιν
τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.
20 *Διότι ἡ κτίσις ὑπετάχθη εἰς*
τὴν ματαιότητα, ὄχι θεληματικὴ,
ἀλλὰ διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὴν ὑπέ-
ταξε·
21 *Μὲ ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ*
κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν
δουλείαν τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
Θεοῦ.
22 *Διότι ἐξεύρομεν ὅτι ὅλη ἡ*
κτίσις συστενάζει καὶ συμπονεῖ
ἕως τώρα.
23 *Καὶ ὄχι μόνον* ἡ κτίσις, *ἀλλὰ*
καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ
ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγω) *ἀναστενάζομεν*
εἰς τὸν ἑαυτόν μας, ἀπενδέχοντες
υἱοθεσίαν, τουτέστι τὴν ἐλευθέρω-
σιν τοῦ σώματός μας.
24 *Διότι ἡμεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα*
ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡ βλεπο-
μένη δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον βλέπει κανεὶς, διὰ τί
καὶ τὸ *ἐλπίζει;*
25 *Ἐὰν δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν*
βλέπομεν, ἐλπίζωμεν, τὸ ἀπενδέ-
χομεν μὲ ὑπομονήν.
26 *Ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ*
εἰς τὰς ἀσθενείας μας· διότι δὲν
ἐξεύρομεν τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν
καθὼς πρέπει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦ-
μα μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς μὲ στεναγ-
μοὺς ἀλαλήτους.
27 *Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξετάζει*
τὰς καρδίας, ἐξεύρει τί εἶναι τὸ
φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι μεσι-
τεύει διὰ τοὺς ἁγίους κατὰ Θεόν.
28 *Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ*
πράγματα συνεργοῦσιν εἰς τὸ ἀγα-
θὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι
τὸν Θεὸν, οἱ ὁποῖοι εἶναι καλεσμέ-
νοι κατὰ τὴν πρόθεσίν του.
29 *Διότι ἐκείνους τοὺς ὁποίους*
προεγνώρισεν ὁ Θεὸς, *αὐτοὺς καὶ*
προώρισεν νὰ γίνωσιν *ὅμοιοι τῆς*
εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ του, διὰ νὰ ἦναι
αὐτὸς πρωτότοκος ἀναμεταξὺ πολ-
λῶν ἀδελφῶν.
30 *Καὶ ὅσους προώρισε, τούτους*
καὶ ἐκάλεσε· καὶ ὅσους ἐκάλεσε,
τούτους καὶ ἐδικαίωσε· καὶ ὅσους
ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.
31 *Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν εἰς*
ταῦτα; Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦναι *διὰ ἡμᾶς,*
τίς θέλει εἶναι *ἐναντίος μας;*
32 *Ὁ ὁποῖος δὲν ἐψυχοπόνεσε*
τὸν ἴδιόν του Υἱὸν, ἀλλὰ διὰ ὅλους
ἡμᾶς τὸν παρέδωκε, πῶς δὲν θέλει
μᾶς χαρίσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν καὶ
ὅλα τὰ πράγματα;
33 *Τίς μέλλει νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναν-*
τίον τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; Ὁ
Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος *δικαιόνει.*
34 *Τίς θέλει* τοὺς *κατακρίνει; Ὁ*
Χριστὸς εἶναι *ὅστις ἀπέθανε, περισ-*
σότερον δὲ καὶ ὅστις ἀνέστη, ὁ
ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ
Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ μεσιτεύει διὰ
ἡμᾶς.
35 *Τίς θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ*
τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; θλίψις,
ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πεῖνα,
ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μά-
χαιρα;
36 (*Καθὼς εἶναι γεγραμμένον·*
Ὅτι ἐξ αἰτίας σου θανατονόμεθα
ὅλην τὴν ἡμέραν· ὡς πρόβατα τῆς
σφαγῆς ἐλογίσθημεν·)
37 *Ἀλλὰ εἰς ὅλα ταῦτα ὑπερνι-*
κῶμεν διὰ μέσου ἐκείνου ὁ ὁποῖος
μᾶς ἠγάπησε.
38 *Διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι*
οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγ-
γελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις,

οὔτε τὰ παρόντα, οὔτε τὰ μέλλοντα,
39 Οὔτε ὕψος, οὔτε βάθος, οὔτε καμμία ἄλλη κτίσις, θέλει δυνηθῆ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

ΚΕΦ. θ'.

ἈΛΗΘΕΙΑΝ λέγω εἰς Χριστὸν, δὲν ψεύδομαι, (ἐπειδὴ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησίς μου εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,)
2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, καὶ παντοτεινὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.
3 Διότι αὐτὸς ἐγὼ ηὐχόμην νὰ ἦμαι ἀνάθεμα ἀπὸ τὸν Χριστὸν διὰ τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα·
4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ὑποσχέσεις·
5 Τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Χριστὸς ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα Θεὸς εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.
6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ὅτι ἐξέπεσεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· διότι ὄχι ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι εἶναι καὶ Ἰσραηλῖται·
7 Οὐδὲ διότι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ· ἀλλ' εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει κληθῆ σπέρμα σου.
8 Τουτέστιν, ὄχι τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ὑποσχέσεως λογαριάζονται διὰ σπέρμα.
9 Διότι ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως οὗτος εἶναι· Θέλω ἔλθει εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ ἡ Σάῤῥα θέλει ἔχει υἱόν.
10 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥεβέκκα, ὅτε συνέλαβεν ἀπὸ ἕνα, τουτέστι τὸν πατέρα μας τὸν Ἰσαάκ·
11 Διότι πρὶν γεννηθῶσι τὰ παιδία, καὶ πρὶν κάμωσι κἀνὲν καλὸν ἢ κακὸν, (διὰ νὰ μένῃ ἡ πρόθεσις τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι κατ' ἐκλογὴν, ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος καλεῖ,)
12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτήν· Ὅτι ὁ μεγαλίτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον.
13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, καὶ τὸν Ἡσαῦ ἐμίσησα.
14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Μή πως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; Μὴ γένοιτο.
15 Διότι λέγει εἰς τὸν Μωϋσῆν· Θέλω ἐλεήσει ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐλεῶ, καὶ θέλω σπλαγχνισθῆ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον σπλαγχνίζομαι.
16 Ἄρα λοιπὸν οὐδὲ τοῦ θέλοντος εἶναι, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ ἔλεος.
17 Διότι λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραώ· Ὅτι διὰ αὐτὸ τοῦτο σὲ ἐσήκωσα, διὰ νὰ δείξω εἰς σὲ τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ διαγγελθῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.
18 Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλει, ἐλεεῖ· καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θέλει, σκληρύνει.
19 Λοιπὸν θέλεις μὲ εἰπεῖ· Διὰ τί ἀκόμη μέμφεται; τίς ἀντέστη εἰς τὸ θέλημά του;
20 Ἀλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, τίς εἶσαι σὺ, ὅστις ἀποκρίνεσαι ἐναντίον εἰς τὸν Θεόν; μή πως θέλει εἰπεῖ τὸ πλάσμα εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ ἔπλασε· Διὰ τί μὲ ἔκαμες οὕτως;
21 Ἢ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τὸ αὐτὸ μίγμα νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, ἄλλο δὲ εἰς ἀτιμίαν;
22 Καὶ τί θέλει εἰπεῖ τις ἀνίσως ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ τὴν ὀργήν του,

καὶ νὰ κάμῃ γνώριμον τὴν δύναμίν
του, ὑπέφερε μὲ πολλὴν μακροθυ-
μίαν ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς κατεσκευ-
ασμένα εἰς ἀπώλειαν;
23 Καὶ διὰ νὰ κάμῃ γνώριμον τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης του εἰς σκεύη
ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν εἰς
δόξαν;
24 Καὶ ἡμᾶς τοὺς ὁποίους ἐκά-
λεσεν, ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Ἰου-
δαίους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη·
25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τὸν
Ὡσηέ· Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι
λαός μου, θέλω καλέσει λαόν μου·
καὶ ἐκείνην ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἠγαπη-
μένη, θέλω ὀνομάσει ἠγαπημένην·
26 Καὶ θέλει εἶναι, εἰς τὸν τόπον
ἐκεῖνον ὅπου ἐλαλήθη εἰς αὐτούς·
Σεῖς δὲν εἴσθε λαός μου· ἐκεῖ θέ-
λουσι καλεσθῇ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος.
27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας κράζει διὰ τὸν
Ἰσραήλ· Ἐὰν ἤθελεν εἶναι ὁ ἀρί-
θμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἡ
ἄμμος τῆς θαλάσσης, το ἐπίλοιπον
μόνον θέλει σωθῇ.
28 Διότι τὸν λογαριασμὸν θέλει
τελειώσει καὶ συντέμει μὲ δικαιο-
σύνην· διότι θέλει κάμει ὁ Κύριος
λογαριασμὸν σύντομον ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν.
29 Καὶ καθὼς προεῖπεν ὁ Ἡσαΐας·
Ἂν δὲν ἤθελε μᾶς ἀφήσει ὁ Κύριος
Σαβαὼθ σπέρμα, ἠθέλαμεν γίνει
ὡς τὰ Σόδομα, καὶ ὡς τὰ Γόμοῤῥα
ἠθέλαμεν ὁμοιωθῇ.
30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Ὅτι
τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν ἠκολούθουν
δικαιοσύνην, ἔφθασαν εἰς τὴν δι-
καιοσύνην, δικαιοσύνην (λέγω) ἡ
ὁποία εἶναι ἀπὸ πίστιν·
31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ, ἀκολουθῶν
τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν
ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιο-
σύνης.
32 Διὰ τί; Διότι δὲν ἠκολούθει
δικαιοσύνην ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀλλὰ ὡς
ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· ἐπειδὴ
προσέκοψαν εἰς τὸν λίθον τοῦ
προσκόμματος·
33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Ἰδοὺ, βάλλω εἰς τὴν Σιὼν λίθον
προσκόμματος, καὶ πέτραν σκαν-
δάλου· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς
αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντροπιασθῇ.

ΚΕΦ. ι'.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἰδικῆς
μου καρδίας, καὶ ἡ παρακάλεσίς
μου εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν Ἰσραὴλ,
εἶναι εἰς σωτηρίαν του.
2 Διότι τοὺς μαρτυρῶ, ὅτι ἔχουσι
ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ ὄχι μὲ γνῶσιν.
3 Διότι ἀγνοοῦντες τὴν δικαιο-
σύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες νὰ
στήσωσι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἰδι-
κήν των, δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τὴν
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.
4 Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι
ὁ Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην εἰς καθ-
ένα ὁ ὁποῖος πιστεύει.
5 Διότι ὁ Μωϋσῆς περιγράφει
τὴν δικαιοσύνην ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ
τὸν νόμον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅστις
κάμνει αὐτὰ, θέλει ζήσει διὰ μέσου
αὐτῶν.
6 Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἡ ὁποία εἶναι
ἀπὸ τὴν πίστιν οὕτω λέγει· Μὴν
εἰπῇς εἰς τὴν καρδίαν σου· Τίς
θέλει ἀναβῇ εἰς τὸν οὐρανόν;
τοῦτ' ἔστι, νὰ καταβιβάσῃ τὸν
Χριστόν·
7 Ἢ· Τίς θέλει καταβῇ εἰς τὴν
ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι, νὰ ἀναβι-
βάσῃ τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν.
8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ὁ λόγος εἶναι
ἐγγύς σου, εἰς τὸ στόμα σου καὶ
εἰς τὴν καρδίαν σου· τοῦτ' ἔστιν,
ὁ λόγος τῆς πίστεως τὸν ὁποῖον
κηρύττομεν·
9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς μὲ τὸ
στόμα σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν
σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησεν ἐκ

νεκρῶν, θέλεις σωθῇ.
10 Διότι μὲ τὴν καρδίαν πιστεύε-
ται εἰς δικαιοσύνην· καὶ μὲ τὸ
στόμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.
11 Διότι λέγει ἡ γραφή· Κάθε
ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς
αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντραπῇ.
12 Διότι δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰου-
δαίου καὶ Ἕλληνος· ἐπειδὴ ὁ αὐ-
τὸς εἶναι Κύριος ὅλων, καὶ πλου-
τίζει ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν
ἐπικαλοῦνται.
13 Διότι ὅποιος καὶ ἂν ἐπικαλε-
σθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῇ.
14 Πῶς λοιπὸν μέλλουσι νὰ ἐπι-
καλεσθῶσιν ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον
δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς μέλ-
λουσι νὰ πιστεύσωσιν εἰς ἐκεῖνον
διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἤκουσαν; καὶ
πῶς μέλλουσι νὰ ἀκούσωσι χωρὶς
νὰ κηρύττῃ τις;
15 Καὶ πῶς μέλλουσι νὰ κηρύ-
ξωσιν ἐὰν δὲν σταλθῶσι; Καθὼς
εἶναι γεγραμμένον· Πόσον εἶναι
ὡραῖα τὰ ποδάρια ἐκείνων οἱ
ὁποῖοι εὐαγγελίζουσι τὴν εἰρήνην,
οἱ ὁποῖοι εὐαγγελίζουσι τὰ ἀγαθά.
16 Ἀλλὰ ὄχι ὅλοι ὑπήκουσαν εἰς
τὸ εὐαγγέλιον. Διότι ὁ Ἡσαΐας
λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς
τὸ κήρυγμά μας;
17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ
ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέσου
τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.
18 Ἀλλὰ λέγω· Μή πως δὲν
ἤκουσαν; Βέβαια εἰς ὅλην τὴν
γῆν ἐβγῆκεν ἡ φωνή των, καὶ εἰς
τὰς ἄκρας τῆς οἰκουμένης τὰ λόγιά
των.
19 Ἀλλὰ λέγω· Μή πως δὲν
ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραήλ; Πρῶτος ὁ
Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς
παρακινήσει εἰς ζηλείαν διὰ μέσου
ἑνὸς ἔθνους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἔθνος,
καὶ διὰ μέσου ἔθνους ἀσυνέτου
θέλω σᾶς παροργίσει.
20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ
λέγει· Εὑρέθην ἀπὸ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι δὲν μὲ ἐζήτουν, ἐφανερώθην
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠρώτων
διὰ ἐμέ.
21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει·
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξήπλωσα τὰς
χεῖράς μου εἰς λαὸν ὁ ὁποῖος ἀπει-
θεῖ καὶ ἀντιλέγει.

ΚΕΦ. ια΄.

ΛΕΓΩ λοιπόν· Μή πως ὁ Θεὸς
ἀπέβαλε τὸν λαόν του; Μὴ γέ-
νοιτο· διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσ-
ραηλίτης, ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ
Ἀβραάμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βε-
νιαμίν.
2 Δὲν ἀπέβαλεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν
του τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἢ
δὲν ἐξεύρετε διὰ τὸν Ἠλίαν τί
λέγει ἡ γραφή; πῶς αὐτὸς μεσι-
τεύει εἰς τὸν Θεὸν ἐναντίον τοῦ
Ἰσραὴλ, λέγων·
3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἐθα-
νάτωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου
κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα
μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ζωήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγει εἰς αὐτὸν ἡ
ἀπόκρισις τοῦ Θεοῦ; Ἀφῆκα διὰ
τὸν ἑαυτόν μου ἑπτὰ χιλιάδας ἄν-
δρας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγονάτισαν εἰς
τὸν Βάαλ.
5 Οὕτω λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτον τὸν
καιρὸν ἔγινεν ἐπίλοιπον κατ' ἐκλο-
γὴν χάριτος.
6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ τὴν χάριν, δὲν
εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διότι ἀλ-
λέως ἡ χάρις δὲν εἶναι πλέον χά-
ρις· ἂν ἦναι δὲ ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν
εἶναι πλέον χάρις· ἀλλέως τὸ ἔρ-
γον δὲν εἶναι πλέον ἔργον.
7 Τί λοιπόν; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
ζητεῖ ὁ Ἰσραὴλ, τοῦτο δὲν ἐπέτυ-
χεν· ἀλλ' οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπέτυ-
χαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐτυφλώθησαν,
8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς πνεῦμα νυ-
σταγμοῦ, ὀμμάτια νὰ μὴ βλέπωσι,

καὶ ὠτία νὰ μὴν ἀκούωσιν,) ἕως
εἰς τὴν σήμερον ἡμέραν.
9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἂς γίνῃ ἡ
τράπεζά των εἰς παγίδα, καὶ εἰς
βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς
ἀνταπόδομα εἰς αὐτούς·
10 Ἂς σκοτισθῶσι τὰ ὀμμάτιά
των ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ
τὴν ῥάχιν των καμπύλωσον διαπαντός.
11 Λέγω λοιπὸν, Μή πως ἔπταισαν,
διὰ νὰ πέσωσι; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τὸ πέσιμον αὐτῶν ἔγινε σωτηρία
εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ παρακινήσωσιν
αὐτοὺς εἰς ζηλείαν.
12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμον αὐτῶν
ἦναι πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ ἡ
ἐλάττωσις αὐτῶν ἦναι πλοῦτος τῶν
ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα
αὐτῶν;
13 Διότι ἐγὼ λέγω εἰς σᾶς τὰ
ἔθνη, ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος
ἐθνῶν, δοξάζω τὴν ὑπηρεσίαν
μου·
14 Ἴσως καὶ προσκαλέσω εἰς ζηλείαν
τὴν σάρκα μου, καὶ σώσω
τινὰς ἀπ' αὐτούς.
15 Διότι ἐὰν ἡ ἀποβολή των ἦναι
φιλίωσις τοῦ κόσμου, τίς θέλει εἶναι
ἡ δεξίωσις αὐτῶν, εἰ μὴ ζωὴ ἡ ἐκ
νεκρῶν;
16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ ἦναι ἁγία,
καὶ τὸ ζύμωμα εἶναι ἅγιον· καὶ ἐὰν
ἡ ῥίζα ἦναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδία
εἶναι ἅγια.
17 Ἀλλ' ἀνίσως καί τινα ἀπὸ τὰ
κλαδία ἐξεκόπησαν, καὶ ὢν σὺ
ἀγριελαία ἐνεκεντρίσθης εἰς αὐτὰ,
καὶ ἔγινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης
καὶ τῆς παχύτητος τῆς ἐλαίας,
18 Μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον
τῶν κλάδων· καὶ ἐὰν κατακαυχᾶσαι,
σὺ δὲν βαστᾷς τὴν ῥίζαν,
ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαστᾷ σέ.
19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπόν· Ἐξεκόπησαν
τὰ κλαδία, διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶ
ἐγώ.
20 Καλά· διὰ τὴν ἀπιστίαν των
ἐξεκόπησαν, σὺ δὲ στέκεσαι μὲ
πίστιν. Μὴν ὑψηλοφρονῇς λοιπὸν,
ἀλλὰ φοβοῦ·
21 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη
τὰ φυσικὰ κλαδία, μή πως καὶ δὲν
λυπηθῇ οὐδὲ σέ.
22 Ἰδὲ λοιπὸν καλοσύνην καὶ αὐστηρότητα
τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν, αὐστηρότητα·
εἰς σὲ δὲ, καλοσύνην, ἐὰν ἐπιμείνῃς
εἰς τὴν καλοσύνην· εἰ δὲ μὴ, καὶ
σὺ θέλεις ἀποκοπῆ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι, ἂν δὲν ἐπιμείνωσιν
εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν
ἐγκεντρισθῆ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι
δυνατὸς πάλιν νὰ τοὺς ἐγκεντρίσῃ.
24 Διότι ἐὰν σὺ ἐξεκόπης ἀπὸ
τὴν κατὰ φύσιν ἀγριελαίαν, καὶ
ἐνεκεντρίσθης παρὰ φύσιν εἰς καλλιελαίαν,
πόσῳ μᾶλλον οὗτοι, οἱ
κατὰ φύσιν, θέλουσιν ἐγκεντρισθῆ
εἰς τὴν ἰδίαν των ἐλαίαν;
25 Διότι ἐγὼ δὲν θέλω, ἀδελφοὶ,
νὰ ἀγνοῆτε σεῖς τὸ μυστήριον
τοῦτο, (διὰ νὰ μὴ γίνητε φρόνιμοι
καθ' ἑαυτοὺς,) ὅτι τυφλότης κατὰ
μέρος ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἕως
οὗ εἰσέλθῃ τὸ πλήρωμα τῶν
ἐθνῶν.
26 Καὶ οὕτω θέλει σωθῇ ὅλος ὁ
Ἰσραὴλ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Θέλει ἔλθει ἀπὸ τὴν Σιὼν ὁ Ἐλευθερωτὴς,
καὶ θέλει ἀποδιώξει τὰς
ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.
27 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη ἀπὸ
ἐμὲ εἰς αὐτοὺς, ὅταν ἀφαιρέσω τὰς
ἁμαρτίας των.
28 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ
διὰ σᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν,
εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.
29 Διότι τὰ χαρίσματα καὶ τὸ
κάλεσμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετανόητα.
30 Καὶ καθὼς καὶ σεῖς ἐγίνατε
ποτὲ ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ

τώρα διὰ τὴν ἀπείθειαν τούτων
ἠλεήθητε·
31 Οὕτω καὶ οὗτοι τώρα ἔγιναν
ἀπειθεῖς, διὰ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐ-
τοὶ μὲ τὸ ἔλεός σας.
32 Διότι ὁ Θεὸς ὅλους ἔκλεισεν
εἰς τὴν ἀπείθειαν, διὰ νὰ ἐλεήσῃ
ὅλους.
33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας
καὶ γνώσεως Θεοῦ· πόσον ἀνεξέ-
ταστοι εἶναι αἱ κρίσεις του, καὶ
ἀκατανόητοι αἱ ὁδοί του.
34 Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν
τοῦ Κυρίου; ἢ τίς ἔγινε σύμβου-
λός του;
35 Ἢ τίς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρῶ-
τος, καὶ μέλλει νὰ ἀνταποδοθῇ εἰς
αὐτόν;
36 Ἐπειδὴ ἀπ' αὐτὸν, καὶ διὰ
μέσου αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ
πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ σας λοιπὸν, ἀδελ-
φοὶ, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ,
νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας
θυσίαν ζωντανὴν, ἁγίαν, εὐάρε-
στον εἰς τὸν Θεὸν, τὴν λογικήν
σας λατρείαν.
2 Καὶ μὴ σχηματίζεσθε ὁμοίως
μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον· ἀλλὰ μετα-
μορφόνεσθε εἰς τὴν ἐξανανέωσιν
τοῦ νοός σας, εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε
σεῖς τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέ-
λειον.
3 Διότι ἐγὼ λέγω, διὰ τῆς χάρι-
τος ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη, εἰς καθ' ἕνα
ὁ ὁποῖος εἶναι μεταξύ σας, νὰ μὴ
φρονῇ ὑπεράνω ἀπὸ ὅσον πρέπει
νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ εἰς τὸ
νὰ σωφρονῇ, καθὼς ὁ Θεὸς ἐμοί-
ρασεν εἰς τὸν καθένα μέτρον πί-
στεως.
4 Διότι καθὼς εἰς ἓν σῶμα ἔχο-
μεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη
δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρᾶξιν·
5 Οὕτως οἱ πολλοὶ εἴμεθα ἓν εἰς
τὸν Χριστὸν, καὶ καθ' εἷς ἀπὸ
ἡμᾶς εἴμεθα μέλη ὁ εἷς τοῦ ἄλλου.
6 Καὶ ἔχοντες διάφορα χαρί-
σματα κατὰ τὴν χάριν ἡ ὁποία
μᾶς ἐδόθη, εἴτε ἔχομεν προφη-
τείαν, ἂς προφητεύωμεν κατὰ τὴν
ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
7 Εἴτε διακονίαν, ἂς διακονῶμεν·
εἴτε καὶ εἶναί τις διδάσκαλος, ἂς
διδάσκῃ·
8 Εἴτε καὶ προτρέπει τις, ἂς
προτρέπῃ· ὅποιος μεταδίδει, ἂς
μεταδώσῃ μὲ ἁπλότητα· ὁ προεστὼς,
ἂς προεστεύῃ μὲ σπουδήν· καὶ ὅποιος
ἐλεεῖ, ἂς ἐλεῇ μὲ ἱλαρότητα.
9 Ἡ ἀγάπη ἂς ἦναι ἀνυπόκριτος.
Ἀποστρέφεσθε τὸ πονηρὸν, προσ-
κολλᾶσθε εἰς τὸ ἀγαθόν.
10 Φιλοστοργεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον
μὲ φιλαδελφίαν. Εἰς τὴν τιμὴν
προτιμᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
11 Εἰς τὴν σπουδὴν μὴν ἦσθε ὀκνη-
ροί. Θερμοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. Δου-
λεύετε τῷ Κυρίῳ.
12 Εἰς τὴν ἐλπίδα χαίρετε. Εἰς
τὴν θλίψιν ὑπομένετε. Εἰς τὴν
προσευχὴν προσκαρτερεῖτε.
13 Εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων
μεταδίδετε. Τὴν φιλοξενίαν ζητεῖτε.
14 Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
σᾶς κατατρέχουσι· εὐλογεῖτε, καὶ
μὴ καταρᾶσθε.
15 Χαίρετε μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
χαίρουσι, καὶ κλαίετε μὲ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι κλαίουσι.
16 Ἔχετε τὸ αὐτὸ φρόνημα ὁ
εἷς πρὸς τὸν ἄλλον. Μὴν ὑψηλο-
φρονῆτε, ἀλλὰ συμπορεύεσθε μὲ
τοὺς ταπεινούς. Μὴ γίνεσθε φρό-
νιμοι καθ' ἑαυτούς.
17 Μὴν ἀνταποδίδητε εἰς κανένα
κακὸν ἀντὶ κακοῦ. Προμηθεύεσθε
καλὰ ἐνώπιον εἰς ὅλους τοὺς ἀν-
θρώπους.
18 Ἂν ἦναι δυνατὸν, ὅσον εἶναι εἰς

τὴν δύναμίν σας, εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
19 Μὴν ἐκδικεῖτε τὸν ἑαυτόν σας, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δίδετε τόπον εἰς τὴν ὀργήν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἰδική μου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος.
20 Ἐὰν πεινᾷ λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου, τρέφε τον· καὶ ἐὰν διψᾷ, πότιζέ τον· διότι κάμνων τοῦτο, θέλεις σωρεύσει εἰς τὴν κεφαλήν του ἄνθρακας ἀναμμένους.
21 Μὴ νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακόν· ἀλλὰ μὲ τὸ ἀγαθὸν νίκα τὸ κακόν.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἂς ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας· διότι δὲν εἶναι ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ ὁποῖαι εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν τεταγμέναι.
2 Ὥστε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι ἐναντιοῦνται, θέλουσι λάβει κρῖμα εἰς τὸν ἑαυτόν των.
3 Διότι οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι φόβος εἰς τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἰς τὰ κακά. Καὶ θέλεις νὰ μὴ φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; κάμνε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτήν.
4 Διότι ὁ ἐξουσιαστὴς εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς σὲ διὰ τὸ καλόν. Ἂν δὲ κάμνῃς τὸ κακόν, φοβοῦ· ἐπειδὴ δὲν φορεῖ τὴν μάχαιραν εἰς μάτην· διότι εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, ἐκδικητὴς εἰς ὀργὴν ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ κακόν.
5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσησθε ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.
6 Διότι διὰ τοῦτο πληρόνετε καὶ δοσίματα· διότι ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον προσκαρτεροῦσι.
7 Ἀπόδοτε λοιπὸν εἰς ὅλους τὰ χρέη σας· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸ δόσιμον, τὸ δόσιμον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸ τελώνιον, τὸ τελώνιον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸν φόβον, τὸν φόβον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.
8 Καὶ μὴ χρεωστεῖτε εἰς κανένα τίποτε, εἰ μὴ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον· διότι ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐπλήρωσε τὸν νόμον.
9 Διότι τό· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ ὁποία ἄλλη ἐντολὴ καὶ ἂν ἦναι, εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνακεφαλαιοῦται, εἰς τό· Ἀγαπήσεις τὸν γείτονά σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.
10 Ἡ ἀγάπη εἰς τὸν γείτονα κακὸν δὲν κάμνει· πλήρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.
11 Καὶ τοῦτο, ἐξεύροντες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα εἶναι πλέον νὰ ἐξυπνήσωμεν· διότι τώρα εἶναι ἐγγύτερόν μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστεύσαμεν.
12 Ἡ νὺξ ἐπέρασε, καὶ ἡ ἡμέρα ἤγγισεν· ἂς ἀποθέσωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἂς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.
13 Ἂς περιπατήσωμεν εὔτακτα, ὡς εἰς τὴν ἡμέραν· ὄχι εἰς συμπόσια καὶ μέθας, ὄχι εἰς μίξεις καὶ ἀσελγείας, ὄχι εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόνον·
14 Ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μὴ φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα, διὰ νὰ κάμνητε τὰς ἐπιθυμίας της.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΚΑΙ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, προσδέχεσθε, ὄχι εἰς φιλονεικίας ζητημάτων.
2 Ἄλλος πιστεύει ὅτι δύναται νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα· ἄλλος δὲ, ὁ ὁποῖος ἀσθενεῖ, τρώγει λάχανα.

3 Ὅποιος τρώγει, ἂς μὴ καταφρονῇ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν τρώγει· καὶ ὅποιος δὲν τρώγει, ἂς μὴ κατακρίνῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τρώγει· διότι ὁ Θεὸς τὸν προσεδέχθη.

4 Τίς εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις ἄλλου δοῦλον; εἰς τὸν ἰδικόν του κύριον στέκει ἢ πίπτει· ὅμως θέλει σταθῇ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ τὸν στήσῃ.

5 Ἄλλος μὲν κρίνει τιμιωτέραν μίαν ἡμέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν· ἄλλος δὲ τιμᾷ πᾶσαν ἡμέραν· καθ' εἷς ἂς ἦναι πληροφορημένος εἰς τὸν ἴδιόν του νοῦν.

6 Ὅποιος φροντίζει τὴν ἡμέραν, τὴν φροντίζει διὰ τὸν Κύριον· καὶ ὅποιος δὲν φροντίζει τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν Κύριον δὲν τὴν φροντίζει. Καὶ ὅποιος τρώγει, τρώγει διὰ τὸν Κύριον· διότι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν· καὶ ὅποιος δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

7 Διότι κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ζῇ εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ κανεὶς δὲν ἀποθνήσκει εἰς τὸν ἑαυτόν του.

8 Διότι ἐάν τε ζῶμεν, εἰς τὸν Κύριον ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε λοιπὸν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθάνωμεν, τοῦ Κυρίου εἴμεθα.

9 Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκροὺς καὶ ζωντανούς.

10 Καὶ σὺ, διὰ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διὰ τί καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; διότι ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διότι εἶναι γραμμένον· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι κάθε γόνατον μέλλει νὰ κλίνῃ εἰς ἐμὲ, καὶ κάθε γλῶσσα μέλλει νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς θέλει δώσει λογαριασμὸν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν ἑαυτόν του.

13 Μὴ κρίνωμεν πλέον λοιπὸν ὁ εἷς τὸν ἄλλον· ἀλλὰ περισσότερον τοῦτο κρίνατε, τὸ νὰ μὴ θέτητε πρόσκομμα εἰς τὸν ἀδελφὸν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἐξεύρω, καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι κανὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον ἐξ ἑαυτοῦ· ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος νομίζει νὰ ἦναί τι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον.

15 Ἀλλ' ἐὰν λυπῆται ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φαγητόν σου, δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴν ἀφάνιζε μὲ τὸ φαγητόν σου ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.

16 Ἂς μὴ βλασφημῆται λοιπὸν τὸ ἀγαθόν σας.

17 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι φαγητὸν καὶ ποτὸν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Διότι ὅποιος δουλεύει μὲ ταῦτα εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι ἀρεστὸς πολὺ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἶναι δόκιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19 Ἂς ἀκολουθῶμεν λοιπὸν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον.

20 Μὴ κατάστρεφε διὰ τὸ φαγητὸν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Ὅλα μὲν εἶναι καθαρά· ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος τρώγει μὲ πρόσκομμα.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πίῃς κρασίον, μηδὲ νὰ κάμῃς τι, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις· ἔχε την εἰς τὸν ἑαυτόν σου ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ

ὁποῖος δὲν κατακρίνει τὸν ἑαυτόν
του εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δοκιμάζει.
23 Καὶ ὅποιος ἀμφιβάλλει, ἐὰν
φάγῃ, εἶναι κατακεκριμένος, διότι
δέν τρώγει ἀπὸ πίστιν· καὶ κάθε
πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀπὸ
πίστιν, εἶναι ἁμαρτία.

ΚΕΦ. ιε'.

ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ
δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθε-
νήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴν
ἀρέσκωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας.
2 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς ἂς
ἀρέσκῃ εἰς τὸν γείτονά του εἰς τὸ
ἀγαθὸν διὰ οἰκοδομήν.
3 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρε-
σεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλά,
καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οἱ ὀνει-
δισμοὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σὲ ὀνει-
δίζουσιν, ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἐμέ.
4 Διότι ὅσα προεγράφησαν, προ-
εγράφησαν διὰ ἰδικήν μας διδα-
σκαλίαν· διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα
διὰ μέσου τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
παρηγορίας τῶν γραφῶν.
5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ
τῆς παρηγορίας εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ
νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ ἀνάμεσόν σας,
κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·
6 Διὰ νὰ δοξάζητε ὁμοψύχως καὶ
μὲ ἓν στόμα τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7 Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ὁ εἷς
τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
μᾶς προσεδέχθη εἰς δόξαν τοῦ
Θεοῦ.
8 Καὶ λέγω, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς διὰ
τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ
βεβαιώσῃ τὰς ὑποσχέσεις τῶν
πατέρων·
9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσωσι τὸν
Θεὸν διὰ τὸ ἔλεός του· καθὼς
εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο
θέλω σὲ ὁμολογήσει εἰς τὰ ἔθνη,
καὶ θέλω ψάλλει τὸ ὄνομά σου.
10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράν-
θητε, ἔθνη, ὁμοῦ μὲ τὸν λαόν του.
11 Καὶ πάλιν· Δοξάσατε τὸν
Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαι-
νέσατε αὐτόν, ὅλοι οἱ λαοί.
12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει·
Θέλει εἶναι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί,
καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει σηκωθῇ
διὰ νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ
τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει εἰς
αὐτόν.
13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἴθε
νὰ σᾶς πληρώσῃ μὲ πᾶσαν χαρὰν
καὶ εἰρήνην διὰ μέσου τῆς πίστεως,
εἰς τὸ νὰ περισσεύητε σεῖς εἰς τὴν
ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος.
14 Καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ἀδελ-
φοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ σᾶς,
ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ εἶσθε γεμάτοι
ἀπὸ καλοσύνην, πλήρεις ἀπὸ κάθε
γνῶσιν, καὶ δύνασθε νὰ νουθετῆτε
ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
15 Καὶ ὅμως ἔγραψά σας τολμη-
ρότερον, κατά τι μέρος, ἀδελφοί
μου, ὡς ἐπαναθυμίζων σας, διὰ
τὴν χάριν ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη ἀπὸ
τὸν Θεόν,
16 Εἰς τὸ νὰ ἦμαι ὑπηρέτης τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουρ-
γῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ
νὰ γίνῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν
εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη μὲ Πνεῦ-
μα ἅγιον.
17 Ἔχω λοιπὸν καύχησιν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς τὰ πράγματα τοῦ
Θεοῦ.
18 Διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ
εἰπῶ κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν
κατειργάσθη ὁ Χριστὸς διὰ μέσου
μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσωσι τὰ
ἔθνη, μὲ λόγον καὶ ἔργον,
19 Μὲ δύναμιν σημείων καὶ τερά-
των, μὲ δύναμιν τοῦ Πνεύματος
τοῦ Θεοῦ· ὥστε ἀπὸ τὴν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὰ πέριξ ἕως εἰς τὸ
Ἰλλυρικὸν διεκήρυξα τὸ εὐαγγέ-

λιον τοῦ Χριστοῦ·
20 Καὶ οὕτως ἐφιλοτιμούμην νὰ
εὐαγγελίζω, ὄχι ἐκεῖ ὅπου ὠνομά-
σθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴν οἰκοδομῶ
ἐπάνω εἰς ἄλλου θεμέλιον·
21 Ἀλλὰ, καθὼς ἐγράφη· Ἐκεῖνοι
εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀνηγγέλθη
περὶ τοῦ Θεοῦ, θέλουσιν ἰδεῖ· καὶ
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἤκουσαν,
θέλουσιν ἐννοήσει.
22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμην
πολλάκις νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.
23 Ἀλλὰ τώρα, μὴ ἔχων πλέον εἰς
τὰ κλίματα ταῦτα τόπον, καὶ
ἔχων μεγάλον πόθον νὰ ἔλθω εἰς
σᾶς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους,
24 Ὅταν πηγαίνω εἰς τὴν Σπανί-
αν, θέλω ἔλθει εἰς σᾶς· διότι
ἐλπίζω διερχόμενος νὰ σᾶς ἰδῶ,
καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προευοδηθῶ ἐκεῖ·
ἀνίσως πρῶτον καὶ χορτάσω ἀπὸ
σᾶς κατά τι μέρος.
25 Τώρα ὅμως πηγαίνω εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, ὑπηρετῶν εἰς τοὺς
ἁγίους.
26 Διότι εὐδόκησαν Μακεδονία
καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμωσι καποίαν
βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους,
οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
27 Διότι εὐδόκησαν, καὶ εἶναι
χρεώσται των· διότι ἂν τὰ ἔθνη
ἐκοινώνησαν εἰς τὰ πνευματικά
των, χρεωστοῦσι νὰ τοὺς ὑπηρετή-
σωσι καὶ εἰς τὰ σαρκικά.
28 Τοῦτο λοιπὸν ἀφ' οὗ τελειώσω,
καὶ σφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρ-
πὸν τοῦτον, θέλω ἀπέλθει διὰ
μέσου σας εἰς τὴν Σπανίαν.
29 Καὶ ἐξεύρω ὅτι, ἐρχόμενος εἰς
σᾶς, θέλω ἔλθει μὲ πλήρωμα εὐλο-
γίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.
30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ,
διὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν
Χριστὸν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ
Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε καὶ
σεῖς μὲ ἐμὲ εἰς τὰς προσευχάς
σας διὰ τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὸν Θεόν·
31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπειθεῖς εἰς
τὴν Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἡ
ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους·
32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς σᾶς
μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ
ἀναπαυθῶ ὁμοῦ μὲ σᾶς.
33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἂς ἦναι
μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ σᾶς συσταίνω τὴν Φοίβην,
τὴν ἀδελφήν μας, ἡ ὁποία εἶναι
διακόνισσα τῆς ἐκκλησίας ἡ ὁποία
εἶναι εἰς τὰς Κεγχρεάς·
2 Διὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῆτε ἐν
Κυρίῳ καθὼς πρέπει εἰς τοὺς
ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παρασταθῆτε
εἰς ὅ,τι πρᾶγμα χρειάζεται ἀπὸ σᾶς·
διότι καὶ αὐτὴ παρεστάθη πολ-
λοὺς, καὶ αὐτὸν ἐμέ.
3 Ἀσπάσατε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ
τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
4 (Οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ζωήν μου
ἔβαλαν κάτω τὸν λαιμόν των·
τοὺς ὁποίους ὄχι ἐγὼ μόνος εὐ-
χαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ἐκ-
κλησίαι τῶν ἐθνῶν.)
5 Καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία
εἶναι εἰς τὸν οἶκόν των. Ἀσπάσατε
τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἠγαπημένον
μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς
Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν.
6 Ἀσπάσατε τὴν Μαριὰμ, ἡ ὁποία
πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ ἡμᾶς.
7 Ἀσπάσατε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ
τὴν Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου
καὶ συναιχμαλώτους μου· οἱ ὁποῖοι
εἶναι ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀπο-
στόλων, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ πρότε-
ροί μου εἰς τὸν Χριστόν.
8 Ἀσπάσατε τὸν Ἀμπλίαν, τὸν
ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.
9 Ἀσπάσατε τὸν Οὐρβανὸν τὸν
συνεργόν μας εἰς Χριστὸν, καὶ

Στάχυν τὸν ἠγαπημένον μου.
10 Ἀσπάσατε τὸν Ἀπελλῆν, τὸν
δόκιμον εἰς τὸν Χριστόν. Ἀσπά-
σατε τοὺς οἰκιακοὺς τοῦ Ἀριστο-
βούλου.
11 Ἀσπάσατε τὸν Ἡρωδίωνα, τὸν
συγγενῆ μου. Ἀσπάσατε τοὺς
οἰκιακοὺς τοῦ Ναρκίσσου, οἱ ὁποῖοι
εἶναι εἰς τὸν Κύριον.
12 Ἀσπάσατε τὴν Τρύφαιναν καὶ
τὴν Τρυφῶσαν, αἱ ὁποῖαι κοπιά-
ζουσι διὰ τὸν Κύριον. Ἀσπάσατε
τὴν Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἡ ὁποία
πολλὰ ἐκοπίασε διὰ τὸν Κύριον.
13 Ἀσπάσατε τὸν Ῥοῦφον τὸν ἐκ-
λεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσατε τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν
Φλέγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρό-
βαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτούς.
15 Ἀσπάσατε τὸν Φιλόλογον καὶ
τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν
ἀδελφήν του, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν,
καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖοι
εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτούς.
16 Ἀσπάσατε ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ
φίλημα ἅγιον. Σᾶς ἀσπάζονται
αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.
17 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ,
νὰ φυλάττησθε ἀπὸ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι κάμνουσι τὰς διχοστασίας
καὶ τὰ σκάνδαλα ἔξω ἀπὸ τὴν
διδαχὴν τὴν ὁποίαν ἐμάθετε· καὶ
φύγετε ἀπ' αὐτούς.
18 Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύ-
ουσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν
Χριστὸν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν
των· καὶ μὲ καλὰς λέξεις καὶ εὐ-
λογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν
ἀκάκων.
19 Διότι ἡ ὑπακοή σας ἔφθασεν
εἰς ὅλους. Χαίρομαι λοιπὸν διὰ
σᾶς· καὶ θέλω σας νὰ ἦσθε σοφοὶ
εἰς τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἁπλοῖ εἰς τὸ
κακόν.
20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑποκάτω
εἰς τὰ ποδάριά σας ὀγλίγωρα. Ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.
21 Σᾶς ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος ὁ
συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ
Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγ-
γενεῖς μου.
22 Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ ἐγὼ
ὁ Τέρτιος, ὁ ὁποῖος ἔγραψα τὴν
ἐπιστολήν.
23 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάϊος, ὁ ξενο-
δόχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης.
Ἀσπάζεταί σας Ἔραστος ὁ οἰκονό-
μος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ
ἀδελφός.
24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι ὁμοῦ μὲ ὅλους
σας. Ἀμήν.
25 Εἰς ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὁποῖος δύνα-
ται νὰ σᾶς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγ-
γέλιόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ
μυστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐσιωπήθη
ἀπὸ χρόνους αἰωνίους,
26 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέ-
σου τῶν προφητικῶν γραφῶν κατὰ
προσταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, καὶ
ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ τὴν
ὑπακοὴν τῆς πίστεως·
27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, ἂς
ἦναι ἡ δόξα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς εἰς Κεγχρεὰς ἐκκλησίας.

‘Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ’ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ’ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α΄.

*ΠΑΥΛΟΣ, καλεσμένος ἀπόστολος
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελ-
φὸς,
2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἡ
ὁποία εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, εἰς
τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
καλεσμένους ἁγίους, ὁμοῦ μὲ ὅλους
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ εἰς κάθε τόπον, ἰδικοῦ των
καὶ ἰδικοῦ μας·
3 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν
Θεόν μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία σᾶς ἐδόθη εἰς
τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·
5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐγίνατε
πλούσιοι εἰς αὐτὸν, εἰς κάθε λόγον
καὶ εἰς κάθε γνῶσιν·
6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ
ἐβεβαιώθη εἰς σᾶς·
7 Ὥστε νὰ μὴν ἦσθε σεῖς ὑστερη-
μένοι ἀπὸ κανὲν χάρισμα, ἀναμέ-
νοντες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 Ὁ ὁποῖος καὶ θέλει σᾶς βε-
βαιώσει ἕως εἰς τὸ τέλος, διὰ νὰ
ἦσθε χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεὸς, ἀπὸ τὸν
ὁποῖον ἐκαλέσθητε εἰς τὴν κοινω-
νίαν τοῦ Υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου μας.
10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ,
διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγητε ὅλοι τὸ
αὐτὸ, καὶ νὰ μὴν ἦναι εἰς σᾶς
σχίσματα, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐντελῶς
ἡνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν καὶ
εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.
11 Διότι διὰ σᾶς, ἀδελφοί μου,
ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοὺς οἰκιακοὺς
τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονεικίαι
μεταξύ σας.
12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι καθεὶς
ἀπὸ σᾶς λέγει· Ἐγὼ εἶμαι τοῦ
Παύλου· καὶ Ἐγὼ τοῦ Ἀπολλώ·
καὶ Ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ· καὶ Ἐγὼ τοῦ
Χριστοῦ.
13 Μή πως εἶναι μερισμένος ὁ
Χριστός; μή πως ὁ Παῦλος ἐσταυ-
ρώθη διὰ σᾶς; ἢ εἰς τὸ ὄνομα
Παύλου ἐβαπτίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν, ὅτι κανὲ-
να ἀπὸ σᾶς δὲν ἐβάπτισα, εἰ μὴ
τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον·
15 Διὰ νὰ μὴν εἰπῇ τις, ὅτι εἰς τὸ
ἴδιόν μου ὄνομα ἐβάπτισα.
16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸν οἶκον
τοῦ Στεφανᾶ· δὲν ἐξεύρω λοιπὸν
ἐὰν ἐβάπτισα κανένα ἄλλον.
17 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν μὲ ἔστειλε
νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ
εὐαγγέλιον· ὄχι μὲ σοφίαν λόγου,
διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ
Χριστοῦ.
18 Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ εἰς*

τοὺς ἀπωλεσμένους εἶναι μωρία,
εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους εἶναι
δύναμις τοῦ Θεοῦ.
19 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέ-
λω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σο-
φῶν, καὶ θέλω ἀθετήσει τὴν φρό-
νησιν τῶν φρονίμων.
20 Ποῦ εἶναι ὁ σοφός; ποῦ ὁ γραμ-
ματεύς; ποῦ ὁ συζητητὴς τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου; δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς
τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;
21 Διότι ἐπειδὴ εἰς τὴν σοφίαν
τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε
διὰ μέσου τῆς σοφίας τὸν Θεὸν,
εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ μὲ τὴν
μωρίαν τοῦ κηρύγματος ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι πιστεύουσιν.
22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον
ζητοῦσι, καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν·
23 Ἀλλ' ἡμεῖς κηρύττομεν Χρι-
στὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς
Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλον, καὶ εἰς
τοὺς Ἕλληνας μωρία·
24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς καλεσμένους,
Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, τὸν
Χριστὸν τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν, καὶ
τοῦ Θεοῦ τὴν σοφίαν.
25 Διότι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι
σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους·
καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι
δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
26 Διότι σεῖς, ἀδελφοὶ, βλέπετε
τὸν καλεσμὸν σας, ὅτι δὲν εἶσθε
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐδὲ πολ-
λοὶ δυνατοὶ, οὐδὲ εὐγενεῖς πολλοί·
27 Ἀλλὰ ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς τὰ μω-
ρὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κατεντρο-
πιάσῃ τοὺς σοφούς· καὶ τὰ ἀσθενῆ
τοῦ κόσμου ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, διὰ
νὰ κατεντροπιάσῃ τὰ δυνατά·
28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ
τὰ ἐξουθενημένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς,
καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι, διὰ νὰ
καταργήσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι·
29 Διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ καμμία
σὰρξ ἔμπροσθεν εἰς αὐτόν.
30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν εἶσθε σεῖς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς
ἔγινεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν
Θεὸν, καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἁγια-
σμὸς, καὶ ἀπολύτρωσις·
31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύ-
ριον, ὅποιος καυχᾶται, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἐγὼ ὅτε ἦλθα εἰς σᾶς, ἀδελ-
φοὶ, δὲν ἦλθα μὲ ὑπεροχὴν λόγου
ἢ σοφίας, κηρύττων εἰς σᾶς τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.
2 Διότι ἀπεφάσισα νὰ μὴ γνωρίζω
ἄλλο τὶ μεταξύ σας, εἰμὴ τὸν Ἰη-
σοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυ-
ρωμένον.
3 Καὶ ἐγὼ εἰς ἀσθένειαν καὶ εἰς
φόβον καὶ εἰς πολὺν τρόμον εὑρέ-
θην μεταξύ σας.
4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγ-
μά μου δὲν ἦτον μὲ καταπειστικὰ
λόγια τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλ-
λὰ μὲ ἀπόδειξιν Πνεύματος καὶ
δυνάμεως·
5 Διὰ νὰ μὴν ἦναι ἡ πίστις σας
εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλ-
λὰ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς
τελείους· ἀλλ' ὄχι σοφίαν τοῦ
αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων
τοῦ αἰῶνος τούτου, οἱ ὁποῖοι φθεί-
ρονται·
7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη
σοφίαν Θεοῦ, τὴν σοφίαν τὴν ἀπο-
κεκρυμμένην, τὴν ὁποίαν προώρι-
σεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς
δόξαν μας·
8 Τὴν ὁποίαν κανεὶς ἀπὸ τοὺς
ἄρχοντας τοῦ αἰῶνος τούτου δὲν
ἐγνώρισε· διότι ἂν ἤθελαν τὴν γνω-
ρίσει, δὲν ἔθελαν σταυρώσει τὸν
Κύριον τῆς δόξης.
9 Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νον· Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀμμάτιον δὲν
εἶδε, καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε, καὶ εἰς
τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν

ἀνέβησαν, ἐκεῖνα ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς
διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγα-
πῶσιν.
10 Εἰς ἡμᾶς δὲ τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ
Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός
του· διότι τὸ Πνεῦμα ὅλα ἐξετάζει,
καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.
11 Διότι τίς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
γνωρίζει τὰ πράγματα τοῦ ἀνθρώπου,
εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ
ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς αὐτόν; οὕτω
καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κανεὶς
δὲν γνωρίζει εἰμὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ.
12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβαμεν τὸ
πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρί-
σωμεν ὅσα μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός·
13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν, ὄχι μὲ
λόγους τοὺς ὁποίους διδάσκει ἡ
ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγους
τοὺς ὁποίους διδάσκει τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον· συγκρίνοντες τὰ πνευμα-
τικὰ μὲ τὰ πνευματικά.
14 Ἀλλ' ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν
δέχεται τὰ πράγματα τοῦ Πνεύματος
τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς
αὐτὸν, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ γνω-
ρίσῃ, ἐπειδὴ διακρίνονται πνευμα-
τικῶς.
15 Ἀλλ' ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος
ἀνακρίνει μὲν ὅλα, αὐτὸς δὲ δὲν
ἀνακρίνεται ἀπὸ κανένα.
16 Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν
τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διδάξῃ αὐ-
τόν; Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν τὸν νοῦν
τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, δὲν ἐδυνήθην
νὰ σᾶς λαλήσω ὡς πνευματικοὺς,
ἀλλὰ ὡς σαρκικοὺς, ὡς νηπίους
εἰς τὸν Χριστόν.
2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὄχι
φαγητόν· διότι ἀκόμη δὲν ἐδύνασθε
νὰ τὸ δεχθῆτε· ἀλλ' οὔτε τώρα ἀκόμη
δύνασθε.
3 Διότι ἀκόμη σαρκικοὶ εἶσθε·
διότι ἐπειδὴ εἶναι εἰς σᾶς ζηλεία
καὶ φιλονεικία καὶ διχοστασίαι,
δὲν εἶσθε σαρκικοὶ, καὶ περιπα-
τεῖτε ὡς ἄνθρωποι;
4 Διότι ὅταν λέγῃ ὁ εἷς, Ἐγὼ
εἶμαι τοῦ Παύλου· καὶ ἄλλος,
Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλώ· δὲν εἶσθε
σαρκικοί;
5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ
τίς εἶναι ὁ Ἀπολλὼς, εἰμὴ ὑπη-
ρέται διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐπι-
στεύσατε, καὶ καθὼς ἐχάρισεν ὁ
Κύριος εἰς τὸν καθένα;
6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπό-
τισεν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ηὔξανεν.
7 Ὥστε οὔτε ὅποιος φυτεύει εἶναι
τίποτε, οὔτε ὅποιος ποτίζει εἶναι τί-
ποτε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος αὐξάνει.
8 Καὶ ὅποιος φυτεύει καὶ ὅποιος
ποτίζει εἶναι ἕν· καὶ καθεὶς θέλει
λάβει τὴν πληρωμήν του κατὰ τὸν
ἴδιόν του κόπον.
9 Διότι εἴμεθα συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ·
σεῖς εἶσθε γεώργημα τοῦ Θεοῦ, καὶ
οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.
10 Κατὰ τὴν χάριν τὴν ὁποίαν
ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς, ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων ἔβαλα θεμέλιον, καὶ
ἄλλος οἰκοδομεῖ ἐπάνω· καθεὶς
ὅμως ἂς βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ.
11 Διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ
βάλλῃ ἄλλον θεμέλιον παρὰ ἐκεῖ-
νον τὸ ὁποῖον κεῖται, ὁ ὁποῖος εἶναι
ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
12 Καὶ ἐὰν κανεὶς ἐπάνω εἰς τοῦ-
τον τὸν θεμέλιον οἰκοδομῇ χρυσὸν,
ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρ-
τον, καλάμην·
13 Τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς θέλει
φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει τὸ
φανερώσει· ἐπειδὴ μὲ τὴν φωτίαν
φανερόνεται· καὶ τὸ ἔργον τοῦ
καθενὸς ὁποῖον εἶναι, ἡ φωτία θέ-
λει δοκιμάσει.
14 Ἂν τινος τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον
ἐποικοδόμησε, μένῃ, θέλει λάβει

πληρωμήν·
15 Καὶ ἂν τινος τὸ ἔργον κατακαῇ, θέλει ζημιωθῆ· αὐτὸς δὲ θέλει σωθῆ, ἀλλ' οὕτως ὡς διὰ μέσου τοῦ πυρός.
16 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι εἶσθε ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς σᾶς;
17 Ὅποιος φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν φθείρει· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος ναὸς εἶσθε σεῖς.
18 Κανεὶς ἂς μὴν ἀπατᾷ τὸν ἑαυτόν του· ἂν κανεὶς φαίνηται νὰ ἦναι σοφὸς μεταξύ σας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἂς γίνῃ μωρὸς, διὰ νὰ γίνῃ σοφός.
19 Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου εἶναι μωρία μὲ τὸν Θεόν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν των.
20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι μάταιοι.
21 Ὥστε κανεὶς ἂς μὴ καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· διότι ὅλα ἰδικά σας εἶναι·
22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα· ὅλα ἰδικά σας εἶναι·
23 Καὶ σεῖς εἶσθε τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. δ΄.

ΟΥΤΩΣ ἂς μᾶς λογαριάζῃ καθεὶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.
2 Τὸ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς πιστός.
3 Εἰς ἐμὲ δὲ εἶναι διὰ μικρότατον πρᾶγμα τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς, ἢ ἀπὸ ἀνθρωπίνην κρίσιν· ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἑαυτόν μου κρίνω·
4 Διότι εἰς τὸ συνειδός μου δὲν γνωρίζω κανὲν κακόν· ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν εἶμαι δικαιωμένος· ὁ Κύριος δὲ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ κρίνει.
5 Λοιπὸν μὴ κρίνετε πρὸ καιροῦ τίποτε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὁ ὁποῖος θέλει φωτίσει τὰ κρύφια τοῦ σκότους, καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε καθεὶς θέλει λάβει τὸν ἔπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.
6 Ταῦτα, ἀδελφοί μου, μετεσχημάτισα εἰς τὸν ἑαυτόν μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ, διὰ σᾶς· διὰ νὰ μάθητε εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ μὴ φρονῆτε ὑπεράνω ἀπὸ ὅ,τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴ κενοδοξῇ κανεὶς διὰ τὸν ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου.
7 Διότι τίς σε διακρίνει ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τί ἔχεις τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβες; καὶ ἐὰν τὸ ἔλαβες, διὰ τί καυχᾶσαι ὡς ἂν δὲν τὸ ἔλαβες;
8 Τώρα χορτασμένοι εἶσθε, τώρα ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ εἴθε νὰ ἠθέλετε βασιλεύσει· διὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ σᾶς.
9 Διότι μὲ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους, ὡς ἀποφασισμένους εἰς θάνατον· διότι ἐγίναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
10 Ἡμεῖς εἴμεθα μωροὶ διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ σεῖς εἶσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ σεῖς δυνατοί· σεῖς ἔνδοξοι, καὶ ἡμεῖς ἄτιμοι.
11 Ἕως εἰς ταύτην τὴν ὥραν καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ εἴμεθα γυμνοὶ, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ δὲν ἔχομεν ποῦ νὰ σταθῶμεν·
12 Καὶ κοπιάζομεν ἐργαζόμενοι μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας· ὑβριζόμενοι εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι ὑπομένομεν·
13 Βλασφημούμενοι παρακαλοῦ-

μεν· ὡς καθάρματα τοῦ κόσμου
ἐγίναμεν, ἀποῤῥίψιμα ὅλων ἕως
τώρα.
14 Ἐγὼ δὲν γράφω ταῦτα διὰ νὰ
σᾶς ἐντροπιάσω, ἀλλὰ σᾶς νουθετῶ
ὡς τέκνα μου ἠγαπημένα.
15 Διότι ἐὰν καὶ ἔχητε μυρίους
παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ, ἀλλὰ δὲν
ἔχετε πολλοὺς πατέρας· διότι ἐγὼ
σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.
16 Παρακαλῶ σας λοιπὸν, γίνε-
σθε μιμηταί μου.
17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν
Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου
ἠγαπημένον καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ,
ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς ἐνθυμίσει τὰς
ὁδούς μου οἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸν
Χριστὸν, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ
εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.
18 Τινὲς δὲ ἐκενοδόξησαν, ὡς ἂν
δὲν ἔμελλον νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.
19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθει ὀγλίγωρα
εἰς σᾶς, ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, καὶ
θέλω γνωρίσει ὄχι τὸν λόγον τῶν
κενοδόξων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.
20 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν
δύναμιν.
21 Τί θέλετε; νὰ ἔλθω εἰς σᾶς μὲ
ῥάβδον, ἢ μὲ ἀγάπην, καὶ μὲ πνεῦ-
μα πρᾳότητος;

ΚΕΦ. ε'.

ΓΕΝΙΚΩΣ ἀκούεται μεταξύ σας
πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἡ
ὁποία οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὀνο-
μάζεται, ὥστε νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν
γυναῖκα τοῦ πατρός του.
2 Καὶ σεῖς εἶσθε κενόδοξοι, καὶ
δὲν ἐλυπήθητε κάλλιον, διὰ νὰ
σηκωθῇ ἀπὸ τὸ μέσον ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο;
3 Ἐγὼ ὅμως, ὡς ἀπὼν μὲν κατὰ
τὸ σῶμα, παρὼν δὲ κατὰ τὸ πνεῦ-
μα, ἔκρινα ἤδη ὡς ἂν ἤμην παρὼν,
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοῦτο οὕτως,
4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντες σεῖς
καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα, μὲ τὴν
δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
5 Νὰ παραδώσητε τὸν τοιοῦτον
εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς
σαρκὸς, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμά του
εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας·
δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὀλίγη ζύμη ζυμόνει
ὅλον τὸ ζυμωτόν;
7 Ἀποκαθαρίσατε λοιπὸν τὴν πα-
λαιὰν ζύμην, διὰ νὰ γίνητε νέον
ζυμωτὸν, καθὼς εἶσθε ἄζυμοι· διότι
ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ πάσχα
μας, ἐθυσιάσθη διὰ ἡμᾶς·
8 Ἂς ἑορτάζωμεν λοιπὸν, ὄχι μὲ
ζύμην παλαιὰν, μηδὲ μὲ ζύμην
κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυ-
μα εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.
9 Ἔγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστο-
λὴν, νὰ μὴ συμμίγησθε μὲ τοὺς
πόρνους.
10 Καὶ δὲν λέγω νὰ μὴ συμμίγησθε
παντάπασι μὲ τοὺς πόρνους τοῦ
κόσμου τούτου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέ-
κτας, ἢ μὲ τοὺς ἅρπαγας, ἢ μὲ τοὺς
εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ τότε χρεω-
στεῖτε νὰ ἐβγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον.
11 Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴ
συμμίγησθε, ἂν κανεὶς ὁ ὁποῖος
ὀνομάζεται ἀδελφὸς ἦναι πόρνος,
ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ
λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· μὲ
τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ συντρώγητε.
12 Διότι τί χρέος ἔχω ἐγὼ νὰ κρίνω
καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔξω ἀπὸ
τὴν ἐκκλησίαν; δὲν κρίνετε σεῖς τοὺς
ἔσω;
13 Ἀλλὰ τοὺς ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει.
Σηκώσατε λοιπὸν τὸν κακὸν ἀπὸ
τὸ μέσον σας.

ΚΕΦ. ς'.

ΤΟΛΜΑι κανεὶς ἀπὸ σᾶς, ὅταν
ἔχῃ διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ

κρίνηται ἔμπροσθεν τῶν ἀδίκων,
καὶ ὄχι ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων;
2 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέ-
λουσι κρίνει τὸν κόσμον; καὶ ἐὰν
ὁ κόσμος κρίνηται ἀπὸ σᾶς, ἀνά-
ξιοι εἶσθε νὰ κρίνητε τὰ μικρότατα
πράγματα;
3 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει
ἀγγέλους; πόσῳ μᾶλλον τὰ πράγ-
ματα ταύτης τῆς ζωῆς;
4 Ἐὰν ἔχητε λοιπὸν κρίσεις διὰ
πράγματα ταύτης τῆς ζωῆς, ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξουθενημένοι εἰς
τὴν ἐκκλησίαν, τούτους καθιστά-
νετε κριτάς.
5 Διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω·
οὕτω δὲν εἶναι μεταξύ σας οὐδὲ εἷς
σοφὸς, ὅστις ἤθελε δυνηθῇ νὰ δια-
κρίνῃ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ του;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελφὸν κρί-
νεται, καὶ τοῦτο ἔμπροσθεν ἀπί-
στων;
7 Τώρα λοιπὸν διόλου σφάλμα
εἶναι εἰς σᾶς τοῦτο, ὅτι ἔχετε κρί-
σεις ἀνὰ μέσον σας· διὰ τί κάλ-
λιον δὲν προκρίνετε νὰ ἀδικῆσθε;
διὰ τί μᾶλλον δὲν θέλετε νὰ ἀπο-
στερῆσθε;
8 Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστε-
ρεῖτε τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦτο κάμνετε
εἰς τοὺς ἀδελφούς.
9 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι
βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουσι κλη-
ρονομήσει; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε
πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε
μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενο-
κοῖται,
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέ-
κται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὑβρισταὶ,
οὔτε ἅρπαγες, θέλουσι κληρονο-
μήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
11 Καὶ ταῦτα ἦσθε μερικοί· ἀλλὰ
ἐκαθαρίσθητε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε,
ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύ-
ματι τοῦ Θεοῦ μας.
12 Ἔχω ἐγὼ ἐξουσίαν εἰς ὅλα,
ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν· εἰς
ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν θέλω
ἐξουσιασθῇ ἀπὸ κανὲν πρᾶγμα.
13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοι-
λίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητά·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ
θέλει χαλάσει. Τὸ δὲ σῶμα δὲν
εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν
Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα·
14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον
ἀνέστησε, καὶ ἡμᾶς θέλει ἀναστή-
σει διὰ μέσου τῆς δυνάμεώς του.
15 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι τὰ σώματά
σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; λοιπὸν
θέλω πάρει ἐγὼ τὰ μέλη τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ θέλω τὰ κάμει πόρνης
μέλη; Μὴ γένοιτο.
16 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὅποιος
κολλᾶται μὲ τὴν πόρνην, εἶναι ἓν
σῶμα μὲ αὐτήν; διότι λέγει, Θέλου-
σιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
17 Ὅποιος δὲ κολλᾶται μὲ τὸν
Κύριον, εἶναι ἓν πνεῦμα.
18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Κάθε
ἄλλο ἁμάρτημα τὸ ὁποῖον ἤθελε
κάμει ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ
σῶμα· ὅποιος ὅμως πορνεύει ἁμαρ-
τάνει εἰς τὸ ἴδιόν του σῶμα.
19 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι τὸ σῶμά
σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς σᾶς, τὸ
ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεὸν,
καὶ δὲν εἶσθε τοῦ ἑαυτοῦ σας;
20 Διότι ἐξηγοράσθητε μὲ τιμήν·
δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν μὲ τὸ
σῶμά σας, καὶ μὲ τὸ πνεῦμά σας,
τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ζ΄.

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ ἐγρά-
ψατε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον
νὰ μὴν ἐγγίζῃ εἰς γυναῖκα.
2 Ἀλλὰ διὰ τὰς πορνείας, καθεὶς
ἂς ἔχῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ κάθε
μία ἂς ἔχῃ τὸν ἴδιον ἄνδρα της.
3 Ὁ ἀνὴρ ἂς δίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα
τὴν ἀγάπην ἡ ὁποία χρεωστεῖται

εἰς αὐτήν· ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν
ἄνδρα της.
4 Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιον
σῶμά της, ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως
καὶ ὁ ἀνὴρ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν
του σῶμα, ἀλλὰ ἡ γυνή.
5 Μὴν ἀποστερεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλ-
λον, ἔξω ἂν δὲν ἦναι μὲ συμφωνίαν
πρὸς καιρὸν, διὰ νὰ σπουδάζητε
εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσ-
ευχήν· καὶ πάλιν νὰ συνέρχησθε
εἰς τὸ αὐτὸ, διὰ νὰ μὴ σᾶς πειράζῃ
ὁ Σατανᾶς, διότι δὲν ἐγκρατεύεσθε.
6 Καὶ τοῦτο λέγω δίδων ἄδειαν,
καὶ ὄχι προστάττων.
7 Διότι ἐγὼ ἤθελον ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους νὰ ἦναι ὡς τὸν ἑαυτόν
μου· ἀλλὰ καθεὶς ἔχει τὸ ἰδικόν
του χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸν, κά-
ποιος οὕτω, καὶ κάποιος ἄλλως.
8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνυπάνδρους
καὶ εἰς τὰς χήρας, Καλὸν εἶναι εἰς
αὐτοὺς ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.
9 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ δὲν ἐγκρατεύ-
ωνται, ἂς ὑπανδρευθῶσι· διότι
καλλίτερον εἶναι νὰ ὑπανδρευθῶσι
παρὰ νὰ πυρόνωνται.
10 Καὶ εἰς τοὺς ὑπανδρευμένους
παραγγέλλω, ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύ-
ριος· Ἡ γυνὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπὸ
τὸν ἄνδρα·
11 Καὶ ἐὰν χωρισθῇ, ἂς μείνῃ
ἀνύπανδρος, ἢ ἂς κάμῃ πάλιν ἀγά-
πην μὲ τὸν ἄνδρα της· καὶ ὁ ἀνὴρ
νὰ μὴν ἀφίνῃ τὴν γυναῖκα.
12 Καὶ εἰς τοὺς ἐπιλοίπους ἐγὼ
λέγω, καὶ ὄχι ὁ Κύριος· Ἐὰν κἀν-
εὶς ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον,
καὶ αὐτὴ συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ
μὲ αὐτὸν, ἂς μὴ τὴν ἀφίνῃ·
13 Καὶ ὁποία γυνὴ ἔχει ἄνδρα
ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει
νὰ συνοικῇ μὲ αὐτὴν, ἂς μὴ τὸν
ἀφίνῃ.
14 Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἁγιά-
ζεται διὰ μέσου τῆς γυναικός· καὶ
ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ
μέσου τοῦ ἀνδρός· ἀλλέως τὰ
τέκνα σας ἦσαν ἀκάθαρτα· τώρα
δὲ εἶναι ἅγια.
15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρίζηται,
ἂς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ
δὲν ἐδουλώθη εἰς τὰ τοιαῦτα· εἰς
δὲ εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.
16 Διότι τί ἐξεύρεις, ὦ γύναι, ἂν
σώσῃς τὸν ἄνδρα; ἢ τί ἐξεύρεις, ὦ
ἄνερ, ἂν σώσῃς τὴν γυναῖκα;
17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς
εἰς καθένα, καὶ καθὼς ἐκάλεσεν ὁ
Κύριος καθένα, οὕτως ἂς περιπατῇ·
καὶ οὕτω διατάσσω εἰς ὅλας τὰς
ἐκκλησίας.
18 Περιτετμημένος ἐκαλέσθη κἀν-
εὶς εἰς τὴν πίστιν; ἂς μὴ γίνηται
ἀκρόβυστος. Εἰς τὴν ἀκροβυστίαν
ἐκαλέσθη κἀνείς; ἂς μὴ περιτμηθῇ.
19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε,
καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτε,
ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ
Θεοῦ.
20 Καθεὶς εἰς ὁποίαν κλῆσιν
ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ἂς μένῃ.
21 Ἐκαλέσθης δοῦλος; ἂς μὴ σὲ
μέλῃ· ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι νὰ γίνῃς
ἐλεύθερος, μεταχειρίσου καλλίτε-
ρον τὴν ἐλευθερίαν.
22 Διότι ὅποιος ἐκλήθη εἰς τὸν
Κύριον ὢν δοῦλος, εἶναι ἐλευθε-
ρωμένος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ
ὅποιος ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστὸν ὢν ἐλεύ-
θερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.
23 Ἠγοράσθητε μὲ τιμήν· μὴ γί-
νεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.
24 Καθεὶς, ἀδελφοὶ, εἰς ἐκεῖνο εἰς
τὸ ὁποῖον ἐκλήθη, εἰς ἐκεῖνο ἂς
μένῃ μὲ τὸν Θεόν.
25 Καὶ διὰ τὰς παρθένους προσ-
ταγὴν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ
δίδω γνώμην ὡς ἠλεημένος ἀπὸ τὸν
Κύριον νὰ ἦμαι πιστός.
26 Νομίζω λοιπὸν νὰ ἦναι τοῦτο
καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην,
ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον
νὰ ἦναι οὕτως.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; μὴ ζήτει νὰ λυθῇς. Εἶσαι λυμένος ἀπὸ γυναῖκα; μὴ ζήτει γυναῖκα.
28 Καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇς, δὲν ἔσφαλες· καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇ ἡ παρθένος, δὲν ἔσφαλεν· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλίψιν εἰς τὴν σάρκα· ἐγὼ ὅμως σᾶς λυποῦμαι.
29 Καὶ τοῦτο σᾶς λέγω, ἀδελφοί· Ὁ καιρὸς εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι στενός· διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι γυναῖκας, νὰ ἦναι ὡς ἂν νὰ μὴν ἔχωσι·
30 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κλαίουσιν, ὡς ἂν νὰ μὴ κλαίωσι· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς ἂν νὰ μὴ χαίρωσι· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς ἂν νὰ μὴ κατέχωσι τίποτε·
31 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι χρῶνται τὸν κόσμον τοῦτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου περνᾷ.
32 Καὶ θέλω σας νὰ ἦσθε χωρὶς φροντίδας. Ὅποιος δὲν ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον·
33 Ἀλλ' ὅποιος ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα.
34 Ἐμερίσθη ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἐκείνη ἡ ὁποία δὲν ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ἐκείνη δὲ ἡ ὁποία ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα της.
35 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ τὸ συμφέρον σας· ὄχι νὰ σᾶς βάλω βρόχι, ἀλλὰ νὰ παραστέκησθε εὐσχημόνως εἰς τὸν Κύριον, καὶ κἀνὲν πρᾶγμα νὰ μὴ σᾶς ἀποσπᾷ ἀπ' αὐτόν.
36 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ κἀνεὶς νομίζῃ νὰ ἀσχημονῇ εἰς τὴν παρθένον του, ἐὰν ἦναι περασμένη ἀπὸ τὸν καιρόν της, ὅθεν καὶ κάμνῃ χρεία νὰ ὑπανδρευθῇ· ὅ,τι θέλει ἂς κάμῃ, δὲν σφάλλει· ἂς ὑπανδρεύωνται.
37 Ὅποιος ὅμως στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἔχει δὲ ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλει, καὶ ἀπεφάσισε τοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, καλὰ κάμνει.
38 Ὥστε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν ὑπανδρεύει, καλὰ κάμνει· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν τὴν ὑπανδρεύει, καλλίτερα κάμνει.
39 Ἡ γυνὴ εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον εἰς ὅσον καιρὸν ζῇ ὁ ἀνήρ της· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ της, εἶναι ἐλευθέρα μὲ ὅποιον θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ, μόνον ἐν Κυρίῳ.
40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ οὕτως, εἶναι μακαριωτέρα, κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην· διότι νομίζω καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

ΚΕΦ. η'.

ΔΙΑ δὲ τὰ εἰδωλόθυτα, ἐξεύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν· ἡ γνῶσις ὀγκόνει, ἡ ἀγάπη δὲ οἰκοδομεῖ.
2 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς νομίζῃ ὅτι γνωρίζει τι, ἀκόμη δὲν ἐγνώρισε τίποτε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.
3 Ἀλλ' ἂν ἀγαπᾷ κἀνεὶς τὸν Θεὸν, οὗτος ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.
4 Ὡς πρὸς τὸ τρώγειν λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἐξεύρομεν ὅτι τὸ εἴδωλον δὲν εἶναι τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς εἰ μὴ εἷς.
5 Διότι ἐὰν καὶ ἦναί τινες λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (καθὼς εἶναι θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί·)
6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι εἷς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα διὰ μέσου του.
7 Ἀλλὰ ἡ γνῶσις δὲν εἶναι εἰς

ὅλους· καὶ κάποιοι μὲ τὴν συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως τώρα τρώγουσι τὸ τοιοῦτον φαγητὸν ὡς εἰδωλόθυτον, ναὶ ἡ συνείδησίς των ὡς ἠσθενημένη μολύνεται.
8 Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς παρασταίνει εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.
9 Καὶ προσέχετε μή πως καὶ αὐτὴ ἡ ἐξουσία σας γίνῃ ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.
10 Διότι ἐὰν κἀνεὶς ἴδῃ σὲ ὁ ὁποῖος ἔχεις γνῶσιν, ὅτι κάθεσαι καὶ τρώγεις εἰς τὸν ναὸν εἰδώλων, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενὴς, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα;
11 Καὶ διὰ τὴν γνῶσίν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἀσθενὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.
12 Καὶ οὕτως ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες τὴν συνείδησίν των ἡ ὁποία εἶναι ἠσθενημένη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.
13 Διὰ τοῦτο, ἐὰν τὸ φαγητὸν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

ΚΕΦ. θ'.

ΔΕΝ εἶμαι ἀπόστολος; δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; δὲν εἶδα ἐγὼ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν; δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ;
2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν ἦμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς σᾶς εἶμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς ἰδικῆς μου ἀποστολῆς σεῖς εἶσθε ἐν Κυρίῳ.
3 Ἡ ἰδική μου ἀπόκρισις εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἐξετάζουσιν, αὕτη εἶναι·
4 Μή πως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πίωμεν;
5 Μή πως δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐξουσίαν νὰ περιφέρωμεν συνάμα ἀδελφὴν γυναῖκα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;
6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας, δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μὴν ἐργαζώμεθα;
7 Τίς δουλεύει εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἰδικά του ἔξοδα; τίς φυτεύει ἀμπέλιον, καὶ ἀπὸ τὸν καρπόν του δὲν τρώγει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποίμνης δὲν τρώγει;
8 Μή πως κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ταῦτα; ἢ δὲν λέγει καὶ ὁ νόμος ταῦτα;
9 Διότι εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον· Νὰ μὴ φιμώσῃς τὸ βόϊδι τὸ ὁποῖον ἀλωνίζει. Μή πως διὰ νὰ βοΐδια μέλει εἰς τὸν Θεόν;
10 Ἢ διὰ ἡμᾶς βέβαια τὰ λέγει; Διότι διὰ ἡμᾶς ἐγράφη τοῦτο, ὅτι ὅποιος ἀροτριᾷ, χρεωστεῖ νὰ ἀροτριᾷ μὲ ἐλπίδα· καὶ ὅποιος ἀλωνίζει μὲ ἐλπίδα, χρεωστεῖ νὰ μεθέξῃ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα του.
11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς σᾶς τὰ πνευματικὰ, μεγάλον εἶναι ἐὰν ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας;
12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχωσιν ἀπὸ ταύτην τὴν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς σᾶς, δὲν μετέχομεν ἡμεῖς περισσότερον; Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν μετεχειρίσθημεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένομεν, διὰ νὰ μὴ κάμωμεν κἀνὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
13 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ἱερά; καὶ ὅσοι παραμένουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχουσι μερίδιον ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον;
14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζῶσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.

15 Ἐγὼ δὲ δὲν μετεχειρίσθην κἀνὲν ἀπὸ ταῦτα. Καὶ δὲν ἔγραψα ταῦτα διὰ νὰ γινῃ οὕτως εἰς ἐμέ· διοτι καλλίτερόν μου εἶναι νὰ ἀποθάνω, παρὰ νὰ κάμῃ τις μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Διότι ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν ἔχω καύχημα διὰ τοῦτο· ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι εἰς ἐμὲ ἀνάγκη· καὶ οὐαὶ εἰς ἐμὲ ἐὰν δὲν εὐαγγελίζωμαι.

17 Διότι ἐὰν τὸ κάμνω μὲ τὸ θέλημά μου, ἔχω μισθόν· ἀλλ' ἂν κάμνω ἀκουσίως, οἰκονομίαν εἶμαι ἐμπιστευμένος.

18 Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ μισθός μου; Νὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀνέξοδον, ὅταν εὐαγγελίζωμαι, εἰς τὸ νὰ μὴ μεταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διότι ἂν καὶ ἦμαι ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἐδούλωσα τὸν ἑαυτόν μου, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς περισσοτέρους.

20 Καὶ ἔγινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκεινους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον ἔγινα ὡς ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ κερδήσω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον·

21 Ἔγινα εἰς τοὺς ἀνόμους ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος εἰς τὸν Θεὸν, ἀλλὰ ἔννομος εἰς τὸν Χριστὸν,) διὰ νὰ κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἔγινα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς ἀσθενὴς, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς ὅλους ἔγινα ὅλα, διὰ νὰ σώσω βέβαια μερικούς.

23 Καὶ τοῦτο κάμνω διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γίνω συγκοινωνὸς αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου.

24 Δὲν ἐξεύρετε, ὅτι ὅσοι τρέχουσιν εἰς τὸ στάδιον, ὅλοι μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ χάρισμα; τοιουτοτρόπως τρέχετε, διὰ νὰ ἐπιτύχητε.

25 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται, ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεύονται καὶ ἀγωνίζονται διὰ νὰ πάρωσι φθαρτὸν στέφανον· ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, ὄχι ὡς ἀδήλως· οὕτως ἀγωνίζομαι, ὄχι ὡς δέρων τὸν ἀέρα·

27 Ἀλλὰ βασανίζω τὸ σῶμά μου καὶ τὸ κάμνω δοῦλον, μή πως, κηρύξας εἰς ἄλλους, ἐγὼ εὑρεθῶ ἀδόκιμος.

ΚΕΦ. ι'.

ΘΕΛΩ, ἀδελφοὶ, νὰ ἐξεύρητε σεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὑποκάτω εἰς τὴν νεφέλην· καὶ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ μέσου τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν νεφέλην καὶ εἰς τὴν θάλασσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγητόν·

4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διότι ἔπινον ἀπὸ τὴν πνευματικὴν πέτραν ἡ ὁποία τοὺς ἠκολούθει· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εὐχαριστήθη εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀπ' αὐτούς· διότι ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον.

6 Καὶ ταῦτα ἔγιναν τύποι ἰδικοί μας, διὰ νὰ μὴν ἐπιθυμῶμεν ἡμεῖς τὰ κακὰ, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ νὰ γίνητε εἰδωλολάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτούς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.

8 Μηδὲ νὰ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ νὰ πειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐπείρασαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὰ ὀφίδια.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ
μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυσαν, καὶ
ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὸν ἐξολο-
θρευτήν.
11 Καὶ ταῦτα ὅλα συνέβαινον
τύποι εἰς ἐκείνους· καὶ ἐγράφησαν
διὰ νουθεσίαν ἰδικήν μας, εἰς τοὺς
ὁποίους κατήντησαν τὰ τέλη τῶν
αἰώνων.
12 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁ ὁποῖος νομί-
ζει ὅτι στέκει, ἂς βλέπῃ μή πως
πέσῃ.
13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔλαβεν εἰ
μὴ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι
πιστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει σᾶς
ἀφήσει νὰ πειραχθῆτε ὑπεράνω
ἀφ' ὅ,τι δύνασθε, ἀλλὰ ὁμοῦ μὲ
τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει καὶ τὴν
ἔκβασιν, διὰ νὰ δυνηθῆτε σεῖς νὰ
ὑποφέρητε.
14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.
15 Ὡς εἰς φρονίμους λαλῶ· κρί-
νατε σεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγω·
16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ
ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοι-
νωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ;
τὸν ἄρτον τὸν ὁποῖον κόπτομεν, δὲν
εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ;
17 Ἐπειδὴ εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα,
εἴμεθα ἡμεῖς οἱ πολλοί· διότι ὅλοι
μετέχομεν ἀπὸ τὸν ἕνα ἄρτον.
18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ τὸν κα-
τὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ
θυσιαστηρίου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τρώ-
γουσι τὰς θυσίας;
19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ εἴδω-
λον εἶναί τι; ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον
εἶναί τι;
20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζου-
σιν εἰς τὰ δαιμόνια, καὶ ὄχι εἰς
τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεῖς νὰ
γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.
21 Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ πο-
τήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον
τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ
μετέχητε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ
Κυρίου καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν
δαιμονίων.
22 Ἢ κινοῦμεν εἰς ζῆλον τὸν Κύ-
ριον; μή πως εἴμεθα ἡμεῖς δυνατώ-
τεροί του;
23 Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ
δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα
ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκο-
δομοῦσι.
24 Κανεὶς ἂς μὴ ζητῇ τὸ ἰδικόν
του, ἀλλὰ καθεὶς ἂς ζητῇ τὸ τοῦ
ἄλλου.
25 Κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πω-
λεῖται εἰς τὸ μακελλεῖον, τρώγετέ
το, καὶ μὴν ἐξετάζετε τίποτε διὰ
τὴν συνείδησιν·
26 Διότι ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου,
καὶ ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.
27 Καὶ ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀπί-
στους σᾶς προσκαλῇ, καὶ θέλετε
νὰ ὑπάγητε, ὅ,τι βάλλεται ἔμ-
προσθέν σας τρώγετε, μὴν ἐξετά-
ζοντες τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν.
28 Ἀλλ' ἂν κανεὶς σᾶς εἰπῇ· Τοῦ-
το εἶναι εἰδωλόθυτον· μὴ φάγετε,
διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε, καὶ
διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ
Κυρίου εἶναι ἡ γῆ, καὶ ὅλα ὅσα
γεμίζουσιν αὐτήν.
29 Καὶ συνείδησιν λέγω ὄχι τὴν
ἰδικήν σου, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν τοῦ
ἄλλου· καὶ διὰ τί κρίνεται ἡ ἐλευ-
θερία μου ἀπὸ ἄλλην συνείδησιν;
30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάριτι μετέχω,
τί βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο διὰ τὸ
ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ;
31 Εἴ τε λοιπὸν τρώγετε, εἴ τε
πίνετε, εἴ τε κάμνετε ἄλλο τι, ὅλα
εἰς δόξαν Θεοῦ κάμνετε.
32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιστοι, καὶ
εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς
Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ.
33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω εἰς
ὅλους καθ' ὅλα, μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν

μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.

ΚΕΦ. ια'.

ΜΙΜΗΘΗΤΕ ἐμὲ, καθὼς ἐγὼ μιμοῦμαι τὸν Χριστόν.
2 Καὶ ἐπαινῶ σας, ἀδελφοὶ, ὅτι εἰς πάντα μὲ ἐνθυμεῖσθε, καὶ καθὼς σᾶς παρέδωκα τὰς παραδόσεις, τὰς κρατεῖτε.
3 Καὶ θέλω νὰ ἐξεύρητε, ὅτι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός· καὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ ἀνήρ· καὶ κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.
4 Καθεὶς ἀνὴρ ὁ ὁποῖος προσεύχεται ἢ προφητεύει, καὶ ἔχει τὴν κεφαλήν του σκεπασμένην, ἐντροπιάζει τὴν κεφαλήν του.
5 Καὶ πᾶσα γυνὴ ἡ ὁποία προσεύχεται ἢ προφητεύει μὲ κεφαλὴν ἀσκέπαστον, κατεντροπιάζει τὴν κεφαλήν της· διότι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μὲ τὴν ξυρισμένην.
6 Διότι ἂν δὲν σκεπάζηται ἡ γυνὴ, ἂς κόπτῃ καὶ τὰ μαλλία της· καὶ ἂν ἦναι ἄσχημον εἰς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κόπτῃ τὰ μαλλία της ἢ νὰ ξυρίζηται, ἂς σκεπάζηται.
7 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν χρεωστεῖ νὰ σκεπάζῃ τὴν κεφαλήν του, καθ' ὅσον εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.
8 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα·
9 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἐκτίσθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.
10 Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν της κάλυμμα, διὰ τοὺς ἀγγέλους.
11 Ὅμως οὔτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς γυναῖκα, οὔτε ἡ γυνὴ χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς Κύριον.
12 Διότι καθὼς ἡ γυνὴ εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνδρα, οὕτω καὶ ὁ ἀνήρ εἶναι διὰ τῆς γυναικός· ἀλλὰ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.
13 Ἀνάμεσόν σας κρίνατε· πρέπει ἡ γυνὴ νὰ προσεύχηται εἰς τὸν Θεὸν ἀσκέπαστος;
14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐὰν τρέφῃ τὰ μαλλία του, εἶναι ἀτιμία εἰς αὐτόν;
15 Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐὰν τρέφῃ τὰ μαλλία της, εἶναι τιμὴ εἰς αὐτήν· διότι τὰ μαλλία ἐδόθησαν ἀντὶ σκεπάσματος.
16 Ἀνίσως δὲ καὶ φαίνηται κἀνεὶς νὰ ἦναι φιλόνεικος, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ παραγγέλλων τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχι εἰς τὸ καλλίτερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συνέρχεσθε.
18 Διότι πρῶτον, ὅταν συνέρχησθε σεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι εἶναι εἰς σᾶς σχίσματα· καὶ κατὰ μέρος τὸ πιστεύω.
19 Διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἦναι καὶ αἱρέσεις εἰς σᾶς, διὰ νὰ φανερωθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνάμεσόν σας δόκιμοι.
20 Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, δὲν εἶναι διὰ νὰ τρώγητε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.
21 Διότι καθεὶς λαμβάνει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸ ἰδικόν του δεῖπνον, ἐν ᾧ τρώγητε, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος μεθύει.
22 Μή πως δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε; ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ κατεντροπιάζετε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι; Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς ἐπαινέσω; εἰς τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ.
23 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς παρέδωκα, τὸ παρέλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς, τὴν νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν παρεδίδετο, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε,
καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο
εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὁποῖον
κόπτεται διὰ σᾶς· τοῦτο κάμνετε
εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.
25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἔλαβε καὶ
τὸ ποτήριον, ἀφ' οὗ ἐδείπνησε, λέ-
γων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ
νέα διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου· τοῦτο
κάμνετε, ὁσάκις τὸ πίνετε, εἰς ἀνα-
θύμησίν μου.
26 Διότι ὁσάκις τρώγετε τὸν ἄρ-
τον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο
πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου
μηνύετε, ἕως οὗ ἔλθῃ.
27 Ὥστε καθεὶς ὁ ὁποῖος τρώγει
τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνει τὸ ποτή-
ριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι
πταίστης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.
28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς δοκι-
μάζῃ τὸν ἑαυτόν του, καὶ οὕτως ἂς
τρώγῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ
ἂς πίνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον τοῦτο.
29 Διότι ὅποιος τρώγει καὶ πίνει
ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρίμα
εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων
τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.
30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσόν σας εἶναι
πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ
κοιμῶνται ἀρκετοί.
31 Διότι ἐὰν ἐκρίνομεν τὸν ἑαυτόν
μας, δὲν ἠθέλομεν κριθῇ.
32 Ἀλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδευ-
όμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ
κατακριθῶμεν μὲ τὸν κόσμον.
33 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὅταν
συνέρχησθε εἰς τὸ φαγεῖν, καρτε-
ρεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
34 Ὅμως ἂν πεινᾷ κἀνεὶς, ἂς
τρώγῃ εἰς τὸν οἶκόν του, διὰ νὰ
μὴ συνέρχησθε εἰς κατάκριμα.
Καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὡς ἂν ἔλθω,
θέλω διατάξει.

ΚΕΦ. ιβ΄.

ΔΙΑ δὲ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα,
ἀδελφοὶ, δὲν θέλω νὰ τὰ ἀγνοῆτε.
2 Ἐξεύρετε ὅτι σεῖς ἦσθε ἔθνη,
καὶ ἐφέρεσθε εἰς τὰ εἴδωλα τὰ
ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἔφερον.
3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρί-
σητε, ὅτι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος λαλεῖ μὲ
τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν λέγει
ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ κἀνεὶς δὲν
δύναται νὰ εἴπῃ Κύριον Ἰησοῦν,
εἰμὴ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.
4 Καὶ εἶναι διαιρέσεις τῶν χα-
ρισμάτων, τὸ Πνεῦμα δὲ εἶναι τὸ
αὐτό·
5 Εἶναι καὶ διαιρέσεις ὑπηρε-
σιῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός·
6 Εἶναι καὶ διαιρέσεις τῶν ἐνερ-
γημάτων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος
ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ
αὐτός.
7 Καὶ εἰς καθένα δίδεται ἡ φανέ-
ρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ
συμφέρον.
8 Διότι εἰς ἕνα δίδεται λόγος σο-
φίας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος,
καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώ-
σεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·
9 Καὶ εἰς ἄλλον πίστις, μὲ τὸ
αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον χα-
ρίσματα ἰαμάτων, μὲ τὸ αὐτὸ
Πνεῦμα·
10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυ-
νάμεων, καὶ εἰς ἄλλον προφητεία,
καὶ εἰς ἄλλον διακρίσεις πνευμά-
των, καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσ-
σῶν, καὶ εἰς ἄλλον ἑρμηνεία γλωσ-
σῶν·
11 Καὶ ὅλα ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν
καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν κατ'
ἰδίαν εἰς τὸν καθένα καθὼς βού-
λεται.
12 Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν,
καὶ ἔχει μέλη πολλὰ, καὶ ὅλα τὰ
μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος, μ' ὅλον
ὅτι εἶναι πολλὰ, ὅμως εἶναι ἓν
σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.
13 Διότι ἡμεῖς ὅλοι διὰ μέσου
τοῦ ἑνὸς Πνεύματος εἰς ἓν σῶμα
ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε

Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ ὅλοι εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἰπῇ τὸ ποδάριον· Διότι δὲν εἶμαι χεὶρ, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ σῶμα· μή πως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ σῶμα;
16 Καὶ ἐὰν εἰπῇ τὸ ὠτίον· Διότι δὲν εἶμαι ὀμμάτιον, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ σῶμα· μή πως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ σῶμα;
17 Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα ἦτον ὀμμάτιον, ποῦ ἦτον ἡ ἀκοή; ἐὰν ἦτον ὅλον ἀκοὴ, ποῦ ἦτον ἡ ὄσφρησις;
18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε κάθε ἓν μέλος εἰς τὸ σῶμα, καθὼς ἠθέλησε.
19 Καὶ ἂν ἦσαν ὅλα ἓν μέλος, ποῦ ἦτον τὸ σῶμα;
20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη, ἓν δὲ σῶμα.
21 Καὶ δὲν δύναται τὸ ὀμμάτιον νὰ εἰπῇ εἰς τὴν χεῖρα· Δὲν σὲ χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια· Δὲν σᾶς χρειάζομαι.
22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ ἦναι ἀσθενέστερα, εἶναι πολὺ περισσότερον ἀναγκαῖα·
23 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζομεν νὰ ἦναι ἀτιμότερα μέλη τοῦ σώματος, τὰ τιμῶμεν περισσότερον· καὶ τὰ ἄσχημά μας ἔχουσι περισσοτέραν εὐσχημοσύνην.
24 Τὰ δὲ μέλη μας τὰ τίμια δὲν ἔχουσι χρείαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, δίδων περισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸ μέλος τὸ ὑστερούμενον·
25 Διὰ νὰ μὴν ἦναι σχίσμα εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὰ μέλα νὰ φροντίζωσι τὸ αὐτὸ τὸ ἓν διὰ τὸ ἄλλο.
26 Καὶ ἐὰν πάσχῃ ἓν μέλος, συμπάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη· καὶ ἐὰν δοξάζηται ἓν μέλος, συγχαίρονται ὅλα τὰ μέλη.
27 Καὶ σεῖς εἶσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.
28 Καί τινας ἔβαλεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, εἶτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
29 Μή πως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; μή πως ὅλοι εἶναι προφῆται; μή πως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; μή πως ὅλοι ἔχουσι δυνάμεις;
30 Μή πως ὅλοι ἔχουσι χαρίσματα ἰαμάτων; μή πως ὅλοι μὲ γλώσσας συντυχαίνουσι; μή πως ὅλοι ἐξηγοῦσιν;
31 Ἐπιθυμεῖτε δὲ πολὺ τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλίτερα· καὶ ἀκόμη σᾶς δεικνύω ὁδὸν ὑπερβολικὰ ὑψηλήν.

ΚΕΦ. ιγ'.

ἘΑΝ μὲ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὁ ὁποῖος ἠχεῖ, ἢ κύμβαλον τὸ ὁποῖον ἀλαλάζει.
2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε καὶ τὰ βουνὰ νὰ μετατοπίζω, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, δὲν εἶμαι τίποτε.
3 Καὶ ἐὰν θρέψω μὲ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καῶ, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, τίποτε δὲν ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, εὐσπλαγχνίζεται· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν καυχᾶται, δὲν κενοδοξεῖ,
5 Δὲν κάμνει ἄσχημα, δὲν ζητεῖ τὰ ἰδικά της, δὲν παροργίζεται, δὲν βάλλει εἰς τὸν νοῦν της τὸ κακὸν,
6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν,

ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλή-
θειαν·
7 Ὅλα βαστάζει, ὅλα πιστεύει,
ὅλα ἐλπίζει, ὅλα ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει·
ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαι θέλουσι
καταργηθῆ· καὶ αἱ γλῶσσαι θέ-
λουσι παύσει· καὶ ἡ γνῶσις θέλει
καταργηθῆ.
9 Διότι ἐκ μέρους γινώσκομεν,
καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·
10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε
θέλει καταργηθῆ τὸ ἐκ μέρους.
11 Ὅταν ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος
ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς
νήπιος ἐλογιζόμην· ὅταν δὲ ἔγινα
ἀνὴρ, κατήργησα τὰ πράγματα τοῦ
νηπίου.
12 Διότι τώρα βλέπομεν διὰ μέ-
σου κατόπτρου σκοτεινῶς, τότε δὲ
θέλομεν ἰδεῖ πρόσωπον πρὸς πρόσ-
ωπον· τώρα γνωρίζω ἐκ μέρους,
τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς καὶ
ἐγνωρίσθην.
13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ τρία
ταῦτα, πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη· ἀλ-
λὰ τὸ μεγαλίτερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι
ἡ ἀγάπη.

ΚΕΦ. ιδ'.

ἈΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ τὴν ἀγάπην·
ἐπιθυμεῖτε δὲ τὰ πνευματικὰ χαρί-
σματα, καὶ περισσότερον διὰ νὰ
προφητεύητε.
2 Διότι ὅποιος λαλεῖ εἰς γλῶσ-
σαν ἀγνώριστον, δὲν λαλεῖ εἰς τοὺς
ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν·
διότι κανεὶς δὲν ἀκούει, ἀλλ' αὐτὸς
μὲ τὸ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια·
3 Ὅποιος ὅμως προφητεύει, λα-
λεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκο-
δομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παρη-
γορίαν.
4 Ὅποιος λαλεῖ εἰς γλῶσσαν
ἀγνώριστον, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτόν
του· ὅποιος δὲ προφητεύει, οἰκο-
δομεῖ τὴν ἐκκλησίαν.
5 Καὶ ἤθελα ὅλοι σας νὰ λαλῆτε
εἰς γλώσσας, ἀλλὰ περισσότερον
διὰ νὰ προφητεύητε· διότι μεγα-
λίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προ-
φητεύει παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λα-
λεῖ εἰς γλώσσας· ἔξω ἐὰν δὲν
διερμηνεύῃ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐκκλη-
σία οἰκοδομήν.
6 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω
εἰς σᾶς λαλῶν εἰς γλώσσας, τί
θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς
λαλήσω ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ
γνῶσιν, ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ
διδαχήν;
7 Ὅμως τὰ ἄψυχα τὰ ὁποῖα δί-
δουσι φωνὴν, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κι-
θάρα, ἐὰν δὲν χωρίζωσιν εἰς τὰς
φωνὰς, πῶς θέλει γνωρισθῆ ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον παίζεται μὲ τὸν αὐλὸν ἢ
μὲ τὴν κιθάραν;
8 Καὶ ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φω-
νὴν ἀσήμαντον, τίς θέλει ἑτοιμα-
σθῆ εἰς πόλεμον;
9 Οὕτω καὶ σεῖς ἐὰν δὲν δώσητε
λόγον εὐκολοσήμαντον διὰ μέσου
τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῆ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λαλεῖται; θέλετε
λαλεῖ εἰς τὸν ἀέρα.
10 Τόσα γένη φωνῶν εἶναι κατὰ
τύχην εἰς τὸν κόσμον, καὶ κανὲν
ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶναι ἄφωνον.
11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν
δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶμαι
βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λα-
λεῖ· καὶ ὁ λαλῶν θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ
βάρβαρος.
12 Τοιουτοτρόπως καὶ σεῖς, ἐπει-
δὴ εἶσθε ζηλωταὶ τῶν πνευματι-
κῶν χαρισμάτων, ζητεῖτε νὰ περισ-
σεύητε εἰς αὐτὰ διὰ τὴν οἰκοδομὴν
τῆς ἐκκλησίας.
13 Διὰ τοῦτο ὅποιος λαλεῖ γλῶσ-
σαν ἀγνώριστον, ἂς παρακαλῇ τὸν
Θεὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν χάριν διὰ νὰ
διερμηνεύῃ.
14 Διότι ἐὰν προσεύχωμαι μὲ
γλῶσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου
προσεύχεται· ἀλλ' ὁ νοῦς μου

εἶναι ἄκαρπος.
15 Τί λοιπόν; Θέλω προσευχηθῇ
μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ θέλω προσευ-
χηθῇ καὶ μὲ τὸν νοῦν· θέλω ψάλει
μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ θέλω ψάλει καὶ
μὲ τὸν νοῦν.
16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃς μὲ τὸ
πνεῦμα, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναπλη-
ροῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς
θέλει εἰπεῖ τὸ Ἀμὴν εἰς τὴν εὐχα-
ριστίαν σου, ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρει τί
λέγεις;
17 Διότι σὺ καλῶς εὐχαριστεῖς,
ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.
18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, ὅτι
λαλῶ μὲ γλώσσας περισσοτέρας
ἀπὸ ὅλους σας·
19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλ-
λίτερον θέλω νὰ λαλήσω πέντε
λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου,
διὰ νὰ κατηχήσω καὶ ἄλλους, πα-
ρὰ μυρίους λόγους εἰς γλῶσσαν
ἄγνωστον.
20 Ἀδελφοὶ, μὴ γίνεσθε παιδία
εἰς τὰς φρένας· ἀλλὰ γίνεσθε νή-
πιοι εἰς τὴν κακίαν, εἰς δὲ τὰς
φρένας γίνεσθε τέλειοι.
21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νό-
μον· Ὅτι μὲ ἀλλογλώσσους, καὶ
μὲ ἀλλότρια χείλη θέλω λαλήσει
εἰς τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ οὐδὲ οὕ-
τω θέλουσι μὲ εἰσακούσει, λέγει
Κύριος.
22 Λοιπὸν αἱ γλῶσσαι εἶναι εἰς
σημεῖον, ὄχι εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπί-
στους· ὅμως ἡ προφητεία δὲν εἶναι
διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ διὰ ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν.
23 Ἐὰν λοιπὸν συνέλθῃ ὅλη ἡ
ἐκκλησία εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ
ὅλοι λαλῶσι μὲ γλώσσας ἀγνώστους,
καὶ ἐμβῶσιν ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι,
δὲν θέλουσιν εἰπεῖ ὅτι εἶσθε μα-
νικοί;
24 Ἀλλ' ἐὰν ὅλοι προφητεύωσι,
καὶ ἐμβῇ κανεὶς ἄπιστος ἢ ἰδιώτης,
ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλους, ἐξετάζεται
ἀπὸ ὅλους·
25 Καὶ οὕτω τὰ κρύφια τῆς καρ-
δίας του φανερόνονται· καὶ οὕτω
πίπτων κατὰ πρόσωπον θέλει
προσκυνήσει τὸν Θεὸν, ἀπαγγέλ-
λων ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς
σᾶς.
26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελφοί;
ὅταν συνέρχησθε, καθεὶς ἀπὸ σᾶς
ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδαχὴν, ἔχει
γλῶσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει
ἑρμηνείαν. Ὅλα ἂς γίνωνται εἰς
οἰκοδομήν.
27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῇ κανεὶς
μὲ γλῶσσαν ἄγνωστον, ἂς λαλῶσι
δύο, ἢ τὸ περισσότερον τρεῖς, καὶ
ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου· καὶ εἷς
ἂς διερμηνεύῃ.
28 Καὶ ἐὰν δὲν ἦναι κανεὶς νὰ
διερμηνεύῃ, ἂς σιωπᾷ εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν· καὶ ἂς λαλῇ μὲ τὸν ἑαυ-
τόν του καὶ μὲ τὸν Θεόν.
29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς ἂς
λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἂς διακρί-
νωσι·
30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τι εἰς
ἄλλον ὁ ὁποῖος κάθεται, ὁ πρῶτος
ἂς σιωπᾷ.
31 Διότι ὅλοι δύνασθε ὁ εἷς κατ-
όπιν τοῦ ἄλλου νὰ προφητεύητε,
διὰ νὰ μανθάνωσιν ὅλοι, καὶ ὅλοι
νὰ παρηγορῶνται·
32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προ-
φητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προ-
φήτας·
33 Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς
ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, κα-
θὼς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν
ἁγίων.
34 Αἱ γυναῖκές σας εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας ἂς σιωπῶσι· διότι δὲν ταῖς
ἐδόθη ἄδεια νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ
ὑποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος
λέγει.
35 Καὶ ἂν θέλωσι νὰ μάθωσί τι,
ἂς ἐρωτῶσι τοὺς ἄνδρας των εἰς

τὸν οἶκον· διότι ἄσχημον πρᾶγμα εἶναι νὰ λαλῶσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
36 Ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ σᾶς; ἢ εἰς σᾶς μόνους κατήντησεν;
37 Ἐὰν φαίνηται κἀνεὶς νὰ ἦναι προφήτης ἢ πνευματικὸς, ἂς γνωρίζῃ ὅτι ταῦτα τὰ ὁποῖα σᾶς γράφω, εἶναι παραγγελίαι τοῦ Κυρίου·
38 Καὶ ἂν κἀνεὶς δὲν γνωρίζει, ἂς μὴ γνωρίζῃ.
39 Ὥστε, ὦ ἀδελφοὶ, ζητεῖτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύητε, καὶ μὴ ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλῶσι μὲ γλώσσας.
40 Ὅλα ἂς γίνωνται εὐλαβῶς καὶ κατὰ τάξιν.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ σᾶς γνωστοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοὶ, τὸ ὁποῖον σᾶς εὐηγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεσθε·
2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατῆτε, μὲ τίνα λόγον σᾶς τὸ εὐηγγέλισα· ἔξω ἐὰν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς μάτην.
3 Διότι πρῶτον σᾶς παρέδωκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, κατὰ τὰς γραφάς·
4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν, κατὰ τὰς γραφάς·
5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα.
6 Ἔπειτα ἐφάνη ἐπάνω εἰς πεντακοσίους ἀδελφοὺς μίαν φορὰν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι μένουσιν ἕως τώρα, καὶ μερικοὶ ἐκοιμήθησαν.
7 Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον· ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους·
8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους, ὡς ἂν εἰς ἀπόβαλμα, ἐφάνη εἰς ἐμέ.
9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους· ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλῶμαι ἀπόστολος, διότι κατέτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.
10 Ἀλλὰ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶμαι· καὶ ἡ χάρις του ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἐμὲ, δὲν ἔγινεν εἰς μάτην, ἀλλὰ περισσότερον ἀπ' αὐτοὺς ὅλους ἐκοπίασα· καὶ ὄχι ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
11 Εἴτε ἐγὼ λοιπὸν, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.
12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύττηται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς λέγουσί τινες ἀνάμεσόν σας, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;
13 Καὶ ἐὰν δὲν ἦναι ἀνάστασις νεκρῶν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.
14 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταιον λοιπὸν εἶναι τὸ κήρυγμά μας, καὶ ματαία εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.
15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν· τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται.
16 Διότι ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.
17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, ἡ πίστις σας εἶναι ματαία· ἀκόμη εὑρίσκεσθε εἰς τὰς ἁμαρτίας σας·
18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀπωλέσθησαν.
19 Ἐὰν ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν εἰς τὴν ζωὴν μόνον ταύτην, εἴμεθα ἐλεεινότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν.
21 Διότι ἐπειδὴ διὰ μέσου ἀνθρώ-

που εἶναι ὁ θάνατος, οὕτω καὶ διὰ μέσου ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.
22 Διότι καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῆ.
23 Ἀλλὰ καθεὶς εἰς τὴν ἰδίαν του τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπαρχὴ, ἔπειτα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του.
24 Εἶτα θέλει εἶναι τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα· ὅταν καταργήσῃ κάθε ἀρχὴν καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.
25 Διότι εἶναι χρεία νὰ βασιλεύῃ αὐτὸς, ἕως οὗ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του.
26 Ὑστερινὸς ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος καταργεῖται, εἶναι ὁ θάνατος.
27 Διότι ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του. Καὶ ὅταν εἰπῇ, ὅτι ὅλα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν εἶναι ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπέταξε τὰ πάντα εἰς αὐτόν.
28 Καὶ ὅταν ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχθῆ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ νὰ ἦναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.
29 Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς; ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, διὰ τί καὶ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς;
30 Καὶ διὰ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;
31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ τὴν ἰδικήν σας καύχησιν, τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.
32 Ἐὰν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί εἶναι τὸ ὄφελός μου; Ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, ἂς φάγωμεν καὶ ἂς πίωμεν· διότι αὔριον ἀποθνήσκομεν.
33 Μὴ πλανᾶσθε· αἱ κακαὶ ὁμιλίαι φθείρουσι τὰ καλὰ ἤθη.
34 Ἐξυπνισθῆτε εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διότι κάποιοι δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω.
35 Ἀλλὰ κἀνεὶς θέλει εἰπεῖ· Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; καὶ μὲ ποῖον σῶμα ἔρχονται;
36 Ἀνόητε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις σὺ δὲν ζωοποιεῖται, ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ·
37 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, ἂν τύχῃ, σιταρίου ἢ κἀνενὸς ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα·
38 Ἀλλ' ὁ Θεὸς δίδει σῶμα εἰς αὐτὸ καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς καθὲν ἀπὸ τὰ σπέρματα τὸ ἴδιόν του σῶμα.
39 Ὄχι πᾶσα σὰρξ εἶναι ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ὀψαρίων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν πετεινῶν.
40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια, εἶναι καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, καὶ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπιγείων.
41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ ἀστέρα εἰς τὴν δόξαν.
42 Οὕτως εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται εἰς φθορὰν, ἀνασταίνεται εἰς ἀφθαρσίαν·
43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, ἀνασταίνεται εἰς δόξαν· σπείρεται εἰς ἀσθένειαν, ἀνασταίνεται εἰς δύναμιν·
44 Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἀνασταίνεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι

σῶμα ψυχικὸν, καὶ εἶναι σῶμα
πνευματικόν.
45 Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον·
Ἔγινεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ
εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ὑστερινὸς
Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.
46 Ἀλλὰ ὄχι πρῶτον ἔγινε τὸ
πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν·
ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ἀπὸ
τὴν γῆν, χωματένιος· ὁ δεύτερος
ἄνθρωπος εἶναι ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν
οὐρανόν.
48 Ὁποῖος ἦτον ὁ χωματένιος, τοι-
οῦτοι εἶναι καὶ οἱ χωματένιοι· καὶ
ὁποῖος εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι
εἶναι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν
εἰκόνα τοῦ χωματενίου, οὕτω θέ-
λομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
ἐπουρανίου.
50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοὶ, ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα δὲν δύνανται νὰ
κληρονομήσωσι τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρο-
νομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.
51 Ἰδοὺ, σᾶς λέγω μυστήριον·
Ὅλοι δὲν θέλομεν κοιμηθῆ, ἀλλὰ
ὅλοι θέλομεν ἀλλαχθῆ,
52 Εἰς μίαν στιγμὴν, ἐν ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν σάλ-
πιγγα· (διότι μέλλει νὰ σαλπίσῃ·)
καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῆ
ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλ-
λαχθῆ.
53 Διότι χρεωστεῖ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανα-
σίαν.
54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν
τοῦτο ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε
μέλλει νὰ γίνῃ ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος ἀπὸ
τὴν νίκην.
55 Ὦ θάνατε, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον
σου; ὦ ᾅδη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου;
56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι
ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρ-
τίας εἶναι ὁ νόμος.
57 Ἀλλ' ἂς ἦναι χάρις τῷ Θεῷ, ὁ
ὁποῖος μᾶς δίδει τὴν νίκην διὰ
μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοὶ, γίνεσθε στερεοὶ, ἀμετακίνη-
τοι, περισσεύοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ
Κυρίου πάντοτε, γνωρίζοντες ὅτι
ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς
τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. ις'.

ΔΙΑ δὲ τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς
ἁγίους, καθὼς διέταξα εἰς τὰς
ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω
κάμετε καὶ σεῖς.
2 Κάθε κυριακὴν καθεὶς ἀπὸ σᾶς
ἂς παραθέτῃ, θησαυρίζων κοντά
του ὅ,τι ἂν εὐπορῇ· διὰ νὰ μὴ
γίνωνται τότε συνάξεις τῆς ἐλεη-
μοσύνης, ὅταν ἔλθω.
3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποίους ἂν
γράψητε εἰς τὰς ἐπιστολάς σας, ὅτι
εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψει
νὰ ἀποφέρωσι τὴν χάριν σας εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ.
4 Καὶ ἐὰν ἦναι ἄξιον νὰ ὑπάγω
καὶ ἐγὼ, θέλουσιν ὑπάγει συνάμα
μου.
5 Καὶ ὅταν διαπεράσω τὴν Μακε-
δονίαν, θέλω ἔλθει εἰς σᾶς· (διότι
πρέπει νὰ διαπεράσω τὴν Μακε-
δονίαν·)
6 Καὶ ἴσως θέλω παραμένει εἰς
σᾶς, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ
μὲ προευοδήσητε σεῖς ὅπου καὶ ἂν
ὑπάγω.
7 Διότι δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ
τώρα περαστικός· ἐλπίζω δὲ νὰ
ἀπομείνω κάμποσον καιρὸν εἰς
σᾶς, ἂν συγχωρέσῃ ὁ Κύριος.
8 Καὶ θέλω ἀπομείνει εἰς τὴν
Ἔφεσον ἕως τῆς πεντηκοστῆς·
9 Διότι μὲ ἠνοίχθη θύρα μεγάλη

καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι καὶ *πολλοὶ ἐναντίοι.*
10 *Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ ἦναι χωρὶς φόβον μὲ σᾶς· διότι ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡς καὶ ἐγώ.*
11 *Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴ τὸν καταφρονήσῃ· ἀλλὰ προπέμψατέ τον μὲ εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ· διότι τὸν περιμένω ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς.*
12 *Καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν παρεκάλεσα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς σᾶς ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς· καὶ πάντη δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα· θέλει ὅμως ἔλθει ὅταν εὐκαιρήσῃ.*
13 *Ἀγρυπνεῖτε, στέκετε εἰς τὴν πίστιν, ἀνδριόνεσθε, κραταιόνεσθε.*
14 *Ὅλα σας* τὰ πράγματα *ἂς γίνωνται μὲ ἀγάπην.*
15 *Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί· γνωρίζετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς ἁγίους·*
16 *Διὰ νὰ ὑποτάσσησθε καὶ σεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος συνεργεῖ καὶ κοπιάζει.*
17 *Καὶ χαίρομαι εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, διότι τὸ ἰδικόν σας ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·*
18 *Διότι καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἰδικόν σας ἀνέπαυσαν· γνωρίζετε λοιπὸν τοὺς τοιούτους.*
19 *Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται κατὰ πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία* εἶναι *εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν.*
20 *Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται. Ἀσπασθῆτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον.*
21 *Οὗτος ὁ ἀσπασμὸς* ἐγράφη *μὲ τὴν ἰδικήν μου χεῖρα τοῦ Παύλου.*
22 *Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἂς ἦναι ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.*
23 *Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ* ας ἦναι *μὲ σᾶς.*
24 *Ἡ ἀγάπη μου* ἂς ἦναι *μὲ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.*

† *Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου.*

Ἡ ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. αʹ.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλημα Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν·
2 Ἂς ἦναι *χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.*

3 Ἂς ἦναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας·
4 Ὅστις μᾶς παρηγορεῖ, εἰς ὅλας
μας τὰς θλίψεις, εἰς τὸ νὰ δυνά-
μεθα ἡμεῖς νὰ παρηγορῶμεν ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς πᾶσαν θλίψιν,
διὰ μέσου τῆς παρηγορίας διὰ τῆς
ὁποίας παρηγορούμεθα ἡμεῖς ἀπὸ
τὸν Θεόν.
5 Διότι καθὼς περισσεύουσιν εἰς
ἡμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ,
οὕτω καὶ ἡ παρηγορία μας περισ-
σεύει διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.
6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, διὰ τὴν
παρηγορίαν καὶ τὴν σωτηρίαν σας
θλιβόμεθα· εἴτε παρηγορούμεθα, παρ-
ηγορούμεθα διὰ τὴν ἰδικήν σας
παρηγορίαν, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μὲ
τὴν ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν παθημά-
των, τὰ ὁποῖα πάσχομεν καὶ ἡμεῖς·
καὶ ἡ ἐλπίς μας διὰ σᾶς εἶναι βε-
βαία·
7 Γνωρίζοντες ἡμεῖς, ὅτι καθὼς
εἶσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων,
οὕτω θέλετε εἶναι κοινωνοὶ καὶ τῆς
παρηγορίας.
8 Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῆτε
σεῖς, ἀδελφοὶ, διὰ τὴν θλίψιν μας
ἡ ὁποία μᾶς συνέβη εἰς τὴν Ἀσίαν,
ὅτι ἐβαρέθημεν καθ' ὑπερβολὴν
ὑπὲρ τὴν δύναμίν μας, εἰς τόσον ὥστε
ἀπελπίσθημεν καὶ ἀπὸ τὴν ζωήν
μας·
9 Ἀλλὰ εἴχαμεν αὐτοὶ εἰς τὸν
ἑαυτόν μας τὴν ἀπόφασιν τοῦ θα-
νάτου, διὰ νὰ μὴν ἐμπιστευθῶμεν
εἰς τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ εἰς τὸν
Θεὸν ὁ ὁποῖος ἀνασταίνει τοὺς
νεκρούς·
10 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν
ἀπὸ τόσον μεγάλον θάνατον, καὶ
μᾶς ἐλευθερόνει· εἰς τὸν ὁποῖον
ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀκόμη θέλει μᾶς
ἐλευθερώσει·
11 Ἐν ᾧ συνυπηρετεῖτε καὶ σεῖς
μὲ τὴν δέησίν σας διὰ ἡμᾶς, διὰ
νὰ εὐχαριστηθῇ διὰ ἡμᾶς ἀπὸ
πολλὰ πρόσωπα τὸ χάρισμα τὸ
ὁποῖον μᾶς ἐδόθη διὰ μέσου πολ-
λῶν.
12 Διότι ἡ καύχησίς μας αὕτη
εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς
μας, ὅτι μὲ ἁπλότητα καὶ μὲ εἰλι-
κρίνειαν Θεοῦ, ὄχι μὲ σοφίαν σαρ-
κικὴν, ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ συνανεστράφημεν εἰς τὸν
κόσμον, καὶ περισσότερον εἰς σᾶς.
13 Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα
παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώ-
σκετε, ἢ καὶ γνωρίζετε· καὶ ἐλπίζω
ὅτι καὶ ἕως εἰς τὸ τέλος θέλετε
γνωρίσει·
14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε
κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημά
σας, καθὼς καὶ σεῖς εἶσθε καύχημά
μας, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.
15 Καὶ μὲ ταύτην τὴν ἐμπιστο-
σύνην ἤθελον νὰ ἔλθω προτίτερα
εἰς σᾶς, διὰ νὰ ἔχητε καὶ δευτέραν
χάριν·
16 Καὶ διὰ μέσου σας νὰ περάσω
εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ
τὴν Μακεδονίαν νὰ ἔλθω εἰς σᾶς,
καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς
τὴν Ἰουδαίαν.
17 Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος,
μή πως ἄρα καὶ μετεχειρίσθην
ἐλαφρότητα; ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
βουλεύομαι, σαρκικῶς βουλεύομαι,
διὰ νὰ ἦναι μὲ ἐμὲ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ
τὸ ὄχι ὄχι;
18 Καθὼς ὅμως ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς,
ὁ λόγος μας εἰς σᾶς δὲν ἔγινε ναὶ
καὶ ὄχι.
19 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ
Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ὁποῖος ἐκηρύ-
χθη εἰς σᾶς διὰ μέσου μας, διὰ
μέσου ἐμοῦ καὶ τοῦ Σιλουανοῦ καὶ
τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγινε ναὶ καὶ
ὄχι, ἀλλὰ ναὶ ἔγινεν εἰς αὐτὸν,
20 (Διότι ὅλαι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ

Θεοῦ εἰς αὐτὸν εἶναι ναὶ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀμήν·) εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου μας.
21 *Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαιόνει ὁμοῦ μὲ σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ μᾶς ἔχρισεν, εἶναι ὁ Θεός·*
22 *Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε, καὶ μᾶς ἔδωσε τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος εἰς τὰς καρδίας μας.*
23 *Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχήν μου, ὅτι λυπούμενός σας δὲν ἦλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον·*
24 *Ὄχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας· διότι στέκεσθε διὰ μέσου τῆς πίστεως.*

ΚΕΦ. β΄.

ἈΠΕΦΑΣΙΣΑ εἰς τὸν ἑαυτόν μου τοῦτο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω πάλιν μὲ λύπην εἰς σᾶς.
2 *Διότι ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ ποῖος εἶναι ὅστις θέλει μὲ εὐφράνει, εἰμὴ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λυπεῖται ἀπὸ ἐμέ;*
3 *Καὶ ἔγραψά σας τοῦτο αὐτὸ, διὰ νὰ μὴ ἔχω λύπην, ὅταν ἔλθω, ἀπ' ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔκαμνε χρεία νὰ χαίρωμαι· θαῤῥεύων εἰς ὅλους σας, ὅτι ἡ ἰδική μου χαρὰ εἶναι χαρα ὅλων σας.*
4 *Διότι ἀπὸ πολλὴν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδίας μου σᾶς ἔγραψα μὲ πολλὰ δάκρυα· ὄχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔχω περισσότερον εἰς σᾶς.*
5 *Ἂν κᾀνεὶς μὲ ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμὲ, ἀλλὰ κατὰ μέρος, διὰ νὰ μὴ βαρύνω ὅλους σας.*
6 *Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον ἡ ἐπιτίμησις αὕτη ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πολλούς·*
7 *Εἰς τόσον ὥστε τὸ ἐναντίον πρέπει μᾶλλον νὰ κάμητε χάριν εἰς αὐτὸν,, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσητε, μή πως καὶ ἀπὸ τὴν περισσοτέραν λύπην ὁ τοιοῦτος καταποθῇ.*
8 *Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.*
9 *Καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ἔγραψα, διὰ νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν ἦσθε εἰς ὅλα ὑπήκοοι.*
10 *Καὶ εἰς ὅποιον σεῖς συγχωρεῖτε, καὶ ἐγὼ συγχωρῶ· διότι ἐγὼ ἐὰν ἐχάρισά τι, εἰς ὅποιον ἐχάρισα, διὰ σᾶς τὸ ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·*
11 *Διότι γνωρίζομεν τὰς πανουργίας του.*
12 *Καὶ ὅταν ὑπῆγα εἰς τὴν Τρωάδα διὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα ἐν Κυρίῳ, δὲν ἀνεπαύθη ἡ ψυχή μου, διότι δὲν ηὗρα τὸν Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·*
13 *Ἀλλὰ ἀποχαιρετήσας αὐτοὺς, ἐβγῆκα καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν Μακεδονίαν.*
14 *Καὶ χάρις τῷ Θεῷ, ὁ ὁποῖος μᾶς κάμνει νὰ θριαμβεύωμεν πάντοτε διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερόνει τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεώς του διὰ μέσου ἡμῶν εἰς κάθε τόπον.*
15 *Διότι ἡμεῖς εἴμεθα εὐωδία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σώζονται, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπολοῦνται.*
16 *Εἰς καποίους, εἴμεθα ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· καὶ εἰς καποίους, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ εἰς ταῦτα τίς εἶναι ἱκανός;*
17 *Διότι δὲν εἴμεθα ὡς ἂν οἱ πολλοὶ, νὰ καπηλεύωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ὡς ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Χριστὸν λαλοῦμεν.*

ΚΕΦ. γ΄.

ἈΡΧΙΖΟΜΕΝ πάλιν νὰ συσταίνωμεν τὸν ἑαυτόν μας; ἢ χρειαζό-

μεθα, ὡς χρειάζονται μερικοί, συστατικὰς ἐπιστολὰς εἰς σᾶς, ἢ συστατικὰς ἀπὸ σᾶς;
2 Σεῖς εἶσθε ἡ ἐπιστολή μας, γεγραμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, γνωριζομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·
3 Ὄντες φανεροί, ὅτι εἶσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπηρετήθη ἀπὸ ἡμᾶς, γεγραμμένη ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὄχι εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλὰ εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας.
4 Καὶ ἔχομεν τοιοῦτον θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ·
5 Ὄχι ὅτι εἴμεθα δυνατοὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μας νὰ νοήσωμέν τι, ὡς ἐξ ἑαυτοῦ μας, ἀλλὰ ἡ δύναμίς μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·
6 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκαμε δυνατοὺς νὰ ἦμεθα διάκονοι τῆς καινῆς διαθήκης, ὄχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα σκοτόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.
7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἡ ὁποία ἦτον μὲ γράμματα ἐντετυπωμένη εἰς πέτρας, ἔγινεν ἔνδοξος, εἰς τόσον ὥστε δὲν ἐδύναντο νὰ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ καταργηθῇ·
8 Πῶς δὲν θέλει εἶναι περισσότερον ἔνδοξος ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος;
9 Διότι ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἔγινεν ἔνδοξος, πολὺ περισσότερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης περισσεύει εἰς δόξαν.
10 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδοξάσθη τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπεροχικῆς δόξης.
11 Διότι ἐὰν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ παύσῃ, ἔγινεν ἔνδοξον, πολὺ περισσότερον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μένει, πρέπει νὰ ἦναι ἔνδοξον.
12 Ἔχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα, μεταχειριζόμεθα πολλὴν παῤῥησίαν·
13 Καὶ ὄχι ὡς ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος ἔβαλλε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴν ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ νόμου ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ παύσῃ.
14 Ἀλλὰ τὰ νοήματά των ἐπωρώθησαν· διότι ἕως εἰς τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα μένει εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ἀποσκεπάζεται, τὸ ὁποῖον σκέπασμα καταργεῖται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.
15 Ἀλλ' ἕως τῆς σήμερον, ὁπόταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν των.
16 Ἀλλ' ὁπόταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Κύριον, θέλει ἀπαρθῇ τὸ σκέπασμα.
17 Καὶ ὁ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.
18 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι μὲ ἀπεσκεπασμένον πρόσωπον βλέποντες, ὡς εἰς καθρέπτην, τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, μεταμορφονόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. δ'.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καθὼς ἐλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν·
2 Ἀλλὰ ἀπηρνήθημεν τὰ κρύφια τῆς αἰσχύνης, καὶ δὲν περιπατοῦμεν μὲ πανουργίαν, μηδὲ δολόνομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συσταίνομεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς κάθε συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ ἐὰν ἦναι σκεπασμένον τὸ

εὐαγγέλιόν μας, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπολοῦνται εἶναι σκεπασμένον·

4 Εἰς τοὺς ὁποίους ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, διὰ νὰ μὴ τοὺς φωτίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διότι δὲν κηρύττομεν τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύριον· καὶ τὸν ἑαυτόν μας, δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Διότι ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος εἶπε νὰ λάμψῃ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ὁποῖος ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας μας, εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον εἰς ἀγγεῖα πήλινα, διὰ νὰ ἦναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ταύτης, καὶ ὄχι ἀπὸ ἡμᾶς·

8 Θλιβόμεθα εἰς κάθε πρᾶγμα, ἀλλὰ δὲν στενοχωρούμεθα· εἴμεθα εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμεθα·

9 Διωκόμεθα, ἀλλὰ δὲν ἀπολειπόμεθα· ῥιπτόμεθα κάτω, ἀλλὰ δὲν ἀπολούμεθα·

10 Πάντοτε περιφέρομεν εἰς τὸ σῶμά μας τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μας.

11 Διότι πάντοτε ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν, παραδιδόμεθα εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν θνητήν μας σάρκα.

12 Ὥστε ὁ θάνατος ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, ἡ δὲ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς σᾶς.

13 Καὶ ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν·

14 Ἐξεύροντες ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὁμοῦ μὲ σᾶς.

15 Διότι ὅλα διὰ σᾶς εἶναι, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις ἡ ὁποία ἐπλεόνασε, μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πολλῶν, εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκάμνομεν· ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπος ἡμῶν διαφθείρηται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἀνακαινουργεῖται καθ' ἡμέραν.

17 Διότι ἡ προσωρινὴ καὶ ἐλαφρὰ θλῖψις μας μᾶς ἑτοιμάζει αἰώνιον βάρος καθ' ὑπερβολὴν περισσῆς δόξης·

18 Ἐν ᾧ δὲν στοχαζόμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται· διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπονται, εἶναι πρόσκαιρα· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

ΚΕΦ. ε΄.

ΔΙΟΤΙ ἐξεύρομεν ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειός μας οἰκία ταύτης τῆς σκηνῆς χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομὴν ἀπὸ τὸν Θεόν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Διότι εἰς ταύτην στενάζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ οὐράνιόν μας κατοικητήριον·

3 Ἀνίσως καὶ ἐνδυθέντες δὲν θέλομεν εὑρεθῇ γυμνοί.

4 Διότι ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα εἰς ταύτην τὴν σκηνήν, ἀναστενάζομεν βαρυνόμενοι· ὄχι διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυθῶμεν ἄλλην, διὰ νὰ καταποθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ τὴν ζωήν.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν εἰς αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός· ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔδωκε τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Ἔχοντες λοιπὸν πάντοτε θάρ-

ρος, καὶ ἐξεύροντες, ὅτι ἐφ' ὅσον
κατοικοῦμεν εἰς τὸ σῶμα, ξενιτευό-
μεθα ἀπὸ τὸν Κύριον·
7 (Διότι περιπατοῦμεν μὲ πίστιν,
καὶ ὄχι μὲ ὄψιν·)
8 Διὰ τοῦτο καὶ θάῤῥος ἔχομεν,
καὶ ἐπιθυμοῦμεν περισσότερον νὰ
ξενιτευθῶμεν ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ νὰ
εὑρισκώμεθα μὲ τὸν Κύριον.
9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, εἴ τε
εὑρισκόμενοι εἰς τὸ σῶμα, εἴ τε ξενι-
τευόμενοι ἀπ' αὐτὸ, νὰ ἤμεθα εὐάρε-
στοι εἰς τὸν Κύριον.
10 Διότι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φα-
νερωθῶμεν ἡμεῖς ὅλοι ἐμπρὸς εἰς
τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ
πάρῃ καθεὶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
ἔπραξε μὲ τὸ σῶμα, εἴ τε καλὸν,
εἴ τε κακόν.
11 Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον
τοῦ Κυρίου, καταπείθομεν τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ ἐφανερώθημεν εἰς
τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐφανε-
ρώθημεν καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις
σας.
12 Διότι πάλιν δὲν συσταίνομεν
τὸν ἑαυτόν μας εἰς σᾶς, ἀλλὰ σᾶς
δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ
ἡμᾶς· διὰ νὰ ἔχητε καύχημα εἰς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καυχῶνται εἰς
πρόσωπον, καὶ ὄχι εἰς καρδίαν.
13 Διότι εἴ τε ἐκστατικοὶ εἴμεθα,
διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα· εἴ τε εἴμεθα
φρόνιμοι, διὰ τὴν ὠφέλειάν σας εἴμεθα.
14 Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ
μᾶς συσφίγγει·
15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι ἐὰν εἷς
ἀπέθανε διὰ ὅλους, λοιπὸν ὅλοι
ἀπέθαναν· καὶ δι' ὅλους ἀπέθανε,
διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον εἰς τὸν ἑαυ-
τόν των ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ζῶσιν,
ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀπέθανε
καὶ ἀνέστη διὰ αὐτούς.
16 Ὥστε ἡμεῖς εἰς τὸ ἑξῆς κἀνένα
δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἂν δὲ
καὶ ἐγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ
σάρκα, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν τὸν
γνωρίζομεν.
17 Ὥστε ἐὰν ἦναι κἀνεὶς εἰς τὸν
Χριστὸν, εἶναι καινὴ κτίσις· τὰ πα-
λαιὰ ἐπέρασαν, ἰδοὺ ἔγιναν ὅλα
καινά.
18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν
Θεὸν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφιλίωσε μὲ
τὸν ἑαυτόν του διὰ μέσου τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς
ἡμᾶς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φιλιώ-
σεως·
19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον εἰς τὸν Χρι-
στὸν φιλιόνων τὸν κόσμον μὲ τὸν
ἑαυτόν του, μὴ λογαριάζων εἰς
αὐτοὺς τὰ σφάλματά των· καὶ
ἔβαλεν εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς φι-
λιώσεως.
20 Λοιπὸν ἡμεῖς διὰ τὸν Χριστὸν
πρεσβεύομεν, ὡς ἂν παρεκάλει αὐτὸς
ὁ Θεὸς διὰ μέσου ἡμῶν· παρακα-
λοῦμεν διὰ τὸν Χριστὸν, Φιλιωθῆτε
μὲ τὸν Θεόν·
21 Διότι ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὸν ἔκα-
μεν ἁμαρτίαν διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ
γίνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ
εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ς'.

ΚΑΙ συνεργοῦντες μὲ αὐτὸν παρα-
καλοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ ματαίως·
2 (Διότι λέγει· Εἰς δεκτὸν καιρὸν
σὲ ἐπήκουσα, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτη-
ρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδοὺ, τώρα εἶναι
ὁ εὐπρόσδεκτος καιρός· ἰδοὺ, τώρα
εἶναι ἡμέρα σωτηρίας.)
3 Εἰς κἀνὲν πρᾶγμα μὴ δίδοντες
κἀνὲν πρόσκομμα, διὰ νὰ μὴ ψεχθῇ
ἡ διακονία·
4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα συσταί-
νοντες τὸν ἑαυτόν μας ὡς ὑπηρέ-
ται τοῦ Θεοῦ· μὲ πολλὴν ὑπομο-
νὴν, εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς
στενοχωρίας,
5 Εἰς πληγὰς, εἰς φυλακὰς, εἰς
ἀκαταστασίας, εἰς κόπους, εἰς ἀ-
γρυπνίας, εἰς νηστείας,

6 *Εἰς καθαρότητα, εἰς γνῶσιν, εἰς
μακροθυμίαν, εἰς καλοσύνην, εἰς
Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ἀγάπην ἀνυπό-
κριτον,*
7 *Εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς
τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ὅπλα
τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ δεξιὰ καὶ
ἀριστερὰ,*
8 *Ἀναμέσον δόξης καὶ ἀτιμίας,
ἀναμέσον κακῆς καὶ καλῆς φήμης·
ὡς πλάνοι, καὶ ὅμως ἀληθινοί·*
9 *Ὡς ἀγνώριστοι, καὶ ὅμως γνω-
ριζόμενοι· ὡς ἂν νὰ ἀποθνήσκω-
μεν, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευό-
μενοι, καὶ μὴ θανατονόμενοι·*
10 *Ὡς ἂν νὰ λυπούμεθα, καὶ
πάντοτε χαιρόμεθα· ὡς πτωχοὶ,
καὶ πολλοὺς πλουτίζομεν· ὡς ἂν
νὰ μὴν ἔχωμεν τίποτε, καὶ ἔχομεν
ὅλα.*
11 *Ὢ Κορίνθιοι, τὸ στόμα μας
ἠνοίχθη εἰς σᾶς· ἡ καρδία μας
ἐπλατύνθη.*
12 *Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς ἡμᾶς,
ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ σπλάγ-
χνα σας.*
13 *Τὴν ὁμοίαν ἀντιμισθίαν (ὡς
εἰς παιδία μου λέγω,) πλατύνθητε
καὶ σεῖς.*
14 *Καὶ μὴ σμίγητε ὑπὸ ἕνα ζυγὸν
μὲ ἀπίστους· διότι ποίαν μετοχὴν
ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία; καὶ
ποίαν κοινωνίαν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ
σκότος;*
15 *Καὶ ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ
Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαλ; ἢ τίνα με-
ρίδα ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον;*
16 *Καὶ ποίαν συνθήκην ἔχει ὁ ναὸς
τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα; διότι σεῖς
εἶσθε ναὸς νοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος·
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι θέλω ἐγ-
κατοικήσει εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλω
ἐμπεριπατήσει εἰς αὐτούς· καὶ θέ-
λω εἶναι Θεός των, καὶ αὐτοὶ θέ-
λουσιν εἶναι λαός μου.*
17 *Διὰ τοῦτο ἐβγῆτε ἀπὸ τὸ μέ-
σον των καὶ ἀποχωρισθῆτε, λέγει
Κύριος· καὶ ἀκάθαρτον μὴν ἐγγί-
ζετε· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ,*
18 *Καὶ θέλω εἶναι Πατήρ σας,
καὶ σεῖς θέλετε μοῦ εἶναι υἱοὶ καὶ
θυγατέρες, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ.*

ΚΕΦ. ζ'.

*ἜΧΟΝΤΕΣ λοιπὸν, ἀγαπητοὶ,
ταύτας τὰς ὑποσχέσεις, ἃς καθα-
ρίσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ κάθε
μολυσμὸν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ
πνεύματος, τελειόνοντες ἁγιωσύνην
μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.*
2 *Προσδεχθῆτέ μας· κανένα δὲν
ἠδικήσαμεν, κανένα δὲν ἐφθείραμεν,
κανένα δὲν ἐπλεονεκτήσαμεν.*
3 *Δὲν τὸ λέγω διὰ κατάκρισίν σας·
διότι προεῖπα, ὅτι εἰς τὰς καρδίας
μας εἶσθε εἰς τὸ νὰ συναποθάνωμεν
καὶ νὰ συζῶμεν.*
4 *Πολλὴν παῤῥησίαν ἔχω εἰς σᾶς,
πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σᾶς·
εἶμαι γεμάτος ἀπὸ παρηγορίαν, εἰς
ὅλας τὰς θλίψεις μας ἡ χαρά μου
ὑπερπερισσεύει.*
5 *Διότι ὅταν ὑπήγαμεν εἰς τὴν
Μακεδονίαν, καμμίαν ἄνεσιν δὲν
εἶχεν ἡ σάρξ μας, ἀλλὰ εἰς κάθε
πρᾶγμα ἐθλιβόμεθα· ἀπὸ ἔξω μά-
χαι, ἀπὸ μέσα φόβοι.*
6 *Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος παρη-
γορεῖ τοὺς ταπεινοὺς, ἐκεῖνος μᾶς
παρηγόρησε διὰ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ
Τίτου·*
7 *Καὶ ὄχι μόνον διὰ τοῦ ἐρχομοῦ
του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν
μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορήθη διὰ σᾶς,
λέγων μας τὸν πολύν σας πόθον,
τὰ κλαύματά σας, τὸν ζῆλον τὸν
ὁποῖον ἔχετε διὰ ἐμέ· εἰς τόσον ὥστε
ἐγὼ ἐχάρην περισσότερον.*
8 *Διότι ἂν καὶ σᾶς ἐλύπησα εἰς
τὴν ἐπιστολὴν, δὲν μετανοῶ, ἂν
καὶ μετενόουν· διότι βλέπω ὅτι
ἐκείνη ἡ ἐπιστολὴ, ἂν καὶ πρὸς
ὥραν, σᾶς ἐλύπησε.*
9 *Τώρα χαίρομαι, ὄχι ὅτι ἐλυπή-*

θητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετά-
νοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεὸν,
διὰ νὰ μὴ ζημιωθῆτε ἀπὸ ἡμᾶς εἰς
κἀνὲν πρᾶγμα.
10 Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ἡ ὁποία
ποτὲ δὲν φέρει μεταμέλειαν· ἡ δὲ
λύπη τοῦ κόσμου κάμνει θάνατον.
11 Διότι, ἰδοὺ, αὐτὸ τοῦτο τὸ νὰ
ἐλυπήθητε σεῖς κατὰ Θεὸν, πόσην
σπουδὴν ἔκαμεν εἰς σᾶς; καὶ ἀπο-
λογίαν, καὶ ἀγανάκτησιν; καὶ φό-
βον, καὶ ἀγάπην; καὶ ζῆλον, καὶ
ἐκδίκησιν; Ὅλως δι' ὅλου ἀπεδεί-
ξατε τὸν ἑαυτόν σας ὅτι εἶσθε κα-
θαροὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα.
12 Λοιπὸν ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα,
δὲν σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ἠδίκησεν, οὐδὲ διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ἠδικήθη· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ
εἰς σᾶς ἡ σπουδή μας τὴν ὁποίαν
ἔχομεν διὰ σᾶς, ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.
13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν εἰς
τὴν παρηγορίαν σας· περισσότερον
δὲ ἐχάρημεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Τίτου, ὅτι ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμά του
ἀπὸ ὅλους σας.
14 Διότι ἄν τι ἐκαυχήθην εἰς αὐ-
τὸν διὰ σᾶς, δὲν ἐντροπιάσθην·
ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν ὅλα
κατὰ ἀλήθειαν, οὕτω καὶ ἡ καύ-
χησίς μας, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν
εἰς τὸν Τίτον, ἔγινεν ἀλήθεια·
15 Καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι περισ-
σοτέρα εἰς σᾶς, ἀναθυμουμένου τὴν
ὑπακοὴν ὅλων σας, πῶς τὸν ἐδέ-
χθητε μὲ φόβον καὶ τρόμον.
16 Χαίρομαι λοιπὸν ὅτι εἰς κάθε
πρᾶγμα ἔχω θάῤῥος εἰς σᾶς.

ΚΕΦ. η'.

ΚΑΙ σᾶς κάμνομεν νὰ γνωρίζητε,
ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡ
ὁποία ἐδόθη εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς
Μακεδονίας·
2 Ὅτι μὲ πολλὴν δοκιμὴν θλί-
ψεως ἡ περισσή των χαρὰ, καὶ ἡ
βαθεῖά των πτωχεία ἐπερίσσευσεν
εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητός των·
3 Διότι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δύναμίν
των (καὶ τὸ μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ τὴν
δύναμίν των ἔγιναν αὐτοπροαίρετοι
εἰς τοῦτο τὸ ἔργον·
4 Παρακαλοῦντές μας μὲ πολλὴν
παρακάλεσιν, νὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς
τὴν χάριν καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς
διακονίας, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς
ἁγίους.
5 Καὶ δὲν ἔκαμαν μόνον καθὼς ἠλπί-
σαμεν· ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔδωκαν πρῶ-
τον τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸν Κύριον,
καὶ εἰς ἡμᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ·
6 Εἰς τόσον ὥστε παρεκαλέσα-
μεν ἡμεῖς τὸν Τίτον, καθὼς ἤρχισε
πρότερον, οὕτω καὶ νὰ τελειώσῃ
εἰς σᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.
7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε πρᾶγμα
περισσεύετε, εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς
τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν γνῶσιν καὶ εἰς
κάθε σπουδὴν καὶ εἰς τὴν ἀγάπην
ἡ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, οὕτω
περισσεύσατε καὶ εἰς ταύτην τὴν
χάριν.
8 Ἐγὼ δὲν λέγω τοῦτο προστάτ-
των, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς σπουδῆς
τῶν ἄλλων, καὶ δοκιμάζων τὸ γνή-
σιον τῆς ἀγάπης σας.
9 Διότι γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι
ὢν πλούσιος διὰ σᾶς ἐπτώχευσε,
διὰ νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν
πτωχείαν ἐκείνου.
10 Καὶ συμβουλεύω σας εἰς τοῦτο·
διότι τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς σᾶς,
οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πέρυσι προηρχίσατε
ὄχι μόνον τὸ νὰ κάμητε, ἀλλὰ καὶ
τὸ νὰ θέλητε.
11 Καὶ τώρα τελειώσατε καὶ τὸ
νὰ κάμητε· διὰ νὰ ἦναι καὶ ἡ τε-
λείωσις τοῦ ἔργου ἀφ' ὅ,τι ἔχετε,
καθὼς ἔγινεν ἡ προθυμία τῆς θελή-
σεως.
12 Διότι ἐὰν ἦναι ἡ προθυμία,
καθεὶς εἶναι εὐπρόσδεκτος, δίδων καθ'

ὅσον ἔχει, καὶ ὄχι καθ' ὅσον δὲν ἔχει.
13 Διότι ταῦτα λέγω ὄχι διὰ νὰ ἦναι ἄνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς σᾶς θλίψις· ἀλλὰ, νὰ ἦναι ἰσότης, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν τὸ περίσσευμα τὸ ἰδικόν σας ἂς ἀναπληροῖ τὸ ἐλλειπὲς ἐκείνων·
14 Καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων ἂς ἀναπληρώσῃ τὸ ὑστέρημα τὸ ἰδικόν σας, διὰ νὰ γίνῃ ἰσότης·
15 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐσύναξε τὸ πολὺ, δὲν ἐπῆρε τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸ μέτρον· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐσύναξε τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπῆρεν ὀλιγώτερον.
16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ, ὁ ὁποῖος δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου·
17 Διότι τὴν μὲν παρακάλεσιν ἐδέχθη· καὶ ὢν πρόθυμος, μὲ τὸ ἴδιόν του θέλημα ἐβγῆκε καὶ ἔρχεται εἰς σᾶς.
18 Καὶ ἐπέμψαμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον διὰ μέσου ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν·
19 (Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας νὰ ἀποδημήσῃ ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, μὲ τὴν χάριν ταύτην ἡ ὁποία διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν σας·)
20 Ἀποφεύγοντες τοῦτο, μή πως καὶ κανεὶς μᾶς κατηγορήσῃ εἰς ταύτην τὴν περίσσευσιν ἡ ὁποία διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς·
21 Φροντίζοντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι καλὰ, ὄχι μόνον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.
22 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἐπέμψαμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον ἐδοκιμάσαμεν πολλαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ εὑρήκαμεν πρόθυμον, καὶ τώρα εἶναι πολὺ σπουδαιότερος, διὰ τὸ πολὺ θάῤῥος τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς σᾶς.
23 Περὶ δὲ τοῦ Τίτου, εἶναι σύντροφός μου καὶ εἰς σᾶς συμβοηθός· καὶ οἱ λοιποί μας ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα Χριστοῦ.
24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς καυχήσεώς μας διὰ σᾶς, εἰς αὐτοὺς δείξατε, καὶ ἔμπρὸς εἰς τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. θ'.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους, περιττὸν μὲ εἶναι τὸ νὰ σᾶς γράφω.
2 Διότι ἐξεύρω τὴν προθυμίαν σας, διὰ τὴν ὁποίαν καυχῶμαι διὰ σᾶς εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἡτοιμασμένη ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἰδικός σας ζῆλος παρεκίνησε πολλούς.
3 Καὶ ἔπεμψα τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τὸ καύχημά μας διὰ σᾶς· διὰ νὰ (καθὼς ἔλεγον) ἦσθε ἡτοιμασμένοι·
4 Μή πως ἐὰν ἔλθωσιν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ Μακεδόνες, καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνετοίμους, ἐντροπιασθῶμεν ἡμεῖς (διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεῖς) εἰς τοῦτο τὸ στήριγμα τῆς καυχήσεως.
5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογίασα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφοὺς, νὰ ἔλθωσι προτήτερον εἰς σᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσωσι τελείως τὴν εὐλογίαν σας τὴν ὁποίαν προϋπεσχέθητε, διὰ νὰ ἦναι ἑτοίμη, οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ ὄχι ὡς πλεονεξίαν.
6 Καὶ ἐξεύρετε τοῦτο, ὅτι ὅποιος σπείρει ὀλίγα, ὀλίγα καὶ θέλει θερίσει· καὶ ὅποιος σπείρει πλούσια, θέλει θερίσει καὶ πλούσια.
7 Καθεὶς ἂς δώσῃ καθὼς προαιρεῖται εἰς τὴν καρδίαν του· ὄχι μὲ λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἱλαρὸν δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς κάθε
χάριν νὰ τὴν περισσεύσῃ εἰς σᾶς·
διὰ νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς κάθε
πρᾶγμα κάθε αὐτάρκειαν, καὶ νὰ πε-
ρισσεύητε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν·
9 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐ-
σκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτω-
χούς· ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.
10 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προμη-
θεύει σπέρμα εἰς τὸν σπορέα, καὶ
ψωμίον εἰς φαγητὸν, εἴθε νὰ προ-
μηθεύσῃ καὶ πληθύνῃ τὸν σπόρον
σας, καὶ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς
δικαιοσύνης σας·)
11 Εἰς κάθε πρᾶγμα πλουτοῦντες
μὲ κάθε ἁπλότητα, ἡ ὁποία κάμνει
διὰ μέσου μας εὐχαριστίαν εἰς τὸν
Θεόν.
12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρε-
σίας ταύτης οὐ μόνον ἀναπληροῖ
τὴν χρείαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ
περισσεύει διὰ μέσου εὐχαριστιῶν
πολλῶν εἰς τὸν Θεὸν,
13 (Διὰ μέσου τῆς δοκιμῆς τῆς
ὑπηρεσίας ταύτης δοξάζοντες τὸν
Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμο-
λογίας σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἁπλότητα
τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς
ὅλους,)
14 Καὶ μὲ τὴν παρακάλεσιν αὐ-
τῶν διὰ σᾶς, ἐπιποθοῦντές σας
πολὺ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.
15 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ διὰ τὴν
δωρεάν του τὴν ἀδιήγητον.

ΚΕΦ. Ι'.

ΚΑΙ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς
παρακαλῶ διὰ τὴν πρᾳότητα καὶ
ἐπιείκειαν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος
ἐγὼ, ὢν παρὼν, ἤμην ταπεινὸς εἰς
σᾶς, ὢν δὲ ἀπὼν ἔχω θάῤῥος εἰς
σᾶς·
2 Καὶ παρακαλῶ σας, οὕτω κάμετε,
ὥστε νὰ μὴ χρειασθῶ, ὅταν θέλω
εἶμαι παρὼν, τὸ θάῤῥος μὲ τὸ ὁποῖον
λογίζομαι νὰ τολμήσω εἴς τινας οἱ
ὁποῖοι μᾶς λογίζονται ὅτι περιπα-
τοῦμεν κατὰ σάρκα.
3 Διότι ἂν καὶ περιπατοῦμεν κα-
τὰ σάρκα, δὲν στρατευόμεθα κατὰ
τὴν σάρκα·
4 (Διότι τὰ ὅπλα τῆς στρατείας
μας δὲν εἶναι σαρκικὰ, ἀλλὰ εἶναι
δυνατὰ μὲ τὸν Θεὸν εἰς καταστρο-
φὴν τειχισμάτων·)
5 Καταστρέφοντες τοὺς λογι-
σμοὺς, καὶ κάθε ὕψωμα τὸ ὁποῖον
ὑψόνεται ἐναντίον τῆς γνώσεως
τοῦ Θεοῦ, καὶ σύροντες εἰς αἰχμα-
λωσίαν κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπα-
κοὴν τοῦ Χριστοῦ·
6 Καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἐκδική-
σωμεν κάθε παρακοὴν, ὅταν τελει-
ωθῇ ἡ ὑπακοή σας.
7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε;
Ἐὰν κανεὶς ἔχῃ θάῤῥος εἰς τὸν
ἑαυτόν του ὅτι ἦναι τοῦ Χριστοῦ,
ἂς λογαριάζῃ τοῦτο πάλιν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χρι-
στοῦ, τοιουτοτρόπως καὶ ἡμεῖς
εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ.
8 Διότι ἐὰν καὶ καυχηθῶ τι πε-
ρισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας,
τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς κατα-
στροφήν σας, δὲν θέλω ἐντραπῆ·
9 Διὰ νὰ μὴ φανῶ ὡς ἂν σᾶς
κατεφόβιζον μὲ τὰς ἐπιστολάς.
10 Διότι λέγει τις, ὅτι αἱ ἐπιστο-
λαί μου εἶναι βαρεῖαι καὶ δυναταί·
ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματός μου
εἶναι ἠσθενημένη, καὶ ὁ λόγος εἶναι
εὐκαταφρόνητος.
11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἂς λογίζη-
ται τοῦτο, ὅτι ὁποῖοι εἴμεθα μὲ
τὸν λόγον εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἀπόν-
τες, τοιοῦτοι εἴμεθα καὶ παρόντες μὲ
τὸ ἔργον.
12 Διότι δὲν τολμῶμεν ἡμεῖς νὰ
συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν
τὸν ἑαυτόν μας μέ τινας, οἱ ὁποῖοι

συνιστάνουσι τὸν ἑαυτόν των· ἀλ-
λὰ ἐκεῖνοι μετροῦντες τὸν ἑαυτόν
των εἰς τὸν ἑαυτόν των, καὶ συγ-
κρίνοντες τὸν ἑαυτόν των μὲ τὸν
ἑαυτόν των, δὲν ἐννοοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ δὲν θέλομεν καυ-
χηθῆ εἰς τὰ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ
μέτρον τοῦ κανόνος τὸ ὁποῖον μέ-
τρον μᾶς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς, νὰ
φθάσωμεν ἕως καὶ εἰς σᾶς.
14 Διότι δὲν ἐξαπλόνομεν τὸν
ἑαυτόν μας περισσότερον ἀπὸ τὴν
ἀλήθειαν, λέγοντες ὅτι ἐφθάσαμεν ἕως
εἰς σᾶς, μὴ φθάνοντες· διότι καὶ ἕως
εἰς σᾶς ἐφθάσαμεν μὲ τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ.
15 Δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἄμετρα
εἰς τοὺς κόπους τῶν ἄλλων, ἀλλὰ
ἔχοντες θάῤῥος, αὐξανομένης τῆς
πίστεώς σας, νὰ μεγαλυνθῶμεν καὶ
ἡμεῖς εἰς σᾶς περισσὰ κατὰ τὸν
κανόνα μας·
16 Ὥστε νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς
τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι εἶναι παρεκεῖ ἀπὸ
σᾶς· καὶ ὄχι νὰ καυχηθῶ εἰς ἄλ-
λου κανόνα διὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι
ἕτοιμα.
17 Ὅποιος δὲ καυχᾶται, ἂς καυ-
χᾶται ἐν Κυρίῳ.
18 Διότι ὄχι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
συνιστᾷ τὸν ἑαυτόν του εἶναι δόκι-
μος, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον συνι-
στᾷ ὁ Κύριος.

ΚΕΦ. ια'.

ΕΙΘΕ ὑπεμένετε ὀλίγον τὴν ἀφρο-
σύνην μου· ἀλλὰ καὶ ὑπομένετέ με.
2 Διότι σᾶς ἀγαπῶ περισσὰ μὲ
ἀγάπην κατὰ Θεόν· διότι σᾶς ἥρ-
μοσα μὲ ἕνα ἄνδρα, διὰ νὰ σᾶς
παραστήσω εἰς τὸν Χριστὸν ὡς
παρθένον καθαράν·
3 Καὶ φοβοῦμαι μή πως, καθὼς
ὁ ὄφις ἐξηπάτησε τὴν Εὔαν μὲ τὴν
πανουργίαν του, οὕτω φθαρθῶσι
τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἁπλό-
τητα τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχητε εἰς
τὸν Χριστόν.
4 Διότι ἐὰν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρ-
χεται εἰς σᾶς κηρύττῃ ἄλλον Ἰη-
σοῦν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐκηρύξαμεν,
ἢ λαμβάνητε ἄλλο πνεῦμα, τὸ
ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο εὐαγ-
γέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθητε,
καλῶς ἠθέλετε τὸν ὑπομένει.
5 Διότι λογίζομαι ὅτι κατ' οὐδὲν
εἶμαι ἐλλειπὴς ἀπὸ τοὺς ἄκρους
ἀποστόλους.
6 Καὶ ἐὰν ἦμαι ἰδιώτης εἰς τὸν
λόγον, δὲν εἶμαι ἰδιώτης εἰς τὴν γνῶ-
σιν· ἀλλὰ ἐφανερώθημεν ὅλως δι'
ὅλου εἰς κάθε πρᾶγμα εἰς σᾶς.
7 Ἢ ἔκαμα ἁμαρτίαν, ταπεινόνων
τὸν ἑαυτόν μου διὰ νὰ ὑψωθῆτε
σεῖς, ὅτι χάρισμα σᾶς εὐηγγέλισα
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύμνωσα,
λαβὼν πληρωμὴν, διὰ διακονίαν
σας· καὶ ὅτε ἤμην παρὼν εἰς σᾶς
καὶ ὑστερήθην, ὅμως δὲν παρεβά-
ρεσα κανένα·
9 Διότι τὴν χρείαν μου ἀνεπλή-
ρωσαν οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦλθαν
ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν· καὶ εἰς κάθε
πρᾶγμα ἐφυλάχθην νὰ μὴ σᾶς πα-
ραβαρέσω, καὶ θέλω φυλαχθῆ.
10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι
εἰς ἐμὲ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη δὲν
θέλει φραχθῆ εἰς ἐμὲ εἰς τὰ μέρη
τῆς Ἀχαΐας.
11 Διὰ τί; διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ;
ὁ Θεὸς τὸ ἐξεύρει.
12 Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον κάμνω,
καὶ ἀκόμη θέλω κάμει, διὰ νὰ
κόψω τὴν ἀφορμὴν ἐκείνων, οἱ
ὁποῖοι θέλουσιν ἀφορμήν· διὰ νὰ
εὑρεθῶσιν, εἰς ὅσα καυχῶνται,
καθὼς εἴμεθα καὶ ἡμεῖς.
13 Διότι οἱ τοιοῦτοι ψευδαπό-
στολοι εἶναι ἐργάται δόλιοι, καὶ
μετασχηματίζονται εἰς ἀποστό-
λους τοῦ Χριστοῦ.
14 Καὶ δὲν εἶναι θαυμαστόν· διότι
καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχημα-

τίζεται εἰς ἄγγελον φωτός·
15 Δὲν εἶναι μεγάλον λοιπὸν, ἐὰν καὶ οἱ ὑπηρέται του μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶναι κατὰ τὰ ἔργα των.
16 Πάλιν λέγω, Μὴ λογιάσῃ κἀνεὶς ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μὴ, κἂν ὡς ἄφρονα δεχθῆτέ με, διὰ νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι.
17 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λαλῶ, δὲν λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλὰ ὡς ἄφρων, εἰς ταύτην τὴν ἀφορμὴν τῆς καυχήσεως.
18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω νὰ καυχηθῶ καὶ ἐγώ.
19 Διότι μετὰ χαρᾶς ὑπομένετε τοὺς ἄφρονας, ὄντες φρόνιμοι.
20 Διότι ἐὰν κἀνεὶς σᾶς καταδουλόνῃ, ἂν κἀνεὶς σᾶς κατατρώγῃ, ἂν κἀνεὶς σᾶς πέρνῃ τι, ἂν κἀνεὶς ὑψόνηται, ἂν κἀνεὶς σᾶς δέρῃ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν ὑπομένετε.
21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἀλλὰ εἰς ὁποιον πρᾶγμα τολμᾷ κἀνεὶς, (ὡς ἄφρων λέγω,) τολμῶ καὶ ἐγώ.
22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἑβραῖος· Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἰσραηλίτης· σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.
23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (παραφρονῶν λαλῶ,) εἶμαι ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς· εἰς τοὺς κόπους περισσότερον εἶμαι, εἰς τὰς πληγὰς ὑπερβαλλόντως, εἰς τὰς φυλακὰς περισσότερον, εἰς θανάτους πολλαῖς φοραῖς.
24 Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πέντε φοραῖς ἔλαβον σαράντα πληγὰς παρὰ μίαν·
25 Τρεῖς φοραῖς ἐῤῥαβδίσθην, μίαν φορὰν ἐλιθάσθην, τρεῖς φοραῖς ἐναυάγησα, ἓν ἡμερόνυκτον ἔκαμα εἰς τὸν βυθόν·
26 Πολλαῖς φοραῖς εἰς τὰς ὁδοιπορίας, εἰς κινδύνους τῶν ποταμῶν, κινδύνους ἀπὸ τοὺς λῃστὰς, κινδύνους ἀπὸ τὸ γένος μου, κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη, κινδύνους εἰς τὰς πόλεις, κινδύνους εἰς τὰς ἐρημίας, κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἐν μέσῳ τῶν ψευδαδέλφων·
27 Εἰς κόπον καὶ μόχθον, πολλαῖς φοραῖς εἰς ἀγρυπνίας, εἰς πεῖναν καὶ δίψαν, πολλαῖς φοραῖς εἰς νηστείας, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα.
28 Χωρὶς τῶν παρέξω, ἡ καθ' ἡμέραν ταραχή μου, ἡ φροντὶς ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν.
29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ ἐγὼ δὲν ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν πυρόνομαι;
30 Ἂν κάμνῃ χρεία νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχηθῆ εἰς τὰ πράγματα τῆς ἀσθενείας μου.
31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἐξεύρει ὅτι δὲν ψεύδομαι.
32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφύλαττε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ μὲ πιάσῃ·
33 Καὶ ἐγὼ κατεβιβάσθην εἰς κοφίνιον ἀπὸ μίαν θυρίδα ἡ ὁποία ἦτον διὰ μέσου τοῦ τείχους, καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὰς χεῖράς του.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΝΑ καυχῶμαι βέβαια δὲν μὲ ὠφελεῖ· διότι θέλω ἔλθει εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.
2 Ἐξεύρω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ὁ ὁποῖος ἡρπάχθη ἕως τρίτου οὐρανοῦ ὁ τοιοῦτος πρὸ δεκατεσσάρων χρόνων, (εἴτε εἰς τὸ σῶμα, δὲν ἐξεύρω· εἴτε ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα, δὲν ἐξεύρω· ὁ Θεὸς ἐξεύρει·)
3 Καὶ ἐξεύρω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε εἰς τὸ σῶμα, εἴτε ἔξω

ἀπὸ τὸ σῶμα, δὲν ἐξεύρω· ὁ Θεὸς
ἐξεύρει·)
4 Ὅτι ἡρπάχθη εἰς τὸν παράδει-
σον, καὶ ἤκουσε λόγια ἄῤῥητα, τὰ
ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λαλήσῃ
ἄνθρωπος.
5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον θέλω
καυχηθῇ· διὰ δὲ τὸν ἑαυτόν μου
δὲν θέλω καυχηθῇ, εἰ μὴ εἰς τὰς
ἀσθενείας μου.
6 Διότι ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ,
δὲν θέλω εἶναι ἄφρων· διότι θέλω
εἰπεῖ ἀλήθειαν· φυλάττομαι δὲ,
μή πως κἀνεὶς λογισθῇ δι' ἐμὲ
ὑπεράνω τοῦ ὅ,τι μὲ βλέπει, ἢ ὅ,τι
ἀκούει ἀπ' ἐμέ.
7 Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπερυψόνωμαι
διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύ-
ψεων, μὲ ἐδόθη κέντρον εἰς τὴν
σάρκα, ἄγγελος τοῦ Σατᾶν, διὰ νὰ
μὲ κολαφίζῃ, διὰ νὰ μὴ ὑπερυψό-
νωμαι.
8 Διὰ τοῦτο τρεῖς φοραῖς παρε-
κάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀπο-
χωρήσῃ ἀπ' ἐμέ.
9 Καὶ μὲ εἶπεν· Ἀρκεῖ σε ἡ χάρις
μου· διότι ἡ δύναμίς μου τελειοῦ-
ται ἐν ἀσθενείᾳ. Μετὰ πολλῆς
λοιπὸν χαρᾶς θέλω καυχηθῇ εἰς
τὰς ἀσθενείας μου, διὰ νὰ κατοι-
κήσῃ εἰς ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χρι-
στοῦ.
10 Διὰ τοῦτο εὐαρεστοῦμαι εἰς
τὰς ἀσθενείας, εἰς τὰς λοιδορίας,
εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμοὺς,
εἰς τὰς στενοχωρίας διὰ τὸν Χρι-
στόν· διότι ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶ-
μαι δυνατός.
11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄφρων·
σεῖς μὲ ἠναγκάσατε· διότι ἐγὼ
ἔπρεπε νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς·
διότι εἰς οὐδὲν ἔγινα ἐλλειπὴς ἀπὸ
τοὺς ἄκρους ἀποστόλους, ἂν καὶ
δὲν ἦμαι τίποτε.
12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου
ἔγιναν εἰς σᾶς μὲ κάθε ὑπομονὴν,
μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ δυ-
νάμεις.
13 Διότι τί εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ
ὁποῖον ἐγίνατε κατώτεροι ἀπὸ τὰς
λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ δὲν σᾶς παρεβάρεσα; χαρί-
σατέ με τὴν ἀδικίαν ταύτην.
14 Ἰδοὺ, τρίτην φορὰν εἶμαι ἕτοι-
μος νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ δὲν θέλω
σᾶς παραβαρέσει· διότι δὲν ζητῶ
τὰ ἰδικά σας, ἀλλὰ σᾶς· διότι δὲν
χρεωστοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρί-
ζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ
γονεῖς διὰ τὰ τέκνα.
15 Καὶ ἐγὼ μετὰ πολλῆς χαρᾶς
θέλω ἐξοδιάσει καὶ θέλω ἐξοδια-
σθῇ διὰ τὰς ψυχάς σας· ἂν καὶ
ἀγαπῶν σας περισσότερον ἀγα-
πῶμαι ὀλιγώτερον.
16 Ὅμως ἂς ἦναι, ἐγὼ δὲν σᾶς
κατεβάρεσα· ἀλλ' ὢν πανοῦργος,
σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον.
17 Μή πως διά τινος ἀπὸ τοὺς
ὁποίους ἔστειλα εἰς σᾶς, διὰ μέσου
αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σᾶς;
18 Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ
συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι
ἀπὸ σᾶς ἐπλεονέκτησεν ὁ Τίτος;
δὲν περιεπατήσαμεν μὲ τὸ αὐτὸ
πνεῦμα; δὲν περιεπατήσαμεν μὲ τὰ
αὐτὰ ἴχνη;
19 Πάλιν, λογίζεσθε ὅτι σᾶς ἀπο-
λογούμεθα; ἔμπροσθεν εἰς τὸν
Θεὸν, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· καὶ
ὅλα, ἀγαπητοὶ, εἶναι διὰ τὴν οἰκο-
δομήν σας.
20 Διότι φοβοῦμαι μή πως, ὅταν
ἔλθω, σᾶς εὕρω ὄχι ὁποίους θέλω,
καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς σᾶς ὁποῖον δὲν
θέλετε· μή πως ἦναι εἰς σᾶς φιλο-
νεικίαι, ζηλίαι, θυμοὶ, λογομαχίαι,
καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, κενοδο-
ξίαι, ἀκαταστασίαι·
21 Μή πως ὅταν ἔλθω πάλιν εἰς
σᾶς, μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου,
καὶ κλαύσω πολλοὺς ἀπ' ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι προήμαρτον, καὶ δὲν με-
τενόησαν διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ

πορνείαν, καὶ ἀσέλγειαν, τὴν ὁποίαν
ἔκαμαν.

ΚΕΦ. ιγ΄.

ΤΡΙΤΗΝ ταύτην φορὰν ἔρχομαι
εἰς σᾶς· ἀπὸ στόμα δύο μαρτύρων
καὶ τριῶν θέλει σταθῇ κάθε λόγος.
2 Προεῖπα, καὶ προλέγω, ὡς ἂν
ἤμην παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν
τώρα γράφω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
προήμαρτον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν
θέλω τοὺς λυπηθῇ·
3 Ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ ὅτι
ὁ Χριστὸς λαλεῖ μέσα εἰς ἐμὲ, ὁ
ὁποῖος εἰς σᾶς δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ
εἶναι δυνατὸς μέσα εἰς σᾶς.
4 Διότι ἂν ἐσταυρώθη διὰ τὴν
ἀσθένειαν, ἀλλὰ ζῇ διὰ τὴν δύνα-
μιν τοῦ Θεοῦ· διότι καὶ ἡμεῖς
ἀσθενοῦμεν εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ θέλο-
μεν ζήσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν διὰ τὴν
δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.
5 Ἐξετάζετε τὸν ἑαυτόν σας, ἂν
ἦσθε εἰς τὴν πίστιν, τὸν ἑαυτόν
σας δοκιμάζετε· ἢ δὲν γνωρίζετε
τὸν ἑαυτόν σας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χρι-
στὸς εἶναι εἰς σᾶς; ἐὰν δὲν ἦσθε
ἀδόκιμοι.
6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει
ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι.
7 Καὶ εὔχομαι εἰς τὸν Θεὸν, νὰ
μὴ κάμητε κανὲν κακόν· ὄχι διὰ
νὰ φανῶμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ
διὰ νὰ κάμητε σεῖς τὸ καλὸν, ἡμεῖς
δὲ νὰ εἴμεθα ὡς ἀδόκιμοι.
8 Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν
τίποτε ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ἀλ-
λὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν.
9 Διότι ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν,
καὶ σεῖς ἦσθε δυνατοὶ, χαίρομεν·
τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν τελειο-
ποίησίν σας.
10 Διὰ τοῦτο γράφω ταῦτα ἀπὼν,
ἵνα παρὼν μὴ σᾶς μεταχειρισθῶ
ἀλύπως, κατὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν
ὁποίαν μὲ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰ-
κοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς καταστροφήν.
11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρεσθε,
γίνεσθε τέλειοι, παρηγορεῖσθε, τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρήνην· καὶ
ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης
θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.
12 Ἀσπασθῆτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον
μὲ φίλημα ἅγιον· οἱ ἅγιοι ὅλοι
σᾶς ἀσπάζονται.
13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ μέσου τοῦ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος, (ὄχι ἀπὸ
ἀνθρώπους, οὐδὲ διὰ μέσου ἀνθρώ-
που, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος
τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν,)
2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι
εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, εἰς τὰς ἐκκλησίας

τῆς Γαλατίας·
3 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς, καὶ εἰρήνη,
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ,
4 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του
διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ μᾶς
ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν παρόντα αἰ-
ῶνα τὸν πονηρὸν, κατὰ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός μας·
5 Εἰς τὸν ὁποῖον ἂς ἦναι δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ὀγλίγωρα
ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε
μὲ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, μετα-
θέτεσθε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον·
7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο· εἰ
μὴ μόνον εἶναί τινες οἱ ὁποῖοι σᾶς
ταράττουσι, καὶ θέλουσι νὰ μετα-
στρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ.
8 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἢ ἄγγελος
ἐξ οὐρανοῦ σᾶς εὐαγγελίζῃ ἄλλο
παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς εὐηγγε-
λίσαμεν, ἂς ἦναι ἀνάθεμα.
9 Καθὼς προείπαμεν, καὶ τώρα
πάλιν λέγω· Ἐὰν κανεὶς σᾶς εὐαγ-
γελίζῃ ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
παρελάβετε, ἂς ἦναι ἀνάθεμα.
10 Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω,
ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω εἰς
τοὺς ἀνθρώπους; διότι ἂν ἀκόμη
ἤρεσκον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν
ἤμην Χριστοῦ δοῦλος.
11 Καὶ σᾶς γνωστοποιῶ, ἀδελ-
φοὶ, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον
εὐηγγελίσθη ἀπὸ ἐμὲ δὲν εἶναι ἀν-
θρώπινον·
12 Διότι οὐδὲ ἐγὼ τὸ παρέλαβον,
οὔτε τὸ ἐδιδάχθην, ἀπὸ ἀνθρώ-
πους· ἀλλὰ διὰ μέσου ἀποκαλύ-
ψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
13 Διότι ἠκούσατε τὴν ποτὲ πο-
λιτείαν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν,
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν κατεδίωκον
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
ἠρήμαζον·
14 Καὶ προέκοπτον εἰς τὸν Ἰου-
δαϊσμὸν ὑπὲρ πολλοὺς συνομηλί-
κους μου εἰς τὸ γένος μου, ὢν πε-
ρισσότερον ζηλωτὴς τῶν παραδό-
σεων τῶν πατέρων μου.
15 Ὅταν δὲ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς ὁ
ὁποῖος μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοι-
λίαν τῆς μητρός μου, καὶ μὲ ἐκά-
λεσε διὰ μέσου τῆς χάριτός του,
16 Νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν Υἱόν του
εἰς μὲ, διὰ νὰ τὸν εὐαγγελίσω εἰς
τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν συνεβου-
λεύθην μὲ σάρκα καὶ μὲ αἷμα·
17 Οὐδὲ ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα πρὸς τοὺς προτέρους μου
ἀποστόλους· ἀλλὰ ὕπηγα εἰς τὴν
Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπέστρεψα
εἰς τὴν Δαμασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ τρεῖς χρόνους
ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ
τὸν Πέτρον· καὶ ἀπέμεινα μὲ αὐ-
τὸν δεκαπέντε ἡμέρας.
19 Καὶ ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστό-
λους δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
20 Αὐτὰ δὲ τὰ ὁποῖα σᾶς γράφω,
ἰδοὺ ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι
δὲν ψεύδομαι.
21 Ἔπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῆς
Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας·
22 Ἤμην δὲ εἰς τὸ πρόσωπον
ἀγνώριστος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς
Ἰουδαίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὸν
Χριστόν·
23 Μόνον δὲ ἤκουσαν· Ὅτι ὅστις
μᾶς κατεδίωκε ποτὲ, τώρα εὐαγγε-
λίζει τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν ποτὲ
ἠρήμαζε·
24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμὲ τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. β'.

ἜΠΕΙΤΑ μετὰ δεκατέσσαρας
χρόνους ἀνέβην πάλιν εἰς τὰ Ἱε-
ροσόλυμα ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν,
παραλαβὼν ὁμοῦ καὶ τὸν Τίτον·
2 Καὶ ἀνέβην καθὼς μὲ ἀπεκά-
λυψεν ὁ Θεὸς, καὶ τοὺς ὡμολόγησα
τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον κηρύττω

εἰς τὰ ἔθνη· κατ' ἰδίαν δὲ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εὐδόκιμοι, μή πως τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εἰς μάτην.
3 Ἀλλ' οὐδὲ ὁ Τίτος ὁ ὁποῖος ἦτον συνάμα μου, ἂν καὶ ἦτον Ἕλλην, ἠναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ·
4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐμβῆκαν κρυφὰ μὲ δόλον νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν ἐλευθερίαν μας τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσωσιν·
5 Εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὥραν ἐδώκαμεν ὑποταγὴν, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου εἰς σᾶς.
6 Ἀπὸ ἐκείνους δὲ οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναί τι, ὁποῖοι ποτὲ καὶ ἂν ἦσαν, δὲν μὲ μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι μεγάλοι, δὲν μὲ ηὔξησαν τίποτε·
7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ὅταν εἶδαν ὅτι ἐγὼ ἐπιστεύθην τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς,
8 (Διότι ὅστις ἐνήργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἔθνη·)
9 Καὶ ὅταν ἐγνώρισαν τὴν χάριν ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι στύλοι, ἔδωκαν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν τὰς δεξιὰς τῆς κοινωνίας· διὰ νὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν·
10 Μόνον τοὺς πτωχοὺς διὰ νὰ ἐνθυμώμεθα· τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο νὰ κάμω.
11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἀντεστάθην εἰς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτον κατεγνωσμένος.
12 Διότι πρὸ τοῦ νὰ ἔλθωσί τινες ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου, ἔτρωγεν ὁμοῦ μὲ τὰ ἔθνη· ὅταν δὲ ἦλθαν, ὑπεχώρει καὶ ἐξεχώριζε τὸν ἑαυτόν του, φοβούμενος ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν περιτομήν.
13 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν συνυπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας συναπεφέρθη ἀπὸ τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν.
14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ὅτι δὲν ἔστεκον ὀρθὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπα εἰς τὸν Πέτρον ἔμπροσθεν εἰς ὅλους· Ἂν σὺ ὢν Ἰουδαῖος ζῇς ἐθνικῶς, καὶ ὄχι Ἰουδαϊκῶς, διὰ τί ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ Ἰουδαΐζωσιν;
15 Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα φυσικῶς Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη,
16 Ἐξεύροντες ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου καμμία σάρξ.
17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητοῦντες νὰ δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὑρέθημεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπηρέτης τῆς ἁμαρτίας; Μὴ γένοιτο.
18 Διότι ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατέστρεψα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, κάμνω τὸν ἑαυτόν μου παραβάτην.
19 Διότι ἐγὼ διὰ μέσου τοῦ νόμου ἀπέθανα εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.
20 Συνεσταυρώθην μὲ τὸν Χριστόν· καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζῶ τώρα εἰς τὴν σάρκα,

ζῶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ ἠγάπησε, καὶ
παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του δι' ἐμέ.
21 Δὲν ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ· διότι ἐὰν ἦναι ἡ δικαιοσύνη
διὰ μέσου τοῦ νόμου, ὁ Χριστὸς
λοιπὸν ματαίως ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. γ΄.

ὮΑΝΟΗΤΟΙ Γαλάται, τίς σᾶς
ἐβάσκανε νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν
ἀλήθειαν; ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματα
τῶν ὁποίων προεγράφθη ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς, ἐσταυρωμένος μεταξύ
σας.
2 Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω
ἀπὸ σᾶς· Ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου
ἐλάβετε τὸ Πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν
ἀκοὴν τῆς πίστεως;
3 Οὕτως εἶσθε ἀνόητοι; ἀρχί-
σαντες μὲ τὸ Πνεῦμα, τώρα τε
λειοῦσθε μὲ τὴν σάρκα;
4 Τόσα ἐπάθετε ματαίως; ἂν
ἦτον καὶ ματαίως.
5 Ὅστις λοιπὸν σᾶς δίδει τὸ
Πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς
σᾶς, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ
κάμνει, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πί-
στεως;
6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς
τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογαριάσθη εἰς αὐ-
τὸν εἰς δικαιοσύνην.
7 Γνωρίζετε λοιπὸν ὅτι ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, οὗτοι
εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.
8 Καὶ ἡ γραφὴ, προϊδοῦσα ὅτι ὁ
Θεὸς θέλει δικαιώσει τὰ ἔθνη ἀπὸ
τὴν πίστιν, εὐηγγέλισε πρότερον
εἰς τὸν Ἀβραάμ· Ὅτι εἰς σὲ θέ-
λουσιν εὐλογηθῇ ὅλα τὰ ἔθνη.
9 Ὥστε ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν,
εὐλογοῦνται ὁμοῦ μὲ τὸν πιστὸν
Ἀβραάμ.
10 Διότι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα
τοῦ νόμου, εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν
κατάραν· διότι εἶναι γεγραμμένον·
Ἐπικατάρατος εἶναι καθεὶς, ὅστις
δὲν κάμνει τελείως ὅλα τὰ ὁποῖα
εἶναι γεγραμμενα εἰς τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου.
11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανεὶς
δὲν δικαιόνεται ἐμπρὸς εἰς τὸν
Θεὸν, φανερὸν εἶναι· διότι Ὁ δίκαιος
θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.
12 Ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν
πίστιν· ἀλλ' ὅστις κάμνει αὐτὰ,
θέλει ζήσει εἰς αὐτά.
13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξηγόρασεν
ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, γενό-
μενος διὰ ἡμᾶς κατάρα· (διότι εἶναι
γεγραμμένον· Καθεὶς ὅστις εἶναι
κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ἐπι-
κατάρατος.)
14 Διὰ νὰ γίνῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ
εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ διὰ μέσου
τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ λάβω-
μεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πνεύματος
μὲ τὴν πίστιν.
15 Ἀδελφοὶ, ἀνθρωπίνως λέγω·
ὅμως διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιω-
μένην κανεὶς δὲν ἀθετεῖ, οὐδὲ προσ-
θέτει τι εἰς αὐτήν.
16 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν
αἱ ὑποσχέσεις, καὶ εἰς τὸ σπέρμα
του. Δὲν λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρ-
ματα, ὡς διὰ πολλὰ, ἀλλ' ὡς διὰ
ἕν· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου· τὸ
ὁποῖον εἶναι ὁ Χριστός.
17 Καὶ τοῦτο λέγω· Διαθήκην, ἡ
ὁποία εἶναι προβεβαιωμένη ἀπὸ
τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος,
ὁ ὁποῖος ἔγινε μετὰ τετρακοσίους
καὶ τριάντα χρόνους, δὲν κάμνει
ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ καταργήσῃ
τὴν ὑπόσχεσιν.
18 Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι
ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ
τὴν ὑπόσχεσιν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διὰ
μέσου τῆς ὑποσχέσεως ἐχάρισε τὴν
κληρονομίαν εἰς τὸν Ἀβραάμ.
19 Εἰς τί λοιπὸν ἐδόθη ὁ νόμος;
Προσετέθη χάριν τῶν παραβά-
σεων, ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα εἰς
τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ ὑπόσχεσις· καὶ

ἐδόθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων εἰς
χεῖρα μεσίτου.
20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνός·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι εἷς.
21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν
ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐδόθη; Μὴ
γένοιτο· διότι ἐὰν νόμος ἤθελε
δοθῇ ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ ζωο-
ποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθε-
λεν εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον.
22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ συνέκλεισεν
ὅλα ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν,
διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
πιστεύουσιν ἡ ὑπόσχεσις, ἡ ὁποία
εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.
23 Καὶ πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις,
ἐφυλαττόμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν
νόμον, συγκεκλεισμένοι ἕως εἰς
τὴν πίστιν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ
ἀποκαλυφθῇ.
24 Ὥστε ὁ νόμος ἔγινε παιδαγω-
γός μας εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ
δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν.
25 Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ἡ πίστις,
πλέον δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν
παιδαγωγόν.
26 Διότι ὅλοι εἶσθε υἱοὶ Θεοῦ
διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς Χρι-
στὸν Ἰησοῦν.
27 Διότι ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς
τὸν Χριστὸν, ἐνεδύθητε τὸν Χρι-
στόν.
28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος οὐδὲ
Ἕλλην· δὲν εἶναι πλέον δοῦλος
οὐδὲ ἐλεύθερος· δὲν εἶναι ἄρσεν
καὶ θῆλυ· διότι ὅλοι σεῖς εἷς εἶσθε
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
29 Καὶ ἐὰν σεῖς ἦσθε τοῦ Χριστοῦ,
τοῦ Ἀβραὰμ λοιπὸν εἶσθε σπέρμα,
καὶ κληρονόμοι κατὰ τὴν ὑπόσχε-
σιν.

ΚΕΦ. δ'.

ΚΑΙ λέγω, εἰς ὅσον καιρὸν ὁ κλη-
ρονόμος εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει
ἀπὸ τὸν δοῦλον, ἂν καὶ ἦναι κύριος
ὅλων·
2 Ἀλλὰ εἶναι ὑποκάτω εἰς τοὺς
ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονόμους,
ἕως εἰς τὸν καιρὸν τὸν διωρισμένον
ἀπὸ τὸν πατέρα.
3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεθα νή-
πιοι, ἤμεθα δουλωμένοι ὑποκάτω
εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου·
4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ
καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν
Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἀπὸ γυ-
ναῖκα, καὶ ἔγινεν ὑποκάτω εἰς τὸν
νόμον·
5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον,
διὰ νὰ ἀπολάβωμεν ἡμεῖς τὴν
υἱοθεσίαν.
6 Καὶ διότι εἶσθε υἱοὶ, ἐξαπέστει-
λεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ
του εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον
κράζει, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.
7 Ὥστε δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος,
ἀλλὰ υἱός· καὶ ἐὰν ἦσαι υἱὸς, εἶσαι
καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ μέσου
τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ τότε, μὴ γνωρίζοντες τὸν
Θεὸν, ἐδουλεύσατε εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι δὲν εἶναι φυσικῶς θεοί·
9 Τώρα δὲ, γνωρίσαντες τὸν
Θεὸν, καὶ περισσότερον γνωρι-
σθέντες ἀπὸ τὸν Θεὸν, πῶς ἐπι-
στρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ
πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα θέ-
λετε πάλιν νὰ δουλεύητε;
10 Τὰς ἡμέρας παρατηρεῖτε, καὶ
τοὺς μῆνας, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ
τοὺς χρόνους.
11 Φοβοῦμαι διὰ σᾶς, μή πως
ἐκοπίασα ματαίως εἰς σᾶς.
12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, διότι καὶ ἐγὼ
ἔγινα ὡς σεῖς· ἀδελφοὶ, παρακαλῶ
σας· δὲν μὲ ἠδικήσατε τίποτε.
13 Καὶ ἐξεύρετε ὅτι μὲ ἀσθένειαν
τῆς σαρκὸς σᾶς εὐηγγέλισα πρό-
τερον·
14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου, τὸν
ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν σάρκα μου, δὲν
κατεφρονήσατε, οὐδὲ ἀπεῤῥίψατε,
ἀλλὰ ὡς ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἐδέ-

χθητε, ὡς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
15 Τίς λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμός
σας; διότι σᾶς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν
ἦτον δυνατὸν, τὰ ὀμμάτιά σας ἐβ-
γάλλετε καὶ μὲ ἐδίδετε.
16 Ἔγινα λοιπὸν ἐχθρός σας,
διότι σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν;
17 Ἔχουσιν εἰς σᾶς ζῆλον ὄχι
ἀπὸ καλὴν διάθεσιν· ἀλλὰ θέλουσι
νὰ μᾶς ἀποκλείσωσι, διὰ νὰ ἔχητε
ζῆλον σεῖς εἰς αὐτούς.
18 Καλὸν δὲ εἶναι τὸ νὰ ἔχητε
ζῆλον εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ
ὄχι μόνον ὅταν ἦμαι παρὼν εἰς
σᾶς.
19 Τεκνία μου, διὰ τοὺς ὁποίους
πάλιν γέννας πόνους ὑποφέρω, ἕως
οὗ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς σᾶς·
20 Καὶ ἤθελον νὰ ἦμαι παρὼν
εἰς σᾶς τώρα, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν
φωνήν μου· διότι ἀπορῶ διὰ σᾶς.
21 Λέγετέ με, σεῖς οἱ ὁποῖοι θέ-
λετε νὰ ἦσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νό-
μον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;
22 Διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι
ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο υἱούς· ἕνα
ἀπὸ τὴν δούλην, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν
ἐλευθέραν.
23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη
ἀπὸ τὴν δούλην, ἐγεννήθη κατὰ
σάρκα· ὁ ἄλλος δὲ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ
τὴν ἐλευθέραν, ἐγεννήθη διὰ μέσου
τῆς ὑποσχέσεως·
24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦνται·
διότι αὐταὶ εἶναι αἱ δύο διαθῆκαι·
ἡ μία εἶναι ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ,
καὶ γεννᾷ εἰς δουλείαν, ἡ ὁποία
εἶναι ἡ Ἄγαρ.
25 Διότι τὸ Ἄγαρ εἶναι ὄρος Σινᾶ
εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἶναι ὅμοιον
μὲ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἡ ὁποία εἶναι
τώρα, καὶ δουλεύει ὁμοῦ μὲ τὰ
τέκνα της.
26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι
ἐλευθέρα, ἡ ὁποία εἶναι μήτηρ
ὅλων μας.
27 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐ-
φράνθητι, στεῖρα ἡ ὁποία δὲν γεν-
νᾷς· ἄφησε φωνὴν καὶ βόησον, σὺ
ἡ ὁποία δὲν ὑποφέρεις γέννας
πόνους· διότι περισσότερα εἶναι τὰ
τέκνα τῆς ἐρήμου παρὰ ἐκείνης ἡ
ὁποία ἔχει τὸν ἄνδρα.
28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοὶ, ὡς ὁ
Ἰσαὰκ, εἴμεθα τέκνα τῆς ἐπαγ-
γελίας.
29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ὅστις ἐγεν-
νήθη κατὰ σάρκα ἐδίωκε τὸν γεννη-
θέντα κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα.
30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή;
Ἔβγαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱόν
της· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει
ὁ υἱὸς τῆς δούλης ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν
τῆς ἐλευθέρας.
31 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεθα
τέκνα τῆς δούλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευ-
θέρας.

ΚΕΦ. ε'.

ΣΤΕΚΕΤΕ λοιπὸν σταθεροὶ εἰς
τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς
ἠλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ
ὑποβάλλεσθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν
τῆς δουλείας.
2 Ἰδοὺ, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω,
ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς
δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει τίποτε.
3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι εἰς κάθε
ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος περιτέμνεται,
ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ κάμῃ ὅλον
τὸν νόμον.
4 Σεῖς ὅσοι δικαιόνεσθε εἰς τὸν
νόμον, ἐχωρίσθητε ἀπὸ τὸν Χρι-
στόν· ἐξεπέσατε ἀπὸ τὴν χάριν.
5 Διότι ἡμεῖς διὰ μέσου τοῦ
Πνεύματος μὲ τὴν πίστιν ἀναμέ-
νομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.
6 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν
οὔτε ἡ περιτομὴ δύναταί τι, οὔτε
ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις ἡ
ὁποία ἐνεργεῖ διὰ μέσου τῆς
ἀγάπης.
7 Καλῶς ἐτρέχετε· τίς σᾶς ἐμπό-
δισε, νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν ἀλή-
θειαν;

8 Ἡ κατάπεισις αὕτη δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ.

9 Ὀλίγον προζύμι ζυμόνει ὅλον τὸ ζυμωτόν.

10 Ἐγὼ πιστεύω εἰς σᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλλην γνώμην· ἀλλ' ὅστις σᾶς ταράττει, θέλει βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅποιος καὶ ἂν ἦναι.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἀκόμη κηρύττω περιτομὴν, διὰ τί καταδιώκομαι; ἔγινε λοιπὸν ἀργὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Εἴθε ἔμελλον νὰ ἀποκοπῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀναστατοῦσι.

13 Διότι σεῖς, ἀδελφοὶ, ἐκαλέσθητε εἰς ἐλευθερίαν· μόνον μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν διὰ ἀφορμὴν εἰς τὴν σάρκα, ἀλλὰ δουλεύετε ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Διότι ὅλος ὁ νόμος εἰς ἕνα λόγον τελειόνεται, εἰς τό· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.

15 Ἐὰν ὅμως δαγκάνητε καὶ κατατρώγητε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, βλέπετε μή πως ἀφανισθῆτε ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λέγω· Περιπατεῖτε μὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν θέλετε κάμει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός.

17 Διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντίον τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐναντίον τῆς σαρκός· καὶ ταῦτα ἐναντιοῦνται τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο, διὰ νὰ μὴ κάμνητε ὅποια θέλετε.

18 Ἐὰν δὲ ὁδηγῆσθε ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, δὲν εἶσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζηλεῖαι, θυμοὶ, λογομαχίαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, συμπόσια, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἵτινες κάμνουσι τὰ τοιαῦτα, δὲν θέλουσι κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια·

23 Ἐναντίον τῶν τοιούτων δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ οἵτινες εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ τὰ παθήματα καὶ μὲ τὰς ἐπιθυμίας.

25 Ἐὰν ζῶμεν μὲ τὸ Πνεῦμα, ἂς περιπατῶμεν καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα.

26 Ἂς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, παρακινοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καὶ φθονοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

ΚΕΦ. ς΄.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος εἰς κἀνὲν σφάλμα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ διορθόνετε τὸν τοιοῦτον εἰς πνεῦμα πρᾳότητος· στοχαζόμενος τὸν ἑαυτόν σου, μή πως καὶ σὺ πειραχθῇς.

2 Βαστάζετε τὰ βάρη ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, καὶ οὕτως τελειώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διότι ἂν νομίζῃ τις ὅτι εἶναί τι, μὴ ὢν τίποτε, τὸν ἑαυτόν του ἐξαπατᾷ.

4 Καὶ καθεὶς ἂς δοκιμάζῃ τὸ ἴδιόν του ἔργον, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ ὄχι εἰς τὸν ἄλλον·

5 Διότι καθεὶς θέλει βαστάσει τὸ ἴδιόν του φορτίον.

6 Καὶ ὅστις διδάσκεται τὸν λόγον, ἂς κάμνῃ κοινωνὸν τὸν διδάσκαλον εἰς ὅλα τὰ ἀγαθά του.

7 Μὴ πλανᾶσθε· ὁ Θεὸς δὲν περιγελᾶται· διότι ὅ,τι ἂν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει·

8 Διότι ὅστις σπείρει εἰς τὴν

σάρκα του, ἀπὸ τὴν σάρκα θέλει
θερίσει φθοράν· καὶ ὅστις σπείρει
εἰς τὸ Πνεῦμα, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα
θέλει θερίσει ζωὴν αἰώνιον.
9 Ἂς μὴ ὀκνεύωμεν κάμνοντες τὸ
καλόν· διότι ἐὰν δὲν παραλυώμεθα,
εἰς ἴδιόν του καιρὸν θέλομεν θερίσει.
10 Ἕως οὗ λοιπὸν ἔχομεν καιρὸν
ἂς κάμνωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους,
καὶ περισσότερον εἰς τοὺς οἰκείους
τῆς πίστεως.
11 Ἴδετε πόσον μακρὰ γράμματα
σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν ἰδίαν μου
χεῖρα.
12 Ὅσοι θέλουσι νὰ δείξωσιν εὐ-
μορφίαν εἰς τὴν σάρκα, οὗτοι σᾶς
ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μό-
νον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν
σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.
13 Διότι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ περιτεμνό-
μενοι φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ
θέλουσι νὰ περιτέμνησθε σεῖς, διὰ
νὰ καυχῶνται εἰς τὴν σάρκα σας.
14 Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ καυ-
χηθῶ, εἰ μὴ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ
μέσου τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυ-
ρώθη εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν
κόσμον.
15 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν
οὐδὲ ἡ περιτομὴ δύναταί τι, οὐδὲ ἡ
ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καινὴ κτίσις.
16 Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ
τὸν κανόνα τοῦτον, ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς
αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν
Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
17 Τοῦ λοιποῦ, κανεὶς ἂς μὴ μὲ
δίδῃ κόπους· διότι ἐγὼ βαστάζω
τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς
τὸ σῶμά μου.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ τὸ
πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

Ἡ ΠΡΟΣ

ἘΦΕΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, εἰς τοὺς
ἁγίους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἔφε-
σον, καὶ πιστοὺς εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν·
2 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ἂς ἦναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς εὐλόγησεν
μὲ κάθε εὐλογίαν πνευματικὴν εἰς
τὰ ἐπουράνια ἐν Χριστῷ·
4 Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς αὐτὸν
πρὸ τοῦ νὰ θεμελιωθῇ ὁ κόσμος,
νὰ ἤμεθα ἅγιοι καὶ ἀμώμητοι ἔμ-
προσθέν του μὲ ἀγάπην·
5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς τὴν υἱοθε-
σίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματός του,
6 Διὰ τὸν ἔπαινον τῆς δόξης τῆς
χάριτός του, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς

ἐχαρίτωσεν εἰς τὸν ἠγαπημένον Υἱόν του·
7 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρασιν διὰ μέσου τοῦ αἵματός του, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του·
8 Τὴν ὁποίαν ἔκαμε νὰ περισσεύῃ εἰς ἡμᾶς μὲ κάθε σοφίαν καὶ φρόνησιν·
9 Κάμνων εἰς ἡμᾶς γνώριμον τὸ μυστήριον τοῦ θελήματός του κατὰ τὴν εὐδοκίαν του, τὴν ὁποίαν προέθεσεν εἰς τὸν ἑαυτόν του·
10 Ὥστε εἰς οἰκονομίαν τῆς τελειώσεως τῶν καιρῶν νὰ ἐπιθέσῃ εἰς ὅλα, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μίαν κεφαλὴν τὸν Χριστόν·
11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἐλάχαμεν κλῆρον, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματός του·
12 Εἰς τὸ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του, οἵτινες ἠλπίσαμεν πρότερον εἰς τὸν Χριστόν·
13 Εἰς τὸν ὁποῖον ἠλπίσατε καὶ σεῖς, ἀφ' οὗ ἠκούσατε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲ τὸ Πνεῦμα τῆς ὑποσχέσεως τὸ ἅγιον·
14 Ὁ ὁποῖος εἶναι ἀῤῥαβὼν τῆς κληρονομίας μας, εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του.
15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἀκούσας τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην σας εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,
16 Δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ διὰ σᾶς, μνημονεύων σας εἰς τὰς προσευχάς μου·
17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, Πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ὥστε νὰ τὸν γνωρίσητε·
18 Καὶ νὰ φωτίσῃ τὰ ὄμματα τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ νὰ ἴδῆτε τίς εἶναι ἡ ἐλπὶς τοῦ καλέσματός του, καὶ τίς εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας του εἰς τοὺς ἁγίους·
19 Καὶ τί εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς του εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του,
20 Τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν εἰς τὴν δεξιάν του εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
21 Ὑπεράνω ἀπὸ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ πᾶν ὄνομα τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται, ὄχι μόνον εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα·
22 Καὶ ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του· καὶ τὸν ἔδωκεν ἐπάνω εἰς ὅλα κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
23 Ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμά του, τὸ γέμισμα ἐκείνου ὁ ὁποῖος γεμίζει ὅλα εἰς ὅλους.

ΚΕΦ. β'.

ΚΑΙ ἐζωοποίησέ σας, ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ σφάλματα καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας·
2 Εἰς τὰς ὁποίας ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τώρα εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
3 Μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ὅλοι συνανεστράφημεν ποτὲ εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκός μας, κάμνοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ φυσικῶς

ἤμεθα τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοι-
ποί.
4 Ὁ δὲ Θεὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι πλού-
σιος εἰς τὸ ἔλεος, διὰ τὴν πολλήν
του ἀγάπην ἥντινα μᾶς ἠγάπησε,
5 Καὶ ἡμᾶς ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ
σφάλματα, ἐζωοποίησεν ὁμοῦ μὲ
τὸν Χριστόν· (ἀπὸ χάριν εἶσθε
σεσωσμένοι·)
6 Καὶ μᾶς συνήγειρε, καὶ μᾶς ἐκά-
θισεν ὁμοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·
7 Διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς μέλλον-
τας αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα
πλοῦτον τῆς χάριτός του, μὲ
καλοσύνην εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ.
8 Διότι ἀπὸ τὴν χάριν εἶσθε
σεσωσμένοι διὰ μέσου τῆς πίστεως·
καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς· τὸ
χάρισμα εἶναι τοῦ Θεοῦ·
9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργα, διὰ νὰ μὴ
καυχηθῇ κἀνείς.
10 Διότι αὐτοῦ εἴμεθα ποίημα,
κτισθέντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα προητοί-
μασεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ περιπατήσω-
μεν εἰς αὐτά.
11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι
σεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσθε ποτὲ ἔθνη κατὰ
σάρκα, καὶ ἐλέγεσθε ἀκροβυστία
ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς εἰς
τὴν σάρκα, χειροποιημένης·
12 Ὅτι σεῖς ἦσθε εἰς τὸν καιρὸν
ἐκεῖνον χωρὶς τὸν Χριστὸν, ἀπο-
ξενωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι ἀπὸ τὰς διαθή-
κας τῆς ὑποσχέσεως, μὴ ἔχοντες
ἐλπίδα, καὶ ἄθεοι εἰς τὸν κόσμον·
13 Τώρα δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
σεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσθε ποτὲ μακρὰν,
ἐγίνετε ἐγγὺς διὰ μέσου τοῦ αἵμα-
τος τοῦ Χριστοῦ.
14 Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη
ἡμῶν, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ δύο ἓν,
καὶ ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγ-
μοῦ·
15 Καταργήσας εἰς τὴν σάρκα
του τὴν ἔχθραν, τὸν νόμον τῶν
ἐντολῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὰ δόγ-
ματα· διὰ νὰ κτίσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν
του τοὺς δύο εἰς ἕνα νέον ἄνθρωπον,
κάμνων εἰρήνην·
16 Καὶ διὰ νὰ φιλιώσῃ τοὺς δύο
εἰς ἓν σῶμα μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέ-
σου τοῦ σταυροῦ, θανατώσας τὴν
ἔχθραν μὲ αὐτόν.
17 Καὶ ἦλθε καὶ εὐηγγέλισεν
εἰρήνην εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι ἦσθε μακρὰν,
καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐγγύς·
18 Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ ἔχομεν
τὴν εἴσοδον καὶ οἱ δύο μὲ ἓν Πνεῦ-
μα εἰς τὸν Πατέρα.
19 Ἄρα λοιπὸν δὲν εἶσθε πλέον
ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖ-
ται τῶν ἁγίων καὶ οἰκειακοὶ τοῦ
Θεοῦ·
20 Οἰκοδομηθέντες ἐπάνω εἰς τὸ
θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν
προφητῶν, ὄντος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ λίθου ἀκρογωνιαίου·
21 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ οἰκοδομὴ
συνηρμοσμένη αὐξάνει εἰς ναὸν
ἅγιον εἰς τὸν Κύριον·
22 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς συνοι-
κοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ
Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

ΚΕΦ. γ'.

ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος, ὁ δέ-
σμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς
τὰ ἔθνη·
2 Ἐὰν ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν
τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μὲ
ἐδόθη διὰ σᾶς·
3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψιν μὲ ἔκαμε
γνώριμον τὸ μυστήριον, (καθὼς
προέγραψα μὲ ὀλίγα λόγια,
4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνασθε ἀναγινώ-
σκοντες νὰ νοήσητε τὴν σύνεσιν
τὴν ὁποίαν ἔχω ἐγὼ εἰς τὸ μυστή-
ριον τοῦ Χριστοῦ·)
5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας γενεὰς δὲν
ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀν-

θρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη
εἰς τοὺς ἁγίους του ἀποστόλους
καὶ προφήτας διὰ μέσου τοῦ Πνεύ-
ματος·
6 Διὰ νὰ ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρο-
νόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα
τῆς ὑποσχέσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Χρι-
στὸν, διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·
7 Τοῦ ὁποίου εὐαγγελίου ἔγινα διά-
κονος, κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος
τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του·
8 Ἡ χάρις αὕτη ἐδόθη εἰς ἐμὲ
τὸν ἐλαχιστότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς
ἁγίους, διὰ νὰ εὐαγγελίσω εἰς τὰ
ἔθνη τὸν ἀνεξερεύνητον πλοῦτον
τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ νὰ φωτίσω ὅλους, τίς εἶναι
ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπο-
κεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς
τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὰ πάντα
διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα εἰς τὰς
ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας εἰς τὰ
ἐπουράνια, διὰ μέσου τῆς ἐκκλη-
σίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ
Θεοῦ,
11 Κατὰ τὴν πρόθεσιν τὴν αἰ-
ώνιον, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν·
12 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν
παῤῥησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ
ἐμπιστοσύνην, διὰ μέσου τῆς πί-
στεώς του.
13 Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴ
ἀθυμῆτε διὰ τὰς θλίψεις μου αἱ
ὁποῖαι εἶναι διὰ σᾶς, ἡ ὁποία εἶναι
ἡ δόξα σας.
14 Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά
μου εἰς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὀνομάζεται ὅλη
ἡ πατριὰ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τοὺς οὐρα-
νοὺς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·
16 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης του, νὰ κρα-
ταιωθῆτε μὲ δύναμιν διὰ μέσου
τοῦ Πνεύματός του εἰς τὸν ἐσωτε-
ρικὸν ἄνθρωπον·
17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς
διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὰς
καρδίας σας·
18 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ τεθεμελιω-
μένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ δυνη-
θῆτε νὰ καταλάβητε μὲ ὅλους τοὺς
ἁγίους, τί εἶναι τὸ πλάτος καὶ μῆ-
κος, καὶ βάθος καὶ ὕψος·
19 Καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην
τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπερβαίνει
τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ γεμισθῆτε ἀπὸ
ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.
20 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύνα-
ται ὑπὲρ ὅλα νὰ κάμῃ ὑπερπερισ-
σότερα ἀπὸ ὅσα ἡμεῖς ζητοῦμεν ἢ
νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ὁποία
ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς,
21 Ἂς ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ
αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΕΦ. δ΄.

ἘΓΩ λοιπὸν ὁ δέσμιος διὰ τὸν
Κύριον σᾶς παρακαλῶ, νὰ περι-
πατήσητε ἀξίως τῆς καλέσεως μὲ
τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθητε,
2 Μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ
πρᾳότητα, μὲ μακροθυμίαν, ὑπομέ-
νοντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην·
3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττητε
τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος μὲ τὸν
σύνδεσμον τῆς εἰρήνης.
4 Ἓν σῶμα εἶναι καὶ ἓν Πνεῦμα,
καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε εἰς μίαν
ἐλπίδα τῆς καλέσεώς σας·
5 Εἷς εἶναι Κύριος, μία πίστις, ἓν
βάπτισμα·
6 Εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλων, ὁ
ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ
μέσου ὅλων, καὶ εἰς ὅλους σας.
7 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπὸ ἡμᾶς
ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τοῦ
χαρίσματος τοῦ Χριστοῦ.
8 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀφ' οὗ ἀνέβη

εἰς τὸ ὕψος, ᾐχμαλώτισε τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 *Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;*

10 *Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέβη, αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.*

11 *Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν νὰ ἦναι ἀπόστολοι, τοὺς δὲ, προφῆται, τοὺς δὲ, εὐαγγελισταὶ, τοὺς δὲ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι,*

12 *Διὰ τὴν συνάρμοσιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·*

13 *Ἕως οὗ καταντήσωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ γεμίσματος τοῦ Χριστοῦ·*

14 *Διὰ νὰ μὴ ἤμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι μὲ κάθε ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μὲ τέχνας τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν πανουργίαν πρὸς τὴν μηχάνευσιν τῆς πλάνης·*

15 *Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ αὐξήσωμεν κατὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·*

16 *Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνδενόμενον διὰ μέσου κάθε συναφῆς ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς αὐτὸ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν εἰς τὸ μέτρον καθ' ἑνὸς μέρους, κάμνει τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ἰδικήν του οἰκοδομὴν μὲ ἀγάπην.*

17 *Τοῦτο λοιπὸν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, νὰ μὴ περιπατῆτε πλέον, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη, εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ νοός των,*

18 *Ἐσκοτισμένοι εἰς τὴν διάνοιαν, ὄντες ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ἡ ὁποία εἶναι εἰς αὐτοὺς, διὰ τὴν τυφλότητα τῆς καρδίας των·*

19 *Οἱ ὁποῖοι ἀναισθητήσαντες παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀσέλγειαν, εἰς ἐργασίαν πάσης ἀκαθαρσίας ἀχορτάστως.*

20 *Σεῖς δὲ δὲν ἐμάθετε τοιουτοτρόπως τὸν Χριστόν·*

21 *Ἂν καὶ αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸν Ἰησοῦν·*

22 *Διὰ νὰ ἀποθέσητε σεῖς, κατὰ τὴν προτέραν διαγωγὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος φθείρεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·*

23 *Καὶ διὰ νὰ ἀνανεόνησθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοός σας·*

24 *Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη κατὰ Θεὸν μὲ δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.*

25 *Διὰ τοῦτο ἀποθέσαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, καθεὶς ὁμοῦ μὲ τὸν γείτονά του· διότι εἴμεθα μέλη ὁ εἷς τοῦ ἄλλου.*

26 *Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ἂς μὴ δύσῃ εἰς τὸν παροργισμόν σας·*

27 *Μὴ δίδετε τόπον εἰς τὸν διάβολον.*

28 *Ὅποιος ἔκλεπτεν ἂς μὴ κλέπτῃ πλεὸν, ἀλλὰ περισσότερον ἂς κοπιάζῃ, ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲ τὰς χεῖράς του, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδίδῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει χρείαν.*

29 *Κανεὶς λόγος σαπρὸς ἂς μὴ ἐβγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας· ἀλλὰ ἐὰν εἶναί τις λόγος καλὸς εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας.*

30 *Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς*

ἐλευθερώσεως.
31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ
ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία
ἂς σηκωθῇ ἀπὸ σᾶς, ὁμοῦ μὲ πᾶ-
σαν κακίαν·
32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ὁ εἷς εἰς
τὸν ἄλλον, εὔσπλαγχνοι, συγχω-
ροῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καθὼς
καὶ ὁ Θεὸς σᾶς συνεχώρησεν εἰς
τὸν Χριστόν.

ΚΕΦ. ε΄.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ
Θεοῦ, ὡς τέκνα ἠγαπημένα·
2 Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην,
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησε,
καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ
ἡμᾶς προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς
τὸν Θεὸν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα ἀκαθαρ-
σία, ἢ πλεονεξία, ἂς μηδὲ ὀνομά-
ζηται μεταξύ σας, καθὼς πρέπει
εἰς τοὺς ἁγίους·
4 Καὶ ἡ αἰσχρότης, καὶ ἡ μωρο-
λογία, ἢ γελωτοποιΐα, τὰ ὁποῖα
δὲν πρέπουσι· ἀλλὰ περισσότερον
ἡ εὐχαριστία.
5 Διότι τοῦτο γνωρίζετε, ὅτι κάθε
πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέ-
κτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης,
δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
6 Κᾀνεὶς ἂς μὴ σᾶς ἀπατᾷ μὲ
λόγους ματαίους· διότι διὰ ταῦτα
ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς
υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.
7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι
αὐτῶν.
8 Διότι ἦσθε ποτὲ σκότος, τώρα
δὲ εἶσθε φῶς εἰς τὸν Κύριον· περι-
πατεῖτε ὡς τέκνα φωτός·
9 (Διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος
εἶναι εἰς πᾶσαν ἀγαθωσύνην καὶ
δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν·)
10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρε-
στον εἰς τὸν Κύριον.
11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε μὲ τὰ
ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους· ἀλ-
λὰ περισσότερον καὶ ἐλέγχετέ τα.
12 Διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γίνον-
ται κρυφίως ἀπὸ αὐτοὺς, αἰσχρὸν
εἶναι καὶ νὰ τὰ λέγωμεν.
13 Ὅλα δὲ ὅσα ἐλέγχονται, ἀπὸ
τὸ φῶς φανερόνονται· διότι ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον φανερόνει κάθε πρᾶγμα,
εἶναι φῶς.
14 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἔγειραι, σὺ
ὁ ὁποῖος κοιμᾶσαι, καὶ ἀνάστα ἀπὸ
τοὺς νεκροὺς, καὶ θέλει σὲ φωτίσει
ὁ Χριστός.
15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς
περιπατεῖτε· ὄχι ὡς ἄσοφοι, ἀλλ᾽
ὡς σοφοί·
16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν,
διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί.
17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες,
ἀλλὰ ἐννοοῦντες τί εἶναι τὸ θέλημα
τοῦ Κυρίου.
18 Καὶ μὴ μεθύετε μὲ τὸν οἶνον,
εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ
πληροῦσθε μὲ τὸ Πνεῦμα·
19 Λαλοῦντες ἀναμεταξύ σας μὲ
ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς
πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλ-
λοντες μὲ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν
Κύριον·
20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε διὰ
ὅλα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, μὲ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
21 Ὑποτασσόμενοι ὁ εἷς εἰς τὸν
ἄλλον μὲ φόβον Θεοῦ.
22 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς
τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὡς εἰς τὸν
Κύριον·
23 Διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς
γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι
κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς
εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος.
24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑπο-
τάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, παρο-
μοίως καὶ αἱ γυναῖκες ἂς ὑποτάσ-
σωνται εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας
εἰς κάθε πρᾶγμα.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας τὰς ἰδίας σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του δι' αὐτὴν,

26 Διὰ νὰ τὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας αὐτὴν μὲ τὴν λοῦσιν τοῦ νεροῦ διὰ μέσου τοῦ λόγου·

27 Διὰ νὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν ῥύπον, ἢ ῥυτίδα, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτω χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες νὰ ἀγαπῶσι τὰς γυναῖκάς των, ὡς τὰ ἴδιά των σώματα· ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ἰδίαν του γυναῖκα, τὸν ἑαυτόν του ἀγαπᾷ·

29 Διότι οὐδὲ κανεὶς ποτὲ ἐμίσησε τὴν ἰδίαν του σάρκα, ἀλλὰ τρέφει καὶ περιθάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Διότι εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του, ἀπὸ τὴν σάρκα του, καὶ ἀπὸ τὰ ὀστᾶ του.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκά του, καὶ θέλουσι γίνει οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μεγάλον· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ σεῖς ὁ καθεὶς τὴν ἰδίαν του γυναῖκα οὕτως ἂς ἀγαπᾷ ὡς τὸν ἑαυτόν του· καὶ ἡ γυνὴ ἂς φοβῆται τὸν ἄνδρα.

ΚΕΦ. ς΄.

ΤΑ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας ἐν Κυρίῳ· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐντολὴ μὲ ὑπόσχεσιν·)

3 Διὰ νὰ ἔχῃς καλὸν, καὶ νὰ ἦσαι πολυχρόνιος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

4 Καὶ σεῖς οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἀνατρέφετέ τα εἰς παίδευσιν καὶ νουθεσίαν Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίους σας, μὲ φόβον καὶ τρόμον, μὲ ἁπλότητα τῆς καρδίας σας, ὡς εἰς τὸν Χριστόν·

6 Μὴ δουλεύετε μόνον ὅταν σᾶς βλέπωσιν, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς·

7 Μὲ εὔνοιαν δουλεύοντες, εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους·

8 Ἐξεύροντες ὅτι ὅ,τι ἂν κάμῃ καθ' εἷς, ἐκεῖνο θέλει λάβει ἀπὸ τὸν Κύριον, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ σεῖς, οἱ κύριοι, κάμνετε τὰ ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοστεύοντες τὸν φοβερισμόν· ἐξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἴδιός σας Κύριος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι μὲ αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμόνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς του·

11 Ἐνδυθῆτε ὅλην τὴν ὅπλισιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δύνασθε νὰ σταθῆτε ἐναντίον εἰς τὰς τέχνας τοῦ διαβόλου·

12 Διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε ὅλην τὴν ὅπλισιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πονηρὰν, καὶ, ὅταν τελειώσητε ὅλα, νὰ σταθῆτε.

14 Σταθῆτε λοιπὸν περιεζωσμένοι εἰς τὴν μέσην σας μὲ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐνδυθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδέσατε τὰ ποδάριά σας μὲ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·
16 Πρὸ πάντων ἀναλαβόντες τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν θέλετε δυνηθῇ νὰ σβέσητε ὅλα τὰ βέλη τὰ πεπυρωμένα τοῦ πονηροῦ·
17 Καὶ δεχθῆτε τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·
18 Προσευχόμενοι μὲ κάθε προσευχὴν καὶ δέησιν εἰς κάθε καιρὸν ἐν τῷ Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μὲ κάθε προσκαρτερίαν καὶ δέησιν διὰ ὅλους τοὺς ἁγίους,
19 Καὶ διὰ ἐμὲ, διὰ νὰ μὲ δοθῇ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παῤῥησίαν, νὰ κάμω γνώριμον τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,
20 Διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι πρέσβυς μὲ τὴν ἅλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω μὲ παῤῥησίαν δι' αὐτὸ, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.
21 Καὶ διὰ νὰ ἐξεύρητε καὶ σεῖς τὰ ἴδιά μου, τί κάμνω, Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ἐμπιστευμένος διάκονος ἐν Κυρίῳ θέλει σᾶς φανερώσει ὅλα·
22 Τὸν ὁποῖον σᾶς ἔπεμψα δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσητε τὰ ἴδιά μας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.
23 Ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀγάπη μὲ πίστιν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.
24 Ἡ χάρις ἂς ἦναι μὲ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσιν ἀφθάρτως τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ τοῦ Τυχικοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τοὺς Φιλίππους, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐπισκόπους καὶ διακόνους·
2 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου εἰς ὅλην τὴν ἐνθύμησιν τὴν ὁποίαν ἔχω διὰ σᾶς,
4 (Πάντοτε εἰς ὅλας μου τὰς δεήσεις διὰ ὅλους σας μετὰ χαρᾶς κάμνων τὴν δέησιν,)
5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἕως τώρα·
6 Πιστεύων αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἤρχισεν εἰς σᾶς τὸ ἔργον τὸ καλὸν, θέλει τὸ τελειώσει ἕως εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ

φρονῶ τοῦτο διὰ ὅλους σας, διότι σᾶς ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, ὥστε καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, εἶσθε σεῖς ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χάριτος ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
8 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς, πόσον σᾶς ἐπιποθῶ ὅλους μὲ σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, διὰ νὰ περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας ἀκόμη περισσότερον καὶ περισσότερον εἰς γνῶσιν καὶ κάθε αἴσθησιν·
10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συμφέρουσι, διὰ νὰ ἦσθε καθαροὶ καὶ ἀσκανδάλιστοι εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ·
11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, οἱ ὁποῖοι εἶναι διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζητε σεῖς, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ συνέβησαν, ἦλθαν εἰς περισσοτέραν προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου·
13 Ὥστε τὰ δεσμά μου διὰ τὸν Χριστὸν ἔγιναν φανερὰ εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους·
14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν Κύριον, λαμβάνοντες θάῤῥος εἰς τὰ δεσμά μου, περισσότερον τολμῶσι νὰ λαλῶσι τὸν λόγον χωρὶς φόβον.
15 Καὶ τινὲς μὲν διὰ φθόνον καὶ φιλονεικίαν, τινὲς δὲ ἀπὸ καλὴν προαίρεσιν, κηρύττουσι τὸν Χριστόν.
16 Ἄλλοι μὲν ἀπὸ συνερισίαν κηρύττουσι τὸν Χριστὸν, ὄχι καθαρῶς, νομίζοντες νὰ μὲ κάμωσι νὰ θλιβῶ περισσότερον εἰς τὰ δεσμά μου·
17 Ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἀγάπην, ἐξεύροντες ὅτι εἶμαι θεμένος εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου.
18 Τί λοιπόν; πλὴν κατὰ πάντα τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει, εἴτε ἐν ἀληθείᾳ, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῇ.
19 Διότι ἐξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει μὲ ἀποβῇ εἰς σωτηρίαν διὰ μέσου τῆς δεήσεώς σας, καὶ τῆς παντοτεινῆς δόσεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
20 Κατὰ τὴν βεβαίαν προσδοκίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν ὁποίαν ἔχω, ὅτι εἰς κἀνὲν πρᾶγμα δὲν θέλω ἐντραπῇ, ἀλλὰ μὲ κάθε παῤῥησίαν, ὡς καὶ πάντοτε, καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῇ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, εἴτε διὰ μέσου ζωῆς, εἴτε διὰ μέσου θανάτου.
21 Διότι εἰς ἐμὲ τὸ νὰ ζῶ εἶναι Χριστός· καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω εἶναι κέρδος.
22 Ἐὰν δὲ τὸ νὰ ζῶ εἰς τὴν σάρκα, τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ καρπὸς ἔργου· καὶ τί θέλω ἐκλέξει, δὲν γνωρίζω.
23 Διότι στενοχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶν νὰ ἀναχωρήσω, καὶ νὰ ἦμαι ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν· διότι τοῦτο εἶναι πολὺ πλέον καλλίτερον·
24 Τὸ νὰ μένω ὅμως ἀκόμη εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς.
25 Καὶ μὲ πληροφορίαν αὐτὸ γνωρίζω, ὅτι θέλω μείνει καὶ συμπαραμείνει μὲ ὅλους σας, διὰ τὴν προκοπήν σας, καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως·
26 Διὰ νὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐξ αἰτίας μου, διὰ μέσου τῆς ἰδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς σᾶς.
27 Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστου· διὰ νὰ ἀκούσω τὰ κατὰ σᾶς, εἴτε ἔλθω καί σας ἴδω, εἴτε εἶμαι ἀπὼν, ὅτι

στέκεσθε εἰς ἓν πνεῦμα, μὲ μίαν ψυχὴν συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου·
28 Καὶ μὴ θορυβούμενοι εἰς κᾀνὲν πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἐναντίους· τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς μὲν εἶναι ἔνδειξις ἀπωλείας, εἰς σᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
29 Διότι εἰς σᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστὸν, ὄχι μόνον τὸ νὰ πιστεύητε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε δι' αὐτόν·
30 Ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὁποῖον εἴδετε εἰς ἐμὲ, καὶ τώρα ἀκούετε ὅτι εἶναι εἰς ἐμέ.

ΚΕΦ. β'.

ἘΑΝ ἦναι λοιπὸν καμμία παρηγορία εἰς τὸν Χριστὸν, ἐὰν καμμία παραμυθία τῆς ἀγάπης, ἐὰν καμμία κοινωνία τοῦ Πνεύματος, ἐάν τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοὶ,
2 Τελειώσατε τὴν χαράν μου, διὰ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.
3 Κᾀνὲν πρᾶγμα μὴ κάμνετε μὲ φιλονεικίαν ἢ μὲ κενοδοξίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ταπεινοφροσύνην ὁ εἷς ἂς λογίζηται τὸν ἄλλον ὅτι ὑπερέχει τοῦ ἑαυτοῦ του.
4 Μὴ στοχάζεσθε καθεὶς διὰ μόνον τὰ ἰδικά του πράγματα, ἀλλὰ καθεὶς καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.
5 Ἂς εἶναι τὸ ἴδιον φρόνημα εἰς σᾶς, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·
6 Ὁ ὁποῖος ὑπάρχων εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλογίσθη ἁρπαγμὸν τὸ νὰ ἦναι ἴσα μὲ τὸν Θεόν·
7 Ἀλλ' ὅμως ἐκένωσε τὸν ἑαυτόν του, λαβὼν μορφὴν δούλου, καὶ γενόμενος καθ' ὁμοίωμα τῶν ἀνθρώπων·
8 Καὶ εὑρεθεὶς εἰς τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.
9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τὸν ἐχάρισεν ὄνομα τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·
10 Διὰ νὰ κλίνῃ πᾶν γόνατον ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ·
11 Καὶ διὰ νὰ ἐξομολογήσῃ πᾶσα γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
12 Λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, ὄχι μόνον εἰς τὴν παρουσίαν μου, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τώρα εἰς τὴν ἀπουσίαν μου, μὲ φόβον καὶ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας·
13 Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ εἰς σᾶς καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ θέλημά του.
14 Κάμνετε ὅλα τὰ πράγματα χωρὶς γογγυσμοὺς καὶ διαλογισμούς·
15 Διὰ νὰ γίνητε ἄμεμπτοι καὶ ἄκακοι, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρὰ, ἐν μέσῳ σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης γενεᾶς· ἀναμεταξὺ τῶν ὁποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες εἰς τὸν κόσμον,
16 Κατέχοντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς· διὰ καύχημά μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην, οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα·
17 Ἀλλ' ἐὰν καὶ προσφέρω τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὴν θυσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μὲ ὅλους σας·
18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ σεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετε μὲ ἐμέ.
19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πέμψω ταχέως τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ καλοκαρδίσω καὶ ἐγὼ, μανθάνων τὰ κατὰ σᾶς·
20 Διότι δὲν ἔχω κᾀνένα ἰσό-

ψυχον, ὅστις θέλει φροντίσει τὰ
κατὰ σᾶς καθαρῶς·
21 Διότι ὅλοι ζητοῦσι τὰ καθ'
ἑαυτοὺς, καὶ ὄχι τὰ πράγματα τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γνωρί-
ζετε, ὅτι ὡς τέκνον μὲ τὸν πατέρα,
ἐδούλευσεν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τὸ
εὐαγγέλιον.
23 Τοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμ-
ψω, καθὼς ἰδῶ τὴν κατάστασιν
τῶν πραγμάτων μου, πάραυτα.
24 Καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον,
ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθει ταχέως
εἰς σᾶς.
25 Ἀλλ' ἐλογίσθην ἀναγκαῖον νὰ
πέμψω εἰς σᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον
τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ
συστρατιώτην μου, καὶ ἀπόστολόν
σας, καὶ ὑπηρέτην τῆς χρείας μου·
26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἐπεπόθει
ὅλους, καὶ ἠδημόνει, διότι ἠκού-
σατε ὅτι ἠσθένησε.
27 Διότι βέβαια ἠσθένησε, καὶ
ἦλθε παραπλησίον εἰς τὸν θάνατον·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἠλέησε· καὶ ὄχι
αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, διὰ νὰ
μὴ ἔχω λύπην ἐπάνω εἰς τὴν
λύπην.
28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸν ἔπεμψα
τὸ ὀγλιγωρότερον, διὰ νὰ χαρῆτε,
ὅταν τὸν ἰδῆτε πάλιν, καὶ ἐγὼ νὰ
ἦμαι ἀλυπητότερος.
29 Προσδεχθῆτέ τον λοιπὸν ἐν
Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ
τοὺς τοιούτους ἔχετε ἐντίμους·
30 Διότι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χρι-
στοῦ ἕως εἰς τὸν θάνατον ἤγγισε,
καὶ παρέβλεψε τὴν ζωήν του, διὰ
νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς
ὑπηρεσίας σας τῆς πρὸς ἐμέ.

ΚΕΦ. γ'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε
ἐν Κυρίῳ· τὸ νὰ γράφω εἰς σᾶς τὰ
αὐτὰ, εἰς ἐμὲ μὲν δὲν εἶναι ὀκνηρὸν,
εἰς σᾶς δὲ εἶναι ἀσφαλές.
2 Βλέπετε τοὺς σκύλους, βλέπετε
τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν
κατατομήν.
3 Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομὴ,
οἱ ὁποῖοι λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ
τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν ἔχομεν
τὸ θάῤῥος μας εἰς τὴν σάρκα·
4 Ἀγκαλὰ καὶ ἐγὼ δύναμαι νὰ ἔχω
θάῤῥος καὶ εἰς τὴν σάρκα. Ἂν
κἀνεὶς ἄλλος νομίζῃ ὅτι ἔχει θάῤ-
ῥος εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περισ-
σότερον·
5 Περιτετμημένος εἰς τὴν ὀγδόην
ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ,
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν,
Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίους, Φαρι-
σαῖος κατὰ νόμον·
6 Κατὰ ζῆλον κατέτρεχον τὴν ἐκ-
κλησιαν, καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἤμην
ἄμεμπτος.
7 Ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς
ἐμὲ κέρδος, τὰ ἐλογαρίασα ζημίαν
διὰ τὸν Χριστόν.
8 Ἀλλὰ δὲ καὶ ὅλα λογαριάζω
ὅτι εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν
τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου μου· διὰ τὸν ὁποῖον
ἐζημιώθην ὅλα, καὶ τὰ λογαριάζω
ὅτι εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδήσω
τὸν Χριστὸν,
9 Καὶ νὰ εὑρεθῶ εἰς αὐτὸν, μὴ
ἔχων τὴν ἰδικήν μου δικαιοσύνην ἡ
ὁποία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ
τὴν δικαιοσύνην ἡ ὁποία εἶναι διὰ
μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ,
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν
μὲ τὴν πίστιν·
10 Διὰ νὰ γνωρίσω αὐτὸν, καὶ
τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του,
καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων
του, συμμορφούμενος μὲ τὸν θά-
νατόν του·
11 Ἂν ἴσως καταντήσω εἰς τὴν
ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.
12 Ὄχι ὅτι ἤδη ἔλαβον τὸ βραβεῖον,

ἢ ἤδη ἔφθασα εἰς τὴν τελειότητα· ἀλλὰ διώκω ἂν καὶ τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιάσθην ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
13 Ἐγὼ, ἀδελφοὶ, δὲν λογίζομαι τὸν ἑαυτόν μου ὅτι τὸ ἐπίασα·
14 Ἀλλ' ἓν πρᾶγμα κάμνω· λησμονῶν τὰ ὀπίσω, καὶ παρεκτεινόμενος εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρέχω κατὰ τὸν σκοπὸν εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνωθεν καλέσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
15 Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, ἂς φρονῶμεν τοῦτο· καὶ ἂν φρονῆτέ τι ἄλλως, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς ἀποκαλύψει·
16 Πλὴν εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐφθάσαμεν, μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα ἂς περιπατῶμεν, τὸ αὐτὸ ἂς φρονῶμεν.
17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοὶ, καὶ στοχάζεσθε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
18 Διότι πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοὺς ὁποίους πολλάκις σᾶς ἔλεγον, τώρα δὲ καὶ κλαίων λέγω, ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·
19 Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα εἶναι εἰς τὴν αἰσχύνην των, οἱ ὁποῖοι φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.
20 Διότι ἡ ἰδική μας πολιτεία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς· ὅθεν καὶ ἀπεκδεχόμεθα σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·
21 Ὁ ὁποῖος θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, νὰ γίνῃ αὐτὸ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν μὲ τὴν ὁποίαν δύναται αὐτὸς καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του.

ΚΕΦ. δ΄.

ΛΟΙΠΟΝ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.
2 Παρακαλῶ τὴν Εὐοδίαν καὶ τὴν Συντύχην νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ ἐν Κυρίῳ·
3 Καὶ παρακαλῶ καὶ σὲ, σύντροφέ μου γνήσιε, βοήθει αὐτὰς, αἱ ὁποῖαι συνηγωνίσθησαν μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον· ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα, καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.
4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν λέγω, χαίρετε.
5 Ἡ μετριότης σας ἂς γνωρισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι ἐγγύς.
6 Μὴ φροντίζετε διὰ κἀνὲν πρᾶγμα· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα, μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δέησιν, ὁμοῦ μὲ εὐχαριστίαν, ἂς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν.
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα πράγματα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα ἀγαπητὰ, ὅσα εὔφημα, ἐὰν ἦναί τις ἀρετὴ, καὶ ἐάν τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε.
9 Τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε εἰς ἐμὲ, ταῦτα κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.
10 Ἐχάρην δὲ μεγάλως ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἤδη ποτὲ ἐξήνθησεν ἡ ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίς σας τὸ νὰ φροντίζητε διὰ ἐμέ· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐφροντίζετε, δὲν εἴχετε ὅμως εὐκαιρίαν.
11 Ὄχι διότι εἶμαι ὑστερημένος τὸ λέγω· διότι ἐγὼ ἔμαθα εἰς ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκομαι, νὰ ἦμαι

εὐχαριστημένος.
12 Ἐξεύρω καὶ νὰ ταπεινόνωμαι, ἐξεύρω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον ἐδιδάχθην καὶ νὰ χορταίνω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύω καὶ νὰ ὑστεροῦμαι·
13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς, διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁποῖος μὲ ἐνδυναμόνει.
14 Πλὴν καλῶς ἐκάμετε, συγκοινωνήσαντες εἰς τὴν θλίψιν μου.
15 Καὶ ἐξεύρετε καὶ σεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὁπότε ἐξῆλθα ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, οὐδεμία ἐκκλησία μὲ ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ σεῖς μόνοι·
16 Διότι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μίαν φορὰν καὶ δύο ἐπέμψατε εἰς τὴν χρείαν μου.
17 Ὄχι διότι ζητῶ τὸ δόσιμον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν διὰ νὰ περισσεύῃ εἰς λογαριασμόν σας.
18 Ἔχω δὲ ὅλα, καὶ περισσεύω· εἶμαι γεμάτος, δεξάμενος ἀπὸ τὸν Ἐπαφρόδιτον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐστείλατε, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.
19 Ὁ δὲ Θεός μου θέλει πληρώσει κάθε χρείαν σας κατὰ τὸν πλοῦτόν του εἰς δόξαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
20 Ἡ δὲ δόξα ἂς ἦναι εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε κάθε ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι συνάμα μου σᾶς ἀσπάζονται.
22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς ἀσπάζονται, μάλιστα δὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Καίσαρος.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ τοῦ Ἐπαφροδίτου.

Ἡ ΠΡΟΣ

᾿ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ᾿ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,
2 Εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὰς Κολοσσάς· ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε διὰ σᾶς,
4 Ἐξ ὅτου ἠκούσαμεν τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,
5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ἡ ὁποία εἶναι

ἀποθεμένη διὰ σᾶς εἰς τοὺς οὐρανούς, τὴν ὁποίαν προηκούσατε εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,
6 Τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς σᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ καρποφορεῖ, καθὼς καὶ εἰς σᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μὲ ἀλήθειαν.
7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου μας, ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς·
8 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐφανέρωσε τὴν ἀγάπην σας διὰ τοῦ Πνεύματος.
9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν νὰ προσευχώμεθα διὰ σᾶς, καὶ νὰ ζητῶμεν, διὰ νὰ γεμισθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ εἰς κάθε σοφίαν καὶ σύνεσιν πνευματικήν·
10 Διὰ νὰ περιπατήσητε σεῖς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·
11 Δυναμονόμενοι μὲ κάθε δύναμιν κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς κάθε ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·
12 Εὐχαριστοῦντες εἰς τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν ἱκανοὺς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
13 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους, καὶ μᾶς μετέθεσεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·
14 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρασιν διὰ μέσου τοῦ αἵματός του, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·
15 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος ὅλης τῆς κτίσεως·
16 Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν·
17 Καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ συνίστανται·
18 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς εἰς ὅλα πρῶτος.
19 Διότι ἤρεσεν εἰς τὸν Πατέρα νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ πλήρωμα,
20 Καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ νὰ φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἰρηνοποιήσας διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, διὰ μέσου αὐτοῦ, εἴτε ἐκεῖνα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, εἴτε ἐκεῖνα εἰς τοὺς οὐρανούς.
21 Καὶ σᾶς, οἱ ὁποῖοι ἦσθε ποτὲ ἀποξενωμένοι καὶ ἐχθροὶ μὲ τὴν διάνοιαν εἰς τὰ ἔργα τὰ πονηρά, τώρα σᾶς ἐφιλίωσεν,
22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σαρκός του, διὰ μέσου τοῦ θανάτου, διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀκατηγορήτους ἔμπροσθέν του·
23 Ἐὰν ἐπιμένητε εἰς τὴν πίστιν θεμελιωμένοι καὶ στερεοί, καὶ δὲν μετακινῆσθε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τοῦ εὐαγγελίου τὸ ὁποῖον ἠκούσατε, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦ ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγινα διάκονος.
24 Καὶ τώρα χαίρομαι εἰς τὰ παθήματά μου διὰ σᾶς, καὶ ἀνταναπληρόνω τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ τὸ σῶμά του, τὸ ὁποῖον σῶμα εἶναι ἡ ἐκκλησία·
25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας ἐγὼ ἔγινα

διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη εἰς σᾶς, νὰ πληρώσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους του·
27 Τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσι τίς εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς εἰς σᾶς, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·
28 Τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες κάθε ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄνθρωπον εἰς κάθε σοφίαν, διὰ νὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
29 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιάζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ εἰς ἐμὲ μὲ δύναμιν.

ΚΕΦ. β΄.

ΔΙΟΤΙ θέλω νὰ ἐξεύρητε σεῖς πόσον μεγάλον ἀγῶνα ἔχω διὰ σᾶς, καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ ὅσοι δὲν εἶδαν τὸ πρόσωπόν μου εἰς τὴν σάρκα·
2 Διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθεῖσαι εἰς ἀγάπην, καὶ εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·
3 Εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κεκρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.
4 Καὶ τοῦτο λέγω, διὰ νὰ μὴ σᾶς παραλογίζῃ τις μὲ πιθανολογίας.
5 Διότι ἂν καὶ εἰς τὴν σάρκα ἦμαι ἀπών, ἀλλὰ εἰς τὸ πνεῦμα εἶμαι ὁμοῦ μὲ σᾶς, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν σας, καὶ τὴν σταθερότητα τῆς πίστεώς σας εἰς τὸν Χριστόν.
6 Καθὼς λοιπὸν παρελάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε·
7 Ῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι εἰς αὐτὸν, καὶ βεβαιονόμενοι εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.
8 Βλέπετε μή πως σᾶς ἀπογυμνώσῃ τις διὰ μέσου τῆς φιλοσοφίας καὶ ματαίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι κατὰ Χριστόν.
9 Διότι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·
10 Καὶ εἶσθε συμπληρωμένοι εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·
11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποίητον, εἰς τὸ νὰ ἐκδυθῆτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·
12 Συνταφέντες μὲ αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεστήθητε ὁμοῦ μὲ αὐτὸν διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
13 Καὶ ἐν ᾧ ἦσθε νεκροὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας καὶ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σαρκός σας, σᾶς συνεζωοποίησε μὲ αὐτὸν, χαρίσας εἰς σᾶς ὅλας τὰς ἁμαρτίας,
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἦτον ἐναντίον, καὶ ἐσήκωσεν αὐτὸ ἀπὸ τὸ μέσον, προσηλώσας αὐτὸ εἰς τὸν σταυρόν·
15 Καὶ ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, παρεδειγμάτισεν αὐτὰς παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτὰς εἰς τὸν σταυρόν.
16 Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴ σᾶς κρίνῃ εἰς τὴν βρῶσιν ἢ εἰς τὴν πόσιν, ἢ εἰς μέρος ἑορτῆς, ἢ νουμη-

νίας, ἢ τῶν σαββάτων·
17 Τὰ ὁποῖα εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα εἶναι τοῦ Χριστοῦ.
18 Κἀνεὶς ἂς μὴ σᾶς στερήσῃ ἀπὸ τὸ βραβεῖόν σας, προσποιούμενος τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἀγγέλων, πολυπραγμονῶν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εἶδε, ματαίως ἀλαζονευόμενος ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς σαρκός του·
19 Καὶ μὴ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλον τὸ σῶμα, διὰ μέσου τῶν ἁρμῶν καὶ συνδέσμων προμηθευόμενον καὶ συναρμοζόμενον, αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.
20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, διὰ τί ὡς ζῶντες εἰς τὸν κόσμον ὑπακούεσθε εἰς τὰ δόγματα,
21 (Μὴ πιάσῃς, μηδὲ γευθῇς, μηδὲ ἐγγίξῃς·
22 Ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὅλων ἡ χρῆσις εἶναι εἰς φθοράν·) κατὰ τὰς παραγγελίας καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων;
23 Τὰ ὁποῖα ἔχουσι σχῆμα σοφίας, εἰς ἐθελοθρησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀφροντισίαν τοῦ σώματος, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχωσιν εἰς τιμήν τινα τὸν χορτασμὸν τῆς σαρκός.

ΚΕΦ. γ΄.

ἈΝΙΣΩΣ λοιπὸν ἀνέστητε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν, ζητεῖτε τὰ ἄνω, ὅπου ὁ Χριστὸς κάθηται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.
2 Φροντίζετε διὰ τὰ ἄνω, καὶ ὄχι τὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
3 Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωή σας εἶναι κεκρυμμένη ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.
4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ζωή μας, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε φανερωθῆ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς δόξαν.
5 Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία·
6 Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ κατεπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
7 Εἰς τὰ ὁποῖα περιεπατήσατε καὶ σεῖς ποτὲ, ὅτε ἐζῆτε εἰς αὐτά.
8 Τώρα ὅμως ἀποθέσατε καὶ σεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἀπὸ τὸ στόμα σας.
9 Μὴ ψεύδεσθε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον· ἀφ᾿ οὗ ἐκδύθητε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς πράξεις του·
10 Καὶ ἐνδύθητε τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνακαινοῦται εἰς γνῶσιν κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸν ἔκτισεν·
11 Ὅπου δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος καὶ Σκύθης, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα καὶ εἰς ὅλους.
12 Ἐνδυθῆτε λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα ἐλεημοσύνης, καλοσύνην, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν·
13 Ὑποφέροντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καὶ συγχωροῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἂν ἔχῃ τις εἴς τινα μέμψιν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς συνεχώρησεν, ὁμοίως καὶ σεῖς.
14 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ταῦτα ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.
15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς βασιλεύῃ εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνην καὶ ἐκαλέσθητε εἰς ἓν σῶμα· καὶ ἂς ἦσθε εὐχάριστοι.
16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς ἐγκατοικῇ εἰς σᾶς πλουσίως, εἰς κάθε σοφίαν· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευμα-

τικὰς, ψάλλοντες μὲ χάριν εἰς τὴν
καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.
17 Καὶ πᾶν ὅ,τι καὶ ἂν κάμνητε,
μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα ἂς γίνωνται
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
εὐχαριστοῦντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ
Πατέρα διὰ μέσου αὐτοῦ.
18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς
τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς
ἀνήκει, εἰς τὸν Κύριον.
19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖ-
κάς σας, καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ πρὸς
αὐτάς.
20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς
γονεῖς σας καθ' ὅλα· διότι τοῦτο
εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.
21 Οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε
τὰ τέκνα σας, διὰ νὰ μὴ χάνωσι
τὴν προθυμίαν των.
22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε καθ' ὅλα
εἰς τοὺς σαρκικούς σας κυρίους, μὴ
δουλεύοντες διὰ τὰ ὀμμάτια ὡς ἀν-
θρωπάρεσκοι, ἀλλὰ μὲ ἁπλότητα
καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν·
23 Καὶ πᾶν ὅ,τι καὶ ἂν κάμνητε,
ἐργάζεσθε ἐκ ψυχῆς, ὡς εἰς τὸν
Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
24 Ἐξεύροντες ὅτι θέλετε ἀπολά-
βει ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταπόδο-
σιν τῆς κληρονομίας· διότι δουλεύ-
ετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.
25 Ὅποιος δὲ ἀδικεῖ, θέλει λάβει
τὴν ἀδικίαν τὴν ὁποίαν ἠδίκησε·
καὶ δὲν εἶναι προσωποληψία.

ΚΕΦ. δ'.

ΟΙ κύριοι, δίδετε τὸ δίκαιον καὶ
τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς δούλους σας,
ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύ-
ριον εἰς τοὺς οὐρανούς.
2 Προσκαρτερεῖτε εἰς τὴν προσ-
ευχὴν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν
μὲ εὐχαριστίαν·
3 Καὶ προσεύχεσθε ὁμοῦ καὶ διὰ
ἡμᾶς, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς
θύραν τοῦ λόγου, νὰ λαλήσωμεν
τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ
ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένος·
4 Διὰ νὰ φανερώσω αὐτὸ, καθὼς
πρέπει νὰ λαλήσω.
5 Πρὸς τοὺς ἔξω περιπατεῖτε
φρονίμως, ἐξαγοράζοντες τὸν και-
ρόν.
6 Ὁ λόγος σας ἂς ἦναι πάντοτε μὲ
χάριν, ἀρτυμένος μὲ ἅλας, διὰ νὰ
ἐξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρί-
νησθε εἰς καθένα.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ ὅλα θέλει σᾶς
φανερώσει ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς
ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ
σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·
8 Τὸν ὁποῖον ἔπεμψα εἰς σᾶς δι'
αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὰ κατὰ
σᾶς, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρ-
δίας σας·
9 Ὁμοῦ μὲ τὸν Ὀνήσιμον τὸν
πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφὸν, ὁ
ὁποῖος εἶναι εἷς ἀπὸ σᾶς· αὐτοὶ
θέλουσι σᾶς φανερώσει τὰ ἐδῶ.
10 Ἀσπάζεταί σας Ἀρίσταρχος ὁ
συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος
ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, (διὰ τὸν
ὁποῖον ἐλάβετε παραγγελίας· ἐὰν
ἔλθῃ εἰς σᾶς, δεχθῆτέ τον·)
11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Ἰοῦστος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν
περιτομήν· οὗτοι μόνοι εἶναι συμ-
βοηθοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν παρηγορία
εἰς ἐμέ.
12 Ἀσπάζεταί σας ὁ Ἐπαφρᾶς ὁ
ὁποῖος εἶναι εἷς ἀπὸ σᾶς, ὁ δοῦλος τοῦ
Χριστοῦ, ἀγωνιζόμενος πάντοτε
διὰ σᾶς εἰς τὰς προσευχὰς, διὰ νὰ
σταθῆτε τέλειοι καὶ συμπληρω-
μένοι εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.
13 Διότι μαρτυρῶ διὰ αὐτὸν, ὅτι
ἔχει ζῆλον πολὺν διὰ σᾶς, καὶ διὰ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδί-
κειαν, καὶ εἰς τὴν Ἱεράπολιν.
14 Ἀσπάζεταί σας ὁ Λουκᾶς ὁ
ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ ὁ Δημᾶς.
15 Ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφοὺς οἱ
ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδίκειαν, καὶ

τὸν Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκόν του.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ ἀναμεταξύ σας ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε διὰ νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων· καὶ διὰ νὰ ἀναγνώσητε καὶ σεῖς ἐκείνην ἀπὸ τὴν Λαοδίκειαν.
17 Καὶ εἰπέτε εἰς τὸν Ἄρχιππον· Βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ τὴν ἐκπληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ἐνθυμεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης πρὸς Κολοσσαεῖς διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2 Εὐχαριστοῦμεν εἰς τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλους σας, ἐνθυμούμενοί σας εἰς τὰς προσευχάς μας·
3 Ἀδιαλείπτως ἔχοντες μνήμην τοῦ ἔργου τῆς πίστεώς σας, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν·
4 Ἐξεύροντες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκλογήν σας·
5 Διότι τὸ εὐαγγέλιόν μας δὲν ἔγινεν εἰς σᾶς κατὰ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ δύναμιν, καὶ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πληροφορίαν πολλήν· καθὼς ἐξεύρετε ὁποῖοι ἤμεθα μεταξύ σας διὰ σᾶς.
6 Καὶ σεῖς ἐμιμήθητε ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον, δεξάμενοι τὸν λόγον μὲ πολλὴν θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
7 Ὥστε ἐγίνατε σεῖς παραδείγματα εἰς ὅλους τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.
8 Διότι ἀπὸ σᾶς ἀντήχησεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὄχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἡ πίστις σας τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Θεὸν ἔφθασεν, ὥστε δὲν ἔχομεν χρείαν ἡμεῖς νὰ λαλῶμεν τίποτε.
9 Διότι αὐτοὶ ἀπαγγέλλουσι διὰ ἡμᾶς ὁποίαν εἴσοδον ἔχομεν εἰς σᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ εἴδωλα, διὰ νὰ δουλεύητε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν·

10 Καὶ νὰ ἀναμένητε τὸν Υἱόν του ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευθερόνει ἀπὸ τὴν ἐρχομένην ὀργήν.

ΚΕΦ. β΄.

ΔΙΟΤΙ αὐτοὶ σεῖς ἐξεύρετε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδόν μας εἰς σᾶς, ὅτι δὲν ἔγινεν ἀνωφελής·
2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ προεπάθομεν καὶ ὑβρίσθημεν, καθὼς ἐξεύρετε, εἰς τοὺς Φιλίππους, ἐπαῤῥησιάσθημεν ὅμως εἰς τὸν Θεόν μας νὰ λαλήσωμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν ἀγῶνα.
3 Διότι ἡ παράκλησίς μας δὲν ἔγινεν ἀπὸ πλάνην, οὐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, οὐδὲ μὲ δόλον·
4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ πιστευθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, ὄχι ὡς ἀρέσκοντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος δοκιμάζει τὰς καρδίας μας.
5 Διότι οὔτε ποτὲ λόγους κολακείας μετεχειρίσθημεν, καθὼς ἐξεύρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας· μάρτυς ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός.
6 Οὔτε ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δόξαν, οὔτε ἀπὸ σᾶς, οὔτε ἀπὸ ἄλλους· ἂν καὶ ἐδυνάμεθα νὰ γίνωμεν εἰς βάρος, ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.
7 Ἀλλὰ ἐγίναμεν ἤμεροι μεταξύ σας, ὡς ἡ τροφὸς περιθάλπει τὰ τέκνα της.
8 Οὕτως ἐπιθυμοῦντές σας, ἠγαπῶμεν νὰ σᾶς μεταδώσωμεν ὄχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχάς μας, διότι ἦσθε ἀγαπητοὶ εἰς ἡμᾶς.
9 Διότι ἐνθυμεῖσθε, ἀδελφοὶ, τὸν κόπον μας καὶ τὸν μόχθον μας· διότι νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαρέσωμεν κἀνένα ἀπὸ σᾶς, ἐκηρύξαμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
10 Σεῖς εἴσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μέμψιν ἤμεθα εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε·
11 Καθὼς ἐξεύρετε, ὅτι καθένα ἀπὸ σᾶς, ὡς πατὴρ τὰ τέκνα του, ἐνουθετοῦμεν καὶ ἐπαρηγοροῦμεν,
12 Καὶ σᾶς ὡρκίζομεν, εἰς τὸ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ δόξαν του.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν εἰς τὸν Θεὸν ἀδιαλείπτως, διότι παραλαβόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ ἡμᾶς, τὸν ἐδέχθητε ὄχι ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς εἶναι τῇ ἀληθείᾳ) ὡς λόγον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.
14 Διότι σεῖς, ἀδελφοὶ, ἐμιμήθητε τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐπάθετε καὶ σεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοὺς ἰδίους σας ὁμοφύλους, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους·
15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς κατεδίωξαν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουσι, καὶ εἶναι ἐναντίοι ὅλων τῶν ἀνθρώπων·
16 Ἐμποδίζοντές μας νὰ λαλήσωμεν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ σωθῶσιν, εἰς τὸ νὰ ἀποπληρώσωσι πάντοτε τὰς ἁμαρτίας των· ἔφθασε δὲ εἰς αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.
17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, ἀποφανισθέντες ἀπὸ σᾶς πρὸς καιρὸν ὥρας, εἰς τὸ πρόσωπον, ὄχι εἰς τὴν καρδίαν, περισσότερον ἐσπουδάσαμεν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν.
18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς σᾶς (καὶ ἐγὼ ὁ Παῦλος)

καὶ μίαν φορὰν καὶ δύο, καὶ ὁ Σα-
τανᾶς μᾶς ἐμπόδισε.
19 Διότι τίς εἶναι ἡ ἐλπίς μας, ἢ
ἡ χαρά μας, ἢ ὁ στέφανος τῆς καυ-
χήσεώς μας; ἢ δὲν εἶσθε καὶ σεῖς,
ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του;
20 Διότι σεῖς εἶσθε ἡ δόξα μας
καὶ ἡ χαρά.

ΚΕΦ. γ΄.

ΔΙΑ τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ
ὑπομείνωμεν, ἐστέρξαμεν νὰ ἀπο-
μείνωμεν μοναχοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας,
2 Καὶ ἐπέμψαμεν τὸν Τιμόθεον
τὸν ἀδελφόν μας, καὶ διάκονον τοῦ
Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς
στηρίζῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ
διὰ τὴν πίστιν σας·
3 Διὰ νὰ μὴ θορυβῆται κανεὶς διὰ
ταύτας τὰς θλίψεις· διότι καὶ
αὐτοὶ ἐξεύρετε ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα
διατεταγμένοι εἰς τοῦτο.
4 Διότι καὶ ὅταν ἤμεθα ὁμοῦ μὲ
σᾶς, προελέγομεν εἰς σᾶς ὅτι μέλ-
λομεν νὰ θλιβώμεθα, καθὼς καὶ
ἔγινε, καὶ τὸ ἐξεύρετε.
5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, μὴ ὑπομένων
πλέον, ἔπεμψα εἰς τὸ νὰ γνωρίσω
τὴν πίστιν σας, μή πως καὶ σᾶς
ἐπείραξεν ὁ πειράζων, καὶ ὁ κόπος
μας γίνῃ μάταιος.
6 Ἤδη δὲ, ὅτε ὁ Τιμόθεος ἦλθεν
ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, καὶ μᾶς ἔφερε
καλὰς ἀγγελίας διὰ τὴν πίστιν καὶ
τὴν ἀγάπην σας, καὶ ὅτι ἔχετε ἐν-
θύμησιν ἀγαθὴν διὰ ἡμᾶς πάντοτε,
ἐπιποθοῦντες νὰ μᾶς ἴδῆτε, καθὼς
καὶ ἡμεῖς νὰ ἰδῶμέν σας·
7 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν,
ἀδελφοὶ, διὰ σᾶς, εἰς ὅλην μας τὴν
θλίψιν καὶ τὴν ἀνάγκην, διὰ τῆς
πίστεώς σας·
8 Διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς στέ-
κησθε εἰς τὸν Κύριον.
9 Διότι τίνα εὐχαριστίαν δυνά-
μεθα νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν
Θεὸν διὰ σᾶς, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν
μὲ τὴν ὁποίαν χαιρόμεθα διὰ σᾶς
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
10 Νύκτα καὶ ἡμέραν παρακα-
λοῦντες ὑπερπερισσῶς τὸν Θεὸν,
εἰς τὸ νὰ ἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας,
καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰ ἐλλείμ-
ματα τῆς πίστεώς σας;
11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς, εἴθε νὰ μᾶς κατευοδώσῃ
εἰς σᾶς·
12 Καὶ ὁ Κύριος εἴθε νὰ σᾶς πλη-
θύνῃ καὶ περισσεύσῃ εἰς τὴν ἀγά-
πην, καὶ ἀνάμεσόν σας καὶ εἰς
ὅλους, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἰς σᾶς·
13 Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ αὐτὸς τὰς
καρδίας σας ἀκατηγορήτους εἰς τὴν
ἁγιωσύνην, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
καὶ Πατρὸς ἡμῶν, εἰς τὴν παρου-
σίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

ΚΕΦ. δ΄.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δεόμεθά σας
καὶ παρακινοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς παρελάβετε ἀπὸ ἡμᾶς τὸ
πῶς εἶναι χρεία σεῖς νὰ περιπα-
τῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς τὸν Θεὸν,
οὕτω νὰ περισσεύητε μᾶλλον.
2 Διότι ἐξεύρετε τίνας παραγγε-
λίας σᾶς ἐδώκαμεν διὰ μέσου τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.
3 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ ἀπέ-
χησθε σεῖς ἀπὸ τὴν πορνείαν·
4 Νὰ ἐξεύρῃ καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ
φυλάττῃ τὸ σκεῦός του εἰς ἁγια-
σμὸν καὶ τιμήν·
5 Ὄχι εἰς τὸ πάθος τῆς ἐπιθυ-
μίας, καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα
δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν·
6 Διὰ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ καὶ
πλεονεκτῇ κανεὶς εἰς τὸ πρᾶγμα
τὸν ἀδελφόν του· διότι ὁ Κύριος
εἶναι ἐκδικητὴς διὰ ὅλα ταῦτα,

καθὼς σᾶς προείπαμεν καὶ διεμαρτυρήσαμεν.
7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἁγιασμόν·
8 Τὸ λοιπὸν ὅστις καταφρονεῖ ταῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμά του τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.
9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν· διότι αὐτοὶ σεῖς εἶσθε θεοδίδακτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε τὸν ἄλλον·
10 Διότι καὶ κάμνετε αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν· σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοὶ, νὰ περισσεύητε μᾶλλον·
11 Καὶ νὰ φιλοτιμῆσθε νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ κάμνητε τὰ ἴδιά σας, καὶ νὰ ἐργάζησθε μὲ τὰς ἰδίας σας χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν·
12 Διὰ νὰ περιπατῆτε πρὸς τοὺς ἔξω ἐντίμως, καὶ νὰ μὴ χρειάζησθε τίποτε.
13 Σᾶς θέλω δὲ νὰ γνωρίζητε, ἀδελφοὶ, διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν, διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν ἐλπίδα.
14 Διότι ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει ὁμοῦ μὲ αὐτόν.
15 Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὁποῖοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν·
16 Διότι αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ πρόσταγμα, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ τὴν σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ θέλει καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστηθῆ πρῶτον·
17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ ὁποῖοι ἀπομένομεν, ἅμα μὲ αὐτοὺς θέλομεν ἁρπαχθῆ εἰς τὰς νεφέλας εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε θέλομεν εἶναι ὁμοῦ μὲ τὸν Κύριον.
18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια ταῦτα.

ΚΕΦ. ε'.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοὶ, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν·
2 Διότι σεῖς ἐξεύρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου οὕτως ἔρχεται ὡς ὁ κλέπτης τὴν νύκτα.
3 Διότι ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια· τότε αἰφνιδίως ἔρχεται κατεπάνω των ὄλεθρος, καθὼς ὁ πόνος τῆς γέννας εἰς τὴν ἐγγαστρωμένην· καὶ δὲν θέλουσι φύγει.
4 Σεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, δὲν εἶσθε εἰς τὸ σκότος, ὥστε νὰ σᾶς προφθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὡς κλέπτης.
5 Ὅλοι σεῖς εἶσθε υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεθα τῆς νυκτὸς, οὐδὲ τοῦ σκότους.
6 Ἂς μὴ κοιμώμεθα λοιπὸν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ἂς ἀγρυπνῶμεν καὶ ἂς ἐγκρατευώμεθα.
7 Διότι ὅποιοι κοιμῶνται, κοιμῶνται τὴν νύκτα· καὶ ὅποιοι μεθύουσι, μεθύουσι τὴν νύκτα.
8 Ἡμεῖς δὲ οἱ ὁποῖοι εἴμεθα τῆς ἡμέρας, ἂς ἐγκρατευώμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.
9 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔθεσεν εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς ἀπόκτησιν σωτηρίας, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
10 Ὁ ὁποῖος ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ ζῶμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, εἴτε ἀγρυπνοῦμεν, εἴτε κοιμώμεθα.

11 Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.
12 Καὶ σᾶς δεόμεθα, ἀδελφοὶ, νὰ γνωρίζητε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κοπιάζουσιν ἀνάμεσόν σας, καὶ εἶναι προεστῶτές σας ἐν Κυρίῳ, καὶ σᾶς νουθετοῦσι,
13 Καὶ νὰ τοὺς τιμᾶτε ὑπερπερισσῶς μὲ ἀγάπην, διὰ τὸ ἔργον των· εἰρηνεύετε ἀναμεταξύ σας.
14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, βοηθεῖτε τοὺς ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς ὅλους.
15 Βλέπετε μὴ ἀποδώσῃ τις εἴς τινα κακὸν ἀντὶ κακοῦ· ἀλλὰ πάντοτε ἀκολουθεῖτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀναμεταξύ σας καὶ εἰς ὅλους.
16 Πάντοτε χαίρεσθε.
17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.
18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐχαριστεῖτε· διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς σᾶς.
19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.
20 Τὰς προφητείας μὴ καταφρονεῖτε.
21 Ὅλα δοκιμάζετε· κατέχετε τὸ καλόν.
22 Ἀπὸ πᾶν εἶδος πονηρίας ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς ἁγιάσῃ ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρόν σας, τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, εἴθε νὰ διαφυλαχθῶσι χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
24 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος καὶ θέλει τὸ κάμει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς.
26 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς μὲ φίλημα ἅγιον.
27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν Κύριον, νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ·
2 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι ἡ πίστις σας ὑπεραυξάνει, καὶ περισσεύει ἡ ἀγάπη τοῦ καθ' ἑνὸς ὅλων σας ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον·
4 Ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα εἰς σᾶς εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ

Θεοῦ, διὰ τὴν ὑπομονήν σας καὶ πίστιν, εἰς ὅλους τοὺς διωγμούς σας καὶ τὰς θλίψεις τὰς ὁποίας ὑπομένετε·
5 Τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπόδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ καταξιωθῆτε σεῖς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πασχετε·
6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς θλίβουσι,
7 Καὶ εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι θλίβεσθε ἄνεσιν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του,
8 Μὲ πῦρ φλογὸς, διὰ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουσι Θεὸν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
9 Οἵτινες θέλουσι καταδικασθῇ ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς δυνάμεώς του·
10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ ἐνδοξασθῇ εἰς τοὺς ἁγίους του, καὶ νὰ θαυμασθῇ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσι, (διότι ἐπιστεύθη ἡ μαρτυρία μας μεταξύ σας,) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
11 Διὸ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ καλεσμοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως μὲ δύναμιν·
12 Διὰ νὰ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς σᾶς, καὶ σεῖς εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. β'.

ΔΕΟΜΕΘΑ' σας δὲ, ἀδελφοὶ, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συναγωγὴν ἡμῶν εἰς αὐτὸν,
2 Νὰ μὴ σαλευθῆτε ταχέως σεῖς ἀπὸ τὸν νοῦν σας, μήτε νὰ θορυβῆσθε, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς ἀπὸ ἡμᾶς, ὡς ἂν ἦλθεν ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.
3 Κανεὶς ἂς μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ εἰς κανένα τρόπον· διότι δὲν θέλει ἔλθει ἐκείνη ἡ ἡμέρα, ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία, καὶ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
4 Ὁ ἐναντίος καὶ ὁ ὑπερυψούμενος ἐπάνω εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθίσῃ αὐτὸς ὡς Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικνύων τὸν ἑαυτόν του ὅτι εἶναι Θεός.
5 Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐν ᾧ ἤμουν ἀκόμη ὁμοῦ μὲ σᾶς, σᾶς ἔλεγον ταῦτα;
6 Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει, εἰς τὸ νὰ ἀποκαλυφθῇ αὐτὸς εἰς τὸν ἴδιόν του καιρόν.
7 Διότι ἤδη ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐμποδίζει τώρα, θέλει ἐμποδίσει ἕως οὗ ἐκβληθῇ ἀπὸ τὸ μέσον·
8 Καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κυριος θέλει ἀπολέσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματός του, καὶ θέλει ἀφανίσει διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς παρουσίας του·
9 Τοῦ ὁποίου ἀνόμου ἡ παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ, μὲ πᾶσαν δύναμιν, καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα ψεύδους,
10 Καὶ μὲ πᾶσαν ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· διότι τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας αὐτοὶ δὲν ἐδέχθησαν εἰς τὸ νὰ σωθῶσι.
11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψει εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλά-

νης, εἰς τὸ νὰ πιστεύσωσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ψεῦδος·
12 Διὰ νὰ κατακριθῶσιν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἠρέσθησαν εἰς τὴν ἀδικίαν.
13 Ἡμεῖς δὲ χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σᾶς ἔκλεξεν ὁ Θεὸς ἐξ ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας·
14 Εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσε διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀπόκτησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ τῆς ἐπιστολῆς μας.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε, καὶ μᾶς ἔδωκε παρηγορίαν αἰώνιον καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν διὰ χάριτος,
17 Εἴθε νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.

ΚΕΦ. γ'.

ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ δοξάζηται, καθὼς γίνεται καὶ εἰς σᾶς·
2 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἀτόπους καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους· διότι ἡ πίστις δὲν εἶναι ὅλων.
3 Πιστὸς δὲ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς στηρίξει καὶ σᾶς φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Καὶ πιστευόμεθα εἰς τὸν Κύριον διὰ σᾶς, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς παραγγέλλομεν καὶ κάμνετε καὶ θέλετε κάμνει.
5 Καὶ ὁ Κύριος εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγαπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
6 Καὶ σᾶς παραγγέλλομεν, ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποφεύγητε σεῖς πάντα ἀδελφὸν ὁ ὁποῖος περιπατεῖ ἀτάκτως, καὶ ὄχι κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν παρέλαβεν ἀπὸ ἡμᾶς.
7 Διότι σεῖς ἐξεύρετε πῶς πρέπει νὰ μᾶς μιμῆσθε· διότι δὲν ἠτακτήσαμεν ἀναμεταξύ σας·
8 Οὐδὲ ἐφάγομεν ἀπὸ κανένα ψωμίον δωρεὰν, ἀλλὰ μὲ κόπον καὶ μόχθον νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαρέσωμέν τινα ἀπὸ σᾶς·
9 Ὄχι διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωμεν τὸν ἑαυτόν μας παράδειγμα εἰς σᾶς, εἰς τὸ νὰ μᾶς μιμῆσθε.
10 Διότι ὅτε ἤμεθα ὁμοῦ μὲ σᾶς, τοῦτο σᾶς παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐάν τις δὲν θέλῃ νὰ ἐργάζηται, μηδὲ ἂς τρώγῃ.
11 Διότι ἀκούομέν τινας οἱ ὁποῖοι περιπατοῦσιν ἀναμεταξύ σας ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζόμενοι, μόνον περιεργαζόμενοι.
12 Καὶ εἰς τοὺς τοιούτους παραγγέλλομεν, καὶ παρακινοῦμεν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ τρώγωσι τὸ ψωμίον των, ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίαν.
13 Σεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κάμνοντες τὸ καλὸν μὴ ἀποκάμητε.
14 Καὶ ἂν δὲν ὑπακούῃ τις εἰς τὸν λόγον μας διὰ μέσου τῆς ἐπιστολῆς, σημειόνετε τοῦτον· καὶ μὴ συναναστρέφησθε μὲ αὐτὸν, διὰ νὰ ἐντραπῇ·
15 Καὶ μὴ τὸν λογαριάζετε ὡς ἐχθρὸν, ἀλλὰ νουθετεῖτέ τον ὡς ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην πάν-

τοτε κατὰ πάντα τρόπον· ὁ Κύριος ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας.
17 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον εἰς κάθε ἐπιστολήν· οὕτω γράφω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΩΤΗ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος μας,
2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν· ἂς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς σὲ παρεκάλεσα πορευόμενος εἰς τὴν Μακεδονίαν, νὰ προσμείνῃς εἰς τὴν Ἔφεσον, διὰ νὰ παραγγείλῃς εἴς τινας νὰ μὴ διδάσκωσιν ἄλλην διδαχὴν,
4 Μηδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες παρέχουσι μᾶλλον ζητήματα, παρὰ οἰκοδομὴν Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν πίστιν.
5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀπὸ συνείδησιν ἀγαθὴν, καὶ ἀπὸ πίστιν ἀνυπόκριτον·
6 Ἀπὸ τὰ ὁποῖα τινὲς ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,
7 Θέλοντες νὰ ἦναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦσι.
8 Γνωρίζομεν δὲ ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλὸς, ἄν τις τὸν μεταχειρίζηται νομίμως·
9 Γνωρίζων τοῦτο, ὅτι διὰ τὸν δίκαιον ὁ νόμος δὲν ἐτέθη, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἀνοσίους καὶ βεβήλους, πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους, ἀνθρωποφόνους,
10 Πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνθρωποκλέπτας, ψεύστας, ἐπιόρκους, καὶ εἴ τι ἄλλο εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν·
11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθην ἐγώ.
12 Καὶ ἀποδίδω χάριν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ὁ ὁποῖος μὲ ἐνεδυνάμωσεν, ὅτι μὲ ἐλογαρίασε πιστὸν, θέσας με εἰς ὑπηρεσίαν·
13 Ἐμὲ ὁ ὁποῖος ἤμην πρότερον βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλ' ἠλεήθην, διότι ἀγνοῶν τὸ ἔκαμα, ὢν εἰς τὴν ἀπιστίαν·
14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑπερεπερίσσευσεν.
15 Ὁ λόγος εἶναι πιστὸς, καὶ ἄξιος πάσης ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς

Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶμαι ἐγὼ ὁ πρῶτος.
16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἐμὲ πρῶτον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅλην τὴν μακροθυμίαν, πρὸς παράδειγμα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ πιστεύωσιν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
17 Ἂς ἦναι δὲ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν Βασιλέα τῶν αἰώνων, τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν ἐμπιστεύομαι εἰς σὲ, ὦ τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προφητείας αἱ ὁποῖαι προεδόθησαν διὰ σὲ, διὰ νὰ στρατεύησαι μὲ αὐτὰς τὴν καλὴν στρατείαν,
19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀποῤῥίψαντες, ἐναυάγησαν εἰς τὴν πίστιν·
20 Ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος· τοὺς ὁποίους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶ, διὰ νὰ παιδευθῶσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.

ΚΕΦ. β'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ λοιπὸν πρῶτον ἀπὸ ὅλα, νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχὰς, ἱκεσίας, εὐχαριστίας διὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·
2 Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς ἀξίας· διὰ νὰ διάγωμεν ζωὴν ἀτάραχον καὶ ἥσυχον μὲ πᾶσαν εὐσέβειαν καὶ σεμνότητα.
3 Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·
4 Ὁ ὁποῖος θέλει νὰ σωθῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν.
5 Διότι εἶναι εἷς Θεὸς, καὶ εἷς μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς·
6 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του ἐξαγόρασμα διὰ ὅλους, εἰς μαρτυρίαν κατὰ καιροὺς διωρισμένους·
7 Εἰς τὴν ὁποίαν μαρτυρίαν ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, καὶ δὲν ψεύδομαι·) διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.
8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωνται οἱ ἄνδρες εἰς πάντα τόπον, ὑψόνοντες ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργὴν καὶ ἀμφιβολίαν.
9 Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες νὰ κοσμῶνται μὲ στολισμὸν κόσμιον, μὲ ἐντροπὴν καὶ σωφροσύνην, ὄχι μὲ πλεξούδας, ἢ χρυσᾶ, ἢ μαργαριτάρια, ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελῆ·
10 Ἀλλὰ (τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν) μὲ ἔργα ἀγαθά.
11 Ἡ γυνὴ ἡσύχως ἂς μανθάνῃ, μὲ πᾶσαν ὑποταγήν.
12 Καὶ δὲν συγχωρῶ εἰς τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκῃ, οὐδὲ νὰ αὐθεντεύῃ τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζῃ.
13 Διότι ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτος, ἔπειτα ἡ Εὖα.
14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἔγινεν εἰς παράβασιν.
15 Ὅμως θέλει σωθῆ διὰ μέσου τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μὲ σωφροσύνην.

ΚΕΦ. γ'.

ἈΛΗΘΙΝΟΣ εἶναι οὗτος ὁ λόγος· Ἄν τις ὀρέγηται ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.
2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διδάσκῃ·
3 Μὴ μεθυστὴς, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής· ἀλλὰ ἥμερος, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος·

4 Ἐπιστατῶν καλῶς εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον, ἔχων εἰς ὑποταγὴν τὰ τέκνα του μὲ πᾶσαν σεμνότητα·

5 Ἂν δέ τις δὲν ἐξεύρῃ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;)

6 Μὴ ἀρχάριος, μή πως κενοδοξήσας ἐμπέσῃ εἰς τὸ κρῖμα τοῦ διαβόλου.

7 Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς ἔξω, διὰ νὰ μὴ ἐμπέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Ὡσαύτως οἱ διάκονοι πρέπει νὰ ἦναι σεμνοὶ, νὰ μὴ ἦναι δίγλωσσοι, νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς πολὺν οἶνον, νὰ μὴ ἦναι αἰσχροκερδεῖς,

9 Ἔχοντες τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὰν συνείδησιν.

10 Καὶ οὗτοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον· ἔπειτα ἂς διακονῶσιν, ἐὰν ἦναι ἀκατηγόρητοι.

11 Ὡσαύτως πρέπει καὶ αἱ γυναῖκές των νὰ ἦναι σεμναὶ, νὰ μὴ διαβάλλωσι, νὰ ἦναι ἐγκρατεῖς, πισταὶ εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ἂς ἦναι μιᾶς γυναικὸς οἱ ἄνδρες, ἐπιστατοῦντες καλῶς εἰς τὰ τέκνα των καὶ εἰς τοὺς ἰδίους των οἴκους·

13 Διότι ὅσοι διακονήσωσι καλῶς, ἀποκτῶσι καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν ἑαυτόν των, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν εἰς τὴν πίστιν ἡ ὁποία εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτα σὲ γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθω εἰς σὲ τὸ ὀγλιγωρότερον·

15 Ἂν ὅμως βραδύνω, διὰ νὰ γνωρίσῃς πῶς πρέπει νὰ πολιτεύησαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· Ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

ΚΕΦ. δ΄.

ΚΑΙ τὸ Πνεῦμα λέγει φανερῶς, ὅτι εἰς τοὺς ὑστέρους καιροὺς θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων,

2 Διὰ τὴν ὑπόκρισιν ψευδολόγων, εἰς τὴν ἰδίαν των συνείδησιν κεκαυτηριασμένων·

3 Οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουσι νὰ ὑπανδρεύωνται, καὶ διορίζουσι νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκτισε διὰ νὰ τὰ μεταλαμβάνωσι μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ, καὶ οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν.

4 Διότι πᾶν κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, ὅταν λαμβάνηται μὲ εὐχαριστίαν·

5 Διότι ἁγιάζεται διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἱκεσίας.

6 Ἐὰν ταῦτα συμβουλεύῃς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, θέλεις εἶσθαι καλός διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησας.

7 Τοὺς δὲ μύθους τοὺς βεβήλους καὶ γραώδεις παραίτει· καὶ γύμναζε τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμος, ἔχουσα ὑπόσχεσιν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιος.

10 Καθότι διὰ τοῦτο καὶ κοπιάζομεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ἐπειδὴ ἠλπίσαμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀν-

θρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν.
11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδα-
σκε.
12 Μηδεὶς ἂς καταφρονῇ τὴν νεό-
τητά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα
τῶν πιστῶν εἰς τὸν λόγον, εἰς τὴν
πολιτείαν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ
πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν
καθαρότητα.
13 Ἕως οὗ νὰ ἔλθω πρόσεχε εἰς
τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παράκλη-
σιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.
14 Μὴ ἀμελῇς τὸ χάρισμα τὸ
ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ, καὶ σὲ ἐδόθη
διὰ μέσου προφητείας, μετὰ τῆς
ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρε-
σβυτερίου.
15 Ταῦτα μελέτα, εἰς ταῦτα ἂς
ἦσαι· διὰ νὰ ἦναι ἡ προκοπή σου
φανερὰ εἰς ὅλους.
16 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτόν σου
καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν· ἐπίμενε
εἰς αὐτά· διότι κάμνων τοῦτο, καὶ
τὸν ἑαυτόν σου θέλεις σώσει καὶ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σοῦ ἀκούουσι.

ΚΕΦ. ε'.

ΜΗ ἐπιπλήξῃς τὸν πρεσβύτερον,
ἀλλὰ νουθέτει αὐτὸν ὡς πατέρα·
τοὺς νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·
2 Τὰς πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας·
τὰς νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, μὲ πᾶ-
σαν καθαρότητα.
3 Τίμα τὰς χήρας, τὰς ἀληθῶς
χήρας.
4 Ἂν ὅμως χήρα τις ἔχῃ τέκνα ἢ
ἐγγόνους, ἂς μανθάνωσι πρῶτον νὰ
εὐσεβῶσιν εἰς τὸν ἴδιόν των οἶκον,
καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἀνταμοιβὰς εἰς
τοὺς προγόνους· διότι τοῦτο εἶναι
καλὸν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμο-
νωμένη ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ
προσμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ εἰς
τὰς προσευχὰς νύκτα καὶ ἡμέραν.
6 Ἡ δὲ χήρα ἡ ὁποία ζῇ εἰς ἡδο-
νὰς, ζῶσα ἀπέθανε.
7 Καὶ παράγγελλε ταῦτα, διὰ νὰ
ἦναι ἀκατηγόρητοι.
8 Ἐὰν δέ τις δὲν προνοῇ διὰ τοὺς
ἰδίους, καὶ μάλιστα τοὺς οἰκιακούς
του, ἠρνήθη τὴν πίστιν, καὶ εἶναι
χειρότερος τοῦ ἀπίστου.
9 Χήρα ἂς καταλέγηται ὅποια
ἔγινεν ἐτῶν ὄχι ὀλιγώτερον τῶν
ἑξῆντα, ἑνὸς ἀνδρὸς γυνὴ,
10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρουμένη·
ἐὰν ἔθρεψε τέκνα, ἐὰν ἐδέχθη ξέ-
νους, ἐὰν ἔνιψε πόδας ἁγίων, ἐὰν
ἐβοήθησεν εἰς τοὺς θλιβομένους,
ἐὰν ἐξηκολούθησεν εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθόν.
11 Τὰς χήρας δὲ τὰς νεωτέρας
παραίτει· διότι ὅταν ἀσελγήσωσι
κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι νὰ
ὑπανδρευθῶσιν·
12 Ἔχουσαι κρῖμα, διότι ἠθέτη-
σαν τὴν πρώτην πίστιν.
13 Ἅμα δὲ μανθάνουσι νὰ ἦναι καὶ
ἀργαὶ, περιερχόμεναι τὰς οἰκίας·
καὶ ὄχι μόνον ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ
φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι
τὰ ἀπρεπῆ.
14 Θέλω λοιπὸν τὰς νεωτέρας νὰ
ὑπανδρεύωνται, νὰ τεκνογονῶσι, νὰ
οἰκοδεσποτῶσι, νὰ μὴ δίδωσιν εἰς
τὸν ἀντικείμενον καμμίαν ἀφορμὴν
εἰς λοιδορίαν.
15 Διότι ἤδη τινὲς ἀπετράπησαν
ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
16 Ἐάν τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ
χήρας, ἂς βοηθῇ εἰς αὐτὰς, καὶ ἂς
μὴ βαρύνηται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ
βοηθήσῃ εἰς τὰς ὄντως χήρας.
17 Οἱ πρεσβύτεροι οἱ ὁποῖοι εἶναι
καλοὶ προεστῶτες, ἂς ἀξιῶνται
διπλῆν τιμήν· μάλιστα οἱ κοπιά-
ζοντες εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν
διδασκαλίαν.
18 Διότι λέγει ἡ γραφή· Τὸ βο-
ΐδιον τὸ ὁποῖον ἀλωνίζει μὴ ἐπι-
στομώσῃς· καί· Ἄξιος εἶναι ὁ ἐργά-
της τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ παραδέχου κατηγορίαν κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἔμπροσθεν δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.
20 Ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἁμαρτάνουσιν ἔμπροσθεν ὅλων ἔλεγχε, διὰ νὰ ἔχωσι φόβον καὶ οἱ λοιποί.
21 Ὁρκίζω σε ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, διὰ νὰ φυλάξῃς ταῦτα χωρὶς προτίμησιν, μὴ κάμνων τίποτε ἀπὸ κλίσιν.
22 Τὰς χεῖρας εἰς κανένα μὴ ἐπίθετε ταχέως, μηδὲ κοινώνει εἰς ξένας ἁμαρτίας· διατήρει τὸν ἑαυτόν σου καθαρόν.
23 Μὴ πλέον πίνῃς νερὸν, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον οἶνον διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.
24 Αἱ ἁμαρτίαι τινῶν ἀνθρώπων εἶναι πασίδηλοι, καὶ προηγούμεναι εἰς τὴν κρίσιν· εἴς τινας δὲ αἱ ἁμαρτίαι ἐπακολουθοῦσιν·
25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πασίδηλα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἄλλως, δὲν δύνανται νὰ κρυβῶσιν.

ΚΕΦ. ς΄.

ὍΣΟΙ δοῦλοι εἶναι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἂς λογαριάζωσι τοὺς ἰδίους κυρίους ἀξίους πάσης τιμῆς· διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.
2 Καὶ ὅσοι ἔχουσι πιστοὺς κυρίους, ἂς μὴ τοὺς καταφρονῶσι διότι εἶναι ἀδελφοί· ἀλλὰ μᾶλλον ἂς δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακίνει.
3 Ἐάν τις διδάσκῃ ἄλλα, καὶ δὲν προσέρχηται εἰς τὰ ὑγιῆ λόγια τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν κατ' εὐσέβειαν,
4 Ἐκεῖνος κενοδοξεῖ, μηδὲν γνωρίζων, ἀλλὰ μαινόμενος εἰς ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνεται φθόνος, φιλονεικία, βλασφημίαι, ὑπολήψεις πονηραὶ,
5 Διατριβαὶ μάταιαι ἀνθρώπων τὸν νοῦν διεφθαρμένων, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, οἱ ὁποῖοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἡ εὐσέβεια κέρδος· ἀναχώρει ἀπὸ τοὺς τοιούτους.
6 Εἶναι δὲ μέγα κέρδος ἡ εὐσέβεια ὁμοῦ μὲ εὐχαρίστησιν.
7 Διότι τίποτε δὲν ἐφέραμεν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐβγάλωμεν τίποτε.
8 Καὶ ἔχοντες τροφὰς καὶ σκεπάσματα, ἂς εὐχαριστηθῶμεν εἰς ταῦτα.
9 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ πλουτῶσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἱ ὁποῖαι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
10 Διότι ῥίζα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία· τὴν ὁποίαν τινὲς ὀρεγόμενοι ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ διεπέρασαν τὸν ἑαυτόν των μὲ πολλὰς ὀδύνας.
11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεῦγε ταῦτα· καὶ σπούδαζε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πρᾳότητα.
12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, πιάσου τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐκαλέσθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
13 Παραγγέλλω σε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησεν ἔμπροσθεν τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,
14 Νὰ διατηρήσῃς ταύτην τὴν ἐντολὴν ἀμόλυντον, ἀκατηγόρητον, ἕως τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Τὴν ὁποίαν εἰς διωρισμένους
καιροὺς θέλει δείξει ὁ μακάριος
καὶ μόνος Δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς
τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν
κυριευόντων,
16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, καὶ
κατοικῶν φῶς ἀπλησίαστον, τὸν
ὁποῖον οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
εἶδεν, οὐδὲ δύναται νὰ ἰδῇ· εἰς τὸν
ὁποῖον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος αἰώ-
νιον. Ἀμήν.
17 Παράγγελλε εἰς τοὺς πλουσί-
ους εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, νὰ μὴ
ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν
εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ πλούτου,
ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ
ὁποῖος παρέχει εἰς ἡμᾶς πλουσίως
ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν·
18 Νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶ-
σιν εἰς ἔργα καλὰ, νὰ ἦναι μετα-
δοτικοὶ, κοινωνητικοί·
19 Ἀποθησαυρίζοντες εἰς τὸν ἑαυ-
τόν των θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ
μέλλον, διὰ νὰ πιάσωσι τὴν αἰώ-
νιον ζωήν.
20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθή-
κην ταύτην φύλαξον, ἀποτρέπων τὰς
βεβήλους ματαιολογίας, καὶ ἀντι-
θέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·
21 Τὴν ὁποίαν τινὲς ἐπαγγελ-
λόμενοι ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν πίστιν.
Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγρά-
φη ἀπὸ Λαοδικείας, ἡ ὁποία
εἶναι μητρόπολις Φρυγίας τῆς
Πακατιανῆς.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατὰ
τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ζωῆς ἡ ὁποία
εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν
τέκνον· ἂς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ
Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν, εἰς τὸν
ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ τῶν προγόνων
μου μὲ καθαρὰν συνείδησιν, ὅτι
ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν διὰ σὲ μνή-
μην εἰς τὰς προσευχάς μου νύκτα
καὶ ἡμέραν·
4 Ἐπιποθῶν νὰ σὲ ἰδῶ, ἐνθυμού-
μενος τὰ δάκρυά σου, διὰ νὰ γε-
μισθῶ ἀπὸ χαράν·
5 Ἀναθυμούμενος τὴν πίστιν σου
τὴν ἀνυπόκριτον, ἡ ὁποία ἐκατοί-
κησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμην σου
τὴν Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν μητέρα σου
τὴν Εὐνίκην· καὶ εἶμαι πεπεισμέ-
νος ὅτι εἶναι καὶ εἰς σέ.
6 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σὲ ἀνα-
θυμίζω, νὰ ἀναζωπυρῇς τὸ χά-
ρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι
εἰς σὲ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χει-
ρῶν μου.
7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε
πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως
καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ αἰσχυνθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιόν του· ἀλλὰ συγκακοπάθησον μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ·
9 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε, καὶ ἐκάλεσε μὲ κάλεσιν ἁγίαν· ὄχι κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του πρόθεσιν καὶ χάριν, ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων,
10 Τώρα δὲ ἐφανερώθη διὰ μέσου τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατέλυσε τὸν θάνατον, καὶ ἐφώτισε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·
11 Εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν·
12 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν πάσχω καὶ ταῦτα· ἀλλὰ δὲν αἰσχύνομαι· διότι ἐξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν ὑγιῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἤκουσας ἀπὸ ἐμὲ, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ἡ ὁποία εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου τὸ ὁποῖον ἐνοικεῖ εἰς ἡμᾶς.
15 Γνωρίζεις τοῦτο, ὅτι ὅλοι οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἀπεστράφησαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.
16 Ὁ Κύριος εἴθε νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου· διότι πολλάκις μὲ ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν μου δὲν ἠσχύνθη·
17 Ἀλλὰ ὢν εἰς τὴν Ῥώμην, μὲ πολλὴν σπουδὴν μὲ ἐζήτησε, καὶ μὲ ηὗρεν.
18 Ὁ Κύριος εἴθε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ εὕρῃ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα μὲ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, σὺ γνωρίζεις κάλλιον.

ΚΕΦ. β΄.

ΣΥ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμόνου μὲ τὴν χάριν ἡ ὁποία εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσας ἀπὸ ἐμὲ διὰ μέσου πολλῶν μαρτύρων, παράθες ταῦτα εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξωσι καὶ ἄλλους.
3 Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Οὐδεὶς ὅστις στρατεύεται ἐμπλέκεται εἰς τὰς πραγματείας τῆς ζωῆς ταύτης, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκλεξε στρατιώτην·
5 Καὶ ἐάν τις ἀθλῇ, δὲν στεφανόνεται ἐὰν δὲν ἀθλήσῃ νομίμως.
6 Ὁ γεωργὸς ὁ ὁποῖος κοπιάζει πρέπει νὰ μεταλαμβάνῃ ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς καρπούς.
7 Νόει ὅ,τι λέγω· καὶ εἴθε ὁ Κύριος νὰ σὲ δώσῃ σύνεσιν εἰς ὅλα.
8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἠγερμένον ἐκ νεκρῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·
9 Εἰς τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ ἕως εἰς δεσμὰ, ὡς κακοῦργος· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι δεδεμένος.
10 Διὰ τοῦτο τὰ πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, διὰ νὰ τύχωσι καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.
11 Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιστός· Διότι ἐὰν συναποθάνωμεν μὲ τὸν Χριστὸν, θέλομεν καὶ συζήσει μὲ αὐτόν·
12 Ἐὰν ὑπομένωμεν, καὶ θέλομεν συμβασιλεύσει· ἐὰν τὸν ἀρνώμεθα,

καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῇ·
13 Ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του δὲν δύναται.
14 Ταῦτα ἐνθύμιζε αὐτοὺς, διαμαρτυρόμενος εἰς αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ λογομαχῶσιν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἀλλὰ εἰς καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων.
15 Σπούδασον νὰ παραστήσῃς τὸν ἑαυτόν σου δόκιμον εἰς τὸν Θεὸν, ἐργάτην ἀκαταίσχυντον, καὶ νὰ ὀρθοτομῇς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
16 Τὰς δὲ βεβήλους ματαιολογίας φεῦγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εἰς περισσοτέραν ἀσέβειαν·
17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα θέλει ἔχει βοσκήν· ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Φιλητὸς,
18 Οἵτινες ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες ὅτι ἔγινεν ἡ ἀνάστασις ἤδη· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν.
19 Ὅμως ὁ στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ στέκει, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἐγνώρισεν ὁ Κύριος ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἴδιοί του· καί· Ἂς σταθῇ μακρὰν τῆς ἀδικίας πᾶς ὅστις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.
20 Καὶ εἰς μεγάλην οἰκίαν δὲν εἶναι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ τὰ μὲν εἶναι εἰς τιμὴν, τὰ δὲ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.
21 Ἂν λοιπόν τις ἀποκαθαρίσῃ τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ ταῦτα, θέλει εἶναι σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.
22 Φεῦγε τὰς ἐπιθυμίας τὰς νεωτερικάς· καὶ ἀκολούθει τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην, ὁμοῦ μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθαρὰν καρδίαν.
23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραίτει, γνωρίζων ὅτι γεννῶσι μάχας·
24 Καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχηται, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἥμερος εἰς ὅλους, διδακτικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς τοὺς κακοὺς,
25 Μὲ πρᾳότητα παιδεύων ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντιδιαθέτονται· ἴσως ὁ Θεὸς δώσῃ εἰς αὐτοὺς μετάνοιαν, εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας,
26 Καὶ ἐξυπνηθῶσιν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζῶντες συνελήφθησαν εἰς τὸ θέλημά του.

ΚΕΦ. γ'.

ΓΝΩΡΙΖΕ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας θέλουσιν ἐπέλθει καιροὶ ἐπικίνδυνοι.
2 Διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εἶναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
3 Ἄστοργοι, ἀφιλίωτοι, διαβάλλοντες, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,
4 Προδόται, προπετεῖς, πεφυσιωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,
5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀποστρέφου.
6 Διότι ἀπὸ τούτους εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρεισάγονται εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύουσι τὰ γυναικάρια πεφορτισμένα ἀπὸ ἁμαρτίας, ἀπαγόμενα ἀπὸ ἐπιθυμίας ποικίλας,
7 Μανθάνοντα πάντοτε, καὶ μηδέποτε δυνάμενα νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας.
8 Καθ' ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ

Ἰαμβρῆς ἐναντιώθησαν εἰς τὸν
Μωϋσῆν, οὕτω καὶ οὗτοι ἐναν-
τιοῦνται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρω-
ποι κατεφθαρμένοι εἰς τὸν νοῦν,
ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.
9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει
περισσότερον· διότι ἡ ἀνοησία των
θέλει γίνει φανερὰ εἰς ὅλους, κα-
θὼς καὶ ἡ ἀνοησία ἐκείνων ἔγινε.
10 Σὺ ὅμως μὲ παρηκολούθησας
εἰς τὴν διδασκαλίαν, τὴν διαγωγὴν,
τὴν προθυμίαν, τὴν πίστιν, τὴν
μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν
ὑπομονὴν,
11 Τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα
ὁποῖα μὲ ἔγιναν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν,
εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τοὺς Λύστρους·
ὁποίους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ
ἀπὸ ὅλους μὲ ἠλευθέρωσεν ὁ Κύ-
ριος.
12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι, ὅσοι θέλουσι
νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ, θέλουσι διωχθῆ.
13 Ἄνθρωποι δὲ πονηροὶ καὶ
ἀπατεῶνες θέλουσι προκόψει εἰς
τὸ χειρότερον, πλανῶντες καὶ πλα-
νώμενοι.
14 Σὺ δὲ μένε εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, γνωρίζων
ἀπὸ τίνα τὰ ἔμαθες,
15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφος γνωρίζεις
τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα δύ-
νανται νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτη-
ρίαν, διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευ-
στος, καὶ ὠφέλιμος εἰς διδασκα-
λίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν,
εἰς παίδευσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην·
17 Διὰ νὰ ἦναι τέλειος ὁ ἄνθρω-
πος τοῦ Θεοῦ, ἐντελῶς ἡτοιμα-
σμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

ΚΕΦ. δ'.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ λοιπὸν ἐγὼ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος
μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νε-
κροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ
καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
2 Κήρυξον τὸν λόγον· παραστά-
σου ἐγκαίρως, παρακαίρως· ἔλεγ-
ξον, ἐπιτίμησον, παρακίνησον μὲ
κάθε μακροθυμίαν καὶ διδαχήν.
3 Διότι μέλλει νὰ ἔλθῃ καιρὸς,
ὅτε δὲν θέλουσιν ὑποφέρει τὴν
ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ
κατὰ τὰς ἰδίας των ἐπιθυμίας θέ-
λουσιν ἐπισωρεύσει εἰς τὸν ἑαυτόν
των διδασκάλους, γαργαλιζόμενοι
εἰς τὴν ἀκοήν·
4 Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν ἀλήθειαν θέ-
λουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοὴν, εἰς
δὲ τοὺς μύθους θέλουσι παρεκ-
τραπῆ.
5 Ἀλλὰ σὺ ἀγρύπνει εἰς ὅλα, κα-
κοπάθησον, κάμε ἔργον εὐαγγελι-
στοῦ, πληροφόρησον τὴν διακο-
νίαν σου.
6 Διότι ἐγὼ ἤδη γίνομαι θυσία,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου
ἔφθασε.
7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνί-
σθην, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν
πίστιν διετήρησα·
8 Λοιπὸν, φυλάττεται δι' ἐμὲ ὁ
στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν
ὁποῖον θέλει μὲ ἀποδώσει ὁ Κύ-
ριος εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ δί-
καιος κριτής· καὶ ὄχι μόνον εἰς
ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἀγα-
ποῦσι τὴν ἐπιφάνειάν του.
9 Σπούδασον νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ
ταχέως·
10 Διότι ὁ Δημᾶς μὲ ἀφῆκεν,
ἀγαπήσας τὸν πάροντα αἰῶνα, καὶ
ἐπορεύθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· ὁ
Κρήσκης εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τί-
τος εἰς τὴν Δαλματίαν·
11 Λουκᾶς μόνος εἶναι ὁμοῦ μὲ
ἐμέ. Λάβε τὸν Μάρκον, καὶ φέρε
τον συνάμα σου· διότι μὲ εἶναι
πολὺ χρήσιμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.
12 Καὶ τὸν Τυχικὸν ἀπέστειλα

εἰς τὴν Ἔφεσον.
13 Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.
14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μὲ ἔδειξεν· εἴθε ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα του·
15 Τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι πολὺ ἀντεστάθη εἰς τὰ λόγιά μας.
16 Εἰς τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν οὐδεὶς μὲ παρεστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἀφῆκαν· (εἴθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εἰς αὐτούς·)
17 Ὁ δὲ Κύριος μὲ παρεστάθη, καὶ μὲ ἐνεδυνάμωσε, διὰ νὰ γίνῃ πληροφορημένον τὸ κήρυγμα διὰ μέσου μου, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἠλευθερώθην ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος.
18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ παντὸς ἔργου κακοῦ, καὶ θέλει μὲ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· εἰς τὸν ὁποῖον ας ἦναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
19 Ἄσπασαι τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου.
20 Ὁ Ἔραστος ἀπέμεινεν εἰς τὴν Κόρινθον· τὸν δὲ Τρόφιμον ἀφῆκα εἰς τὴν Μίλητον ἀσθενῆ.
21 Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἀσπάζεταί σε ὁ Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.
22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἂς ἦναι μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΤΙΤΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·
2 Εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ καιρῶν αἰωνίων,
3 Ἐφανέρωσε δὲ εἰς καιροὺς διωρισμένους τὸν λόγον του, διὰ τοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθην ἐγὼ κατὰ προσταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·
4 Εἰς τὸν Τίτον τὸ γνήσιον τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν· ἂς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
5 Τούτου χάριν σὲ ἀφῆκα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ νὰ διορθώσῃς τὰ ἐλλείποντα, καὶ νὰ καταστήσῃς κατὰ

πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ
σὲ διέταξα·
6 Ἐὰν ἦναί τις ἀκατηγόρητος,
μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, καὶ ἔχῃ τέκνα
πιστὰ, ὄχι κατηγορημένα δι' ἀσω-
τίαν, ἢ ἀνυπότακτα.
7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ
ἦναι ἀκατηγόρητος, ὡς οἰκονόμος
τοῦ Θεοῦ· μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργί-
λος, μὴ μεθυστὴς, μὴ πληγωτὴς,
μὴ αἰσχροκερδής·
8 Ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος,
σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρα-
τής·
9 Κρατῶν τὸν πιστὸν λόγον τῆς
διδαχῆς, διὰ νὰ ἦναι δυνατὸς καὶ
νὰ παραινῇ μὲ τὴν διδασκαλίαν
τὴν ὑγιῆ, καὶ νὰ ἐλέγχῃ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι ἀντιλέγουσι.
10 Διότι εἶναι πολλοὶ καὶ ἀνυπό-
τακτοι ματαιολόγοι καὶ ἀπατεῶνες,
μάλιστα ἐκεῖνοι τῆς περιτομῆς·
11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀπο-
στομώσωμεν· οἵτινες ὁλοκλήρους
οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει, διὰ
αἰσχρὸν κέρδος.
12 Εἷς ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προ-
φήτης, εἶπεν· Οἱ Κρητικοὶ πάν-
τοτε εἶναι ψεῦσται, κακὰ θηρία,
γαστέρες ἀργαί.
13 Ἡ μαρτυρία αὕτη εἶναι ἀλη-
θινή· διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἔλεγ-
χέ τους σκληρῶς, διὰ νὰ ὑγιαίνω-
σιν εἰς τὴν πίστιν·
14 Μὴ προσέχοντες εἰς μύθους
Ἰουδαϊκοὺς, καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων
οἱ ὁποῖοι ἀποστρέφονται τὴν ἀλή-
θειαν.
15 Ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ εἰς τοὺς
καθαρούς· εἰς δὲ τοὺς μεμιασμέ-
νους καὶ ἀπίστους οὐδὲν εἶναι κα-
θαρὸν, ἀλλὰ εἶναι μεμιασμένος καὶ
ὁ νοῦς αὐτῶν καὶ ἡ συνείδησις.
16 Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι
τὸν Θεόν· μὲ τὰ ἔργα δὲ τὸν ἀρ-
νοῦνται, ὄντες βδελυκτοὶ καὶ ἀπει-
θεῖς, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἀποδόκιμοι.

ΚΕΦ. β΄.

ΣΥ δὲ λάλει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέ-
πουσιν εἰς τὴν ὑγιῆ διδασκαλίαν·
2 Οἱ γέροντες νὰ ἦναι ἀμέθυσοι,
σεμνοὶ, σώφρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν
πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν
ὑπομονήν·
3 Ὡσαύτως αἱ γερόντισσαι νὰ ἦναι
εἰς τὴν διαγωγὴν ἱεροπρεπεῖς, νὰ
μὴ διαβάλλωσι, νὰ μὴ δουλῶνται
εἰς πολὺν οἶνον, νὰ ἦναι διδάσκαλοι
τῶν καλῶν,
4 Διὰ νὰ σωφρονίζωσι τὰς νέας,
νὰ ἀγαπῶσι τοὺς ἄνδρας των καὶ
τὰ τέκνα των,
5 Νὰ ἦναι σώφρονες, καθαραὶ, οἰ-
κοφύλακες, ἀγαθαὶ, ὑποτασσόμεναι
εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας, διὰ νὰ
μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
6 Ὡσαύτως πρότρεπε τοὺς νεωτέ-
ρους νὰ σωφρονῶσιν·
7 Εἰς ὅλα παρέχων τὸν ἑαυτόν
σου παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων,
δεικνύων εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδια-
φθορίαν, σεμνότητα,
8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον· διὰ
νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων νὰ
λέγῃ τίποτε κακὸν διὰ σᾶς.
9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς
τοὺς ἰδίους κυρίους, εἰς ὅλα νὰ
ἦναι εὐάρεστοι, μὴ ἀντιλέγοντες·
10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῶσι τὰ ξένα,
ἀλλὰ νὰ δεικνύωσι πᾶσαν πίστιν
ἀγαθήν· διὰ νὰ στολίζωσι καθ'
ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ.
11 Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·
12 Διδάσκουσα ἡμᾶς, διὰ νὰ ἀρ-
νηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς
κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ζήσω-
μεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐ-
σεβῶς εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα·
13 Ἀπεκδεχόμενοι τὴν μακαρίαν

ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀνομίαν, καὶ καθαρίσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του λαὸν ἰδιαίτερον, ζηλωτὴν τῶν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ πρότρεπε, καὶ ἔλεγχε μὲ πᾶσαν ἐξουσίαν· καὶ κἀνεὶς ἂς μὴ σὲ καταφρονῇ.

ΚΕΦ. γ'.

ἘΝΘΥΜΙΖΕ αὐτοὺς νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, νὰ ὑπακούωσι, νὰ ἦναι ἕτοιμοι εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν,

2 Κἀνένα νὰ μὴ βλασφημῶσι, νὰ ἦναι ἄμαχοι, ἱλαροὶ, δεικνύοντες πᾶσαν πρᾳότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

3 Διότι καὶ ἡμεῖς ποτὲ ἤμεθα ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς ποικίλας ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς, διάγοντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισητοὶ, μισοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

4 Ὅτε δὲ ἐφανερώθη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Ὄχι ἀπὸ ἔργα δικαιοσυνης τὰ ὁποῖα ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός του μᾶς ἔσωσε, διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, καὶ τῆς ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

6 Τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς πλουσίως, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν,

7 Διὰ νὰ γίνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, δικαιωθέντες μὲ τὴν χάριν ἐκείνου.

8 Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιστός· καὶ ταῦτα θέλω νὰ διαβεβαιοῖς, διὰ νὰ φροντίζωσι νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν· ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Ὅμως τὰς μωρὰς ζητήσεις, καὶ τὰς γενεαλογίας, καὶ τὰς φιλονεικίας, καὶ τὰς μάχας τὰς νομικὰς ἀπόφευγε· διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱρετικὸν μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραίτει·

11 Γνωρίζων ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς σὲ τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικὸν, σπούδασον νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ εἰς τὴν Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ παραχειμάσω.

13 Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ τὸν Ἀπολλῶ ταχέως στεῖλον, φροντίζων διὰ νὰ μὴ τοὺς λείπῃ τίποτε.

14 Καὶ ἂς μανθάνωσι καὶ οἱ ἰδικοί μας νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα διὰ τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴ ἦναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι οἱ μετ' ἐμοῦ σὲ ἀσπάζονται. Ἄσπασαι ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀγαπῶσι μὲ πίστιν. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον, τῆς τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ʽΗ ΠΡΟΣ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΠΑΥΛΟΣ, ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, εἰς
τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ
συνεργὸν ἡμῶν,
2 Καὶ εἰς τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπη-
τὴν, καὶ Ἄρχιππον τὸν συστρατιώ-
την ἡμῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
τὴν κατὰ τὸν οἶκόν σου·
3 Ἄς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, πάν-
τοτε ἐνθυμούμενός σε εἰς τὰς προσ-
ευχάς μου,
5 Ἀκούων τὴν ἀγάπην σου, καὶ
τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν ἔχεις εἰς
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ εἰς ὅλους
τοὺς ἁγίους·
6 Διὰ νὰ γίνῃ ἡ κοινωνία τῆς πί-
στεώς σου ἐνεργὴς, εἰς ἐπίγνωσιν
παντὸς ἀγαθοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἔνδον
εἰς σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.
7 Πολλὴν χαρὰν ἔχομεν καὶ παρ-
ηγορίαν διὰ τὴν ἀγάπην σου, διότι
τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀνα-
παυμένα διὰ σοῦ, ἀδελφέ.
8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παῤῥησίαν
ἔχω ἐν Χριστῷ νὰ σὲ προστάττω
τὸ ἀνῆκον·
9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
παρακαλῶ· τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦ-
λος ὁ γέρων, τῶρα δὲ καὶ δέσμιος
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ τέκνον
μου, τὸ ὁποῖον ἐγέννησα μέσα εἰς
τὰ δεσμά μου, τὸν Ὀνήσιμον,
11 (Ὁ ὁποῖος ἦτον ποτὲ εἰς σὲ
ἄχρηστος, τῶρα ὅμως καὶ εἰς σὲ
καὶ εἰς ἐμὲ εἶναι χρήσιμος·) τὸν
ὁποῖον ἐξανέπεμψα·
12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἴδιά
μου σπλάγχνα, πρόσδεξαι·
13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελον νὰ
κρατῶ πλησίον μου, διὰ νὰ μὲ
ὑπηρετῇ ἀντὶ σοῦ εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ
εὐαγγελίου·
14 Χωρὶς δὲ τῆς γνώμης σου δὲν
ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτε· διὰ νὰ
μὴ ἦναι τὸ ἀγαθόν σου ὡς ἐξ ἀνάγ-
κης, ἀλλὰ ἑκουσίως.
15 Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρί-
σθη πρὸς ὥραν, διὰ νὰ τὸν ἀπολά-
βῃς πάλιν καὶ νὰ τὸν ἔχῃς παντοτεινόν·
16 Ὄχι πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλὰ
ὑπὲρ δοῦλον, ὡς ἀδελφὸν ἀγαπη-
τὸν, εἰς ἐμὲ μάλιστα, καὶ πόσῳ
μᾶλλον εἰς σὲ, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν
Κυρίῳ;
17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμὲ κοινωνὸν,
πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς ἐμέ.
18 Καὶ ἂν σε ἠδίκησέ τι, ἢ σὲ
χρεωστεῖ, τοῦτο εἰς ἐμὲ λογαρία-
σαι.
19 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ
τὴν ἰδίαν μου χεῖρα, ἐγὼ θέλω τὸ
πληρώσει· διὰ νὰ μὴ σὲ λέγω ὅτι
μὲ προσεπιχρεωστεῖς καὶ τὸν ἑαυ-
τόν σου.
20 Ναὶ, ἀδελφὲ, εἴθε νὰ ἀπολαύω
τοῦτο ἀπὸ σὲ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σον τὰ σπλάγχνα μου ἐν Κυρίῳ.
21 Θαῤῥῶν εἰς τὴν ὑπακοήν σου
σὲ ἔγραψα, γνωρίζων ὅτι καὶ ὑπὲρ
ὅ,τι λέγω θέλεις κάμει.

22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ με ὑπο-
δοχήν· διότι ἐλπίζω ὅτι διὰ μέσου
τῶν προσευχῶν σας θέλω χαρισθῇ
εἰς σᾶς.
23 Σὲ ἀσπάζονται ὁ Ἐπαφρᾶς ὁ
συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, Μάρκος,
24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς,
οἱ συνεργοί μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι μετὰ τοῦ
πνεύματός σας. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ἡ ΠΡΟΣ

ἙΒΡΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α΄.

Ὁ ΘΕΟΣ, ὁ ὁποῖος πάλαι ἐλάλη-
σεν εἰς τοὺς πατέρας πολυμερῶς
καὶ πολυτρόπως διὰ μέσου τῶν
προφητῶν, εἰς τὰς ἐσχάτας ταύτας
ἡμέρας ἐλάλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ μέ-
σου τοῦ Υἱοῦ,
2 Τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον
ὅλων τῶν πραγμάτων, διὰ μέσου τοῦ
ὁποίου ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας·
3 Ὁ ὁποῖος ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστά-
σεως αὐτοῦ, καὶ συγκρατῶν τὰ
πάντα μὲ τὸ ῥῆμα τῆς δυνάμεώς
του, ὅτε ἔκαμε διὰ τοῦ ἑαυτοῦ του
καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας,
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης
εἰς τὰ ὑψηλά·
4 Καὶ ἔγινε τόσῳ μεγαλήτερος
ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅσῳ καὶ ἐξο-
χώτερον παρ᾽ αὐτοὺς ἐκληρονόμη-
σεν ὄνομα.
5 Διότι εἰς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέ-
λους εἶπε ποτέ· Υἱός μου εἶσαι σὺ,
ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; καὶ
πάλιν· Ἐγὼ θέλω εἶμαι εἰς αὐτὸν
Πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς
ἐμὲ Υἱός;
6 Καὶ πάλιν, ὅταν εἰσάξῃ τὸν
πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,
λέγει· Καὶ ἂς προσκυνήσωσιν αὐ-
τὸν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους
λέγει· Ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λει-
τουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
8 Πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν λέγει· Ὁ θρό-
νος σου, ὁ Θεὸς, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος τῆς ἰσότητος
εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ
ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου, ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους
σου.
10 Καί· Σὺ κατ᾽ ἀρχὰς, Κύριε,
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρα-
νοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου·
11 Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῇ, σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ὡς
φόρεμα θέλουσι παλαιωθῇ·
12 Καὶ ὡς ἱμάτιον θέλεις τοὺς
περιτυλίξει, καὶ θέλουσιν ἀλλα-
χθῇ· σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ
τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείψει.
13 Καὶ πρὸς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέ-
λους εἶπε ποτέ· Κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ἕως οὗ νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς

σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
14 *Δὲν εἶναι ὅλοι λειτουργικὰ πνεύματα, ἀποστελλόμενα εἰς ὑπηρεσίαν διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν;*

ΚΕΦ. β'.

ΔΙΑ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερον εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠκούσαμεν, μή πως καὶ παραγλυστρήσωμεν.
2 *Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐλαλήθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν,*
3 *Πῶς θέλομεν ἀποφύγει ἡμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ἡ ὁποία ἀρχὴν ἔλαβε νὰ λαλῆται διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἤκουσαν ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς·*
4 *Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ μὲ ποικίλας δυνάμεις, καὶ μὲ μερίσματα χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησίν του.*
5 *Διότι δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν.*
6 *Διεμαρτύρησε δέ τις εἰς τόπον τινὰ, λέγων· Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ τὸν ἐνθυμῆσαι· ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ τὸν ἐπισκέπτησαι;*
7 *Ἠλάττωσας αὐτὸν ὀλίγον τι παρὰ τοὺς ἀγγέλους· ἐστεφάνωσας αὐτὸν μὲ δόξαν καὶ τιμὴν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·*
8 *Ὅλα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Διότι ἐν ᾧ ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ἀνυπότακτον· τώρα ὅμως ἀκόμη δὲν βλέπομεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.*
9 *Βλέπομεν δὲ ἐστεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἠλαττώθη ὀλίγον τι παρὰ τοὺς ἀγγέλους, διὰ νὰ γευθῇ θάνατον χάριτι Θεοῦ διὰ καθ' ἕνα.*
10 *Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὰ πάντα, διὰ νὰ φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν, νὰ τελειώσῃ διὰ μέσου τῶν παθημάτων τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν.*
11 *Διότι καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ ἕνα εἶναι ὅλοι. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν δὲν αἰσχύνεται νὰ τοὺς καλῇ ἀδελφοὺς,*
12 *Λέγων· Θέλω ἀπαγγείλει τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει·*
13 *Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω πιστεύει εἰς αὐτόν· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ, καὶ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν ὁ Θεός.*
14 *Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐκοινώνησαν σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμέθεξεν ἀπὸ τὰ αὐτὰ, διὰ νὰ ἀφανίσῃ διὰ μέσου τοῦ θανάτου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον,*
15 *Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τούτους ὅσοι ἦσαν ὑποκείμενοι εἰς τὴν δουλείαν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.*
16 *Διότι δὲν πέρνει εἰς τὸν ἑαυτόν του τοὺς ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνει εἰς τὸν ἑαυτόν του τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.*
17 *Διὰ τοῦτο ἐχρεώστει νὰ ὁμοιωθῇ καθ' ὅλα μὲ τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ νὰ γίνῃ ἐλεήμων καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·*
18 *Διότι εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἔπαθεν ὅτε ἐπειράσθη, δύναται*

νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πειράζονται.

ΚΕΦ. γ'.

ΌΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι, τῆς ἐπουρανίου καλέσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Χριστὸν Ἰησοῦν·

2 Ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε, καθὼς ἦτον πιστὸς καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον του τὸν οἶκον·

3 Διότι οὗτος ἠξιώθη περισσοτέρας τιμῆς παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ' ὅσον ἔχει περισσοτέραν τιμὴν παρὰ τὸν οἶκον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν κατεσκεύασε·

4 Διότι πᾶς οἶκος γίνεται ἀπό τινα· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγινε πιστὸς εἰς ὅλον του τὸν οἶκον, ὡς δοῦλος, εἰς μαρτυρίαν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ λαληθῶσιν·

6 Ὁ Χριστὸς δὲ εἶναι ὡς υἱὸς ἐπάνω εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον· τοῦ ὁποίου οἶκος εἴμεθα ἡμεῖς, ἐὰν κρατήσωμεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος βέβαιον ἕως τέλους.

7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρασμὸν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ εἰς τὴν ἔρημον,

9 Ὅπου μὲ ἐπείρασαν οἱ πατέρες σας· μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, σαράντα ἔτη.

10 Διὰ τοῦτο δυσηρεστήθην εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπα· Αὐτοὶ πάντοτε πλανῶνται εἰς τὴν καρδίαν· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου·

11 Ὥστε ὤμωσα εἰς τὴν ὀργήν μου· Ὅτι οὐδέ ποτε θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μήποτε εἴς τινα ἀπὸ σᾶς ἦναι καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, εἰς τὸ νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα·

13 Ἀλλὰ προτρέπετε ὁ εἷς τὸν ἄλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἕως οὗ καλεῖται τὸ σήμερον· διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ τις ἀπὸ σᾶς διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρτίας·

14 Διότι ἐγίναμεν μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν κρατήσωμεν τὴν ἀρχὴν τῆς πίστεως βεβαίαν ἕως τέλους·

15 Ἐν ᾧ λέγεται· Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνήν του, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Διότι τινὲς ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλὰ ὄχι ὅλοι οἱ ὁποῖοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Μωϋσέως.

17 Καὶ εἰς ποίους δυσηρεστήθη σαράντα ἔτη; ὄχι τάχα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον;

18 Καὶ εἰς ποίους ὤμωσεν ὅτι δὲν μέλλουσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, εἰ μὴ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ εἰσέλθωσι διὰ τὴν ἀπιστίαν.

ΚΕΦ. δ'.

ἍΣ φοβηθῶμεν λοιπὸν, μή πως, ἐν ᾧ καταλείπεται εἰς ἡμᾶς ὑπόσχεσις τοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, φανῇ τις ἀπὸ σᾶς νὰ τὴν ὑστερηθῇ.

2 Διότι τὸ εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη καὶ εἰς ἡμᾶς, καθὼς καὶ εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσαν δὲν ὠφέλησεν ἐκείνους, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι συγκερασμένος μὲ τὴν πίστιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἤκουσαν.

3 Διότι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστεύσαμεν, καθὼς εἶπε· Διὰ τοῦτο ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήν μου, ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἂν καὶ τὰ ἔργα τῆς κτίσεως ἔγιναν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

4 Διότι ὁ Θεὸς εἶπέ που διὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ ὅλα του τὰ ἔργα.

5 Καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέρος πάλιν εἶπεν· Ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπομένει νὰ εἰσέλθωσί τινες εἰς αὐτὴν, καὶ ὅσοι εὐηγγελίσθησαν πρότερον δὲν εἰσῆλθον διὰ τὴν ἀπείθειαν·

7 Πάλιν ὁρίζει τινὰ ἡμέραν, Σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τόσον καιρόν· καθὼς ἐλαλήθη· Σήμερον, ἐὰν τὴν φωνήν του ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας.

8 Διότι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ κατέπαυσεν αὐτοὺς, δὲν ἤθελε λαλεῖ διὰ ἄλλην ἡμέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ·

10 Διότι ὅποιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἔργα του, καθώς ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἴδιά του ἔργα.

11 Ἂς σπουδάσωμεν λοιπὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, μή πως καὶ πέσῃ τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.

12 Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωντανὸς, καὶ ἐνεργὴς, καὶ κοπτικώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διαπερᾷ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἁρμῶν καὶ τῶν μυελῶν, καὶ εἶναι ἐξεταστὴς τῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς καρδίας·

13 Καὶ δὲν εἶναι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνὰ καὶ ἀνοικτὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μὲ τὸν ὁποῖον ἔχομεν λογαριασμόν.

14 Ἔχοντες λοιπὸν Ἀρχιερέα μέγαν, ὁ ὁποῖος διῆλθε τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν.

15 Διότι δὲν ἔχομεν Ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ συμπάθῃ εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἀλλ' ἐπειράχθη καθ' ὅλα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν, χωρὶς ἁμαρτίαν.

16 Ἂς προσερχώμεθα λοιπὸν μὲ παῤῥησίαν εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεον, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν διὰ βοήθειάν μας εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον.

ΚΕΦ. ε'.

ΔΙΟΤΙ πᾶς Ἀρχιερεὺς λαμβανόμενος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καθιστάνεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ πράγματα τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας·

2 Δυνάμενος νὰ συμπαθῇ δικαίως μὲ τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἐνδεδυμένος ἀσθένειαν·

3 Καὶ διὰ ταύτην χρεωστεῖ, καθὼς διὰ τὸν λαὸν, οὕτω καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του νὰ προσφέρῃ θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας.

4 Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ ὅστις καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸν, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τὸν ἑαυτόν του νὰ γίνῃ Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

6 Καθῶς καὶ εἰς ἄλλο μέρος λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα

κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
7 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ προσέφερε δεήσεις καὶ ἱκεσίας, μὲ κραυγὴν δυνατὴν καὶ δάκρυα, πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ εἰσηκούσθη ἀπὸ τὴν εὐλάβειαν,
8 Ἄγκαλα καὶ νὰ ἦτον υἱὸς, ὅμως ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπαθεν ἔμαθε τὴν ὑπακοήν·
9 Καὶ ὅτε ἐτελειώθη, ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτὸν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου·
10 Ἐπονομασθεὶς ἀπὸ τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
11 Περὶ τοῦ ὁποίου ἔχομεν νὰ εἴπωμεν πολλὰ καὶ δυσκολοερμήνευτα· ἐπειδὴ ἐγίνατε ὀκνηροὶ εἰς τὰς ἀκοάς.
12 Διότι ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἦσθε διδάσκαλοι διὰ τὸν καιρὸν, χρείαν ἔχετε πάλιν νὰ σᾶς διδάσκῃ τις, ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐγίνατε τοιοῦτοι ὥστε ἔχετε χρείαν γάλακτος, καὶ ὄχι στερεᾶς τροφῆς.
13 Διότι πᾶς ὅστις μετέχει γάλακτος, εἶναι ἄπειρος ἀπὸ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης· διότι εἶναι νήπιος.
14 Ἡ δὲ στερεὰ τροφὴ εἶναι τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ἕξιν ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

ΚΕΦ. ϛ΄.

ΔΙΑ τοῦτο ἀφίνοντες τὸν λόγον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ἂς φερώμεθα εἰς τὴν τελειότητα, μὴ βάλλοντες πάλιν θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρὰ ἔργα, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεὸν,
2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.
3 Καὶ τοῦτο θέλομεν κάμει, ἂν μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός.
4 Διότι ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μίαν φορὰν ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐγεύθησαν τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ ἔγιναν μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
5 Καὶ ἐγεύθησαν τὸ καλὸν ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,
6 Ἐὰν παραπέσωσι, νὰ ἐξανακαινισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἐξανασταυροῦντες εἰς τὸν ἑαυτόν των τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύοντες αὐτόν.
7 Διότι ἡ γῆ ἡ ὁποία πίνει τὴν βροχὴν ἡ ὁποία ἔρχεται πολλάκις ἐπάνω εἰς αὐτὴν, καὶ γεννᾷ χόρτα χρήσιμα διὰ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, λαμβάνει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν.
8 Ἡ δὲ γῆ ἡ ὁποία φέρει ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ ἐγγὺς κατάρας, καὶ τὸ τέλος αὐτῆς εἶναι τὸ νὰ καυθῇ.
9 Ἀλλὰ διὰ σᾶς, ἀγαπητοὶ, εἴμεθα καταπεισμένοι τὰ καλλίτερα καὶ ἐγγίζοντα εἰς τὴν σωτηρίαν, ἂν καὶ οὕτω λαλοῦμεν.
10 Διότι δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομά του, ὑπηρετήσαντες καὶ ὑπηρετοῦντες τοὺς ἁγίους.
11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ δεικνύῃ τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τέλους διὰ τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος·
12 Διὰ νὰ μὴ γίνητε ὀκνηροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κληρονομοῦσι τὰς ὑποσχέσεις διὰ μέσου τῆς πίστεως καὶ μακροθυμίας.
13 Διότι ὁ Θεὸς ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ

ὀμόσῃ εἰς κανένα μεγαλίτερον, ὤμοσεν εἰς τὸν ἑαυτόν του,
14 Λέγων· Ναὶ βέβαια εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνει.
15 Καὶ οὕτως ἀφ' οὗ πολὺ ἐμακροθύμησεν ἐπέτυχε τῆς ὑποσχέσεως.
16 Διότι οἱ ἄνθρωποι ὀμνύουσιν εἰς τὸν μεγαλίτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.
17 Εἰς τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ περισσότερον εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς του, ἐμεσίτευσε μὲ ὅρκον·
18 Ἵνα διὰ μέσου δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεὸς, ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι κατεφύγομεν νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα·
19 Τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·
20 Ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθε πρόδρομος διὰ ἡμᾶς, γενόμενος Ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

ΚΕΦ. ζʹ.

ΔΙΟΤΙ οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὁποῖος συναπήντησε τὸν Ἀβραὰμ ὅτε ὑπέστρεφεν ἀπὸ τὴν σφαγὴν τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησεν·
2 Εἰς τὸν ὁποῖον Μελχισεδὲκ ὁ Ἀβραὰμ ἐμέρισε καὶ τὴν δεκάτην ἀπὸ ὅλα· καὶ πρῶτον μὲν ἑρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὁποῖον εἶναι, βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·
3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε τέλος ζωῆς ἔχων· ὡμοιωμένος δὲ μὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε.
4 Καὶ θεωρεῖτε πόσον μεγάλος ἦτον οὗτος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε καὶ δεκάτην ἀπὸ τὰ λάφυρα.
5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευῒ οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὴν ἱερωσύνην, ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ἀποδεκατίζωσι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφούς των, ἂν καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ·
6 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν γενεαλογεῖται ἀπὸ αὐτοὺς, ἐδεκάτισε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε τὰς ὑποσχέσεις.
7 Καὶ χωρὶς καμμίαν ἀντιλογίαν, τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τὸ μεγαλίτερον.
8 Καὶ ἐδῶ μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες λαμβάνουσι δεκάτας· ἐκεῖ δὲ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.
9 Καὶ, διὰ νὰ εἴπω οὕτως, καὶ ὁ Λευῒ ὁ ὁποῖος λαμβάνει δεκάτας ἐδεκατίσθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ·
10 Διότι ἀκόμη εἰς τὴν μέσην τοῦ πατρὸς ἦτον, ὅτε τὸν συναπήντησεν ὁ Μελχισεδέκ.
11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευϊτικῆς, (διότι ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτήν·) τίς χρεία ἦτον πλέον νὰ κατασταθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδὲκ, καὶ ὄχι νὰ λέγηται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρών;
12 Διότι ὅτε μετατίθεται ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετάθεσις τοῦ νόμου.
13 Διότι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγονται ταῦτα, κατάγεται ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν

οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.
14 Διότι φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριός μας· διὰ τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐλάλησε τίποτε περὶ ἱερωσύνης.
15 Καὶ ἀκόμη περισσότερον εἶναι φανερὸν, ἐπειδὴ σηκώνεται ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδὲκ,
16 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινε κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐντολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.
17 Διότι ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.
18 Διότι βέβαια γίνεται ἀθέτησις τῆς προτιτέρας ἐντολῆς διὰ τὴν ἀσθένειάν της καὶ τὴν ἀνωφέλειαν·
19 Διότι ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτε, ἀλλὰ ἡ εἰσαγωγὴ καλλιτέρας ἐλπίδος, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἐγγίζομεν εἰς τὸν Θεόν.
20 Καὶ καθ' ὅσον δὲν ἔγινεν ἱερεὺς χωρὶς ὁρκωμοσίας,
21 (Διότι ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας· οὗτος δὲ εἶναι μὲ ὁρκωμοσίαν, διὰ μέσου ἐκείνου ὁ ὁποῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)
22 Κατὰ τόσον καλλιτέρας διαθήκης ἔγινεν ἐγγυητὴς ὁ Ἰησοῦς.
23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν πολλοὶ ἱερεῖς, διότι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐμποδίζοντο νὰ παραμένωσιν εἰς τὴν ζωήν·
24 Ἐκεῖνος δὲ, διότι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον·
25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώζῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσέρχονται διὰ μέσου αὐτοῦ εἰς τὸν Θεὸν, ζῶν πάντοτε εἰς τὸ νὰ μεσιτεύῃ δι' αὐτούς.
26 Διότι τοιοῦτος Ἀρχιερεὺς μᾶς ἔπρεπε, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·
27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, καθὼς ἐκεῖνοι οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ θυσίας, πρότερον διὰ τὰς ἰδίας του ἁμαρτίας, ἔπειτα διὰ τὰς τοῦ λαοῦ· διότι τοῦτο ἔκαμεν μίαν φορὰν, ὅτε προσέφερε τὸν ἑαυτόν του.
28 Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀνθρώπους ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας ἡ ὁποία ἔγινε μετὰ τὸν νόμον, καθιστᾷ Ἀρχιερέα Υἱὸν τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'.

ΤΟ δὲ κεφάλαιον τῶν ὅσων προείπαμεν εἶναι, ὅτι ἔχομεν Ἀρχιερέα τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
2 Λειτουργὸς τῶν ἁγίων, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ ὄχι ἄνθρωπος.
3 Διότι πᾶς ἀρχιερεὺς καθίσταται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· ὅθεν ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ τι καὶ οὗτος νὰ προσφέρῃ.
4 Διότι ἐὰν ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἤθελεν εἶναι ἱερεὺς, ἐπειδὴ εἶναι οἱ ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον·
5 Οἵτινες λατρεύουσιν εἰς τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν σκιὰν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς παρηγγέλθη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὅτε ἔμελλε νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν σκηνήν· διότι, Βλέπε, λέγει, νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸν τύπον ὁ ὁποῖος σὲ ἐδείχθη εἰς τὸ ὄρος.

6 Τώρα δὲ ὁ Χριστὸς ἐπέτυχεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης καλλιτέρας διαθήκης, ἡ ὁποία ἐνομοθετήθη ἐπάνω εἰς καλλιτέρας ὑποσχέσεις.

7 Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη διαθήκη ἦτον ἀνελλιπὴς, δὲν ἐζητεῖτο τόπος τῆς δευτέρας·

8 Διότι μεμφόμενος αὐτοὺς λέγει· Ἰδοὺ, ἔρχονται αἱ ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω τελειώσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην καινήν·

9 Ὄχι κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ὁποίαν ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τοὺς ἐπίασα ἀπὸ τὴν χεῖρα, νὰ τοὺς φέρω ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ τοὺς ἠμέλησα, λέγει Κύριος.

10 Διότι αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θέλω διαθέσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, δίδων τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιάν των, καὶ ἐπάνω τῆς καρδίας των θέλω τοὺς ἐπιγράψει· καὶ θέλω εἶμαι εἰς αὐτοὺς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ θέλουσι μοῦ εἶναι λαός.

11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξει καθεὶς τὸν γείτονά του, καὶ καθεὶς τὸν ἀδελφόν του, λέγων· Γνώρισον τὸν Κύριον· διότι ὅλοι θέλουσι μὲ γνωρίσει, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Διότι θέλω εἶμαι συγχωρητικὸς εἰς τὰς ἀδικίας των, καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῆ πλέον.

13 Λέγων καινὴν, ἐπαλαίωσε τὴν πρώτην· ὅποιον δὲ παλαιόνεται καὶ γηράσκει, εἶναι ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

ΚΕΦ. θ΄.

ΚΑΙ ἡ πρώτη λοιπὸν σκηνὴ εἶχε δικαιώματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διότι σκηνὴ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων· ἡ ὁποία λέγεται Ἅγια.

3 Καὶ μετὰ τὸ δεύτερον καταπέτασμα ἦτον ἡ σκηνὴ ἡ ὁποία λέγεται Ἅγια ἁγίων·

4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, περιεσκεπασμένην πάντοθεν μὲ χρυσίον, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης·

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς τῆς κιβωτοῦ ἦσαν τὰ Χερουβὶμ τῆς δόξης, καὶ κατεσκίαζον τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ ὁποῖα τώρα δὲν εἶναι καιρὸς νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Ὅτε δὲ ταῦτα οὕτως ἦσαν κατεσκευασμένα, εἰς τὴν πρώτην σκηνὴν πάντοτε ἐμβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπιτελοῦντες τὰς λατρείας·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἔτους ἐμβαίνει μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, ὄχι χωρὶς αἷμα, τὸ ὁποῖον προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅτι ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη ἡ ὁδὸς εἰς τὰ ἅγια, ἀκόμη στεκομένης τῆς πρώτης σκηνῆς·

9 Ἡ ὁποία ἦτον τύπος εἰς τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸν ὁποῖον δῶρα καὶ θυσίαι προσφέρονται, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἀποκαθαρίσωσι κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν λατρεύοντα·

10 Τὰ ὁποῖα μόνον συνίστανται εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ δικαιώματα τῆς σαρκὸς, ἐπικρατοῦντα ἕως τοῦ καιροῦ τῆς διορθώσεως.

11 Χριστὸς δὲ ἐλθὼν, Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ μέσου τῆς μεγαλιτέρας καὶ τελειοτέρας

σκηνῆς, ὄχι χειροποιήτου, τουτέστιν, ὄχι ταύτης τῆς κατασκευῆς,

12 Οὐδὲ διὰ μέσου αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ ἰδίου του αἵματος, εἰσῆλθεν ἅπαξ εἰς τὰ ἅγια, εὑρὼν αἰωνίον λύτρωσιν.

13 Διότι ἐὰν τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ ἡ στάκτη τῆς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς μολυσμένους, ἁγιάζει εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,

14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου προσέφερε τὸν ἑαυτόν του ἄμωμον εἰς τὸν Θεὸν, θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ λατρεύητε Θεὸν ζῶντα;

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ καλεσμένοι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς αἰωνίου κληρονομίας· ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἔγινεν διὰ ἀπολύτρωσιν τῶν παραβάσεων αἱ ὁποῖαι ἦτον ὑπὸ τὴν πρώτην διαθήκην.

16 Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔρχηται καὶ θάνατος ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν διέθηκε.

17 Διότι ἡ διαθήκη εἶναι βέβαια εἰς τοὺς νεκρούς· ἐπειδὴ ὅτε ζῇ ὅστις τὴν διέθηκε, δὲν ἔχει ποτὲ δύναμιν.

18 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος·

19 Διότι ὅτε ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλας τὰς ἐντολὰς κατὰ τὸν νόμον εἰς ὅλον τὸν λαὸν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ νερὸν καὶ μὲ μαλλίον κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐῤῥάντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαὸν,

20 Λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν σᾶς παρήγγειλεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ἐῤῥάντισεν ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ σχεδὸν μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτον οἱ μὲν τύποι τῶν πραγμάτων εἰς τοὺς οὐρανοὺς μὲ ταῦτα νὰ καθαρίζωνται· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια καθαρίζονται μὲ καλλιτέρας θυσίας παρὰ ταύτας.

24 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα ἅγια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τώρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ ἡμᾶς·

25 Ὄχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάκις τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἔτος μὲ ξένον αἷμα·

26 (Διότι τότε ἦτον χρεία νὰ πάθῃ αὐτὸς πολλάκις ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου·) τώρα δὲ μίαν φορὰν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανερώθη εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ μέσου τῆς θυσίας τοῦ ἑαυτοῦ του.

27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνωσιν μίαν φορὰν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον εἶναι κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς προσεφέρθη μίαν φορὰν, εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας πολλῶν· καὶ ἐκ δευτέρου θέλει φανῇ χωρὶς ἁμαρτίαν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπεκδέχονται εἰς σωτηρίαν.

ΚΕΦ. ι'.

ΔΙΟΤΙ ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὄχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποκαθαρίσῃ, διὰ μέσου τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἔτος διὰ παντὸς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσέρχονται.

2 Ἐπειδὴ ἀλλέως ἤθελον παύσει αἱ θυσίαι ἀπὸ τοῦ νὰ προσφέρωνται·

διότι οἱ λατρεύοντες, μίαν φορὰν
κεκαθαρμένοι, δὲν ἤθελον ἔχει
πλέον καμμίαν συνείδησιν ἁμαρ-
τιῶν.
3 Ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς θυσίας κατ'
ἔτος γίνεται ἀνάμνησις τῶν ἁμαρ-
τιῶν.
4 Διότι εἶναι ἀδύνατον τὸ αἷμα
τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων νὰ
ἀφαιρῇ ἁμαρτίας.
5 Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν
κόσμον λέγει· Θυσίαν καὶ προσ-
φορὰν δὲν ἠθέλησας, σῶμα δὲ μὲ
κατεσκεύασας·
6 Δὲν εὐχαριστήθης εἰς ὁλοκαυ-
τώματα καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας.
7 Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἔρχομαι (εἰς
τὸν τόμον τοῦ βιβλίου ἐγράφη
περὶ ἐμοῦ) νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ
θέλημά σου.
8 Λέγων ἀνώτερον· Θυσίαν καὶ
προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ
θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας,
οὐδὲ εὐχαριστήθης εἰς αὐτάς· (αἱ
ὁποῖαι προσφέρονται κατὰ τὸν
νόμον·)
9 Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἔρχομαι νὰ
κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου.
Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ στήσῃ
τὸ δεύτερον.
10 Εἰς τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα
ἡγιασμένοι διὰ μέσου τῆς προσ-
φορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἅπαξ.
11 Καὶ πᾶς ἱερεὺς ἔστεκε λειτουρ-
γῶν καθ' ἡμέραν, καὶ προσφέρων
πολλάκις τὰς αὐτὰς θυσίας, αἵτινες
οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσιν
ἁμαρτίας·
12 Αὐτὸς δὲ ἀφ' οὗ προσέφερε
μίαν θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας,
ἐκάθισε διαπαντὸς εἰς τὴν δεξιὰν
τοῦ Θεοῦ·
13 Τὸ λοιπὸν ἀπεκδεχόμενος ἕως
οὗ τεθῶσιν οἱ ἐχθροί του ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν του·
14 Διοτι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτε-
λειοποίησε διαπαντὸς τοὺς ἁγια-
ζομένους.
15 Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διότι ἀφ' οὗ προ-
εἶπεν,
16 Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποί-
αν θέλω διαθέσει εἰς αὐτοὺς μετὰ
τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος·
Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς
τὰς καρδίας των, καὶ θέλω ἐπιγρά-
ψει αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὰς διανοίας
των,
17 Καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς
ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῆ
πλέον.
18 Ὅπου δὲ εἶναι ἄφεσις τούτων,
δὲν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ
ἁμαρτίας.
19 Ἔχοντες λοιπὸν, ἀδελφοὶ,
παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
ἁγίων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ,
20 Ὁδὸν καινουρίαν καὶ ζῶσαν
τὴν ὁποίαν ἐγκαίνισεν εἰς ἡμᾶς,
διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι,
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
21 Καὶ ἔχοντες μέγαν ἱερέα ἐπάνω
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,
22 Ἂς προσερχώμεθα μὲ ἀλη-
θινὴν καρδίαν, μὲ πληροφορίαν
πίστεως, ῥαντισμένοι τὰς καρδίας
ἀπὸ συνειδέσεως πονηρᾶς·
23 Καὶ λουμένοι τὸ σῶμα μὲ
νερὸν καθαρὸν, ἂς κατέχωμεν τὴν
ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον·
(διότι ὁ ὑποσχόμενος εἶναι πιστός·)
24 Καὶ ἂς φροντίζωμεν ὁ εἷς διὰ
τὸν ἄλλον εἰς παρακίνησιν τῆς
ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων.
25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν συν-
αγωγὴν ἡμῶν αὐτῶν, καθὼς εἶναι
συνήθεια εἴς τινας, ἀλλὰ παρακι-
νοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον· καὶ τόσῳ
μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν.
26 Διότι ἐὰν ἁμαρτάνωμεν ἡμεῖς
ἑκουσίως, ἀφ' οὗ ἐλάβομεν τὴν
γνώρισιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομέ-

νει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτιῶν·
27 Ἀπομένει δὲ φοβερά τις ἀπαν-
τοχὴ τῆς κρίσεως, καὶ κατάπυρος
ὀργὴ ἡ ὁποία μέλλει νὰ καταφάγῃ
τοὺς ὑπεναντίους.
28 Ὅστις ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ
Μωϋσέως, μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρας
χωρὶς οἰκτιρμῶν ἀποθνήσκει·
29 Πόσῳ, σᾶς φαίνεται, θέλει
ἀξιωθῇ χειροτέρας τιμωρίας ἐκεῖ-
νος ὁ ὁποῖος κατεπάτησε τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλογαρίασε μιαρὸν
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ ὁποῖον
ἡγιάσθη, καὶ ὕβρισε τὸ Πνεῦμα τῆς
χάριτος;
30 Διότι γνωρίζομεν ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος εἶπεν· Ἡ ἐκδίκησις εἶναι
ἰδική μου, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει,
λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Κύριος
θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.
31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπεσεῖν εἰς
τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
32 Ἀνενθυμεῖσθε δὲ τὰς πρότερον
ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας φωτισθέν-
τες ὑπεμείνατε πολὺν ἀγῶνα παθη-
μάτων·
33 Ποτὲ μὲν, θεατριζόμενοι μὲ
ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις· ποτὲ δὲ,
γενόμενοι κοινωνοὶ τῶν οὕτω κατα-
θλιβομένων.
34 Διότι ἐλάβετε συμπάθειαν εἰς
τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδέχθητε μετὰ
χαρᾶς τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν-
των σας, γνωρίζοντες ὅτι ἔχετε εἰς
τὸν ἑαυτόν σας καλλιτέραν πε-
ριουσίαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
διαμένουσαν.
35 Μὴν ἀποβάλητε λοιπὸν τὴν
παῤῥησίαν σας, ἡ ὁποία ἔχει μεγά-
λην μισθαποδοσίαν.
36 Διότι σεῖς χρειάζεσθε ὑπομο-
νήν· διὰ νὰ ἀπολάβητε τὴν ὑπό-
σχεσιν, ἀφ' οὗ κάμητε τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ·
37 Διότι ἔτι μικρὸν μικρότατον
καιρὸν, καὶ ὁ ἐρχόμενος θέλει ἔλ-
θει, καὶ δὲν θέλει χρονίσει.
38 Καὶ ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ
τὴν πίστιν· καὶ ἐὰν κἀνεὶς σύρει τὸν
ἑαυτόν του ὀπίσω, δὲν εὐαρεστεῖ-
ται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχή μου.
39 Ἡμεῖς δὲ δὲν εἴμεθα νὰ συρ-
θῶμεν ὀπίσω, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἀπώ-
λειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν εἰς
σωτηρίαν ψυχῆς.

ΚΕΦ. ια'.

ΕΙΝΑΙ δὲ ἡ πίστις, ὑπόστασις
πραγμάτων ἐλπιζομένων, ἀπόδειξις
πραγμάτων μὴ βλεπομένων.
2 Διότι εἰς ταύτην τὴν πίστιν ἐμαρ-
τυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.
3 Διὰ τῆς πίστεως νοοῦμεν ὅτι οἱ
αἰῶνες κατεσκευάσθησαν μὲ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ βλεπό-
μενα δὲν ἔγιναν ἀπὸ φαινόμενα.
4 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἄβελ προσ-
έφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιτέραν
θυσίαν παρὰ τὸν Κάϊν, διὰ τῆς
ὁποίας ἐμαρτυρήθη ὅτι εἶναι δί-
καιος, ἐπειδὴ ἐμαρτύρει ὁ Θεὸς εἰς
τὰ δῶρα αὐτοῦ· καὶ διὰ αὐτῆς ἀπο-
θανὼν ἀκόμη λαλεῖται.
5 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἐνὼχ με-
τετέθη, διὰ νὰ μὴ ἰδῇ θάνατον·
καὶ δὲν εὑρίσκετο, διότι ὁ Θεὸς τὸν
μετέθεσε· διότι πρὸ τῆς μεταθέ-
σεώς του ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρέ-
στησεν εἰς τὸν Θεόν.
6 Χωρὶς δὲ πίστεως εἶναι ἀδύνα-
τον νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν·
διότι δέον εἶναι ὁ προσερχόμενος
εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶναι
Θεὸς, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
τὸν ἐκζητοῦσι γίνεται μισθαπο-
δότης.
7 Διὰ τῆς πίστεως μηνυθεὶς ὁ
Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα ἀκόμη δὲν ἐβλέποντο, εὐλα-
βηθεὶς κατεσκεύασε τὴν κιβωτὸν
εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
διὰ τῆς ὁποίας κιβωτοῦ κατέκρινε
τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονόμος
τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης.

8 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβραὰμ καλούμενος ὑπήκουσε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν· καὶ ἐξῆλθεν, μὴ ἐξεύρων ποῦ ὑπάγει.
9 Διὰ τῆς πίστεως παροίκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ὑποσχέσεως ὡς εἰς ξένην, κατοικήσας εἰς σκηνὰς μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς ὑποσχέσεως τῆς αὐτῆς·
10 Διότι περιέμενε τὴν πόλιν ἡ ὁποία ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας πόλεως τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.
11 Διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ Σάῤῥα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν σπέρματος, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐλογαρίασε πιστὸν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη.
12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἕνα, καὶ τοῦτον ἤδη νενεκρωμένον, ἐγεννήθησαν καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ ἀναρίθμητος παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
13 Οὗτοι ὅλοι μὲ πίστιν ἀπέθανον, μὴ λαβόντες τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς, καὶ ἐπείσθησαν εἰς αὐτὰς, καὶ ἠγάπησαν αὐτὰς, καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἦσαν ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
14 Διότι ὅποιοι λέγουσι τὰ τοιαῦτα, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.
15 Καὶ ἐὰν ἐνεθυμοῦντο ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθον, εἶχον καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι·
16 Τώρα δὲ ὀρέγονται καλλιτέραν, τουτέστι, τὴν ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται νὰ καλῆται Θεὸς αὐτῶν· διότι ἡτοίμασε πόλιν εἰς αὐτούς.
17 Διὰ τῆς πίστεως Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος προσέφερε τὸν Ἰσαάκ· καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνεδέχθη τὰς ὑποσχέσεις,
18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη· Ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει καλεσθῇ τὸ σπέρμα σου·
19 Συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀνεγείρῃ καὶ ἀπὸ τοὺς νεκρούς· ὅθεν καὶ εἰς παραβολὴν αὐτὸν ἐπανέλαβε.
20 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ περὶ τῶν μελλόντων.
21 Διὰ τῆς πίστεως ἀποθνήσκων ὁ Ἰακὼβ εὐλόγησε καθένα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ προσεκύνησεν ἐπιστηριζόμενος εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου του.
22 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων ἐμνημόνευσε τὴν ἔξοδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρήγγειλε διὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ.
23 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, διότι εἶδον τὸ παιδίον εὔμορφον· καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.
24 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γενόμενος μεγάλος ἠρνήθη νὰ λέγηται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ·
25 Προκρίνας μᾶλλον νὰ κακοπαθῇ ὁμοῦ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας·
26 Λογαριάσας μεγαλίτερον πλοῦτον τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.
27 Διὰ τῆς πίστεως κατέλιπε τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ἐκαρτέρησεν ὡς ἂν ἔβλεπε τὸν ἀόρατον.
28 Διὰ τῆς πίστεως ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐγγίσῃ ὁ ἄγγελος ὁ ἐξολοθρεύων τὰ πρωτό-

τοκα τῶν Αἰγυπτίων.
29 Διὰ τῆς πίστεως διέβησαν
τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι δοκιμάσαντες κατεβυθίσθησαν.
30 Διὰ τῆς πίστεως τὰ τείχη τῆς
Ἱεριχὼ ἔπεσαν, ἀφ' οὗ περιεκυκλώθησαν ἑπτὰ ἡμέρας.
31 Διὰ τῆς πίστεως ἡ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη δὲν συναπωλέσθη μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠπείθησαν, ὅτε ἐδέχθη μὲ εἰρήνην τοὺς κατασκόπους.
32 Καὶ τί πλέον λέγω; διότι ὁ
καιρὸς θέλει μὲ λείψει νὰ διηγῶμαι περὶ τοῦ Γεδεὼν, καὶ Βαρὰκ, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, καὶ Δαβὶδ, καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·
33 Οἱ ὁποῖοι διὰ μέσου τῆς πί-
στεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ὑποσχέσεις, ἔφραξαν τὰ στόματα τῶν λεόντων,
34 Ἔσβεσαν τὴν δύναμιν τοῦ πυ-
ρὸς, ἔφυγον τὰ στόματα τῆς μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγιναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὰς στρατιὰς τῶν ἀλλοτρίων·
35 Αἱ γυναῖκες ἔλαβον δι' ἀνα-
στάσεως τοὺς νεκρούς των· καὶ ἄλλοι ἐτυμπανίσθησαν, μὴ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ τύχωσι καλλιτέρας ἀναστάσεως·
36 Καὶ ἄλλοι ἔλαβον ἐμπαιγ-
μοὺς καὶ μάστιγας, προσέτι δεσμὰ καὶ φυλακάς·
37 Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθη-
σαν, ἐπειράχθησαν, ἀπέθανον μὲ φόνον μαχαίρας· περιῆλθον μὲ προβάτων, μὲ αἰγῶν δέρματα· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοπαθοῦντες,
38 (Τῶν ὁποίων δὲν ἦτον ἄξιος ὁ
κόσμος·) περιπλανώμενοι εἰς τὰς ἐρημίας, καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς.
39 Καὶ οὗτοι ὅλοι μαρτυρηθέντες
διὰ μέσου τῆς πίστεως, δὲν παρέλαβον τὴν ὑπόσχεσιν·
40 Διότι προέβλεψεν ὁ Θεὸς καλ-
λίτερόν τι διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴ τελειωθῶσιν ἐκεῖνοι χωρὶς ἡμῶν.

ΚΕΦ. ιβ΄.

ΛΟΙΠΟΝ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ εἴμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ τοσοῦτον σύννεφον μαρτύρων, ἀποθέσαντες πᾶν βάρος, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἡ ὁποία εὐκόλως μᾶς περιπλέκει, ἂς τρέχωμεν μὲ ὑπομονὴν τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα·
2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν
τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.
3 Διότι ἐνθυμηθῆτε ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος ὑπέμεινεν ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὸν ἑαυτόν του τοιαύτην ἀντιλογίαν, διὰ νὰ μὴ ἀποκάμητε, λειποψυχοῦντες.
4 Σεῖς ἀκόμη δὲν ἀντεστάθητε
ἕως αἵματος, ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν.
5 Καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νουθε-
σίαν, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· Υἱέ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παίδευσιν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ λειποψυχῇς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ·
6 Διότι ὁ Κύριος παιδεύει ὁποῖον
ἀγαπᾷ· καὶ μαστιγόνει πάντα υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεται.
7 Ἐὰν ὑπομένητε παίδευσιν, ὁ
Θεὸς προσφέρεται εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· διότι τίς εἶναι ὁ υἱὸς τὸν ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ;
8 Ἐὰν δὲ ἦσθε χωρὶς παίδευσιν,
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι εἶναι μέτοχοι, λοιπὸν εἶσθε νόθοι, καὶ ὄχι υἱοί.

9 Ἔπειτα τοὺς μὲν πατέρας τῆς
σαρκός μας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ
τοὺς ἐνετρεπόμεθα· δὲν θέλομεν
ὑποταχθῆ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὸν
Πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ θέ-
λομεν ζήσει;
10 Διότι οἱ μὲν πατέρες πρὸς ὀλί-
γας ἡμέρας ἐπαίδευον, κατὰ τὴν
ἀρέσκειάν των· ὁ δὲ Θεὸς διὰ τὸ
συμφέρον, εἰς τὸ νὰ μεταλάβωμεν
τῆς ἁγιότητός του.
11 Καὶ πᾶσα παίδευσις πρὸς μὲν
τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ ἦναι
χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ
ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς
δικαιοσύνης εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
ἐγυμνάσθησαν δι' αὐτῆς.
12 Διὰ τοῦτο τὰς ἐξησθενημένας
χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γό-
νατα ἀνορθώσατε·
13 Καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας
ἴσους δρόμους, διὰ νὰ μὴ παρεκ-
τραπῇ τὸ χωλὸν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ
ἰατρευθῇ.
14 Ζητεῖτε εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ὅλους,
καὶ τὸν ἁγιασμὸν, χωρὶς τὸν ὁποῖον
οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον·
15 Βλέποντες σπουδαίως, μή πως
λείπῃ τις ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ·
μή πως ῥίζα τις πικρὰ ἀναβλαστά-
νουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ μέσου ταύ-
της μιανθῶσι πολλοί·
16 Μή πως εἶναί τις πόρνος, ἢ βέ-
βηλος ὡς ὁ Ἠσαῦ, ὁ ὁποῖος διὰ ἓν
φαγητὸν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκιά
του.
17 Διότι γνωρίζετε ὅτι καὶ μετ-
έπειτα θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν
εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· διότι δὲν
εὗρε τόπον μετανοίας, ἂν καὶ τὴν
ἐζήτησε μὲ δάκρυα.
18 Διότι δὲν προσήλθετε εἰς ὄρος
τὸ ὁποῖον ψηλαφᾶται, καὶ καίεται
ἀπὸ πῦρ, καὶ εἰς ζόφον, καὶ εἰς
σκότος, καὶ εἰς ἀνεμοστρόβιλον,
19 Καὶ εἰς ἦχον σάλπιγγος, καὶ
εἰς φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν
φωνὴν ὅσοι ἤκουσαν παρεκάλεσαν
νὰ μὴ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ λόγος·
20 (Διότι δὲν ὑπέφερον τὸ ἀπαγό-
ρευμα· Ἐὰν καὶ θηρίον ἐγγίσῃ εἰς
τὸ ὄρος, θέλει λιθοβοληθῆ, ἢ θέλει
κατατοξευθῆ μὲ ἀκοντάριον·
21 Καὶ ἦτον τόσον φοβερὸν τὸ
φαινόμενον, ὥστε ὁ Μωϋσῆς εἶπεν·
Ἔμφοβος εἶμαι καὶ ἔντρομος·)
22 Ἀλλὰ σεῖς προσήλθετε εἰς τὸ
ὄρος τῆς Σιὼν, καὶ εἰς τὴν πόλιν
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τὴν ἐπου-
ράνιον Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὰς
μυριάδας ἀγγέλων,
23 Εἰς τὴν πανήγυριν καὶ ἐκκλη-
σίαν πρωτοτόκων, τῶν ἀπογεγραμ-
μένων εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ εἰς
κριτὴν τὸν Θεὸν τῶν πάντων, καὶ
εἰς τὰ πνεύματα δικαίων τετελειω-
μένων,
24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν μεσί-
την τῆς νέας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ
αἷμα τοῦ ῥαντισμοῦ, τὸ ὁποῖον
λαλεῖ καλλίτερα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ
Ἄβελ.
25 Βλέπετε μὴ παραιτήσητε ἐκεῖ-
νον ὁ ὁποῖος λαλεῖ· διότι ἐὰν
ἐκεῖνοι δὲν ἔφυγον, οἱ ὁποῖοι παρ-
αίτησαν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐλάλει
ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῷ μᾶλλον δὲν
θέλομεν φύγει ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπο-
στρεφόμεθα ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ
ἀπὸ τοὺς οὐρανούς.
26 Τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἐσάλευσε
τότε τὴν γῆν· τώρα δὲ ὑπεσχέθη,
λέγων· Ἀκόμη μίαν φορὰν ἐγὼ
σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ
τὸν οὐρανόν.
27 Καὶ τὸ, Ἀκόμη μίαν φορὰν,
δηλοῖ τὴν μετάθεσιν τῶν πραγμάτων
τὰ ὁποῖα σαλεύονται, ὡς καμωμένα,
διὰ νὰ ἀπομείνωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
δὲν σαλεύονται.
28 Διὰ τοῦτο παραλαμβάνοντες
βασιλείαν ἀσάλευτον, ἂς ἔχομεν
χάριν διὰ τῆς ὁποίας νὰ λατρεύω-
μεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ

αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας·
29 Διότι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ
κατατρώγον.

ΚΕΦ. ιγ'.

Ἡ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ἂς μένῃ.
2 Μὴ λησμονεῖτε τὴν φιλοξενίαν·
διότι διὰ ταύτης κάποιοι μὴ ἐξεύ-
ροντες ἀγγέλους ἐξενοδόχησαν.
3 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους, ὡς
συνδεδεμένοι· καὶ τοὺς κακοπα-
θοῦντας, ὡς ὄντες καὶ σεῖς αὐτοὶ
εἰς τὸ σῶμα.
4 Ὁ γάμος εἰς ὅλους ἂς ἦναι τίμιος,
καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· διότι τοὺς
πόρνους καὶ τοὺς μοιχοὺς θέλει
κρίνει ὁ Θεός.
5 Ὁ τρόπος σας ἂς ἦναι ἀφιλάργυ-
ρος· εὐχαριστούμενοι εἰς τὰ ὁποῖα
ἔχετε· διότι αὐτὸς εἶπε· Δέν θέλω
σὲ ἀφήσει, οὐδὲ θέλω σὲ ἐγκατα-
λίπει.
6 Ὥστε θαῤῥοῦντες ἡμεῖς νὰ λέ-
γωμεν· Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου,
καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ ὅ,τι καὶ ἂν
μὲ κάμῃ ἄνθρωπος.
7 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτάς
σας, οἵτινες σᾶς ἐλάλησαν τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὁποίων ἀναθεω-
ροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς διαγωγῆς,
μιμεῖσθε τὴν πίστιν.
8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σή-
μερον ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.
9 Μὴ περιφέρεσθε ἀπὸ διδαχὰς
ποικιλας καὶ παραξένους· διότι
καλὸν εἶναι νὰ βεβαιοῦται ἡ καρδία
μὲ τὴν χάριν, καὶ ὄχι μὲ τὰ φαγη-
τὰ, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι περιεπάτησαν εἰς
αὐτά.
10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ
τὸ ὁποῖον οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν
σκηνὴν δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ
φάγωσι.
11 Διότι τῶν ὁποίων ζώων τὸ
αἷμα προσφέρεται διὰ ἁμαρτίας
εἰς τὰ ἅγια διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέ-
ως, τὰ σώματα τούτων τῶν ζώων
κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὸ στρατό-
πεδον.
12 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ
νὰ ἁγιάσῃ τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου
αἵματος, ἔξω ἀπὸ τὴν πύλην ἔπαθε.
13 Λοιπὸν ἂς ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον,
φέροντες τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ.
14 Διότι ἐδῶ δὲν ἔχομεν πόλιν
διαμένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦμεν τὴν
μέλλουσαν.
15 Διὰ μέσου αὐτοῦ λοιπὸν ἂς
προσφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως τῷ
Θεῷ διαπαντὸς, τουτέστι, καρπὸν
χειλέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.
16 Καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν εὐερ-
γεσίαν καὶ τὴν μετάδοσιν· διότι
εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται
ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτάς
σας, καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ
ἀγρυπνοῦσι διὰ τὰς ψυχάς σας,
ὡς μέλλοντες νὰ ἀποδώσωσι λογα-
ριασμόν· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο
μετὰ χαρᾶς, καὶ μὴ ἀναστενάζον-
τες· διότι ἀνωφελὲς εἶναι τοῦτο εἰς
σᾶς.
18 Προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς· διότι
θαῤῥοῦμεν ὅτι ἔχομεν καλὴν συνεί-
δησιν, θέλοντες εἰς ὅλα νὰ διάγω-
μεν καλῶς·
19 Καὶ περισσότερον παρακαλῶ
νὰ κάμητε τοῦτο, διὰ νὰ ἀποκατα-
σταθῶ εἰς σᾶς τάχιον.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ὁποῖ-
ος ἀνεβίβασεν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγαν
Ποιμένα τῶν προβάτων διὰ τοῦ
αἵματος τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
21 Εἴθε νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, εἰς τὸ νὰ κάμητε
τὸ θέλημα αὐτοῦ· κάμνων εἰς σᾶς
ὅ,τι εἶναι εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ,
διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ,
ὑποφέρετε τὸν λόγον τῆς νουθεσίας·
διότι ἐν συντόμῳ σᾶς ἔγραψα.
23 Μάθετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμό-
θεος ἀπελύθη· ὁμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον
(ἐὰν ἔρχηται τάχιον) θέλω σᾶς
ἰδεῖ.
24 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς προ-
εστῶτάς σας, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους.
Ἀσπάζονταί σας ὅλοι οἱ ἀπὸ τὴν
Ἰταλίαν.
25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ Τιμοθέου.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. αʹ.

ἸΑΚΩΒΟΣ, δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς
δώδεκα φυλὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς
τὴν διασπορὰν, χαίρειν.
2 Πᾶσαν χαρὰν λογαριάσατε,
ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς
ποικίλους πειρασμούς·
3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία
τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται
ὑπομονήν·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἂς ἔχῃ ἔργον τέ-
λειον, διὰ νὰ ἦσθε τέλειοι καὶ ὁλό-
κληροι, εἰς μηδὲν ἐλλειπεῖς.
5 Καὶ ἐάν τις ἀπὸ σᾶς ἦναι ἐλλει-
πὴς εἰς σοφίαν, ἂς ζητῇ ἀπὸ τὸν
Θεὸν, ὁ ὁποῖος δίδει εἰς ὅλους
πλουσίως, καὶ δὲν ὀνειδίζει· καὶ
θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν.
6 Ἂς ζητῇ ὅμως μὲ πίστιν, χωρὶς
νὰ ἀμφιβάλλῃ· διότι ὅστις ἀμφι-
βάλλει, ὁμοιάζει μὲ τὸ κῦμα τῆς
θαλάσσης τὸ ὁποῖον ἀνεμίζεται
καὶ ῥιπίζεται.
7 Καὶ ἂς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τι ἀπὸ τὸν
Κύριον.
8 Ὁ δίγνωμος ἄνθρωπος εἶναι ἀκα-
τάστατος εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἂς
καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ·
10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν ταπεί-
νωσιν αὐτοῦ, διότι θέλει παρέλθει
ὡς τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου·
11 Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν
καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον,
καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ
εὐμορφία τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος
εἰς τὰς πορείας αὐτοῦ θέλει μαραν-
θῇ.
12 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος
ὅστις ὑπομένει πειρασμόν· διότι
δόκιμος γενόμενος θέλει λάβει τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον
ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι τὸν ἀγαπῶσι.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος ἂς λέγῃ·
Ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν πειράζομαι·
διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος τῶν
κακῶν, καὶ αὐτὸς οὐδένα πειράζει·
14 Ἀλλὰ καθεὶς πειράζεται, ἑλ-
κυόμενος καὶ ἀπατώμενος ἀπὸ τὴν
ἰδίαν του ἐπιθυμίαν·
15 Ἔπειτα συλλαβοῦσα ἡ ἐπιθυ-
μία γεννᾷ ἁμαρτίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία

ἀποτελειωθεῖσα γεννᾷ θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί.
17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δῶρον τέλειον ἀπὸ ἐπάνω εἶναι, καὶ
καταβαίνει ἀπὸ τὸν Πατέρα τῶν
φώτων, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι
παραλλαγὴ, ἢ μεταβολῆς σκιά.
18 Αὐτὸς ἀπὸ θέλημά του μᾶς
ἐγέννησε μὲ τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας, εἰς τὸ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ἀπαρ-
χή τις πάντων τῶν αὐτοῦ κτισμά-
των.
19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ,
ἂς ἦναι πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ
νὰ ἀκούσῃ, ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λαλήσῃ,
ἀργὸς εἰς ὀργήν·
20 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου
δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ.
21 Διὰ τοῦτο ἀποθέσατε πᾶσαν
ῥυπαρότητα καὶ περίσσευμα τῆς
κακίας, καὶ δεχθῆτε μὲ πρᾳότητα
τὸν ἔμφυτον λόγον, ὁ ὁποῖος δύνα-
ται νὰ σώσῃ τὰς ψυχάς σας.
22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λό-
γου, καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταὶ, ἀπα-
τῶντες τὸν ἑαυτόν σας.
23 Διότι ἐάν τις ἦναι ἀκροατὴς
τοῦ λόγου καὶ ὄχι ποιητὴς, οὗτος
ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος
θεωρεῖ τὸ φυσικόν του πρόσωπον
εἰς τὸ κάτοπτρον·
24 Διότι ἐθεώρησε τὸν ἑαυτόν του
καὶ ἀπῆλθε, καὶ παρευθὺς ἐλησμό-
νησε ὁποῖος ἦτον.
25 Ὅστις δὲ ἐγκύψῃ εἰς τὸν νό-
μον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας,
καὶ διαμένῃ, οὗτος μὴ ὢν ἀκροα-
τὴς λησμονῶν, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ
ἔργου, οὗτος θέλει εἶναι μακάριος
εἰς τὴν ποίησίν του.
26 Ἐάν τις μεταξύ σας φαίνηται
νὰ ἦναι θεοσεβὴς, καὶ δὲν χαλινα-
γωγῇ τὴν γλῶσσάν του, ἀλλ' ἀπα-
τᾷ τὴν καρδίαν του, ἡ θρησκεία
αὐτοῦ εἶναι μάταιος.
27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ
ἀμίαντος ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ
Πατρὸς αὕτη εἶναι· νὰ ἐπισκεπτώ-
μεθα τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὰς χήρας
εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ νὰ διατηρῇ
καθεὶς τὸν ἑαυτόν του ἀμόλυντον
ἀπὸ τὸν κόσμον.

ΚΕΦ. β΄.

ἈΔΕΛΦΟΙ΄ μου, μὴ ἔχετε με
προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
δόξης.
2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συν-
αγωγήν σας ἄνθρωπος μὲ χρυσοῦν
δακτυλίδιον καὶ μὲ λαμπρὸν φόρε-
μα, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς μὲ φό-
ρεμα ῥυπαρὸν,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα,
καὶ εἴπῆτε εἰς αὐτόν· Σὺ κάθου
ἐδῶ καλῶς· καὶ εἰς τὸν πτωχὸν
εἴπῆτε· Σὺ στάσου ἐκεῖ, ἢ κάθου
ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·
4 Δὲν ἐκάμετε διάκρισιν μεταξύ
σας, καὶ ἐγίνατε κριταὶ διαλογι-
σμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπη-
τοί· δὲν ἔκλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτω-
χοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσί-
ους εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονό-
μους τῆς βασιλείας τὴν ὁποίαν
ὑπεσχέθη εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
τὸν ἀγαπῶσι;
6 Σεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν.
Δὲν σᾶς καταδυναστεύουσιν οἱ
πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρουσιν
εἰς τὰ κριτήρια;
7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ
καλὸν ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον ὀνομά-
ζεσθε;
8 Ἐὰν μὲν σεῖς ἐκτελῆτε τὸν νό-
μον τὸν βασιλικὸν, κατὰ τὴν γρα-
φήν· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν πλη-
σίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου· καλῶς
κάμνετε·
9 Ἂν δὲ κάμνητε προσωπολη-

ψίαν, ἐργάζεσθε ἁμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡς παραβάται.
10 Διότι ὅστις διατηρήσῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσῃ εἰς ἕνα, ἔγινε πταίστης ὅλων.
11 Διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπε, Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ, Μὴ φονεύσῃς. Ἐὰν δὲ μὴ μοιχεύσῃς, ἀλλὰ φονεύσῃς, ἔγινες παραβάτης τοῦ νόμου.
12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω κάμνετε, ὡσὰν μέλλοντες νὰ κριθῆτε διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας·
13 Διότι ἡ κρίσις θέλει εἶναι ἀνελεήμων εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντίον τῆς κρίσεως.
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχῃ; μή πως δύναται ἐκείνη ἡ πίστις νὰ τὸν σώσῃ;
15 Καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ἦναι γυμνοὶ, καὶ ὑστερημένοι τῆς καθημερινῆς τροφῆς,
16 Καὶ εἴπῃ τις ἀπὸ σᾶς εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς εἰρήνην, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· καὶ δὲν δώσητε εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;
17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὰ καθ' ἑαυτήν.
18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ τις· Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξόν με τὴν πίστιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ δείξει ἀπὸ τὰ ἔργα μου τὴν πίστιν μου.
19 Σὺ πιστεύεις ὅτι εἶναι εἷς ὁ Θεός· καλῶς κάμνεις· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι.
20 Θέλεις ὅμως νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;
21 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ μας δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ὅτε προσέφερε τὸν υἱόν του τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;
22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει μὲ τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· καὶ ὠνομάσθη φίλος Θεοῦ.
24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιόνεται ἀπὸ τὰ ἔργα, καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν πίστιν;
25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ὅτε ἐδέχθη τοὺς ἀγγέλους, καὶ τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ ἄλλην ὁδόν;
26 Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρὸν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρά.

ΚΕΦ. γ΄.

ἈΔΕΛΦΟΙ' μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, γνωρίζοντες ὅτι θέλομεν λάβει μεγαλίτερον κρῖμα·
2 Διότι ὅλοι πταίομεν πολλά. Ἐάν τις δὲν πταίῃ εἰς τὸν λόγον, οὗτος εἶναι τέλειος, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
3 Ἰδοὺ, βάλλομεν τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθωνται· καὶ μετακινοῦμεν ὅλον των τὸ σῶμα.
4 Ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ τόσον μεγάλα, καὶ ἀμπωθούμενα ἀπὸ σκληροὺς ἀνέμους, γυρίζονται ἀπὸ μικρότατον πηδάλιον, ὅπου καὶ ἂν θέλῃ ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου·
5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μεγάλα. Ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει·
6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς τὰ μέλη μας, μολύνουσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογιζομένη ἀπὸ τὴν γέενναν.
7 Διότι πᾶσα φύσις τῶν θηρίων,

καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν ἑρπετῶν,
καὶ τῶν θαλασσίων, δαμάζεται
καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν τὴν
ἀνθρωπίνην.
8 Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ δαμάσῃ
τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνθρωπίνην·
ἀκράτητον κακὸν εἶναι, γεμάτη ἀπὸ
φαρμάκιον θανατηφόρον.
9 Δι' αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν
καὶ Πατέρα, καὶ δι' αὐτῆς καταρώ-
μεθα τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι
ἔγιναν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ·
10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸ στόμα ἐξέρχεται
εὐλογία καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει,
ἀδελφοί μου, ταῦτα νὰ γίνωνται
οὕτω.
11 Μή πως ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν αὐ-
τὴν τρύπαν ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ
τὸ πικρόν;
12 Μή πως δύναται, ἀδελφοί μου,
ἡ συκέα νὰ κάμῃ ἐλαίας, ἢ ἡ ἄμ-
πελος νὰ κάμῃ σῦκα; οὕτως οὐδε-
μία πηγὴ δύναται νὰ κάμῃ νερὸν
ἁλμυρὸν καὶ γλυκύ.
13 Τίς εἶναι μεταξύ σας σοφὸς καὶ
ἐπιστήμων; ἂς δείξῃ ἀπὸ τὴν κα-
λὴν διαγωγὴν τὰ ἔργα του μὲ
πραότητα σοφίας.
14 Ἂν δὲ ἔχητε πικρὸν ζῆλον καὶ
φιλονεικίαν εἰς τὴν καρδίαν σας,
μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε
ἐναντίον τῆς ἀληθείας.
15 Αὕτη ἡ σοφία δὲν εἶναι ἐκείνη
ἡ ὁποία καταβαίνει ἄνωθεν, ἀλλὰ
εἶναι ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης·
16 Διότι ὅπου εἶναι φθόνος καὶ
φιλονεικία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία
καὶ κάθε κακὸν πρᾶγμα.
17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον
μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνική,
πραεῖα, εὐπειθής, γεμάτη ἀπὸ ἔλεος
καὶ καρποὺς ἀγαθοὺς, ἀδιάφορος
καὶ ἀνυπόκριτος.
18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης
σπείρεται μὲ εἰρήνην ἀπὸ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι κάμνουσιν εἰρήνην.

ΚΕΦ. δ΄.

ΠΟΘΕΝ εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ αἱ
μάχαι μεταξύ σας; δὲν εἶναι ἀπεδῶ,
ἀπὸ τὰς ἡδονάς σας αἱ ὁποῖαι
στρατεύονται εἰς τὰ μέλη σας;
2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε· φο-
νεύετε καὶ ζηλεύετε, καὶ δὲν δύνα-
σθε νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ
πολεμεῖτε, δὲν ἔχετε δὲ, διότι δὲν
ζητεῖτε.
3 Σεῖς ζητεῖτε, καὶ δὲν λαμβά-
νετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ
δαπανήσητε εἰς τὰς ἡδονάς σας.
4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν
γνωρίζετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου
εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅποιος λοι-
πὸν βουληθῇ νὰ ἦναι φίλος τοῦ
κόσμου, καθίσταται ἐχθρὸς τοῦ
Θεοῦ.
5 Ἢ νομίζετε ὅτι ματαίως λέγει
ἡ γραφή· Ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον
κατοίκησεν εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμεῖ πρὸς
φθόνον;
6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μεγαλιτέραν
χάριν· διὰ τοῦτο λέγει· Ὁ Θεὸς
ἀντιτάττεται εἰς τοὺς ὑπερηφά-
νους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς τα-
πεινούς.
7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν
Θεόν. Ἀντισταθῆτε εἰς τὸν διάβο-
λον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.
8 Ἐγγίσατε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ θέ-
λει ἐγγίσει εἰς σᾶς. Καθαρίσατε
τὰς χεῖράς σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ
καθαρίσατε τὰς καρδίας σας, δί-
γνωμοι.
9 Ταλαιπωρηθῆτε καὶ λυπηθῆτε
καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως σας ἂς
μεταστραφῇ εἰς πένθος, καὶ ἡ χαρά
σας εἰς κατήφειαν.
10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.
11 Μὴ καταλαλεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλ-
λον, ἀδελφοί· ὅστις καταλαλεῖ τὸν
ἀδελφόν του, καὶ κρίνει τὸν ἀδελ-
φόν του, καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ
κρίνει τὸν νόμον· καὶ ἐὰν κρίνῃς

νόμον, δὲν εἶσαι ποιητὴς νόμου,
ἀλλὰ κριτής.
12 Εἷς εἶναι ὁ Νομοθέτης, ὁ δυνά-
μενος νὰ σώσῃ καὶ ἀπολέσῃ· τίς
εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις τὸν ἄλλον;
13 Δεῦτε σεῖς τώρα οἱ ὁποῖοι
λέγετε· Σήμερον ἢ αὔριον θέλομεν
ὑπάγει εἰς τὴν δεῖνα πόλιν, καὶ
θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἓν ἔτος, καὶ
θέλομεν ἐμπορευθῇ, καὶ θέλομεν
κερδήσει·
14 Οἵτινες δὲν γνωρίζετε τί μέλλει
νὰ γίνει εἰς τὴν αὔριον· διότι ποία
εἶναι ἡ ζωή σας; ἐπειδὴ εἶναι ἀτμὶς
ἡ ὁποία φαίνεται πρὸς ὀλίγον, καὶ
ἔπειτα ἀφανίζεται·
15 Ἀντὶ τοῦ νὰ λέγητε σεῖς· Ἐὰν
ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ θέλομεν
ζήσει, καὶ θέλομεν κάμει τοῦτο ἢ
ἐκεῖνο.
16 Τώρα δὲ καυχᾶσθε εἰς τὰς
ἀλαζονείας σας· πᾶσα καύχησις
τοιαύτη εἶναι κακή.
17 Ὅστις λοιπὸν γνωρίζει νὰ
κάμνῃ καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμνει,
ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ε'.

ΔΕΥΤΕ τώρα οἱ πλούσιοι, κλαύ-
σατε θρηνοῦντες διὰ τὰς ταλαιπω-
ρίας αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται εἰς σᾶς.
2 Ὁ πλοῦτός σας ἐσαπήθη, καὶ τὰ
ἱμάτιά σας ἐσκωληκοφαγώθησαν.
3 Ὁ χρυσός σας καὶ ὁ ἄργυρος
ἐσκωρίασε, καὶ ἡ σκωρία των θέ-
λει εἶναι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον
σας, καὶ θέλει φάγει τὰς σάρκας
σας ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε διὰ τὰς
ὑστερινὰς ἡμέρας.
4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν, οἱ
ὁποῖοι ἐθέρισαν τὰ χωράφιά σας,
ἀπὸ τὸν ὁποῖον τοὺς ἀπεστερήσατε
σεῖς, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θε-
ριστῶν εἰσῆλθον εἰς τὰ ὠτία τοῦ
Κυρίου Σαβαώθ.
5 Ἐτρυφήσατε ἐπάνω τῆς γῆς,
καὶ ἐζήσατε ἀσώτως· ἐθρέψατε
τὰς καρδίας σας ὡς εἰς ἡμέραν
σφαγῆς·
6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν
δίκαιον· καὶ δὲν ἀντιστέκεται εἰς
σᾶς.
7 Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελ-
φοὶ, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυ-
ρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται
τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακρο-
θυμῶν δι' αὐτὸν, ἕως ἂν λάβῃ
βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον·
8 Μακροθυμήσατε καὶ σεῖς, στη-
ρίξατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ
παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγισε.
9 Μὴ στενάζετε ὁ εἷς ἐναντίον
τοῦ ἄλλου, ἀδελφοὶ, διὰ νὰ μὴ
κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς στέ-
κεται ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν.
10 Ἀδελφοί μου, λάβετε παρά-
δειγμα τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς
μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ
ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου.
11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ὑπομένουσι· τὴν ὑπομονὴν
τοῦ Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος
Κυρίου εἴδετε, ὅτι εἶναι πολυεύ-
σπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου,
μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε
τὴν γῆν, μήτε τινὰ ἄλλον ὅρκον· ἃς
ἦναι δὲ εἰς σᾶς τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ
οὔ, οὔ· διὰ νὰ μὴ πέσητε ὑπὸ κρίσιν.
13 Κακοπαθεῖ τις μεταξύ σας;
ἃς προσεύχηται· εὐθυμεῖ τις; ἃς
ψάλλῃ.
14 Ἀσθενεῖ τις μεταξύ σας; ἃς
προσκαλέσῃ τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἃς προσευχη-
θῶσι διὰ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν
μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου·
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει
σώσει τὸν ἠσθενημένον, καὶ θέλει
τὸν ἀνεγείρει ὁ Κύριος· καὶ ἐὰν
ἔκαμεν ἁμαρτίας, θέλουσι συγχω-
ρηθῇ εἰς αὐτόν.
16 Ἐξομολογεῖσθε ὁ εἷς εἰς τὸν

ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ προσεύ-
χεσθε ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ
ἰατρευθῆτε· πολὺ δύναται ἡ δέησις
τοῦ δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ὁ Ἠλίας ἦτον ἄνθρωπος
ὁμοιοπαθὴς μὲ ἡμᾶς, καὶ προσευ-
χήθη προσευχὴν νὰ μὴ βρέξῃ·
καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπάνω τῆς γῆς
ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ·
18 Καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ
οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, καὶ ἡ γῆ
ἐβλάστησε τὸν καρπόν της.
19 Ἀδελφοὶ, ἐὰν πλανηθῇ τις με-
ταξύ σας ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ
ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,
20 Ἂς γνωρίζῃ ὅτι ὅστις ἐπιστρέ-
ψῃ ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τὴν πλάνην
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, θέλει σώσει ψυχὴν
ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ θέλει σκε-
πάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α΄.

ΠΕΤΡΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ξενι-
τευμένους τῆς διασπορᾶς τοῦ Πόν-
του, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππα-
δοκίας, τῆς Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·
2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς
ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπα-
κοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἂς πληθυνθῇ εἰς
σᾶς χάρις καὶ εἰρήνη.
3 Ἂς ἦναι εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀνεγέννησε
κατὰ τὸ πολύ του ἔλεος εἰς ἐλπίδα
ζῶσαν, διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ
ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, διατη-
ρημένην εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ σᾶς·
5 Οἱ ὁποῖοι φυλάττεσθε μὲ τὴν
δύναμιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς
πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην νὰ
ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸν ἔσχατον
καιρόν·
6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀγαλλιᾶσθε, ἂν
καὶ τώρα κατ' ὀλίγον (ἂν ἦναι
δέον) ἐλυπήθητε εἰς ποικίλους
πειρασμούς·
7 Διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ δοκιμὴ τῆς πί-
στεώς σας, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ τιμιώ-
τέρα ἀπὸ τὸ χρυσίον τὸ ὁποῖον
φθείρεται, ἂν καὶ δοκιμαζόμενον
διὰ μέσου τοῦ πυρὸς, εἰς ἔπαινον
καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀπο-
κάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 Τὸν ὁποῖον ἂν καὶ δὲν εἴδετε,
ἀγαπᾶτε· εἰς τὸν ὁποῖον ἂν καὶ
τώρα δὲν βλέπητε, πιστεύετε, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον
καὶ δεδοξασμένην·
9 Λαμβάνοντες τὸ τέλος τῆς πί-
στεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν.
10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν
ἀκριβῶς ἐζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν
οἱ προφῆται, οἱ ὁποῖοι προεφήτευ-
σαν διὰ τὴν χάριν τὴν ἐρχομένην
εἰς σᾶς·
11 Ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον
καιρὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ
ὁποῖον ἦτον εἰς αὐτοὺς, ἐφανέρονε
καὶ προεμαρτύρει τὰ παθήματα
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς δόξας τὰς
μετὰ ταῦτα·

12 *Εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη,
ὅτι ὄχι εἰς τὸν ἑαυτόν των, ἀλλὰ
εἰς ἡμᾶς διηκόνουν, αὐτά, τὰ ὁποῖα
ἤδη σᾶς ἀνηγγέλθησαν διὰ μέσου
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σᾶς εὐηγγέλισαν
μὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἀπε-
στάλθη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· εἰς τὰ
ὁποῖα πράγματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγ-
γελοι νὰ προσκύψωσι.*
13 *Διὰ τοῦτο ἀναζώσατε τὰς μέ-
σας τῆς διανοίας σας, καὶ ἐγκρα-
τευόμενοι τελείως ἐλπίσατε εἰς τὴν
χάριν, ἡ ὁποία σᾶς ἔρχεται εἰς
τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ·*
14 *Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχη-
ματίζεσθε μὲ τὰς πρότερον ἐπι-
θυμίας εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνοίας
σας·*
15 *Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖ-
νος ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε, γίνετε
καὶ σεῖς αὐτοὶ ἅγιοι εἰς πᾶσαν
διαγωγήν·*
16 *Διότι εἶναι γεγραμμένον· Γί-
νετε ἅγιοι, διότι καὶ ἐγὼ ἅγιος
εἶμαι.*
17 *Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε τὸν Πατέ-
ρα, ὁ ὁποῖος κρίνει χωρὶς προσωπο-
ληψίαν κατὰ τὸ ἔργον τοῦ καθ'
ἑνὸς, τὸν καιρὸν τῆς ξενιτείας σας
περάσατε μὲ φόβον·*
18 *Γνωρίζοντες, ὅτι ὄχι μὲ φθαρ-
τὰ, μὲ ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἠλευ-
θερώθητε ἀπὸ τὴν ματαίαν σας
συναναστροφὴν τὴν πατροπαρά-
δοτον·*
19 *Ἀλλὰ μὲ τὸν τίμιον αἷμα τοῦ
Χριστοῦ, ὡς ἀμνοῦ ἀμωμήτου καὶ
καθαροῦ·*
20 *Ὁ ὁποῖος ἦτον προεγνωρισμέ-
νος πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου,
καὶ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἐσχάτους
χρόνους διὰ σᾶς,*
21 *Οἱ ὁποῖοι πιστεύετε δι' αὐτοῦ
εἰς τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος τὸν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν δόξαν,
ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπὶς νὰ
ἦναι εἰς τὸν Θεόν.*
22 *Καθαρίσαντες τὰς ψυχάς σας
εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας διὰ
μέσου τοῦ Πνεύματος, εἰς φιλα-
δελφίαν ἀνυπόκριτον, ἀγαπήσατε
ὁ εἷς τὸν ἄλλον ὁλοψύχως μὲ κα-
θαρὰν καρδίαν·*
23 *Ἀναγεγεννημένοι ὄχι ἀπὸ σπο-
ρὰν φθαρτὴν, ἀλλὰ ἄφθαρτον, διὰ
μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.*
24 *Διότι πᾶσα σὰρξ εἶναι ὡς χόρ-
τος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς τὸ
ἄνθος τοῦ χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρ-
τος, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσεν·*
25 *Ὁ δὲ λόγος τοῦ Κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὗτος εἶναι ὁ
λόγος ὁ ὁποῖος εὐηγγελίσθη εἰς
σᾶς.*

ΚΕΦ. β'.

*ἈΠΟΘΕΣΑΝΤΕΣ λοιπὸν πᾶσαν
κακίαν καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑπο-
κρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας τὰς
καταλαλιὰς,*
2 *Ὡς νεογέννητα βρέφη, ἐπιποθή-
σατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου,
διὰ νὰ αὐξηθῆτε δι' αὐτοῦ·*
3 *Ἐὰν ἐγεύθητε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι
ἀγαθός·*
4 *Εἰς τὸν ὁποῖον προσερχόμενοι
ὡς εἰς λίθον ζῶντα, ἀποδεδοκιμα-
σμένον μὲν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους,
ἐκλεκτὸν δὲ ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ
ἔντιμον,*
5 *Καὶ αὐτοὶ σεῖς ὡς λίθοι ζῶντες
οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς,
ἱεράτευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέ-
ρητε θυσίας πνευματικὰς, εὐπροσ-
δέκτους τῷ Θεῷ διὰ μέσου τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.*
6 *Διὰ τοῦτο καὶ περιέχει εἰς τὴν
γραφήν· Ἰδοὺ, θέτω εἰς τὴν Σιὼν
λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔν-
τιμον· καὶ ὅστις πιστεύει εἰς αὐ-
τὸν, δὲν θέλει καταισχυνθῆ.*
7 *Εἰς σᾶς λοιπὸν οἱ ὁποῖοι πι-
στεύετε ὁ λίθος εἶναι τίμιος· εἰς ἐκεί-*

νους δὲ οἱ ὁποῖοι ἀπειθοῦσιν, ὁ
λίθος τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγινεν εἰς
κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσ-
κόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα·
8 Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσκό-
πτουσιν εἰς τὸν λόγον, ἀπειθοῦν-
τες· εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐτέθησαν.
9 Σεῖς δὲ εἶσθε γένος ἐκλεκτὸν,
βασιλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον,
λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπόκτησεν ὁ Θεός·
διὰ νὰ κηρύξητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου
ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκό-
τος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 Σεῖς οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε δὲν ἦσθε
λαὸς, ἀλλὰ τώρα εἶσθε λαὸς τοῦ
Θεοῦ· οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσθε ἠλεημένοι,
καὶ τώρα ἠλεήθητε.
11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ σας ὡς
ξένους καὶ διαβάτας, νὰ ἀπέχητε
ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, αἱ
ὁποῖαι στρατεύονται κατὰ τῆς
ψυχῆς·
12 Ἔχοντες τὴν διαγωγήν σας
καλὴν εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε ἐν ᾧ σᾶς
καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιοὺς, ἀφ'
οὗ παρατηρήσωσι τὰ καλά σας ἔργα,
νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέ-
ραν ὅταν θέλει σᾶς ἐπισκέψει.
13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς πᾶσαν
ἀνθρωπίνην τάξιν διὰ τὸν Κύριον·
εἴτε εἰς βασιλέα, ὡς ὑπερέχοντα·
14 Εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς πεμπο-
μένους διὰ μέσου αὐτοῦ εἰς ἐκδί-
κησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἔπαινον
τῶν ἀγαθοποιῶν·
15 Διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες νὰ ἀπο-
στομίζητε τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων
τὴν ἀγνωσίαν·
16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ἔχοντες
τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἐπικάλυμμα τῆς
κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.
17 Τιμήσατε ὅλους· τὴν ἀδελφό-
τητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε·
τὸν βασιλέα τιμᾶτε.
18 Οἱ δοῦλοι, ὑποτάσσεσθε μὲ
πάντα φόβον εἰς τοὺς κυρίους σας,
ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ
πραεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διε-
στραμμένους.
19 Διότι τοῦτο εἶναι χάρις, ἐὰν
διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ τις
λύπας, πάσχων ἀδίκως.
20 Διότι ποία δόξα εἶναι, ἐὰν
ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι
ὑπομείνητε; ἀλλὰ ἐὰν ἀγαθοποι-
οῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομείνητε,
τοῦτο εἶναι χάρις πρὸς τὸν Θεόν.
21 Διότι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε,
ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ
ἡμᾶς, ἀπολείπων εἰς σᾶς παρά-
δειγμα, διὰ νὰ ἀκολουθήσητε τὰ
ἴχνη του·
22 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἁμαρ-
τίαν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος εἰς τὸ
στόμα του·
23 Ὁ ὁποῖος ὑβριζόμενος δὲν
ἀνθύβριζε, πάσχων δὲν ἐφοβέριζεν,
ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτόν του εἰς
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κρίνει δικαίως·
24 Ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἀνεβάστασε
τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμά του
ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον, διὰ νὰ ἀπο-
θάνωμεν εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ
ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· διὰ
τὴν πληγὴν τοῦ ὁποίου ἰατρεύθητε.
25 Διότι ἦσθε ὡς πρόβατα πλα-
νώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε
εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
ψυχῶν σας.

ΚΕΦ. γ'.

ὉΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτάτ-
τεσθε εἰς τοὺς ἰδίους ἄνδρας, ὥστε
καὶ ἂν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν
λόγον, νὰ κερδηθῶσι χωρὶς τὸν
λόγον διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀνα-
στροφῆς·
2 Ἀφ' οὗ θεωρήσωσι τὴν μὲ φό-
βον καθαρὰν ἀναστροφήν σας.
3 Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ἂς
ἦναι ὄχι ὁ ἔξωθεν ἐκεῖνος τοῦ πλέγ-
ματος τῶν τριχῶν, καὶ τῆς πε-

ριθέσεως τῶν χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδύ-
σεως τῶν ἱματίων·
4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄν-
θρωπος, εἰς τὸ ἄφθαρτον τοῦ πρᾳ-
έος καὶ ἡσύχου πνεύματος, τὸ
ὁποῖον εἶναι πολύτιμον ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ.
5 Διότι οὕτω ποτὲ καὶ αἱ ἅγιαι
γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἤλπιζον εἰς
τὸν Θεὸν, ἐστόλιζον τὸν ἑαυτόν
των, ὑποταττόμεναι εἰς τοὺς ἰδίους
των ἄνδρας·
6 Ὡς ἡ Σάῤῥα ὑπήκουσεν εἰς τὸν
Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἐκάλει κύριον·
τῆς ὁποίας ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγα-
θοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι
μηδένα φόβον.
7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες, συγκατοι-
κεῖτε μὲ τὰς γυναῖκας μὲ γνῶσιν,
ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον
ὡς σκεῦος ἀσθενέστερον, καὶ ὡς
συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, διὰ
νὰ μὴ διακόπτωνται αἱ προσευχαί
σας.
8 Τέλος δὲ, ὅλοι ἂς ἦσθε ὁμόφρο-
νες, συμπαθητικοὶ, φιλάδελφοι,
εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·
9 Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κα-
κοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ
τὸ ἐναντίον, εὐλογοῦντες· γνωρί-
ζοντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε
διὰ νὰ κληρονομήσητε εὐλογίαν.
10 Διότι ὅποιος θέλει νὰ ἀγαπᾷ
ζωὴν, καὶ νὰ ἴδῃ ἡμέρας ἀγαθὰς,
ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ
τὸ κακὸν, καὶ τὰ χείλη του ἀπὸ τὸ
νὰ λαλήσωσι δόλον·
11 Ἂς ἐκκλίνῃ ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ
ἂς κάμῃ ἀγαθόν· ἂς ζητήσῃ εἰρή-
νην, καὶ ἂς τὴν ἀκολουθήσῃ.
12 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου
εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὠτία
του ἀνοικτὰ εἰς τὴν δέησίν των· τὸ
δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατ'
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμνουσι κακά.
13 Καὶ τίς εἶναι ὅστις θέλει σᾶς
κακοποιήσει, ἐὰν γίνητε μιμηταὶ
τοῦ ἀγαθοῦ;
14 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ
τὴν δικαιοσύνην, μακάριοι εἶσθε·
καὶ τὸν φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε,
μηδὲ ταραχθῆτε·
15 Ἀλλὰ ἁγιάσατε Κύριον τὸν
Θεὸν εἰς τὰς καρδίας σας· καὶ νὰ
ἦσθε πάντοτε ἕτοιμοι πρὸς ἀπολο-
γίαν, μὲ πρᾳότητα καὶ μὲ φόβον,
εἰς πάντα ὅστις σᾶς ζητεῖ λόγον
διὰ τὴν ἐλπίδα ἡ ὁποία εἶναι εἰς
σᾶς·
16 Ἔχοντες συνείδησιν ἀγαθήν·
ὥστε ἐν ᾧ σᾶς καταλαλῶσιν ὡς
κακοποιοὺς, νὰ καταισχυνθῶσιν
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνοχλοῦσι τὴν
ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ πολιτείαν σας.
17 Διότι καλλίτερον εἶναι ἀγαθο-
ποιοῦντες, ἂν θέλῃ τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, νὰ πάσχητε, παρὰ κακοποι-
οῦντες.
18 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν
φορὰν ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ
δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους, διὰ νὰ
μᾶς προσάξῃ εἰς τὸν Θεόν· θανα-
τωθεὶς μὲν εἰς τὴν σάρκα, ζωοποι-
ηθεὶς δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα·
19 Διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπῆγε καὶ
ἐκήρυξε εἰς τὰ πνεύματα τὰ εἰς
τὴν φυλακὴν,
20 Τὰ ὁποῖα ἠπείθησαν ποτὲ, ὅτε
ἅπαξ ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἀνέ-
μενεν, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ἐν
ᾧ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτὸς, εἰς
τὴν ὁποίαν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ)
ψυχαὶ διεσώθησαν διὰ τοῦ ὕδατος.
21 Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον, τὸ βά-
πτισμα, ἤδη σώζει καὶ ἡμᾶς, (ὄχι
ἡ ἀπόθεσις τοῦ ῥύπου τῆς σαρκὸς,
ἀλλὰ ἡ ἀπόκρισις τῆς ἀγαθῆς
συνειδήσεως εἰς τὸν Θεὸν,) διὰ
μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
22 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ
τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρα-
νὸν, καὶ εἰς αὐτὸν ὑπετάχθησαν
ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

ΚΕΦ. δ'.

ΕΠΕΙΔΗ λοιπὸν ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ ἡμᾶς, καὶ σεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλισθῆτε· διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν,
2 Εἰς τὸ νὰ μὴ ζήσῃ πλέον εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν εἰς τὴν σάρκα.
3 Διότι ἀρκετὸς ἦτον εἰς ἡμᾶς ὁ περασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, νὰ κατεργασθῶμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, πορευόμενοι εἰς ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, μέθας, πολυφαγίας, συμπόσια, καὶ ἀνόμους εἰδωλολατρείας·
4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραξενεύονται ὅτι δὲν συντρέχετε σεῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας, καὶ σᾶς βλασφημοῦσιν·
5 Οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἕτοιμος νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.
6 Διότι διὰ τοῦτο εὐηγγελίσθη καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς, διὰ νὰ κριθῶσι κατὰ ἀνθρώπους εἰς τὴν σάρκα, καὶ νὰ ζῶσι κατὰ Θεὸν εἰς τὸ πνεῦμα.
7 Τὸ τέλος δὲ πάντων ἤγγισε· σωφρονηθῆτε λοιπὸν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς.
8 Πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον ἀγάπην θερμήν· διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.
9 Γίνεσθε φιλόξενοι ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, χωρὶς γογγυσμῶν.
10 Καθὼς καθεὶς ἔλαβε χάρισμα, διακονεῖτε αὐτὸ ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.
11 Ἐάν τις λαλῇ, ἂς λαλῇ ὡς λόγια Θεοῦ· ἐάν τις διακονῇ, ἂς διακονῇ ὡς ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν χαρίζει ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζηται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
12 Ἀγαπητοὶ, μὴ παραξενεύεσθε εἰς τὴν πυρώδη δοκιμήν σας, ἡ ὁποία γίνεται πρὸς πειρασμόν σας, ὡς ἂν σᾶς συνέβαινέ τι παράξενον·
13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρεσθε, διὰ νὰ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης του.
14 Ἐὰν ὀνειδίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε μακάριοι· διότι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς σᾶς· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ σᾶς δοξάζεται.
15 Διότι μηδεὶς ἀπὸ σᾶς ἂς πάσχῃ ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια·
16 Ἐὰν δὲ πάσχῃ ὡς Χριστιανὸς, ἂς μὴ αἰσχύνηται, ἀλλὰ ἂς δοξάζῃ τὸν Θεὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο.
17 Διότι ὁ καιρὸς ἔφθασε τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐὰν ἀρχίσῃ πρῶτον ἀπὸ ἡμᾶς, τί θέλει εἶναι τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπειθοῦσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;
18 Καὶ ἐὰν ὁ δίκαιος μόλις σώζηται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει φανῇ;
19 Ὥστε καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πάσχουσι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἂς παραθέσωσιν ὡς εἰς πιστὸν Κτίστην τὰς ψυχάς των, κάμνοντες καλὰ ἔργα.

ΚΕΦ. ε'.

ΕΓΩ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ κοινωνὸς τῆς δόξης ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ, παρακαλῶ

τοὺς πρεσβυτέρους οἱ ὁποῖοι εἶναι μεταξύ σας·
2 Ποιμάνατε τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξύ σας, ἐπιστατοῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·
3 Μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τοὺς κλήρους, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τοῦ ποιμνίου·
4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιποίμην, θέλετε λάβει τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.
5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ὅλοι ὑποτάττεσθε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἐνδυθῆτε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἐναντιοῦται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.
6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς τὸν καιρόν·
7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα ἐπιῤῥίψαντες εἰς αὐτὸν, διότι αὐτὸς φροντίζει διὰ σᾶς.
8 Ἐγκρατεύσασθε, ἀγρυπνήσατε· διότι ὁ διάβολος ὁ ἀντίδικός σας, ὡς λέων βρυχόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ·
9 Εἰς τὸν ὁποῖον ἀντισταθῆτε στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, γνωρίζοντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα ἐπιτελοῦνται εἰς τοὺς ἀδελφούς σας τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ.
10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χάριτος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιόν του δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀφ' οὗ ἐπάθετε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ, νὰ σᾶς στηρίξῃ, νὰ σᾶς δυναμώσῃ, νὰ σᾶς θεμελιώσῃ.
11 Εἰς αὐτὸν ἂς ἦναι δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
12 Διὰ μέσου τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς λογίζομαι) σᾶς ἔγραψα μὲ ὀλίγα λόγια, νουθετῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν στέκεσθε.
13 Ἀσπάζεταί σας ἡ συνεκλεκτὴ ἐκκλησία ἡ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.
14 Ἀσπάσασθε ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲ φίλημα τῆς ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔλαχον πίστιν ἰσότιμον μὲ ἡμᾶς διὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Χάρις καὶ εἰρήνη ἂς πληθυνθῇ εἰς σᾶς, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας·
3 Καθὼς ἡ θεία του δύναμις μᾶς ἐχάρισεν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς δόξαν καὶ ἀρετήν·
4 Διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐδόθησαν αἱ μέγισται καὶ τίμιαι ὑποσχέσεις, διὰ νὰ γίνητε διὰ τούτων κοινωνοὶ

τῆς θείας φύσεως, ἀποφυγόντες
τὴν φθορὰν ἡ ὁποία εἶναι διὰ τῆς
ἐπιθυμίας εἰς τὸν κόσμον.
5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο εἰσφέροντες
πᾶσαν σπουδὴν, προσθέσατε εἰς
τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰς
τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν,
6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκρά-
τειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν
ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν
τὴν εὐσέβειαν,
7 Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλα-
δελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν
τὴν ἀγάπην.
8 Διότι ἂν ταῦτα ὑπάρχωσιν εἰς
σᾶς καὶ πλεονάζωσι, δὲν σᾶς καθι-
στῶσιν ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς
τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
9 Διότι εἰς ὅποιον ἐλλείπουσι
ταῦτα, ἐκεῖνος εἶναι τυφλὸς, κον-
τόφθαλμος, καὶ ἐλησμόνησε τὸν κα-
θαρισμὸν τῶν παλαιῶν του ἁμαρ-
τιῶν.
10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ, μᾶλλον
σπουδάσατε νὰ κάμνητε βεβαίαν
τὴν κάλεσίν σας καὶ τὴν ἐκλογήν·
διότι κάμνοντες ταῦτα δὲν θέλετε
πταίσει ποτέ.
11 Διότι οὕτω πλουσίως θέλει
σᾶς δοθῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον
βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ
σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμελήσει
νὰ σᾶς ἐξαναθυμίζω πάντοτε ταῦ-
τα, ἂν καὶ τὰ γνωρίζητε, καὶ ἦσθε
ἐστηριγμένοι εἰς τὴν παροῦσαν
ἀλήθειαν.
13 Λογαριάζω ὅμως δίκαιον, ἐφ'
ὅσον εἶμαι εἰς τοῦτο τὸ σκήνωμα,
νὰ σᾶς διεγείρω εἰς ἐξαναθύμησιν·
14 Γνωρίζων, ὅτι ταχινὴ εἶναι ἡ
ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου,
καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς μὲ ἐφανέρωσε.
15 Καὶ θέλω σπουδάσει νὰ ἔχητε
καὶ σεῖς πάντοτε νὰ κάμητε μετὰ
τὴν τελευτήν μου τὴν μνήμην τού-
των.
16 Διότι δὲν ἐξηκολουθήσαμεν
σοφιστικοὺς μύθους, ὅτε σᾶς ἐκά-
μαμεν νὰ γνωρίσητε τὴν δύναμιν
καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐγίνα-
μεν αὐτόπται τῆς μεγαλειότητος
ἐκείνου.
17 Διότι αὐτὸς ἔλαβε τιμὴν καὶ
δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα,
ὅτε ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιαύτη φωνὴ
ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ δόξαν· Οὗ-
τος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς,
εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀνεπαύθην.
18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς
ἠκούσαμεν ἐλθοῦσαν ἐξ οὐρανοῦ,
ὄντες ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ
ἅγιον.
19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν
προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον
καλὰ κάμνετε ὅτι προσέχετε, ὡς
εἰς λύχνον φέγγοντα εἰς σκοτεινὸν
τόπον, ἕως οὗ αὐγάσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ
ὁ ὀρθρινὸς ἀστὴρ ἀνατειλῃ εἰς τὰς
καρδίας σας·
20 Γνωρίζοντες πρῶτον τοῦτο, ὅτι
οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς δὲν
ἐπιδέχεται μερικὴν διάλυσιν.
21 Διότι ὄχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ
ἀνθρώπου ἦλθε ποτὲ προφητεία,
ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι
κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα
ἐλάλησαν.

ΚΕΦ. β'.

ἘΓΙΝΑΝ ὅμως καὶ ψευδοπροφῆ-
ται εἰς τὸν λαὸν, καθὼς θέλουσι
γίνει καὶ μεταξύ σας ψευδοδιδά-
σκαλοι, οἵτινες θέλουσι παρεισάξει
αἱρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι
καὶ τὸν δεσπότην ὁ ὁποῖος τοὺς
ἠγόρασεν, ἐπιφέροντες εἰς τὸν ἑαυ-
τόν των ταχινὴν ἀπώλειαν.
2 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολου-
θήσει τὰς ἀπωλείας των, διὰ τοὺς
ὁποίους θέλει βλασφημηθῇ ἡ ὁδὸς
τῆς ἀληθείας·

3 Καὶ διὰ πλεονεξίας θέλουσι
σᾶς πραγματευθῇ μὲ πλαστὰ λό-
για· τῶν ὁποίων ἡ κρίσις παλαιό-
θεν δὲν ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλειά των
δὲν νυστάζει.
4 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη
τοὺς ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτη-
σαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν
τάρταρον, καὶ μὲ ἁλύσεις τοῦ σκό-
τους παρέδωκε νὰ φυλαχθῶσιν εἰς
τὴν κρίσιν·
5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν
ἐλυπήθη, ἀλλ' ἐπιφέρων κατακλυ-
σμὸν κατεπάνω τοῦ κόσμου τῶν
ἀσεβῶν, ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὄγδοον,
κήρυκα τῆς δικαιοσύνης·
6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας κατέκρινεν εἰς κατα-
στροφὴν, ἀποστακτώσας αὐτὰς,
καὶ θέσας αὐτὰς παράδειγμα ἐκεί-
νων οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ ἀσεβῶσι·
7 Καὶ ἠλευθέρωσε τὸν δίκαιον
Λὼτ, ὁ ὁποῖος κατεπονεῖτο ἀπὸ τὴν
ἀσελγῆ διαγωγὴν τῶν ἀνόμων·
8 (Διότι οὗτος ὁ δίκαιος, ἐγκατ-
οικῶν μεταξὺ αὐτῶν, ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας, μὲ τὸ βλέμμα καὶ μὲ τὴν
ἀκοὴν, ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυ-
χήν του μὲ τὰ ἄνομά των ἔργα·)
9 Γνωρίζει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερόνῃ
τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμὸν,
καὶ νὰ φυλάττῃ τοὺς ἀδίκους οἱ
ὁποῖοι μέλλουσι νὰ τιμωρηθῶσιν
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·
10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
πορεύονται ὀπίσω τῆς σαρκὸς εἰς
τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μιασμοῦ, καὶ
καταφρονοῦσι τὴν κυριότητα· τολ-
μηταὶ, αὐθάδεις, δὲν τρέμουσι νὰ
βλασφημῶσι τὰς δόξας·
11 Ἐν ᾧ οἱ ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι
εἶναι μεγαλίτεροι εἰς τὴν ἰσχὺν
καὶ εἰς τὴν δύναμιν, δὲν φέρουσι
κατ' αὐτῶν βλάσφημον κρίσιν πρὸς
τὸν Κύριον.
12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυ-
σικὰ, γεννημένα εἰς τὸ νὰ πια-
σθῶσι καὶ νὰ φθαρῶσι, βλασφη-
μοῦντες εἰς τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσι, εἰς
τὴν φθορὰν αὐτῶν θέλουσι φθαρῇ,
13 Καὶ μέλλουσι νὰ λάβωσι τὸν
μισθὸν τῆς ἀδικίας· λογαριάζοντες
ἡδονὴν τὴν καθ' ἡμέραν τρυφὴν, οἱ
ὁποῖοι εἶναι ῥύποι καὶ ψόγοι, ἐντρυ-
φῶντες εἰς τὰς ἀπάτας των, συμ-
ποσιάζοντες ὁμοῦ μὲ σᾶς,
14 Ἔχοντες ὀφθαλμοὺς γεμάτους
ἀπὸ μοιχαλίαν καὶ ἀκαταπαύστους
ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δολόνοντες ψυ-
χὰς ἀστηρίκτους, ἔχοντες καρδίαν
γεγυμνασμένην εἰς τὰς πλεονεξίας,
τέκνα τῆς κατάρας·
15 Οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν τὴν ἴσην
ὁδὸν, καὶ ἐπλανήθησαν, ἐξακολου-
θήσαντες τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαὰμ
τοῦ υἱοῦ Βοσὸρ, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε
τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας,
16 Ἠλέγχθη ὅμως διὰ τὴν παρα-
νομίαν αὐτοῦ· τὸ ἄφωνον ὑποζύγιον
ἐλάλησε μὲ φωνὴν ἀνθρώπου, καὶ
ἐμπόδισε τὴν παραφροσύνην τοῦ
προφήτου.
17 Οὗτοι εἶναι πηγαὶ ἄνυδροι,
σύννεφα κινούμενα ἀπὸ ἀνεμοστρό-
βιλον, εἰς τοὺς ὁποίους σκότος
σκοτεινότατον φυλάττεται εἰς τὸν
αἰῶνα.
18 Διότι λαλοῦντες λόγια ὑπέρ-
ογκα ματαιότητος δολόνουσι διὰ
τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, διὰ τῶν
ἀσελγειῶν, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀλη-
θῶς ἀπέφυγον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
ἀναστρέφονται εἰς τὴν πλάνην.
19 Καὶ ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς
ἐλευθερίαν, ὄντες αὐτοὶ δοῦλοι τῆς
φθορᾶς· διότι ἀπὸ ὅντινα εἶναί τις
νικημένος, εἰς τοῦτον εἶναι καὶ δου-
λωμένος.
20 Διότι ἂν, ἀφ' οὗ ἀπέφυγον τὰ
μιάσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπι-
γνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν συνεμπλε-
χθέντες μὲ ταῦτα νικῶνται, ἔγιναν
εἰς αὐτοὺς τὰ ἔσχατα χειρότερα

ἀπὸ τὰ πρῶτα.
21 Διότι καλλίτερον ἦτον εἰς αὐ-
τοὺς νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς
δικαιοσύνης, παρὰ γνωρίσαντες αὐ-
τὴν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἁγίαν
ἐντολὴν τὴν εἰς αὐτοὺς παραδο-
θεῖσαν.
22 Καὶ εἰς αὐτοὺς συνέβη κατὰ
τὴν ἀληθινὴν παροιμίαν· Ὁ σκῦ-
λος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιόν του
ἐξέρασμα· καί· Ἡ χοῖρος ἀφ' οὗ
ἐλούσθη, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κύλισμα
τῆς λάσπης.

ΚΕΦ. γ'.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, δευτέραν ἐπιστολὴν
σᾶς γράφω ταύτην, εἰς τὰς δύο
ὁποίας διεγείρω τὸν εἰλικρινῆ σας
διάνοιαν εἰς τὴν ἀνάμνησιν·
2 Διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια
τὰ ὁποῖα προελέχθησαν ἀπὸ τοὺς
ἁγίους προφήτας, καὶ τὴν παραγ-
γελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος·
3 Γνωρίζοντες τοῦτο πρῶτον, ὅτι
θέλουσιν ἔλθει εἰς τὰς ἐσχάτας
ἡμέρας ἐμπαῖκται, πορευόμενοι
κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας·
4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ εἶναι ἡ ἐπ-
αγγελία τῆς παρουσίας του; διότι
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκοιμήθησαν οἱ πα-
τέρες, ὅλα τὰ πράγματα οὕτω διαμέ-
νουσιν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως.
5 Διότι θεληματικῶς αὐτοὺς λαν-
θάνει τοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἔγιναν
παλαιόθεν, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ ὕδωρ
καὶ διὰ τοῦ ὕδατος συνεστάθη, μὲ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
6 Διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὁ τότε
κόσμος κατακλυσθεὶς ἀπὸ ὕδωρ
ἀπωλέσθη·
7 Οἱ δὲ παρόντες οὐρανοὶ καὶ ἡ
γῆ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι θη-
σαυρισμένοι, καὶ φυλαττόμενοι διὰ
τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρί-
σεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν
ἀνθρώπων.
8 Καὶ τὸ ἓν τοῦτο ἂς μὴ σᾶς
λανθάνῃ, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα
μὲ τὸν Θεὸν εἶναι ὡς χίλια ἔτη, καὶ
χίλια ἔτη εἶναι ὡς μία ἡμέρα.
9 Ὁ Κύριος δὲν βραδύνει εἰς τὴν
ὑπόσχεσίν του, καθὼς λογαριά-
ζουσι τινὲς τὴν βραδύτητα· ἀλλὰ
μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ
ἀπολεσθῶσι τινὲς, ἀλλὰ ὅλοι νὰ
ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.
10 Καθὼς δὲ ὁ κλέπτης τὴν νύ-
κτα, οὕτω θέλει ἔλθει ἡ ἡμέρα
Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ
θέλουσι παρέλθει μὲ κρότον, καὶ
τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσι
λυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα
εἶναι εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῇ.
11 Ἐπειδὴ λοιπὸν λύονται ταῦτα
ὅλα, ποῖοι χρεωστεῖτε νὰ ἦσθε
σεῖς εἰς τὰς ἁγίας συναναστροφὰς
καὶ εὐσεβείας,
12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες
μὲ σπουδὴν εἰς τὴν παρουσίαν τῆς
ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν
οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι
λυθῆ, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα
θέλουσιν ἀναλυθῆ;
13 Ἡμεῖς ὅμως προσδοκῶμεν
καινοὺς οὐρανοὺς καὶ καινὴν γῆν
κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, εἰς τὰ
ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.
14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοὶ, προσδο-
κῶντες ταῦτα, σπουδάσατε νὰ εὑ-
ρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ
ἄψεκτοι μὲ εἰρήνην.
15 Καὶ λογαριάζετε τὴν μακρο-
θυμίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὅτι εἶναι
σωτηρία· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητός
μας ἀδελφὸς Παῦλος σᾶς ἔγραψε,
κατὰ τὴν σοφίαν τὴν δοθεῖσαν εἰς
αὐτόν·
16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλας του
τὰς ἐπιστολὰς, λαλῶν εἰς αὐτὰς
περὶ τούτων· εἰς τὰς ὁποίας εἶναι
τινὰ δυσνόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμα-
θεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλόνουσι,
ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς

τὴν ἰδίαν των ἀπώλειαν.
17 Σεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, προγνωρίζοντες ταῦτα, φυλάττεσθε μήπως, ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν ἀσεβῶν παρασυρόμενοι, ἐκπέσητε ἀπὸ τὸν στηριγμόν σας·
18 Αὐξάνετε δὲ εἰς τὴν χάριν καὶ γνῶσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'.

ἘΚΕΙΝΟ τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον εἴδομεν μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μας, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρές μας ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·
2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν εἴδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σᾶς ἀπαγγέλλομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·)
3 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, σᾶς ἀπαγγέλλομεν, διὰ νὰ ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν μὲ ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία μας εἶναι ὁμοῦ μὲ τὸν Πατέρα καὶ ὁμοῦ μὲ τὸν Υἱόν του Ἰησοῦν Χριστόν.
4 Καὶ ταῦτα σᾶς γράφομεν, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρά σας ἀποπληρωμένη.
5 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ εἰς αὐτὸν σκοτία δὲν εἶναι οὐδεμία.
6 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μὲ αὐτὸν, καὶ περιπατῶμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδόμεθα, καὶ δὲν κάμνομεν τὴν ἀλήθειαν·
7 Ἐὰν δὲ περιπατῶμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν μεταξύ μας, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ του μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν.
8 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.
9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, ἐκεῖνος εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ νὰ μᾶς ἀφήσῃ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν.
10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος του δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

ΚΕΦ. β'.

ΤΕΚΝΙΑ μου, ταῦτα σᾶς γράφω, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτήσητε· καὶ ἐὰν ἁμαρτήσῃ τις, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον·
2 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἱλασμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ὄχι μόνον διὰ τὰς ἰδικάς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὅλου τοῦ κόσμου.
3 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι τὸν ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του.

4 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λέγει, Τὸν
ἐγνώρισα, καὶ δὲν φυλάττει τὰς
ἐντολάς του, εἶναι ψεύστης, καὶ
εἰς τοῦτον ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι·
5 Ὅποιος δὲ διατηρεῖ τὸν λόγον
του, ἀληθῶς εἰς τοῦτον ἐτελειώθη
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· ἐκ τούτου
γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα εἰς αὐτόν.
6 Ὅστις λέγει ὅτι μένει εἰς αὐ-
τὸν, χρεωστεῖ, καθὼς περιεπάτη-
σεν ἐκεῖνος, οὕτω νὰ περιπατῇ καὶ
αὐτός.
7 Ἀδελφοὶ, δὲν σᾶς γράφω και-
νὴν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐντολὴν πα-
λαιὰν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς·
ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος
τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.
8 Πάλιν, ἐντολὴν καινὴν σᾶς
γράφω· τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθινὸν
εἰς αὐτὸν καὶ εἰς σᾶς· ὅτι ἡ σκοτία
παρέρχεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀλη-
θινὸν ἤδη φέγγει.
9 Ὅστις λέγει ὅτι εἶναι εἰς τὸ
φῶς, καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφόν του,
εἰς τὴν σκοτίαν εἶναι ἕως τοῦδε.
10 Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν
του, μένει εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδα-
λον εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι·
11 Ὅστις δὲ μισεῖ τὸν ἀδελφόν
του, εἶναι εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ πε-
ριπατεῖ εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ δὲν
γνωρίζει ποῦ ὑπάγει, διότι ἡ σκο-
τία ἐτύφλωσε τὰ ὀμμάτιά του.
12 Γράφω σας, τεκνία μου, διότι
σᾶς συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι
διὰ τὸ ὄνομά του.
13 Γράφω σας, ὦ πατέρες, διότι
ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι
ἀπὸ τὴν ἀρχήν· γράφω σας, ὦ νεα-
νίσκοι, διότι ἐνικήσατε τὸν πονη-
ρόν· γράφω σας, παιδία, διότι
ἐγνωρίσατε τὸν Πατέρα.
14 Ἔγραψά σας, πατέρες, διότι
ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ
τὴν ἀρχήν· ἔγραψά σας, νεανί-
σκοι, διότι εἶσθε ἰσχυροὶ, καὶ ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ μένει εἰς σᾶς, καὶ
ἐνικήσατε τὸν πονηρόν.
15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ·
ἄν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη
τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν·
16 Διότι πᾶν ὅ,τι εἶναι εἰς τὸν κό-
σμον, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ
ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ
ἀλαζονεία τοῦ βίου, δὲν εἶναι ἀπὸ
τὸν Πατέρα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν κόσμον.
17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ
ἡ ἐπιθυμία του· ὅστις δὲ κάμνει
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.
18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα εἶναι·
καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντί-
χριστος ἔρχεται, καὶ ἤδη πολλοὶ
ἀντίχριστοι ἔγιναν· ὅθεν γνωρίζο-
μεν ὅτι εἶναι ἐσχάτη ὥρα.
19 Ἐξῆλθον ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ δὲν
ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διότι ἐὰν ἦσαν
ἀπὸ ἡμᾶς, ἤθελον μένει μὲ ἡμᾶς·
ἀλλ' ἐξῆλθον διὰ νὰ φανερωθῶσιν
ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι ἀπὸ ἡμᾶς.
20 Καὶ σεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ
τοῦ Ἁγίου, καὶ γνωρίζετε πάντα.
21 Δὲν σᾶς ἔγραψα διότι δὲν
γνωρίζετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ
διότι τὴν γνωρίζετε, καὶ διότι πᾶν
ψεῦδος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλή-
θειαν.
22 Τίς εἶναι ὁ ψεύστης, εἰ μὴ
ὅστις ἀρνεῖται ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν
εἶναι ὁ Χριστός; οὗτος εἶναι ὁ ἀν-
τίχριστος, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν
Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.
23 Πᾶς ὅστις ἀρνεῖται τὸν Υἱὸν,
οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει.
24 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον σεῖς
ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἃς μένῃ
εἰς σᾶς· ἐὰν μένῃ εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν,
καὶ σεῖς θέλετε μένει εἰς τὸν Υἱὸν
καὶ εἰς τὸν Πατέρα.
25 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις,
τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπεσχέθη αὐτὸς,
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκεί-
νους, οἱ ὁποῖοι σᾶς πλανῶσι.
27 Καὶ τὸ χρίσμα τὸ ὁποῖον ἐλά-
βετε σεῖς ἀπὸ αὐτὸν, μένει εἰς σᾶς,
καὶ δὲν χρειάζεσθε νὰ σᾶς διδάσκῃ
τις· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα
σᾶς διδάσκει διὰ πάντα, καὶ ἀλη-
θινὸν εἶναι, καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος,
καὶ καθὼς σᾶς ἐδίδαξε, θέλετε μέ-
νει εἰς αὐτόν.
28 Καὶ ἤδη, τεκνία μου, μένετε εἰς
αὐτόν· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν
παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν
ἀπὸ αὐτὸν, εἰς τὴν παρουσίαν του.
29 Ἐὰν γνωρίζητε ὅτι αὐτὸς εἶναι
δίκαιος, γνωρίζετε ὅτι πᾶς ὅστις
κάμνει τὴν δικαιοσύνην, ἐγεννήθη
ἀπὸ αὐτόν.

ΚΕΦ. γ΄.

ἼΔΕΤΕ ποίαν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν
ὁ Πατὴρ, τὸ νὰ ὀνομασθῶμεν τέ-
κνα Θεοῦ· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν
μᾶς γνωρίζει, διότι δὲν ἐγνώρισεν
αὐτόν.
2 Ἀγαπητοὶ, ἤδη τέκνα τοῦ Θεοῦ
εἴμεθα, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη
τί μέλλομεν νὰ γίνει· γνωρίζομεν
δὲ ὅτι, ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν
γίνει ὅμοιοι μὲ αὐτόν· διότι θέλο-
μεν τὸν ἰδεῖ καθὼς εἶναι.
3 Καὶ πᾶς ὅστις ἔχει ταύτην τὴν
ἐλπίδα εἰς αὐτὸν, καθαρίζει τὸν
ἑαυτόν του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι
καθαρός.
4 Πᾶς ὅστις κάμνει τὴν ἁμαρ-
τίαν, κάμνει καὶ τὴν ἀνομίαν· καὶ
ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.
5 Καὶ γνωρίζετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφα-
νερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρ-
τίας μας· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν
δὲν εἶναι.
6 Πᾶς ὅστις μένει εἰς αὐτὸν, δὲν
ἁμαρτάνει· πᾶς ὅστις ἁμαρτάνει,
δὲν τὸν εἶδεν, οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε.
7 Τεκνία, μηδεὶς ἂς μὴ σᾶς πλα-
νᾷ· ὅστις κάμνει τὴν δικαιοσύνην,
εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι
δίκαιος.
8 Ὅστις κάμνει τὴν ἁμαρτίαν,
εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολον· διότι ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν ὁ διάβολος ἁμαρτάνει·
διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ καταλύσῃ τὰ ἔργα
τοῦ διαβόλου.
9 Πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν
Θεὸν, δὲν κάμνει ἁμαρτίαν, διότι
τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτόν·
καὶ δὲν δύναται νὰ ἁμαρτάνῃ, διότι
ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.
10 Εἰς τοῦτο εἶναι φανερὰ τὰ
τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ
διαβόλου· πᾶς ὅστις δὲν κάμνει
δικαιοσύνην, καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὸν
ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν
Θεόν·
11 Διότι αὕτη εἶναι ἡ παραγ-
γελία τὴν ὁποίαν ἠκούσατε ἀπ᾽
ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἷς τὸν
ἄλλον·
12 Ὄχι καθὼς ὁ Κάϊν, ὁ ὁποῖος
ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρὸν, καὶ ἔσφαξε
τὸν ἀδελφόν του· καὶ τίνος χάριν
τὸν ἔσφαξε; διότι τὰ ἔργα του
ἦσαν πονηρὰ, τὰ δὲ ἔργα τοῦ ἀδελ-
φοῦ του ἦσαν δίκαια.
13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου,
ἐὰν σᾶς μισῇ ὁ κόσμος.
14 Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι μετε-
βήκαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν
ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελ-
φούς· ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελ-
φὸν, μένει εἰς τὸν θάνατον.
15 Πᾶς ὅστις μισεῖ τὸν ἀδελφόν
του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ
γνωρίζετε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς
τὸν ἑαυτόν του.
16 Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος
ἔθεσε τὴν ψυχήν του διὰ ἡμᾶς·
καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ θέτω-
μεν τὰς ψυχάς μας διὰ τοὺς ἀδελ-
φούς.
17 Καὶ ὅποιος ἔχει τὸν βίον τοῦ

κόσμου τούτου, καὶ θεωρεῖ τὸν
ἀδελφόν του ἔχοντα χρείαν, καὶ
κλείσῃ τὰ σπλάγχνα του ἀπὸ αὐ-
τὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει
εἰς αὐτόν;
18 Τεκνία μου, ἂς μὴν ἀγαπῶμεν
μὲ λόγια, μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ
μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.
19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι
εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ θέλομεν καταπεί-
σει τὰς καρδίας μας·
20 Διότι ἐὰν ἡ καρδία μας μᾶς
κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλίτε-
ρος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνω-
ρίζει τὰ πάντα·
21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία μας
δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παῤῥη-
σίαν πρὸς τὸν Θεόν·
22 Καὶ ὅ,τι ζητοῦμεν, λαμβάνο-
μεν ἀπὸ αὐτὸν, διότι φυλάττομεν
τὰς ἐντολάς του, καὶ κάμνομεν τὰ
ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ.
23 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή του,
τὸ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον,
καθὼς μᾶς ἔδωκεν ἐντολήν.
24 Καὶ ὅστις φυλάττει τὰς ἐντο-
λάς του, μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς
εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρί-
ζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τὸ
Πνεῦμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν.

ΚΕΦ. δ'.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ πιστεύετε εἰς
πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ
πνεύματα ἐὰν ἦναι ἀπὸ τὸν Θεόν·
διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξῆλ-
θον εἰς τὸν κόσμον.
2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζετε τὸ Πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεύμα τὸ
ὁποῖον ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα,
εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.
3 Καὶ πᾶν πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι
ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ
τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα
τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον ἠκού-
σατε ὅτι ἔρχεται, καὶ ἤδη εἶναι εἰς
τὸν κόσμον.
4 Σεῖς εἴσθε ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὦ
τεκνία, καὶ τοὺς ἐνικήσατε· διότι
μεγαλίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
εἶναι εἰς σᾶς παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
εἶναι εἰς τὸν κόσμον.
5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον,
διὰ τοῦτο λαλοῦσιν ἀπὸ τὸν κό-
σμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.
6 Ἡμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν·
ὅστις γνωρίζει τὸν Θεὸν, μᾶς
ἀκούει· ὅστις δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν
Θεὸν, δὲν μᾶς ἀκούει· ἀπὸ τοῦτο
γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.
7 Ἀγαπητοὶ, ἂς ἀγαπῶμεν ὁ εἷς
τὸν ἄλλον· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι
ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὅστις
ἀγαπᾷ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ
γνωρίζει τὸν Θεόν.
8 Ὅστις δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει
τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.
9 Ἀπὸ τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, διότι τὸν Υἱόν
του τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσω-
μεν δι' αὐτοῦ.
10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι
ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν,
ἀλλὰ ὅτι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ
ἀπέστειλε τὸν Υἱόν του, νὰ ἦναι
ἱλασμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.
11 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἠγά-
πησεν οὕτω, καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦ-
μεν νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
12 Τὸν Θεὸν οὐδεὶς πώποτε εἶδεν·
ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς
μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη του
εἶναι τελειωμένη εἰς ἡμᾶς.
13 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι μέ-
νομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς,
διότι ἀπὸ τὸ Πνεῦμά του ἔδωκεν
εἰς ἡμᾶς.

14 *Καὶ ἡμεῖς τὸν εἴδομεν, καὶ
μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέ-
στειλε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κό-
σμου.*
15 *Ὅποιος ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς
τὸν Θεόν.*
16 *Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ
ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν
ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς. Ὁ
Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ὅστις μένει
εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεὸν,
καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν.*
17 *Εἰς τοῦτο εἶναι τελειωμένη ἡ
ἀγάπη εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἔχωμεν
παῤῥησίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρί-
σεως, διότι καθὼς εἶναι ἐκεῖνος,
οὕτως εἴμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν
κόσμον τοῦτον.*
18 *Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγά-
πην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη βάλλει
ἔξω τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει
κόλασιν· καὶ ὅστις φοβεῖται, δὲν
ἐτελειώθη εἰς τὴν ἀγάπην.*
19 *Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, διότι
αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε πρῶτος.*
20 *Ἐὰν εἰπῇ τις, Ὅτι ἀγαπῶ τὸν
Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφόν του μισεῖ,
ψεύστης εἶναι· διότι ὅστις δὲν
ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὁποῖον
εἶδε, τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε
πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ;*
21 *Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχο-
μεν ἀπὸ αὐτὸν, ὅστις ἀγαπᾷ τὸν
Θεὸν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν
του.*

ΚΕΦ. ε'.

*ΠΑΣ ὅστις πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς
εἶναι ὁ Χριστὸς, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν
Θεόν· καὶ πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ
αὐτόν.*
2 *Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἀγα-
πῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν
ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ φυλάττω-
μεν τὰς ἐντολάς του.*
3 *Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐν-
τολάς του· καὶ αἱ ἐντολαί του δὲν
εἶναι βαρεῖαι.*
4 *Πᾶν ὅ,τι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν
νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη εἶναι ἡ
νίκη ἡ ὁποία ἐνίκησε τὸν κόσμον,
ἡ πίστις μας.*
5 *Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος νικᾷ
τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὅστις πιστεύει
ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;*
6 *Οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος ἦλθε διὰ
ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός· ὄχι μόνον διὰ τοῦ ὕδατος,
ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ αἵμα-
τος· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ ὁποῖον
μαρτυρεῖ, διότι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ
ἀλήθεια.*
7 *Διότι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι μαρτυροῦσιν εἰς τὸν οὐρανὸν,
ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν
εἶναι.*
8 *Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῆν, τὸ πνεῦ-
μα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ
οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἶναι.*
9 *Ἐὰν λαμβάνωμεν τὴν μαρτυ-
ρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία
τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλιτέρα· διότι
αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ,
τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε διὰ τὸν
Υἱόν του.*
10 *Ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν
τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς
ἑαυτόν του· ὅστις δὲν πιστεύει εἰς
τὸν Θεὸν, τὸν ἔκαμε ψεύστην, διότι
δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν,
τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς
διὰ τὸν Υἱόν του.*
11 *Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία,
ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον,
καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν Υἱόν
του.*
12 *Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν*

ζωήν· ὅστις δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωήν.
13 Ταῦτα ἔγραψα εἰς σᾶς οἱ
ὁποῖοι πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίζητε
ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ
πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παῤῥησία τὴν
ὁποίαν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν
ζητῶμέν τι κατὰ τὸ θέλημά του,
μᾶς ἀκούει·
15 Καὶ ἐὰν γνωρίζωμεν ὅτι μᾶς
ἀκούει, ὅ,τι ἂν ζητῶμεν, γνωρίζο-
μεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα τὰ
ὁποῖα ἐζητήσαμεν ἀπ' αὐτόν.
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφόν του
ὅτι ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν ὄχι πρὸς
θάνατον, θέλει ζητήσει, καὶ θέλει
δώσει εἰς αὐτὸν ζωὴν, δηλαδὴ, εἰς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἁμαρτάνουσιν
ὄχι πρὸς θάνατον. Εἶναι ἁμαρτία
πρὸς θάνατον· δὲν λέγω νὰ παρα-
καλέσῃ διὰ ἐκείνην.
17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία εἶναι·
καὶ εἶναι ἁμαρτία ὄχι πρὸς θάνατον.
18 Γνωρίζομεν, ὅτι πᾶς ὅστις
εἶναι γεννημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν
ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν φυλάττει
τὸν ἑαυτόν του, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν
τὸν ἐγγίζει.
19 Γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ
τὸν Θεὸν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς
τὴν πονηρίαν κεῖται.
20 Καὶ γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ ἦλθε, καὶ μᾶς ἔδωκε διάνοιαν
διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν·
καὶ εἴμεθα εἰς τὸν ἀληθινὸν, εἰς
τὸν Υἱόν του τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·
οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ
ζωὴ ἡ αἰώνιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε τὸν ἑαυτόν
σας ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὴν Κυ-
ρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ τέκνα
της, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθῶς·
καὶ ὄχι ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ ὅλοι
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τὴν
ἀλήθειαν·
2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ ὁποία μένει
εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ
ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα·
3 Ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς,
καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, μὲ ἀλήθειαν
καὶ μὲ ἀγάπην.
4 Ἐχάρην παραπολὺ, ὅτι εὕρηκα
ἀπὸ τὰ τέκνα σου τὰ ὁποῖα περιπα-
τοῦσι μὲ ἀλήθειαν, καθὼς ἐλάβο-
μεν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Πατέρα.
5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, Κυρία,
ὄχι ὡς ἂν σὲ ἔγραφον καινὴν ἐντο-
λὴν, ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἴχο-
μεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀγαπῶμεν
ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
6 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ
περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς
του. Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ, καθὼς
ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ πε-
ριπατῆτε εἰς αὐτήν.
7 Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον
εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμο-

λογοῦσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι ἦλθεν εἰς σάρκα· οὗτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.
8 Βλέπετε τὸν ἑαυτόν σας, διὰ νὰ μὴ ἀποβάλωμεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἰργάσθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν πλήρη μισθόν.
9 Πᾶς ὅστις παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ὅστις μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει.
10 Ἐὰν ἔρχηταί τις εἰς σᾶς, καὶ δὲν φέρῃ ταύτην τὴν διδαχὴν, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν·
11 Διότι ὅστις λέγει εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρά.
12 Ἔχων πολλὰ νὰ σᾶς γράφω, δὲν ἠθελησα νὰ γράφω μὲ χάρτην καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρά μας πεπληρωμένη.
13 Τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς σὲ ἀσπάζονται. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὸν Γάϊον τὸν ἀγαπητὸν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθῶς.
2 Ἀγαπητὲ, διὰ ὅλα εὔχομαι νὰ εὐοδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐοδοῦται ἡ ψυχή σου.
3 Διότι ἐχάρην παραπολὺ ὅταν ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐμαρτύρουν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.
4 Μεγαλιτέραν χαρὰν παρὰ ταύτην δὲν ἔχω, τὸ νὰ ἀκούω τὰ τέκνα μου ὅτι περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν.
5 Ἀγαπητὲ, κάμνεις ἔργον πιστὸν ὅ,τι ἂν ἐργάζησαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,
6 Οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν εἰς τὴν ἀγάπην σου ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ὁποίους ἐὰν συμπέμψῃς ἀξίως τοῦ Θεοῦ, καλῶς θέλεις κάμει.
7 Διότι διὰ τὸ ὄνομά του ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τὰ ἔθνη.
8 Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ προσδεχώμεθα τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γενώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.
9 Ἔγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁ ὁποῖος φιλοπρωτεύει εἰς αὐτοὺς δὲν μᾶς δέχεται.
10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω ἐνθυμίσει εἰς αὐτὸν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνει, φλυαρῶν καθ' ἡμῶν πονηρὰ λόγια· καὶ μὴ εὐχαριστούμενος εἰς ταῦτα, ὄχι μόνον αὐτὸς δὲν δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι βούλονται ἐμποδίζει, καὶ ἐκβάλλει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.
11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμεῖσαι τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὅστις ἀγαθοποιεῖ, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅστις δὲ κακοποιεῖ, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.
12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλους, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλή-

θειαν· καὶ ἡμεῖς μαρτυροῦμεν· καὶ
γνωρίζετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι
ἀληθινή.
13 Πολλὰ εἶχον νὰ γράφω, ἀλλὰ
δὲν θέλω νὰ σὲ γράψω μὲ μελάνι
καὶ μὲ κάλαμον·
14 Ἀλλὰ ἐλπίζω εὐθέως νὰ σὲ
ἰδῶ, καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα
πρὸς στόμα.
15 Εἰρήνη σοι. Οἱ φίλοι σὲ
ἀσπάζονται. Ἀσπάζου τοὺς φί-
λους κατ' ὄνομα.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ἸΟΥΔΑ.

ἸΟΥΔΑΣ, δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου,
εἰς τοὺς ἡγιασμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν
τὸν Πατέρα, καὶ πεφυλαγμένους
ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καλε-
σμένους·
2 Εἴθε νὰ πληθυνθῇ εἰς σᾶς ἔλεος,
καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη.
3 Ἀγαπητοὶ, ἀφ' οὗ ἔβαλον πᾶσαν
σπουδὴν νὰ σᾶς γράφω περὶ τῆς
κοινῆς σωτηρίας, εἶχα ἀνάγκην νὰ
σᾶς γράψω, διὰ νὰ σᾶς παρακινήσω
νὰ ἀγωνίζησθε ἐπιμόνως διὰ τὴν
πίστιν ἡ ὁποία παρεδόθη ἅπαξ εἰς
τοὺς ἁγίους.
4 Διότι παρεισῆλθόν τινες ἄν-
θρωποι (οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἔκπαλαι
προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρί-
μα,) ἀσεβεῖς, μεταθέτοντες τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ μας εἰς ἀσέλγειαν,
καὶ ἀρνούμενοι τὸν μόνον δεσπότην
Θεὸν καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χρι-
στόν.
5 Θέλω δὲ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω, ἂν
καὶ σεῖς ἅπαξ ἐγνωρίσατε τοῦτο,
ὅτι ὁ Κύριος, σώσας τὸν λαὸν ἀπὸ
τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὕστερον
ἀπώλεσεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν
ἐπίστευσαν.
6 Καὶ ἐφύλαξεν ὑπὸ τὸ σκότος μὲ
δεσμὰ ἀΐδια, εἰς κρίσιν τῆς μεγά-
λης ἡμέρας, τοὺς ἀγγέλους οἱ
ὁποῖοι δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἀξίαν
των, ἀλλ' ἀφῆκαν τὸ ἴδιόν των
κατοικητήριον·
7 Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα,
καὶ αἱ πόλεις αἱ περὶ αὐτὰς κατὰ
τὸν ὅμοιον μὲ τούτους τρόπον ἐκ-
πορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπί-
σω ἄλλης σαρκὸς, πρόκεινται πα-
ράδειγμα, τιμωρίαν αἰωνίου πυρὸς
ὑπομένουσαι.
8 Ὁμοίως καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμε-
νοι μιαίνουσι μὲν τὴν σάρκα, τὴν
δὲ κυριότητα ἀθετοῦσι, καὶ τὰς
δόξας βλασφημοῦσι.
9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος,
ὅτε ἠγωνίζετο πρὸς τὸν διάβολον
φιλονεικῶν διὰ τὸ σῶμα τοῦ Μωϋ-
σέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιφέρῃ
κρίσιν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν
εἰς αὐτόν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.
10 Ἀλλ' οὗτοι, ὅσα δὲν γνωρί-
ζουσι, βλασφημοῦσι· ὅσα δὲ γνω-
ρίζουσι φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα,
εἰς ταῦτα φθείρονται.
11 Οὐαὶ εἰς αὐτούς· διότι τὴν
ὁδὸν τοῦ Κάϊν ἐμπορεύθησαν, καὶ
εἰς τὴν πλάνην τοῦ Βαλαὰμ διὰ
μισθὸν ἐξεχύθησαν, καὶ εἰς τὴν
ἀντιλογίαν τοῦ Κορὲ ἀπωλέσθη-
σαν.
12 Οὗτοι εἶναι κηλίδες εἰς τὰς
ἀγάπας σας, συνευωχούμενοι μὲ
σᾶς ἀφόβως, βόσκοντες ἑαυτούς·
σύννεφα ἄνυδρα, περιφερόμενα

ἀπὸ τοὺς ἀνέμους· δένδρα φθινοπω-
ρινὰ, ἄκαρπα, τὰ ὁποῖα ἀπέθανον
δύο φοραῖς, ἐκριζωθέντα·

13 Ἄγρια κύματα τῆς θαλάσσης,
τὰ ὁποῖα ἐπαφρίζουσι τὰς ἰδίας
των αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται,
εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μαυράδα τοῦ
σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ὁ Ἐνὼχ ὁ ἕβδομος ἀπὸ
Ἀδὰμ προεφήτευσε διὰ τούτους,
λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος μὲ μυ-
ριάδας τῶν ἁγίων αὑτοῦ,

15 Νὰ κάμῃ κρίσιν κατὰ πάντων,
καὶ νὰ ἐξελέγξῃ ὅλους τοὺς ἀσε-
βεῖς αὐτῶν διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς
ἀσεβείας των τὰ ὁποῖα ἠσέβησαν,
καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ τὰ ὁποῖα
ἐλάλησαν κατ᾽ αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ
ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοι εἶναι γογγυσταὶ, ἀνευ-
χαρίστητοι, πορευόμενοι κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας των· καὶ τὸ στόμα αὐ-
τῶν λαλεῖ κενόδοξα, θαυμάζοντες
πρόσωπα χάριν ὠφελείας.

17 Σεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, ἐνθυμηθῆτε
τὰ λόγια τὰ ὁποῖα προελέχθησαν
ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι σᾶς ἔλεγον, ὅτι εἰς τοὺς
ἐσχάτους χρόνους θέλουσιν εἶναι
ἐμπαῖκται, πορευόμενοι κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τῶν ἀσεβειῶν αὑτῶν.

19 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἀποχωρίζουσι τὸν ἑαυτόν των,
ψυχικοὶ, μὴ ἔχοντες Πνεῦμα.

20 Σεῖς δὲ, ὦ ἀγαπητοὶ, ἐποικοδο-
μοῦντες τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν
ἁγιωτάτην σας πίστιν, καὶ προσευ-
χόμενοι ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,

21 Φυλάξατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀναμένοντες
τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ τοὺς μὲν ἐλεεῖτε, κάμνον-
τες διάκρισιν·

23 Τοὺς δὲ μὲ φόβον σώζετε, ἁρ-
πάζοντες αὐτοὺς ἀπὸ τὸ πῦρ, μι-
σοῦντες καὶ τὸν χιτῶνα τὸν μολυ-
σμένον ἀπὸ τὴν σάρκα.

24 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται
νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταίστους, καὶ
νὰ σᾶς στήσῃ κατενώπιον τῆς δόξης
του ἀμέμπτους μὲ ἀγαλλίασιν,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ
σωτῆρα ἡμῶν ἂς ἦναι δόξα καὶ με-
γαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ
νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΚΕΦ. α'.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν
ὁ Θεὸς, νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους
του ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι δέον νὰ
γίνωσι ταχέως· καὶ ἀπέστειλε διὰ
τοῦ ἀγγέλου του, καὶ ἐσήμανεν εἰς
τὸν δοῦλόν του Ἰωάννην·

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.

3 Μακάριος εἶναι ὅστις ἀναγινώ-
σκει, καὶ οἵτινες ἀκούουσι τοὺς
λόγους τῆς προφητείας, καὶ φυλάτ-
τουσι τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς αὐτήν·
διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλη-
σίας τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν· ἂς ἦναι χά-
ρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη, ἀπὸ ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος εἶναι, καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον,
καὶ ὁ ὁποῖος ἔρχεται· καὶ ἀπὸ τὰ
ἑπτὰ πνεύματα τὰ ὁποῖα εἶναι
ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν,
ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ
πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς.
Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε,
καὶ μᾶς ἔλουσεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας
μας μὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ,
6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα αὐ-
τοῦ· ἂς ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν καὶ
κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· Ἀμήν.
7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μὲ σύννεφα, καὶ
θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς,
καὶ οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν· καὶ
θέλουσι πενθήσει δι' αὐτὸν ὅλαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, Ἀμήν.
8 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω,
ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύ-
ριος, ὁ ὁποῖος εἶναι, καὶ ὁ ὁποῖος
ἦτον, καὶ ὁ ὁποῖος ἔρχεται, ὁ Παν-
τοκράτωρ.
9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφός
σας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλί-
ψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς
ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμην
εἰς τὴν νῆσον τὴν καλουμένην
Πάτμον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
10 Καὶ ἐξέστην εἰς τὸ Πνεῦμα
τὴν Κυριακὴν ἡμέραν· καὶ ἤκουσα
φωνὴν μεγάλην ὀπίσω μου ὡς
σάλπιγγος,
11 Ἡ ὁποία ἔλεγεν· Ἐγὼ εἶμαι
τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ
ὁ ἔσχατος· καί· Ὅ,τι βλέπεις,
γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον
εἰς τὰς ἐκκλησίας τὰς εἰς τὴν
Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ εἰς τὴν
Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον,
καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα, καὶ εἰς τὰς
Σάρδεις, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν,
καὶ εἰς τὴν Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἔστρεψα νὰ βλέψω τὴν
φωνὴν ἥτις ἐλάλησε μὲ ἐμέ· καὶ
στρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυ-
σᾶς,
13 Καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν ἑπτὰ
λυχνιῶν ἕνα ὅμοιον μὲ Υἱὸν ἀνθρώ-
που, ἐνδεδυμένον ἔνδυμα ἕως εἰς
τοὺς πόδας, καὶ περιεζωσμένον εἰς
τοὺς μαστοὺς ζώνην χρυσῆν.
14 Καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ
τρίχες λευκαὶ ὡς τὸ λευκὸν μαλ-
λίον, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοί
του ὡς φλὸξ πυρός.
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ἦσαν ὅμοιοι
μὲ χαλκολίβανον, ὡς πεπυρωμένοι
εἰς τὴν κάμινον· καὶ ἡ φωνή του
ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·
16 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ
χεῖρα ἑπτὰ ἀστέρας· καὶ ἀπὸ τὸ
στόμα αὐτοῦ ἐξεπορεύετο ῥομφαία
δίστομος ὀξεῖα· καὶ ἡ ὄψις του
ἔφεγγεν, ὡς φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν
δύναμίν του.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα
πρὸς τοὺς πόδας του ὡς νεκρός·
καὶ ἐπέθεσε τὴν δεξιάν του χεῖρα
ἐπάνω μου, λέγων εἰς ἐμέ· Μὴ
φοβεῖσαι· ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ
ὁ ἔσχατος·
18 Καὶ εἶμαι ὁ ζῶν, καὶ ἔγινα νε-
κρός· καὶ ἰδοὺ, εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν· καὶ
ἔχω τὰ κλειδία τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ
θανάτου.
19 Γράψον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶδες,
καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι, καὶ
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνω-
σι μετὰ ταῦτα·
20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέ-
ρων τοὺς ὁποίους εἶδες εἰς τὰ δεξιά
μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς
χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες εἶναι
ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ

αἱ ἑπτὰ λυχνίαι τὰς ὁποίας εἶδες,
εἶναι ἑπτὰ ἐκκλησίαι.

ΚΕΦ. β΄.

ΕΙΣ τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας
τῶν Ἐφεσίων γράψον· Τάδε λέγει
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ
ἀστέρας εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα,
ὁ ὁποῖος περιπατεῖ εἰς τὸ μέσον
τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·
2 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν
κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου,
καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ βαστάσῃς
τοὺς κακούς· καὶ ἐδοκίμασας ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι εἶναι
ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι· καὶ εὗρες
αὐτοὺς ψεύστας·
3 Καὶ ἐβάστασας καὶ ἔχεις ὑπο-
μονὴν, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκο-
πίασας, καὶ δὲν ἀπέκαμες.
4 Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι ἀφῆ-
κας τὴν πρώτην σου ἀγάπην.
5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπε-
σες, καὶ μετανόησον, καὶ κάμε τὰ
πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μὴ, ταχέως
ἔρχομαι εἰς σὲ, καὶ θέλω κινήσει
τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὸν τόπον
της, ἐὰν δὲν μετανοήσῃς.
6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς
τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα
καὶ ἐγὼ μισῶ.
7 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ
τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας· Εἰς τὸν νικῶντα, θέλω δώσει
εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ
μέσον τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.
8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλη-
σίας τῶν Σμυρναίων γράψον· Τάδε
λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ
ὁποῖος ἔγινε νεκρὸς, καὶ ἔζησε·
9 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν
θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, (εἶσαι
δὲ πλούσιος,) καὶ τὴν βλασφημίαν
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι αὐ-
τοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι,
ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.
10 Μὴ φοβεῖσαι κανὲν ἀπὸ ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα μέλλεις νὰ πάθῃς· ἰδοὺ,
μέλλει νὰ βάλῃ ὁ διάβολος τινὰς
ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ
δοκιμασθῆτε· καὶ θέλετε ἔχει θλί-
ψιν δέκα ἡμερῶν· γίνου πιστὸς
ἕως θανάτου, καὶ θέλω δώσει εἰς
σὲ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
11 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ
τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας· Ὁ νικῶν δὲν θέλει ζημιωθῆ
ἀπὸ τὸν δεύτερον θάνατον.
12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκ-
κλησίας τῆς εἰς τὴν Πέργαμον
γράψον· Τάδε λέγει ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος ἔχει τὴν ῥομφαίαν τὴν δί-
στομον τὴν ὀξεῖαν·
13 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ
κατοικεῖς, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ
Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου,
καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου,
καὶ εἰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας
ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας
ἐφονεύθη μεταξύ σας, ὅπου κατοι-
κεῖ ὁ Σατανᾶς.
14 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα κατὰ σοῦ,
ὅτι ἔχεις ἐκεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κρατοῦσι τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαὰμ,
ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ νὰ
βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν
τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ φάγωσιν εἰδωλό-
θυτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν.
15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι κρατοῦσι τὴν διδαχὴν
τῶν Νικολαϊτῶν· τὸ ὁποῖον ἐγὼ
μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ταχέως
ἔρχομαι εἰς σὲ, καὶ θέλω πολεμή-
σει πρὸς αὐτοὺς μὲ τὴν ῥομφαίαν
τοῦ στόματός μου.
17 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ
τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας· Εἰς τὸν νικῶντα, θέλω δώσει
εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα
τὸ κεκρυμμένον, καὶ θέλω δώσει
εἰς αὐτὸν ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπάνω
τῆς ψήφου ὄνομα νέον γεγραμμέ-

νον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἐγνώρισεν εἰ
μὴ ὅστις λαμβάνει.
18 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκ-
κλησίας τῆς εἰς τὰ Θυάτειρα γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ ὁποῖος ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς του
ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐ-
τοῦ εἶναι ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον·
19 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν
ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν
πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ
τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα ὅτι
εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.
20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα κατὰ σοῦ,
διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰε-
ζαβὴλ, ἡ ὁποία λέγει ἑαυτὴν προ-
φήτισσαν, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ
τοὺς ἰδικούς μου δούλους, νὰ πορ-
νεύσωσι καὶ νὰ φάγωσιν εἰδωλό-
θυτα.
21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν
νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν
της, καὶ δὲν μετενόησεν.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς
τὴν κλίνην, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
μοιχεύουσι μετ' αὐτῆς εἰς μεγάλην
θλίψιν, ἐὰν δὲν μετανοήσωσιν ἀπὸ
τὰ ἔργα αὐτῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω
θανατώσει μὲ θάνατον· καὶ θέ-
λουσι γνωρίσει ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι
ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ἐρευνῶ νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ
θέλω δώσει εἰς καθένα ἀπὸ σᾶς
κατὰ τὰ ἔργα σας.
24 Εἰς σᾶς δὲ λέγω, καὶ εἰς τοὺς
λοιποὺς τοὺς εἰς τὰ Θυάτειρα,
ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύ-
την, καὶ οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὰ
βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγουσι·
Δὲν θέλω βάλει ἐπάνω εἰς σᾶς
ἄλλο βάρος·
25 Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε,
κρατήσατε ἕως οὗ ἔλθω.
26 Καὶ ὅποιος νικᾷ, καὶ φυλάττει
ἕως τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω
δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπάνω
τῶν ἐθνῶν·
27 Καὶ θέλει ποιμάνει αὐτοὺς μὲ
ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ θέλουσι συν-
τριβῆ ὡς τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως,
καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον ἀπὸ τὸν
Πατέρα μου·
28 Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.
29 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ
τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας.

ΚΕΦ. γ'.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλη-
σίας τῶν Σαρδέων γράψον· Τάδε
λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἑπτὰ
πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ
ἀστέρας· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου,
ὅτι ἔχεις τὸ ὄνομα ὅτι ζῇς, καὶ
εἶσαι νεκρός.
2 Γίνου ἄγρυπνος, καὶ στήριξον
τὰ λοιπὰ τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ
ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὕρηκα τὰ
ἔργα σου πεπληρωμένα ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ.
3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες
καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε, καὶ
μετανόησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀ-
γρυπνήσῃς, θέλω ἔλθει ἐπάνω σου
ὡς κλέπτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρί-
σει ποίαν ὥραν θέλω ἔλθει ἐπάνω
σου.
4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις καὶ εἰς
τοὺς Σάρδεις, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυ-
ναν τὰ φορέματά των· καὶ θέλουσι
περιπατήσει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ μὲ λευκὰ,
διότι εἶναι ἄξιοι.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῆ εἰς
φορέματα λευκά· καὶ δὲν θέλω
ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ
τὴν βίβλον τῆς ζωῆς, καὶ θέλω
ἐξομολογηθῆ τὸ ὄνομά του ἐνώπιον
τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ.
6 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.
7 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλη-
σίας εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν γράψον·

Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινὸς, ὁ
ὁποῖος ἔχει τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ·
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνοίγει, καὶ οὐδεὶς
κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀν-
οίγει·
8 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ,
ἔδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνοιγμέ-
νην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ
αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν,
καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου, καὶ
δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου.
9 Ἰδοὺ, κάμνω ἐκείνους ἀπὸ τὴν
συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, οἱ ὁποῖοι
λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι,
καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται·
ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι
καὶ νὰ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν
ποδῶν σου, καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι
ἐγὼ σὲ ἠγάπησα.
10 Διότι ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς
ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ
φυλάξει ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρα-
σμοῦ ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς
ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν
ἐπάνω τῆς γῆς.
11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· κράτει
ὅ,τι ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃ κανεὶς
τὸν στέφανόν σου.
12 Ὁ νικῶν, θέλω κάμει αὐτὸν
στύλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου,
καὶ ἔξω δὲν θέλει ἐξέλθει πλέον·
καὶ θέλω γράψει ἐπάνω αὐτοῦ τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα
τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς και-
νῆς Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία κατα-
βαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν
Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ
καινόν.
13 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ
τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας.
14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκ-
κλησίας τῶν Λαοδικέων γράψον·
Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ
πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς
κτίσεως τοῦ Θεοῦ·
15 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε
ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε νὰ
ἦσον ψυχρὸς ἢ ζεστός.
16 Οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς,
καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστὸς, μέλ-
λω νὰ σὲ ἐξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα
μου.
17 Διότι λέγεις· Ὅτι εἶμαι πλού-
σιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειά-
ζομαι τίποτε· καὶ δὲν γνωρίζεις
ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ
ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς,
καὶ γυμνός·
18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς
ἀπὸ ἐμὲ χρυσίον πεπυρωμένον ἀπὸ
πῦρ, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ φορέ-
ματα λευκὰ, διὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ
νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς
γυμνότητός σου· καὶ χρίσον μὲ
κολλούριον τοὺς ὀφθαλμούς σου,
διὰ νὰ βλέπῃς.
19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, τοὺς ἐλέγ-
χω καὶ παιδεύω· ζήλωσον λοιπὸν
καὶ μετανόησον.
20 Ἰδοὺ, στέκω εἰς τὴν θύραν, καὶ
κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τὴν φωνήν
μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω
εἰσέλθει πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλω
δειπνήσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ αὐ-
τὸς ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
21 Ὁ νικῶν, θέλω δώσει εἰς αὐ-
τὸν νὰ καθίσῃ ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τὸν
θρόνον μου· καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκη-
σα, καὶ ἐκάθισα ὁμοῦ μὲ τὸν Πα-
τέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.
22 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ
τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλη-
σίας.

ΚΕΦ. δ΄.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα
ἠνοιγμένη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ
φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἤκουσα
ὡς σάλπιγγος, ἡ ὁποία ἐλάλει
ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ ἔλεγεν· Ἀνάβα
ἐδῶ, καὶ θέλω δείξει εἰς σὲ ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνωσι μετὰ
ταῦτα.

2 Καὶ παρευθὺς ἔγινα εἰς ἔκστα-
σιν μὲ Πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ, ἔκειτο
θρόνος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐπάνω
τοῦ θρόνου καθήμενός τις·
3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦτον ὅμοιος
εἰς τὴν ὅρασιν μὲ λίθον ἰάσπιδα
καὶ σάρδινον· καὶ ἶρις κυκλόθεν
τοῦ θρόνου ὁμοία εἰς τὴν ὅρασιν
μὲ σμάραγδον.
4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου εἰκο-
σιτέσσαρες θρόνοι· καὶ ἐπάνω τῶν
θρόνων εἶδον τοὺς εἰκοσιτέσσαρας
πρεσβυτέρους καθημένους, ἐνδυμέ-
νους μὲ ἱμάτια λευκά· καὶ εἶχον
ἐπάνω τῶν κεφαλῶν αὐτῶν στε-
φάνους χρυσοῦς.
5 Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐξεπο-
ρεύοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ
φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς
καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ
ὁποῖαι εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα
τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θά-
λασσα ὑαλίνη, ὁμοία μὲ κρύσταλ-
λον· καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου
καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα
ζῶα, γεμάτα ἀπὸ ὀφθαλμοὺς ἔμ-
προσθεν καὶ ὄπισθεν.
7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὡμοίαζε
μὲ λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον
ὡμοίαζε μὲ μοσχάριον, καὶ τὸ τρί-
τον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄν-
θρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον
ὅμοιον μὲ ἀετὸν πετώμενον.
8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα εἶχον τὸ
καθ' ἓν ἀπὸ ἓξ πτέρυγας κυκλό-
θεν, καὶ ἔσωθεν ἦσαν γεμάτα ἀπὸ
ὀφθαλμούς· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνά-
παυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα, λέγοντα·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ
εἶναι καὶ ἔρχεται.
9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δό-
ξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω
τοῦ θρόνου, ὁ ὁποῖος ζῇ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων,
10 Θέλουσι πέσει οἱ εἴκοσι καὶ
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον
ἐκείνου ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω
τοῦ θρόνου, καὶ θέλουσι προσκυ-
νήσει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ζῇ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ θέ-
λουσι βάλει τοὺς στεφάνους αὐ-
τῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέ-
γοντες·
11 Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς
τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν
δύναμιν· διότι σὺ ἔκτισας τὰ πάν-
τα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι,
καὶ ἐκτίσθησαν.

ΚΕΦ. ε'.

ΚΑΙ εἶδον εἰς τὴν δεξιὰν ἐκείνου
ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου
βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ
ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον μὲ
σφραγῖδας ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κη-
ρύττοντα μὲ μεγάλην φωνήν· Τίς
εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον,
καὶ νὰ λύσῃ τὰς σφραγῖδας αὐ-
τοῦ;
3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰς τὸν
οὐρανὸν, οὐδὲ ἐπάνω τῆς γῆς, οὐδὲ
ὑποκάτω τῆς γῆς, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βι-
βλίον, οὐδὲ νὰ βλέπῃ αὐτό.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, διότι
οὐδεὶς εὑρέθη ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ καὶ
νὰ ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ
βλέπῃ αὐτό.
5 Καὶ εἷς ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους
λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ κλαίῃς· ἰδοὺ,
ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ
Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ
νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας.
6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ εἰς τὸ μέσον
τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων
ζώων, καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν πρε-
σβυτέρων, Ἀρνίον τὸ ὁποῖον ἔστε-
κεν ὡς ἐσφαγμένον, καὶ εἶχε κέ-
ρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ ὀφθαλμούς·
οἱ ὁποῖοι εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα

τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα εἰς
ὅλην τὴν γῆν.
7 Καὶ ἦλθε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον
ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὁ ὁποῖος
ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου.
8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ
τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσ-
σαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώ-
πιον τοῦ Ἀρνίου· καὶ εἶχον καθεὶς
κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γε-
μάτας ἀπὸ θυμιάματα, αἱ ὁποῖαι
εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων·
9 Καὶ ψάλλουσι καινὴν ᾠδὴν,
λέγοντες· Ἄξιος εἶσαι νὰ λάβῃς
τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς
σφραγῖδας αὐτοῦ· διότι ἐσφάγης,
καὶ μᾶς ἠγόρασας εἰς τὸν Θεὸν μὲ
τὸ αἷμά σου, ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν καὶ
γλῶσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος·
10 Καὶ μᾶς ἔκαμες πρὸς τὸν
Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ
θέλομεν βασιλεύσει ἐπάνω τῆς
γῆς.
11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν
ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ
θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐ-
τῶν ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ
χιλιάδες χιλιάδων·
12 Λέγοντες μὲ μεγάλην φωνήν·
Ἄξιον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγ-
μένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ
πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ
τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.
13 Καὶ πᾶν κτίσμα τὸ ὁποῖον
εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν
γῆν, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅσα
εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα
τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὰ, ἤκουσα ὅτι
ἔλεγον· Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κά-
θηται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ εἰς
τὸ Ἀρνίον, ἂς ἦναι ἡ εὐλογία καὶ ἡ
τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλε-
γον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες
πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύ-
νησαν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

ΚΕΦ. ς'.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον
μίαν ἀπὸ τὰς σφραγῖδας, καὶ
ἤκουσα ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα
λέγον, ὡς φωνὴν τῆς βροντῆς·
Ἔρχου, καὶ βλέπε.
2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον λευ-
κόν· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη
εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἐξῆλθε
νικῶν, καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.
3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν
σφραγῖδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον
ζῶον λέγον· Ἔρχου, καὶ βλέπε.
4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλο ἄλογον κόκ-
κινον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ ἐδόθη νὰ
λάβῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ
νὰ σφάξωσιν ὁ εἷς τὸν ἄλλον· καὶ
εἰς αὐτὸν ἐδόθη μάχαιρα μεγάλη.
5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην
σφραγῖδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον
λέγον· Ἔρχου, καὶ βλέπε. Καὶ
εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον μαῦρον, καὶ
ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ εἶχεν
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ζυγίον.
6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν εἰς τὸ μέσον
τῶν τεσσάρων ζώων, ἡ ὁποία ἔλε-
γεν· Εἷς χοῖνιξ σιταρίου ἓν δηνά-
ριον· καὶ τρεῖς χοίνικες κριθαρίου
ἓν δηνάριον· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν
οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα
τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ
τετάρτου ζώου, ἡ ὁποία ἔλεγεν·
Ἔρχου, καὶ βλέπε.
8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον
ὠχρόν· καὶ ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκά-
θητο ἐπάνω αὐτοῦ ἦτον τὸ ὄνομα
ὁ Θάνατος, καὶ ὁ Ἅδης ἀκολουθεῖ
ὁμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἐδόθη εἰς αὐ-
τοὺς ἐξουσία νὰ ἀποκτείνωσιν
ἐπάνω τοῦ τετάρτου μέρους τῆς
γῆς, μὲ σπαθὶ, καὶ μὲ πεῖναν, καὶ

μὲ θάνατον, καὶ μὲ τὰ θηρία τῆς
γῆς.
9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην
σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυ-
σιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγ-
μένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ
διὰ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν
εἶχον·
10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φω-
νὴν, λέγοντες· Ἕως πότε, ὁ Δε-
σπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς, δὲν
κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν
ἐπάνω ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατοικοῦ-
σιν εἰς τὴν γῆν;
11 Καὶ ἐδόθησαν εἰς καθένα ἐν-
δύματα λευκὰ, καὶ ἐλαλήθη εἰς
αὐτοὺς νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀκόμη
ὀλίγον καιρὸν, ἕως οὗ συμπληρω-
θῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μέλ-
λουσι νὰ φονευθῶσιν ὡς καὶ
αὐτοί.
12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγῖδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ, σει-
σμὸς μέγας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε
μαῦρος ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ
σελήνη ἔγινεν ὡς αἷμα·
13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ
ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς ἡ συκέα
σειομένη ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον ἀπο-
βάλλει τὰ ἄωρα σῦκά της.
14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη
ὡς βιβλίον τυλιγμένον, καὶ πᾶν
ὄρος καὶ νησίον ἐκινήθησαν ἀπὸ
τὸν τόπον αὐτῶν.
15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ
οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ
οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ
πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος,
ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια
καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·
16 Καὶ λέγουσιν εἰς τὰ ὄρη καὶ
εἰς τὰς πέτρας· Πέσετε ἐπάνω
ἡμῶν, καὶ κρύψατέ μας ἀπὸ τὸ
πρόσωπον ἐκείνου ὁ ὁποῖος κάθη-
ται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ
τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀρνίου·
17 Διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ με-
γάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς
δύναται νὰ σταθῇ;

ΚΕΦ. ζ'.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας
ἀγγέλους στέκοντας εἰς τὰς τέσ-
σαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας
τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς,
διὰ νὰ μὴ φυσᾷ ἄνεμος ἐπάνω τῆς
γῆς, μήτε ἐπάνω τῆς θαλάσσης,
μήτε εἰς κανὲν δένδρον.
2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὁ
ὁποῖος ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατο-
λὴν τοῦ ἡλίου, καὶ εἶχε σφραγῖδα
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε
μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς τοὺς τέσ-
σαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους
ἐδόθη νὰ ἀδικήσωσι τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν,
3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν,
μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δέν-
δρα, ἕως οὗ σφραγίσωμεν τοὺς
δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπάνω τοῦ
μετώπου αὐτῶν.
4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν ἐκεί-
νων οἱ ὁποῖοι ἐσφραγίσθησαν·
ἑκατὸν σαρανταττέσσαρες χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι ἀπὸ ὅλας τὰς φυ-
λὰς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.
5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώ-
δεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, δώδεκα
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι·
6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώ-
δεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλεὶμ, δώδεκα
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φύλην τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι·
7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν,
δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευῒ, δώδεκα
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Ἰσαχὰρ, δώδεκα χι-

λιάδες ἐσφραγισμένοι·
8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν,
δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσὴφ, δώ-
δεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ
τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, δώδεκα
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.
9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ πο-
λὺς ὄχλος, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύ-
νατο νὰ ἀριθμήσῃ, ἀπὸ πᾶν ἔθνος
καὶ φυλὰς καὶ λαοὺς καὶ γλώσ-
σας, οἱ ὁποῖοι ἔστεκον ἐνώπιον τοῦ
θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου,
ἐνδυμένοι φορέματα λευκά· καὶ
φοίνικες εἰς τὰς χεῖράς των·
10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φω-
νὴν, λέγοντες· Ἡ σωτηρία εἶναι
τοῦ Θεοῦ μας ὁ ὁποῖος κάθηται
ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ Ἀρνίου.
11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἔστεκον
κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρε-
σβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων,
καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
κατὰ πρόσωπον, καὶ προσεκύνη-
σαν τὸν Θεὸν,
12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία
καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐ-
χαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ ἰσχὺς ἂς ἦναι εἰς τὸν Θεόν
μας, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
Ἀμήν.
13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἀπὸ τοὺς
πρεσβυτέρους, καὶ λέγει εἰς ἐμέ·
Οὗτοι οἱ ἐνδυμένοι τὰ φορέματα
τὰ λευκὰ, τίνες εἶναι, καὶ πόθεν
ἦλθον;
14 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Κύριε,
σὺ γνωρίζεις. Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ·
Οὗτοι εἶναι οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν
θλίψιν τὴν μεγάλην· καὶ ἔπλυναν
τὰ φορέματά των, καὶ ἐλεύκαναν
αὐτὰ εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου.
15 Διὰ τοῦτο εἶναι ἐνώπιον τοῦ
θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν
εἰς αὐτὸν νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸν
ναόν του· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου θέλει
κατασκηνώσει ἐν μέσῳ αὐτῶν.
16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον,
οὐδὲ θέλουσι διψήσει πλέον, οὐδὲ
θέλει πέσει ἐπάνω αὐτῶν ὁ ἥλιος,
οὐδὲ κᾀνὲν καῦμα·
17 Διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον
τοῦ θρόνου θέλει ποιμάνει αὐτοὺς,
καὶ θέλει ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς τὰς
ζώσας πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ
Θεὸς θέλει ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον
ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των.

ΚΕΦ. η΄.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν
ἑβδόμην, ἔγινε σιγὴ εἰς τὸν οὐρα-
νὸν ὡς ἥμισυ ὥρας.
2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους,
οἱ ὁποῖοι ἔστεκον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς
ἑπτὰ σάλπιγγες.
3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ
ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἔχων
θυμιατήριον χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη-
σαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολλὰ,
διὰ νὰ τὰ δώσῃ μὲ τὰς προσευχὰς
τῶν ἁγίων πάντων, εἰς τὸ θυσια-
στήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον
τοῦ θρόνου.
4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων
ἀνέβη μὲ τὰς προσευχὰς τῶν
ἁγίων, ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου,
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἄγγελος τὸ θυ-
μιατήριον, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἀπὸ
τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔρ-
ριψεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγιναν
φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ
καὶ σεισμός.
6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, ἔχοντες
τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν
ἑαυτοὺς νὰ σαλπίσωσι.
7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ ἔγινε χάλαζα καὶ πῦρ
μεμιγμένα μὲ τὸ αἷμα, καὶ ἐῤῥί-
φθησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον
μέρος ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ
πᾶς χλωρὸς χόρτος κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ ὡς ὄρος μεγάλον καιόμε-
νον ἀπὸ πῦρ ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θά-
λασσαν· καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μέρος
τῆς θαλάσσης αἷμα·
9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μέρος
ἀπὸ τὰ κτίσματα τὰ ὁποῖα ἦσαν
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἶχον ζωήν·
καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ πλοῖα
διεφθάρησαν.
10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
ἀστὴρ μεγάλος καιόμενος ὡς λαμ-
πὰς, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος
τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς πηγὰς
τῶν νερῶν.
11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέ-
γεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ
τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡς ἄψινθος,
καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους
ἀπέθανον ἀπὸ τὰ νερὰ, διότι ἐπι-
κράνθησαν.
12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ ἐξέλιπε τὸ τρίτον μέρος
τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς
σελήνης, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν
ἀστέρων· διὰ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρί-
τον μέρος των, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴ
φέγγῃ τὸ τρίτον μέρος της, καὶ ἡ
νὺξ ὁμοίως.
13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς
ἀγγέλου πετωμένου διὰ μέσου τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγε μὲ μεγάλην
φωνήν· Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ εἰς ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω
τῆς γῆς, ἀπὸ τὰς λοιπὰς φωνὰς
τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων
οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ σαλπίσωσι.

ΚΕΦ. θ'.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ὅτι ἔπεσεν
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ κλειδίον τοῦ
πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.
2 Καὶ ἤνοιξε τὸ πηγάδιον τῆς
ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ
τὸ πηγάδιον, ὡς καπνὸς καμινου
μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος
καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ
πηγαδίου.
3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐξῆλθον
ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς
αὐτὰς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξου-
σίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.
4 Καὶ ἐλέχθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴ
ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς,
οὐδὲ κἀνὲν χλωρὸν, οὐδὲ κἀνὲν
δένδρον· εἰ μὴ μόνους τοὺς ἀνθρώ-
πους οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν σφρα-
γῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τῶν μετώ-
πων αὐτῶν.
5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴ φο-
νεύσωσιν αὐτοὺς, ἀλλὰ νὰ βασα-
νισθῶσι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασα-
νισμός των ἦτον ὡς ὁ βασανισμὸς
τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄν-
θρωπον.
6 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας θέ-
λουσι ζητήσει οἱ ἄνθρωποι τὸν
θάνατον, καὶ δὲν θέλουσιν εὕρει
αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἐπιθυμήσει
νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέ-
λει φύγει ἀπὸ αὐτούς.
7 Καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀκρίδων
ἦσαν ὅμοιαι μὲ τὰ ἄλογα ἡτοιμα-
σμένα εἰς πόλεμον· καὶ ἐπάνω εἰς
τὰς κεφαλάς των ἦσαν ὡς στέ-
φανοι ὅμοιοι μὲ χρυσὸν, καὶ τὰ
πρόσωπά των ἦσαν ὡς πρόσωπα
ἀνθρώπων.
8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας
γυναικῶν, καὶ τὰ ὀδόντιά των ἦσαν
ὡς τῶν λεόντων.
9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας
σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύ-
γων αὐτῶν ἦτον ὡς φωνὴ ἁμαξῶν,
ὅτε πολλὰ ἄλογα τρέχουσιν εἰς
τὸν πόλεμον.
10 Καὶ εἶχον οὐρὰς ὁμοίας μὲ
τῶν σκορπίων, καὶ κέντρα ἦσαν
εἰς τὰς οὐράς των· καὶ ἡ ἐξουσία
των ἦτον νὰ ἀδικήσωσι τοὺς ἀνθρώ-
πους πέντε μῆνας.

11 Καὶ εἶχον ἐπάνω αὐτῶν βασι-
λέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἑβραϊστὶ, Ἀβαδδὼν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν
ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.
12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ,
ἔρχονται ἀκόμη δύο οὐαὶ μετὰ
ταῦτα.
13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ
τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστη-
ρίου τοῦ χρυσοῦ τὸ ὁποῖον ἦτον
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
14 Ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τὸν ἕκτον
ἄγγελον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν σάλ-
πιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγ-
γέλους τοὺς δεδεμένους παρὰ τὸν
ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφρά-
την.
15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες
ἄγγελοι, οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν
ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ
ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ φονεύσωσι τὸ τρί-
τον μέρος τῶν ἀνθρώπων.
16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευ-
μάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦσαν δύο μυ-
ριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν
ἀριθμόν των.
17 Καὶ οὕτως εἶδον εἰς τὴν ὅρα-
σιν τὰ ἄλογα, καὶ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐκάθηντο ἐπάνω αὐτῶν,
ἔχοντες θώρακας πυρίνους καὶ ὑα-
κινθίνους καὶ θειαφώδεις· καὶ αἱ
κεφαλαὶ τῶν ἀλόγων ἦσαν ὡς αἱ
κεφαλαὶ τῶν λεόντων, καὶ ἀπὸ τὰ
στόματά των ἐκπορεύεται πῦρ καὶ
καπνὸς καὶ θειάφιον.
18 Ἀπὸ ταῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὸ
πῦρ καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ
τὸ θειάφιον τὸ ἐκπορευόμενον ἀπὸ
τὰ στόματά των, ἐφονεύθησαν τὸ
τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.
19 Διότι αἱ ἐξουσίαι των ἦσαν
εἰς τὸ στόμα αὐτῶν· διότι αἱ οὐραί
των ἦσαν ὅμοιαι μὲ τῶν ὀφιδίων,
ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ μὲ αὐτὰς
ἀδικοῦσι.
20 Καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, οἱ
ὁποῖοι δὲν ἐφονεύθησαν μὲ τὰς
πληγὰς ταύτας, οὔτε μετενόησαν
ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των, νὰ
μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια,
καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ
ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λί-
θινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν
δύνανται οὔτε νὰ βλέπωσιν, οὔτε
νὰ ἀκούωσιν, οὔτε νὰ περιπατῶσι·
21 Καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τοὺς
φόνους των, οὔτε ἀπὸ τὰς μαγείας
των, οὔτε ἀπὸ τὰς πορνείας των,
οὔτε ἀπὸ τὰς κλεψίας των.

ΚΕΦ. ι'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν
καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν,
ἐνδυμένον νεφέλην· καὶ ἶρις ἦτον
ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του· καὶ τὸ
πρόσωπόν του ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ
πόδες του ὡς στύλοι πυρός.
2 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν χεῖρά του
βιβλιαρίδιον ἀνοικτὸν, καὶ ἔθηκε
τὸν πόδα του τὸν δεξιὸν ἐπάνω
τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν ἀριστερὸν
ἐπάνω τῆς γῆς·
3 Καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν,
ὡς βρυχᾶται ὁ λέων· καὶ ὅτε ἔκρα-
ξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ
τὰς φωνάς των.
4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ
βρονταὶ τὰς φωνάς των, ἔμελλον
νὰ γράψω· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν λέγουσαν εἰς ἐμέ·
Σφράγισον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλά-
λησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ
ταῦτα γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδον
στέκοντα ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ
ἐπάνω τῆς γῆς, ὕψωσε τὴν χεῖρά
του εἰς τὸν οὐρανὸν,
6 Καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος
ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ,
καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ
τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι

καιρὸς δὲν θέλει εἶναι πλέον·
7 Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς φω-
νῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν
μέλλῃ νὰ σαλπίζῃ, θέλει τελειωθῇ
τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς
εὐηγγέλισεν εἰς τοὺς δούλους του
τοὺς προφήτας.
8 Καὶ ἡ φωνὴ, τὴν ὁποίαν ἤκουσα
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν ἐλάλει
ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ ἔλεγεν· Ὕπαγε,
λάβε τὸ βιβλιαρίδιον τὸ ἠνοιγμέ-
νον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ὁ
ὁποῖος στέκει ἐπάνω τῆς θαλάσσης
καὶ ἐπάνω τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν ἄγγελον,
λέγων εἰς αὐτόν· Δός με τὸ βι-
βλιαρίδιον. Καὶ λέγει με· Λάβε
καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ θέλει
πικράνει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ
εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶναι γλυ-
κὺ ὡς μέλι.
10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλιαρίδιον
ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, καὶ
κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦτον εἰς τὸ
στόμα μου γλυκὺ ὡς μέλι· καὶ ὅτε
ἔφαγον αὐτὸ, ἐπικράνθη ἡ κοιλία
μου.
11 Καὶ λέγει με· Χρεία εἶναι νὰ
προφητεύσῃς σὺ πάλιν ἔμπροσθεν
πολλῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσ-
σῶν καὶ βασιλέων.

ΚΕΦ. ια'.

ΚΑΙ ἐδόθη εἰς ἐμὲ κάλαμος ὅμοιος
μὲ ῥάβδον· καὶ ὁ ἄγγελος ἔστεκε,
λέγων· Σηκώθητι, καὶ μέτρησον
τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
προσκυνοῦσι μέσα εἰς αὐτό.
2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ
ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴν αὐτὴν
μετρήσῃς, διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη·
καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι
πατήσει τεσσαράκοντα δύο μῆνας.
3 Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δύο
μάρτυράς μου, καὶ θέλουσι προ-
φητεύσει χιλίας διακοσίας ἑξή-
κοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκ-
κους.
4 Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ
δύο λυχνίαι αἱ ὁποῖαι στέκουσιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.
5 Καὶ ἂν θέλῃ τις νὰ ἀδικήσῃ
αὐτοὺς, πῦρ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ
στόμα αὐτῶν, καὶ κατατρώγει
τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἂν θέλῃ
τις νὰ ἀδικήσῃ αὐτοὺς, οὕτω χρεία
εἶναι αὐτὸς νὰ φονευθῇ.
6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ
κλείσωσι τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴ
βρέχῃ βροχὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς
προφητείας των· καὶ ἔχουσιν ἐξου-
σίαν ἐπάνω τῶν νερῶν, νὰ στρέ-
φωσιν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ νὰ τύ-
ψωσι τὴν γῆν μὲ πᾶσαν πληγὴν,
ὁσάκις ἂν θελήσωσι.
7 Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρ-
τυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον
ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει
κάμει πόλεμον ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ
θέλει νικήσει αὐτοὺς, καὶ θέλει
φονεύσει αὐτούς.
8 Καὶ τὰ σώματά των μέλλουσι νὰ
κεῖνται εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως
τῆς μεγάλης, ἡ ὁποία καλεῖται
πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυ-
πτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριός μας
ἐσταυρώθη.
9 Καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς λαοὺς
καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας καὶ ἔθνη
θέλουσι βλέψει τὰ σώματά των
τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, καὶ τὰ
σώματά των δὲν θέλουσιν ἀφήσει
νὰ τεθῶσιν εἰς τὰ μνήματα.
10 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατοι-
κοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς θέλουσι
χαρῇ δι' αὐτοὺς, καὶ θέλουσιν εὐ-
φρανθῇ· καὶ θέλουσι πέμψει δῶ-
ρα ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, διότι οὗτοι
οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω
τῆς γῆς.
11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς καὶ ἥμισυ
ἡμέρας, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν

εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐστάθησαν ἐπάνω τῶν ποδῶν των, καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν αὐτούς.

12 Καὶ αὐτοὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ἀνάβητε ἐδώ. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν νεφέλην· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροί των.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγένετο μεγάλος σεισμὸς, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ τρίτη οὐαὶ ἔρχεται ταχέως.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ὁποῖοι κάθηνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων αὐτῶν, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμεν εἰς σὲ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος· διότι ἔλαβες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου, τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθείρῃς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διαφθείρουσι τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

ΚΕΦ. ιβ'.

ΚΑΙ σημεῖον μεγάλον ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν· γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν της, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς της ἦτον στέφανος δώδεκα ἀστέρων·

2 Καὶ οὖσα ἐγγαστρωμένη, κράζει κοιλοπονοῦσα, καὶ βασανιζομένη νὰ γεννήσῃ.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδοὺ δράκων μεγάλος κόκκινος, ἔχων ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα· καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν του ἑπτὰ διαδήματα·

4 Καὶ ἡ οὐρά του σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον της, ὅταν γεννήσῃ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἀρσενικὸν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ποιμαίνῃ ὅλα τὰ ἔθνη μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ ἡρπάχθη τὸ τέκνον της πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον του.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τρέφωσιν αὐτὴν ἐκεῖ χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί του ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοί του,

8 Καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ τόπος αὐτῶν εὑρέθη πλέον εἰς τὸν οὐρανόν.

9 Καὶ ἐῤῥίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας,
ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος
Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ ὁποῖος
πλανᾷ ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἐῤῥίφθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοί
του ὁμοῦ μὲ αὐτὸν κατεκρημνίσθησαν.
10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην
λέγουσαν εἰς τὸν οὐρανόν· Τώρα
ἔγινεν ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ
ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ·
διότι κατεῤῥίφθη ὁ κατήγορος τῶν
ἀδελφῶν μας, ὁ ὁποῖος κατηγόρει
αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μας ἡμέραν καὶ νύκτα.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ
τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν
λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν
ἠγάπησαν τὴν ζωήν των ἕως θανάτου.
12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ, καὶ σεῖς οἱ ὁποῖοι ἐγκατοικεῖτε εἰς αὐτούς. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσι τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν, διότι κατέβη ὁ
Διάβολος πρὸς σᾶς ἔχων θυμὸν
μέγαν, γνωρίζων ὅτι ὀλίγον καιρὸν
ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι
ἐῤῥίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν
γυναῖκα ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸ ἀρσενικὸν παιδίον.
14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα
δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πέτηται εἰς τὴν ἔρημον
εἰς τὸν τόπον της, ὅπου τρέφεται
καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, μακρὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ
ὄφεως.
15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐξέχεε νερὸν ἀπὸ τὸ στόμα
του ὡς ποταμὸν, διὰ νὰ κάμῃ νὰ
τὴν πάρῃ ὁ ποταμός.
16 Καὶ ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖκα, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα
της, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν τὸν
ὁποῖον ἐξέχεεν ὁ δράκων ἀπὸ τὸ
στόμα του.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν
γυναῖκα, καὶ ἀπῆλθε νὰ κάμῃ πόλεμον κατὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματός της, οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι
τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουσι
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
18 Καὶ ἐστάθην ἐπάνω τῆς ἄμμου τῆς θαλάσσης·

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΙ εἶδον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν θάλασσαν θηρίον, ἔχον ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπάνω
τῶν κεράτων του δέκα διαδήματα,
καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν του ὄνομα
βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδον
ἦτον ὅμοιον μὲ πάρδαλιν, καὶ οἱ
πόδες του ὡς τῆς ἀρκούδας, καὶ τὸ
στόμα του ὡς τὸ στόμα τοῦ λέοντος· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ δράκων
τὴν δύναμίν του, καὶ τὸν θρόνον
του, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.
3 Καὶ εἶδον μίαν ἀπὸ τὰς κεφαλάς του ὡς ἐσφαγμένην ἕως θανάτου· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου του
ἐθεραπεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη ἐθαύμασεν ὀπίσω τοῦ θηρίου.
4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐξουσίαν
εἰς τὸ θηρίον, καὶ προσεκύνησαν
τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς εἶναι
ὅμοιος μὲ τὸ θηρίον; τίς δύναται
νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτό;
5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ
ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐξουσία νὰ κάμῃ
πόλεμον μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα του εἰς
βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεὸν, νὰ
βλασφημήσῃ τὸ ὄνομά του, καὶ τὴν
σκηνήν του, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κατοικοῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν.
7 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ
πόλεμον κατὰ τῶν ἁγίων, καὶ νὰ

τοὺς νικήσῃ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν
ἐξουσία εἰς πᾶσαν φυλὴν καὶ
γλῶσσαν καὶ ἔθνος.
8 Καὶ θέλουσι προσκυνήσει εἰς
αὐτὸν ὅλοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν
ἐπάνω τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὴν
βίβλον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ
ἐσφαγμένου ἀπὸ κτίσεως κόσμου.
9 Ἐὰν ἔχῃ τις ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ.
10 Ἐάν τις φέρῃ ἄλλους εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· ἐάν τις φονεύσῃ μὲ μάχαιραν,
δέον εἶναι νὰ φονευθῇ μὲ μάχαιραν. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ
πίστις τῶν ἁγίων.
11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια μὲ ἀρνίου, καὶ
ἐλάλει ὡς δράκων.
12 Καὶ ἐξασκεῖ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιόν
του, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου
του.
13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα,
ὥστε νὰ κάμνῃ καὶ πῦρ νὰ καταβαίνῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν,
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, διὰ
τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς
αὐτὸν νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου·
λέγων εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, νὰ κάμωσιν
εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον
ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας,
καὶ ἔζησε.
15 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ
πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου,
ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ
θηρίου, καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι ἂν δὲν
προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ φονευθῶσι.
16 Καὶ κάμνει ὅλους τοὺς μικροὺς
καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχούς, καὶ τοὺς
ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ὥστε
νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς χάραγμα
ἐπάνω τῆς χειρός των τῆς δεξιᾶς,
ἢ ἐπάνω τῶν μετώπων των·
17 Καὶ ὥστε νὰ μὴ δύνηταί τις
νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, εἰ μὴ
ὅστις ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα
τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του.
18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅποιος
ἔχει νοῦν, ἂς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· διότι ἀριθμὸς
ἀνθρώπου εἶναι· καὶ ὁ ἀριθμός του
εἶναι χ ξ ς΄.

ΚΕΦ. ιδ΄.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδού, Ἀρνίον ἔστεκεν ἐπάνω τοῦ ὄρους τοῦ Σιών, καὶ
ὁμοῦ μὲ αὐτὸ ἦσαν ἑκατὸν σαραντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ
ὄνομα τοῦ Πατρός του γεγραμμένον ἐπάνω τῶν μετώπων των.
2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὡς φωνὴν πολλῶν νερῶν,
καὶ ὡς φωνὴν μεγάλης βροντῆς·
καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν οἱ
ὁποῖοι ἐκιθάριζον μὲ τὰς κιθάρας
των.
3 Καὶ ψάλλουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον
τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ
μάθῃ τὴν ᾠδήν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν
σαραντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν.
4 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ὁμοῦ μὲ γυναῖκας δὲν ἐμολύνθησαν·
διότι εἶναι παρθένοι· οὗτοι εἶναι
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦσιν εἰς
τὸ Ἀρνίον ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι
ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους,
ἀπαρχὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ
Ἀρνίον.
5 Καὶ εἰς τὸ στόμα αὐτῶν δὲν

εὑρέθη δόλος· διότι εἶναι ἀμώμητοι
ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώ-
μενον διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶχε τὸ εὐαγγέλιον τὸ αἰώνιον, νὰ
εὐαγγελίσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κα-
τοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, καὶ πᾶν
ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ
λαόν·
7 Καὶ ἔλεγε μὲ φωνὴν μεγάλην·
Φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δότε εἰς
αὐτὸν δόξαν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα
τῆς κρίσεώς του· καὶ προσκυνή-
σατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-
σαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.
8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε,
λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν
ἡ πόλις ἡ μεγάλη· διότι ἀπὸ τὸν
οἶνον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της
ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθη-
σεν εἰς αὐτοὺς, λέγων μὲ φωνὴν
μεγάλην· Ἐάν τις προσκυνῇ τὸ
θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ
λαμβάνῃ τὸ χάραγμα ἐπάνω τοῦ
μετώπου του ἢ τῆς χειρός του,
10 Καὶ αὐτὸς θέλει πίει ἀπὸ τὸν
οἶνον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
κερασμένου ἀκράτου εἰς τὸ ποτή-
ριον τῆς ὀργῆς του· καὶ θέλει βα-
σανισθῇ εἰς πῦρ καὶ θειάφιον ἐνώ-
πιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώ-
πιον τοῦ Ἀρνίου.
11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ
των ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων·
καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν
καὶ νύκτα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσ-
κυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα
του, καὶ ἐάν τις λαμβάνῃ τὸ χά-
ραγμα τοῦ ὀνόματός του.
12 Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν
ἁγίων· ἐδῶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
φυλάττουσι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.
13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς ἐμέ·
Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ
ὁποῖοι ἀποθνήσκουσιν εἰς τὸν Κύ-
ριον ἀπὸ τώρα. Ναὶ, λέγει τὸ
Πνεῦμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ
τοὺς κόπους των· καὶ τὰ ἔργα των
ἀκολουθοῦσιν ὁμοῦ μὲ αὐτούς.
14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη
λευκὴ, καὶ ἐπάνω τῆς νεφέλης ἐκά-
θητο εἷς ὅμοιος μὲ Υἱὸν ἀνθρώπου,
ἔχων ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του χρυ-
σοῦν στέφανον, καὶ εἰς τὴν χεῖρά
του δρέπανον ὀξύ.
15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν
ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ ἔκραξε μὲ μεγά-
λην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ἐκάθητο ἐπάνω τῆς νεφέλης· Πέμ-
ψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον·
διότι σὲ ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ νὰ θερί-
σῃς, διότι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς
γῆς.
16 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο
ἐπάνω τῆς νεφέλης, ἔβαλε τὸ δρέ-
πανόν του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ
ἐθερίσθη ἡ γῆ.
17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν
ἀπὸ τὸν ναὸν ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον
ὀξύ.
18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν
ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων ἐξου-
σίαν ἐπάνω τοῦ πυρός· καὶ ἐφώ-
νησε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ,
λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου
τὸ ὀξὺ, καὶ τρύγησον τὰς σταφυ-
λὰς τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διότι
ὡρίμασαν αἱ σταφυλαί της.
19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε τὸ δρέ-
πανόν του εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύ-
γησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ
ἔβαλεν εἰς τὸ πατητήριον τὸ με-
γάλον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.
20 Καὶ ἐπατήθη τὸ πατητήριον
ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα
ἀπὸ τὸ πατητήριον ἕως τῶν χαλι-
νῶν τῶν ἀλόγων, εἰς διάστημα
χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς ἑπτὰ πληγὰς τὰς ἐσχάτας, διότι εἰς αὐτὰς ἐτελειώθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην μὲ πῦρ· καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ τῆς εἰκόνος του, καὶ τοῦ χαράγματός του, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματός του, οἱ ὁποῖοι ἔστεκον ἐπάνω τῆς θαλάσσης τῆς ὑαλίνης, ἔχοντες κιθάρας τοῦ Θεοῦ·

3 Καὶ ψάλλουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ εἶναι αἱ ὁδοί σου, ὦ Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.

4 Τίς μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; διότι σὺ μόνος εἶσαι ὅσιος· διότι πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἐνώπιόν σου· διότι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν ναὸν ἐνδεδυμένοι λινὰ καθαρὰ καὶ λαμπρὰ, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμισμένας ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνὸν διὰ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς δυνάμεώς του· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν, ἕως ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

ΚΕΦ. ις'.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν ναὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους· Ὑπάγετε καὶ ἐκχύσατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχυσε τὴν φιάλην του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ ἔγινεν ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσεκύνουν τὴν εἰκόνα του.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινεν αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του εἰς τοὺς ποταμοὺς, καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν· καὶ ἔγιναν αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν νερῶν, λέγοντα· Δίκαιος, Κύριε, εἶσαι, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅσιος, διότι ταῦτα ἔκρινας·

6 Ἐπειδὴ αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχυσαν, καὶ αἷμα εἰς αὐτοὺς ἔδωκας νὰ πίωσι· διότι ἄξιοι εἶναι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον λέγοντα· Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ ἡλίου· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ πῦρ.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν πληγῶν τούτων· καὶ δὲν μετενόησαν, νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ θρόνου τοῦ θηρίου· καὶ ἔγινεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτισμένη· καὶ

ἐμάσσων τὰς γλώσσας των ἀπὸ
τὸν πόνον,
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοὺς πόνους των
καὶ ἀπὸ τὰς πληγάς των, καὶ δὲν
μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα των.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχυσε
τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ
τοῦ μεγάλου τοῦ Εὐφράτη· καὶ
ἐξηράνθη τὸ νερόν του, διὰ νὰ
ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων
τῶν ἀπὸ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ
δράκοντος καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ
θηρίου καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευ-
δοπροφήτου τρία πνεύματα ἀκά-
θαρτα ὅμοια μὲ βατράχους·
14 Διότι εἶναι πνεύματα δαιμό-
νων, τὰ ὁποῖα κάμνουσι σημεῖα,
καὶ ἐκπορεύονται εἰς τοὺς βασιλεῖς
τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης,
νὰ συνάξωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πό-
λεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης
τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.
15 (Ἰδού, ἔρχομαι ὡς κλέπτης·
μακάριος ὅστις εἶναι ἔξυπνος, καὶ
φυλάττει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διὰ νὰ
μὴ περιπατῇ γυμνὸς, καὶ βλέπωσι
τὴν ἀσχημοσύνην του.)
16 Καὶ συνῆξεν αὐτοὺς εἰς τὸν
τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊκὰ
Ἀρμαγεδδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέ-
χυσε τὴν φιάλην του εἰς τὸν ἀέρα·
καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν
ναὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τὸν θρόνον,
καὶ ἔλεγεν· Ἔγινε.
18 Καὶ ἔγιναν φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμὸς ἔγινε
μεγάλος, ὁποῖος δὲν ἔγινεν ἀφ' οὗ
ἔγιναν οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω τῆς γῆς,
τόσος σεισμὸς οὕτω μεγάλος.
19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη
εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν
ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ
μεγάλη ἀνεκαλέσθη εἰς ἐνθύμησιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς
αὐτὴν τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.
20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ
ὄρη δὲν εὑρέθησαν.
21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς βάρους
ταλάντου καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐ-
ρανὸν ἐπάνω τῶν ἀνθρώπων· καὶ
ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν
Θεὸν ἐξ αἰτίας τῆς πληγῆς τῆς
χαλάζης, διότι μεγάλη εἶναι ἡ
πληγή της κατὰ πολλά.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΚΑΙ ἦλθεν εἷς ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ
ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς ἑπτὰ
φιάλας, καὶ συνελάλησε μὲ ἐμὲ,
λέγων εἰς ἐμέ· Δεῦτε, θέλω δείξει
εἰς σὲ τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς
μεγάλης, ἡ ὁποία κάθηται ἐπάνω
τῶν πολλῶν νερῶν·
2 Ὁμοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἐπόρνευσαν
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθη-
σαν ἀπὸ τὸν οἶνον τῆς πορνείας
της οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.
3 Καὶ μὲ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύ-
ματος εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδον
γυναῖκα καθημένην ἐπάνω θηρίου
κοκκίνου, γεμάτου ἀπὸ ὀνόματα
βλασφημίας, ἔχοντος ἑπτὰ κεφα-
λὰς καὶ δέκα κέρατα.
4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον ἐνδεδυμένη μὲ
πορφύραν καὶ κόκκινον, καὶ χρυ-
σωμένη μὲ χρυσὸν καὶ λίθους πο-
λυτίμους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα
εἰς τὴν χεῖρά της χρυσοῦν ποτή-
ριον, γεμάτον ἀπὸ βδελύγματα καὶ
τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς πορνείας της·
5 Καὶ ἐπάνω τοῦ μετώπου της
ἦτον ὄνομα γεγραμμένον· Μυστή-
ριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ
τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων
τῆς γῆς.
6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύου-
σαν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων, καὶ
ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ
Ιησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐ-
τὴν, μέγα θαῦμα.

7 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμὲ ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ θέλω σὲ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τὸ ὁποῖον βαστάζει αὐτὴν, καὶ ἔχει τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς κεὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀναβῇ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουσι θαυμάσει οἱ κατοικοῦντες ἐπάνω τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦναι.

9 Ἐδὼ εἶναι ὁ νοῦς ὁ ὁποῖος ἔχει σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἑπτὰ ὄρη, ὅπου κάθηται ἡ γυνὴ ἐπάνω αὐτῶν.

10 Καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς εἶναι, ὁ ἄλλος ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, εἶναι χρεία νὰ μείνῃ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι, οἵτινες ἀκόμη βασιλείαν δὲν ἔλαβον, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ὁμοῦ μὲ τὸ θηρίον ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν.

13 Οὗτοι ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν των θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ θηρίον.

14 Οὗτοι θέλουσι πολεμήσει ὁμοῦ μὲ τὸ Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει νικήσει αὐτοὺς, διότι εἶναι Κύριος τῶν κυρίων καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, εἶναι καλεσμένοι καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Τὰ νερὰ τὰ ὁποῖα εἶδες, ὅπου κάθηται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες εἰς τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι κάμει αὐτὴν ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας της, καὶ αὐτὴν θέλουσι κατακαύσει εἰς τὸ πῦρ·

17 Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας των νὰ κάμωσι τὴν γνώμην του, καὶ νὰ κάμωσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ παραδώσωσι τὴν βασιλείαν των εἰς τὸ θηρίον, ἕως τελειωθῶσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ὁποία ἔχει βασιλείαν ἐπάνω τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιη'.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν καὶ μεγάλην φωνὴν, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ καταφυγὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ καταφυγὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·

3 Διότι ἀπὸ τὸν οἶνον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὁμοῦ μὲ αὐτὴν ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀσωτίας της.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἀπὸ αὐτὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἁμαρτίας της, καὶ διὰ νὰ μὴ λάβητε ἀπὸ τὰς πληγάς της·

5 Διότι ἔφθασαν αἱ ἁμαρτίαι της ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά της.

6 Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν, καθὼς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς σᾶς, καὶ διπλώ-

σατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα
της· εἰς τὸ ποτήριον εἰς τὸ ὁποῖον
ἐκέρασε, κεράσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ·
7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἠσώ-
τησε, τόσον βασανισμὸν καὶ πέν-
θος δότε εἰς αὐτήν· διότι εἰς τὴν
καρδίαν της λέγει· Κάθημαι βα-
σίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ
πένθος δὲν θέλω ἰδεῖ·
8 Διὰ τοῦτο εἰς μίαν ἡμέραν
θέλουσιν ἐλθεῖ αἱ πληγαί της,
θάνατος καὶ πένθος καὶ πεῖνα· καὶ
εἰς τὸ πῦρ θέλει κατακαῇ· διότι
ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος
κρίνει αὐτήν.
9 Καὶ θέλουσι κλαύσει αὐτὴν καὶ
πενθήσει εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπόρνευσαν ὁμοῦ μὲ
αὐτὴν καὶ συνετρύφησαν, ὅταν βλέ-
πωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς της,
10 Στέκοντες ἀπὸ μακρόθεν, διὰ
τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της,
λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ
μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυ-
ρὰ, διότι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ
κρίσις σου.
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαί-
ουσι καὶ πενθοῦσιν εἰς αὐτὴν,
διότι τὸν γόμον των οὐδεὶς πλέον
ἀγοράζει·
12 Τὸν γόμον τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ
ἀργύρου, καὶ λίθων τιμίων, καὶ
μαργαρίτων, καὶ βύσσου, καὶ πορ-
φύρας, καὶ μεταξίου, καὶ κοκκίνου·
καὶ πᾶν ξύλον ἀρωματικὸν, καὶ
πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν
σκεῦος ἀπὸ ξύλον τιμιώτατον, καὶ
χαλκὸν, καὶ σίδηρον, καὶ μάρμαρον·
13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιά-
ματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ
οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν,
καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα,
καὶ ἄλογα, καὶ ἁμάξας, καὶ σώ-
ματα, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.
14 Καὶ τὸ ὀπωρικὸν τῆς ἐπιθυ-
μίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ
σὲ, καὶ πάντα τὰ πολυτελῆ καὶ τὰ
λαμπρὰ ἀπῆλθον ἀπὸ σὲ, καὶ δὲν
θέλεις πλέον εὕρει αὐτά.
15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ ὁποῖοι
ἐπλούτησαν ἀπὸ αὐτὴν, θέλουσι
σταθῇ ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φό-
βον τοῦ βασανισμοῦ της, κλαίοντες
καὶ πενθοῦντες,
16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ
πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδεδυμένη βύσ-
σινα καὶ πορφυρᾶ καὶ κόκκινα, καὶ
χρυσωμένη μὲ χρυσὸν καὶ λίθους
τιμίους καὶ μαργαρίτας· διότι εἰς
μίαν ὥραν ἠρημώθη ὁ τόσος πλοῦ-
τος.
17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ ὅλον
τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω τῶν
πλοίων, καὶ οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι
ἐργάζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθη-
σαν ἀπὸ μακρόθεν,
18 Καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν
καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς της, λέγοντες·
Τίς ἦτον ὁμοία μὲ τὴν πόλιν τὴν
μεγάλην;
19 Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπάνω τῶν
κεφαλῶν των, καὶ ἔκραζον κλαί-
οντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες·
Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς
τὴν ὁποίαν ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν
τιμιότητά της ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἔχουσι πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν,
διότι εἰς μίαν ὥραν ἠρημώθη.
20 Εὐφραίνου εἰς αὐτὴν, οὐρανὲ,
καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προ-
φῆται, διότι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὴν
κρίσιν σας δι' αὐτῆς.
21 Καὶ εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς ἐπῆρε
λίθον μεγάλον ὡς μυλίτην, καὶ ἔρ-
ριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων·
Οὕτως μὲ ὁρμὴν θέλει ῥιφθῇ Βα-
βυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ δὲν
θέλει εὑρεθῇ πλέον.
22 Καὶ ἡ φωνὴ τῶν κιθαρῳδῶν
καὶ τῶν μουσικῶν καὶ τῶν αὐλητῶν
καὶ τῶν σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκου-
σθῇ πλέον εἰς σέ· καὶ πᾶς τεχνί-
της πάσης τέχνης δὲν θέλει εὑρεθῇ
πλέον εἰς σέ· καὶ ἡ φωνὴ τοῦ μύλου

δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον εἰς σέ·
23 Καὶ τὸ φῶς τοῦ λύχνου δὲν
θέλει φανῇ πλέον εἰς σέ· καὶ ἡ
φωνὴ τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης
δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον εἰς σέ·
διότι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγι-
στᾶνες τῆς γῆς, διότι εἰς τὴν μαγεί-
αν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ εἰς αὐτὴν εὑρέθη τὸ αἷμα
τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ πάν-
των τῶν ἐσφαγμένων ἐπάνω τῆς
γῆς.

ΚΕΦ. ιθ'.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φω-
νὴν μεγάλην πολλοῦ ὄχλου εἰς τὸν
οὐρανὸν, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Ἀλλη-
λούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ
ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις εἰς τὸν Κύ-
ριον τὸν Θεόν μας·
2 Διότι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι
αἱ κρίσεις του· διότι ἔκρινε τὴν
πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε
τὴν γῆν μὲ τὴν πορνείαν της, καὶ
ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων του
ἀπὸ τὴν χεῖρά της.
3 Καὶ δεύτερον εἶπον· Ἀλληλούϊα.
Καὶ ὁ καπνός της ἀναβαίνει εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ
εἰκοσιτέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα
ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεὸν ὁ
ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου,
λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.
5 Καὶ φωνὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν θρό-
νον, καὶ ἔλεγεν· Αἰνεῖτε τὸν Θεόν
μας, πάντες οἱ δοῦλοί του, καὶ οἱ
φοβούμενοι αὐτὸν, μικροί τε καὶ
μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν πολλοῦ
ὄχλου, καὶ ὡς φωνὴν νερῶν πολ-
λῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυ-
ρῶν, καὶ ἔλεγον· Ἀλληλούϊα·
διότι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
Παντοκράτωρ.
7 Ἂς χαίρωμεν καὶ ἂς ἀγαλλιώ-
μεθα, καὶ ἂς δώσωμεν τὴν δόξαν
εἰς αὐτόν· διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ
Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνή του ἡτοίμασεν
ἑαυτήν.
8 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν νὰ ἐνδυθῇ
βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν·
διότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώ-
ματα τῶν ἁγίων.
9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον·
Μακάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ
δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου.
Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ
λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν
ποδῶν του νὰ τὸν προσκυνήσω·
καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ κάμνῃς
τοῦτο· σύνδουλός σου εἶμαι καὶ τῶν
ἀδελφῶν σου οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνη-
σον τὸν Θεόν· διότι ἡ μαρτυρία
τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς
προφητείας.
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγ-
μένον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον λευκὸν, καὶ
ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ἐκαλεῖτο
πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ μὲ δι-
καιοσύνην κρίνει καὶ πολεμεῖ.
12 Καὶ τὰ ὀμμάτιά του ὡς φλὸξ
τοῦ πυρὸς, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
του διαδήματα πολλά· καὶ εἶχεν
ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐ-
δεὶς γνωρίζει εἰ μὴ αὐτός·
13 Καὶ ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βαμ-
μένον μὲ τὸ αἷμα· καὶ καλεῖται τὸ
ὄνομά του· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα
εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, ἠκολούθουν
εἰς αὐτὸν ἐπάνω ἀλόγων λευκῶν,
ἐνδεδυμένοι βύσσινα λευκὰ καὶ
καθαρά.
15 Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἐκπο-
ρεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, διὰ νὰ κτυ-
πήσῃ μὲ αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς
θέλει ποιμάνει αὐτοὺς μὲ ῥάβδον
σιδηρᾶν· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸ πατη-
τήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς
ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.
16 Καὶ ἔχει ἐπάνω τοῦ ἱματίου
καὶ ἐπάνω τοῦ μηροῦ του τὸ ὄνομα

γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων,
καὶ Κύριος κυρίων.
17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον στέκοντα
εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ἔκραξε φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων εἰς πάντα τὰ ὄρνεα
τὰ ὁποῖα πέτονται εἰς τὸ μεσουράνημα·
Δεῦτε, καὶ συνάγεσθε εἰς
τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·
18 Διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων,
καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ
σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων,
καὶ σάρκας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι
κάθηνται ἐπάνω αὐτῶν, καὶ σάρκας
πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ
μικρῶν καὶ μεγάλων.
19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς
βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματά
των συνηγμένα νὰ κάμωσι
πόλεμον μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο
ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, καὶ μὲ τὸ
στράτευμά του.
20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ
ὁμοῦ μὲ τοῦτο ὁ ψευδοπροφήτης
ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον
αὐτοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλάνησεν
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ χάραγμα
τοῦ θηρίου, καὶ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι προσεκύνουν τὴν εἰκόνα
του· ζῶντες ἐῤῥίφθησαν οἱ δύο εἰς
τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς, ἡ ὁποία
καίεται μὲ θειάφιον·
21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν μὲ
τὴν ῥομφαίαν ἐκείνου ὁ ὁποῖος
ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, ἡ
ὁποία ἐξεπορεύετο ἀπὸ τὸ στόμα
του· καὶ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν
ἀπὸ τὰς σάρκας των.

ΚΕΦ. κ'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ
εἶχε τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ
ἄλυσιν μεγάλην εἰς τὴν χεῖρά του.
2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα,
τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὁ ὁποῖος
εἶναι ὁ Διάβολος καὶ Σατανᾶς·
καὶ ἔδεσεν αὐτὸν χίλια ἔτη.
3 Καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς τὴν
ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ
ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, διὰ νὰ
μὴ πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη, ἕως
τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ
μετὰ ταῦτα εἶναι χρεία νὰ λυθῇ
αὐτὸς ὀλίγον καιρόν.
4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν
ἐπάνω αὐτῶν, καὶ κρίσις
ἐδόθη εἰς αὐτούς· καὶ εἶδον τὰς
ψυχὰς τῶν πελεκοσφαγμένων διὰ
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες δὲν
προσεκύνησαν εἰς τὸ θηρίον, οὐδὲ
εἰς τὴν εἰκόνα του, καὶ δὲν ἔλαβον
τὸ χάραγμά του ἐπάνω τοῦ μετώπου
των, καὶ ἐπάνω τῆς χειρός
των· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν
ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν χίλια ἔτη.
5 Οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς
δὲν ἀνέζησαν ἕως τελειωθῶσι τὰ
χίλια ἔτη. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασις
ἡ πρώτη.
6 Μακάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος,
ὁ ὁποῖος ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν
τὴν πρώτην· ἐπάνω τούτων
ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν,
ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἱερεῖς
τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι
βασιλεύσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν
χίλια ἔτη.
7 Καὶ ὅταν τελειωθῶσι τὰ χίλια
ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ
τὴν φυλακήν του·
8 Καὶ θέλει ἐξέλθει νὰ πλανήσῃ
τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας
γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ
τὸν Μαγὼγ, νὰ συνάξῃ εἰς πόλεμον
αὐτοὺς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.
9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπάνω τοῦ πλάτους
τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸ
στρατόπεδον τῶν ἁγίων, καὶ τὴν
πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη
πῦρ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ ὁποῖος πλα-

νᾷ αὐτοὺς ἐῤῥίφθη εἰς τὴν λίμνην
τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θειαφίου, ὅπου
εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφή-
της· καὶ θέλουσι βασανισθῇ ἡμέ-
ραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μεγά-
λον, καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ
πρόσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρα-
νός· καὶ τόπος δὲν εὑρέθη δι' αὐ-
τούς.
12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μι-
κροὺς καὶ μεγάλους, στέκοντας ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ· καὶ τὰ βιβλία ἠνοί-
χθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη,
τὸ ὁποῖον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς·
καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὰ
γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ
τὰ ἔργα των·
13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς
νεκρούς της, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ
ᾅδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς των· καὶ
καθεὶς ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα του·
14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐῤ-
ῥίφθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός·
οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.
15 Καὶ ὅποιος δὲν εὑρέθη εἰς τὸ
βιβλίον τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐῤ-
ῥίφθη εἰς λίμνην τοῦ πυρός.

ΚΕΦ. κα΄.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν
καινήν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς
καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ
θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.
2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν
ἁγίαν πόλιν, τὴν καινὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καταβαίνουσαν ἀπὸ τὸν Θεὸν
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡτοιμασμένην ὡς
νύμφην κεκοσμημένην διὰ τὸν ἄν-
δρα της.
3 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσαν· Ἰδοὺ
ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσει
ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν
εἶναι λαοί του, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς
θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, Θεός
των·
4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει
πᾶν δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των,
καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει εἶναι
πλέον· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ,
οὔτε πόνος θέλει εἶναι πλέον· διότι
τὰ πρῶτα παρῆλθον.
5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκά-
θητο ἐπάνω τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ,
κάμνω πάντα καινά. Καὶ λέγει
εἰς ἐμέ· Γράψον· διότι οὗτοι οἱ
λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.
6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Ἔγινεν· ἐγὼ
εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ
καὶ τὸ τέλος. Ὅποιος διψᾷ, ἐγὼ
θέλω δώσει εἰς αὐτὸν δωρεὰν ἀπὸ
τὴν πηγὴν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς.
7 Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει
ὅλα, καὶ θέλω εἶναι εἰς αὐτὸν Θεὸς,
καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ υἱός.
8 Ἀλλὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀπίστων
καὶ βδελυγμένων καὶ φονέων καὶ
πόρνων καὶ μάγων καὶ εἰδωλολα-
τρῶν, καὶ ὅλων τῶν ψεύστων, τὸ
μέρος αὐτῶν εἶναι εἰς τὴν λίμνην ἡ
ὁποία καίεται μὲ πῦρ καὶ μὲ θειά-
φιον, τὸ ὁποῖον εἶναι δεύτερος θά-
νατος.
9 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἷς ἀπὸ τοὺς
ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς
ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμισμένας ἀπὸ
τὰς ἑπτὰ πληγὰς τὰς ἐσχάτας·
καὶ ἐλάλησεν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ
εἶπε· Δεῦτε, θέλω δείξει εἰς σὲ τὴν
νύμφην, τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.
10 Καὶ μὲ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύ-
ματος εἰς ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν,
καὶ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ τὴν πόλιν τὴν
μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ,
καταβαίνουσαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
ἀπὸ τὸν Θεόν.
11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·
καὶ ὁ φωστήρ της ὅμοιος μὲ λίθον
πολύτιμον, ὡς λίθον ἴασπιν κρυ-
σταλλοειδῆ.

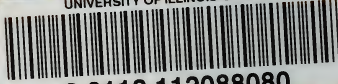
12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ εἶχε δώδεκα πύλας, καὶ κατὰ τὰς πύλας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.
13 Ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, ἦσαν τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν, τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὸν νότον, τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὴν δύσιν, τρεῖς πύλαι.
14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.
15 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας της καὶ τὸ τεῖχός της.
16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μῆκός της ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸν κάλαμον εἰς σταδίους δώδεκα χιλιάδας· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος της ἴσα εἶναι.
17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχός της ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγγέλου.
18 Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τείχους της, ἦτον ἴασπις· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον μὲ ὕαλον καθαρόν.
19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦσαν μὲ πάντα λίθον πολύτιμον κοσμημένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ δεύτερον, σάπφειρος· τὸ τρίτον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον, σμάραγδος·
20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἕβδομον, χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον, βήρυλλος· τὸ ἔννατον, τοπάζιον· τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον, ἀμέθυστος.
21 Καὶ αἱ δώδεκα πύλαι, δώδεκα μαργαρῖται, καὶ ἀνὰ μίαν ὅλαι αἱ πύλαι ἦσαν ἀπὸ ἕνα μαργαρίτην· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως ἦτον χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.
22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδον εἰς αὐτήν· διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ εἶναι ναὸς αὐτῆς, καὶ τὸ Ἀρνίον.
23 Καὶ ἡ πόλις δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ νὰ φέγγωσιν εἰς αὐτήν· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος της εἶναι τὸ Ἀρνίον.
24 Καὶ τὰ ἔθνη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σώζονται, θέλουσι περιπατήσει εἰς τὸ φῶς της· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμήν των εἰς αὐτήν.
25 Καὶ αἱ πύλαι της δὲν θέλουσι κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι ἐκεῖ νὺξ δὲν θέλει εἶναι.
26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.
27 Καὶ οὐδὲν μολυσμένον, καὶ προξενοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν· εἰ μὴ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

ΚΕΦ. κβ'.

ΚΑΙ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καθαρὸν ποταμὸν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.
2 Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας της, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἦτον τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον κάμνει καρποὺς δώδεκα, καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπόν του· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.
3 Καὶ οὐδὲν ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶναι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θέλει εἶναι εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δοῦλοί του θέλουσι λατρεύσει εἰς αὐτόν.

4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν
του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶναι
ἐπάνω τῶν μετώπων των.
5 Καὶ νὺξ δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ·
καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον καὶ
φῶς ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς
φωτίζει αὐτούς· καὶ θέλουσι βασι-
λεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Οὗτοι οἱ
λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφη-
τῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ
δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα εἶναι χρεία νὰ γίνωσι
ταχέως.
7 Ἰδού, ἔρχομαι ταχέως· μακά-
ριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος φυλάττει
τοὺς λόγους τῆς προφητείας τού-
του τοῦ βιβλίου.
8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον ταῦτα
καὶ ἤκουσα· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ
ἔβλεψα, ἔπεσον νὰ προσκυνήσω
ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου,
ὁ ὁποῖος ἐδείκνυεν εἰς ἐμὲ ταῦτα.
9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ
κάμνῃς τοῦτο· διότι εἶμαι σύνδουλός
σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προ-
φητῶν, καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φυ-
λάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου
τούτου· προσκύνησον τὸν Θεόν.
10 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ σφραγί-
σῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας
τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς
εἶναι ἐγγύς.
11 Ὅποιος ἀδικεῖ, ἂς ἀδικήσῃ
ἀκόμη· καὶ ὅποιος εἶναι ῥυπαρὸς,
ἂς ἦναι ῥυπαρὸς ἀκόμη· καὶ ὁ
δίκαιος ἂς δικαιωθῇ ἀκόμη· καὶ ὁ
ἅγιος ἂς ἁγιασθῇ ἀκόμη.
12 Καὶ ἰδού, ἔρχομαι ταχέως·
καὶ ὁ μισθός μου εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ,
νὰ ἀποδώσω εἰς καθ' ἕνα καθὼς
θέλει εἶναι τὸ ἔργον του.
13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ
Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος.
14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
κάμνουσι τὰς ἐντολάς του, διὰ νὰ
ἦναι ἡ ἐξουσία των εἰς τὸ δένδρον
τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ εἰσέλθωσι διὰ
τῶν πυλῶν εἰς τὴν πόλιν.
15 Ἔξω δὲ οἱ σκύλοι, καὶ οἱ
μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς,
καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὅστις
ἀγαπᾷ καὶ κάμνει ψεῦδος.
16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγ-
γελόν μου, νὰ μαρτυρήσῃ εἰς σᾶς
ταῦτα εἰς τὰς ἐκκλησίας· ἐγὼ
εἶμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δα-
βίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ὀρ-
θρινός.
17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος ἀκούει ἂς εἰπῇ, Ἐλθέ· καὶ
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διψᾷ ἂς ἔλθῃ, καὶ
ὅποιος θέλει ἂς λαμβάνῃ τὸ ὕδωρ
τῆς ζωῆς δωρεάν.
18 Διότι μαρτυρῶ εἰς πάντα ἄν-
θρωπον ὁ ὁποῖος ἀκούει τοὺς λό-
γους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
τούτου· ἐάν τις προσθέσῃ εἰς ταῦ-
τα, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθήσει εἰς αὐ-
τὸν τὰς πληγὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι
γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο·
19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας
ταύτης, θέλει ἀφαιρέσει ὁ Θεὸς τὸ
μέρος του ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς
ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν,
καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμ-
μένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ,
ἔρχομαι ταχέως· Ἀμήν. Ναὶ, ἔρ-
χου, Κύριε Ἰησοῦ.
21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

1 α
2 β
3 γ
4 δ
5 ε
6 ς
7 ζ
8 η
9 θ
10 ι
11 ια
12 ιβ
13 ιγ
14 ιδ
15 ιε
16 ις
17 ιζ
18 ιη
19 ιθ
20 κ
21 κα

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
3 0112 112088080